

John Carter Brown
Library
Brown University

March
pp.

PCN

Vtrecht
10.5.11.

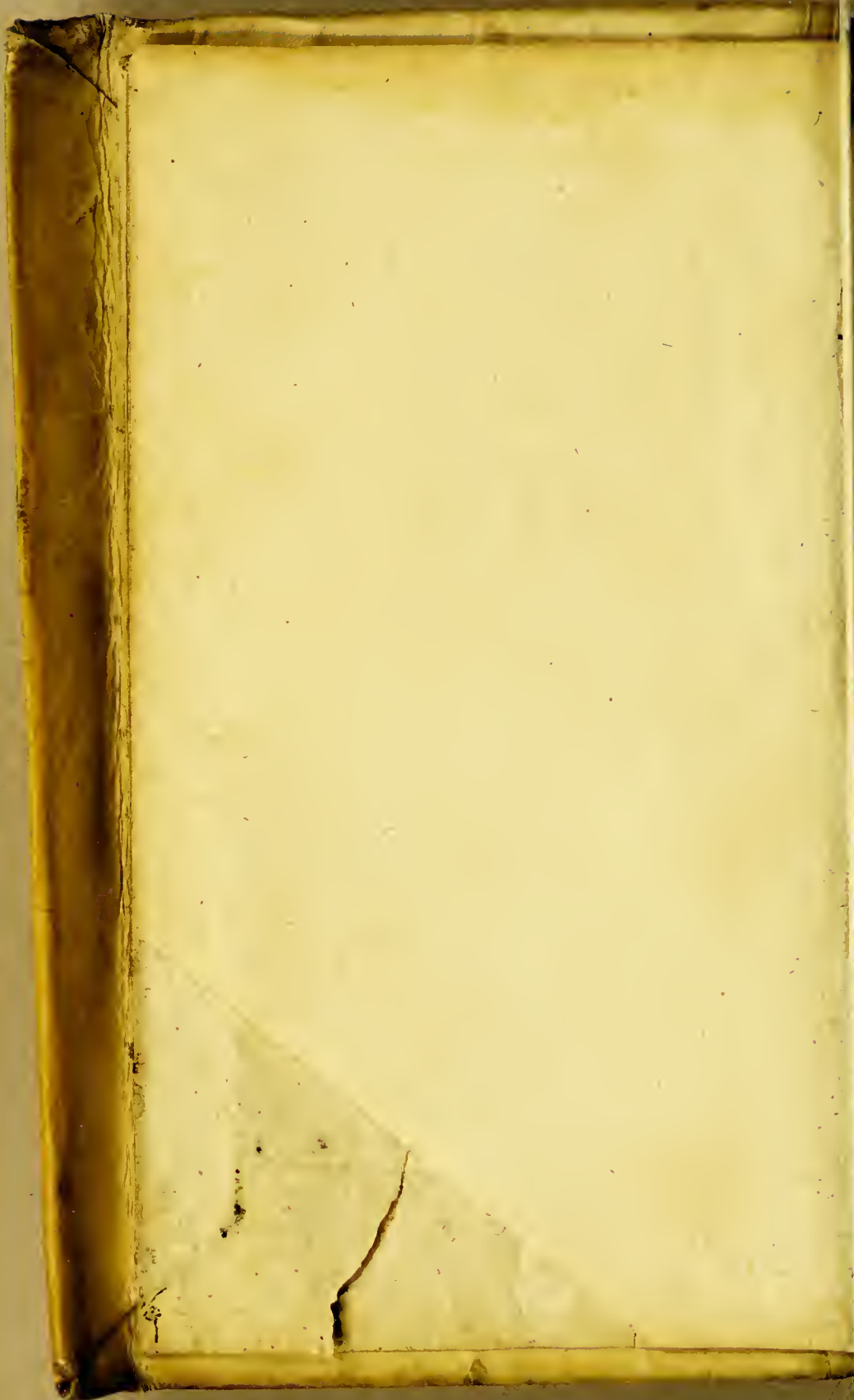
2 V.

Kaspar von Baerle (Podanus);
Tolland's Humanist, geb 1584?
Groningen, 1607 Professor der Logik
in Leyden, 1631 Professor der Philo-
sophie in Leiden, kehrte am neuen
Jahre in Amsterdam,
† 1648 in Amsterdam.

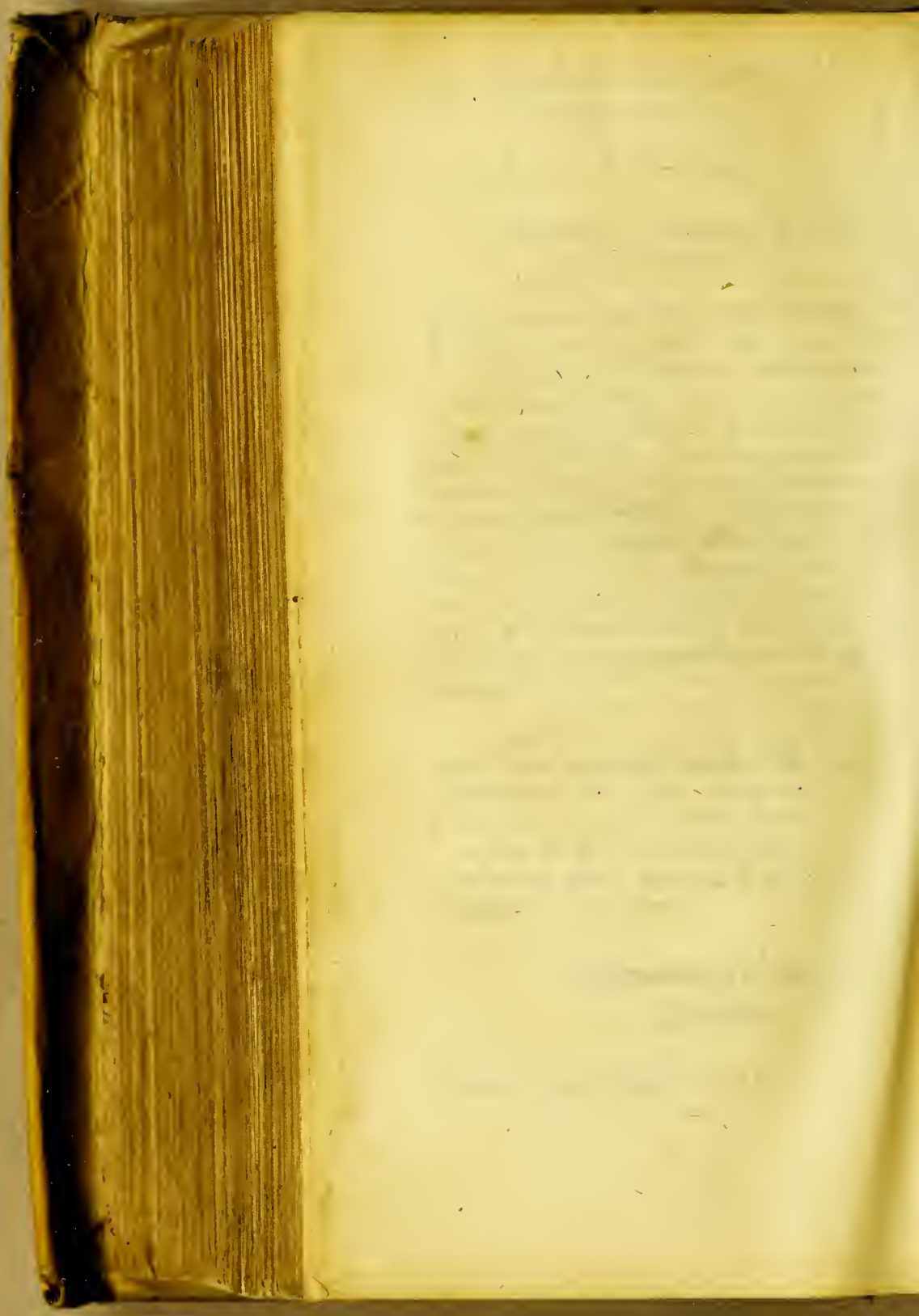
C. H. Fechenko - Wismar.

1923

2 V.

e V.

CASPARIS BARLÆI

Antverpiani

POEMATVM

PARS II,

ELEGIARVM

ET

MISCELLANEORVM

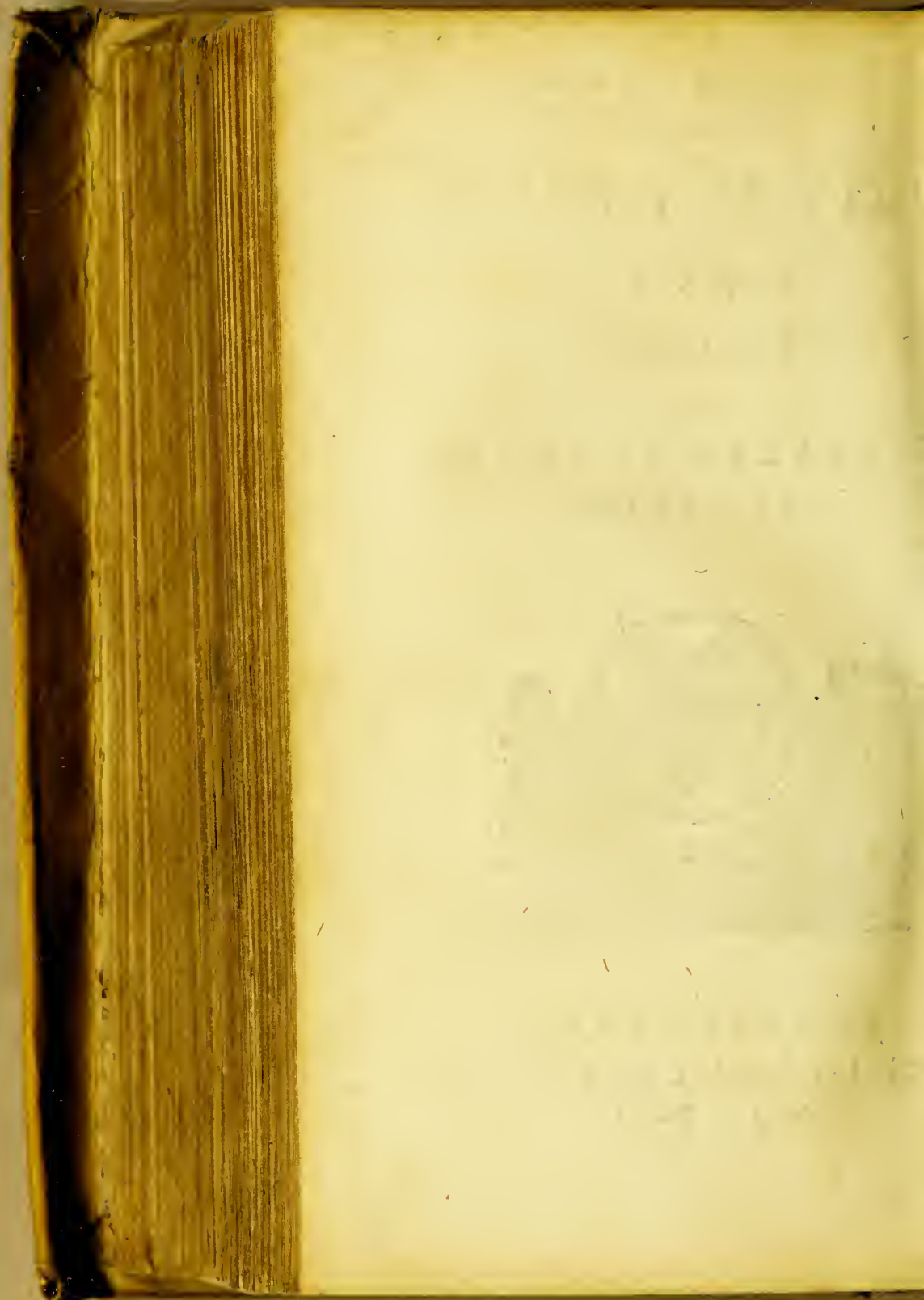
CARMINVM.

AMSTELODAMI,

Apud IOANNEM BLÆV.

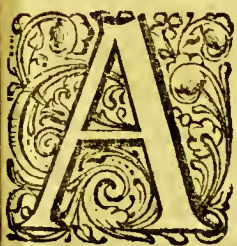
MDCXLVI.

NOBILISSIMO AC
MAGNIFICO VIRO

D. DANIELI
SCHONCKIO,

Poelgeestæ Minoris Domino.

Accipe, Nobilissime Vir,
Poëmatum meorum Par-
tem alteram, quorū prio-
rem credidi tutelæ N.
Zulechemii. æquum puta-
vi vos jungi meis studiis &
chartis, quos jungit cognatio. Quoties
prædium istud tuum illustre ac peramœ-
num, quod ad Rheni ripam surgit, cogito,
quo me ægrum, quo incolumem excepisti
sæpius, in Tusculo mihi videor aut For-
miis tecum vixisse. Hic non semel barbi-
tum tetendi, & inter avium matutinos
cantus cantillavi non segniter, veluti in
Delo sua Phœbus, in Tibure Flaccus, in
Avenionis ad Rhodanū montibus Perrar-
cha. Invitat me ed aëris mira salubritas, &
ad poëticas commentationes comparatus
planè loci situs. qui inter arborum doctos
ordines & hortorum spatia ac pulvillos,
sub salicis vel tiliæ umbra, eas elicit
meditationes, quas à litterarum & philo-
sophiæ cultore minimè alienas censes. Pla-
cent sua singulis studia, & uti vitæ aliquod
genus quisque sibi eligit, vel χρηματικόν,
vel ἀπολαυστικόν, vel πολιτικόν, vel θεωρη-
τικόν.

τιχόν, ita in postremo hoc genere, contem-
plationum artiumque delectu gaudemus.
Mihi duæ maximè arriserè: Philosophia
& Poësis. illa seria & ad vitæ hujus usum
faciens, hæc magis ad delectationem. illa
ἐργον meum, hæc παύσηργον. Ea ferè homi-
num conditio est, ut quotidianam sapien-
tiæ professionem, suaviore otio diffindere
ament, & postquam serii fuere, cupiant in-
amceniora secedere. Huic in deliciis exo-
tica sunt, & ex alio orbe allatus simius,
psittacus, bacilla, capsulæ. illi testacea, con-
chæ, turbines, cochleæ, rombi diem tra-
hunt. alios veterum Græcorum vel Roma-
norum utensilia occupant, lychni, fibulæ
pelves, secures, urnæ. Sunt qui felicitatis
suæ summā putant, canibus imperare & fel-
libus. Quare non agrè à Te veniam impe-
travero, si furore poëtico plusculum com-
motior, hanc insaniam pergam insanire
quæ prima veterum philosophia fuit & sa-
pientia. Nec enim fero illos, qui acerrimis
impetiti convitiis, nullo offenduntur
magis, quam poetæ nomine. quod aded ve-
nerabile arbitror, ut omniū dignitatum &
appellationum titulos transcendat. Sane
quanta fuerit horum æstimatio, Augusti
Cæsaris exemplo constat, qui à reip. nego-
tiis feriat, duorum poetarum gaudebat
contubernio, Maronis & Flacci. licet alter
lachrymis & oculis lippis, alter suspiriis &
russi Imperatori gravis esset. Fas est artificii
suam artem prædicare, sine aliorū insecta-
tione

tionem. Poetices laudes nemo capit, nisi poeta. Nemo propius ad Deos accedit, nemo cum iis familiarius agit, nemo indolem divinam magis refert. Invocamus Apollinem, Musas, modo omnes, modo singulas, etiam Minervam, & ad nutum adsunt. licet invita interdum accedat Minerva. Ioves, Martes, Veneres, Mercurios loqui nobiscum facimus, quod nec Iurisperito, nec Medico, nec Philosopho concessum. Non minus ubique sumus, quam Superi. & licet habitemus in terris, in intermundiis Epicuri, cum libet, scribimus. Est Deorum omnia nosse, & supra vulgus sapere. nec minus per universa oculos mentemque circumfert poeta. quã ob causam poetam Plato τὸ ὄλον vocabat. Commendat Superos justitia, etiam vatem, qui versibus numeros, distributionem, decorum suum magna religione distribuit. tumultuamur cum tragicis, cum comicis incedimus lenius. jocamur cum Venere, cum Iove supercilium tollimus, crudeles sumus cum Marte, cum canimus *Bella per Æmathios plus quam civilia campos.* Et quã illud excellens. cum mechanicorum vix ullus, nisi ad Solem & lucis beneficio suum munus obeat, poeta spissis in tenebris & intempesta nocte Musis vacat, similis aviculis istis, quæ defioculæ melius canunt. Cum novem virginibus nobis res est sub stragulis, remotis arbitris. iis in locis, quæ nunquã adspexit Sol, lineas poeticas ducimus. Vti Minos in inferorū sedibus

bus vitas hominum & crimina discit, nos nocturna caligine circumfusi eadem discimus & dicimus. Non impediunt Plutonis officia Furiarū flagella & latrans Cerberus. nec meditantē me turbant nocturni & horarii Stentores. Majoribus quoque fruimur indultis, quā mortaliū ceteri. Cum mentitur civis & maledicit, vapulat presbyteris. cum idem facimus poëtæ, & *Omne vasser vitium videnti Flaccus amico* dicit, laureā meremur. Apud Ethicos plus dicere, quam res est, in vitio positum, apud nos in virtute. Platonicas ideas, humanitates, animalitates, bovinitates ridet & explodit Alexandri præceptor. Nos cum ideis aulicis turgemus, & Regalitates, Cardinalitates, Principatus, ducatus, comitatus somniamus, à Regibus, Cardinalibus, Principibus ungimur. Solus post Deos miracula facit Poëta. mortuis vitam reddit, & immortalitate donat Achillem, Æneam, Scipionem. Cæcis visum dat, claudis gressum, paralyticis robur, macilentis toros musculosq; cum mediocriter doctos, probosque superlativis donat. Cum vellera aurea, mala Hesperidum, Chimæras, Geryones fabricat, cum ex fumo fulgorem dat, ex musca elephantum facit, Nioben in saxū vertit, Daphnen in laurum, creanti similis est. Nec abest à miraculo, grandem cœli machinā in Epigrammatis punctū contrahere, quod fecit Claudianus, numerosos Græcorū & Phrygum exercitus classesque terras omnes & insulas

insulas paucis pagellis complecti, quod fecit in Iliade Homerus; Romanorum res gestas jam inde à nutrice lupa ad Augustæ tempora, uni scuto insculpere, quod fecit Maro. Qui saccarias artes excutiunt, fallunt spectatorem. Etiam poëta, cum Trojam equus capit, Æneas Carthaginem appellit, Augustus Divum genus est, Iliam ex Marte gravida est, fallunt nostram credulitatem. Pictores cum Pergamorum incendium, raptam Proserpinam, aut Deianiram pingunt, omnium in se oculos convertunt. at præivere pictores poëta. Musicis & cantoribus præbemus aures attentissimas, at poëtis Orpheo, Amphioni, ipsi leones & lapides. Mercator merces suas conditoriis asservat, quæ in magno precio conducit. nos faburram omnem nostram nobiscum absque impensis portamus. Agricola ætheris favore, statis temporibus, fruuntur. nec semper sementem faciunt aut messem. nobis nullo non tempore vacat vatibus esse. Miles non nisi hostem suum exercet. Nos hostes & amicos. Medici minus jucundè sanant ægros catapotiiis ad fastidium ingratis. At nos *μελοποιούς* & carminum concentu furiosos ad se revocamus, quod noverat Asclepiades medicus. Philosophi in sectas abeunt. poetarum sectas nescio, quia ab eodem Numine agitantur omnes. Hujus ordinis cum sim, noli averfari, Vir præstantissime, hospitem & hospites Musas. Fuere hujus scholæ, quos Scipiones, Lælii, Polliones amavere.

amavere. Si Lucanum non tulit Nero, ab invidia carminum fuit. Nulli graves sumus. delectamus & profumus, dum bene factorum memoriã servamus. Amicitias bonorum magni facimus. loquuntur Elegiã ad amicos. Sacra veneramur; loquuntur Sacrã. Principum vultus suspicimus, prout se res dant prosperã vel adversã, prout nascitur hic, denascitur ille, procantur Phyllides, nubunt Hecubã, lustrantur urbes, prædia, agri, Epigrammata fundimus. Hęc amicitia veteris & nunquam intermoritura novam tesseram habe. Plurima apud te, in tuis ædibus & agris nata sunt, quãdam de te & tuis loquuntur. Ipse, cum serenus esse vis, spiritum per poetica commenta feliciter præcipitas. Me ea comitate, benevolentia, ac animi propensione amplecteris, ut ignorare hoc Batavos meos nolim, quorum uti plurimum consuetudine fruor, ita tuã respiro liberius. Vale. è Museo nostro Amstel. xx. Oct. cIo Io c xlv.

Nob. Tua addictissimus,

C. B A R L Æ V S.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M
L I B E R I.

Qui sacras habet.

ELEGIA I.

DE CREATIONE
MUNDI.

*I*dera cum terris digestaque corpora
mundi,
Claraque ter magni Numinis orsa
canam.
Sat patria Batavisque datum; subli-
mior ausis

Accinat authori nostra Camæna suo.

*Quaque levis toties cecinit praconia fama,
Expendat fidei grandia verba mea.*

*Magne Deus, dum cuncta creas, creor ipse poeta;
Quodque creor vates, muneris omne tui est.*

*Tu me igitur tanto pressum sub pondere rerum
Erige, & immensum pande creator opus.*

*Da mihi te facilis, timidaque illabere menti.
Ingenium nutu statque caditque tuo.*

*Non caneris sine te, nec fas sine numine numen
Dicere: quaque Deum vox sonat, illa Dei est.*

*Principio totum tenebris immerferat orbem,
Et poterat sibi met displicuisse chaos.*

*Nullus in orbe decor, non fulgens ignibus aether,
Aut spatii dirimens secla diesque suis.*

*Non sua fraternis opponens vultibus ora,
Signiferi medium Luna secabat iter.*

*Non Helice pavidis fluctus signabat Achivis,
Visaque tum populis Parrhasis Arctos erat.*

*Imbiberat terram pelagus, nec flamma, nec aer
Seque suumque decus conspicienda dabant.*

*Semina natura nox intempesta premebat,
Officio nondum tunc patesacta suo.*

*Condiderat tanta Genitor primordia molis,
Atque aliqua saltem parte creator erat.*

Solaque materies, faciesque informis abyssi,
 Nec distincta rudis Thetys Vesta fuit.
 Quis mihi perpetuo currentia secula motu
 Suggestat? & nullâ corpora facta manu?
 Cur numeros atomosque crepat delira vetustas?
 Aut placitis turgent docta Lycea suis?
 Cedant Parmenida veterisque oracla Melissi,
 Cedat Anaxagora Democritique furor.
 Cæca stupet ratio: nec, quæ nihil antè fuisse
 Credimus, hac fieri, nescia, posse putat.
 Tota stupet Natura Deum, robustaque quamvis,
 Viribus in nihilo deficit ægra suis.
 Ars stupet, & tanta spectans molimina dextre
 Hæret, & ipsa suas damnat ægæna manus.
 Vna per immensum virtus diffunditur orbem.
 Orediturque suum dextra creantis opus.
 Namque ubi prima diem mundo concesserat Eos,
 Emicuit vultu lux speciosa novo.
 Non tenebra, mersere chaos, sed clara dies.
 Fax fuit, & nocti dissociata sua.
 Altera suspensum spatioso fornice cælum.
 Vidit, & athereas, corpora vasta, domos.
 Voluitur, & magno moles libratur inani,
 Et distincta suis orbibus alta ruit.
 Quo colitur rectore domus, sulcitur ab illo.
 Quosque sibi format, possidet ipse lares.
 Et licet occiduis omnes mergantur in undis,
 Tardius occiduis quilibet exit aquis.
 Non subit alternas cælestis machina mortis,
 Nec varia versant ista theatra vices.
 Vna manet cunctis facies, decor omnibus idem;
 Et stabili pulchrum scedere perstat opus.
 Tertia spumantis diffusa palatia Nerei
 Adspicit, & vasti regna profunda maris.
 Adspicit è medio nascentes aquare terras,
 Quæque prius latuit mersa, resurgit humus.

ELEGIAR. LIB. I.

Ipse suas, magno quas non comprehenderat alveo
 Oceanus, vario gurgite clausit aquas.
 Pars Gades Calpenque subit. pars Caspia pulsat
 Littora. pars Gothici verberat arva soli.
 Ilicet Aegæos fluctus absorpserat Helle,
 Et Tanai propior mixta Propontis erat.
 Pars hæsit concreta gelu, supposita Bsoæ:
 Forst an ut Batavis sola negaret iter.
 Pars Arabum terras, calidos pars alluit Indos,
 Pars subit ingenti Persica regna sinu.
 Nec tamen ignotos fluctus sulcaverat Argo,
 Aut fragili Tiphys puppe magister erat:
 Nec primæva truci livebat sanguine tellus,
 Aut spatii stabant regna dirempta suis.
 Sponte sua fruges, nullis vexata colonis,
 Nesciaque attriti vomeris arva dabant.
 Iam coryli, & nondum feralia signa, cupressi,
 Et salices petulans exeruere caput.
 Floraque purpureos pratis expandit honores,
 Luxuriansque novo gramme risit ager.
 Creverunt virides ventura in præmia lauri,
 Palmaque Olympiacis præripienda rotis.
 Aurea per laxos radiabant lilia campos,
 Nondum virginea lilia carpta manu,
 Et viola, & regum signandi nomine flores;
 Iamque recens facta plus rubuere rosa.
 Quarta coruscanti flammæ insparsit Olympo,
 Et tremula radiis emicuerunt faces.
 Explicuit roseos lampas Phœberia vultus,
 Et vaga spumantes exit & intrat aquas.
 Per duodena suos impellens sidera currus,
 Metitur spatii tempora fluxa suis.
 Quaque per obscura tranquilla silentia noctis
 Cornigero nitens lumine, Luna venit.
 Subdidit ipse suos Veneri Cyllenius ignes,
 Cessit & ingenti Martia stella Iovi.

Hunc Saturne præs, & terris dira minatus
 Ingredereis lento per tua regna gradu.
 Nec minus innumeris illuxit ab ignibus aether,
 Cœpit & obliqua Signifer ire via.
 Hic pluvias fundebat Hyas; spirabat Orion,
 Parte aliâ rabido torruit igne Canis.
 Altera Hyperboreas spectabant sidera terras,
 Altera in Australes versa fuere plagas.
 Cuncta creatoris conformia legibus ibant,
 Et sibi præscriptis quaque stetero locis.
 Quinta luce vagi verrebant aquora pisces,
 Et Venus in gelidis servere cœpit aquis.
 Grandia terribiles agitarunt corpora phocæ,
 Et pistrinx spinis horruit ipsa suis.
 At medium aligeræ sulcabant aëra turmæ,
 Argutaque loquax voce strepebat avis.
 Sed, nondum humanas edoctus reddere voces,
 Psittacus indocili gutture cantor erat.
 Sexta dies totum sætis animalibus orbem
 Donat, & innumerâ pascua prole beat.
 Hic quadrupes lascivuit equus, spirasque retorquens
 Gramineo fallax delitet hydra thoro.
 Lanigerique greges ibant custode remoto,
 Nec Corydon timidas pastor agebat oves.
 Non lupus imbelli ferus insidiatus ovili est:
 Ambulat innocuo tigris & agna gradu.
 Tunc mundi sublimis apex, & cura laborum
 Vltima, totque operum gloria factus Homo est,
 Oceani terraque potens moderator, & hæres;
 Cui data nascentis sceptrâ stupenda soli.
 Cujus ad imperium placidi tremuere leones,
 Et posuere suas horrida monstra minas.
 Nulla venenato nocuit cui vipera morsus;
 Et scelerum nondum pœna cicutâ fuit.
 Quaque ferax thalamos numerosa prole bearet,
 Ipsa theri consors portio facta viri est.

Fecera

*Fecerat ista Deus, perfecta que machina mundi est,
Et placuit vasta nobile molis opus.
Iamque opifex magno dedit intervalla labori,
Et lux inceptis septima finis erat.*

ADAMVS PECCANS.

ELEG. II.

Cernite me, me degenerem spectate nepotes,
Principium misera posteritatis ero.
Sanguinis heredes, pariter quoque criminis estis,
Atque reum qua me, vos quoque causa facit.
Cum ruerem, mecum ruitis, me stante stetistis;
Vnus ego vestrum morsque salusque fui.
Viximus insontes, & vos: peccavimus, & vos:
Nec sine patre boni, nec sine patre mali.
Sic placuit pepigisse Deo, lex prima parentem
Et sobolem simili conditione ligat.
Et potui peccare miser; voluique, quod unum
Fas erat arbitrio me potuisse meo.
Et potui non esse miser; nec velle; quod unum
Dum volui, potui qui miser esse, fui.
Libertas facit ista reum. si cogerer, essent
Tuta patrocinio crimina tanta suo.
Quid malus obtendam sceleri? tua, maxime rector,
Nota fuit menti lex veneranda mea.
Novimus & Superum pœnas, & labile cœlum
Exemplum spretæ religionis erat.
Quem peccasse pudet, didicit peccasse priores;
Debit & tantis cautior esse malis.
Sprevimus audaces magni mandata parentis,
Et potuit vetitum plus placuisse nefas.
Nec mihi simplicitas, nec causa proderit error:
Mens sapiens major simplicitate fuit.
Credulitas scelerata mea est: & crimine in isto
Livor, in hoc species impietatis erat.

Quin mihi divina sortis speratur imago,
 Et vanâ superos ambitione sequor.
 Ingrato peccare libet. cui vasta patebat
 Machina, pralatum non tulit ille Deum.
 Stultitia cœlum petii, magnique Tonantis
 Progenies cœlo noluit esse minor.
 Mille modi scelerum factio sociantur in uno,
 Et miser haud unâ sum ratione nocens.
 Femina seduxit miserum decepta maritum,
 Et mulier tanti criminis orsa facit.
 Auscultasse meum scelus est, thalamoque Deoque
 Debitor, illius falsus amore sui.
 Suaferat Eva malum; cur non dissuaserat Adam?
 Cur conjunx facti facta magistra mei est?
 Cur magis illa dedit? cur tu minus abnuis Adam?
 Aut minus hoc vetui, quò magis illa jubet?
 Illa prior Ditis monitis: ego credulus illi
 Obsequor, & titulo deteriore cado.
 Ordine peccatur; concessaque femina vita,
 Prima mihi mortis facta ministra fuit.
 An tanti pomum fuit, & pralata voluptas?
 Et potuit pomo vilior esse Deus?
 Cur frugum rerumque ferax mihi sorduit hortus?
 Et gula mandenti luxuriosa fuit?
 Qua concessa mihi est, vitam produxerat arbor;
 Accelerant vetita funera certa dapes.
 Me natura reum poscit, cœlumque, Deusque,
 Et furit in nostrum conscia terra caput.
 Quæ placido nuper ridebant sidera vultu,
 Intentant rigidas, jam truculenta, minas.
 Quæ tot sponte prius fundebat munera tellus,
 Vix eadem assiduo fracta labore dabit.
 Incolumis qui nuper eram, jam languidus erro,
 Extremumque vehet pigra senectâ diem.
 Quæ mihi mansuetâ domino parere solebant,
 Turba ruunt in me, sed nocitura, fera.

ELEGIAR. LIB. I. 9

Mergor aquis, uror flammis, sublimia terrent,
 Nascitur ad pœnam qualibet herba meam.
 Ipsa quoque emoritur decoris cœlestis imago,
 Et melior nostri pars scelerata nocet.
 Me tenebra, mentemque frequens obnubilat error,
 Et periit priscus religionis amor.
 Exulat & pietas, candor, probitasque, fidesque,
 Et subeunt animum crimina mille meum.
 Peccati vexilla sequor, sum verna malorum:
 Totus & imperio sordidiore regor.
 Heu pudet, & tanti sceleris mihi conscia mens est,
 Dumque pudet, membris tegmina quaro meis.
 Quin Deus ultor adest, Nemesisque fatigat euntem,
 Dum fugio, tacito me pede pœna premit.
 Qua latebras mihi tesqua dabunt? quò noxia vertam
 Lumina? qua vultus nox teget atra meos?
 Cor tremit, occultusque quatit prœcordia listor,
 Et mea perpetuus pectora tortor habet.
 Antè oculos Stryx ipsa subit, manesque profundi,
 Quasque nocens potui promeruisse neces.
 Precipitat mors sava gradum: gladioque coruscans
 Arcet vivifico limine dextra reum.
 Sic perii peccans, & rupto federe mundi
 Irruit in fontes terra polusque duos.
 Ipsaque posteritas fati innexa parentum
 Flagitio debet velle perire meo.

ELEGIA III.

ORATIO CAINI,

occiso fratre Abele.

Peccavi, Superùm rector, primique parentis
 Crimina flagitio deteriore sequor.
 Imbibimus partem sceleris, veniensque propago
 Hos etiam fructus impietatis amat.

Fraternalis fontes maduerunt sanguine terra,
 Et nova germanus polluit arva cruor.
 Dextra nocens mea facta mihi est, me me aspice fontem;
 Hac manus, hac primitiva latronis erat.
 Nec solum manus ista nocet. peccavit Olympus,
 Et partem culpa tu quoque Numen habes.
 Cur mea spectanti sordent altaria cælo?
 Primitiaque meis displicuere focis?
 Cur magis hic Superis potuit, minus ille placere?
 Et Deus in partes, arbiter orbis, abis?
 Sors eadem genuit geminos, sors extulit una,
 Debebam simili posse favore frui.
 Hinc subiit gravis ira mihi, nutrixque furoris
 Livor & ultrices invaluere mina.
 Addita vis sceleri est, & dum furor arma ministrat,
 Ausibus ingemuit conscia terra meis.
 Dicat posteritas, fratrum quoque gratia rara est;
 Hac etiam mundi culpa sequentis erit.
 Sensimus invidiam, venturus sentiet orbis;
 Qui veniet post me, fecerit ista nepos.
 Tunc quoque, qui stricto minitetur vulnera ferro,
 Et madeat diro sanguine, frater erit.
 Alteraque Ausonia mulier subvecta quadriga,
 Per patris attonitos corpora ducet equos.
 Et tenera victrix occurrens dextra sorori,
 Crudeli Latiam funere tingeret humum.
 Tunc quoque terribiles recoquent aconita noverca,
 Et ruet in patrios sava puella thoros.
 Non hac cade furor, non hac satiabitur umbra,
 Horrescent alia secula futura nece.
 Culpam culpa trahet, crescent secunda malorum
 Semina, mille dabit noxia dextra reos.
 Nunc mihi, quod vita sapere est, sit mortis imago.
 Promittit jugulo vulnera quisque meo;
 Invisusque mihi, superis invisus, & orbi,
 Anxius huc, illuc, & trepidanter eo.

ELEGIAR. LIB. I. II

Tolle reum, Rex summe, vel hæc mihi terra dehiscat;
 Diluat hoc nostrum gratia nulla nefas.
 Non locus est venia, nec sperat causa favorem.
 Esse nocens credor, tu minus esse bonus.
 Vota nec in ventos nil proficientia fundam.
 Nil superest, præter posse timere, mihi.
 Cum cernuntur aquæ, vicinaque flumina, nobis
 Flumina cuncta notas insidiantis habent.
 Occursant silvæ: silvis nocitura figura est.
 Si scopulus: præceps cum ruit ille, tremo.
 Iamque truces fremitu terrent immane leones,
 Et, mea qua laniet viscera, tigris adest.
 Suspicio cælum. cælo diffidimus ipsi.
 Quæ repetet fratrem, vox gravis una mihi est.
 Fulmina me terrent, me rauca tonitrua terrent,
 Conscia terra mei signa pudoris habet.
 Nunc pluvia capiti, nunc horrida grando minatur:
 Sapius exanimem vel levis aura facit.
 Nunc magis astrorum, nunc sum metuentior undæ,
 Cogit & insanus cuncta timere timor.
 Omnia subscribunt offensi numinis iræ,
 Meque, premente Deo, machina tota premit.
 Nuper & ad tremuli trepidabam graminis umbram,
 Quoque jacet frater, crimina dixit ager.
 Quos dabat hic gemitus moriens, exasperat Echo:
 Clamor adhuc aures personat iste meas.
 Inde sub aurora, & surgentis luce diei,
 Ora cruore madens est mihi visus Abel.
 Lumina cum primo defessa sopore remitto,
 Hæc iterum facies, hæc mihi forma subit.
 Crudeles somni vigilens tenuistis, & agrum,
 Quem semel æterna nox premet atra die.
 Omnia cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
 Funere ladatur ne manus ulla meo.
 Conscia mens tacito præbet fomenta dolori,
 Incipiat & morsus pœna scelusque pares.

Quid facias terror? torquet sua culpa Cainus,
 Et Nemesis celeri me pede justa premit.
 Has fugiam terras, fugiam per saxa, per undas?
 Terra alibi dicet, dicet & unda reum.
 Sic miser & trepidans erro, sceleratus, & exul,
 Et latrocinii signa notasque gero.
 Latro fui fratris, fateor, jam latro Cainus
 Ipse sui, pœnas exigit usque suas.
 Illum dextra necat praeceps, me lentior etas,
 Suppliciumque mihi vita diesque trahunt.
 Dum superesse sinor, sinor huic superesse dolori,
 Longius & vivo, longius ut moriar.

ELEGIA IV.

ORATIO NOACHI

Ad mundum Diluvio periturum.

I Mproba gens, ignara Dei, secunda malorum,
 Et nimium fati nescia turba tui;
 Ad mea, degeneres anima, praecepta venite,
 Quas scelerum ex omni parte cupido tenet.
 Discite sanari, qua fas est voce moneri;
 Optima virtuti proxima quaeque dies.
 Dum licet, insani subeant fastidia secli,
 Me duce mens aliud vestra sequatur iter.
 Publicus assertor lapsam reparare salutem,
 Et tantis veni pharmaca ferre malis.
 Discite, quæ maneat sceleratas premia terras,
 Extremumque vehat flebilis hora diem.
 Crimina dum vobis, pariter discrimina surgunt,
 Et socio vadunt pœna scelusque gradu.
 Si peccare juvat, fuerit punire voluptas:
 Iudicis hæ partes, sed tolerantis, erunt.
 Lenta licet properent ad pœnam numina, crescet
 Irritata sua numinis ira mora.

Cernite, qua pando texuntur ventre carina,
 Hæ tabula Superùm signa furoris erunt.
 Hac ratis, hac domus est, quam desuper imbribus æther
 Perpluet, hæc mediis tuta feretur aquis.
 Hac est diluvio mundi pereuntis imago,
 Hæc eadem terra scena natantis erit.
 Nil aliud toto reliquum servabitur orbe,
 Quasque vehet clausas unica puppis opes.
 Qui videt hanc, discat prudens sua fata necesque,
 Et causam luctus colligat inde sui.
 Dividet hoc cælum vitas & funera ligno,
 Dividet hæc fontes, dividet arca pios.
 Distabit probitas vitiis secunda profanis,
 Quique bibit fraudes, mox bibet auctor aquas.
 En Superùm laxo pendentur cardine porta,
 Inque caput vestrum dira procella ruet.
 Sideraque & fontes aderunt ultricibus undis,
 Effundent pluvios nubila facta sinus.
 Nec sibi præscriptis subsistet finibus æquor,
 Quamque scelus latè, sternet & unda viam.
 Irruet in populos pelagus, camposque subibunt
 Flumina laxatis exspatiata vadis.
 Alteraque Oceani facies erit, altera terra,
 Obruet invisam jam modo pontus humum.
 Tunc aliquis thalamo pavidus properabit amator,
 Obvius & subitis fluctibus ibit amor.
 Dumque volet solitis flammæ exstinguere flammis,
 Exstinguent vetitas æquora tota faces.
 Tunc aliquis celsam mœchus sublatus in ulmum,
 Pellicis in mediis corpora cernet aquis:
 Dumque tumescentem circumspicit undique pontum,
 Ingemit exitio cuncta parata suo.
 Quaque ferent oculos mendax, perjurus, & exlex,
 Præcipites adiget mors inopina gradus.
 Ah, tenebris frustra raptor se condet opacis,
 Non locus, aut timida spes erit ulla fugæ.

Quique suas tinxit crudeli vulnere dextras,
 Sanguineum vasto gurgite credet onus.
 Dumque videt fessis se desperare lacertis,
 Occidet, & nullo subueniente natat.
 Tunc, quæ lata suo meretrix porrexit amanti,
 Lactabit liquido brachia lassa mari.
 Emula quid celso struitis fastigia cælo?
 Hæc spoliolum & pelagi prada furentis erunt.
 Cur picturatis fulgent aulae columnis?
 Splendidaque è solido marmore tecta nitent?
 Sedibus illa suis rabies convellet aquarum;
 Auferet avulsos ventus & unda lares.
 Nubitis, atque vagi scelerata licentia lecti est,
 Vestraque non unum gaudia crimen habent.
 Cornua cur tollis dives? quid spernis egenum?
 Mox simili dabitur conditione mori.
 Cur lasciva, salax, petulans, improvida, deses,
 Immemor, indocilis, perfida facta gula est?
 Quid iuvat infami lucas producere luxu?
 Distentisque fluunt ebria vina cadis?
 Turgida pampineos transcendent stagna racemos,
 Opplebuntque truces ora bibentis aqua.
 Tunc serò similes vobis optabitis alnos,
 Nec, quæ vestra vehet corpora, puppis erit.
 Votaque discutient, & inania verba procella,
 Et levibus tradent diripienda Notis.
 Hæc toties dixi: vitiiis patientia victa est.
 Quæ fecisse pudet, dicere sape pudet.
 Languet, & indocili silet auditore magister,
 Et fugit insanum sprete medela virum.
 Scilicet asserui jam me, victorque pericli,
 Tutus in hoc, socia conjuge, lintre vehar.
 Effugient nati, fugient discrimina nata;
 Rarus & à tanta clade redibit homo.
 His pauci tabulis, tectoque vehemur in isto,
 Parvaque natura portio sospes erit.

*Aquore sic facili ventisque ferentibus utar,
 Moxque iterum nobis sicca resurget humus.
 Non mea detrectant placidi mandata leones;
 Hic aper, hic elephas ad mea iussa venit.
 Cernitis, ut lenes conscendant carbasa tauri?
 Et parili vadant femina masque gradu?
 Ipsa fatiscantis metuens incommoda mundi,
 Ad monitus properat reptilis hydra meos.
 Quæque sibi patulo diffidit in aëre, compar
 His latebris etiam tutius hæret avis.
 At non illa movent stolidas præstigia mentes,
 Et præfracta suum pectora marmor habent.
 Omnia mox fient, fieri quæ posse negatis,
 Nec mea falsiloqui vox monitoris erit.
 Improba gens, celeri casus circumspecte mente,
 Et tua vicinis subtrahere fata malis.
 Ah propera, nec te venientes differ in horas.
 Dum differs, sceleri das alimenta tuo.
 Sit monuisse satis. nos hanc conscendimus arcem.
 Fallor? an irato Numen ab axe pluit?*

ELEGIA V.

ABRAHAMI è CHALDÆA

abeuntis

O R A T I O.

I Bimus, & quò fata trahunt, retrahuntque, seque-
 mur:

*Nec profugum tellus vel remorantur aqua.
 Chæra vale Chaldaa, vale mea patria; quicquid
 In patria potuit dulce fuisse, vale.
 Thariades procul exul abit, properamus amici,
 Quò Deus & Superùm iussa verenda vocant.
 Nec via, quæ ducar, nec quas ferar hospes in oras,
 Exilii vel quæ meta futura, scio.*

Hic

Hic pater, hic tribus est, & nomina blanda, nepotes;
 Ludit & ante oculos turba propinqua meos.
 Hic domus, hic veteri congestum cespite culmen:
 Hic patrios colimus, numina prisca, lares.
 Hic mihi vicinâ præceps admurmurat undâ
 Tigris, & Euphratis lene sonantis aquæ.
 Hic ager æræi mellis cœlestia dona
 Sufficit, & multo lacte capella tumet.
 Linquimus hac, quæ certa domi, non certa sequentes;
 Et tamen hæc eadem spes mihi certa facit.
 Forsitan Assyrias Nilo mutabimus undas,
 Atque alibi Euphrates, Tigris & alter erunt.
 Forsan in Eoo figam tentoria mundo,
 Forsan in occiduo me manet orbe locus.
 Omne solum natale piis, non semper iisdem
 Nubibus hæret avis, piscis inerrat aquis.
 Officii parere mei est: sunt cetera cœli.
 Auspiciis magni Numinis ibit Abram.
 Hoc duce si tutus fuero, non ulla morabor
 Damna, nec invisum pes mihi sternet iter.
 Ille mihi currus, mecumque erit ille viator,
 Et comes, & tanta duxque reduxque via.
 Quæ mihi vox dixit; Patriis è sedibus exi;
 Hæc eadem dicet, quæ mihi terra vacet.
 Qui jubet, ut chara procul hinc à gente recedam,
 Lenet ignotis barbaræ corda viris.
 Innumerasque inter tollet mea nomina gentes,
 Nec sinet aut cultus, aut sua verba mori.
 Erige me non fracta Fides, da robur eunti;
 Atque animo subeant altera secula meo.
 Hic pereunt anni, pereunt hic regna, domusque;
 Vitæque, quam miseri vivimus, ista vaga est.
 Cessit in hospitium mundus, novus advena veni;
 Vespera cum fati venerit, ibo foras.
 Vita data est utenda, alibi meliore fruemur;
 Patria non hic est; quaritur illa mihi.

ELEGIAR. LIB. I. 17

Non dabit hanc Babylon, non hanc dabit Assur, & Ha-
 Non Canaan semper, non Pharos ipsa placet. (ram,
 Aethereas speramus opes, speramus & arces;
 Et quæ non teneo sidera, vota tenent.
 Quam non fessa manus, sed condidit arbiter orbis,
 Ista mihi sedes, ista futura domus.
 Hic vagor incertus, nunc huc, nunc avocor istuc,
 Quaque via, vita circulus ille mea est.
 Nec tamen extorrem crimen facit, aut malus error
 Indignus patriâ cogor abire meâ.
 Te sequor, ô Superùm rector; quò jusseris, ibo.
 Gaudeat hoc tellus hospite, cruce polus.

ELEGIA IV.

ABRAHAM I

filium Isacum immolaturi Oratio.

Quam mea me variis virtus exercita fatis
 Intrepidâ nixum religionem probat!
 Liquimus Assyrios, Chaldaas liquimus urbes,
 Et procul externo jam lare tutus ago.
 Deserui patriam, nec tot charissima nobis
 Pignora mandatæ prævaluere Dei.
 Altera nunc cælum fidei documenta repascit,
 Altera jam pietas imperat ausa mihi.
 Cur Deus hoc mandas? cur non sinis esse parentem?
 Cur dominum vacuâ me cupis esse domo?
 Cur soboles jugulanda placet? cur funere tali,
 Cur his exequiis expedit esse piurn?
 Mille mihi patulis errant in montibus agni,
 Multaque per Syriæ prata vagatur ovis.
 Sunt juga taurorum, sunt victima crebra, capella;
 Et, qui te placet, pinguior hœdus adest.
 Cur tua non istis sumant altaria donis?
 Nec cadit ante tuos ista juvenca focos?
 Cur potius nostro das argumenta dolori,
 Et repetis vitæ gaudia sola meâ?

Cur lex natura contraria legibus ista est ?
 In jugulum nati cur ruet ipse pater ?
 An mihi peccanti vindex irasceris aether ?
 Utque luam culpam criminis, ista iubes ?
 An aliquis superos, vel me, malus abstulit error,
 Et vana legis credulitate fruor ?
 An Abraha tentanda fides, totiesque probatum
 Robur, & obsequiis officiosus amor ?
 An, quod velle potest, iuste voluisse putabo
 Numen, & hoc facti regula velle mei est ?
 An mea vis feri repetant exempla nepotes ?
 Et pater invicta religionis ero ?
 Quicquid erit, tua, magne Deus, mandata capeffam.
 Hac est servitio dextra parata tuo.
 Hic puer est, hac ista firmes, bustumque, rogusque.
 Hic locus, hoc soboles hostia monte cadet.
 Stringimus, & nati jugulo sic abdimus enses.
 Heu nimium cur es tarda reperta manus ?
 Si pater appellor, mihi cur mactaberis Isaac ?
 Et cur, si placeas victima, sospes eris ?
 Cum genitrix effret a subit, mihi dextera languet,
 Cum subit obsequii gloria, dextera ferit.
 Si pereas, perit Abramidum sperata propago ;
 Ni pereas, fidei laus violata mea est.
 Si jugulem, non te, fili, praesumar amasse.
 Ni jugulem, minus, hic credar amasse Deum.
 Suadet amor, dissuadet amor natiq; Deique ;
 Spes tamen & curas & fugat una metus.
 Spes superat, superat grandis fiducia cepti,
 Et qua non cernit, credit adesse fides.
 Tu prestare Deus poteris promissa clienti,
 Tu facies verbis pondus inesse tuis.
 Tu cineres animare pios, tu reddere vitam,
 Secula tu soboli reddere rapta potes.
 Quin mihi progenies busto nascetur ab ipso,
 Et fuerant vita qua bona, mortis erunt.

Vidimus hanc sobolem, te solim dante, Creator;
 Reddimus hanc iterum, te repetente, tibi.
 Illa tuum munus, tuus est labor; accipe donum,
 Primitiasque mei rursus amoris habe.
 At tu nate, mea vires, mea sola voluptas,
 Delicium patria subsidiumque domus,
 Exue sollicitas, num sit mihi victima, curas;
 Autorem solum res habet ista Deum.
 Ille potest longe positum spectare futurum,
 Et certum dubiis casibus urget iter.
 Illius ante oculos, qua non sunt, esse videntur,
 Ille diem mediis fenerat è tenebris.
 Quam memini, tunc cum reges & castra fugarem,
 Auxiliatrices accelerasse manus!
 Quam memini Pharium mihi conciliasse tyrannum,
 Cum conjunx thalamo reddita Sara meo est!
 Quam memini nostrâ suspensam gente salutem,
 Fœdera que in populos continuanda meos!
 Quare age nostra truces jam nunc manus imbuat aras,
 Et pater in fœtus sæviat ipse suos.
 Aut sua, qui dederat, mandata resinget Olympus,
 Aut iterum, fili, mox redivivus eris.

ORATIO IOSEPHI

ad uxorem Potipharis.

ELEG. VII.

Quid male sana meos princeps exposcis amores
 Femina? quid vetitas expetis agra faces?
 Exigis officium? scelerum mandata retracta.
 Obsequium tanti criminis odit amor.
 Vis famulum? meliora jube. vis esse ministrum?
 Servitii ne sit pars scelerata mei.
 Debetur mens casta Deo, pietasque petitis
 Abnuat, & fœdas respuit illa preces.

Hanc

Hanc dum sc̄ctor amans, dominam detestor amanti em,
 Alteriusque faces discutit alter amor.
 Hospiti sum verna tui: sic credar adulter,
 Nec thalami custos, sed violator ero.
 Non ego, si tellus careat rectore, vel ather;
 Negligat aut tantum terra polusque nefas:
 Tam grandis reus esse mali speremque, velimque,
 Aut fidei violem jura decusque mea.
 Non velit hoc Potiphar: nec fadis improbus ausis,
 Ut placeam domina, displiceam domino.
 Quem premit ille thorum, pudor est conscendere servum
 Nec patitur socios nupta pudica viros.
 Tristia si subeant vacui fastidia lecti,
 Qua mihi Sponsa fidem libera juret, erit.
 Fæta puellarum Pharos est, secundaque Nili
 Ostia, virgineos qua peperere sinus.
 Hic castas adamare licet; tibi crimine jungar,
 Et precium sceleri perfidus addet amor.
 Improba quid juvenem, quid me lasciva lacebis?
 Egelidum prorsus me tua flamma facit.
 Qui te acuit Veneris furor, in me totus hebescit:
 Petraque sum, quo tu mollis ab igne liques.
 Ac velut adversis scopulus non frangitur Euris,
 Surduit ad voces mens generosa tuas.
 Cur aliena meis conjux amplexibus hæres?
 Longius amplexu me facis ire tuo.
 Basia si speras, referam suspiria mœstus,
 Excipiet noster gaudia vestra dolor.
 Brachia tu stringis, mihi virtus brachia solvit:
 Nec mea respondent ausibus ausa tuis.
 Non mihi cæsaries, non compti lege capilli,
 Collaque, non facies, non placet ille decor.
 Dissuadent hac ipsa nefas formosior esse
 Dum cupis, hoc ipso turpis amore mihi es.
 Dum subeunt vultus, vultus subit ecce creator,
 Et turidum tanti numinis horror habet.

Conjugis omne decus solo censetur honesto,
 Nec, nisi quæ casta est femina, pulchra nitet.
 Rideat, & nostris insultet vocibus aula,
 Et domina speretos exprobret illa sinus.
 Gens secura Dei scelerum mala nomina spernit,
 Et pietas isto iudice victa cadit.
 Me Deus, & patrum veneranda exempla meorum,
 In vitæque movet religionis amor.
 Ite Dianæ legum post sacra catelli,
 Cedite Acidalii turba profana chori.
 Tu quoque, tu nostrum mulier contingere corpus
 Desine, nec lachrymas, nec superadde minas.
 Non flector lachrymis, nec amantum cedo querelis:
 Cur? speciem lachrymæ decipientis habent.
 Quin potius restingue feros ploratibus ignes,
 Isaque flagitium diluat unda tuum.
 Nec promissa moror, nec qua mihi sava minaris:
 Sis mala, sis facilis, luxuriosa noces.
 Conscia mens proprii nutrit fomenta doloris,
 Panaque peccatis ut cornes illa suis.
 Luxuries, prædulce malum, blanditur & angit:
 Quemque jocos reficit blanda, severa necat.
 Non hoc, non magno narrabis fama Iacobo,
 Audiet aut nati facta nefanda sui.
 Sufficiat lasciva Thamar, non alter avitæ
 Gentis & Isaacum stirpis adulter ero.
 Non ego debebo Pharis ludibria terris
 Improbis, aut faciet me mea culpa reum.
 Te redamem? subeam potius ferale sepulchrum;
 Membraque dem rapidis dilaceranda rotis.
 Te redamem? tunc cum fontes remeabit ad ipsos
 Nilus, ero propria servus amator heræ.
 Instat amans mulier, sequitur, trahit, urget, inhæret;
 Excipit & longas vis rabiesque preces.
 Invitum quid iniqua trahis? cape pallia, non me:
 Isaque servati signa pudoris habe.

ORATIO IOSEPH

fratres in Ægypto agnoscentis.

ELEGIA VIII.

Ille ego sum nuper patriis extorris Ioseph.
 Sedibus, & nostræ portio spreta domus.
 Ille ego sum vestro frater de sanguine, quem rex
 Imperio latè vult dare jura suo.
 Cura patris nocuit puero, patrique placere
 Cui nocuit, cura plus fuit ille Deo.
 Extulit hujus amor, quem fratrum presserat ira;
 Vna salus vobis displicuisse fuit.
 Quàm mea dissimili se iudice caussa tuetur!
 Quàm distant studiis terra Deusque suis!
 Vos mea, vos rigidis strinxistis brachia vinculis;
 Ille meum claro cinxit honore caput.
 Quæ Pelusiæ fecistis serva colonis,
 Reddidit illa mihi libera colla Deus.
 Non hic cæca suos jactet Rhamnusia vultus,
 Aut rotet instabiles ficta puella vices.
 Casus abest, nec fors venturi incerta vagatur,
 Aut hominum nullis finibus errat opus.
 Dirigit hæc, totum nutu qui temperat orbem,
 Rector, & occulto numine corda movet.
 Ac veluti tacitis subterlabentia terris
 Flumina, cæca quidem, sed tamen apta, fluunt:
 Permeat ad fixos Superùm sapientia fines,
 Quaque latent, magnâ cum ratione facit.
 Illa nefas, scelerumque vias vestigat, & ortus,
 Quo ruat & quantum possit iniqua manus.
 Iam vitio sapiens laxat, jam stringit habenas:
 Quaque vetat, fieri provida sæpè sinit.
 Impedit, & prohibet: pœnas infligit & aufert:
 Dura malis, precibus flexilis, aqua bonis.

Inclusi spatii frendent sceleratus & exlex,
 Nec se posse dolent, qua voluisse queunt.
 Cernite me, varia exemplum memorabile sortis,
 Cernite me, vitæ cernite fata mea.
 Qui modo pauper eram, regum palatia scando :
 Quem puduit fratrem dicere, sceptrâ colunt.
 Quem modo captivum mulier lasciva tenebat,
 Emicat, & decori redditus ille suo est.
 Dum furit improbitas, dum fratrum gratia rara est,
 Nostra per augustum gloria tendit iter.
 Me beat exilium, me vestra opprobria tollunt,
 Et meus è turpi carcere crevit honos.
 Heu lachrymor, fratres, & conscia pectora cernens,
 Injiciam timidis pectora pectoribus.
 Oscula defigam trepidis, sed blandula, labris :
 Non alius vestri criminis ultor ero.
 Quos gerimus, vobis etiam debentur honores,
 Pars etiam vestra nostra salutis erit.
 Sumite congestis Cerealia munera saccis,
 Isacidumque meo vivat amore domus.
 Ne pereant tanti miseranda morte nepotes,
 Prævius hac adii regna beata nepos.
 Vos titulos natique vices narrate Iacobo,
 Deceperitumque levent nuncia lata senem.
 Nos gentor fecit miseros, sed fecit amando :
 Nos rapti miserum fecimus esse patrem.
 Nunc amor ille mihi, nunc fors adversa parenti,
 Nunc vobis in me profuit esse malis.

ORATIO IEPHTHÆ

filiam immolaturi.

ELEG. IX.

Cur victor mea nata vocor? cur vincitur Ammon?
 Si tua sunt laudi funera juncta mea.

Inclita

Inclita qua patrios investit laurea crines,
 Hac eadem fati nuncia facta tui est.
 Quos meruit plausus, meruit quos dextra triumphos,
 Dedecorat voti prodiga lingua sui.
 Castra foris sunt salva mihi, milesque, ducesque:
 Unica non sospes tu mihi nata domi es.
 Quam mihi blanda Duci peperit fortuna salutem,
 Eripuit misero vox malesana patri.
 Nunc hostes periere mei, plus tu hostibus una es.
 Dumque peris, tecum victor & ipse perit.
 Vincimur imbelles ambo, qui vicimus armis:
 Ammonios gladius, te mea vota necant:
 Vota necant, sed stulta; necant improvida. nec cum
 Stulta sient, ausim facta negasse Deo.
 Cur aliquid dixi? cur lumina noxia feci?
 Et victrix titulos polluit hora meos?
 Teque Deumque inter dubius discernere cogor;
 Impius, an cupiam perfidus esse pater.
 Si peragam promissa; meis mactabere iusis:
 Et dilecta mihi victima nata cades.
 Si Domino promissa negem: perjurus habebor.
 Et repetent nostram numina laesa fidem.
 Altera lex sobolem, commendat & altera votum:
 Et geminâ pietas lege, quod odit, amat.
 Te mactasse odii est, te non mactasse favoris;
 Hic illic species religionis inest.
 Lex sobolem mactare vetat: sed vota reposcit:
 Sic premit ambiguus pectora nostra dolor.
 Irrita vis faciam, quæ voti nescius? at me,
 Inconsulta licet, solvere vota decet.
 Irrita vis faciam, quia voti turpia? multo.
 Turpius est Domino vota negasse suo.
 Si natam mactare nefas, cur bustu rogamque
 Thariades nato conficit ipse suo?
 Iusserat omnipotens: sed me quoque reddere vota
 Iussit, & hac magno vota probata Deo.

Illius obsequium sero celebrabitur ævo :

Nunc etiam mundo nostra probanda fides.

Quod vovi, scelus esse scio : sed vovimus illud ;

Vovimus, & voto nulla medela meo est.

Dum miser atque orbis vivo, mea vita scelestæ est,

Dumque scelus præsto, sum magis ipse miser :

Quod facio, patior facinus : cadensque trucidor :

Mortua tu, Iephtes hostia viva cadam.

O utinam, tunc cum bello succumberet Ammon,

Hostili genitor casus ab ense forem.

Non jam barbarici spectator funeris essem,

Ingemeretque meis flebilis ara malis.

Nec, si me reducem merisissent tartara patrem ;

Stultitia lueres præmia dira mea.

Phæbe tuos, vestros abscondite sidera vultus,

Nec videat sædas lux speciosa neces.

Ite procul famula ; satis est spectare parentem,

Solus ego tanti funeris author ero.

Da veniam Iudæa mihi ; patriæque, tibi que,

Hoc etiam constat tata cruce salus.

Quid genitrix iratæ adoles ? tibi debeat illa,

Debebit patri plus tamen illa suo.

Nata tua est ? magis illa mea est. ego perdere possum

Qui genui ; nostri filia junis erit.

Si renuas, me perjurum amplexare maritum :

Si renuas, facies me magis esse reum.

EPISTOLA AMMONIS

Ad Thamaram sororem.

ELEG. X.

Sapius hac scribo, nec sum tibi femina tanti,

Vt mihi rescribas, plus minus ipsa faves.

Quo titulo scribas, placeam quo nomine frater,

Non moror ; hoc unum, te redamasse, moror.

b

Quò

Quò germana magis fugis, hoc plus diligit Ammor;
 Accendant vetita pectora nostra faces.
 Vror, at occulto stimulum tu subdis amori,
 Votaque dum spernis, plus voluisse facis.
 Te facilem simula, potero te segnis amare:
 Difficilis cum sis, cogor amare magis.
 Nam licet infestis percussa bipennibus ilex
 Perstet, ad extremum sapius ic̄ta ruit.
 Tu quoque, dura licet, poteris prece dura moveri,
 Et cupies sorti condoluisse mea.
 Non formosa tibi es, nobis decor iste creatur;
 Forma tua est, soli cernitur illa mihi.
 Pulchra soror fueris, vultus vilescit imago,
 Ni liceat vultu luminibusque frui.
 Alterius dos ista viri est: plus fulget amando,
 Et decus in thalamis exerit illa suum.
 Quos solers natura tibi formavit ocellos,
 Non domina, verum lusus amantis erunt.
 Quaque tibi frons est, nostro festiva furori
 Annuit, eque tuo corpore vita redit.
 Qua debes alius, fratri invidisse scelestum;
 Da mihi, da forma gaudia prima tua.
 Elige, si cupias, juvenem de gente tuorum;
 Non tibi, qui Thamaram sic amet, ullus erit.
 In facie pallor, macies in corpore toto est,
 Inque dies te dum depereo, perco.
 Genua labant, crebrisque madent ploratibus ora,
 Nec mihi nox vultus subtrahit atra tuos.
 Membra mihi querulo recubant exanguia lecto,
 Hoc unum credor sanus, amare queo.
 Redde precor vitam, vel si mihi reddere non vis,
 Per populos lethi causa ferere mei.
 Tunc tibi, sed serò, tot verba precesque subibunt,
 Et lachryma, & fratris tristia fata tui.
 Tunc aliquis dicet; Iacet hic despectus amator;
 Causa soror miseri funeris una fuit.

Ante tuos mea tunc oculos versabitur umbra,
 Nec tibi tranquilla noxque diesque fluent.
 Si tibi virginitas cura est; quot sorduit illa
 Matribus? hac poterit cura nocere tibi.
 Si fratris te terret amor, vetitique hymenai:
 Non aliter frater, quam peregrinus amat.
 Eripe fraternum mihi nomen, & altera singe
 Nomina. sepe sibi somnia fingit amor.
 Quos horret natura thoros, invidit amanti.
 Nec tibi qua gemtrix, hæc fuit una mihi.
 Est pater ambobus non alter, at altera mater.
 Hoc ergo poteris non soror esse modo.
 Quæ vetuit nostros lex inviolabilis ignes,
 Dat veniam jussis sapius illa suis.
 Callida magnanimum quondam Thamar arsit Iudam,
 Et tamen hic illi tunc focer, illa nurus.
 Ipse pater thalamos Vria conscendit adulter;
 Cur mea, cur juvenum crimina tanta putas?
 Haut puduit Lothum natarum amplexibus abdi:
 Affinis tali non mea culpa malo est.
 Regia res scelus est; levius peccare putatur,
 Augusto quisquis sanguine natus erit.
 Scilicet hæc teneram comitantur fata juventam.
 Nec possum flammis non caluisse meis.
 Cogor in obsequium Veneris, te cogor amare,
 Imperat arbitrio tuque furorque meo.
 Si formosa fores minus, en, minus Ammon amarem,
 Audacem vultus me facit esse tuus.
 Audacem faciunt gressus, & eburnea colla,
 Quaque meo cupiam membra jacere thoro.
 Vidimus Hebræas, sed non placet ulla, puellas.
 Femina præ Thamara sordida quæque mihi est.
 Aut mihi te cupiet jungi fortuna, vel artem
 In vultus frustra contulit illa tuos.
 Da brevè sævitæ spatium; lenire furorem
 Sola potes, nostri sola medela malis es:

Non decet invita fieri, quod dulce volenti est.
 Armatas fugiunt oscula blanda preces.
 Si fratrem redamas, pergam te frater amare,
 Si renuas, forsitan pejor amator ero.
 Quod nequeo precibus, docto tentabimus astu,
 Crede soror. valde est ingeniosus amor.
 Et licet incases, fuerisque irata minanti,
 Nil moror, in tanto crimine fructus adest.
 Damna libens patiar. nostras veniemus ad artes;
 Iratâ satis est posse sorore frui.

RESPONSIO THAMARÆ

Ad Ammonis epistolam.

E L E G. XI.

HÆc tibi rescribo, quamvis diversa petenti:
 Crimine te nolo demeruisse meo.
 Te possum redamare soror, sed dispare lecto:
 Consortem thalami te redamare nefas.
 Scire cupis causam? titulo tibi denegor uno.
 Sum soror; hoc caream nomine, amare velim.
 Sim tibi difficilis; talem nunc expedit esse.
 Argue morosam; dum tibi casta vocer.
 Si tibi forma placet Thamaræ, si vultus & ora,
 Cur hac flagitio vis temerare tuo?
 Tolle decus fama, periit vultusque colorque,
 Nulla est amissa forma pudicitia.
 Pulchra tibi videor; quam vellem fœda viderer?
 Quam vellem arbitrii res foret ista mei!
 Pulchra tibi videor; pulchrâ tu disce carere;
 Quæ tanto constant crimine pulchra, nocent.
 Cum subeunt animum temeraria vota petentis,
 Ingenua nobis erubere gena.
 Conjugium, thalamique fidem, non improba posco
 Federa; nulla tibi basia lena dabo.

Me pudor absterret timidam, te terreat idem.

Convenit ille mihi, convenit ille tibi.

Heu meminisse pudet, factique in imagine pecco,

Et rea fit tanti mens memor ipsa mali.

Non mihi tu frater, non crederis amplius Ammon,

Nec mihi qui pater est, debuit esse tibi.

Quæ non Davidicis inferis opprobria tectis?

Quam tua tot proavum crimina sceptrâ luent!

Et tamen hac cæptis præfers exempla profanis,

Isaque peccato quaritur ansa tuo.

Qui te morbus habet miserum, febrisque calorque,

Astuti fraudes forsâ amantis erunt.

Aut tibi si veri dissolvunt membra dolores,

Iste nocens poterit sic periisse dolor.

Non scelus est agrum proprio jacuisse cubili,

At scelus est thalamo te jacuisse meo.

Non hic blanda quies fessis irrepât ocellis,

Præbeat aut placidas nox scelerata mors.

Ipsa suos à me vertant ultricia vultus

Sidera, & attonitos Cynthia flectat equos.

Virginitas intacta mihi est, totoque Sione

Illasâ colitur virginitate Thamar.

Præstat ut alterius flagres sine crimine flammis,

Quàm ruat infando noster amore pudor.

Sit mea virginitas ignoti præda latronis,

Solabor casu deteriore malum.

Tu rapere inrupta cupias, fraterque sorori?

Et scelus incestu conduplicare tuum?

Improbe arsor, quo non mortalia pectora cogis?

Nec tamen hac eadem pectora cogit amor.

Dum tibi vim simulas, dum cogi dicis amantem,

Prætextum vitio quaris; amare cupis.

Ista licet teneras depascât flamma medullas,

Obruere hanc sola religione potes.

Aut canibus sectare feras, venabula torque,

Aut procul à Thamarâ rus geniale cole.

Colla doma spumantis equi, frenabis amorem,
 Officiique tui pars erit iste labor.
 Otia dum captas, scelerata negotia tractas,
 Quodque velis, superest, præter amare, nihil.
 Si tibi non parcis, patri, generique, mihi que,
 Flagitii vindex Absalon unus erit.
 Tu mihi si fraudes, si perfida vincula nectis,
 Excipiet fraudes forsitan ille tuas.
 Non fallax tu solus eris, scit fallere & ille,
 Materiemque dolis dat dolus ipse novis.
 Interea, quam turpis amas, te casta monebit,
 Ne Thamaram posthac frater & Ammon ames.

I O B I Q U E R E L Æ.

E L E G I A XII.

Multa diuque tuli: tandem patientia victa est:
 Et labat innumeris mens mea pressa malis.
 Culpa minor vitio est, graviores crimine pœna,
 Pluraque, quam potui promeruisse, fero.
 Nil mihi jam reliquum tellus facit; omnium egenus
 Mitia quæ fuerant, aspera sata queror.
 Cuncta mihi dederat cælum, jam cuncta reposcit;
 Et dolet hoc, donis tot potuisse frui.
 Plus miser est, quisquis vixit sine labe beatus,
 Nec, nisi quæ fluxit prospera, vita mala est.
 Hac mercede Deo longos servivimus annos?
 Effet ut exitii causa, fuisse pium?
 Et mihi simplicitas nocuit, candor que, fides que?
 An scelus audenti gratia major erit?
 Proderit esse malis, quam sic coluisse Tonantem.
 Ah, piget intactas cadibus esse manus.
 Si latro, si raptor fuerim, placabitur ather.
 Integra si fuerit mens mihi, pœna subit.
 Et potius mendax, potius laudabor adulter,
 Si minus à culta religione probor.

Cur toties sacras humilis prosternor ad aras ?
 Inque meis fumat pinguis agna focus ?
 Si pietas gravis ista mihi est. peccemus inulti ;
 Impietas cœlo iudice tuta viget.
 Bella gerunt Arabes, & gens inimica, Sabæi,
 Et spoliū de me quilibet hostis habet.
 Assur adest, raptorque meos populare penatc:
 Venit, & immisso milite vastat agros.
 Mille mihi nuper tondebant prata capella,
 Plenaque tardigradis pascua bobus erant.
 Ingemuere meo centum sub vomere tauri,
 Lanigerique gregis copia magna fuit.
 Undique triticea complebant horrea messes,
 Et latices tellus officiosa dabat.
 Ad mea veloces properabant iussa ministri,
 Hic agili dextra promptior, ille pede.
 Sidonioque mihi redolebant murice vestes,
 Tinxerat & nostras purpura rara togas.
 Turba salutantum foribus fervebat in ipsis,
 Ibat in Eoas didita fama plagas.
 Omnia qui tenui, non hoc superesse fatebor,
 Vt possim sanus dicere : dives eram.
 Non bos in stabulis, non taurus mugit in agris,
 Nulla mihi tremulo gutture balat ovis.
 Et pariter pueri, pariter periire puella,
 Et superest tanta è posteritate nihil.
 Despiciunt dominum famuli, famulaque; miserque
 Tot careo, potui quot satur esse, bonis.
 Afflictum fugiunt omnes, nec noscor ab illis,
 Tempore qui fuerant candidiore mei.
 Nudus inopsque vagor, sine nomine, tegmine, cultus,
 Et scabies toto corpore fœda riget.
 Membraque liventi sordent languentia tabo,
 Nec satis est uno me periisse modo.
 Deseror amissis opibus, soboleque, domoque,
 Coniuge. qua nobis omnia sola fuit.

Conspirant in me tellus, Acheronque, polusque;
 Viscera nostra, mea diripiuntur opes.
 Improba nunc Eliphas loquitur, nunc frendet Eliu,
 Et Baldad fatis asperat ora meis.
 Ipsa thori conjunx, & nomina blanda, nepotes
 Vltimus accedunt ad mea damna dolor.
 Numen ubi est? ubi sunt Superi? contendere possum.
 Ingentis speciem fors mea juris habet.
 Vive pius, patiere tamen; cole sacra, colentem
 Sors tamen in lachrymas invidiosa trahit.
 Quod si fata bonos vexant, magis aqua profanis,
 Penè loquar, nullum dicere jura Deum.
 Ista manus pœnas, hæc ponderet altera culpas,
 Dissimilis culpa pœna futura mea est.
 Et loquar hoc: Tantæne animis cœlestibus ira?
 Vt cupiant uni bella parare viro?
 Egregiam verò laudem & spolia ampla reportent,
 Si luteas sternant fulmina celsa domos.
 Stringitur in teneras gravior censura columbas,
 Et facile innocuum vastat ovile lupus.
 Perdere me facile est, si sit nocuisse voluptas,
 Et quæ me fecit, tollere dextra potest.
 Vt stipula Boreas, foliis irascitur Eurus,
 Irruit in nostrum numinis ira caput.
 At facies, at dextra tua est, quæ sanguine livet:
 Dedecoris partem, magne creator, habes.
 Sunt tua quæ scedâ sordent mihi corpora crustâ:
 Aut mihi dic, quamam sim tibi lege reus.
 Crimina dic, dic queso mea deliria vitæ.
 Quod scelus est, vel quo sum tibi teste nocens?
 Cur premis insontem? cur non placaris amico?
 Cur tua sunt nostris lumina clausa malis?
 Tu scelerum formas, numerosque expendis ad unguem,
 Et potis es gressus & numerare pedes.
 Cur mihi perpetuâ involvis caligine lucas?
 Et Stygios vivum cogis adire lacus?

Vita vices morientis habet, tumuloque superstes
 Claudor, & extincti sum levis umbra rogi.
 Quo pede per terras, gradior Phlegethonta per ipsum,
 Descit ad funus praefica sola meum.
 Cruda renascentes praebent alimenta quevela,
 Et reliquum vita nox tegit una diem.
 Hac si non merui, mihi cur succenset Olympus?
 Si merui, causam vindicet ille suam.
 Heu caeli terraque pudor! vixisse perisse est,
 Totaque supplicio vita parata meo est.
 Quis mea praeteritis expunget tempora fastis?
 Atque istum poterit surripuisse diem,
 Quo me fatales genitrix produxit in auras,
 Primaque principium funeris hora fuit.
 Non erat, ut tanta lux hac praenuncia cladis,
 Flammiferis populos irradiaret equis.
 Hanc chaos antiquum caecis mensisse tenebris
 Debit, & scdum detinuisse Nihil.
 Cur qua sum genitus, non sum detentus in alvo?
 Quaque domus, tumulus non fuit illa mihi?
 Cur me lata sinu mater, cur fovit in ulnis?
 Hoc ipso poteram tunc perisse sinu.
 Brachia qua toties puero supposita fuere,
 Hac artus poterant dilacerasse meos.
 Oscula cur fixit? cur lumina blandula dixit?
 Lumina tot lachrymis, tot miseranda malis.
 O utinam tunc cum tenera per colla parentis
 Reptabam, collo pondera lapsa forent!
 Non ego jam longo traherem suspiria luctu,
 Nec quererer miseros lentius ire dies.
 Nec mihi quarenti facilis solatia somni,
 Turbaret noctes cura dolorque graves.
 Sapè dolens inopes atque ora famelica pavi,
 Pauperiesque mea sapè levata manu est.
 Me vidui coluere lares, ego pronior illos
 Solatus studiis alloquioque fui.

Non amor argenti, nec habendi sava cupido
 Subdidit infami pectora nostra iugo.
 Hoc studui : sacros opibus non tradere mores,
 Totque Dei donis auctior, esse bonus.
 Ad mea cum fessus properaret tecta viator,
 Hospitis officiis obsequiosus eram.
 Objice, qui poteris, falsa perjuriam lingua,
 Nostra fuit laudis lingua ministra tua.
 Exige, qui poteris, servilis præmia dextra,
 Iratum credam iustius esse Deum.
 Tu quoque lasæ pudor, si lasimus, exige pœnas,
 Federa si thalami nos soluisse putas.
 Has Iobum meruisse vices dixistis amici.
 Dicitis : in culpas area lata patet.
 Causa mea est melior : nec enim tam dira peregi,
 Aut par delicto est numinis ira meo.

ORATIO DANIELIS

in lacum leonum detrusi.

ELEGIA XIII.

Magne maris cœlique Deus, dum vota super-
 sunt,
 Excipe, quos querulo fundimus ore sonos.
 Neve precor tanti regis subscribe furori ;
 Sit satis Assyrii Principis ira mihi.
 Tu Deus Isacidum toties pro gente stetisti,
 Cum Pharios ultrix mergeret unda duces.
 Tota tibi patuit Canaan, concessit Idume,
 Quotque aderant, hostes tot cecidere tui.
 Sapè ferox petiit Iessaum Saulus alumnus,
 Sapius ille tuo numine tutus erat.
 Ingreditur medios pietas secunda per ignes,
 Nec poterant flammæ vel nocuisse faces.

Te cecinere viri : rabidâque intacta favillâ,
 Tunc fuit in laudes lingua diserta tuas.
 Respice me, famulique tui miserere creator :
 Subveniant fati altera fata meis.
 Quam ferus est Assur, tam sis mihi mitior illo,
 Perdere quem vellet, ne periisse velis.
 Orat opem Daniel, vastum demissus in antrum,
 Et media veluti de Styge verba facit.
 Vndique me Libyci terrent immane leones,
 Et tot Marmarici monstra stupenda soli.
 Iam timeo rictus, & murmura sæva ferarum,
 Lumina sunt oculis ista tremenda meis.
 Terribilesque jubas, atque ora famelica cerno,
 Quæque rigent toto spuma cruorque specu.
 Iam metuo villos, & tenta verbera cauda,
 Quæque meo recubant barbarâ membra thoro.
 Hic mihi terrificis aliquis rugitibus instat,
 Hic alius tunicâ contegit ora meâ.
 Ille truces capiti dentes, hic admovet unguis,
 Lambit & imbelles horrida lingua manus.
 Cum subeunt pugna, cum bella immania surgunt,
 Quam metuo, ne mox dilacerandus agar !
 Nec mihi tuta quies : omnes vigilamus in horas,
 Et placidus tenero corpore somnus abest.
 Atque ego dum nequeo, letor dormire leones,
 Et recreat miserum, tunc timuisse minus.
 Vivimus hos inter comites : hac vivimus aula :
 Istaque supplicio scena parata meo est.
 Sanguine cuncta madent : & squallent limina tabo.
 Quæque famem nequeant ossa domare, jacent.
 Tu Deus indomitis compeſce leonibus iras,
 Ingentesque tuo numine frange minas.
 Tu loquere : & rabies stomachi sedata fatiscet,
 Induet & mores bellua jussa novos.
 Non fortuna reum, non sors facit illa nocentem,
 Ista tuus fidei præmia cultor habet.

Non ego fallacis colui ludibria Beli,
 Nec stolidi supplex cum Babylone fui.
 Sprevi ligna Deos, & inania nomina mystas,
 Nec reor in saxiis numen inesse tuum.
 Omnia qui condis, non es pars condita rerum,
 Artificique suo tam rude distat opus.
 Quem nec terra patens, nec machina claudit Olympi,
 Non faber Augusto claudat in aere Deum.
 Lumina cur venerer cæcis damnata tenebris?
 Exanimesque pedes, & sine mente caput?
 Cur aures venerer? non est vigor auribus ullus:
 Nec capit humanas machina tanta preces.
 Os vidi, sed voce carens: sine robore nervos,
 Nec rigida motus dant documenta manus.
 Stat super excelsum moles erecta colossum,
 Stat lapis, & cultus non capit ipse suos.
 Hunc gentes populique furor male sanus adorat,
 Et demens tangi credit amore sui.
 Regia majestas vetitis advolvitur aris,
 Et scelus exemplo splendidiore probat.
 Genisque sacerdotum paribus se polluit ausis,
 Hosque habet auctores fabula ficta suos.
 At non ista mea placuit vesania menti,
 Nec lapidi dixi: Tu mihi numen eris.
 Frangere quod possum, vel sævis urere flammis,
 Cur ego, cur pietas officiosa colas?
 Nec coluisse libet squamosi colla Draconis:
 Cur? potuit nostris occubuisse dolis.
 Et jam strata jacent mediis immania templis
 Corpora, disrupto bellua ventre patet.
 Sic gemini periere Dei. jam ringitur Assur,
 Et veteri excussus religione dolet.
 Et dolet insana vacuus mercede sacerdos,
 Solamenque mali funera nostra putat.
 At tu presidium misero es, tu sola salutis
 Anchora, promissi tu memor usque tui es.

Sunt mihi jam faciles, sed te mandante, leones,
 Ludit & antè meos essera turba pedes.
 Africa terribiles mansuetior exuit iras,
 Et soboles terra degener ista sua est.
 Sic ubi se nondum vitiis involverat orbis,
 Credibile est astus detumuisse feros.
 Et mihi nescio quis peregrè pulmenta ministrat,
 Et recreant subita corpora fracta dapes.
 Ite procul cura. vati famulatur Olympus,
 Nec, qui non possunt non nocuisse, nocent.

ELEGIA XIV.

Iuditha è castris Assyriorum redux, inter-
 fecto Holoferne.

Vicimus, atque uno patriam defendimus ictu,
 Istaque Iuditha gloria, nulla viri est.
 Vidimus, & tanti, Cives, dux femina facti,
 Materies docta posteritatis ero.
 En caput, en dira vultus cervice recisos;
 Hæc sunt militia prima trophæa mea.
 Hæc mihi victrici pars cæssit, at altera castris:
 Dividit Assyrium dextera nostra ducem.
 Hoc munus ferale damus. cape patria sacrum:
 Plus tibi, quam cæsi Principis ora, damus.
 Hoc precio victas iterum mercabimur urbes,
 Hoc spoliū trepidis hostibus horror erit.
 Ite viri, properate duces, cape tela juvenus,
 Excipiant ausus prælia vestra meos.
 Nec jam terribilis faciem spectate tyranni;
 Non poterant veteres plus nocuisse mina.
 Cernitis, ut tumeant hesternò inflata Lyæo
 Lumina? adhuc tepido Bacchus in ore natat.
 Cernitis adspersos nocturnâ cade capillos?
 His mihi correptus Barbarus iste fuit.

Qua sitiit nostrum rabies vesana cruorem,
 Pocla suo moriens sanguine plena bibit.
 Callida me volui capiti promittere diro,
 Pollicitisque meis ingeniosa fui.
 Basia dum quarit, stricto persolvimus ense.
 Quam sunt concubitus aspera fata mei!
 Quot miser à nostris speraverat oscula labris,
 Vulnere tot valida certa dedere manus.
 Quique meo caluit modo vespertinus amore,
 Iam calet, atque suo membra cruore fovet.
 Arsit amans, nos flagrantes restinximus ignes,
 Quaque caput, pariter sustulit ira faces.
 Dum mihi philtra parat, mihi dum propinat amator,
 Funus amatori femina sæva paro.
 Effet ut officii merces celeberrima tanti,
 Et veniens, abiens, hospes & hostis eram.
 Quemque thorum mecum Princeps pressisset iniquus,
 Solus, & infelix, exanimisque premit.
 Ἀκίφαλλῶ mediis Venerem jam quarat in umbris,
 Atque aliquam ex imis manibus Assur amet.
 Non mihi Manassis subiere obliviam chari;
 Dum putor Eunucho sordida, casta fui.
 Nec precio venalis eram, nec veste, nec auro:
 Et tamen hac probitas dissimulanda fuit.
 Integra fama mihi est, vici sine crimine Medum,
 Nec læsi titulos ille pudori habet.
 Peccassem fateor, si delinita fuisset;
 Nunc volui verbis pondus abesse meis.
 At corpus scelere intactum, pectusque pudicum
 Cum mihi servarim, perdere verba leve est.
 Peccavi mentita? sui mentita tyranno:
 Hoc dudum Pharia me docuere nurus.
 Cui nocui mentita? Duci, sic vicimus hostem.
 Hac bona sunt dubiis anteferenda malis.
 Patria salva mihi est: tota est Bethulia sospes;
 Discedent muris impia castra meis.

ELEGIA R. LIB. I. 39

Hac dixi mercede aliquid, quod dicere nollem
 Libera : sic culpâ lingua carere potest.
 Causa subest factô, causâ mentimur honestâ,
 Invidiam noxâ detrahet illa meâ.
 Isacida laudate Deum, puerique, senesque,
 Et celebrent ausus secula fera meos.
 Clara fuit Debora virtus, plus fortis Iaël,
 Accedam tantis ultima nominibus.
 Vos illud librate caput, procul horreat hestis :
 Et discant dominum castra timere suum.
 Inveniet reliquam, partem dum spectat ademptam
 Barbarus, & lacero Principe terga dabit.

ELEGIA XV.

O R A T I O

Matris Iudaicæ, crudeli supplicio una cum
 filiis septem sub ANTI O C H O
 extinctæ.

STabat, & excoctas mater Iudæa favillas
 Dum videt, & natis busta parata suis,
 Talibus immitem dictis fuit ulta Tyrannum,
 Suppliciumque suum leniit ore dolor.
 Quid furis ? & nostris acuis cruciatibus ignes ?
 Barbaricasque ferâ protrahis arte neces ?
 Hac patiar pro lege libens. non flamma, nec ensis.
 Me poterunt Domino surripuisse meo.
 Vre ; piura flamma rabies accendit amorem.
 Vre ; Deum noster fortius ignis amat.
 Vre ; sacrosanctas subdunt incendia flammæ.
 Vre : sacer diro crescit ab igne calor.
 Iam misera licet esse mihi, licet esse beata ;
 Et subeunt animo morsque salusque meo.
 Huc tua jussa vocant ; aliò mandata Tonantis ;
 Et dispar voto rexque Deusque suo est.

Obse-

Obsequor Antiocho : flammis minitabitur aether.

Obsequor huic : flammis rex truculente paras.

Obsequor Antiocho ; patria sum transfuga legis.

Obsequor huic : miserè dilacerata trahor.

Libera si reddar : Iudæis perfida credar.

Libera si non sum, jam rea facta secor.

Suadet amor vitæ vitium : dissuadet honesti.

Ira Ducis terret, sed magis ira Dei.

Plus Superum potuere mina. cape, magne creator,

Obsequio tantum dedita membra tuo.

Corpora quæ lacerat licitor, tu tota creasti ;

Reddimus hæc eadem jam mutilata tibi.

Cum nihil ipsa forem, fecit tua dextra quod essem ;

Colliget hæc artus post mea fata meos.

Impietas, discinde manum : mihi secula reddent

Altera ; nec flammis desinet esse tuis.

Scinde pedes : citius cunctos penetrabimus orbes.

Dum miseram prohibes ire, volare facis.

Exime, quæ Superum cecinit præconia, linguam.

Accinet auctori mox reditura suo.

Exue me proprio nudatam tergo matrem :

Hæc iterum cœli filia pelle tegar.

Frustratim laniasse iuvat : sed tota resurgam,

Tota loquar sceleri verba severa tuo.

Hos mihi relligio reddet servata triumphos,

Et vitam pietas intemerata dabit.

Vos quoque, vos septem nostro de sanguine natæ

Respuite invisas, pignora chara, dapes.

Displiceant epula, quæ displicuere Tonanti,

Nec violet patrum jussa priora nepos.

Non ego peccantes, infartaque viscera porcæ,

Aut rea flagitii nomina mater amem.

Plus ego discerptos mater venerabor ; & ille,

Regia qui fugit crimina, natus erit.

Ah, miseros jam flamma coquit. miserere tyranne,

Redde meos, sobolem rex mihi redde meam.

Reddere

Reddere Rex noli ; rursum mea vota retracto.
 Et pia quod genitrix nolo, miserta volo.
 Ambiguus luctatur amor pietasque querelis,
 Ille dolens sobolem diligit, illa Deum.
 Ite mei partus, medios descendite in ignes,
 Septemplex Domino victima caesa cadet.
 Sic decet Isacidam veros periisse nepotes,
 Qui renuet, stirpi degener ille sua est.
 Vos mea, vos eadem nascentes edidit avus,
 Et mater vitæ munera prima dedi.
 Nunc eadem cunctis facta est sartago sepulchrum ;
 Vnaque victuros concoquit urna viros.
 Vna dies iterum caelo vos reddet, & astris.
 Et decor eximiis fratribus unus erit.
 Non lachrymor : majora malis quia gaudia restant ;
 Elidunt gemitus spesque fidesque meos.
 Non lachrymor : quia vestra sequar vestigia mater.
 Me quoque fors possit, qua modo vestra fuit.
 Qua patiar, scindar, coquar, urar, sola supersum.
 Heu quàm martyrii sera corona mei est !

R A C H E L

Plorans Infanticidium Herodis.

ELEGIA XVI.

CRudeles Solymæ, (quid enim, nisi dira, precabor)
 Accipite hæc luctus conscia verba mei.
 Et veniam nostris concedite questibus ; isto,
 Non alio, possum. læsa nocere modo.
 Vliscar gemitu facinus, ploratibus enses,
 Nec fuerit soboli condoluisse nefas.
 Quam tua jussa necant, luget, Rex improbe, mater,
 Materiamque meis dant tua sceptræ malis.
 En lachrymis funesta rigor, præcordia planctu
 Verbero, & extinctum brachia pondus habent.

Oscula

Oscula vulneribus, jam basta figo labellis,
 Effigies miseri cernitur una rogi.
 Abluitur sanies, & quod latus hauserat ensis,
 Occupat officiis obsequiosa manus.
 Hæc est Abramidos natum plorantis imago,
 Sic ira videor posse placere tuæ.
 O utinam tanti sceleris spectator adesses,
 Herodisque oculis conspiceretur opus!
 Induerem furibunda virum, jamque ora tyrannæ
 Femineus posset dilacerare furor.
 Et quererer coram, propiusque irata minarer,
 Quæque ferat secum frustra cruenta darem.
 Et qui Sidonio totus discumbit in ostro,
 Impia sanguineis tingeret ora notis.
 Purpuraque hunc ipsum biberet vesana cruorem,
 Signaque savitia cerneret ista sua:
 Improbe, (sic loquerer) tibi non mansuescere doctæ
 Mater, at immani tigride nata fuit.
 Vberaque admorunt Hircanæ dira leana,
 Aut si quid sitiens Africa pejus habet.
 Latrantesque inter scopulos & saxa Charybdis,
 Edocuit mores horrida Scylla suos.
 Savior Antiocho es, dominoque ferocior illo,
 Qui rabido sacros torruit igne viros.
 Quid puer hic meruit, tam paucis editus horis?
 Quis potuit sceptris noxius esse tuis?
 Prima dies vita, mortis fit prima cruenta,
 Et moritur lucis nescius ipse sua.
 Nec te vagitus, nec feminei ululatus
 Flectere, non lachrymæ, non potuere preces.
 Non teneri infantis risus, sine fraudibus ætas,
 Membraque non ullo contemnerata malo.
 Quin meus arrisit misis latronibus infans,
 Autoreisque sua nesciit esse necis.
 Risit, & ut gladios vidit fulgere coruscos,
 Credidit ista sibi gaudia posse dari.

Cur miserum genui ? vel cur improvida nupsi ?
 Cur steriles cælum non dedit esse sinus ?
 Non hos te, fili, in casus, & fata tulissem ;
 Esset ut exitio vita parata tuo.
 Triste patris nomen, nomen miserabile matris,
 Flebile plus nostro nomine, nate, tuum.
 Nec tamen aut genitrix ultra genitorque supersunt ;
 Nomina tu nobis, dum cadis, ista rapis.
 Nubite Iudææ meliori sorte puella,
 Sideraque in vestros sint magis aqua thores.
 Vnica crudeles Bethlemia sentiat enses,
 Solaque regales eximat illa metus.
 Scilicet hunc potuit regi suasisse furorem
 Sceptorum rabies, imperiique furor.
 Quisque suis latè populis, non imperat ira.
 Et pueri metuit sceptrâ verenda Dei.
 Ille tamen Phariis vivit securus in oris,
 Exitioque Deum vindicat ipse Deus.
 Nec fera barbarici manus huic nocitura tyranni est,
 Aut fodiet sacrum dextera jussâ latus.
 Infantes petimur, nec regnis nata juventus
 Clara Redemptoris nomina morte luit.
 Ah infelices cunas nascentis Iesu,
 Tot quibus & matres & dolere patres !
 Felices iterum cunas, obitusque beatos !
 Hac est martyrii gloria prima mei.
 Illa per athereos soboles spatrabitur hortos,
 Et referet mortis præmia clara sua.
 Illa salutiferos Christi spectabit ocellos,
 Angelicisque ibit consociata choris.
 At mihi nunc orba subeunt mala plurima matri,
 Pluraque, dum nequeo mœsta silere, queror.
 Cur hac fatidicis oracula prodita chartis,
 Esset ut his nostris rex oriturus agris ?
 Parvula cur laudes Bethlem servaris in ista ?
 Et simul una meis crederis apta malis ?

Cur finit hoc cœlum, cur non fera militis ora
 Inter terrificas obriguere neces?
 Cur non fulmineum stringentia brachia ferrum
 Illicet ad plagas obstupuere suas?
 Fulmina cur servat vitæ levioribus ather?
 Nec furit in tantum numinis ira scelus?
 Cum subit illius facies tristissima lucis,
 Qua ferus in nostros irruit ille lares,
 Cum subeunt planctus, & tot lamenta parentum,
 Sparsaque per cunctas membra tenella domos:
 Has ipsas inter mortes, & funera versor,
 Atque iterum ante oculos miles & ensis adest.
 Iamque loquor: sine me Deus hanc effundere vitam,
 Aut mihi tu vitæ stamina rumpe mea.
 Vivere qui cupiam mater, sine prole superstes,
 Aut miseris optem sapè redire dies.
 Parve puer, quoties hoc nostro corpore corpus
 Teximus, atque ista fregimus arma manu.
 Ocului gremio, gremio tu raptus ab ipso es,
 Bisque mihi victo milite raptus eras.
 Ipsa cruentatos decussit fortior enses,
 Masculaque iratus robora sumsit amor.
 Tunc animus fuit ire mihi tela omnia contra,
 Et nocui, potui quot nocuisse modis.
 Sanguine permixta lachryma per tecta fluebant,
 Et duplex gladios tinxerat unda feros.
 Vidi ego, qua fugiens per inaccessas ambages
 Præcipiti mulier sederat alta domo.
 Vidi ego, qua puteos sobolem demisit in ipsos,
 Immunem hunc gaudens cadibus esse locum.
 Vidi ego, qua sylvis latebrisque recepta ferarum,
 Plus faciles illic senserat esse feras.
 Atque aliqua, ut potuit palmarum frondibus abdi,
 Arborcis textit pignora chara comis.
 Sciviit in reliquam crudelis dextera turbam,
 Et meus, heu, periit casus ab ense puer.

Hunc adigas, dixi, mea per praeordia, miles,
 At sobolis clemens obsecro parce mea.
 Me ferias matrem, minus hic crudelis haberis,
 Istaque mors nobis muneris instar erit.
 Ille tamen teneris atrox cervicibus instat,
 Ceu rabidus pavidum vastat ovile lupus.
 Quosque ego mox sœvi, furibundus dissecat artus,
 Ferrea nec poterant corda movere preces.
 Sic mihi posteritas, venturorumque nepotum
 Spes ruit, atque animo damna futura sequor.
 Hoc fuit, hunc dixit mihi nox præsaga dolorem,
 Signaque tristitia prævia multa dedit.
 Somnia turbabant placidam funesta quietem,
 Visaque, ceu vigili, trux Libitina fuit.
 Funereos audire sonos, lessosque videbar,
 Ingemuitque meo præfica mœsta thoro.
 Hic vidi tumulos, illic sine veste cadaver,
 Et supposita suis fulcra cadaveribus.
 Incubuit querulo mulier non una feretro,
 Quaque oculos flexi, mortis imago fuit.
 Non ultra vanas immittere Morphea curas
 Crediderim; somni fœbula vera mei est.
 Quem vidi tumulum, nati fuit ille cadentis;
 Illius hi gemitus, ille cadaver erat.
 Nuper & in cunis (nunc omnia læva recordor)
 Visa est sanguineis culcitra tincta notis.
 Nec, velut antè, leves placidis vagitibus auras
 Traxit, at hos subiti corripuere metus.
 Tollite me Superi, cupio comes ire sepulto,
 Forsitan adventum sentiet umbra meum,
 Afficietque pios matris præsentia manes,
 Et mala sic levius, vel mala nulla feram.

E L E G I A

In Nativitatem Salvatoris nostri

I E S V C H R I S T I,

Ad

D. EVVALDVM SCREVELIVM,

Medicina Professore.

Non tibi Bilbilicæ vilissima munera
 chartæ,
 Et, quamvis multum lemmata docta dabo.
 Tessera, turriculæ, graphiaria, theca, coronæ
 Vilia sunt; sordent scrinia, pecten, acus.
 Mattiacæque pilæ, venabula, fistula, follis,
 Corvus; pica loquax, psittacus, accipiter.
 In precio fuerint tunica, maniceque, togaque
 Et cervical olens, strataque pluma thoris.
 Omnibus his præsepe tuum plus præstat Iesu.
 Plus precii Cunæ nos redimentis habent.

E L E G. XVII.

Ite procul veteres, Parnassia numina, Musa:
 Ite procul studiis turba profana meis.
 Sola salutiferum destillent pectora Christum,
 Et latices sacro nunc Helicone fluant.
 Eyrha vale, Phœbique domus, non Castalis amnis,
 Non levat ipsa meam Phocidos unda sitim.
 Tu mihi virgineos aperi sanctissima partus
 Calliope, & pueri tempora prima Dei.
 Dic mihi Musa virum, celso qui missus Olympo,
 Isacidumque satus sanguine, factus homo est.
 Mutatur jam terra polo, & venerabile cæli
 Depositem mundi machina vilis habet.

Quat

Quas aether seruabat opes, sibi seruat Idume :
Accipit authorem gens malesana suum.
Ne pereas peccator homo, sunt numina praesto :
Lasaque pars culpa subuenit ipsa tua.
Ecce patris magni soboles, consorsque Tonanti
Filius, humana conditione meret.
Ipse hominem, nostrosque Deus superinduit artus,
Et duplici clarum nomine nomen habet.
Caelo terra coit, nec pars aeterna caducam,
Aut sociam Superum gloria spernit humum.
Quique Deus fuerat, Deus est, nec desinit esse :
Aut decori gestat noxia membra suo.
Et caro qui nunquam fuerat, vestitur ab illa :
Nec Deus huic, ipsi nec gravis illa Deo est.
Vna Redemptoris facies, rex unicus orbi est ;
Quemque hominem, pariter dixeris esse Deum.
Occulitur sub carne Deus, dumque adspicis illam,
Regia majestas dissimulata latet.
Magne Puer, tibi natales gratamur, & ortum,
Et canimus cunis carmina fausta tuis.
Ingredere auspicijs nostrum felicibus orbem,
Et redeat tanto vindice parca Salus.
Qua Deus es, patrium potis es lenire furorem,
At caro mortales sentiet agra vices.
Crux hominem, Ditisque Deum certamina poscunt :
Vt quibus ille malis succubat, ille leuet.
Mors hominem, mortemque Deus calcabis, & illi
Eripies spolijs funeris ipse tui.
Sunt diuisa Dei, diuisaque munia carnis,
Nec socias renuunt ille vel illa manus.
Sic terris promissus ades, sic tota vetustas
Emicat, & legis clarior umbra tua est.
Hac Patribus sperata dies, haec secula vidit
Eminus, & multum tunc oculata fides.
Tu, quod Tartarei disstringet colla colubri,
Magnaque fatorum robora, semen eris.

Thariades te vidit ovans : tu virgula Iessæ,
 Tu leo, Iudæa spes redi viva tribus.
 Virginei tu ventris onus, tu stella Iacobi,
 Davidicaque puer progenerate domo.
 Te dominum supplex, te regem nata Sionis
 Nuncupat, & prisco non sine teste venis.
 Cum sua morigerus portaret busta puellus,
 Illa tui species busta fuere regi.
 Sanguineis cum lata Pharos sua limina guttis
 Tingeret, illa tua mortis imago fuit.
 Crebra Palaestino cecidisti victima templo,
 Et typus effusi sanguinis unus eras.
 Tu sanctum penetrale subis, tu vota sacerdos
 Excipis, & populi tristia verba tui.
 Quique dator vitæ serpens trabe tollitur altâ,
 Prævia ventura tollitur umbra crucis.
 Sancte puer, non te genitoris conscia mater
 Edidit, aut patrio sanguine foeta parens.
 Non Maria thalamum adpersit fecunda voluptas,
 Qui genuit, cœli Spiritus ille fuit.
 Sic tibi natales alii sine matre supersunt ;
 Hos tibi natales dat sine patre pater.
 Nasceris intactâ melior de virgine proles,
 Abluat ut cunas rex sine labe meas.
 Nasceris, & Latia gustas longa ocia Romæ.
 Auspicium pacis pax fuit ista tua.
 Altera bella silent, Sathana dum bella resurgunt ?
 Et domito Stygius vincitur orbe Deus.
 Nasceris, & tugurî congestum cespite culmen
 Servitii pandit limina prima tui.
 Hac calum tibi fata parat, sed, maxime Iesu,
 Paupertas alias spondet egenæ vices.
 Sic Patri placuisse cupis ; dumque atria spernis
 Splendida, cœlestes Christe mereris opes.
 Respice peccantem, frater sine crimine, fratrem :
 Nec pigeat sorti condoluisse moer.

*Respice, meque tui consortem sanguinis audi,
 Nec pudeat carni condoluisse tua.
 Quas tibi tendo manus, qua supplex lingua precatur,
 Quod tibi flecto genu, sanguinis omne tui est.
 Sic tibi qua vitam, mihi lux feret ista salutem,
 Mixtaque erunt cunis gaudia tanta meis.*

E L E G I A

ad CHRISTVM in cruce pendentem,

Ad

ARNOLDVM BVCHELIVM,

Iurisconsultum, Vltrajectinum.

DOste senex, quæ sacra fero, cape federis
 arrham;
 Quam meus è casto pectore mittit amor.
 Non scopulo fixam Andromedam, pœnasque
 Promethei,
 Hippolytiq; obitus, raptaq; membra leges.
 Non Tityi jecur, aut rapidos Ixionis orbes,
 Titanumque graves, Enceladique vices.
 Illa meis aberunt Vatum mendacia chartis,
 Exhibet afflictum pagina nostra Deum.
 Si qua tibi tulerint humiles solatia Cunæ,
 Discutiet cunctos Crux veneranda metus.

E L E G I A XVIII.

NVnc, ô Christe, tuas humilis prosternor ad aras,
 Et veneror mortis celsa theatra tua.
 Tu pateris, sed culpa mea est: tu criminis expers
 Supplicii pendis tristia fata mei.
 Se peragit natura ream, tu victima luges;
 Alterius scelus est, alteriusque dolor.

C

Nomi-

Nomina debemus, sed tu vadimonia praestas,
 Nostraque sat facilis debita sponsor habes.
 Dextra tibi perfossa riget; mea sola scelestae est;
 Nec sentit pœnam noxia dextra suam.
 Innocuum qui mucro latus transfigit, aberrat.
 Debentur lateri vulnus & hasta meo.
 Improbis immiti linguam tibi lavit aceto
 Miles; at hæc nostram proluat unda sitim.
 Spinea regalem tibi cingit adorea frontem.
 At pudor humani nominis illa fuit.
 Cur secat immeritâ tergus vibice flagellum?
 Et cruor è sacro corpore susus abit?
 Hoc tergus Indæ feri. mea perfida vita est,
 Perfida mens, studiis perfida lingua suis.
 Exssuit in sacros vultus sceleratus Apella.
 Conspue me: frontis gloria nulla mea est.
 Heu, strinxere tuas adamantina vincula palmas,
 Brachia erant vinculis, nostra liganda tuis.
 Quid captive gemis? damnati carceris umbra
 Me tegat, & fraudes abdat opaca meas.
 Latro datur socius, miti lupus assidet agno,
 Et numerum impietas cum pietate facit.
 Iste latro collega mihi, consorsque malorum est,
 Talis ego merui parte sedere chori.
 Iudicis ipse tui toties absolveris ore.
 Sum sceleris iudex, testis & ipse mei.
 Heu miser, infamis libras mala pondera ligni,
 Et proprii portas busta futura rogi.
 Me grave lassat onus; vitis succumbere doctus
 Debebam merita succubuisse cruci.
 Christe, quid exanimi ducis suspiria planctu?
 Verberat & patrios mœsta querela lares?
 Me me, adsum, qui feci, in me converte furoris
 Fulmina, me media desere morte Pater.
 Quid pia, quid moriens claudis tua lumina Iesu?
 Sola fuit fonti hæc debita pœna mihi.

*Crux salve veneranda, mei medicina doloris,
Spes mea, peccantium portus, & ara precum,
Præsidium miseris, fidei tutela labantis,
Vn'ca Christiadum gloria, vita, salus.
Hoc ligno nos Christe beas, altare, sacerdos,
Victima: cuncta unus jam minor ipse Deo es.
Ora tibi prono pendent proclivibus vultu:
Oscula vis populo figere blanda tuo.
Sunt expansa tibi totum amplexantia mundum
Brachia; & hic speciem gestus amantis habet.
Dextera Iudæos invitat, at altera gentes:
Sic moriens cunctos vivere posse cupis.
Destillat madidis lachrymarum flumen ocellis;
Abluat ut lachrymas flebilis unda meas.
Et qui sæda lavat peccantis crimina mundi,
Sanguinis ex isto corpore rivus abit.
Gaudia nostra dolor, peperitque infamia famam,
Et mea captivus libera colla facis.
Quæ te flagra premunt, flagris me absolvere possunt.
Et ne cadat homo, caderis ipse Deus.
Cingit spina caput, sed qua marcescere nescit;
Facta meo capiti spina corona fuit.
Gestat arundineum regalis dextera sceptrum,
Ne desint titulis sceptræ futura meis.
Desereris, ne me per euntem deserat æther;
Et tua sit questus meta querela mei.
Mors tua vita mihi est, atque isto funere nascor;
Quemque tibi rapiunt, dant mihi fata dicor.
Cur timeam? fidei una mea fiducia Crux est.
Cur timeam? rigidas crux fugat una minas.
Cur peccem? tanti Sponsoris morte redemptus.
Cum peccem? gemitus cum subit hora tui.
Hæc facies, hæc mœsta Dei pendentis imago
Nec me peccantem, nec finit esse roum.*

O R A T I O

Iudæ Iscariotæ suspendium sibi parantis.

E L E G. XIX.

Quisquis in hac cernes infelix arbore pondus,
 Me fuge, nec propius flecte, Viator, iter.
 Forstam & poterit dirum nocuisse cadaver,
 Solaque te faciet corporis aura reum.
 Ite procul scelerum ignari, neque conscia fraudum
 Pectora, nec sacram fallere docta fidem.
 Cedite matrona, castosque avertite vultus,
 Ne fontis videant ora nefanda viri.
 Hoc virtus pietasque loco candorque facesse,
 Et quicquid laudem religionis habet.
 Non una sum lege nocens; Dominumque Deumque
 Prodidit, & facto perfida lingua suo est.
 Quique mihi vultus fuit, & qui gestus amantis,
 Cuncta nota famuli decipientis erant.
 Ipse dedi summis multum peramica labellis
 Oscula, sed tacitis insidiosa dolis.
 Auximus ingenio facinus, doctæque fefelli,
 Ne crimen levius simplicitate foret.
 Vendidimusque Deum precio, servique redemptor
 Ipse sui factus merx scelerata fuit.
 Traditur infami mercabilis ære creator,
 Et cedunt lucro nomina tanta meo.
 Polluit una meos obscæna pecunia mores,
 Et sacer. argenti suasit iniqua furor.
 Tristis avaritia rabies dum colligit aurum,
 Hunc quoque cum posset vendere, vendit herum.
 Dicite Pontifices, sacrisque operate sacerdos,
 Flagitio semper turba pudenda meo:
 Cur placuit vobis cælum venale, Deusque?
 Quaque reum faciant, annumerastis opes?

Si volui peccare prior, quoque culpa probantum est ;
 Et precio facinus qui sovet, ille facit.
 Heu quid agam ? durum est sortis meminisse prioris :
 Hinc timor, hinc sceleris me premit ipse dolor.
 Iamque animo dulces monitus reminiscor Iësu ;
 Actaque cum domino vita diesque subit.
 Nunc fora, nunc ades, nunc publica templa revolvo,
 Omnia qua sacris personuere sonis.
 Nunc in gramineis pandentem oracula campis,
 Et pia littoreis verba recordor agris.
 Hac audire mihi fuit & didicisse voluptas ;
 Vocibus his licuit colloquisque frui.
 O quoties dixi, vox hac placidissima cœli est ;
 Vive, nec extremum dent tibi fata diem.
 Heu scelus, ista silet nostra facundia culpa,
 Illa meo solum crimine muta stupet.
 Vosque mei quondam, charissima turba, sodales,
 Non ultra vestri cernitis ora ducis.
 Hactenus esse pius licuit. nunc cade magistris,
 Et dispar titulo produtionis ero.
 En caput, en Dominum vinclis ac compede strinxi,
 Indicioque meo proditus ille latet.
 Tinximus innocuo sceleratas sanguine dextras,
 Nec sine me Solyma miles ad arma ruit.
 Squallida nunc illum tenebrofi carceris aula
 Abdit, & immensum vilior umbra Deuro.
 Iam gemit, & patriis infert suspiria tectis.
 Et famuli queritur facta nefanda sui.
 Tuque parens dilecta tui crudelia nati
 Funera nequitia pignora crede mea.
 Sit funesta dies, qua me dignatus amicum est ;
 Et voluit sociis annumerare suis.
 Ah graviter cecidi : quid enim mirabile, si quis
 Tactus avaritia vulnus amoris habet.
 At mea nunc ultor commercia devovet æther.
 Et malè sollicitum numinis ira premit.

Desperasse iuvat : nec enim placabile cœlum est,
 Ignoscique meum cor mihi posse negat.
 Non Styx una mihi, Phlegethon non sufficit omnis,
 Nec satis ad pœnam est tota gehenna meam.
 Mitior est Acheron, nec crimina nostra piabunt
 Tartara, nec flagris sæva Megara suis :
 Nec qua perpetuis Nemesis cruciatibus instat,
 Flammarumque dolor, præcipitesque rota.
 Hac ego cum timeam, potui majora mereri,
 Quodque malum fingat mens mea, majus habet.
 Saviit in proprium quondam fera dextera fratrem,
 Et sceleris pœnas pertulit illa sui.
 Qui toties puero fuit insidiatus Iëssa,
 Vincitur, atque suo casus ab ense cadit.
 Saviit in patrem sceleratis Absalon ausis,
 At miser è quercu triste pependit onus.
 His quoque jam Nemesis miserum suspendit Iudam
 Froncibus; hac testis criminis arbor erit.
 Adsum lictor, & ipse mei libitina sepulchri,
 Exequiasque mihi præfica nulla canet.
 Non nova me circum protrudet gramina tellus,
 Nullaque purpurei gloria veris erit.
 Non stillante mei madefient rore capilli,
 Ipse meum fugient ventus & aura caput.
 Umbra loco feralis erit, frigusque tremorque.
 Hinc radios Phœbus, Cynthia flectet equos.
 Aère librabor, terris secretus & astris,
 Fabulaque & lusus prætereuntis ero.
 Quaque reum occulto tellus irata fatigat
 Verbere, suspensio non erit illa gravis.
 Cur ultra vita custos invisus amara,
 Contineam pronas in mea fata manus?
 Cur doleam? pudor est Superùm sperare favorem,
 Aut numen precibus flectere velle meis.
 Cur doleam? cerno præsens hac arbore funus,
 Istaque jus fati fascia vilis habet.

*Culpa mea est: in me commissi poena redundet:
Sint capitis damno damna soluta mei.*

Clarissimo viro

D. ARNOLDO BUCHELIO,

Jurisconsulto apud Ultrajectinos.

Prima tibi magni scripsit cunabula Christi,
Nascentemq; Deum, & reparantem federa mundo
Calliope percussa virum. stupescere superba
Pauperiem cunaeque nurus, & conscia fastus
Terra sui solito timuit splendescere cultu.
Altera languidulis Christi morientis ocellis
Indoluit lacrymans, & chari luxit læsis
Funera, fatalemque trabem, & violabile letho
Terrarum sublime caput. nos crimen in illo
Quisque suum, & veteris masti vestigia culpe
Flevimus, infandosque gula ploravimus ausus.
Nunc idem plorare vetat, quem flevimus. atros
Discussit lux: ista dies, quæ tartara victor,
Et Phlegethontæas acies, ipsosque profunda
Perdomuit mortis thalamos, & sidera scandit
Induperator ovans. magno cœlestia plausu
Templa sonant, aliumque Deus subv. elius in orbem,
Aërios supra tractus, & nubila cœli,
Peccantem fastidit humum. tibi conscia rerum
Illustres repetit, Bucheli venerande, triumphos
Mens afflata Deo, & languenti lata reponit
Verba seni, vastique fores jam pandit Olympi.
Quaque per æthereos tandem defessa quiescant
Membra domos, animaque tua sincera bonorum
Sors è it, æternique fluent in secula menses,
Fatidica monstrant, Christo præeunte, Camœna.

ELEGIA XX.

In

Ascensum CHRISTI in cœlum.

Magne triumphator Stygis, & pallentis Avernî,
 Qui novus extincto victor ab hoste redi;
 Maxime fatorum domitor, quem Tartara,
 manes,

Et Phlegethontei pertremat aula Dei:
 Scande redux Superùmque domos, patriosque penates,
 Et repete imperii pristina jura tui.
 Exue languentes crudeli funere vultus,
 Exue flagitio membra cruenta meo.
 Exue, queis frontem spinis redimovit Apella,
 Exue purpurea ludicra spectra toga.
 Iam tibi cœlestis circumdat laurea crines,
 Et turgent titulis regna paterna novis.
 Iam tibi promissos Genitor largitur honores,
 Sceptraque dat sceptris subjicienda suis.
 Talis, ubi invisî fugeret consortia mundi,
 Primævus petiit tecta beata pater.
 Talis sideris flammantia mœnia templi
 Thesbius, kumanis sedibus exul, adit.
 Quique Palaestinum subiit penetrabile sacerdos,
 Clara salutiferi principis umbra fuit.
 Quid mihi prisca tuos objectas Roma triumphos?
 Quem canimus, cœlo iudice, victor ovat.
 Tu facilem vinci Cimbrum, Persenque superbum,
 Et subigis frameis barbarâ castra tuis.
 Hic truci exuvias Erebi, noctisque profunda,
 Et spoliū victo de Phlegethonte refert.
 Tu currus, tumidasque paras generosa curules:
 Hunc dominum nubes officiosa vehit.
 Illa leves tantum recreant spectacula Quirites:
 Hic sua Christigentium gaudia mundus habet.

Illic captivi plorant sua vincula reges :
 Hic captiva gemunt crimina, mors, Phlegethon.
 Immoriturque suis fati violentia bustis,
 Et proprios ridet mors superata rogos.
 Tunc sua gavisus fremuit præcænia miles :
 Nunc strepit Angelicis turba beata sonis.
 Excepere Duces pronò Capitolia vultus :
 Excipit hic reducem clarior aula Deum.
 Succubere truci veterum tot nomina letho,
 Et tumulus magnos condidit Amilios,
 Scipiadasque duos, & Martia fulmina, Drusos,
 Tantaque victorum corpora terra tegit.
 Hic ubi calcati damnavit jura sepulchri,
 Sub pedibus terras, & sua busta videt.
 Larga triumphator diffundit munera Casar :
 Munera sed brevior sustulit ista dies.
 Hic mihi divitias, totumque recludit Olympum,
 Et, quæ cuncta ferant secula, fundit opes.
 Sic abiens, Salvator, ades. sic magne redemptor,
 Non moritura tibi gloria sternit iter.
 Viderat obsequium, jam confert præmia cælum.
 Metaque servitii lux fuit ista tui.
 Mox humilis, jam clarus ovas, contemptaque pridem,
 Alta supergressus sidera, colla levas.
 Arripis imperium, toties parere paratus ;
 Dividit officium terra polusque tuum.
 Sic servus, dominusque places : magnique parentis
 Iussa jubes major, quæ minor ipse facis.
 Macte anime ; hac etiam tibi per vestigia currat,
 Et fidei constans permeet astra labor.
 Macte anime : & vilis spernens proscenia mundi,
 Æthereas toto pectore scande domos.
 Hac penetra : quaque ille tuus palatia sponsor
 Occupat, hac eadem lumina mente subit.
 Indivisa colit sponsæ penetratia sponsus,
 Et pudor est membris dissociasse caput.

ELEG. XXI.

De Iudicio extremo.

Vix tuba terribili sonitu dispersa cœgit
 Agmina, & ingentes perstrepuere plaga,
 Christe redis, tandemque tuos visurus amicos,
 Clara triumphantis iudicis ora refers.
 Scilicet hæc abiens dederas promissa redemptor,
 Solatus reditu tempora nostra tuo.
 Nec jam vilis ades, vel iniqui victima mundi,
 Abramidumque odiis dilacerande venis.
 Quin trepidi adspicient clavo transfixa trabali
 Brachia, & invidia tot documenta sua,
 Transfixumque latus, quod militis hauserat hasta,
 Vltoremque tremet gens scelerata Deum.
 Quam facies mutata fori est! quem fecerat antè
 Terra reum, partes iudicis ille tenet:
 Fitque reus iudex; testesque coarguit ipsos,
 Qui modo mendaci pressus ab hoste silet.
 Occupat augustum cum majestate tribunal,
 Quaque prius latuit regia forma, patet.
 Stat Caiphas, tantosque stupet percussus honores.
 Iamque suas discit nil valuisse minas.
 Pontius Ausonii postponat Caesaris iram,
 Et serò innocuum vult abuisse caput.
 Cum subit illius tristissima noctis imago,
 Somnia, sollicita conjuge, spreta dolet.
 Omnis in adversas secessit machina partes,
 Totaque stat factò terra dirempta suo.
 Opposita est virtus sceleri, gens turpis honesta,
 Et lateri pietas impietatis abest.
 Quos tegit una nocens, hos latior altera vultus
 Explicat; hæc cœlos suspicit, illa timet.
 Conscia mens ut cuique sua est, vel præmia gaudens
 Concipit, aut taciti signa doloris habet.

Vna dies fâti est : sed non tamen omnibus una.
 Dissociat trepidos flebilis hora viros.
 Non reges sua sceptrâ iuvant, milesque, ducesque,
 Et, quæ terruerant nomina, victa pavent.
 Hic sua crudeles deplorant fâta Neronis,
 Et queritur fraudes trux Catilina suos.
 Ille memor pavidâ versans incendia Romæ,
 Illasum sædo cernit ab igne Deum.
 Hic patrius dum dira focus arisque minatur,
 Iam dolet infandos plus patuisse dolos.
 Non Marium jam Sylla timet, reus adstat uterque :
 Nec genero indicit perfida bella socer.
 Tarquini Brutique silent : ultrixque pudoris
 Femina flagitio tristior ipsa suo est.
 Et qui tela Iovis flammaeque imitatur Olympi,
 Iam nimis insana despicit ausa manus.
 Quique dies Latium Caesar digessit in annum,
 Longius hunc fastis optet abesse diem.
 Hic quoque cui domitus regi non sufficit orbis,
 Iam miser in toto possidet orbe nihil.
 Spernit opes pauper Crassus, Capitolia Paulus,
 Nec Cato se solitâ jam gravitate tegit.
 Respicit, & spatium aquilas desiderat amplius,
 Nec, quæ succurrant, agmina Drusus habet.
 Spreta prius, sero metuit jam numina Pœnus,
 Torvaque contempti Iudicis ora videt.
 Stant dites inopesque simul, doctique rudesque,
 Miscentur tituli sordibus, arma togis.
 Stant Struma, juxtaque Solon ; cum consule fultus,
 Nec fors ingentes disgregat ulla Duces.
 Non hæc audaces perturbent rostra tribuni,
 Aut rigidum flectat lingua diserta forum.
 Non hic fallaci iudex subvertitur ære,
 Aut poterit causâ plus valuisse favor.
 Tros Italusque Deo nullo discrimine habetur,
 Nec titulo pauper deteriore venit.

Qui vitas scelerumque modos & crimina discit,
 Nec prece, nec precio conveniendus erit.
 Felices anima, quas fratrum flexit egestas.
 Pauperes totum senerat illa Deum.
 Felices anima, captis miserescitis ultrò.
 Istaque jam pietas at here tuta manet.
 Quæ sitiens quondam petiit sibi pocula Christus,
 Præbuit illa libens pocula vester amor.
 Præbuit ille dapes, nudosque investit artus,
 Primaque laus, agris condoluisse, fuit.
 Nunc vos turba domos Superùm, sedesque beatas
 Scandite, & Angelicis vivite mixta choris.
 Profuit esse bonis. ista mercede laborat,
 Hoc precium facti religiosus habet.
 At vos immites, agrestia pectora, turba,
 Qui miserùm surda spernitis aure preces,
 Ite procul: vos Tartarei domus atra profundi,
 Vos manet inferni tristior aula Dei.
 Sic fuit, & totus meritis discernitur orbis,
 Quosque capit fines, hos sine fine capit.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M
L I B E R II.

Ad Amicos.

E L E G I A

Ad Nobilissimum Virum,

D. G O D E F R I D V M
H A E S T R E C H T,quâ causas dat auctor, cur ob grassantem
Leydæ pestilentiam, Ultrajectum non con-
cedat.

*Veni toties docto vatem sermone sa-
lutas,*

Cogitur ad plausus esse poeta tuos.

*Excitat ignavas virtus laudata Ca-
mænas,*

Atque animos tanto præside Musa

Sic, ubi Myrmidonum bellator clasibus instat, (capit.

Acrior Iliadum laudibus Hæctor erat.

Sapè Venusino sonuerunt barbita plectro,

Cum facilis magni Cæsaris aura foret.

Altior in pugnas, hoc ipso Principe, surgit,

Romano Phrygium qui canit ore ducem.

Tu quoque cum Zephyris adstas mea carmina blandis,

Erigis Aonias, numina lenta, Deas.

Vera loquar, neque enim fas sacros fallere vates.

Me tua, quod possum, gratia posse facit.

Ne tibi displiceam, merear vel nullus haberi,

Pieris conor reddere verba sonis.

Et licet hanc fugiant doctorum insignia frontem,

Ambiat aut nostras laurea nulla comas:

Non tamen aversis hac fallimus ocia Musis.

Atque aliquis nobis proluit ora Deus.

Quin tibi cum placeant sterilis commenta poeta,

Autori poterunt fortè placere suo.

Sed vatem cur poscis amans, Batauiamque relictis
 Sedibus ad sedes vis properare tuas?
 Fortius absentem constans amor optat amicum.
 Quoque frui semper non datur, acer amat.
 Cur Ithacum toties conjunx poscebat Vlysses?
 Scriptaque cur toties littera? lentus erat.
 Sestus Abydenos non sic arsisset amores,
 Ni germinos Helle dissociasset aquis.
 An metuis, ne pestifera male ladar ab aura?
 Et tibi dilectum vis superesse caput?
 Incidat in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.
 Hic mea nos tollunt sidera, vestra necant.
 Vis fugiam pedibus? pedibus mors ocius instat.
 Vis fugiam penna remige? & illa volat.
 Vis abeam rapidis in mœnia tuta quadrigis?
 Precipites adigunt fata severa rotas.
 Vis mea lethæis subduci carbasa stagnis?
 Ipse Charon celeri carbasa lintre præmet.
 Qui fugit, hunc sequitur. timidus furiosus urget;
 Ipse timor certus funeris auctor erit.
 Spreverit hanc quisquis, fugiet securior, auram.
 Sed pavido fugiet qui pede, læsus abit.
 Nec quam tuta sient istis habitacula terris,
 Quin potius, quam non sint ea tuta, scio.
 Hic Batavas conscendo frequens auditor Athenas,
 Et percussa meâ pulpitâ voce premo.
 Hic spectare libet docta certamina turba,
 Verbaque in alternas jussa redire vices.
 Non illic placide fixere palatia Musæ.
 Non Helicon isto Cyrrhaque sacra loco est.
 Hic mea purgatis figo vestigia plantis,
 Nullaque quò vadant dant documenta pedes.
 Tu nisi magnanimas circumdes tergore suras,
 Cruraque terribili mascula pelle tegas;
 Iam tua viscoso librabis pondera cæno,
 Occiduoque illic Sole lutosus eris.

Illic

Illic in vacuo traherem suspiria lecto,
 Hic recreat fessum Barbara nostra latus.
 Tu trahis, illa trahit. sed quæ me pertrahit, illa est ;
 Obsequio servans proximior virum.
 Tu calamo, trahit illa manu; tu serius, illa
 Risibus, & madidis, quum volet ipsa, genis.
 Æsonidem Medea suum, Brisëis Achillem,
 Andromache Phrygium sic remorata virum est.
 Hic, quæ sola meas laxant solatia curas,
 Ante meos ludit parvula turba pedes.
 Hi veneranda mei trepidant ad sceptrâ Quirites.
 Hic aries tanti dux gregis agmen ago.
 Huic leges, huic jura damus. sic Casaris umbram,
 Sic speciem augusti cernimus imperii.
 Tu doctos illic versas industrius enses,
 Certaque venturis hostibus arma paras.
 Nil mihi cum gladiis, vel acuti fulmine ferri,
 Horret ad armatas mens studiosa manus.
 Musa meos, Bellona tuos prolecat amores.
 Hac tibi, sed genio convenit illa meo.
 Cum Musa placere, rotat tibi circinus orbes,
 Et toties scissum littera signat opus.
 Aut super athereos raperis sublimior axes,
 Et propior summo crederis esse Iovi.
 Aut numeros statione locas : vel mœnia pingis,
 Quæ valeant Marti dicere bella suo.
 Non mea tam grandi sulta est doctrina cothurno.
 Nec meus ad curas surgit Apollo tuas.
 Carmen amor meus est, elegi labor, ensis iâmbus,
 Pes numerus, campus laus tua, mucro stylus.
 Cur veniam ? pudor est docta concedere menti.
 Cur veniam ? scelus est obstrepuisse tibi.
 Vis veniam ? cedant pluvia, mala frigora, pestes,
 Verna mihi reddas tempora, jam veniam.

Nobilissimo Viro, ac Domino,
IACOBODYCKIO,
 Civitatis Gottenburgicæ in Suecia
 Præfecto.

BAttavia dilecte mea, dilecte Batavum
 Vatis, & Regi, vir generose, tuo,
 Cujus Hyperboreis loquitur sacundia terris,
 Et procul externo poscitur orbe labor:
 Si tibi, qui quondam, placeant, gens sacra, poëta,
 Atque aliquod precium carminis esse putas,
 Nec tibi Parrhasio sordent sub frigore Muse,
 Quaque mari, genio non nocet aura tuo:
 Hos lege Barlai numeros, clarissime Dycki,
 Paucaque Battavici carmina vatis habe.
 Mittimus hac Chauco ultra, Cimbrosque, Getasque,
 Baltica quæ Gothicum verberat unda solum,
 Altaque veliferos adspiciunt culmina portus,
 Et non va regalis mœnia lambit honos.
 Nec mora longa via, fluctusque vel aquora terrent;
 Quò magis hinc distas, quò magis urget amor.
 Dumque silent veteres, jam turba elinguis, amici:
 Obstrepit officio nostra Thalia suo.
 Forsitan & poterit gelidum transmissa sub axem
 Littera porticibus gratior esse tuis.
 Et quæ rara venit, potius tibi Musa placebit:
 Scriptoris novitas non leve pondus habet.
 Non tua Grotiades exul, non limina pulsât
 Heinsius. ingentes conticuere tubæ.
 Hic fame laudumque satur, satur ille malorum.
 Quàm dispar vates causa silere facit!
 Sic dum thura negant illi, laticesque Sabæos,
 Vile tuis cogor far adolere focis.
 Quin & parva placent Superis, modo casta; nec illis
 Semper inauratâ viçtima fronte cadit.

Et

Et licet ingenium vatis vel sordeat auctor,
 Respice, quos cecini, nomina magna, Duces.
 Bella leges totum latè cantata per orbem,
 Clara per Eoas Occiduasque plagas:
 Auriacos cineres, & magni Principis umbram,
 Et mæsta ad celebres verba ululata rogos.
 Altera magnânimo debetur pagina Fratri,
 Et patrio crescens cingit honore caput.
 Nassovios canimus: præreptaque laurea fato
 Rursus in alterius vertice ludit ovans.
 Imus, & immensum audaces transcendimus æquor,
 Atque alibi Musis personat aula meis.
 Nec pudor est nobis Regi dixisse salutem,
 Et mea sunt Caroli carmina tacta manus.
 Materies augusta mihi est: involvimus ostrum
 Versibus, & Regum sceptrâ superba cano.
 Sic mihi, sic plausum potuit meruisse pœta,
 Et facit ad laudes purpura dicta meas.
 Haud aliter Procerum vultus, & lumina Regum;
 Ac Latios sculptor fingit in ære Deos.
 Scilicet illa rudes commendant nomina merces,
 Et precium nugis Casaris ora dabunt.
 Dum faber efformat preciosi dona metalli,
 Sapius indoctum spernitur artis opus.
 Nec tamen hac rutilo prorsus vilescit in auro:
 Perplacet augusta frontis amicus honos.
 Dum canimus vili Heroum præconia cantu,
 Musa rudis titulo splendidiore placet.
 At tu, qui geminam spectas vicinior Arcton,
 Accipe Battavico carmina nata solo.
 Dumque procul vasto jactatas æquore puppes
 Adspicis, & Gothicâ fallis in arce diem;
 Nassovios mirare duos; fascesque Britannos,
 Quosque colis, chartis jam venerare meis.
 Forsitan & trepidos exarmans dextra Borussos
 Materies nostri digna laboris erit.

Ad

GREGORIVM PLASSIVM,

Medicum Harlemensem. qua Heemstedii
amœnitates describuntur.

SI vacat à morbis nostras audire Camœnas,
 Nec nimius medicam postulat ager opem,
 Accipe, qua faciles scribunt tibi carmina Diva,
 Nec mihi quæ levis est, sit tibi Musa gravis.
 Scilicet hoc precio doctos mercamur amicos,
 Et dilecta mihi nomina jungit amor.
 Tu quoque Nilivæ domitor fortissime gentis,
 Nunc etiam in leges & mea jura venis.
 Fervidus arentes dum torret Sirius agros,
 Et sociam Phœbo gaudet inire viam,
 Te duce vicinas, animi solatia, villas
 Vidimus, & vestri gaudia rara soli.
 Arx ubi sublimes aperit validissima portas,
 Lataque Romanum fossa lacepsit opus.
 Mirabar celsas expanso culmine fagos,
 Grataque populei tegminis umbra fuit.
 Mirabar secunda suis pomaria donis,
 Septaque qua docta flexerat arte manus.
 Hic ager innocuos pascebat fertilis agnos,
 Illic Sparsa suis lene stuebat aquis.
 Inde frequens sparsis exurgens collis arenis
 Præbebat timidis subdola tecta feris.
 Parte aliâ nigros sulcabat navita fluctus,
 Et patrium streperâ voce canebat epos.
 Najades hic, illic ducebant agmina Fauni.
 Hic Corydon, illic Thyrsis agebat oves.
 Lata Pales herbas pecori, lac Thestylis agnis,
 Agricolis Ægon pocula plena dabat.

Fla-

Flavescentes à Sole Ceres stringebat aristas,
 Triptolemusque suo munere dives erat.
 Crede mihi, Bæjis locus hic præluceat amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Terra famem, leuat unda sitim, fugat umbra calorem,
 Currus agros, vitreas cymba pererrat aquas.
 Si juvat in viridi vestigia ponere prato,
 Est via, quæ faciles ducat ab urbe pedes.
 Si juvat audacis rabiem frenare caballi,
 Huc quadrupes cursu liberiore ruat.
 Si juvat infestis leporem mactare molossis,
 Hic quoque, quæ campos transeat, Argus habet.
 Si juvat aligera voces audire catervæ,
 Hic vaga dulcisono gutture vernat avis.
 Si juvat expansis Nymphas lassare lacertis,
 Hic, quæ docta regat brachia, Najas erit.
 Si juvat aut nasâ, vel arundine fallere pisces,
 Hic reficit tetricas spes opulenta moras.
 Adspicis e tumultis, mediis ut Tiphys in undis
 Solerti fragilem dirigat arte ratem.
 Ut modo pacatis subsidant stagna procellis,
 Præbeat & placidus tergora plana lacus.
 Hic aliquis sociâ vadens cum Phyllide pastor,
 Audeat amotâ matre sua ve nefas.
 Hic aliquis Clariâ vates se proluat undâ,
 Et procul à strepera concinat urbe melos.
 Hoc Helicon, hoc Cyrrha situ, Parnasia rupes
 Non alio certè debuit esse loco.
 Iuppiter ipse suos hic tuto celet amores,
 Nec Veneris rutilans detegat ausa Deus.
 Hic Læda Parin soboles, hac ferius umbra
 Detineat Phrygium mollis Elisa ducem.
 Huc Cytherea suum secuta invitet Adonin,
 Nec ferus infesto dente nocebit aper.
 Pyramus hic fugiens Thisben exoptet amantem,
 Non dabit hic tristes visa leana neces.

*Elysios mendax miretur Græciâ campos,
 Oenotrios tellus Itala jactet agros.
 Nil ista regione prius. qua divite cornu
 Præbet Amalthææ dona benigna capræ.
 Non ego crediderim morbos hac sede morari,
 Membraque qua frangant fervidiora faces.
 Nescio num medicæ poscat solatia dextra,
 Audiat aut Coæ tristia iussâ schola.
 Ipse sibi medicina locus. quin fata moratur,
 Pocula cum pressi lactis Alexis habet.
 Pharmaca sunt molles offenso abdomine malvæ,
 Betaque, vel propriis mella coacta favis.
 Non hic ventosæ tulerint fastidia senna,
 Vel procul ignoto semina nata solo.
 Pocula contemnit centum decocta manipulis,
 Et mixtum adversis viribus odit olus.
 Simplicitas in rure placet. nimis anxia mundum
 Cunctaque terrarum gramina cura bibit.
 His ego tunc tecum, Plasi, spaciabar in oris,
 Dum calidi fallo tempora longa Canis.
 Ocia nostra comes docto sermone levabas,
 Signaque amicitia non temerata dabas.
 Quid referam? cape sinceri leve pignus amoris,
 Atque aliquod precium carminis esse puta.
 Si placeant elegi, vates tibi jure placebit.
 Displiceant, non tu displicuisse potes.*

Ad

IACOBVM vander BVRCH,

ET

IOANNEM BROSTERHVYSIVM,

quos à Belgicæ Poësius studiis ad Latinam
 & Græcam hortatur author.

P Alladii Iuvenes, gratissima pectora Phœbo,
 Quos toties scripti junxit amoris amor:

Par

Par socium, sine felle probum, sine lite modestum,
 Et nunquam rupti bigæ sodalitiî;
 Dicite, cur Batavis tantum placet esse Poëtis,
 Nec nisi Teutonica plectra movere lyra?
 Cur nimium tritas loquitur Venus aurea voces;
 Ludit & in nostris vester Apollo sonis?
 Credite, non nostro genita est Cytherea sub axe,
 Feruida nec gelido sidere nata Dea est.
 Orta alibi Venus est, multum cantata Pelasgis
 Vatribus, & Grajâ nobilitata chely.
 Hanc cecinit Latia celebris facundia lingua:
 Hoc etiam nobis gestiat ore loqui.
 Quis calidos olim Leandri dixit amores?
 Invida quis scripsit flumina? Grajus erat.
 Quis Venerem Anchisa, Æneam quis miscet Elise?
 Quis Paridis cecinit furta? Latinus erat.
 Quis canit iratum raptâ Briseïde Achillem?
 Quis canit Andromaches vota? Pelasgus erat.
 Quis tragico narrat crudelia sercla cothurno,
 Hippolytique docet fata? Latinus erat.
 Quis magicas doctis donavit versibus artes,
 Quis docuit Colchis femina? Græcus erat.
 Qua cœli thalamos, superæque exordia gentis,
 Totque Deum stirpes expedit, Asra fuit.
 Palladium clara despondet Musa Serena,
 Attamen hæc vatis Musa Latina fuit.
 Flaminius Strozæque suos cecinere furores,
 Sed fuit Ausoniis dicta puella modis.
 Battavico petulans cantata est Iulia vati,
 Et sua quæ laudet colla Secundus habet.
 Lernutius blandos Hyados commendat ocellos,
 Nec tamen hæc eadem carmina servit Hyas.
 Heinsius arguta transcribit basia Rossæ,
 Nec tamen hæc eadem basia Rossa leget.
 Non decet indoctam vatum sapientia turbam,
 Et nimium vestro vulgus ab ore sapit.

Cernitis, ut viles scandant Helicon puella?
 Feminumque riget Castalis unda chorum?
 Anna facit versus, & quos facit Anna, probamus,
 Quodque viris proprium credimus, Anna facit.
 Vos decus Aonidum, Latiæque arcana Camæna
 Panditis, & quicquid Roma vel Hellas habet.
 Gloria nulla viri est. feriunt quoque barbata matres,
 Simplicibusque datur laurea virginibus.
 Mittat amans lepida modulamina docta puella,
 Reddet amatori nostra puella suo.
 Heu, scelus est omnes Charitum patuisse lepores,
 Tot sine dente sales, tot sine fraude jocos.
 Est aliquid, solos quod vult scivisse Poetas,
 Est aliquid, rarum quod cupit esse Venus.
 Nempe nurus Batavas facere hoc, non diceres præstat,
 Quod vates præstat dicere, vel facere.
 Quod si digna, nova captatis præmia fama,
 Vestraque succrescens nomina poscit honos:
 Major ab Ausonio consurgit gloria cantu,
 Clarius Oenotrio nascitur orbe decus.
 Sic Verona suum jactat facunda Catullum,
 Non alia fari voce Tibullus amat.
 Vivit, & aeterno Flaccus memorabitur ævo,
 Lydia Romano cui pede juncta fuit.
 Quid loquimur Belgæ? peregrina verba loquela.
 Edita Cattorum sermone turba sumus.
 Nescio quæ profugos fors has perduxit in oras,
 Rhenus ubi æquoreis flumina junxit aquis.
 Quam potius placeat veterum vox sacra Quiritum,
 Dictaque, quæ prisco perplacuerunt Numæ.
 Hic hic Romulida posuerunt castra potentes,
 Et toties Latio carmine miles ovans.
 Victricesque aquilas, fidibusque aptata Latinis,
 Hoc nostro voluit signa sub axe legi.
 Quæ canitis Batavi, Latius sunt debita Musis;
 Quæ canitis, Graeque sunt documenta schola.

Tithoni sociam rythmis includitis arctis,
 Et fessos longo tramite Solis equos :
 Neptuni spatia, & vasti vada cœrula ponti,
 Vndi vagasque rates, Naiadumque domos :
 Ut sua jam sumat, jam ponat cornua Phœbe,
 Pictaque secundas imbibat Iris aquas.
 Nunc calamos inflat Corydon, nunc Phyllis amica est,
 Nunc teneras aliquis pascit amator oves.
 Nunc canitis Faunos, & agrestia numina, Panes,
 Semivirosque capros, semicaprosque viros.
 Illa sed Andinam sapiunt commenta Pœësin ;
 Omnia sunt Latii docta reperta soli.
 Quare agite, & patrios tandem dediscite cantus,
 Et numeris currat vestra Thalia meis.
 Scribite scæmineis aliquid sublimius ausis ;
 Pangite, quod virgo non queat ulla, melos.
 Agnoscat precium Romana Belgica lingua,
 Quæ Romæ dominos est venerata suos.

Ad doctissimum Iuvenem.

D. IOAN. de IONCHERE,

De Publicis Iudiciis disputantem.

A Vrea cum primis fluere mortalibus atas,
 Lataque Saturno secula rege forent :
 Candida simplicitas teneris eluxit in annis,
 Nec sceleri iudex aut gravis ultor erat.
 Ignorare suas voluit sacunda laudes,
 Nec fuit in trepidos lingua diserta reos.
 Curia tunc strepitu, tunc aures lite vacabant,
 Et nondum cupidus senserat aula manus.
 Non Tabula scripsere minas, pœnasve Decemvir,
 Vinxerat aut fontes saxa numella pedes.
 Mox ubi sub duro mores riguere metallo,
 Cæpit & adversa crescere lege nefas :

Curia,

Curia, rostra, forum, carcer, vadimonia, licitor,
Nomina temporibus nata suere malis.
Ilicet irata Metium rapuere quadriga,
Subditaque infami colla suere jugo.
Iura dedit populis posito vix prator aratro,
Et poterant lapides & placuisse fabæ.
Signantur presso miseranda stigmatæ frontes,
Bestiaque in pœnas sæpè vocata fuit.
Aut damnata truces expectant corpora Scalæ,
Clauditur aut Gyaro femina virque brevi.
Hunc celeres torsere rota, & crudelibus unciis
Rapta fuit medio purpura spreta foro.
Vibravit rigidas Manli censura secures,
Fasciaque in jugulo stricta Cethege tuo est.
Exulat, & pœnas Naso persolvit Amori,
Et potuit vates versibus esse miser.
Atque alibi celebres dictant consulta Lycurgi,
Et vitiiis scribit verba severa Solon.
Improbitas irata dolet, legumque catastas
Horret, & ultores credit adesse Deos.
Hæc Batavos, Ionchere, doces, sociosque Sicambros
Et patriæ præstas sceptræ tremenda tua.
Nec tamen aut duri laudas Busiridis aras,
Aut sævum Phalarim, Tantalidasque probas.
Temperat Ausonias facilis Clementia leges,
Et tua delicto est credita pœna minor.
Debeat excellens aliis sua præmia virtus:
Per te securis non licet esse malis.

Ornatissimo, doctissimoque viro
D. IACOBO PETITIO

I. V. Doctori,

S P O N S O.

Cui placuit nullo violata Cupidine Pallas,
Et potior casta Pallade diva Themis,
Cur jam virgineos, caelestia numina, cætus.
Despicias, & possunt displicuisse Deæ?
Cur Phæbo præfers thalamos, cur basia chartis,
Et victrix de te præmia sponsa capit?
Scilicet ærius nuper subvectus in Alpes,
In Paphio recreas corpora fessæ sinu.
Qui calidos persers Rhatorum in montibus æstus,
Nunc quoque, sed flamma fervidiore, cales.
Qui miranda stupes veteris vestigia Roma,
Sola stupes domina lumina blanda tua
Non juvat ingentes ulirâ spectare colossos,
Nec spolia in visis temporis exul amas.
Laocoon dedito torisit tibi brachia flexu:
Iam, tua quò spectas brachia, dicet Amor.
Dicet Amor, Dircen simul atque Amphiona sperne,
Et varium Rhodæ sordeat artis opus.
Hic, tibi quam format solers natura figuram,
Adspice, & Arastelæ candida colla Deæ.
Adspice Romanis aliquid præstantius ausis,
Mobile quod toto corpore pondus habet.
Fortia quid spectas domitoris membra ferarum?
Herculeas damnant jam tua bella manus.
Perfacilis labor est agram domuisse puellam:
Lenior hoc monstrum subdere cura potest.
Exuvias quoque Cypris amat, clavamque manumque.
Blanda sed obsequiis commodat arma suis.

Maxime

Maxime lustrator terræ, cœlique, marisque,
 Adspice, qua possint perplacuisse domi:
 Iam peregere vixisse satis. solatia tandem
 Sufficiat gremio sponsa Batava suo.
 Vasta nimis mundi jam contrahere regna; tuamque
 Includas circo, sed brevior, viam.
 Sic, ubi ab Hesperis rediit Tirynthius oris,
 Hæsit in amplexu Deianira tuo.

Ad

BALDVINVM HAMÆVM,

Medicum, Britanniam repetentem:

Dum procul opposito divisos orbe Britannos,
 Regnaque jam Carolo rege beata petis:
 Accipe, qua medicis subscribo carmina chartis;
 Carmina Barlæi signa futura tui.
 Forsitan Oceani, forsitan fastidia terra
 Discutiet vatis charta notata manu.
 Aut placidos inter relegens hæc disticha fluctibus,
 Adspicies fama scripta trophæa tua.
 Quin etiam, veteris si fas meminisse magistris,
 Hos elegos mediis pignus habebis aquis.
 At vos Æolii fremitus compescite fratres,
 Ne violet charum dira procella caput.
 Qua vehitur meus ille rati, servatur Apollo;
 Depositumque poli nobile puppis habet.
 Cui sua Philyrides, Amythaoniusque Melampus;
 Cui sua Pergameus credidit ausa senex.
 Sacraque præclarus pandit consulta Machæon;
 Et veteres Grajâ terra reclusit opes.
 Parcite bellaces Morini, dum transeat hospes,
 Nuncupet & patris debita vota foci.
 Innocua repetunt Brittonum littora Musa,
 Nec manus Hesperii sanguinis ista rea est.

Cur noceant placido belli solennia Phœbo,
 Martiaque imbelles exigat ira viros ?
 Non onerant nostras Eoa monilia dextras,
 Fulva nec aurifero pondera raptâ Tago.
 Doctorum fatale malum sat parvula dos est,
 Pauperiesque bona mentis iniqua soror.
 Audiat Austriacus ; debentur libera nobis
 Equora, nec Pallas partibus aqua studet :
 Audiat Auriacus : scelus est vincire Camœnas ;
 Hic speciem Mavors impietatis habet.
 At tu lata tuum generosa Britannia civem
 Excipe, Battavica nomina prima schola.
 Quales Cecropiis redeuntes Roma salutat
 Sedibus, & plausus commodat ipsa suos.
 Si caruisse dolor fuerit, matura rependet
 Consilia, & celeres protrahet arte colos.
 Opprobrium fatis faciet, nec vindice tanto
 Negliget in leges Atropos ire novas.
 Morborum genus omne potens Medicina fugabit,
 Quos Tamefis refluxus in mare mittet aquis.
 Sic ubi Tarpeias serpens Epidaurius arces
 Appulit, afflicta cœsit ab urbe lues.

In obitum

THOMÆ ERPENII,
 Linguarum Orientalium in Academia
 Lugdunensi Professoris eximii.

Qui medicos nuper ploravi carmine manes,
 Et magno solvi debita justa seni ;
 Nunc iterum in lachrymas, iterum in suspiria
 Nec potuit simplex, qui nocet, esse dolor. (cogor ;
 Nulla caret mors morte, nec est sine funere funus,
 Plorantesque trahunt spissa feretra viros.
 Quo superis jam thure miser placabitur orbis ?
 Qua pia difficilem leniet ara Deum ?

Gens vitæ securæ sumus, mactamur iniqui,
 Nec rea quod justè terra queratur habet.
 Lurida terribili latè grassata flagello,
 Pestiferas quassat trux Libitina faces,
 Quà Latiiis quondam steterat gens Martia castris,
 Equoreasque bibit Rhenus anhelus aquas.
 Nunc ubi Thymbræo fumant altaria vati,
 Et veneranda sibi limina Pallas habet.
 Non flectunt rigidas doctorum nomina Parcas,
 Nec iuvat in tantis plus sapuisse malis.
 Lugent Pierides, & magnis orba magistris
 Iam tacitos mœrent pulpitæ muta sonos.
 Occidit Eoi interpres sacundia mundi,
 Notaque Barbarico lingua sub axe silet.
 Quæ Bataurum populis Arabas confudit, & Indos.
 Atque imo patriam noluit ore loqui,
 Illa Caledonios super exaudit a recessibus,
 Nescivit spatium Belgica stare tuis.
 Illa per Hesperias fundens sua commoda terras,
 Clarius in viso nomen ab hoste tulit.
 Tota renascentes stupuit Germania voces,
 Et decus hoc doluit non peperisse sibi.
 Adspice, quæ geminas jaculatur Cynthia umbras,
 Cunctaque quæ surgunt sidera, cuncta cadunt.
 Adspice, quæ Cancris chelis supposita Syene
 Sistit Apollineas, ultima meta, rotas.
 Aut ubi Fessanos Numidasque amplectitur Atlas,
 Crebraque Erythraeis puppis inerrat aquis.
 Hic potuit vox illa loqui, neglectaque primum
 Scripsit in Occiduo Turcica verba solo.
 Iamque procul positum Rhenus compellat Orontem,
 Et nova miratur nomina factus Arabs.
 Iam sua Sultano transmittit federa Belgæ,
 Et socias jungunt Punica regna manus.
 Iam Mahumetanae prostant deliria sectæ,
 Et male consultæ religionis opus.

Quasque vaser fuerat commentus Sergius artes,
 Mixtaque Idumais dogmata nostra sacris.
 Quæ sapimus reliqui, sapimus vulgaria multi:
 Quæ sapuit mens hac, ravior illa fuit.
 Illa Palæstiniis accendit lampada chartis,
 Et docuit punctis verba notata suis.
 Edidit Hollandis recutitum pervigil orbem,
 Atque Syros alio fecit in orbe legi.
 Cur moreris vir magne, tuosque incidis honores?
 Cur leve nos Ratavos deseruisse putas?
 An ferus & jaculis fatalibus acer Apollo
 Hac etiam nobis parte nocere cupit?
 Quod potuit mea Leida nefas? quo numine læso
 Tam grandis culpæ credimur esse rei?
 An meliora rapit rigidi inclementia fati?
 Seraque quos optent secula, prima necat?
 Non trahit in levibus pelagi suspiria damnis
 Navita, sed magnas naufragus optat opes.
 Memnona Dardanidum pubes dum plorat ademptura,
 Incolumi perstans Hectore bella gerit.
 Tu moreris, pariterque tuo cum funere condis,
 Proh dolor, ingenii pignora rara tui.
 Sed qui tanta novis jam libret pondera curis,
 Vix aliquem mæsta das superesse schola.
 Abstulit Occasus, quas linguas protulit Ortus,
 Et tumultus laudes nunc Orientis habet.
 Scilicet unus Arabs potuit te stante renasci,
 Vnus Arabs voluit te moriente mori.

IN OBITUM
PETRI PAULI,

ANATOMICI.

Alb. 13 Prosopopœia Mortis.

Illa ego, quam fari mirabile, vivere falsum,
 Non tamen è tumulo Mors rediviva loquor.
 Credite mortales, fingunt contraria vates,
 Inque caput nostrum jus quoque Thælus habet.
 Mutarunt en fatâ vices. loquor ipsa ; silet que,
 Cui precium laudis non leve lingua dedit.
 Ille triumphatâ toties de morte disertus,
 Cum spoliū pelles, ossâ, cadaver erant,
 Hac dextrâ cadit, & fatalibus occubat umbris,
 Nec potuit nostræ fallere tela manus.
 Sævus in imbelles toties qui saviit artus,
 Et spectâcla meas publica fecit opes,
 Exuvias miserorum, & siccâ morte cadentium,
 Iamque semel pœnam corpora passa suam.
 Vidi ego, cum plenis portaret cruda canistris
 Fercula, crudeli dilacerata manus.
 Vidi ego liventes extracto viscere dextras,
 Utque jacens stanti fabula factus homo est.
 Parcite, Dî, dixi, desunctis parcite membris,
 Et pereat solers in mea frustra caput.
 Terra tegat totum; post vitæ damna, cadaver,
 Supplicia à miseris posthuma nulla peto.
 At quoties vivos, licet arte, resolveret artus,
 Raptaque de calidâ matre catella foret,
 Non secus ac placidam tigris Gangetica cervarum
 Diripit, aut proprium perfida mater Ityn :
 Indolui tam dura scholis documenta parari,
 Et tam barbaricâ commoda cade peti.

Ipsa ego, quæ toti sum terror maximus orbi,
 Facta viro risus publica causa fui,
 Dum me ridiculi moderantem frena caballi,
 Aut bovis in pigro tergo stare facit.
 Vera loquor, quæ visa sibi testabitur hospes,
 Ossea ubi circis clauditur aula suis.
 Desine mirari. ridet, quæ seria, mundus,
 Ludicraque attonita cum gravitate stupet.
 O utinam tantum nesciret fama magistrum,
 Quæque tenet cineres, clauderet urna virum!
 Nunc super Ausonios, super exauditus Iberos
 Nominis angusta nobilitate viget.
 Effugit secunda meum Mens sola furorem,
 Et post exequias clara superstes agit.
 Stat decus ingeniis. fateor, cogorque fateri;
 Non habet in tantum jus Libitina caput.
 Morborum vel mille vices, tot dadala terra
 Gramina, natura luxuriantis opes,
 Quæ Coi docet arcta senis, quæ fusa Galeni
 Pagina, quæ medicus pharmaca scripsit Arabs,
 Quicquid fatales potuit tardare sorores,
 Lentius & nostrum iussit adesse diem,
 Et quid quæque ferat regio, quid ferre recuset,
 Norat, in exitium cuncta reperta meum.
 Sed quoniam invidia major post fata perennat,
 Vindictæ in solo corpore signa dabo.
 Quique meos toties doctæ excoriatum alumnos,
 Deque cadaveribus raptâ trophæa tulit,
 Hac pœnam mihi parte luat. quæ dextera cades
 Fecit in exuvias ingeniosa meas,
 Rursus Anaxagoras atomos dissolvat in omnes,
 Et secet in similes singula particulas:
 In causas facunda meas quæ lingua locuta est,
 Democritus Plenum findat & in Vacuum.
 At caput, invisas nuribus quod prodidit artes,
 Pythagoras denos dissecet in numeros.

*Vosque anima, quarum luxavit corpora Doct̃or,
 Infesti vobis cor refecate viri.
 Rarum aliquid, ni fallor, erit. qua membra supersunt,
 Terrigenum secl̃rix excoriabit humus.
 Sorte pari pereat. Nemesis justissima vox est:
 Aequa refert, quisquis, quod facit ipse, refert.*

I N

Anum nubere parantem.

E *Cquid adhuc tenero petulans illudis amori,
 Et Paphio tentas bella movere Deo?
 Oscula poscis anus, legesque invertis amantum,
 Et cupis exemplo nubere monstra tuo.
 Duceris in maestum, gressu titubante, cubile,
 Sponsaque fis, nunquam qua potes esse parens.
 Non praeunt tibi latus Hymen, lataque puella,
 Deserit accensas arida flamma faces;
 Non Lucina tuis aderit placidissima votis,
 Nec gemitus, quales parturientis, erunt.
 Et cur hoc nequeas, possum tibi dicere causam,
 Delassare virum, non redamare potes.
 Te Paris adspiciens laqueo se stringat amator,
 Leander mediis mergier optet aquis.
 Ipse tuis furias flammis praeponat Orestes,
 Te nisi spe mortis Proteusilaus amet.
 Eligat in rabidum Theseus descendere taurum,
 Quam gremii indigna parte jacere tui.
 Amphitryoniades Nesi sibi toxica poscat,
 Quam te victori succubuisse sibi.
 Quin ruere Aeneas malit per saxa, per ignes,
 Saucia quam telis pectora ferre tuis.
 Si tales fuerint, Briseida spernat Achilles,
 Hippolytus Phadram, Phyllida Demophoon.
 Te Linus adspiciat, mox detestetur amorem,
 Nec sua basolis polluat ora tuis.*

Ridet Amor, ridet stolidos Cytherea labores,
 Et sua propositi sacra Cupido dolet.
 Miratur calidâ Veneris flagrare favillâ
 Pectora Sithoniâ frigidiora nive.
 Et stupet obtusas tantum valuisse sagittas,
 Et vulnus nulla cuspide posse dari.
 Nunc arcus periere mei, nunc teda laborat,
 Nunc precium nostri sordet honoris, ait.
 Oscula libantur sædis graveolentia labris,
 Aptaque candidulis basiâ virginibus.
 Brachia lasciva circumjicienda puella,
 Proh dolor, extinctum penè cadaver habent.
 Prensantur putres, exanguia pondera, mammae,
 Collaque mendaci vix speciosa luto.
 Vivere vult alios de se, quæ proxima morti est,
 Et thalamos optat, debita quæ tumulo est.
 Quam plorare gravi debebat præfica lessu,
 Nunc mea sed moriens carmina cantat anus.
 Non hanc aurifero redimat sibi Iuppiter imbre,
 Hæc, nimis ignavos sperneret ille sinus.
 Non illam viridi Daphne commutet Apollo,
 Si fugiat; jam mox arida quercus erit.
 Non foliis illam cingit viridantibus atas,
 Aut tenerum facies ornat honora caput.
 Omnia marcescunt, oculi, frons, colla, lacerti,
 Tempora, pes, gremium, pectora, lingua, gena.
 Exequias hæc fœsta puta, Sponsamque cadaver,
 Quoque thoro flammam expetit, esse rogam.

Ad

CONSTANTINVM
HUGENIVM EQVITEM,

Cum è castris reduci Epithalamium Blyen-
burgianum ipsi offerret.

Iam dudum lituis, bellique immixte periclis,
Spectasti patria castra Ducesque tua.
Et circum horrisono strepuerunt classica cantu,
Præliaque imbellem detinere virum.
Sit satis Auriacis oculos donasse triumphis,
Exigit ad curas te tua nupta novas.
Quosque legas blandos offert Barlaeus amores,
Carminaque in molles officiosa thoros.
Bella gerant alii, Veneris nos scribimus ignes,
Quosque velim ludos dedidicisse, cano.
Ne tamen hac facili noceat facundia vati,
Aut toties dictos crelar amare jocos?
Scribimus inviti Paphia popysmata matris,
Et canit in thalamis non nisi iussa chelys.
Cogimur & blandè cupidis parere maritis,
Iamque petit versus iste vel ista meos.
Sic oneri mea Musa mihi est. sum verna Diones,
Et totum imperio mancipat illa suo.
Adspicit emeritus, quæ quondam exercuit, arma
Miles, & insolitum narrat & odit opus.
Sapè senex cunas puerique crepundia versat,
Et Veneris tremulâ prælia voce canit.
Nos quoque languentes in nostro pectore tedas
Tollimus, & dudum gaudia spreta damus.
Stat chartis conclusus amor. non urimur ultrâ.
Crede, procax non est, garrula Musa mihi est.
At tu, sanguineo Martis subducte teatro,
Mascula Barlaæ basta fige tua.

d 6

Qualia

*Qualia in Andromaches defixit basia labris
 Hector, in Amonio Laodameia viro.
 Forsan & hoc reduci carmen conducet amanti,
 Et stimulos addet pagina nostra tibi.
 Dumque legis rigidi teneros Pratoris amores,
 Officii poteris mox meminisse tui.*

Ad Doctissimum Iuvenem,
 HVGONEM BOXELIVM,
 Artium magistrum.

D*Um patrios circum frendet Bellona penates,
 Iamque minax etiam Breda nocere potest ;
 Dum resonant mediis Madortia classica portis,
 Et rediens belli premia jactat eques :
 Otia, Boxeli, & Batavi secreta Lycæi,
 Et studium placida nobile pacis amas.
 Phœbus amor tuus est, faciles solatia Muse,
 Ipsaque dum damnas prelia, docta paras.
 Succubat exutus titulis fallacibus error,
 Et verum specie jam meliore nitet.
 Ingreditur prisco Grajorum sapientia fastu,
 Et sua purgari dogmata Stoa stupet.
 Docta Cleantheam lassat solertia turbam,
 Socraticasque vigil cura reformat opes.
 Sic patria vixisse cupis, sic aspera bellis
 Ingenio fiet mitior Heusda tuo.
 Audiet Odrysius tenera precepta Minerva,
 Nec rigida solum caside tutus erit.
 Audiet indomitus tanti documenta magistri,
 Atque tuâ mores leniet arte suos.
 Illic innocuo si pinges pulvere vallos,
 Fictaque dimensis castra locabis agris :
 Ipse suum perdisce opus. si mœnia scribas,
 Exstruet auspiciis mœnia scripta tuis.*

Prælia si timidi fugiant, hortabere dictis;
 Fervida si tentent prælia, jussa dabis.
 Iam patris *Aeneæ* laudes, nunc *Hæctoris* arma,
Æmathioque canes bella peracta solo:
 Vel quibus *Ausonios* *Cattus* spoliaverit ausis,
 Spreverit & *Latos* *Belgica* terra Deos.
 Omnia doctrina flectes sub legibus. ipsos
 Bellorum fas est subdere colla duces.
 Formant arma Schola: nec *Martia* *Palladis* hasta
 Negligit officii discere jura sui.
 Crescite *Battavica* tantis virtutibus urbes,
 Et galeas *Clario* condecorate Deo.
 Si neget aternos belli fortuna triumphos,
 Continuam vestrum pulpita nostra decus.

Ad amplissimum virum,

MATTHIAM OVERBEKIVM,

ruri, ad castra *Albiniana*, viventem, qua
 vitæ urbanæ & rusticæ discrimina
 describuntur.

Accipe, qua doctâ tibi littera mittitur urbe,
Rhenus ubi fessas sistit anhelus aquas.
 Accipe, nec nostra precium avertare *Camæna*,
 Et mea sint studiis otia grata tuis.
 Urbis ego, in ruris amans, jam dispare vita
 Vivimus, atque alium ventilat aura *Iovem*.
 Illic celsa novo surgunt tibi culmina saxo:
 Et propius *Superum* limina lambit apex.
 Hic mihi vicino domus est non amula tecto,
 Nec meus excelso vertice fumus abit.
 Illic cœlicolum spaciofo fornice templa,
 Hic eadem nobis, sed magis arcta, patent.
 Illic demissam radunt tibi sidera terram,
 Hic oriens nunquam stella, sed orta micat.

Illic æquoreis citius Sol surgit ab undis,
 Atque Aurora suum deserit alma senem.
 Tardius hic vehit illa diem, lucemque moratur,
 Et tenebras citius vespere mœsta refert.
 Non illic querulas tollit vicina voces,
 Aut hærent lateri garrula tecta tuo.
 Hic anus, invalidis licet enervata lacertis,
 Improba clamosa jurgia voce ferit.
 Illic innocuâ figis vestigia plantâ,
 Hic Niobe teneros lœdit iniqua pedes.
 Illic molle suos, tibi ver ostentat honores,
 Hic nova purpurei gloria veris abest.
 Illic flaventes aëtas protrudit aristas,
 Hic eadem sterilis munera nescit humus.
 Illic secundos Autumnus parturit hortos,
 Hic Pomona suas rara ministrat opes.
 Illic bruma nives terris assergit, & agris,
 Hic eadem vultu sordidiore riget.
 Illic tardigradis incedit gressibus Io,
 Flexipedi calcans pascua læta pede.
 Illic lanigeris Corydon irascitur agnis,
 Atque aries tanti dux gregis agmen agit.
 Illic quadrupedum latos ferit ungula campos,
 Et patiens duri vomeris hinnit equus.
 Illic mane diem, & fugientis lumina Phœbi
 Nunciat in medio garrula rana lacu.
 Hic neque balat ovis, nec tristi vacca boatus
 Ingermit, aut placidis rana coaxat aquis.
 Non hic Neptuni tellus percussa tridenti,
 Horrida qui spirent prælia, fundit equos.
 Illic aërii mellis cœlestia dona
 Ingeniosa suis sedibus abdit apis.
 Illic candidulum plenâ lac verberat urnâ
 Thestylis, & mixtas seligit arte dapes.
 Illic grata vocant fessum mulctralia Mopsus,
 Gransineoque jacet Nysa petulca thoro.

Hac loca damnat apis, fastidit Thestylis urbem;
Et quaerenda foris fabrica lactis erit.
Illic sublimi volitans strepit ardea quercu:
Hic petulans celsa passer in aede salit.
Illic prata virent, Zephyrusque tepentibus auris
Florigeros pulchrâ veste coronat agros,
Hic aliquis Tyrio maculavit murice vestes,
Quodque alibi felis rara cacavit, olet.
Ruri garrit anas, limosaque trinsat hirundo,
Mastaque jam moriens carmina cantat olor.
Vndique dulcisonis resonat concentibus ather,
Et modulos docili gutture reddit avis.
Hic sua vocalis vendit jentacula pistor,
Aut merces diro carmine laudat anus.
Tisiphonem simili credam mugire boatu,
Et Stygius latret talia verba canis.
Aut qui Caucasae damnatus rupe Prometheus
Supplicii queritur tristia fata sui.
Illic grata quies, tacitique silentia ruris
Ocia dant Musis inuiolata tuis.
Illic cornipedes, agrestia numina, Faunos,
Et timidus juxta cernis Hamadryadas.
Hic neque Pan calamos inflat, nec gramine fusi
Virginei fugiunt, Pane sequente, chori.
Illic empta tuas fugiunt opsonia mensas,
Hic varias praebent cara macella dapes.
Illic pestiferam diffilat locus amplior auram,
Hic eadem, spatio sed brevior, furit.
Cum tot ruricolis, cum sint tot gaudia vobis,
Cur mea sors dispar cogitur esse tua.
Scilicet Attalico turgent tibi scrinia censu,
Attalica nobis non numerantur opes.
Nulla gravant inopes vatum sestertia cistas,
Quaque natat medio dives arena Tago.
Tu tibi rus geniale facis, si tinniat aurum,
Ipse tibi poterit Caucasus esse domus.

In nomen uxoris BARBARÆ.

Barbara nunc mihi tu, nunc sunt tua nomina
lusus;

Hic mihi, sed forsitan gratior ille tibi.

Barbara Pyramidum fileat miracula Memphis.

Sic tua Bilbiliticus verba poeta canit.

Barbara dicta fuit Latia gens nescia lingua,

Barbara gens, quæ non Græca, vocata fuit.

Barbara forma potest vero distinguere falsum:

Barbara perfecta fit rationis opus.

Barbara virgineos inter celeberrima cætus,

Romana meruit religionem coli.

Sub juga jam Seres, jam barbarus esset Orontes,

Æmæthii doctus carminis auctor ait.

Nec moritura canit divini Musa Tibulli

Barbara gypsatos stringere vincula pedes.

Barbara narratur venisse venefica tecum:

Hypsipyle charum scripsit ad Æsonidem.

Barbara respersa est puerorum sanguine Colchis,

Infantem jugulat barbara mater Ityn.

Barbarus est Phasis: studiis quoque barbara Thrace est.

Barbaraque Eoas vectat Erythra rates.

Barbarus est Atlas: sunt barbara mœnia Byrsa,

Barbarus est Phalaris, barbaricusque Scinis.

Barbara Barbaria loca sunt, vocisque ferina,

Totaque barbarie barbara terra riget.

Barbarico viguit Latii facundia bello,

Barbarus attonita sevit in urbe furor.

Ausomas audax cum frangeret Hannibal arces,

Moribus & victu barbarus ille fuit.

Barbara se peltis pugnans defendit Amazon,

Barbara Bellona est, Barbarus Antiphates.

Sunt & barbaricæ chlamydes, ensesque togæque,

Barbaraque in Thrygio crine tiara nitet.

Barba-

Barbara Romulidum recreant spectacula mensas,
 Barbaque in Caveis bestia bella parat.
 Barbara magnanimum timuit Germania Drusum,
 Sensit barbaricos Martia Roma Getas.
 Dardanida vincunt, dum restat barbarus Hector.
 Sternitur astrictis barbarus Ister aquis.
 Est ubi barbaries, & barbarus infremit horror.
 Luxuriat latis barbara Persis agris.
 O quoties doluit Rhenus, qua barbarus ibat!
 Ponitur ad patrios barbara prada Deos.
 Est quos savities accusat barbara; sunt quos
 Naufragii damnis barbara Syrtis alit.
 Barbara Romana discussit verba loquela,
 Reddidit & priscas Valla latinus opes.
 Turba, Camænarum Phœbique perosa lepores,
 Nec quibus ingenium mite Minerva dedit,
 Crudelis, nullaque ferox placabilis arte,
 Barbara Palladis creditur esse viris.
 Pannonios crebro populantur barbara fines
 Agmina, Cæsareo gens inimica solo.
 Littera frendentis rabiem testata molossi,
 Bis mansueta tuum Barbara nomen habet.
 Littera quam patulo gens Dorica clamitat ore,
 Pandit vocali ter tua verba sono.
 Barbara regali celebrat convivia luxu
 Magnificas jactans Persa superbus opes.
 Barbara Idæmaas jugularunt agmina cunæ.
 Barbara dum jussus miles in arma ruit.
 Barbarus has segetes & culta novalia miles,
 Et Melibœe tuos depopulatur agros.
 Barbara crudeli satiantur viscera pastu,
 Barbaque Indorum funera ventre latent.
 Quas sacer ille feras modulando leniit Orpheus,
 Cadibus & victu barbara turba fuit.
 Barbara Barbariam, & diffusos terminat Afros
 Gadibus, & calidâ terra perusta Pharo.

Barbara sic Græjis, sic Barbara nota Latinis.
 Barbara, te vates scribit, & historicus.
 Barbara, per cunctas resonant tua nomina terras.
 Barbara, quàm savæ crederis apta rei!
 Barbara sed toto quamvis sis nomine, solum
 Oscula cum non sint barbara, mitis eris.
 Barbaries nihil ista nocet. si blandula frons est,
 Blandula si vox est, Barbara nulla mihi est.

EPITHALAMIVM

In nuptias

IOHANNIS BOR,

Medici.

Quem Batavis nuper medicum formavit Athenis
 Phœbus, & Aonides excoluere Dea,
 Iam proprium sibi Cypris habet. procul ite Ca-
 Alter in Idalia poscitur arte labor. (moena;
 Borriades domina subdit sua colla Diona,
 Atque alia Musas virgine damnat amans.
 Reddita pro Cirrha Paphos est, Helicone Citharon,
 Quemque Claros tenuit, mollior Ida fovet.
 Omnia sordescunt, herba, medicamina, morbi;
 Iamque aliquis Veneris premia morbus habet.
 Vna fugat veteres conjunx lepidissima curas,
 Et facit egregias victa puella vices.
 Gallia Daphneum capiti circumdedit orbem,
 Nunc decorant pexas myrtea ferta comas.
 Scilicet ista manent doctas redimicula frontes;
 His Paris, his petulans cinctus Adonis erat.
 Horrida Pergamei calcantur scripta magistri,
 Et nova, qua doceat, dogmata dicat Amor.
 Qualia inexpertam docuit Leander amicam,
 Cum tumidis primum sospes abisset aquis.

Qualia

Qualia in Hypsipyles thalamis recitavit Iason,
 Aut Paris Oenona dixit amica sua.
 Blanda placent, risus, oculi, thorus, oscula, tecta,
 Et si quid charum tectius esse solet,
 Expetiturque Deum toties dignata cubili
 Fabrica, & in vultu dispare ludit Hymen.
 Illa, graves quamvis, expugnat forma Catones,
 Illa vel armatos cogit amare deos.
 Illa Panomphaum celso pellexit Olympe,
 Et summum aurifero miscuit umbre Iovem.
 Illa suum tacitos virus diffundit in artus,
 Et placido tetricos fascinat ore viros.
 Pelias Argolicis cantata est vatibus hasta,
 Fabula mendacis sed fuit ista soli.
 Quae ferit, & lasos eadem persanat amantes,
 Forma puellarum Pelias hasta fuit.
 Hanc petit, hanc circum spaciosus volvitur orbis,
 Non haerent alio pondera nostra loco.
 Hac quoque, Sponse, tuis defixit spicula venis,
 Equae tuo certam vulnere sperat opem.
 Nec tibi jam prodest veteris sapientia Coi,
 Coctaque millenis pharmaca simplicibus.
 Quid centum misces uno cratere maniplos?
 Imbibet haec medicum lasa puella suum.
 Quid lenire paras totidem, mala nomina, febres?
 Te quoque jam febris, sed reditura, tenet.
 Cur modo derivas, modo fluxus arte revellis?
 Crede mihi, hac ipsa sanior arte fores.
 Nunc agrum fodis ense latus, nunc lumina tractas,
 Nunc illi tremulo corde mamilla salit.
 Nunc aliis lento pectus torretur ab igne;
 Et tamen his etiam partibus ipse doles.
 Plurima dum sanas, dum totos porrigis hortos,
 Dic mihi, cur dominum negligit herba suum?
 An quia mollis amor solis sua gaudia saxi
 Invidet, atque hominem vult superesse sibi?

*An quia majorum sequimur vestigia nati,
 Et patrias artes nos quoque scire iuvat ?
 An quia cum toto delirent numina cœlo,
 Dedecus est puerum plus sapuisse deum ?
 An quia Acidaliâ volupe est caluisse favilla,
 Et tibi plus flamma hæc, quam medicina, placet ?
 An quia cum serus tibi deseret Hesperus Oetam,
 Pharmaca Machtildis non violenta dabit ?
 Sic tua non doctæ transcribis jura maritæ,
 Hippocratisque tui nescia sanat amans.
 Nec peccare puta ; magni securo Galeni
 Nupta Machaonium si tua tractet opus.
 Tu titulos, tu jura dabis, tu pilea confer.
 Hoc quoque Doctorum nomina juris habent.
 Interea medius dum turbat fercula vates,
 Et mea festivus carmina ridet amor,
 Spumantem puerorum aliquis prælibet Iacchum ;
 Nam posuit siccis omnia dura Deus.
 Tuque anima pars magna mea, dulcissime Borri,
 Excute Machtildi vela recincta tua.
 Scande thorum, at qualem posita gravitate Catonem
 Conjugis in gremium credimus isse sua.
 Ipsa favens primas nox longius explicet umbras,
 Et veniat rutilo lentus ab axe dies.
 Surgat progenies non inficianda parenti,
 Patricias cingat crebra corona fores.
 Sic quoque languentis reparas dispendia mundi ;
 Incola nec nostri degener orbis eris.
 Fortè aliquem, sævum Belgis qui avertat Iberum,
 Deque tua Martis fulmina stirpe dabis.
 Adspicis, ut cunctis annexus viribus hostis,
 Iam patriam summo margine radat humum ?
 Obiice, qua pugnent, animas, nova robora crescant ;
 Ne pereat belli gloria, Cypris amet.
 Pergama quod steterint, armis debetur, & ulnis ;
 Hæctoris hic, Hecuba laus quoque magna fuit.*

*Ni toties viduos auxisset Roma penates,
Victor in hos colles Hannibalisset ovans.
Bastia si cessent, secundaque praelia vitæ,
Auriacus nullo milite tutus erit.
Solve fidem, tantus nec subtrahere pignora civis.
Cum pater es, magni nominis orsa tenes.
Tolle moras, spondet faciles Machtildis amores,
Et sua non ultrà vota timere cupit.
Nec tamen ex illa redeas malè notus arena,
Nec nimium timidus, nec nimis acer ama.*

EPIGRAMMA
in eodem Sponfos.

*SI Probitas unquam casto sociata Pudori,
Iunctaque si Pietas cum Pietate fuit :
Si Gravitas potuit blandos non spernere vultus,
Formaque praelara premia mentis amat :
Si Venus & parili nectuntur sedere Pallas,
Et recubant uno Phœbus Amorque thoro :
Adspice, quos geminos sociarunt Numina Sponfos,
Exemplum dicta nobile pacis habes.*

Ad Amplis. Doctissimumque virum,

D. IACOBVM PETITIVM,
I. V. D.

vitreorum munerum datorem.

*QVas mittis Venetum, gratissima munera, mer-
ces,
Accepit facili Barbara nostra manu.
Nunc erecta nitent mediis anathemata tectis,
Et sibi bis genitus sacra Lyeus habet.
Tu fragiles transmittis opes, & dadala quantum
Artifici possit pollice dextra doces.*

Cernis.

Cernimus inflexum sinuosis orbibus anguem,
 Qui totum diro vertice fulcit opus.
 Scilicet hic nimii damnat carchesia Bacchi,
 Vinaque vipereum virus habere monet.
 Ne sapiens mediis cedat prudentia mensis,
 Insanum prudens bajulat hydra Deum.
 Et velut implicitus sua miscet corpora serpens,
 Sic mixto socios agmine Liber amat.
 Lucida dispersi depingunt membra colores,
 Vinaque dissimili sapè colore placent.
 Sunt hæc mundana fallacia gaudia vita,
 Nec, nisi quæ frangant numina, vitra sumus.
 Hac mecum quoties cernis, dilecte Petiti,
 Natales fragili è pulvere disce tuos.
 Flamma levis, levior genuit tua munera fumus,
 Et levis has Itali dextra rotavit opes.
 Flamma eadem, cautusque minus tua disjicit hospes.
 Munera, nec magno nata labore cadunt.
 Sic vitreâ natus pariter de stirpe misellus
 Occidit, & morti se quoque debet homo.
 Altius ad dignas animo consurgere curas
 Nos decet, & superis figere corda locis.
 Te neglecta Themis, spretus te poscit Apollo,
 Et quondam studiis Pallas amica tuis.
 Sat Venetis Gallisque datum. jam Curia supplex
 Atque tuam merito Patria sperat opem.
 Hoc age, & iratis tandem placare Camænis,
 Et vita sudexas premia ferre tua.
 Sic tibi perpetuos virtus decernet honores,
 Quosque negat cæcus jam fævor, illa dabit.
 Sic quæ misisti, sed inania, pocula Bacchi;
 Huc ventens isto numine plena bibes.

Eximia eruditionis viro,

QVIRINO à CANKEBEER.

I. V. Doctori.

Dum natura suos effœta recolligit ausus,
 Fœsque nascendo tempora trudit Hyems,
 Iamque suos abiens Autumnus damnat hono-
 Et pudor est nudum veste videre latus, (res,
 Frigora dum gelidâ Boreas invitat ab Arcto,
 Et laxat famulas languida bruma manus;
 Ecce triumphales agit Sapia currus,
 Egregiasque vices cum Iove diva facit.
 Ipsa novos animos Pallas capit, ipsa labores
 Explicat, & laudes virgo patrima suas.
 Panduntur curarum ades, panduntur honorem.
 Utraque, sed socio limine, templa patent.
 Abditus ingenio gliscit calor, ardor honesti
 Incluta magnanima pectora pubis agit.
 Vix transit sine vate dies, lux altera, rursus
 Altera Pegasus lassat honora Deas.
 Emula Bœtaricas virtus exercet Athenas.
 Invidiam credo nomina magna pati.
 Qualis Olympiaca miratus premia palma,
 Instat equus, si, quos occupet, ante videt:
 Hunc alius super, atque alius sequiturque premitque,
 Et rapidis fervent concita plaustra rotis.
 Viderat hæc dudum plaudentis signa Lycei;
 Meque trophæa manent illa, Quirinus ait.
 Ibimus, & si quis meritis locus, ibimus, inquit;
 Materies laudis sit Themis una mea.
 Hac Minos, justusque Solon, hac arte Lycurgus,
 Nec moritura meus nomina Casar habet.
 Hac Decius Paulusque vigent, & maximus Azon
 A serâ titulos posteritate refert.

Invenit

*Invenit mens docta viam. patet omnis eunt:
 Iustitia, & vastos explicat illa finus:
 Innumeras legum facies, & flexile verum,
 Iuraque clamosi litigiosa fori:
 Quid juret heredem, quid spes eludat habendi,
 Ut trepidi possit causa placere rei:
 Quanta fides tabulis, & quali teste probentur,
 Quidque queat socios dissoluisse thoros:
 Temperet ut juris ratio decreta severi,
 Quæ maneat sceleri debita pœna suo:
 Cunctaque Casareis veneranda volumina sceptris,
 Aptaque bellantum litibus, apta toga.
 Suspice Leida virum, & tanta da debita fronti
 Præmia, ne proprium sit sine teste decus.
 Ad te tota redit plenis spectata theatris
 Gloria; communi semper honore meres.
 Sunt tua, quæ defert insignia; quaque coronant
 Tempora, sunt cura Pilea signa tua.*

In Mausoleum

GVLIELMI AVRANSIORVM

Principis, quod Delphis visitur.

Adspecte Nassovii saxum regale sepulchri,
 Quisquis ad Auriaci nomen & arma stupes.
 Hæc memor Austriacum patria indignata Phi-
 Erigit Auriaco posthuma busta suo. (Ippur.)
 Surgit in invidiam pulsus hoc marmor Iberis,
 Senaque virtutum præmia Belgæ parat.
 Lustra oculis spectator opus, vultusque pererræ,
 Quos labor & solers sculpsit in ære manus.
 Incubat Auriaco Auriacus, sed eburneus illi,
 Qui prius Albanum terruit ense Ducem.
 Sic jacuit dira stratam mercede cadaver,
 Cum manus innocuum sterneret emta caput.

Cernis, ut insideat lapidi fortissimus heros?
 Illa Patris patriæ prisca figura fuit.
 Talis erat, cum jura daret, cum vindice ferro
 Solveret Hesperio Belgica colla iugo:
 Suspice Pyramidum surgentes more colossos;
 Hoc æterna Ducum gloria culmen habet.
 Undique funesta fera Mortis oberrat imago,
 Exuvusque suis imperiosa riget.
 Disce triumphantes Parcis succumbere dextras,
 Armaque, sed satis præripienda, geri.
 Stat Pietas, sacrumque manus veneranda volumina
 Gestat, & æthereas diva recludit opes.
 Hoc Pictas Duce tuta fuit, potuitque sub illo
 Non timidâ cælum religione coli.
 Stat juxta Herculeo circumdata tergo virgo,
 Fortiaque invicta pectora Marte gerit.
 Hesperios sic ille Deos & castra fugavit,
 Et valida fregit Batica sceptrâ manu.
 Tuque serenato Libertas aurea vultu,
 Hoc libertatis vindice, pulchra nites.
 Parte alia adversum sceleratis exerit ensens
 Institia, & lava ponderat ara manu.
 Talis Arausiades media inter prælia ductor
 Afferuit Batavi jura verenda fori.
 Vnaque dum Marti, Themidi manus altera servit;
 Et geminos stricto vindicat ense deos.
 At quæ per cunctas fundat præconia terras,
 Belligeras inflat Martia Fama tubas.
 Hinc puer atque illinc lachrymis indulget acerbis,
 Et dolet extinctas, quas gerit ipse, faces.
 Dissluat in lachrymas & acerbos Belgica planctus,
 Dum subit extincti tristis imago Ducis.
 Quis paria Hispano faciet? tu maxime Fili,
 Ne moriari prius, quam moriatur Iber.

Illustrissimo

DOMINICO MOLINO,

Senatori Veneto, cum Hymnum in
Christum, & Argo Batavam
ipſi mitterem.

Vivis, & externum celebras, Moline, pœtam,
Et tibi dilectum pergis amare caput.
Nec tua Barlæi præluſtris purpura cantus
Deſpicit, & Muſæ dona puſilla mea.
Prima ſalutiſerum depingit pagina Chriſtum,
Ingentemque pio perſonat ore Deum.
Altera barbaricis oneratas mercibus alnos,
Heſperique canit grandia damna ſoli.
Sic modo me tellus vatem, modo poſidet ather,
Nunc hominum laudes, nunc habet ipſe Deus.
Iamque feror medios acer bellator in hoſtes,
Iam cano tranquilla nobile pacis opus.
Iam me ſicta juvant veterum mendacia vatum.
Iam modulos adflat ſanctior aura meos.
Artifices diſtincta petunt. hic incubat auro,
Et Venetiſm rutilo ſculpit in ære Duceſ;
Ile rates aptat pelago, docet alter amores:
Eligit ingenio quilibet apta ſuo.
Nobis cuncta placent, tellus, Acheronque, poluſque,
Ludicra cum gravibus, triſtia cum ſalibus.
Omnia ſunt vatum, ſunt unius omnia Pixæbi,
Militat ad nutum machina tota meum.
Imperium Veneti ſpatiis diffunditis amplis,
At meus in cœlos altius Hymnus abit.
Terminat Euganeos Rhætusque & Dalmata fines,
Quaque jacet medio Candia veſtra mari.
At mea in Occiduis dominatur ſinibus Argo,
Et ſpœbia ex ipſo Sole ſtupenda refert.

Tu quoque qui vastam curis prudentibus urbem,
 Consiliisque regis transtra, ratesque tuis;
 In carmen Moline venis. tu magne Senator
 Cogeris ad leges arctius ire meas.
 Qua tibi si placeant, & si ventura placebunt,
 Aonias toto fonte bibemus aquas.
 Et mea, Molini nimium proh sera voluptas,
 Diffluet in laudes ebria Musa tuas.

Ad doctissimum virum,

BALTHASAREM BONIFACIUM,

Archidiaconum Tarvisiensem. *in Treviso*

Evganci Patres, mediis qui scribitis undis
 Carmen, & Adriaco tingitis ora mari;
 Et tu Pegaseâ vates redimite coronâ
 Balthasar, ô Musa gloria sera mea:
 Dicite, cur viles pretium meruere libelli?
 Et Veneto nostrum teste probatur opus?
 Laurigerasque inter fertis mea nomina frontes,
 Et fauet applausu purpura vestra suo?
 Ausonii laus ista soli est, donasse poëtas.
 Illo Helicon totus, totaque Cirrha loco est.
 Illic Naugerii faciles in carmina Musas,
 Et faciles in se sensit Hyella Deas.
 Illic Virgilio certasti, Bembe, Latino;
 Et clara Hippolyte Castilione fuit.
 Illic Cotta suam cecinit risitque Lycorim,
 Flaminiique fuit dicta Turunda jocis.
 Aonios meruit Latio Toscanus honores,
 Et potuit vestro Carga sub axe legi.
 Illic Fracastorius, Zanchos, doctosque Camillos,
 Et geminos Strozcas, Capiluposque tulit.
 Quaque Sadoleto, qua Lascare terra superbit,
 Qua dedit Ascanios, Itala terra fuit.

Hic, Arioste, tuos petulans modularis amores,
 Et placido reges carmine Vacca canis.
 Hic per Apollineos Palearius ambulat hortos,
 Inque suâ mores virgine Tonsus araat.
 Quos ego si taceam, Romam spectate canentem,
 Et quæ Tarpeia carmina rupe fluunt.
 Lauriger Urbanus media pater urbe Quirini
 Pectora Phœbao tacta furore quatit.
 Hic hederæ, & sacra cœunt in Præsule mitra,
 Quique Dei, vatium præsidet ille gregi;
 Communesque mihi versat mens ardua curas,
 Et studiis distar non cupit esse meis.
 Vestra est Calliope, Veneti, Tritonia vestra est.
 Numina tot vestris plus viguere locis.
 Desinite in Batavum consere encomia vatem,
 Qui rude Hyperboreo sub Iove pangit epos.
 Longius, Aoniis, quam vos à fontibus absunt,
 Longius à Cirrha, Castaliisque vadis.
 Longius à priscis vivo semotus Athenis,
 Mæoniique procul patria vatis abest.
 Sum procul à magni cunis tumuloque Maronis,
 Nec fluis in nostros Sulmo diserte lares.
 Me Vahalis, me Mosæ pater, me Rheenus inundat.
 Flumina Pegaseis non satis apta viris.
 Hinc Permessus abest, vobis vicinior ille est.
 Imminet Ionio Gracia tota mari.
 Phocidos amnis abest, vobis cum deficit ille,
 Totus Castalias Adria fundit aquas.

Ad eundem, immodicum Carminum
 meorum Encomiasten.

Non ego cum vestris ausim certare Camœnis,
 Balthasar, aut Batavis vatibus ire comes.
 Parce meis claras hederis postponere lauros,
 Aut hominem tantis equiparare Deis.

ELEGIAR. LIB. II. 161

Parce precor graciles ad sidera tollere Musas,
 Nec studis dona grandia verba meis.
 Accola Tarvisi, sit fas mihi dicere, parce
 Invidiam fama conciliare mea.
 Tutius est humiles inter reptare myricas,
 Tutius Heroum nomina pone sequi.
 Cymbula, quæ tumidis pelagi confisa procellis
 Navigat, has audax mergitur inter aquas.
 Non ego in Ægeo pandam mea vela profundo;
 Navita, qui litus seligit, ille sapit.
 Non ego nubivagas Alpes, non Pelion altum
 Scandere, non istâ molior ire viâ.
 Precipites metuo scopulos livoris iniqui;
 Ne nocëant iterum, qui nocuere semel.
 Tutius in tacita gradiar convallibus Ida,
 Et mea depressam pagina radet humum.
 Me Bavii terrent, spretique opprobria Marti.
 Et levis in tota Marzus Amazonide.
 Terreor indoctâ rauci Theſeide Codri,
 Terrent Mygdonii tristia fata Midæ.
 Et nunc Icarei subeunt discrimina fastus,
 Et malè servato lapsus ab axe puer.
 Plurima cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
 Ne ruat in nostrum turba diserta caput.
 Verba pœtarum, seclî, proli, tacta veneno,
 Impatiens ulli cedere, ferre parem.
 Et satis ingenti non displicuisse Molino
 Carmina, & applausus emeruisse tuos.
 Satis, hoc gemino me dictatore probati,
 Sit satis ad laudes gloria vestra meas.
 Sibus his poterunt de me dixisse nepotes:
 Spreta domi potuit Musa placere foris.
 Cecit posteritas: inter Rhenumque Silinque
 Aonias blande concinuisse Deas.
 Cecit posteritas: facili modulamine Mosam,
 Medoacumque sua perstrepuisse chely.

*Dicet posteritas eadem: Rhenumque Athesinque,
Et Vahalim cantus consociasse suos.
At breuius: vicina Pado permixta fuisse
Carminè Battavici flumina flumibus.
Denique dicet & hoc: serò coisse suavi
Barlaum & magnum federe Balthasarem.*

IN SATYRAM

quæ inscribitur Hieromastix,

A D

DOMINICVM MOLINVM.

F *Allor? an hoc nostro fremdet Lucilius avo?
Pacuviosque iterum secula sera ferunt?
Horridulum quiddam dura de nare locutus
Persus, haud alio carmine censor erat.
Quique suis risit scelerum popysmata sannis,
Et tot Romane probra nefanda toga:
Perfudit simili Latium Iuvenalis aceto,
Nec potuit populi crimina ferre sui.
Mæchus, & obscena ceventes parte Quirites,
Alpheus, indocto cum Labeone Glyco,
Infamesque lupa, & precio nonaria proflans,
Et qua Socraticus membra cinædus amat,
Pamphilus, Hermogenes, & discunt templa pudere.
Hæc mordax Bavios pagina dente notat.
Hic Superos Divosque gerens in fronte sacerdos,
Hic luit haud nimium Vesta perosa virum.
Ne mirare novum, prudens Moline, poetam,
Et Satyras vestro posse sub orbe legi.
Difficile est Satyram non scribere. desipit orbis.
Materies Satyra plurima quæque sumus.
Pantolabos, Verres, Nomentanosque nepotes
Cantaber, Ausonius, Belga, Britannus habent.
Fabula decrepito non luditur altera seculo,
Nec nova stultitia est scena, sed actor abit.*

IN HISTORIAM

Clarissimi doctissimique viri

ISACII PONTANI,

De rebus Danicis.

Gentis Hyperborea dominos, populosque Trionum,
 Sceptraque per Regum continuata manus,
 Et formidatam Tarpejis sedibus Arcton,
 Et tot Vandalico praelia gesta solo,
 Posteritas, te teste, leget Pontane, nec illud
 Nesciet, Augusto iudice, Cimber opus.
 Ingenio per regna, Duces, urbesque vagaris;
 Totaque jam Thetys, totaque Vesta patent.
 Sic studiis diversa placent. nunc athera spectas,
 Et procul errantes contrahis arte Deos.
 Nunc patrios memoras intorto crine Sicambros,
 Et seclum tenebris eruis omne suis.
 Ipse etiam, Occiduis nuper bellator in undis,
 Amstela, tam grandi vindice letus ovat.
 Hac scribis, vir docte, tuis. Iam longius actus
 Parrhasia celebras littora vasta plaga,
 Codanumque sinum solers metiris, & arces.
 Et quondam Batavis noxia rura meis.
 Scilicet hunc Regi iuvat impendisse laborem,
 Oceanique Deos demeruisse tibi.
 Vt si terra neget precium, submurmuret aquae,
 Nec si Belga satis, plus tamen Arctos amet.

In Historiam Belli Belgici

P E T R I B O R,

Quid toties vexata, furens quid Belgica possit,
 Quantum pro patriis audeat illa focus:
 Sustineat quam dura pati mens conscia recti,
 Albano stupuit sub Duce savus Iber.

Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percusso Libertas Principe mœrens,
 Indoluit populi fata suprema sui:
 Cum nova de patriis soboles augusta favillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest.
 Mauritiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra capessit opus.
 Gaudet Breda capi. devictas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casaræaque vetus concidit urbis honos.
 Bruçterus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis finibus arma ruunt.
 Iamque prior victis redit in præcordia virtus,
 Austriacasque ferox despicit illa minas.
 Hac venerande tuos, Borri vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It Dacibus tua dextra comes. tu prælia reddis,
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula seclis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos,
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime Scriba, loqui.

Eximiæ probitatis ac eruditionis Iuveni,
 ARNOLDO BEAUMONTIO,
 de Ultima voluntate disputanti.

Vltima, Beaumonti, morientum verba Quiri-
 Tuta patrocínio vidimus esse tuo, (tum
 Et morti mandata dari, legesque sepultis,
 Et dominum dubiis scribere jura bonis.

Scili-

*Scilicet haredum dextras frenasse rapaces,
 Et tanta ditēs expedit arte mori.
 Non hīc ad curas homini sua sufficit atas,
 Prospicit in seros anxia cura dies.
 Et jam scire iuvat, qua sit fortuna nepotum,
 Ac nimis ingrata posteritatis opes.
 Venturaeque vices tabulis spectamus in illis,
 Quas pater aut titubans scribere iussit anus.
 Solliciti morimur, quales quoque viximus antē,
 Filia sit quantum, quantum habitura nurus.
 Dumque graves loculos longos partimur in annos,
 Credimur in terris hoc superesse modo.
 Insanire libet, sequimur, quod linquimus, aurum,
 Exanimisque ipso in funere iussa damus.
 Et, ne de rapto dubitet mors corpore, septem
 Testibus aeternae mortis adimus iter.
 Nec minus ex ipsis surgunt mox iurgia bustis,
 Et querulos fratres charta relicta facit.
 Et dum certa alibi poscunt oracula stulti,
 Egregios census curia lenta vorat.
 Tu meliora tuo suades, Arnolde, clientr,
 Iuraque non multum litigiosa probas.
 Sed causas ratione regis, pietate tribunal,
 Et fallax socia religione forum.
 Quam colis, illa Dea est. patria est, cui vivis, & ather.
 Ad laudes praeunt nomina tanta tuas.
 Et super hac animum clari genitoris imago
 Dum subit, hac sobolem fas erit ire via.
 Sapius hos monitus, Beaumonti, in pectore versas
 Hoc tibi postremum Velle poeta loquor.*

Ad Doctissimum Iuvenem
 THOMAM HONERDVM,
 Licentiatum.

Qui thalamos laudesque ducum, regumque tiaras,
 Et numeris cecini busta superba meis,
 Et Tartesiaticis fumantia littora flammis,
 Et tot Belgarum diruta transra manu:
 Nunc, Honerde, tibi seseis præconia Musis,
 Pauculaque in laudes præcipitata loquor.
 Materies non una mihi est. nunc inseror astris,
 Æthereasque alto vertice rado domos;
 Nunc humilem me terra capit. sic partior orbi
 Carmina. nec solum terra, nec astra placent.
 Vatribus ingenium est in multas flexile partes.
 Nec sacer hic una stat regione furor.
 Nunc nova transactis, nunc miscent sacra profanis.
 Nunc homines gaudent, nunc celebrare Deos.
 Castra, duces, litui, fascēs, diademata, reges,
 Busta, rogi, cineres, federa, sponsus, amor,
 Relligio, pietas, & tot cantantur amici,
 Et venit in modulos femina virque suos.
 Ipsa etiam heroo jam nunc mihi fulta cothurno
 Depugnat pedibus Martia Sylva meis.
 Nec Schola, nec nostris abeunt indicta Camænis
 Nomina, quæ Themidi, quæ placuere mihi.
 Tu quoque jam pulchro. Iuvenis, spectande theatro,
 Ingenii lusus cogeris esse mei.
 Dumque per egregias legum diffunderis artes,
 Consiliumque gravis præcipis omne fori:
 Pilea cum titulis, cum majestate triumphos,
 Et non invito carmina vate refers.
 Quæ tibi si placeant patriis virtutibus aucto,
 Non poterunt docto non placuisse patri.

In disputationem

DE

HYDROPE.

Belgica, quæ mediis vivis tranquillior undis,
 Belgica, quæ solis regna tuertis aquis;
 Belgica, quæ Vahalim, & bellacis pocula Mosæ,
 Et latices Rheni prætereuntis amas;
 Adspice *Battavia* juvenem. cui docta papyrus
 Acria funestis prælia dicit aquis,
 Fatalesque obitus occultis imputat undis,
 Quasque probas, dicit displicuisse sibi.
 Dissidet à domina soboles, à matre propago,
 Nec loquitur votis congrua verba tuis.
 Scilicet objectis hosti servamur in undis,
 Tantaque sed fluxis regna tuemur aquis.
 At qui nostra premunt immoti corpora fluctus,
 Materiem lenta perditionis habent.
 Mille modis morimur. bibimus feralia vivi
 Pocula, nec lethi longius autor abest.
 Funereas haurimus aquas, immergimur undis,
 Fataque distento proxima ventre latent.
 Et pariter nobis urna sumus atque cadaver,
 Quique tumet, funus bajulat ipse suum.
 Hæc, vir dolbe, doces, & quæ tibi tanta paratur
 Gloria, damnatis tota paratur aquis.
 Sic aliis tellus, aliis bellacia debent
 Equora, & exuto carbasa rapta mari.
 At gravis & tacitis crescens succesibus Hydrops
 Invenit ingenio præmia digna tuo.
 Dumque sibi latices sitiens, tibi pilea poscit,
 Nec tamen aut titulis, aut saturatus aquis.

In honorem
 FRANCISCI VOSSII, I. V. D.
 Ad Clarissimum virum,
 GERARDVM VOSSIVM Patrem.

Tandem etiam Batava subeunt palatia Musa,
 Atque aliquis, Vossi, crederis esse foris:
 Præmiaque ingentes solantur regna curas,
 Et precium, Carolo iudice, grande refers.
 Sic scripsisse iuvat; chartis cum purpura dives
 Annuat, & fulgens etia donat ebur.
 Altera nunc iterum tibi gaudia parturit ather,
 Dum patrium soboles amula calcat iter.
 Stat Iuuenis, totasque viris edisserit artes,
 Et tetrico loquitur congrua verba foro.
 Qualia legisera dictant consulta tiara,
 Aut Latia rostris exposuere toga.
 Per titulos, laudesque tuas, natiqve vagaris,
 Inque tuum coeunt disrita regna decus.
 Auriferis alibi Tamesis tibi labitur undis:
 Hic tua, qua celebret, pignora Rhenus habet.
 Diversa ratione places. prodesse paratus
 In natis toties nasceris ipse tuis.
 Supputet innumeras Romana potentia terras:
 Supputet immensas Tullus & Ancus opes:
 Hic sua diffusis numeret tentoria castris:
 Hic vocet in censum jugera, rura, domos.
 Vilescunt omnes numeri. cui docta propago
 Personat Aonidum limina, plus numerat.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M

LIBER III.

Ad Varios, & varii argumenti

Clarissimo viro

ADOLPHO VORSTIO

Medico & Botanico, jam jam Leida
abiturus.

*Vm secunda novas tellus tibi parturit
herbas,
Et solitas fundit Palladis hortus
opes;
Iamque tuas vernans pascit Facundia
voces,*

*Verbaque vel toto vere diserta magis:
Nos aliò Fortuna vocat, Batavùmque Lycaò
Surripit, & charis invida nominibus.
Et veluti Pyladen charo subduxit Orestì,
Longius à vultu me cupit ire tuo.
Imus, at hoc, Vorsti, tibi dicimus, ire coacti.
Exilio similis fors mea pene mihi est.
Dumque dolens suetis vates avellor Athenis,
Ceu profugi speciem credor habere rei.
Non mihi jam placidis Rhenus pater obstrepet undis,
Savior ad fluctus murmurat Ra suos.
Non virides circum dabitur spectare Napeas,
Quosque Tales campos, quos habet alma Ceres.
Non, quos Leida fovet, doctis permixtus Achivis,
Palladia potero gentis honore frui.
Pandet inexhaustam nummis Cyllenius urbem,
Et studiis dispar diva moneta meis.
Omnia vendentes inter, nunc inter ementes
Omnia, nil habeo vendere, nil emere.
At tu, dum patrius animum virtutibus implet,
Hippocratisque tui verba severa legis,
Auguriis votisque juva mea vela secundis,
Et sorti cupias non gravis esse mea.*

Quam

*Quamvis in geminas fatis dispescimur urbes,
Et geminis distent Rhenus & Ta scholis;
Attamen unanimes societ concordia mentes.
Sic schola, sic sedes una duobus erit.*

Responsio ad Elegiam Nobilissimi viri
D. GVILIELMI BARDESII,
Domini in VVarmenhuyfen, &c.

Venit, & Amstelios subiit tua litera portus.
Venit & hac nostrâ tacta benigna manu est.
Pierides, dixi, crescentem ornate poëtam,
Atque hedera doctum cingite fronde caput.
En, novus ingreditur Phœbi delubra sacerdos,
Et mediis vatum gloria surgit agris.
Stemmata jam sordent, proavûraque ex ordine vultus,
Et numerat versus, qui numerabat avos.
Ingenio sociantur opes, fortuna Minerva,
Et precium ex ipso sanguine Musa capit.
Quid mihi degeneres objectas, Belga, poëtas?
Quasque canunt, vatum nomina nulla putas?
Quid totum laceris habitari Heliconâ puellis,
Aut turba quereris sordidiore coli?
Abstulit hunc nobis Bardesi Musa tumultum.
Nunc titulo vates splendidiore sumus.
Nos quoque jam villas, nos prædia, rura tenemus.
Hic famulis, illic imperitamus equis.
Terrarum domini terras metimur & undas.
Pandimus augustis limina porticibus.
Lambunt æthereas vatis fastigia sedes,
Vt Iove jam possit proximore frui.
Dumque elegos scribit, pariter sua jugera scribit.
Et patrio nitidum sidere condit epos.
Desere pauperies Batavos invisa poëtas.
Nobilitas versus ingeniosa facit.

Et gaudent elegis, soliti gaudere caballis,
 Frena quibus Persei splendida mordet equus.
 Quique rotant celeres per rura, per oppida currus,
 Per Tenedon curru liberiore ruunt.
 Maxime Bardeſi, dudum mihi culta pœſis,
 Exemplo poterit plus placuisse tuo.
 Nec tecum poſthac elegas ſcripſiſſe pudebit.
 Quæque tua, laudis fors erit illa mea.
 Nobilibus compar gradiar: communia magnis
 Heroum genis ſacra Deoſque colam.
 Sic aliquis tandem Batauis populoque videbor.
 Cum dicent ſtudiis me cōiſſe tuis.
 Cum lateri comes ire tuo per compita cernar,
 Et pariter greſſus & ſociare manus.
 Mox ubi per ſteriles ibo venator arenas,
 Et canibus dabimus juſſa verenda tuis,
 Qualis ero. Dominum me Theſtylis eſſe putabit,
 Baſiolumque meo dividet ore ſuum.
 Cum mihi ſuſpenſa pendebit arundine piſcis,
 Gaudia piſcantis piſcis & unda dabunt.
 Quæ reſonant avibus circum virgulta canoris,
 Irruet in caſſes prada petita meos.
 Nunc ſpolium mihi terra feret, nunc altior æther,
 Nunc vitrea nobis dona feretis aqua.
 Totâ ſuo vati facilis natura patebit,
 Quam toties cecinit verſibus ille ſuis.
 At tu, cum Sponſa cupies & amoribus uri,
 Irruet in thalamos noſtra Camœna tuos.
 Quique mihi donas cœlum, terrasque lacuſque
 Heroo reſeres carmina ſulta pede.
 Quæ ſi non capiet Muſarum neſcia virgo;
 Quæ capiet roſeis baſia ſige genis.
 Aut ſi baſioliſ quid gratius eſſe putabit,
 Officii nolis immemor eſſe tui.

SUPER OBITU

Nobilissimi Iuvenis

ARNOLDI vander MYLE,

DOMINI IN AELAS,

Ad Nobilissimum virum

D. CORNEL. vander MYLE, Patrem.

Maxime vir, patriis clarum decus addite
terris,

Tot Batavos inter conspiciende Patres.

Cujus Apollineos illustrat Fama penates,

Scriptaque non uno nomina vate tument :

Pone modum lachrymis. nimum plorare recusat,

Cui pietas lachrymas sufficit ipsa suas.

Fles natum genitor. non vult Sapia flere,

Cum, qua non patimur funera, fata probant.

Quem luges, mundi spatii sublimior, annos

Calcat, & aeterna lege beatus agit.

Non moritar, quisquis vixit bene. vivere solus

Definit, ignavi cui periere dies.

Qui genuit, dolet extinctum. sed dedolet ille,

Mortalem qui se scit genuisse sibi.

Hoc ipsum lachrymat, quod non lachrymatur ab illo,

Funera qui nati credit acerba sui.

Si periit, nec jam terris ostenditur ultra ;

Virtutum memorem jam juvat esse patrem.

Qui miserum sese esse putat, miser incipit esse,

Et dolor ex ipsa pabula morte capit.

Quem si nulla premit ratio ; premit ille dolentem,

Et propius tacito vulnere corda ferit.

In stabulis rapta matrem mugire juventa

Cernimus. ad pastum latior inde redit.

Luges

Luget avis, quoties nido surrepta propago est.
 Attamen huic ipsi lux satis una malo est.
 Quid querimur miseri? nequeunt ablata reponi.
 Despicit humanas ferrea Parca preces.
 Et citius deerunt lachryma, quam causa. dolendi
 Materies nunquam justa deesse potest.
 Plus homines inopina dolent. quodcunque futurum
 Novimus, hoc ipsum plangere velle nefas.
 Imus, magne Virum, quo dives Tullus & Ancus.
 Imus, & hac orbis vadit in orbe via.
 Nati lege sumus; qua desinat esse, quod esse
 Cœpit, & exitio gaudeat omne suo.
 Cui semel accubuit mensa, se subtrahit hospes;
 Et tolli gaudet, quas amat ipse, dapes.
 Agricola selectis tandem latantur aristis,
 Et sua mox avida munera falce metunt.
 Nec perit tuus ille, Pater, Myliusque puerque.
 Quem tibi terra negat sordida, Numen habet.
 Hunc dederat prius, hunc repetit. concessa parenti
 Poscit inoffenso pignora jure Deus.
 Debitor es. sobolem cum reddis, nomina solvis.
 Quique tuus fuerat, plus erat ille Dei.
 Non repetit properè, sua qui, non nostra, reposcit.
 Non repetit properere, qui moritura rapit.
 Sat vixit, cui vita proba est. cui pessima fluxit,
 Ah, nimium mundo vixerit ille diu.
 Vivimus errones cuncti. quid longius illum
 A patriis luges occubuisse focis?
 Crasum Parthus habet, peregrinaque littora Magnum,
 Et peregre ad Trojam tot cecidere duces.
 Si puncto stat terra brevi, jam patria ubique est.
 Nec moriens potuit non obiisse domi.
 Vixit, & ingenium claras diffudit in artes,
 Et scivit, poterant qua latuisse senes.
 Per cunctos animosa gradus doctrina cucurrit,
 Et stupuit gressus ocyus isse suos.

Securum nunc astra tenent. formidinis expers,
 Peccandi didicit dedidicisse modum.
 Sub pedibus Circenque premit, fœdamque Calypsum,
 Totque catenato crimina juncta choro.
 Adspicit hinc dantem patria responsa parentem.
 Adspicit hinc faciles fratris ad arma manus.
 Hic atavos mediis rutilantes adspicit astris,
 Et fulgentis Avi suspicit ora nepos.
 Lux æterna beat juvenem. fors nescia sortis
 Implet inexhaustis pectora lata bonis.
 Et si quod Vatum precium est, soletur & illud:
 Arnoldum Batavo non sine Vate mori.

Reverendo clarissimoque vito
 IOHANNI WTENBOGARDO
 Ecclesiastæ quondam Hagiensi,
 nunc exuli.

M Agne vir, & patria quondam florentis ocelle,
 Mitior Auriaci quum foret aura ducis;
 Tota cui faciles porrexit Curia dextras,
 Et favit studiis nobilis Haga suis.
 Cum lituos, mediique inter fera classica belli
 Panderet æthereos lingua diserta sonos;
 Et procul expansis figens tentoria castris,
 Victoris cuperet Mars meminisse Dei:
 Disce vices rerum, & placida solatia menti
 Suffice, neve tuis sis minor ipse malis.
 Excute cœlestes fœcundi pectoris artes,
 Nec desint domino mitia verba suo.
 Qua legit, atque avido servat studiosa colono,
 Sapius ipsa sibi mella ministrat apis:
 Nec qua plena suis fundunt carthesia donis,
 Muneribus cupiant rura carere suis.
 Tu quoque, cui totum tonuit sacundia Christum,
 Imbibe doctrina tot documenta tua.

SACTA-

Sacraque sollicitam recreent oracula mentem,
 Et leve sit, Christo sic didicisse pati.
 Num peregrè novus exul agis, qui debitus astris
 Exulis in terris non nisi nomen habes?
 Cogitur ingentis rector secedere mundi,
 Quemque domi potuit pertimuisse, fuit.
 Exulat, & medio quarit cunabula Nilo,
 Exitioque Deum subtrahit ipse Deus.
 Assyrios exul sedit Iudæus ad amnes,
 Et bibit insolitas advena tantus aquas.
 Seu tibi Mosæ pater, seu flexus pocla ministrat
 Sequana, num tanti fecerit ista Cato?
 Nec tibi nox gravior, nec lux minus aqua diei est,
 Seu Druidum spires aëre, seu Batavum.
 Omne solum natale piis, nec semper isdem
 Nubibus haret avis, piscis inerrat aquis.
 Sors gravis exilii est, fateor: sed nescia culpa
 Quæ fuit, illa tibi sors levis exilii est.
 Non tua communes, præcidit dextera census,
 Publicaque infamis diruit ara manus.
 Non tibi fallaci subrisit Iberia quæstu,
 Aut sacer argenti suasit iniqua furor.
 Non tibi Batavici quæsit a potentia regni,
 Aut potuit Christus displicuisse minor.
 Causa favet, solusque fuga prætexitur error.
 Si tamen hic culpam criminis error habet.
 Candida simplicitas nostro proscribitur orbe,
 Et sapuisse minus, creditur esse nefas.
 Sobrietas invisæ fuit, potuitque probari
 Ardua conscripto iudice tuta fides.
 At tu magne senex, seculi contemptor & avi,
 Hæc animo sapiens suggere dicta tuo;
 Iam moriens adsuesce Deo: tibi Belgica tandem
 Sordeat, atque emptâ mobilis aula fide.
 Sperne leves Procerum vultus, trabeasque, ducesque,
 Sperne paludata mollia verba toga,

ELEGIAR. LIB. III. 117

Nec te falsiloqua moveant convitia turba,
 Aut nimis in laudes lingua diserta tuas.
 Sufficiat Christum populo monstrasse, nec ultra
 Hac, mea vota tuis addere vota velis.
 Te recti soletur amor, me solor eodem.
 Convenit ille mihi, convenit ille tibi.

PETRO BRUGMAN,

C. V. M.

I. V. D. publicè renunciaretur.

Continuant nostræ Iuvenum præconia Musa,
 Nec residem patitur Leida jacere chelyn.
 Poscitur ad cunctos, Phæbo indignante, trium-
 Iamque petit versus ille vel ille meos. (phos.
 Calliopes sum verna mea, & liberrima quamvis,
 Attamen officio mens mihi serva suo est:
 Sicelides Divæ, si me fecisse poetam
 Non pudet, hanc artem didicisse velim,
 Aut ori gravis illa suo est, vilescimus ultra,
 Et facilis vates arguor esse nimis.
 Sapè, per Elæos meruit qui præmia campos,
 Liber ab Elæo pulvere currit equus.
 Herculis ad postem fixis Veianus armis
 Otiaque & longa tempora pacis amat.
 Non semper gravibus taurus desudat aratris,
 Et reficit fessas languida bruma manus.
 Solve satifcentem, rector Thymbrae, poetam.
 Sacramus foribus barbata nostra tuis.
 Reddo chelyn, reddo fidibus tibi pleetra remisissis,
 Reliquias istas vatis & artis habe.
 Dum, Brugmannè, tuo applaudam postremus honori,
 Amplius hoc Musas nolumus ore loqui.

Nobi.

Nobilissimo viro

FREDERICO GVNTHERO,

Daniæ Regi à Secretis.

M Axime vir, quem Gallorum stupere do-
centem
Pulpita, & antiquo Cecropis ore loqui,
Quàm tibi diversis nunc currit moribus ævum,
Quàm placidis distant turbida scepra scholis.
Quàm tibi prælectus jam plus adamatur Achilles,
Dum similes format mens generosa Duces.
Quàm sunt dissimilis Regum Phœbique labores.
Quàm titulis surgit celsus aula suis.
Nos tamen ad Cimbros imus, tenuisque professor
Arctoum sterili carmine limen adit.
Inter ebur, trabeas inter, proceresque Ducesque
Ista leges curis inferiora tuis.
Nil moror. hæc etiam regni majoris imago est.
Ad mea Pegaseas jussa venire Deas.
Scribere qua cupias totumque effingere Phœbum,
Et numeros castris disposuisse suis.
Hæc mea nobilitas, hæc nostra gloria Musa,
Hæc sortis species ambitiosa mea est.
Iam ride, vir summe, meus nugatur Apollo,
Ut Boreum lepido leniat ore Iovem.
Ut Batavum discant salibus mansuescere Cimbris.
Et mea non tristi carmina fronte legant.
Si tua tot passim vacat indulgentia doctis,
Barlæo liceat te quoque posse frui.

P V L E X

duorum amantium sanguine saturatus.

PVlex parve, meo toties inimice cubili,
 Pulex terribili Rhinocerote minor;
 Pulex Socraticis olim celeberrime chartis.
 Metiri saltus qua potuere tuos;
 Qui celeres matrum fallax subterfugis ungues,
 Iamque oculos, sevas jam fugis arte manus.
 Nuper acuta mcis fixisti rostra labellis,
 Et saturum nostro sanguine corpus erat.
 Nuper acuta mea fixisti rostra puella,
 Innocuoque iterum sanguine pastus abis.
 Bis latro, me miserum primo, mox ladis & illam,
 Ac gemini alternum vulnus amantis amas.
 Corpore sic nostrum corpus miscetur in uno,
 Alteriusque aliquid sanguinis alter habet.
 Cogimur amplecti propius propiusque cõire,
 Concubituque in te proximio frui.
 Tangor & hic tango chara secreta Neera.
 Vrimur hic, spatio sed brevior, duo.
 Bastia, complexus, lusus, captiva tenentur.
 Quo fugiat nusquam sessus amator habet.
 Tu leve prostibulum, tu dulce lupanar amantum es.
 Occulant Paphias membra pusilla faces.
 Parvule tu pulex, ades templumque Deorum es.
 Quo socia colitur matre tenellus Amor.
 Tu fieri amborum poteris ferale sepulchrum.
 Possumus hic ambo, te moriente, mori.
 Tu niger es, nigrique refers palatia Ditis.
 Totaque fulgenti corpore gemma micat.
 Cum bibis, alteriusque trahis de sanguine sanguen,
 Vah, Anthropophagi, te sitiente, sumus.
 Cum bibis, ulteriusque meo de sanguine fugis,
 Vah facinus, fio potus & esca mes.

Cum lascive salis, ego tunc & amica salimus.
 Miramurque duos nos saluisse pedes.
 Cum scelerate lateas mammis, genibusque sinuque.
 Credimur his etiam nos latitare locis.
 Parvule tu, parvis pedibus subnixæ viator,
 Bajulus es gemini corporis, ipse levis.
 Parvule, cum caperis capimur, terimurque miselli.
 Quaque tua est, eadem sors quoque nostra manet.
 Quam vereor, vitrone mox claudamur in uno,
 Corpora quo cerni turgidiora solent.
 Tunc ego, tunc siam spectanti fabula mundo,
 Tunc poterit cerni mixta puella mihi.
 Qualis cum Venerem vinculis strinxisset ahenis.
 Mulciber, illa. Deum fabula facta fuit.
 Quisques es, hoc precor avertas à pulice cadem,
 Hoc pignus digitis dilacerare cave.
 Qui faxis, geminos audax homicidæ trucidas.
 Exime nos primum, mox homicidæ nece.
 Si nolis, me latro nece. pars illa supersit
 Pulicis, in qua vel sola puella latet.
 Sic aliquid nostri forsitan restabit in illa,
 Et vitæ potero reddere ipse mea.
 Omen habet casus. thalamo sociabimur uno,
 Claudere quos uno pulice fata volunt.
 Parte aliqua juncti, totis jungemur amantes.
 Corporibus. totos pars sua quaque trahet.
 Pronubus hic pulex nostro præludit amori.
 Hic juncti salva virginitate sumus.
 Laxius expandam, cum lectus amabit, amorem.
 Qui nunc angusta pulicis æde latet.
 Ictius expandam mea brachia, brachia que jam
 Se vix exili sede movere queunt.
 Tunc erimus veri, non ficti in pulice, amantes.
 Basaque expansus mascula quæret amor.

In Hollandiæ Australis,

à Doctissimo viro

IACOB O vander EYCK,

I. V. Doctore descriptæ, partem
aquis merfam.

Qui legis hæc lector; Batava dispendia terra,
 Et proavum moerens grandia damna legis:
 Tot mersas pelago terras, populosque domosque,
 Et malè terrarum jugera tuta Deis.
 Viderat has clades, & prisca incommoda seculi
 Eyckius, & patria naufraga busta sua.
 Nominaque ut sensit tenebris & fluctibus abdi,
 Et rerum memores vix superesse notas,
 Surgite, ait, veteres, Faunorum prædia, villa,
 Alteraque extinctis vita resurgat agris.
 Quos mersistis aqua, chartis signantur in istis,
 Præteritosque legunt secula nostra dies.
 Si quid in hæc juris Thetys habet improba terras,
 Imperium tanta diluet hora Dea;
 Temporaque amissas reddent venientia sedes,
 Quæque natant, lucrum posteritatis erunt.
 At liber hic tarde gradientes occupat annos,
 Et decus antiqui contrahit omne soli.
 Non ultra Neptune nocet, quodcumque relictum est,
 Aut perit, vultu non pereunte damus.
 Scribimus hic Mervæ dominos, Mervæque fluenta,
 Totque paludati jura superba Ducis;
 Quosque capit fines, Roveri sub fascibus, Auster,
 Multaque Battavia regna sepulta mea.
 Sic pelagi rabiem, sic Divum eludimus iras,
 Et profunt charta, dum nocuistis aqua.

EPIGRAMMATA.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, &c.

Cum libelli mei fata & casus enarraret.

Dum mea ad Euganeas transmittis carmina se-
 Sola patrocínio carmina tuta tuo : (des.)
 Invida vix natum damnat fortuna libellum,
 Et foliis virus credit inesse meis.
 Et jam pestiferâ Venetum malè clauditur aulâ,
 Sordidaque Aonias umbra recondit opes.
 Quid primum, Vir magne, querar? gens Martia bello
 Non unâ nobis fit ratione nocens.
 Dumque timet Superum pœnas, incusat eosdem,
 Et stolidâ Musas suspitione gravat.
 Quàm mea non facili se iudice causa tuetur,
 Quàm sunt ingenio fata severa meo!
 Impurus Batavo credor, Venetoque : priorque
 Indignè dominum vexat, at ille librum.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, &c.

Magne vir, & Batavi celebris tutela Lycei,
 Quo duce Palladia floruit artis honos :
 Qui genus & proavos claris virtutibus anteis,
 Et laudem docta nobilitatis habes :
 Accipe sed facili Parnassia munera vultu,
 Innocuumque tui protege vatis opus.
 Si Venetum spectasse patres regumque tiaras :
 Laus fuit, & magnos visere Berbonos ;

Iamque

*Tamque serenatâ Princeps tibi fronte Batavus
Annuit, & tantos pergis amare Deos:
Hoc precor: ut, voces inter Regumque Ducumque,
Cum Musis etiam sit tibi cura loqui.*

In nummos argenteos, Cæsarum imagines:
exhibentes, nuper Voorburgi in ru-
deribus repertos.

DUm rudis effossa scrutatur viscera Vestæ
Rusticus, & ditem versat anhelus humum;
Eruit antiquo celebrata numismata seculo.

Nesciaque occultas dextera prodit opes.

Adspicit ignotum priscis mortalibus orbem:

Infami squallens Martia Roma sitis.

Invida Cæsareos fœdarunt tempora vultus,

Et Latios caries rasit iniqua duces.

Sordent Phœbææ, victricia signa, coronæ,

Et fugiunt spatius nomina trusa suis.

Non Princeps vultus ostendit Nerva serenos,

Nec nativa senex ora Severus habet.

Cernitur exesâ Batavis gens Flavia laure,

Et patrio dispar Commodus ingenio:

Helvius imperii dudum aspernatus honores,

Polluit in visis tempora cana notis.

Explicat ipse suos etiam Trajanus honores,

Atque alium post se non sinit esse parem.

Quos venerata fuit dominos urbis celsa Quirini,

Cernimus, & nostro sceptrâ inimica solo.

Repperit hos Batavus, quondam quos horruit orbis,

Victoresque super Belgica terra suos:

Hos metuens aliquis speluncis abdidit atris,

Et secum voluit nomina tanta mori.

Non patitur Fortuna nefas, quo claruit orbe.

Italus, hoc iterum cernier orbe cupit.

Debebit nummo precium, cui Cæsar amatur.

Quantula Romulidâ præmia ductor habet:

I. N E O P O R T I O

in Galliam abeunti.

CVi gravitas perspecta domi est, moresque severi,
 Verbaque Belgarum digna supercilio;
 Celtarum jam adsuesce sonis, facilique loquela,
 Aptaque amatorum gestibus ora refer.
 Quam distat Gallo Batavus! levis ille, celerque est:
 Hic sua sed pigrâ pondera librat humo:
 Et numerat lentè voces, quas Sequana fundit,
 Quaque rapit Ligeris nomina, Mosâ trahit.
 Ille suis secunda petit carchestia mensis:
 Huic super angusto garrula lingua mero est.
 Ille miser vacuam multùm suspirat ad arcam:
 Hic salit, & quamvis sit levis are, canit.
 Ille sacer Bromio, sacer alter Amoribus ardet.
 Et geminos perdunt vina Venusque viros.
 Hunc furor, illum armat ratio. morosior ille est,
 Blandior hic mores perficit arte suos.
 Nec leve discrimen faciunt braceaque comaque,
 Et caliga, & doctâ barba resecta manu.
 Cunctorum Batavi mimi sumus: extera multum
 Gens placet, & sordent, quæ placere domi.
 Jamque redux patrios ignorat Belgica mores,
 Paucaque dediticit quæ mala, plura refert.

Ad

EVERARDVM VOSCVYL,

ex Theologo. medicum.

LEt a salutiferi docui praconia Christi,
 Primaque res Superùm pendere cura fuit.
 Crimina dissecui, populo peccante, Machaon;
 Et medicam sensit plebs malefana manum.

Tunc

Tunc anima curator eram ; divinaque nostro
 Affulsit miseris civibus ore salus.
 Languida nunc poscunt nostræ solatia dextra
 Corpora, & humanam plurimus ager opem.
 Sic sanare mihi semper, propriumque mederi est,
 Et, dum fors medicum non finit esse, creor.
 Altera scripta placent, atque altera pharmaca. cæli
 Arbitr ex tardis fecibus optat opes.
 Quid rides Fortuna ? iuvat concedere fati ;
 Solamenque mali non leve, posse pati.

Ad Doctissimum Iuvenem

HENRICVM THIBAVTIVM,

I. V. Doctorem.

Cur rapidos, Natura, stupes Hyperionis ignes ?
 Totque per athereas sidera raptæ domos ?
 Cur rapidum Tanain, rapidum miramur Ara-
 Quasque ciet celeres grandius aquor aquas ? (xens,
 Isthmia cur jactant veloces compita currus ?
 Quoque ruant Hiero, Strepsiadesque gradus.
 Cur celeres medio miramur frigore Finnos ?
 Missaque Parthorum tela retorta manu ?
 Hac sua mirari miracula desinat orbis :
 Quo spatio velox mens quoque currat, habet.
 Adspice, per vastas rapitur Thibautius artes,
 Et celer ingenio fervidiore ruit.
 Quem vix carceribus dimissum vidimus ipsi,
 Palladio adpersum pulvere meta capit.
 Tempora sedulitas, ipsos prævertit & annos,
 Satque habuit studiis annumerasse dies.
 Non hunc currentem fallax remorata Calypso est,
 Sirenumque leves detinere chori.
 Nec sua Titanis porrexit pocula Circe,
 Aut Paphos in curas traxit amica suas.

Fraudibus Hippomenes rapidam Schœneida tardat,
 Ille suum rectis passibus urget iter.
 Quoque prior virtus, properat jam gloria cursu,
 Casareoque Themis cingit honore caput.
 Accipe praclari specimen, Toxander, Ephebi,
 Quemque tibi format terra Batava virum.
 Quæ distincta fluit, juveni confunditur atas,
 Quisque puer sapuit, prævenit arte senem.

In Nisam, pro Nisa, elatam.

DUm fera Palladium latè grassata per urbem
 Ipsa suis crescit mors furibunda malis,
 Accipe posteritas lepidos in funere casus ;
 Materiam risus sufficit ipse dolor.
 Mortua funesto recubabat Nisa feretro,
 Et pullis aderat pompa vocata togis.
 Iam Nisa loculos fervens excusserat hares ;
 Servata,que alibi sollicitarat opes.
 Quæ facerent latas Cerealia pocula mensas,
 Clauserat in serum provida cura diem.
 Iam Nisam tumulus, Nisam vespillo petebat,
 Poscebat pretium præfica mœsta suum.
 Cum pater extremum visurus funera Nisa,
 Astonitus Nisam pernegat esse suam.
 Altera defertur, simili sed nomine, Nisa,
 Alteraque exequias turba secuta facit.
 Ipsa thoro recubans, fallacis funeris offas,
 Et mortis gustat posthuma dona sua.
 Ipsa bibit vivens, quas hares emerat, undas ;
 Quemque suo tumulum scripserat are, fugit.
 Error habet gemitus, errant in funere sumptus,
 Falluntur tumulus, præfica, pompa, toga.
 Creditus abscedit : fit, qui non creditus, hares :
 Hic gaudet factus lautior, ille dolet.

*Sic tristem focco commutat Nisa cothurnum,
Et tragicum leto sine coronat opus.
Invida si vivos mors fallere novit amicos,
Miraris vivis, Lector, abesse fidem?*

IN P H Y S I C A M

GILBERTI IACCHÆI

ad imitationem istius Claudiani:

*Iuppiter in parvo cum cerneret æthera
vitro, &c.*

Iuppiter ut parvo descriptum in cortice mundum
Vidit, & immensas, quas habet orbis opes,
Ardua miratus docti molimina sensus,
Dixit ad indigetes talia verba Deos: -
*Hucine mortalis progressa scientia cura?
Iam meus, heu, vili venditur ære labor.
Naturam, causa genios, motumque locumque,
Et semper fluxos temporis articulos;
Mistaque, & aërio nascentia spectra theatro,
In tabulas sapiens transfudit arte suas.
Æmula decertant foliis elementa sub iisdem,
Alternantque suas morsque salusque vices.
Sanctius hic animal mentisque capacius alta
Præsidet, & rerum sceptrum capeßit Homo.
Infima cum superis cœunt aterna caducis,
Vastaque nature corpora lector obit.
Iamque novi spectans Ratio compendia mundi
Gaudet, & exiguo tempore cuncta capit.
Quid miror solos humeris qui fulsit axes?
Qui cœlum & terram fulsit unus, adest.*

I N

METAPHYSICAM

Clarissimi Viri

GILBERTI IACCHÆI.

Qui modo Natura spatium dimissus in amplum,
 Hanc dederas spatio sed brevior capere,
 Nunc super ingentis flammantia mœnia mundi,
 Vastaque Natura corpora raptus abis.
 Ignea vis animi major se attollit in annos,
 Nec desiderii stat satur ipsa sui.
 Fesiditur humus, nec tantis sufficit ausis,
 Et novus in Superùm queritur arce labor.
 Angelicos regina choros Sapientia pandit,
 Et cœli tacitas diva recludit opes.
 Pulchra Boni facies, & sponte adamabile Verum,
 Cunctaque qua crassa nomina mole carent,
 Hic referunt obscura suos te vindice sensus;
 Vixque aliud, quod jam mens meditetur, habet.
 Vnus adhuc toto restabat in orbe Creator,
 Et tua quod caperet pagina, Numen erat.
 Scribitur ecce Deus, sed non nisi nomen & umbra;
 Discitur, at quid sit, nescia terra stupet.
 Qualis ad illustrem cœcutit noctua Phœbum,
 Quemque videt clarum non capit ægra diem.
 Omnia vestigas mortali pervia cura,
 Atque, aliqua saltem qua datur ire, ruis;
 In tua dum Iacchæe redis primordia, quique
 Principium est, Sophiæ sit quoque meta tua.

Ad

CONSTANTINVM
HVGENIVM,

cum Itinerarii sui Italici copiam mihi
fecisset.

Quas tu cunque vias pedibus, sum mente secutus,
Et potui peregrè lector, & esse domi.
Vidimus externas nullo discrimine gentes;
Nec mihi vel currus, vel fuit unda gravis.
Non coram infido tremui latrone viator,
Aut nocuit capiti roscida Luna meo.
Visa fuit mediis suspensa periscelis astris,
Illa Palatini fascia clara ducis.
Nec tamen aut gressus mansere pericula nostros,
Aut fessam timidi detinere gradus.
Tecum Teutomcas etiam conscendimus Alpes,
Alpina nobis nec nocuere nives.
Et tetigi Allobrogas, nec noxia nomina Rhatos,
Nec fuit infestus Adria seruus aquis.
Ora mihi videor Venetùm spectasse Senatus,
Nec tamen absentes erubuere gena.
Hac ego dum lustro Batavis tranquillus in oris,
Et tua securum pagina monstrat iter,
Exilii spatia ampla mei, Vir magne, tuique,
Et procul à patria disrita regna lego.
Vivimus extorres pariter, Superùmque remoti
Sedibus, in terris gens peregrina sumus.
Restat iter magnum. Cælum properamus ad unum.
Hac patria, hac totum possidet aula Deum.
Illic perpetui current in secula menses,
Nec breve fastorum dextera scribet opus.

Illic sub pedibus, tellus, mare, sidera, reges,
 Oppida, terra, duces, aula, Senator erunt.
 Quique mihi narras levium spectacula rerum,
 Adspicies vita non pereuntis opes.
 Ipse ego, dum sedes istas & limina verso,
 Alterius moneor jam meminisse via.

In effigiem Caroli Quinti Cæsaris à
CONSTANTINO HUGENIO
 metallo donatam.

Qualis laurigeras, victricia tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fufum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos preffit in ære Duces:
 Talis apud Batavos veteres Hugenius artes
 Reddit, & hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam doctæ disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Ligna que tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam cœptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus æra domat.
 Dextera Praxitelis, Polycleti industria, solers
 Mentor in hoc uno nunc coiere viro.
 Adspice cælato nostratæ Cæsara plumbo,
 Adspice, materiam nobile vincit opus.
 Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,
 Quos timuit vultus Roma superba, vides.
 Constantine, tibi Carolum debemus. at illum
 Fingere tu solus cum ratione potes.
 Scilicet ingentem qui Cæsara nomine reddis,
 Hoc titulo proprios reddis in ære Deos.

Ad Ornatifs. & Mathefeos peritiffi-
mum Iuvenem,

D. IOHANNEM HEVRNIVM,

I. V. D.

H Eurn'us athereos studio dum permeat orbés,
Totque Deos gestit noscere, totque Deas;
Iamque hic Erigonen, hic clarum Cephea spe-
Quasque micans numerat Castiopeja faces, (Etát,
Et medio pulchram Andromedam miratur Olympo,
Proximaque Arctois Gnosia fert a locis,
Pleiadum jubar, & radiantes nocte capillos,
Sideraque in celebres officiosa nurus:
Totus in Astraa desigens virgine vultus,
Substitit ad Domina premia tanta sua.
Teque sequar Graja gentis decus, inquit: & illos,
Quos colis, affectat mens studiosa lares.
Ibimus, & Decios illac, Paulosque secutus,
Hos etiam gressus per tua regna feram.
Qua pater Alciatus, justus dictator, & aequi:
Marsilioque suum gloria stravit iter.
Quaque paludati referens decreta Senatus,
Curtius applausu posteritatis orat.
Dixerat, & spacium Iuris dimissus in amplum,
Casareas leges, magnaue verba capit.
Nec minus aternis gradientes legibus ignes,
Calicolamque domos lustrat, & ora Deum.
Dumque per immensos Themidos diffunditur hortos,
Alter in Vrania poscitur arte labor.
Sic gemina placuere Dea. nunc colligit unus
Pramia doctrina non peritura sua.
Quique laboranti patrie suffragia reddet.
Tandem etiam, calo iudice, sidus erit.

In Appendicem ORTELII &
ATLANTIS editam à

G VILIELMO BLAEVIO.

Astra Deosque suis quondam cervicibus Atlas
Fulsit, & tantum vertice gessit onus.
Herculeæ juvare manus, jamque iste duobus
Nixa fuit cæli machina semideis.
Ex illo tremuere humeri, cervixque duorum,
Roboraque heroas destituere suos.
Tertius accurrit portando Blaeuus orbi,
Et gemina librat maxima regna manu.
Quod Mauri potuere leves, quod sedula Grajùm
Pectora, non Batavus, non sibi Belga negat.
At Batavo jam crevit onus. pars altera mundi,
Addita terrarum portio magna fuit.
Addidit Occasus Pariam, Chilenque, Peruque,
Trusaque in immensos aquora tota sinus,
Guianaque domos, dorssisque immanibus Andes,
Victaque jam nostrâ littora vasta manu.
Sustinuit mundum rector Maurusius unum,
Hic mundos audet sustinuisse duos.

Egregio ac Docto Iuveni

D. NICOLAO BOGARDO,

Cum I. V. Doctor, circa Caniculæ
exortum, crearetur.

Magne minorque Canis, quorum jam lucida
surgunt
Sidera, & arentes flamma perurit agros;
Torrída dum vestris precium fervoribus aestas
Accipit, & vultus induit illa novos:
Cernite Battavicâ juvenem de gente renasci,
Splendidaque in patrios nomina ferre lares.

Hunc

Hunc etiam suus ardor habet, doctamque per urbem
 Nobilior laudum ventilat aura facem.
 Vritur Astræa soboles, nec disidet astris,
 Dissimilesque sibi non sinit esse Deos.
 Respondet natura schola, mens feruida cælo,
 Alter & alterius flagrat in igne calor.
 At postquam ingenio magni cessere labores,
 Actaque per Themidos templa juventa fuit:
 Præmia restabant, & claris debita factis
 Pilea, & augusta sformata longa toga.
 Quæ tibi dum latis confert, Bogarde, triumphis
 Patria, & hos plausus, non sine vate, probat:
 Suspice, quos ardens Procyon tibi temperat, ignes,
 Et, quos jam cecini, plus venerare Canes.
 Nos decus in terris aliquod mussamus; at illi
 Larratu titulos per sua regna ferent.

Amplissimo doctissimoque Viro
 D. IACOBO vander STRATEN,
 fervente mercatu Valckenburgico.

STat sonipes, laxisque ferox spectatur in agris,
 Multaque virtutis dat documenta sua.
 Curritur, & quamvis nullo fera buccina cantu
 Præcinat, audacis terga premuntur equi.
 Ille jubar, aliusque annos examinat emtor,
 Collaque & argutum cum brevitate caput.
 Est cui lenta placent alto vestigia gressu,
 Quæque tegit totos pendula cauda pedes.
 Diversa ratione placent. merx ipsa caballus
 Hinmit, & hinmitu se probat ipsa suo.
 Fervent in stabulis opera, per compita fervent,
 Fitque forum pridem vomere scissus ager.
 Imus & immixti densis, Stratene, catervis,
 Grande tua passim cernimus artis opus,

*Quadrupedum rabiem, nec duris sucta lupatis
 Ora, nec in gyros currere docta suos.
 Cernimus, at rerum ignari, tantique laboris,
 Ignari quâ sint frena regenda manu.
 Tu propera, gnarusque forum spectator oberra;
 Et medios inter sis mihi doctor equos.
 Tu mores geniumque doce, quid turpe, quid aptum,
 Quam bene venalis vel male currat equus.
 Quem deceant macula, cervix erecta, minaxque,
 Quem pes, quem feritas, quem sua crura pro bent.
 Quæ bene si discam, potero mox Castor haberi,
 Si male, Bellerophon pulverulentus ero.*

In Psalmos Epico Carmine redditos
 à Doctissimo Viro

IEREMIA HOLTZLINGIO,
 exule.

IEssai numeros, & sacri carmina vatis,
 Et quondam profugi flebile Regis opus:
 Otia sceptrorum, facilesque in vota tiaras,
 Aptavit fidibus Scotia docta suis,
 Et cecinit seris victura poemata seclis,
 Qualia majestas postulet ipsa Dei.
 Submisere suos Alpina cacumina cantus,
 Et voluit prestans se quoque Beza legi.
 Barbata quin etiam Lesboa tetenderat Auson,
 Flaminio dulces tunc iterante modos.
 Ultima ne tantis desit Germania curis,
 Fatidicum, Holtzlingo vate, resumit opus.
 Et sancto cum Rege dolet, queriturque, gemitque,
 Et sortis repetit tristia fata sua,
 Regnorumque vices, raptumque è crinibus aurum,
 Verbaque sollicitum qua pia fudit ebur.
 Exulis auctoris liber est. ne spernite Belga,
 Materies domino convenit illa suo.

*Iam quoque proscriptis cedunt diademata sceptris,
Et vates, profugo Principe, mœsta canit.*

IN NVPTIAS

Nobilissimi viri,

D. ADRIANI MYLII,

Domini in Bleskens-grave, &c.

Et Nobilissima

AGATHÆ RAEPHORSTIÆ.

Belligera cessate acies, cessate cohortes
Barbarica crudas tingere cade manus.
 Poscit Amor belli veniam. non moribus istis,
Non opus ingenio, Mars furibunde, tuo.
 En, Dux vester amat, placidique satelles amoris
Sub Paphiâ nullo militat are Deâ.
 Ducitur, armatas solitus ducere phalangas,
Et Veneris supplex poscit amator operum.
 Imperiosa duci dux est. dominumque Dione
In sua, neglecto Principe, castra vocat,
 Hic ubi basiolis cedunt imbellibus enses,
Terribilesque domant marmura blanda tubas.
 Pugnât ubi pellax oculus, sunt fulmina risus,
Tela joci, lusus praelia, signa fides;
 Campus ubi laudum thorus est, victoria victi,
Et nutus speciem belligerantis habent.
 Hac meus insolita Mylius desudat arenâ,
Hic alias partes conjugis acer agit.
 Non hic ad sœva Mavortia mœnia Sylva,
Aut portas pugnât, Mosa superbe, tuas.
 Non latus Auriaci jam claudit, & illa fatigat
Oppida, quæ magno succubere Duci,
 Non illi bellator equus, non spicula cordi,
Quæque tegat clausum castis aliena caput.

Hasta

Hasta jacet, marcetque ferox rubigine ferrum,
 Nec gladios acuit, qui solet ante, furor.
 Diluit hos ipsos Raephorstia sola furores,
 Et Martem facili mitigat arte suum.
 Vna cataphractos virguncula lator artus
 Exiit, & dicit, sic placuisse ducem.
 Qualis cum domita rediit Tyrinthius Hydrã,
 Ivit in amplexus, Deïanira, tuos.
 Tunc arcus periere, truces periere sagittæ,
 Pigraque sub primo limine clava stetit.
 Talis, devicta post fata miserrima Troja,
 Demophoon pulchram Phyllida victor amat.
 Quam dispar, generose Myli, sors versat amantem,
 Quam distant studiis miles amorque suis.
 Nasso vio parere labor; labor alter, amori.
 Hic jubet; & fieri quod volet, ille jubet.
 Ille focos patriamque tibi commendat & urbes,
 Hic causam timida virginitatis agit.
 Ille suos ciet are viros, ciet ille procando,
 Ille minax cuneis imperat, ille salax.
 Ille suos armatus obit, obit alter inermis.
 Nec timet has ipsas, quas timet ille, faces.
 Cum vigiles gaudet Fredericus ducere noctes,
 Horret ad audaces Cynthia mœsta manus.
 Cum tibi præscribit vigiles Cytheraia noctes,
 Ridet ad audaces Cynthia lata manus.
 Mane ubi purpureo Palantias exit amictu,
 Belliger obsessas verberat ille domos.
 At tibi formosos cum Phosphorus advehit ignes,
 Otia tranquillus pronuba lectus habet.
 Sæpius Odrysa rubuerunt sanguine dextra,
 At Veneris nunquam sanguinolenta fuit.
 Nil huic cum gladius vel iniqui cuspide ferri,
 Tela quatit facili non violenta manu.
 Quos tibi componit genialis cura capillos,
 Threicii turbat sævior aura Dei.

Qua geris in thalamis jam serica pulcher amator,
 Sunt nimium castris hac speciosa tuis.
 Hic tibi fulgentem succingit balthæus enses,
 Horridaque excelso vertice crista riget,
 Hic tibi magnanimum circundant vilia corpus
 Tergora & imparvada pectora pelle tegis.
 Secula venturis Bellona nepotibus aufert,
 Vnus amor curam posteritatis habet.
 Hoc præcio bellator amas. non busta petuntur,
 Sed recubans lecto digna puella tuo,
 Sed faciles in amore oculi, risusque salesque,
 Atque aliquid, tacitus quod veneratur amor.
 His studiis Myliæ repara dispendia gentis,
 Et veteres soboles noscere discat avos,
 Mirarique senem, quo Præsida Curia quondam
 Publica pro rostris verba locuta fuit ;
 Mirarique senem, quo nuper vindice felix
 Floruit in mediis terra Batava malis ;
 Mirarique patrem, qui nunc Patriaque suisque,
 Qui mihi, qui Musis, Nassovioque vacat.
 Illa renascentes pelago sibi surgere terras,
 Et prisca videat nobilitatis opes,
 Submersesque Deos, everსaque templa procellis,
 Et super infuso rura sepulta mari.
 Illa per ingenuas animum circumferat artes,
 Et discat, voluit qua didicisse pater.
 Cum tibi facundi voces mea cura Lycæi
 Panderet, & Graja dogmata multa Scholæ,
 Nunc mores hominum, nunc actos nubibus ignes,
 Quæque capit laxo machina vasta sinu,
 Et dubia rationis opus ; qua regula verum,
 Quæ notet argutos ingeniosa dolos.
 Hac tua progenies cum noverit omnia, dicam :
 Ille studet pulchrè filius, ille sapit.
 Hic reget egregiis patrium virtutibus orbem,
 Et populis reddet jura severa suis,

Aut formidato frameas opponet Ibero,
 Et tumidi spernet iussa superba Tagi.
 Sic tua venturi relegent exempla nepotes,
 Quaeque domus series, hæc probitatis erit.
 Descendent Mylio Mylii, quos ipse probabit
 Livor, & in Batavum commoda nata fides.
 Interea totis Agatham complectere votis,
 Et dic : illa mei summa laboris erit.
 Illa Neara mea est. aliam non poscat Achilles,
 Hanc sibi Priamides postulet Andromachen.
 Hac prudens Tanaquil, hæc est formosa Lacana,
 Hac erit amoto conjuge Penelope.
 Hac mihi per galeam libabit basia, tunc cum
 Fessus ab hostili stragè redibo domum.
 Hac thoraca gravem digitis dissolvat & arma,
 Et gladios condet, barbarata tela, meos.
 Et dicet : mihi quem salvum jam redditis hostes,
 Salvus in imbelles involet ille sinus.
 Quaeque alibi pugnavit, amet securus amantem,
 Et spolia in labris querat amica meis.
 Sic discerne Myli lituos, & amator amores.
 Non est hostis idem vulnus, amoris idem.
 Non acies, non palma eadem. diversa putantur
 Præmia militia, præmia conjugii.
 Hoc unum simile est. amat intervalla Cupido,
 Nec bene Mars semper, nec bene pugnat amor.
 Et Bellona suos amat & Cytherea receptus,
 Ista novos animos sumit, & illa novos.
 Quid jocos ? expectant Sponsam pileta rotaque,
 Totus & à vestro curtus amore calet.
 Rura calent, ipsa circum torrentur arena,
 Et ruit in Veneres cervæ lepusque suas.
 Qua graderis veherisque, chorus sub iltat amantium,
 Ille rapit Dryopen ocyus, ille Chloën,
 Mopsus Cymothoën, Galateam diligit Egon.
 Flamma verecunda conjugis urit agros.

*Afflat equos domini furor, & servente magistro,
Acrius ad visam Cyllarus ardet equam.*

In obitum Clarissimi Viri

PETRI CHRISTIANI BOR,
Historiarum belli Belgici scriptoris.

Scripserat in cunctas dispersa volumina terras
Borrius. exanguis scripserat ista senex.
Bella, Duces, calamoque truce[m] titubante Philip-
scripserat, & tanti semina prima mali: (puns
Vexatamque fidem flammis, despecta Potentum
Fœdera, quasque tumens respuit Aula preces;
Et conculcatas Albano Præsede leges,
Et quæ vana sibi regna parabat Iber;
Scripserat Auriacos & abacti Principis arma,
Et Patria sensim colla levantis onus;
Oppida victa manu, manantes sanguine campos,
Et quas iusta sibi subdidit ira faces:
Restabant placida mitissima tempora pacis,
Quaque breves Martem detinuere mora.
Dum scribit, dum bella procul proscribit & enses,
Dum pacata fluit pagina multa viro:
Dum properat, speratque malis fixisse quietem:
Et Patria letos commemorasse dies:
Labitur è manibus calamus. jam-jamque fatiscens
Tranquilla nequit scribere pacis opus.
Nempe vetant Superi. nec, quæ concessa senecta
Pax fuit, hanc chartis impetrat ille suis.
Sic decuit, fluxa meditantem tempora pacis,
Æterna fessum velle quiete frui.

IN NVPTIAS

Amplissimi viri,

D. IACOBI BICKERI,

Præstantissimæque Virginis

CHRISTINÆ de GRAEF,

P Rocedit cum Marte Venus. servamur utroque.
 Hac thalamos Batavis afferit, ille solum.
 Dum Princeps Dux castra movet, Bickere, pro-
 Ordinisque novum latus amator opus. (caris,
 Hactenus Eois duxisti tempora curis,
 Et fuit officii India tuta tuis.
 Defensisque lares Phœbi messesque Sabæ,
 Quæque Moluccarum fundit optimus ager.
 Publica curasti. jam, quæ non publica, curas.
 Et privata tibi Sponsa Venusque placet.
 Extera curasti & peregrinis nota sub oris.
 Nunc Sponso conjux quaritur apta domi.
 Qui victam vidit Sol, te moderante, Malaccam,
 Iam videt Arctoo te recubare thoro.
 Blandaque Christinæ defigere basta labris,
 Basia vel summis invidiosa Diis.
 Quæ ratis Amstelias pelagi per cæcula merces
 Vexit, amatorum jam tibi monstrat iter,
 Et terras alias aperit, Cyprumque Paphumque,
 Quæque pharetratus possidet arva puer.
 Non hic thura Arabum, gemmasq; aut cinnama spera,
 Sed tenera gratas posteritatis opes.
 Seu puer Ascanius primis tibi ludet in annis,
 Oscula seu matri parva Creusa dabit.
 His opibus mox dives eris. sunt illa cubilis
 Præmia, & hoc voto credimur esse viri.
 Patritios veneror thalamos. hinc Filia magni
 Consulis, hinc frater Consulis alter amat.

Exi-

Eximique thoro fasces sociantur in uno,
 Laudataque diu nunc cōiere domus.
 Non solum vestra est hac copula. jungimur unā,
 Spemque sua cives utilitatis habent.
 Nubere, privatum est. sed cūm nupsere regentum
 Pignora, praesidium publica causa capit.

IN NVPTIAS

Amplissimi viri,

D. IOHANNIS
 HEEMSKERKII,

I. V. Doctoris, Poëtae eximii & Scabini,

& lectissima Virginis,

ALETHÆ BEVNINGIÆ.

Iam Venus, Heemskerki, celebrem respexit
 amantem.

Deque suo tandem vate triumphat Amor.

Vincens Arcadia scriptor, thalamique professor.

Discis & in domina proficis ore tua.

Qua monstrasti alius, nunc sunt tibi norma procandi.

Doctor amatorum regula facta sui est.

Quos risus sibi finxit, amat. qua basia chartis

Pinxit, ab insigni virgine vera capit.

Quam mutat Citherea viros. laudata poëtis

Libertas toties, displicuisse potest.

Me sequeris, vir doctè. faces accendimus ambo.

Et gessi, qua jam tu geris arma, prior.

Expetit optatis stringi Doctrina catenis.

Et miser est sapiens, quem puer odit Amor.

Tibi Nasonis placuit, si blanda Catulli

Pagina, si potuit Lesbia grata loqui;

Si Fido Pastore tua fax subdita flamma est;

Si Petrarcha suis iussit amare modis;

Julia

*Julia si Batavi docuit te verba Secundi ;
 Si docuit modulos Rossa Britanna suos ;
 Omnibus his plus est Beuningia, Cypride virgo,
 Vnica tot vatuum symmate plus Aletha est.
 Cujus in amplexu Venus omnis & omnis inerras.
 Gratia, nec pulchra dote Minerva gravis.
 Prælusere thoro tituli, tædæque tribunal,
 Et Themis in laudes officiosa tuas.
 Iudicis hæc partes, partes dedit illa procantis,
 Et permixta togæ nomina Sponsus habes.
 Sic das jura reis, sic das responsa maritæ;
 Nec simili cunctis conditione places.
 Vivere vult aliis, quisquis bonus audit: amandò .
 Prosumus. & patriæ commoda nupta juvat.
 Quàm cuperem, Sponsam quàm tu bene semper ama-
 Tam te peccantes semper amare reos. (bis,*

Ad Præstantissimum Doctissimi munque
 Iuvenem,

D. IOH. ab HELLEMONT,
 Cum I.V.D. publicè renunciaretur:

Sic Schola Arausiaco præludit nostra Lyceo,
 Formandisque vacant Rhenus & Ta virtus.
 Primitias tibi, Leida, damus. Tu præmia messis
 Sufficis, & toto das Helicone frui.
 Amstelia præstis subsidunt sedibus artes;
 At tua sublimis culmina. Pallas habet.
 Hic prætexta sapit. Tibi plenos imbuunt annos,
 Et sua persuadet jura forumque Themis.
 It gradibus Doctrina suis. succeditur illi.
 Ingenioque puer, fit ratione senex.
 Talis in antiquas missus Romanus Athenas,
 Creditur in Graiis plus sapuisse Scholis.
 Quem Iuvenem Sophia monitis præstruximus; illum,
 Leida, facis titulo splendidiore coli.

Casareum munis, præstans Helmonde, tribunal.

Aufoniosque aptas ad tua rostra Duces.

Sic tibi, sic magna Batavum bis nasceris Vrbi;

Dum prodesse bonis vis, nocuisse malis.

Ipsa tui testis jam nunc Astræa laboris,

Imponit capiti pilea digna tuo,

Et cupit hæc cunctis augusta in luce videri,

Quæ poterunt patriis perplacuisse focus.

Est sua Majestas studiis, lux, pompa, triumphus.

Doctoresque vehunt Fama rotæque suos:

Consul ades, doctique vides, Bickere, nepotis.

Premia, & hoc natum grande sorore decus.

Um Tibi nutabit fessis cervicibus æther,

Fas erit, hunc humeros substituisse novos.

Et veluti mediis volucris Phœbaa favillis.

Surgit, & ex ipso pulvere vita redit;

Post cineres Fax illa tuos clarescet, & ipsis.

Verticibus laudum, celsior ibit avis.

Exemplis serpit probitas, cognataque virtus.

Hæredes etiam gessit habere suos.

Ad Amplissimum, præstantissimum
doctissimumque Virum

D. CORNELIVM GRAEF.

cum secundis nuptiis uxorem duceret.

castissimam lectissimamque

Virginem

CATHARINAM HOOFT.

Prime, quique tuis, Gravi, mea tempora lenis.

Vocibus, & jam nunc candidiora facis;

Quam levis est fluxa de virginitate triumphus.

Quam leve non tactas bis tetigisse genas.

eam res parva sua vectigal solvere Sponsæ,

Femineaque virum simplicitate frui.

Hec

Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit artem,
 Qui rudis indoctas pavit Alexis oves.
 Multorum est, pressisse thorum. sunt obvia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodque facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges, & casta nosse marita
 Munia, quidque viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, Vir doctè. vides permixta serenis
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos, aut dura minari,
 Sed nitidos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosque Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quàm blanda nova placeat facundia Sponsa,
 Quàm non austeri verba Catonis amet.
 Nec dominam servamque petis. partiris habenas,
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facit, dices majora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, quæ cura pia sobolis, qua flectier arte
 Debeat Ascanii vis animosa tui.
 Scis, lecto nuptisque suum constare decorum,
 Presentemque thori partibus esse Deum.
 Est thalami sua religio, sunt sacra precesque.
 Et Paphias adflat sanctior aura faces.
 Adspice. subridet tali Catharina marito,
 Et tacito secum, qua loquor, ore probat.
 Quam benè se tenero prudentia junxit amor.
 Ut qua gignet amor pignora, cura regat.

IN NUPTIAS

Doctissimi Viri

D. IOHANNIS COLINII,

I. V. D.

Et Lettissima Virginis,

IDÆ ANTONIÆ.

CHare mihi semper, placida nunc charior Idæ,
 Scande maritalem, doctæ Coline, thorum.
 Nec tua Casarea remorentur tempora voces,
 Verbaque consultis imperiosa suis.
 Instituit te Sponsa virum, Digestaque format
 Altera, quæ Veneris comprobet ipse puer.
 Illa tibi mandata dabit, legesque cubili
 Sat faciles conjunx figet & accipiet.
 Mandata sordent veteres. nova jura resurgunt,
 Qualia in Idaliis dat Cithæra jugis.
 Codice jam missò, Paphias ducenda per artes,
 Mitius in Batavis explicat Ida forum.
 Regnis sua jura, rei, tutela, tribunal.
 Omnia quæ thalamis cernis inesse tuis.
 Sponsa rea est. Sponsa tu tutor amabilis. ipsa
 Conjugi gratum forma tribunal habet.
 Iudex simul & gemini patronus amoris.
 Pro te, pro socia virgine verba facis.
 Ambo victores, ambo te praside victi,
 Sic vinci cupitis, vincere sic cupitis.
 Brevis est, totam dirimunt cum basia literis.
 Et causam coram conjugè sponsas agit.
 Timida causidici sors est, ubi sponsa clientis.
 Nomine causidicum nuncupat ipsa virum.
 In precium dicta non sunt sestertia causæ,
 Sed precium lecti tota marita datur.

Cum Caesar pratorque silent, & Baldus & Azo,
 Solaque sit dubii regula juris Amor.
 Nil hac rostra timent, aut si timuisse putantur,
 Hoc unum, gaudent quod voluisse, timent.
 At vos, qui geminos lati aspectatis amantes,
 Hac mecum thalamis ingeminate novis.
 Ida, Themis faciant dextras, & federa jungunt:
 Hac laudata fori vocibus, illa thori.

I·N· N·V·P·T·I·A·S·

Amplissimi Viri,

PEL. à GROOTENHUYSEN,

Et Lectissimæ Virginis,

ELISABETHÆ DVNIAE.

Quem pridem patriis juvenem nutrit in undis
 Amstela, quem nostra mox docuere Schola.
 Quem Themis immensos Iuris deduxit in hortos
 Et valuit Latii Caesaris ore loqui:
 Iam nobis das, Haga, virum. sic serpere virtus.
 Gaudet & ex magno nata parente trahi.
 Non satis est vixisse sibi. sic vivimus orbi.
 Quisquis obit partes conjugis, ille sapit.
 Cœlibe nil vitâ pejus. nec terra nec æther,
 Nec pia posteritas, quod tibi debet, habet.
 Conjugis officium præstas? jam sperat Olympus.
 Quem beet, & civem Patria lata novum;
 Curia, qui lites dirimat; qui castra sequatur,
 Mars pater. & causam posteritatis agis.
 Vinceris exemplis, Pelegromi, grandibus. & jam
 Ecce, tuus, socio Principe, gliscit amor.
 Non sequeris pugnando Ducem, sectaris amando.
 Obsequiique gravem non cupis esse modum.

Dunia si poterit formâ placuisse marito,
 Non poteris formâ displicuisse viri.
 Quin decus Astræ thalamis fulgebit in ipsis,
 Splendidiorque Patris nomine Sponsus eris.
 Inter rostra capis Sponsam. at ferventior optet,
 Te Sponsi partes expediisse, cliens.
 Causa thori potior. fas expectare clientem.
 Hoc quoque, jus nupta reddere, juris opus.
 Tolle faces, Prætor, Paphias. jam pone secures.
 Ambulet Amsteliam liber in urbe reus.
 Dum Venus amplexu gaudet, dum vita paratur.
 Basolis, homines non cupit illa mori.

IN NUPTIAS

Amplissimi Clarissimique Viri

EORNELII BOYE,

Advocati, & Poætæ,

Et Præstantissimæ Virginis

ANNÆ de BLOCKLANDT.

At rostris Themidique datum. Nil litibus ultra.
 Est opus, aut querulo, Boye diserte, foro.
 Nil nisi, mite decet Sponsos. Prascribat Adonis.
 Qua placeant nupta mollia iussa tua.
 sarea sileant voces. procul ite severi,
 Nomina per terras imperiosa, Duces.
 an agitur jam causa res, non scena clienti.
 Panditur, aut dubium disputat Aula nefas.
 re alium virgo te Dordracena salutat,
 Qua Paphia tecum fœdera pacis amat.
 v amor est, lex cura thori, lex cura nepotum.
 His titulis surgunt altera jura tibi.
 ia consulto Paphos est, Astræ Dione,
 Pro pratore Venus, Casare latus Hymen.

*Mutat verba fori Blocklandia, mutat honores;
 Et tanta columen te cupit esse domus.
 Hæc tibi dum nubit, Phœbo nupsisse videtur,
 Et Themidis pariter virginitate frui.
 Nubite vos alia, vulgari sorte, puella;
 Sit satis hoc, homini se sociasse viro.
 Quæ Phœbi Themidisque hæret complexibus Anna,
 Vna Deo conjux jungitur, una Dea.*

I N N U P T I A S

Præstantissimi Viri,

D. IOHANNIS vander POL,

I. V. L.

Et laudatissimæ Virginis,

ELISABETHÆ VOCKESTAERT

Pollio, doctorum titulis involveris, & te
*Altius eximii gloria tollit Avi.
 Cujus adorandum loquitur facundia Christum,
 Et decus asserta religionis habet.*

Pollio, nobilium titulis involveris, & te
*Kerckhovius clarum nobilitate facit.
 Cujus Arausica virtus sese explicat Aulâ,
 Et Batavos pergit demeruisse Duces.*

*Hæc aliena putas. viridi nunc pulcher in ævo,
 Luminibus fulges, Sponse beate, tuis.*

*Et propriis lætam thalamis inducis Elisam,
 Et decus à tanta virginitate capis.*

*Dum Sol in Iaculis, tuus est in Virgine Titan.
 Scilicet hoc hominum fidere gaudet amor.*

*Stat Venus, & nuptis geniales porrigit ignes,
 Et sponsum propius vellet adesse sibi.*

*Luna jubet faciles vobis procedere menses,
 Et mutet flammis Endymiona tuis.*

ELEGIAR. LIB. III. 149

Iuno favet, vobisque volet Lucina vocari,
Et sobolis castos implet amore sinus.
Ipsa Themis, Iurisque tui germana sacerdos,
Hunc tibi ab ethereo conficit axe diem.
Dumque suo legum lances suspendit alumno,
Intus Acidalias vibrat amica faces.
Optime, tot superos inter jam Sponsus haberiis,
Et tuus ipsa Deum limina tangit amor.
Cœlicolum sunt festa, quibus tibi ducitur uxor.
Nomina virtutum numina quæque reor.
Religio, doctrina, fides, candorque pudorque,
Hæc sunt conjugii sidera clara tui,
Dique Deaque omnes. quos inter ludere vates
Carminibusque adsum dicere lata meis.
Distinguunt nos, Sponse, Schola. distinguimur ambo
Fluminibus, geminos Amstela Rhenus habent.
Ad Sponso tibi gratari, bene velle, precari,
Vnius officium credimus esse Schola.

IN NVPTIAS

Clarissimi Viri,

OH. FRED. GRONOVII,

I. V. D. Historiarum & Eloquentiæ in
Illustri Daventriensium gymna-
sio Professoris.

Non tibi jam celebris lustrantur pulpita Romæ,
Aut legitur scriptis Bibliotheca suis.
Impiger occultas non jam scrutaris in artes.
Aut dubii petitur lectio rara loci.
An veterum cippos spectas & saxa viator.
Quæque oculos fugiat littera cæca tuos.
Sponsa labor & notis natura libellis
Sudat & hic novitas officiosa placet.

Casta, decens, facilis, res est rarissima, conjunx.

Et sua femineus gaudia cippus habet.

Gronovi, tabula est ingentis femina mundi.

Ingenio terras, sidera mente gerit.

Iupiter est & Luna suo mutabilis ortu,

Nunc aliquid Veneris, nunc Phaëtantis habet.

Saturnum non lata refert, latissima Phæbum.

Mercurio similis lingua diserta Deo est.

Tellurem fecunda refert. nunc ignea flammis

Æstuat & socio conjuge seruet amans.

Æquora sunt iraque breves & murmura. cum vult,

Blanditias nobis tota serena facit.

Lactea flumen habet. gemini sunt ubera montes,

Cum sobolem genitrix parturit, hortus erit.

Sic, cum sponsa Tibi, totus simul obtigit orbis.

Hæret in amplexu machina tanta tuo.

Cum sponsus, mundi Dominus rectorque crearis,

Et nova, sed facia conjuge, scepra capis.

Docte Vir, hac frueri. & mundum dum perspicis illum,

Nunquam lecta aliis, optima multa leges.

IN OBITUM

Generosissimi Herois

MARCHIONIS de GESVRES,

ictu lapidis, in obsidione THEONVIL-
LANA infeliciter extincti.

Qualis in Aacidem quondam mors invida Pyr-
saviit, & letho saxa dedere Ducem, (rhun-
Cum debellatam rueret moriturus in urbem,
Sterneret & tantum fors inopina caput:
Talis in obsides dum virtus Gallica portas
Fulminat, & trepida bella Theone gerit,
Victorem Fortuna rapit. non succubat hosti
Geurius. infelix verberat ora lapis.

Quoc

ELEGIAR. LIB. III. 147

Quod nequirit Bellona, facit casusve Deusve.
Fracta silex magno pernicioſa Duci eſt.
Iam Mavors rationis eges. florente juventa
Grande decus belli ſurripis ipſe tibi.
Ante annos Fabiumque necas, Deciumque trucidas.
Et cœptum fama ſiſtis iniquus iter.
Luge Atrebas, Fontarabia lugete peremtum.
Nuper ubi Getici cruduit ara Dei,
Vulneraque illuſtri bis ſex in corpore fixit.
Vulnera, Romanus qualia miles amet.
Non fregere Ducem carcer, non vincula Ganda,
Libera mens, ipſo in carcere, Regis erat.
Succubuerunt Duces Ducibus. gravis Hector Achilli,
Hic Paridi. Paridi, Pyrrhe, cruentus eras.
Tumo Troius Aneas. tua gloria Geuri eſt:
Nullius in terris ſuccubiſſe manus.

IN NVPTIAS

Clariffimi Viri

D. MATTHÆI VOSSII,
Hiftoriographi, & Bibliothecarii.

Quam tibi ſe Fortuna probat. quam juſtior ætas
Nuncupat ingenio nomina digna tuo.
Crefcis & in noſtri laudes attolleris ævi,
Et varius docto vertice ludit honor.
Nam tibi Palladia creduntur ſcrinia turba,
Tuaque ſtat curis Bibliotheca tuis.
Iox Batavum annales & priſcis eruta ſeculis,
Totque Ducum, dubio iudice, fata notas;
Et Procerum mandata facis. qui geſta ſuorum,
Et Proavos cupiunt, te memorante, legi.
Et regum Comitumque dies & libera ſcribi
Imperia, & validas in ſua bella manus.

Historici partes imple, calamumque disertus
 Per veterum tabulas & monumenta rapis.
 Nec pateris cæca mersum caligine verum,
 Publicaque infami facta jacere situ.
 Hos titulos Doctrina dedit. nunc munus amantis.
 Et placidi partes Sponsus amoris obis.
 Alteraque indulget peramica vocabula Cypris.
 Qualia Sponse tibi Protefilæ dedit,
 Andromachesque viro, & Thetidis gavisâ marito,
 Vel tibi Læerta, vel Menelæe tibi.
 Historiam jam nupta facit. virguncula mollis
 En, locuples, Volsi, Bibliotheca tibi est.
 Vultus ubi, facilesque oculi, risusque jocique,
 Basia & amplexus pagina grandis erunt.
 Qualibet officium tibi pars præscribet amandi.
 In sola vastum fronte volumen habes.
 Hic antiqua leges: quàm sint sine lite marita,
 Cum cupidos aperit Vespera prima thoros.
 Quàm sit blanda mora impatiens & temporis uxor,
 Nec velit ex Ithaca longius ire virum.
 Quàm cupiant pulchra matres de prole vocari,
 Et nata de se posteritate frui.
 Hic nova multa leges: seriemque & grata nepotum
 Nomina, basolis lucra petita novis.
 Ut se casta, decens, verâ virtute Iohanna
 Explicet, & Frisio ventilet igne tuum.
 Nec sexus, nec stirpe, sua nec degener urbi,
 In celebres Soceri digna venire lares.
 Hac, Volsi, tua sunt. hac volve volumina pernox.
 Sponsa tibi Flaccus, Sponsa Catullus erit,
 Et facilis Naso & lepido sermone Tibullus,
 Cumque voles, dulci carmine Callimachus.
 Felix, cui facit annales amplexibus uxor.
 Felix, cui tota est Bibliotheca thorus.

IN ANATOMIAM

Clarissimi Viri

ADRIANI SPIGELII,

Patavini Professoris.

Horrida mortalis spectacula cernite scena,
 Frustraque, queis miserè dilaceratur Homo.
 Vita Salusque istis habitant in partibus, & qua
 Vita hominum, sese mors quoque parte locat.
 Adspice, qui temet nescis, ferale cadaver,
 Nexaque centenis ossibus ossa stupe.
 Illa tuæ sunt fulcra domus, tabulata trabesque.
 Hac sunt ingenii stammina dura tui.
 Exuvia tantaque rigent velamina molis.
 Et quæ cuncta tegit molliter ossa, cutis.
 Carneæ compages sequitur, motusque magister
 Musculus & facili pondera lege movet.
 Currunt innumeris venarum flumina rivis,
 Et membris præbent pabula lata suis.
 Viscera visceribus famulantur & ordine pulchro
 Officium varia quodlibet arte facit.
 Summa tenet Ratio, tunicis secunda cerebri,
 Et quia sideribus proxima, sola sapit.
 Palpitat aeterno Cor implacabile motu,
 Et media prudens se regione locat.
 Est, quæ bile tumet statio, quæ nutrit amores,
 Est, ubi ren salsas ejaculatur aquas.
 Fecundos matrona sinus ostendit. & illa
 Humani generis capsula prima patet.
 Quæ reges Priamosque habuit, Brutosque Ducesque,
 Et quos fullo suos dixerit esse lares.
 Singula miramur. stomachi jecorisque labores.
 Et distincta suis viscera mille locis.
 Hac supplex Natura vide, fabrumque potentem
 Suffice & artifices hic venerare manus.

Pingite pictores tabulas, & pascite vestris,
 Deliciis domini, lumina imaginibus.
 Hæ mundum sanant tabula. diversa Creator,
 (Vera loquor, gentes) Spigeliusque facit.
 Totum hominem Deus hos ipsos compegit in artus.
 Totum hominem nostro destruit ille bono,
 Et tantum dissolvit opus. ne spernite, quavis
 In tabula cerni se cupit ipse Deus.
 Hæc ubi scæva, dolens, lævis conspexit ocellis,
 Credidit Impietas, se Ratione regi.

IN NUPTIAS

Amplissimi Viri,

D. IOHAN. ab HELMONT,

I. V. D.

Et eximix Virginis

MARGARETÆ RAEPHORST.

I Am ridet pharetratus Amor. devicta puella est.
 Non arcus Puero, non periere faces.
 Vince arces, Frederice pater, castella domosque.
 Victoris Sponsi gloria major erit.
 Invitos hostes subigis. Raephorstia spontè
 Vincitur, & gaudet sic minor esse viro.
 Ingentem nuper complevimus ignibus Urbem,
 Gaudiaque innumeris incaluere focis.
 Nunc thalamis, Helmonde, tuis satis una duorum
 Flammula, nec facibus pluribus ardet Hymen. (est)
 Fländria surreptas queritur sibi flebilis arces.
 Margaris exultat se tibi Sponsa dari.
 Margaris Amstelix sidus geniale juventa,
 Et patria primus Virginitatis honor.
 Adspice, ut ignotas Veneris suspiret in artes,
 Ut timeat casta simplicitate pudor.

Vt gravis innocuos morum reverentia vultus
 Ornet, & illecebris forma decora suis.
 Talis magnanimi quondam fuit Hectoris uxor
 Andromache, Phrygios jam subitura thoros.
 Talis erat clari conjux illustris Vlysis,
 Talis erat Latio Porcia nupta Duci.
 Sint fuerintque Duces illa. meus aequat amantes
 Amstela Cecropidum Romulidumque nurus.
 Omnia concurrunt, virtus, fortuna, venustas.
 Capsula multijugi Margaritis ista boni est.
 Hac est forma Pudicitiae, candoris imago.
 Emicat hoc ipso nubilis ore fides.
 Maxime, qui tanta meruisti, Sponse, maritae
 Oscula, legales dic procul ire Deos.
 Iuridicosque patres, & vestra arcana Minerva.
 Murmuraque ingrati litigiosa fori.
 Hac aliena suis credit Citherea puellis.
 Longè aliud poscit pronuba virgo forum.
 Caesar ubi nullas leges, sed dicitur amorum
 Mater, & admota basia fronte capit.
 Quisque sua est actor causa, non iudice litis
 Hic opus, aut dicitis, Triboniane, tuis.
 Omnis in amplexu vis est & gratia juris.
 Et titulos faciunt basia mille novos.
 Tandectas alias legis, insuetasque Novellas,
 Et Digesta tuus mollia versat amor.
 Verbaque amatorum repetit tibi. qualia quondam
 Hypsiphyle charo scripsit Iasonida.
 Penelopæ princeps Ithacus, Briseis Achilli,
 Aut Grajo nubens Laodamia viro.
 Gallia te pulchras nuper deduxit in urbes,
 Perque Britannorum regna viator eras.
 Lustrabas non visa foris. nunc extera sordent
 Omnia. qua possit sola placere, domi est.
 Illa comes lateri, cupidis te adspicit ocellis.
 Et toto cupiat te generosa frui.

Nunc niveos in te mores, nunc suspicit ipsam
 Pallada. nunc, veluti Cypris Adonin, habet.
 Iam Themidi nupsisse putat. jam forma procantera
 Afficit, & pulchri membra Phaonis amat.
 Tot fulges, speciose, bonis, tot cernis honesti
 Nomina, & à proavis stemma decusque capis.
 Vos titulos laudesque ambo confundite, donec
 Posteritas illas sentiat esse suas.

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri,

D. HENRICI IONCQVERS,

Et Præstantissimæ Virginis

MARIÆ de G E E R.

DVm tibi promissus, bellacem puppibus Arcton
 Instruit & Sueoni porrigit arma, Socer,
 Balthicæq; adversis depugnant æquora transstris,
 Et minus a Batavo milite Cimber ovat:
 Te Veneris, Ioncquare, puer, te mitior afflat
 Aura & in amplexus trudit inermis Amor.
 Nec te pugnantem tua Geeria, poscit amantem,
 Et Paridem propius gaudet adesse suum.
 Bella gerant alii, nobis jam, Sponse, Cupido
 Ventilet Idalias, te præeunte, faces.
 Nil furias Regumque minas irasque moramur,
 Et bellatrices fulmineasque rates.
 Suavius ingenium Sponsis, si fulmina nupti
 Poscimus, haud atrox oscula fulmen habent.
 Arrident tibi vernantes in amoribus anni,
 Et peragit partes Gratia quaque suas.
 Cypris tota tua est. oculi, vox militat illi.
 Et foculus primo flagrat ab igne tuus.
 Ipsa Inventa suis ardet generosa favillis,
 Non opus hic flabris, Æole sæve, tuis.

Tendi-

Tenditur in nervos arcus jaculisque pharetra
 Turgēt & officium sponte puella facit.
 Conspirant cuncta Veneres. sua qualibet arma
 Sufficit, in nullas insidiosa neces.
 Hac placidos donat mores, hæc pabula amanti
 Porrigit, & doctis risibus illa fovet.
 Illa verecundum suadet pingitque pudorem.
 Hac nimios thalamo mandat abesse metus.
 Quaque docet, quæ vos ambos nescire negamus.
 Et tamen hæc jam vos sit simulare satis.
 Albis in insignes alibi consentit amores,
 Et totam vobis se volet esse Paphon.
 Longius in Sueonum terras celeberrima vadunt
 Basia & absenti perplacuerunt Patri,
 Qui dum se sceptri curis & iussibus usque
 Occupat, hos optat latius ire dies.
 Et genero Sponsam facilem, me Vate, precatur.
 Quaque loquor tacita gaudia mente probat.
 Optime, non Italiam terras nec Gallica lustra
 Regna, nec in longas, Sponse, vagare plagas.
 In Maria totum tua fors jam possidet Orbem.
 Qua spectasti alibi, sunt tibi cuncta domi.
 Sponsa tibi cælum est. quod fas tibi volvere semper.
 Sponsa tibi centrum, cum volet, Orbis erit.
 Lumina sunt stella, queis te perstringet amantem.
 Luna, Venus tibi si quaritur, illa tua est.
 Terrarum sinus in gremio est. montesque mamilla,
 Et fontes facient lactea membra suos.
 Hoc calo, his terris habita. sæcunda nepotum
 Pullulet hoc ipso fidere posteritas.
 Et me, qui viduus vagor & sic jactor, in Orbe
 Per simili tecum vivere velle, puta.

Ad Nobilissimum
ADRIANVM PLOOSIVM,
cum filiam ipsi peperisset uxor.

SI te magne patrem, Ploosi, natura sefellit,
Et spes elusit filia nata tuas,
Non tamen illa tuum fallet fors lava poetam.
Possum etiam cunis Virginis apta loqui.
Femina masque mihi nullo discrimine habetor.
Convenit hic Musis, nec minus illa, meis.
Filiola est. gaude genitor. fortè illa Catonis,
Forsitan hac Læli nobilis uxor erit.
Filiola est. ride genitor. pulcherrima res est,
In thalamis illam basia posse pati.
Filiola est. latere pater. nubente puella,
Mox profuga fies virginitate socer.
Tu quoque jam pridem victuris aucta gemellis
Ploosia, feminea nomina gentis ama.
Non illam tumidis mergent irata procellis
Æquora. nec savi militis ense cadet.
Matris cura sua charis adolescet in ulnis
Tutior, ad iussus officiosa tuos.
Turba salutantum foribus præludet in ipsis.
Teque valent centum demeruisse proci.
Illa tuo incedet lateri comes. illa labores,
Et placido curas diluet ore tuas.
Torva viris frons est. in blandis lata puellis
Frons nitet, & forma nos meliore juvant.
Hanc cum conspiciet Veneri maturus amator,
Illa meis, dicet, moribus apta Venus.
His oculis patrie radiat virtutis imago.
Omnis in hac fulget virgine matris honos.
Temperat innocuos generosa modestia mores,
Et facili mixtus simplicitate pudor.

Talis, summe virum, voveo tibi filia crescat.

Sic, studeat patri, sic placuisse Deo.

At cum filiolum, Ploosi, genuisse vacabit,

Scribam filiolo mascula verba tuo.

Lusimus ob natam pleetro leviore puellam.

Gigne marem. gravius moliar autor epos.

Ad Illustrissimum

D. IOH. OXENSTERNIVM,

cum Legati munere apud Batavos &
Anglos fungeretur.

O Xsterni, medris venit tua missa Britannis
Litera, amicitia nuntia fida tua.
Venit, & ut tetigi, ac cera labente reclusi,

Illa novi dixi pignus amoris erit.

Hic radiat clemens Gothica virtutis imago,

Ingeniique fidem pagina docta facit.

Ter legi, & quoties legi, defixa tabellis

Oscula, ne dubita, terque quaterque dedi.

Sic ubi Mecenas Flacco respondit amicè,

Multa Venusini gaudia vatis erant.

Scriberet ingenti quoties Augusta Maroni

Dextra, Maronaa plus sonuere tuba.

Tu me, tu tepidas jam pridem ad carmina Musas,

Alloquio recreas, vir generose, tuo.

Iamque aliquis videor, quem tu dignaris amare,

Et melior, tanto iudice, fama mihi est.

At mea qui facili perlustras otia vultu,

Et malè quæ nobis nata fuere, legis,

Excusa scriptum fato perjore libellum,

Cum fluerent studiis tempora dura meis.

Iam princeps me Belga colit. nunc inclyta magni

Axellii soboles carmina nostra legit.

His ducibus feriam sublimi sidera vates

Vertice, & ultorinus sorte poetæ ferar.

Sceptriferos cecini reges, diademata, fascēs,
 Et Carolo potui non aliena loqui.
 Iuimus in laudes nobis morientis Iēsu,
 Materiesque fuit carminis ipse Deus.
 Gustavi tumulos & grandem fleuimus umbram.
 Et lauris creui, dux Frederice, tuis.
 His tetricas fessi studiis discussimus horas,
 Hæ nobis artes, hæ placuere schola.
 Bella gerant alii, nos Martis scribimus iras
 Tutius, & Phœbi dulce probamus opus.
 Belligeras pernox exercet cura coronas.
 Oppida nunc rapiunt, nunc sibi raptā dolent.
 Oppida nulla capit vates, nulla oppida perdit.
 Securus Musas invocat ille suas.
 Cumque vocat veniunt, illoque loquente loquuntur,
 Cumque cupit magna religione tacent.
 Sic mihi vita fluit sic currunt suaviter anni,
 Et videor fato liberiore frui.
 Calliope regina mihi est, sunt carmina census,
 Regna joci, calamus sceptrā, corona favor,
 Et modica fama precium. si laurea desit;
 Sufficiant fronti quercea ferta mea.
 Tempus erit, cum te thalamis & virgine pulchra
 Et Paphis vinclis illaqueabit amor.
 Tunc tibi Barlææ trans æquora vasta Camæna
 Federa conjugii prosperiora canent.
 Tunc tibi blanda loquar, spatiisque immanibus absens,
 Arcessam Clarias in tua vota Deas.
 Tum memorem mittam sinceri pectoris arrham,
 O tibi si veniat latior ista dies.
 Interea Legate redi, missisque Britannis
 Ad Sueones remea, cum favet aura, tuos.
 Illic si pigeat Batavi meminisse poeta,
 Non tamen hic potero dememinisse tui.

Ad
ADRIANVM TOLL,
MEDICVM.

Quisquis in humano desigis corpore vultum
 Sospes, ab humano corpore disce mori.
 Vivimus, & vita miseri torquemur ab ipsa.
 Et dolor haud una nos ratione necat.
 Iam capat afflictum est, jam tinnit iniquior auris,
 Nunc oculos grando, nunc premit uva gulam.
 Hic gemit, hic presso gravius sub pectore tussit,
 Ille putrescentes bajulat ager aquas.
 Huic titubans lingua est. illi vestigia nutant.
 Hic riget, hic sitiens astat, ille tremat.
 Nunc natura foris, nunc intus fracta laborat.
 Et domino aduersa est pars sua quisque suo.
 Corpus iners trahimus centum cruciabile morbis,
 Membraque diversus singula tortor habet.
 Adspexi miseros, Tolli studiose, sagaxque
 Opposuit tantis se tua cura malis.
 Tu fera morborum sapiens examina pellis,
 Et vita nobis das meliore frui.
 Tu pœna nos parte levas. tu tempora mortis
 Fatalesque tua protrahis arte dies.
 Nempe, cupis certis decurrere legibus ævum.
 Et nos, neglecta condicione, mori.
 Sic sapis, & magnis sanas rationibus agrum,
 Et medici suades iussa probare sui.
 Hinc veterum libros attritaque verba repurgas,
 Consiliisque iuvas secula pigra tuis.
 Ecquid opus Cœum mediis excire procellis,
 Pergameoque senem sollicitare solo?
 Ecquid opus Batavos Epidaurò arcessere numen?
 Ista tuus per te numina Rhenus habet.

Ad

Ad

MARTINVM TOL,

IVRISCONSULTVM.

Siccine selectos, gratissima munera, flores
 Mittis & in bulbis numina clausa suis?
 Qualia ab Eois transmisit barbarus oris,
 Et Phrygio primum nata fuere solo.
 Qualia per rigidam distincta coloribus Hellen
 Hellepontiacis luxuriantur agris.
 Allobrogas tetigi, preciosaque verba Coronas,
 Quique Gigantea flos gravitate tumet.
 Aut titulis Sol magne, tuis radisque superbit
 Emulus, & tantis vult comes ire Diis.
 Singula dum lustro propriis distincta figuris,
 Sollicita Gemmas mox tetigere manus.
 Et dixi, non has dives mihi donat Hydaspes,
 Sed Tolli bonitas officiosa mei.
 Que cum sæpe mihi profundet gemmula gemmas,
 Barbara non emptas nostra stupebit opes.
 Per te dives ero, Pelopasque Midamque lacessam.
 Et strepet ad flores lingua diserta tuos.
 Inde loquor: qui mente capis cœlumque Deosque,
 Sideraque ingenio liberiore notas,
 Qui numeros dubiique tenes tot dogmata quanti,
 Et Themidos juxta jura severa legis,
 Iam Superos Divosque tuis scrutaris in hortis,
 Atque oculis coram numina picta vides.
 Quotque mihi donas, non uno nomine, Tulpas,
 Tot per te missos credar habere Deos.

In Historiæ Belgicæ

P E T R I B O R,

T O M V M I V.

Quid longum vexata, furens quid Belgica possit,
 Quantum pro patriis audeat illa focis :
 Sustineat quam dura pati mens conscia recti,
 Albano stupuit sub duce savus Iber.
 Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percussio Libertas Principe mœrens
 Indoluit populi fata suprema sui ;
 Cum nova de patriis proles generosa favillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest :
 Mauritiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra capefit opus.
 Gaudet Breda capi, devictas reddidit urbes
 Isala, stant Friso castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casareaque vetus concidit urbis honos.
 Bructerus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis finibus arma ruunt.
 Iamque prior victis redit in præcordia virtus,
 Austriacasque ferox despicit illa manus.
 Hec Venerande tuos Borri, vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It ducibus tua dextra comes. Tu prælia reddis.
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quàm cuperem sociis tua currere secula seclis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos.
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime scriba, loqui.

In prælium Flandricum ab eodem
 P E T R O B O R
 descriptum, Tomo V.

Flandria, fatalem Morinùm reminiscere cladem,
 Sparsaque per campos busta cruenta tuos.
 Cum pater Auriacus, cum toto littore turmas
 Cantaber, adversis opposuere globis.
 Cum levis augusto belli Fortuna theatro
 Visa fuit gemino summa fuisse Duci.
 Hinc tumulos inter, (nos Belgæ vidimus) inde
 Equoreos inter castra stetero Deos.
 Non patuit pelago fuga. Vastis sestimur undis,
 Et Batavos iussa destituere rates.
 Cogimur in pugnam. & sic desperasse saluti est.
 Quamque negat Tethys, monstrat arena viam.
 Oceano dum miles abit, sibi vindicat agros.
 Et satis est, terra belligerante frui.
 Certavere acies, densisque hasere manipulis,
 Et pedes immixtis obstitit acer equis.
 Signa meant remeantque, premunt eademque premunt.
 Et partes obeunt ordo furorque suas. (tur.)
 Linqumus à tergo solem ventosque ferentes:
 Obruitur nimio Flander Iberque die.
 Vincimus, & tantis Mavors successibus harena,
 Colligit Auriaco sparsa trophæa suo.
 Ante pedes vexilla jacent, aquilaque ducesque,
 Totaque dant victas castra subacta manus.
 Stat sonipes, Alberte, tuus. salvoque magistro,
 Se victi pignus Principis esse dolet.
 Lamque aliquis terras dum vomere scindit, in istis
 Ossa notat proavum semisepulta locis.
 Hac memorat nostri bellatrix pagina Borri,
 Hac memorat senio deficiente senex.

*Redde dies, primamque refer Medea juventam.
Expedit, hoc veri vindice, bella geri.*

Ad Senatorem

R. H O N E R D V M,

cum Epigrammatis suis in Nummos Belgicos
patrocinium nostrum posceret.

Nepete Barlai, vates clarissime, plausum.
Ne pete de nostro lumine, Phæbe, facem.
Qua tu summa putas, qua nubibus amula cen-
Sunt humili nobis carmina nata loco. (seso.)
Ludimus hæc inter medias, Honerde, paludes,
Hic ubi pro Clariis stagna bibuntur aquis.
Tu potius propior Superis, nunc prælia regum,
Nunc canis Auriaco parta trophæa Duci.
Aut Tartesiaci convellis jura tyranni,
Et patria memoras spernque metumque tua.
Tu canis æternis inscripta poemata nummis,
Qua mea sunt, charta mox pereunte legis.
Non ego Tyndaridum sum sidus amabile fratrum.
Tyndaridum potius sum malefida soror.
Si sequeris, Syrtes inter peritura voraces
Damnabit cursus naufraga Musa meos.
Tum? Boream metuis? si carmina Zoilus afflat:
Optima; tu flatus, Æole, sperne leves.
Qui totam recreas vatium concentibus aulam,
Vere novo spiras dulcius & Zephyro.
Sit tua, patroni, & Barlai causa, clientis.
Sic potero à populo simplice fortè legi.
Si mihi sufficiet faciem sumfisse patroni,
Non ero. non satis est officiosa loqui.
Vera loquar. post te Batavos Honerde, relinquis,
Et tua quid vates carmina grande sonant.
Si regeras, hæc me nimis officiosa loquutum,
Inveniam, nummo vera loquente, fidem.

Ad

Ad

D O M I N I C V M

A B R A H A M I F E E N S T R A ,

cum I. V. D. renunciaretur.

Qualis ab accenso volucris Titania busto
 Eoum nitido suspicit ore iubar,
 Et patrius surgit vultu meliore favillis,
 Et vegetum ex ipso pulvere robur habet :
 Talis in hoc, Frisii, genitor rediuiuus alumno
 Fulget, & ex ipso funere lucra capit.
 Excipit extinctum soboles erecta parentem,
 Excipit atratos lux speciosa dies.
 Si cineres, si busta, gemens si præsica sordet,
 Nunc comes ingentis gloria letitia est.
 Iam gemitus compefcit honos, titulique dolorem
 Et Themis, in laudes officiosa novas.
 Tu, qui iura reis & magna educta loqueris,
 Hoc age, ne dicant te tua iura reum.
 Illas sperne manus, quæ dant, ut plura reportent.
 Nec causa, doctôr, sit tibi cura mala.
 Ne dominis studeas fari responsa duobus,
 Nec limen pulsent actor & inde reus.
 Dic iustum, seu sceptrâ velint spretique ligones.
 Paupertas zelo stet quoque tuta tuo.
 Iura etiam miseris majestas scripsit, & unum
 Divitibus pandit pauperibusque forum.
 Sic sanctæ poteris Themid: placuisse, Feenstra.
 Et studium juris, religionis erit.
 Sic coram magno cum dices Iudice causam,
 Te Pietas ultra non sinit esse reum.

In

ATLANTEM NOVVM

GVILIELMI BLAEV..

Clauditur angustis terrarum machina chartis,
 Et faciem mundi parva papyrus habet.
 Contrahit immensos hominum solertia fines,
 Quaeque patent spatiis grandibus, arcta notat.
 Incubat in Vestam Nereus, in Najada Faunus.
 Areaque aduersos continet una Deos.
 Sol oritur, tabulisque iterum demergitur istis,
 Et Zephyros leua respicit Vrsa suos.
 Discordes coiere plage, non praelia gentes,
 Aut posita Mavors caeside bella gerit.
 Dissideant quamvis populi, non dissidet insons
 Pagina, nec diro sanguine charta madet.
 Ambulat hic profugo placidus latrone viator,
 Et sicco tumidas tramite calcat aquas.
 Dumque domi est, Rhodopen & celsas transilit Alpes,
 Et procul ingenio liberiore ruit.
 Cuncta videt, scriptumque vigil dum permeat orbem,
 Hinc hominum curas suspicit, inde Dei.
 Aequora portari manibus miratur & urbès,
 Et mundum digito totaque regna geri.
 Atque ait: illa Deus fecit, manus amula sculpsit,
 Mens stupet, extrudit venditor, emptor habet.
 Non solum nunc terra Ducum est, pervenit ad omnes,
 Tot precio terras jam quoque pauper emit.

Pro...

Propempticon ad

I O A C H I M V M
W I C H E F O R T I V M,
cum Hamburgum peteret.

Æ Ole parce meo, nec sis crudelis amico,
Per vada, per fluctus, Æole, sterne viam.
Parcite præcipites, (sunt vatum vota,) qua-
Nec dilecta mihi ladite membra rotæ. (dirige.)
Quem vehitis, meus est. præsens hic delitet absens.
Irruet in geminum sors nocitura caput.
Sin minus ista movent, moveat te blandula conjux.
Improba res, teneras ladere velle nurus.
Parcite Boschardo. Boreæ si stabra nocetis,
Quid meruit nullo tacta Maria viro?
At tua cum, Smitthi, venient ad tecta sorores,
Oscula cum dederis plurima, plura dabis.
Sin renuas, in te stringam mea carmina vates,
Et malè te dicam parcere basioli:
Si renuas, quæcunque minus tu basia figes,
Post reditum, salvis omnibus, ipse dabo.

Ad Legatos Federatorum Ordinum, compo-
nendis bellis inter Poloniae & Sueciae
reges missos.

P Arcite Nereides, nostro dum littore solvunt,
Quas placida pingit pacis oliva, rates.
Neve procellosos in carbasa trudite fluctus,
Ne violet sacros dira procella viros.
Legatos, Neptune, vehis, dilectaque Belgæ.
Corcula, tot patriæ lumina clara mea.
Ne celebres exstingue faces. si murmurat unda,
In Morinos potius murmuret unda tuos.

Qu

Quos vectas, si jura capis, lassisse profanum est.
 Lex etiam summos obligat ista Deos.
 Cum Latia veherent Epidauri numina puppes,
 Composuisse suas dicitur aquor aquas.
 Has quoque, cum blanda promittant commoda pacis,
 Fac, Neptune, Notis mollibus ire rates.

Ad Illustrissimum Virum

ROCHVM HONERDVM

Senatorem, Legatum.

Magna minorque fera, dubiis sperata carinis
 Sidera, & ambiguo lumina fida mari,
 Pandite fulgentes meliori lampade flammam,
 Et media clarum reddite nocte diem.

Depositum pralustre damus: jam noster Apollo
 Navigat & toto cingitur Oceano.

Et terras urbesque videt cessisse suorum,
 Littoraque ex oculis longius ire suis.

Thamara vos fata movent, hoc vindico vivunt,
 Et precium tanti criminis Ammon habet.

Tabulas frangi Superum vidistis ab alto
 Athere, qui tabulas reddidit auctor, adest.

Quum suus antennis labor est, dum mugit Orion,
 Et petulans summos verberat unda foros,

Scribit, & Aoniis permiscet fluctibus undas,
 Et Zephyros vates tensaque vela canit.

Qua mare, qua moveant immania corpora cause,
 Quis ratibus timidus sollicitavit aquas,

Ut regat attentam virtus magnetica puppem,
 Cur ruat adversis pontus & aura plagis.

Quum scribit, dum vela elegis spirantibus implet,
 Currit inoffensa lata carina via.

Properat gaudetque suis successibus, & se
 Castalius credit leniter ire vadis.

h.

Nullus

Nulla ratim sentina premit, nec nautea sordet.
 Cur ? fontes aperit Pegasus ipse suos.
 Carmina prora facit. jam distant carmina puppes.
 Iam galeam scandunt carmina, rostra legunt.
 Versiculos tabulata sciunt, in funibus hærent,
 In tremula varium pyxide carmen habes.
 Ludunt in transtris numeri. capit anchora vatem.
 Ipse etiam tersum navita carmen olet.

Illustri Viro

ANDRÆ BICHÆRO

Legato ad Vistulam.

V Ispula, si nostras Cererem transmittis in oras,
 Si Bataurum toties fert tibi lucra fames,
 Si tecum Eoas mutat meus Amstelæ merces
 Et piper à nobis & pia thura refers,
 Excipe pacato venerandum flumine pignus,
 Et vitreas coram consule sterne Deas.
 Dic, mea præclarus tendit per regna Senator.
 Dic : illo Themidis pectore sacra latent.
 Dic : magnam placidis moderari legibus urbem,
 Dic : studiis illum pandere templa piis.
 Ingeniis monstrare viam, decernere Musis
 Otia, nec Batavi spernere vatis epos.
 Non alio magnus poterat sub iudice causam
 Sarmata, non alio dicere teste Gothus.
 In qua candor, amor patria coire fidesque,
 Consilium prudens, sollicitusque timor,
 In quo sacra trucem obiurgat concordia Martem,
 Non poterunt reges non coisse duo.

Illustri Viro

IOACHIMO ANDREÆ

Legato.

S Armata, qui laxis habitas fortissime campis,
 Et nunc Moschorum cede recente cales,
 Et vos, qui magno Sueones sub Principe nuper
 Alpinas clypeis penè bibistis aquas:
 Huic Eynæa mansueta precor date tempora sandi,
 Et tanti memores pendite verba viri.
 Si pacis decreta placent, pro pace loquetur.
 Et gladios rastris obruet, arma togis.
 Sin rigidi placet illa ferax Mavortis arena,
 Scribet in hoc ipso pulvere: bella cave.
 Bella cave: quicumque cupis tibi tuta manere,
 Regna diu, & sceptris consuluisse tuis.
 Nos reges sapite, & dubiis ne credite fati.
 Ancipites jactus alca Martis amat.
 Fortius imperii majestas pace tenetur,
 Libertas armis qua venit, arma timet.
 Nec Frisii consulta dabunt. advertite, Regum
 Qui vult alterutri cedere, victor erit.

Ad Illustrẽm Virum

R. HONERDV M.

Legatum.

Vm pelago terraque tuas jam divide curas,
 Docte senex, pelago dum meditaris iter.
 Equora te credant, quamvis minus apta, pœ
 Consiliis sapiat Sarmatis ora tuis. (tam.
 ludæ, ubi Naiades cum Phorcide ludant.
 Et Siren lepidos audiat aqua sonos.

Hic sapias, ubi regali sapit aula paratu,
 Et niveum fulgens purpura scandit ebur.
 Quà graderis, tanti duplex persona Batavi est,
 Seu vatis partes, seu sapientis obit.

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem.

Iam me Rhenus habet, jam me deserta Creusa.
 Detinet, & vultu fascinat una suo.
 Illa mihi mensam sternit, non empta reponit
 Fercula & innocuas officiosa dapes.
 Dat lapathum, Samiaque fabas opprobria mensæ,
 Et coctum lentè lata ministrat olus.
 Prandeo lactucas, quas parco adspersit aceto,
 Et quibus illecebras pinguis oliva facit.
 Odimus hic madidas animantium sanguine carnes,
 Nec teneras sævi dilaceramus oves.
 Non petit insontis jugulum trux sica columba,
 Aut gallina mea victima cruda gula est.
 Pythagora norma solis hic vivitur herbis,
 Nec mea barbarico mensa cruore madet.
 Hic ego versiculis horas distringo, meaque
 Hospitis optato parcius ore fruor.
 Tessela cum vestros intrabit magna penates,
 Tessela cum vestrum sollicitabit ebur,
 Tessela cum docti referet tibi carmina Tasti,
 Tessela cum dicet, quid sit amare, Tibi,
 Tessela cum virides nectet de fronde coronas
 Atque artes cupiet promere docta suas:
 Accurram, viduaque manus amplectar amice,
 Basolumque tibi Tessela blanda dabo.
 Basolum, quod Iuno mihi, quod Cypris & ipse
 In caelis magnus Iupiter invideat.

In masculos versus

A N N Æ M A R I Æ
S C H V V R M A N,

quibus Trajectinæ urbi novum Academiæ
decus gratulatur.

P Arturiunt jam bella scholas, lituosque tubasque
Inter, Apollineas fabricat Aula domos.
Nascitur, & mediis Sapiencia gliscit in armis.
Nec Iove, sed Getico patre renascor, ait.
It Ducibus doctrina comes, cum milite Phœbus
Ambulat, & Clarias vindicat hasta Deas.
Ipsa novos juxta gradiens Bellona magistros,
Mitigat ingenii vim rabiemque sui,
Et cuperet pugnare minus. nisi templa focosque
Acer & indomitus sollicitaret Iber.
Exorsa est jam mitra loqui. ruit amula laudum,
Et valida pubes ambitione calet.
Migrant in terras Superi, pietasque Themisque,
Ingentemque sonant pulpita sacra Deum.
Nec cessat Medicina loqui. formantur in artes
Pectora & effigiem cuncta scientis habent.
Nos fecit natura rudes. cultura, laborque
Expolit. hac hominem cura secunda facit.
bis gigni debet Sapiens. bis reddier orbi.
Nec nisi cum poterit se genuisse, sapit.
Quod stamus Batavi, Phœbo debemus & armis,
Hanc geminam supplex Belgica poscit opem.
Auriacus quod servet, habet; quod servet, Apollo.
Hic animos nobis asserit, ille lares.
Trajectine, tuis coeptis intervenit Anna.
Annuit augurio nobilis Anna suo.
cum redit & virgo, redeunt miracula terris.
Pone videt vates ire puella suos.

Definimus nos esse viri. sit virgo, quod olim
 Nos fuimus. vatum nomina virgo rapit.
 Iupiter hanc dona sexus meliore puellam.
 Vel dic, attonitis omnibus, esse Deam.
 Pallada dic. non qua tremebundam concutit hastam,
 Sed qua nascentem concutit ore Scholam.

In prædium Amplissimi humanissi-
 mique Viri

LAURENTII BAECKII.

Predia felicitis, Batauo sub sidere, Baecki,
 Prædia carminibus nunc celebranda meis.
 Ruricola salвете lares, salвете penates,
 Quis superum cunctas gratia donat opes:
 Hic locus, hic divum domus est. hac regna Napææ
 Hac socia petulans Phyllide Faunus amat.
 Hic Corydon, hic apta viro Galatea procatur.
 Et grave fastidit virginitatis onus.
 Alma Ceres circum tumidis se tollit aristis,
 Triptolemus totis luxuriatur agris.
 Ipsa Pales herbas pecori, lac sufficit agnis,
 Atque aries tanti dux gregis agmen agit.
 Turgida fecundis Pomona virescit in hortis,
 Et miveum verno pingit honore caput.
 Flora nitet, folisque suos inscribit amores,
 At Venus in propriis haret amica rosis.
 Quas dum mæsta videt, veteres reminiscitur ignes
 Exitioque dolet pulcher Adoni tuo.
 Lenes equoreis descendunt collibus undæ
 Et streperis torrens labitur inter aquis.
 Torrens Næiadum labor & nutricula somni,
 Quo cupiat cerni nuda Diana sibi.
 Nec procul Arctois Tethys admurmurat undis,
 Nereaque amplexu basioliſque fovet.

Fundit Tya lacus & priscam verberat urbem,
 Qua vetus à Bavarum nomine nomen habet.
 Hac inter, venerande senex, dum numina vivis,
 Et senio donas otia tuta tuo,
 Dum spectare tuos concedis Vatibus hortos,
 Et tuus Aoniis rivulus exit aquis,
 Vive diu. nec enim fatis concedere fas est,
 Cujus habent cunctos rura beata Deos.

Ad Senatorem

R. H O N E R D V M.

Civis Hyperboreum nuper facundia Martem,
 Et reges potuit composuisse duos:
 Ad Batavos Honerde, redis, & Apolline plenus
 Sub Batavo placidum sidere condis epos.
 Plus me vate cales. nobis nunc omnia languent,
 Cum viduo jaceam sarcina pigra thoro.
 Barbara cum fatis cessit, cessere Camana,
 Pieriaque simul disperiere faces.
 Friget amor. frigent veteres sub pectore flamma.
 Stringitur insolito mens thalamusque gelu.
 Hac vatis fortuna tui est. cum conjuge surgit.
 Imperat ingenio conjugis aura meo.
 te Senatores, Barlaeo quarite sponsam.
 Sic poterit vobis, sic caluisse sibi.

In tumulum Nobilissimi Viri

GVLIELMI de BEVEREN,

Consulis Dordrechtani, Toparchæ Stre-
 velshouchii, Quæstoris Australis Hollan-
 diæ, mortui xv. Kal. Sext. 1631.

Conditur hoc tumulo probitas, Prudentia busto,
 Et cineri pietas ingemit ipsa suo.
 Qua toties patria juvit facundia causam,
 Hic silet, & Beverè plus volet ore loqui.

Stant urnæ juxta proavum : quin marmore in isto
 Heredem prisca nobilitatis habes.
 Quam, si stemma neget, poterat virtute mereri.
 Non solum titulos invenit illa, facit.
 Nunc Questura viro, nunc dives traditur Auster.
 Nunc fasces offert urbs veneranda suos.
 Lustra decem attonito dictat consulta Senatu,
 Vitaque Battaviæ, non fuit acta sibi.
 Legatis responsa refert. per castra, per enses,
 Auriaco vadit belligerante comes.
 Iam pia civiles placide mens temperat astus,
 Publica mox monitis mollibus ara juvat.
 Iam petit à sociis Marti stipendia terris,
 Nassovioque parat robur & arma Duci.
 Tempora sic belli, sic flexit tempora pacis,
 Et modo plus lauri, plus placuere toga.
 Ipse fatiscentes Batavus cum cerneret annos,
 Flevit, & hac tumulo posthuma verba dedit :
 Quam leve collapsis patria decedere rebus !
 Hic voluit patria non nisi stante mori.

In Barbari floris, quem Tulipam vocant,
 variam fortunam.

S Tultitia gens sacra sumus. vilescimus omnes,
 Dum precium vanæ credimus esse rei.
 Nil magnum jam Persa dabis, nihil accola Gangis
 Sordet in Eoo gemma reperta mari.
 Heliadum crustas grandi suspendimus auro,
 Visaque quantivis conchea bacca fuit.
 Sardijs in digitis micuit, preciosaque regum
 Vicit honoratos purpura chrysolithos.
 Nunc herbe florisque decus prgrande putamus,
 Et citius nobis interitura placent.
 Barbara res omni Batavis preciosior auro est.
 Barbara res cunctas una laceffit opes.

Barbari

Barbara res monadum filiqua levioze valorem
 Ponderat, atque atomos aestimat are suas.
 Linea, segmentum, macula, color, area, thyrsus
 Invidiam titulis nominibusque creant.
 Non ignota loquor. census brevis adspicit in se
 Hortulus, & Pelopum more talenta locat.
 Invenit in foliis miros facundia sensus,
 Et loquitur florum verba superba pater,
 Scipiadasque Duces & tanta vocabula jactat.
 Et venit in partes discolor Otto novas.
 Quin numerat, qua luce cadat, qua creverit; & quot
 Fecunda trudat pignora matre solum.
 Dedit textrina suas, quas noverat, artes.
 Causidicus non vult floris amore loqui.
 Cum fabro lapicida vacat. delirat arator,
 Et mediis fullo segnis oberrat agris.
 Nauta ratem damnat. pereunt tot munia civi.
 Dum furor hos omnes unus & error habet.
 Scilicet in vili crescunt sestertia testâ,
 Et multum ignavis, ditibus esse licet.
 Qua dum cuncta videt fallax Rharnnussis in hortos
 Exspuit, & dominos perdidit una suos.
 Et flori precium & cunctos decussit honores,
 Depositumque Deum nobile, vile fuit.
 Mutantur cum flore toga, textrina, labores,
 Et resides lassat sordida lana manus.
 Tum ridens ait; ô cives, flos vota sefellit,
 Non alia est fluxi scena futura boni.
 Excidit è precio flos barbarus. excidit auro,
 Qui stolidi dives condicione fuit.

Ad Amplissimum Virum

I O A C H I M V M
W I C H E F O R T I V M,
lætitiæ datorem.

Nunc alios, Ioachime, capit tuus *Amstela* fascēs,
Nunc alio nobis *Consule* rostra patent.
Cessant terribiles, vacuo *Pratore*, *secures*,
Nec trepidos possunt jura *severa* reos.
Adspice, *Pieria* claudunt *delubra* sorores.
Nec sua jam *fessus* verba *professor* amat.
Delassata *graves* damnat *Sapientia* voces,
Et mea *Vvicforti*, *pulpita* muta silent.
Quid faciam? jam *mensa* tibi, jam *sternitur*, ecce,
Inter *Apollineos* sobria *mensa* viros.
Tu mea, tu *facili* recrea *convivia* vultu,
Tu cupias *coctus* *Tullius* esse mei.
Laxet *inoffensam* *locuplēs* *facundia* linguam,
Et *lentum* *docto* *murmure* *falle* diem.
Sic *noster* diceris *amor*. sic *gratior* *hospes*
Pellicies *Clarias* in *mea* *vota* *deas*.
Lætitiæ *uniquē* *dator*, *tua* *dona* *pitissa*.
Muneribusque *velis* *latior* esse *tuis*.
Dant *superi*, *gaudentque* *dati*. *qua* *vina* *Lyæus*
Et *dedit* & *primus* *repperit*, *ipse* *bibit*.
Quid *mibi* tu *totum* *spumantia* *pocula* *Rhenum*
Sufficis & *Bromio* *turgida* *vasa* *Deo*?
Blanda *placet* *vindicta*. *tuis* *mergēris* *in* *undis*,
Inque *tuum* *flectam* *munera* *missa* *caput*.
At *mox*, *cum* *socia* *discedes* *conjugē*, *dicam*:
Maxime *vir*, *cæcò* *stat* *tibi* *noster* *amor*.

IN NVPTIAS
ANTONII MATTHÆI

IURISCONSULTI,

Et Lectissima Virginis,

ANNÆ PONTANÆ.

EN gelidas inter fervet Citherea procellas,
 Nec Veneris Flevi temperat unda faces.
 Et licet invisus rigeat sub Piscibus ather,
 In medio gliscit Cypria flamma gelu.
 Ipse sacer Themidis custos effeminat annum,
 Et toto quamvis frigore cinctus amat.
 Sic exlex grassatur Amor. non tempora brumæ,
 Non rabidi tardant pronuba coepta canes.
 Omnia tempestiva putat. glacieraque nivesque
 Officiis credit non aliena suis.
 Scilicet exacuunt Paphias contraria flammæ,
 Et calor opposito fortius hoste calet.
 Dumque foris frigescit amans, plus aestuat intus.
 Et magis in lava parte mamilla sauit.
 Ite laborate tetrico sub Consule leges,
 Ite procul streperi verba severa fori.
 Praesul vester amat. dicit jam jura Cupido,
 Et Venus à docta fronte tributa petit.
 Curia sit thalamus, praeses festiva Dione,
 Materies litis basia, sponsa rea est.
 Actoris partes sponsus capit. exigit Annam,
 Et titulo dicit conjugis esse suam.
 Non hic sollicitus differt responsa Senator,
 Aut lento repunt improba jura gradus.
 Praevortit Citherea moras. quam postulat, actor
 Occupat, & caelo iudice victor habet.
 Quam bene Palladii jam nubis filia patris,
 Quam bene Palladio jungitur illa viro.

*Spes erit, ut, docti sociant dum federa, causas
Progenies nolit dissimulare suas.*

In Artem Nauticam

ELIÆ HERCKMANS.

Q Vos terras habitare Dii volvere, solumque,
Et sicca Numen vivere iussit humo,
Terribiles habitamus aquas; audaxque propago
Iæpeti medio degimus Oceano.
Exprobrare Iovi libet, atque illudere fati,
Et formidata quarere mortis iter.
Fluctus habet terra dominos, adspergimur undis,
Nostraque (prò) fragili pondera lentre natant.
Inter monstra, feras, & diri pignora Nerei,
Et tot vasta truci corpora nata mari,
Tot scopulos Syrtesque inter, dum sevit Orion,
Et Notus adverso turbine bella gerit,
Lactatur securus homo, & formidinis expers
Sideribus cingi se videt & pelago.
Trabs domus est, unda hospitium, ferus accola Triton,
Flabra viam monstrant puppibus, astra regunt.
Sic procul à patria longinquis sistimur Indis,
Et populi nobis & nova regna patent.
Hic pugnare iuvat, totisque occurrere castris,
Hic modicis bellæ Mars furit in tabulis.
Hic Bellona tonat, mergitque & mergitur una,
Et fragiles sorbet flamma inopina rates.
Adspice tantarum coram spectacula rerum,
Natalesque tuos, nauta severe, lege.
Dum grandes scriptor populis narrare labores
Incipit & puppis fata stupenda tua,
Dic mecum: quanta est humana industria mentis?
Quis labor & mediis vis animosa malis?
Per fluctus inventa via est. hoc restat, ut ipsos
Tandem aliquis pennâ tentet adire Deos.

In Librum

IOH. BEVEROVICII

de Termino vitæ.

N Ascimur & morimur, longos peccamus in an-
 Et tamen hos annos Parca severa secat. (nos,
 Succedit misera tandem sua Vespera vita,
 Et fugiunt arvo deficiente dies.
 Bulla sumus, levis umbra sumus, ludusque Deorum,
 Quaque fluit, tacitis clepsidra fluxit aquis.
 Materiam lethi bibimus. cum vescimur, ecce,
 Tabula qua vita, dant alimenta neci.
 Ipso mors sub dente crepat. quaque ambulat orbis
 Incola, se circum busta rogosque videt.
 Cuncta ruunt, gaudent que suis nascentia fatis,
 Et circo redeunt vitæque morsque suo.
 Hac inter magnas agit at discordia mentes,
 Et totas lassat fabula docta Scholas.
 Hic sua fatali suspendit stamina filo,
 Inque suas partes numen & astra vocat,
 Nec moritur sine lege Deum. metuentior alter
 Contrahit has ipsas amplificatque moras.
 Huic fati modus arbitrium est. moriturque caditque
 Cum libet & vitam condicione tenet.
 Insignes anima, tantam decidere litem
 Quæcis vacat, & docta pandere mentis opus:
 Vivite & extrema calamum donate senectæ.
 Nec grave sit vobis talia sæpe loqui.
 Vivite concordēs & ab ipsa discite morte,
 Optata toties pacis inire viam.
 Desinat adversas sectari Ecclesia voces,
 Atque animos Christo jungat amica fides.
 seu fatum seu culpa diem determinet, æquum est
 Hac quoque nobiscum iurgia posse mori.

IN OBITVM
DIONYSII VOSSII,
ad Patrem.

Iam tibi Scaligeri donant solatia patres,
Docta quibus soboles occidit ante diem.
Iam sua pralustres obiectant funera Douzæ,
Et prematura pignora rapta manu.
Magnorum fors illa virum est, clarissime Vossi,
Et lachrymas jungunt nomina tanta suas.
Sat vixit, misero quem virtus eximit avo,
Nec memora ingenii fama latere sinit.
Cœperat huic ingens Latium debere iuventa,
Et Taciti rerum maxima more loqui.
Gracia solertes tali sibi vindice voces,
Priscaque dictabat verba disertus Arabs.
Vna Palestinos versans industria patres,
Nunc tibi Iudeum, nunc dabat illa Syrum.
Chaldausque senex isto sapuisset alumno,
Maimonidesque suum mox stupuisset opus.
Confudit linguas Lachesis, quaque omnibus aque,
Et poterat fari dissana, muta silet.
Quid iuvenem fletu decoras? qui redditus a siris
Iam propior Iunî suspicit ora nepos,
Et jam sub pedibus quicquid mortale beatus
Calcat & hoc ipsum, te lachrymare, vetat.
Si talem genuisse iuvat, concede Tonanti.
Et magno pignus nobile crede Deo.
Præsecuit spes ille tuas. sed spondet, eodem
Patre tibi rursus crescere posse novas.

Ad

I. W I L L I C H I V M,

Equitem Palatinum & poëtam
Cimbrorum.

W Illichi, medios inter qui carmina Cimbros
Scribis, & Arctoa frigora sæva plagæ:
Insere te vatem populis rigidoque sub axe
Palladia pergas gentis honore frui.
Si tibi regali bellatrix purpura vultu
Annuit, & precio nobilitatis ovas;
Iura Palatina si dantur splendida terra,
Et mores Equitum regula prisca docet:
Majus erit vatis precium. plus esse poëtam,
Thymbraoque patri perplacuisse, reor.
Illa tibi possunt regum donare corona.
Hac sunt magnorum munera sola Deùm.
Vatibus occultum gliscit sub pectore numen,
Et sua cœlesti semina stirpe trahunt.
Sunt nobis Phœbus genitor, Musaque sorores.
Castalius vates ora rigamus aquis.
Vina bibant reges. nobis Permessidos unda,
Et toto lapsus fons Helicone fluit.
Emineant sceptris reges. hac gloria nostra est,
A nobis regum sceptrâ Deosque cani.

I N N V P T I A S
P E T R I B O R,

Reip. Ultrajectinæ à secretis.

D Ic mihi, cur sociam, Borri, de rure maritam
Poscis, & in mediis basia quæris agris?
Nec, qua turrigeras graditur matrona per urbes,
In thalamis patitur gaudia prima tuis?

An,

*An, quia desertas habitanturum numina silvas,
 Credis in his ipsis sedibus esse Deas ?*
*An, quia rura colit pulchra cum Phyllide Thyrsis,
 Hic quoque formosam Phyllida Thyrsis amas ?*
*An strepitus aviumque inter modulamina censes
 Vestra magis tuto murmura posse tegi ?*
*An tibi lascivus formam monstrabit amandi
 Passer & ad leges te volet ire suas ?*
*An, ubi permiscet hederæ sua brachia, discas
 Brachia in amplexus illaqueare tuos ?*
*Fortè vides illic cupidas errare capellas,
 Aut aries tanti dux gregis agmen agit.*
*Aut sua dum nectunt insontes rostra columbæ,
 Exemplum raptae virginitatis habes.*
*Iudice me, vir summe, sapiens. per rura, per agros,
 Frondes inter amet, quisquis amare volet.*
*Seria scribe domi & pleno discussa Senatu
 In tabulas alibi publica verba refer.*
*Illic nota fides patribus, prudentia, virtus,
 Et partes obeat dextera docta suas.*
*Ruri sterne thorum, ruri tibi debeat Anna,
 Omnia sunt illic lufibus apta magis.*
*Hic hic terra ferax & tot nutricula frugum
 Conjugibus mira fertilitate preit.*
*Ambulet in clausa Consul vel Episcopus urbe,
 Liberior patulo sub Iove sponsus eris.*

I N N U P T I A S
 D A N I E L I S A R M I N I I
 M E D I C I .

L Egerat Arminius medica secreta Minervæ,
 Et res Hippocrati sex placuisse suo.
 Has inter Venus alma fuit. Tu blandula, dixit,
 Tu mihi nature filia prima places.

Abditæ

Abdita discutiant modici contagia motus,
Et sua sit fessis partibus apta quies.
Aura fuget morbos, alimenta que seligat ager,
Et potu cupiat conveniente frui.
Insanas hebetet somni clementia febres.
Et sit qua gignat, qua levet ira malum.
Vna mihi poterit Sponso Cithæraa mederi.
Vna mihi medio restat in igne salus.
Vulneribus sanor, sævique Cupidinis arcu:
Nec, nisi sic lassus convaluisset queam.
Vt flammis Salamandra, meis in amoribus uror
Integer, & quanquam fractus amore, levor.
Cum mihi virginitas, cum flos arefcescet amanti,
Ordinar excussa virginitate virum.
Cuncta placent, tædæ, thalami, cum matre Cupido,
Basiæque è teneris sæpe petita genis.
Dixerat hæc Sponsus. cum cinctæ potentibus herbis
Affatur medicum sic Medicina suum:
Longum vive tuis, Iuvenum doctissime, fati,
Et Maria studeas sæpe placere tua.
Sed Veneri, diffide, precor. quæ lenta, probatur.
At brevis est, nimium quæ violenta fuit.
Interdum spectator eris, non actor amoris.
Hæc sunt doctrinæ dogmata prima tua.
Si longi poscunt placidissima pharmaca morbi,
Hic quoque rem poteris restituisse morâ.
Fabula sit populo medicus, cum factus amator
Ipsæ suæ jam mox postulat artis opus.

In secundas Nuptias Amplissimi Viri,
 CORNELII GRAEF.

O Prime, quique tuis, Gravi, mea tempora lenis
 Vocibus, & jam nunc candidiora facis;
 Quam levis est fluxa de virginitate triumphus,
 Quam leve non tactas bis tetigisse genas.

Quam

Quam res parva sua veltigal solvere sponsa.
 Feminæque virum simplicitate frui.
 Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit artem,
 Qui rudis indoctas pavit Alexis oves.
 Multorum est pressisse thorum. sunt obvia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodque facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges & casta nosse maritæ
 Munia, quidque viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, vir doctæ vides permixta serenæ
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos aut dura minari,
 Sed nitidos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosque Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quam blanda novæ placeat facundia Sponsæ,
 Quam non austeri verba Catonis amet.
 Nec dominam servamque petis. partiris habenas.
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facit, dices majora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, qua cura pia sobolis. qua flectitur arte
 Debeat Ascantii vis animosa tui.
 Scis lecto nuptisque suum constare decorum.
 Presentemque thori partibus esse Deum.
 Est thalamis sua religio. sunt sacra precesque
 Et Paphias adflat sanctior aura faces.
 Adspice, subridet tali Catharina marito.
 Et tacito secum qua loquor, ore probat:
 Quam benè se tenero prudentia junxit amori,
 Ut qua gignet amor pignora, cura regat.

SOCIETAS

INDIÆ OCCIDENTALIS
CHRISTOPHORO
ARTISOSKIO,

militiæ in Brasilia Præfesto, ob-res feliciter gestas gratias agit.

PVgnasti, Dux magne, domi, & te milite sensit
Sarmata Rex istas prævaluisse manus.

Te Duce succrevit nostro fiducia Marti,

Et potuit per te vincier hostis Iber.

Pro Batavum imperio, pro libertate stetisti.

Quaque mihi, melior credita causa tibi est.

Hac Europa tibi loquitur. nunc latius exit

Nuncia militia fama corusca tua.

Per mundos vexilla rapis. per sidera victor

Arma quatis totis disita sideribus.

Expandis cum Sole decus. quibus occidit ille,

Altius Artisoski gloria surgit aquis.

Per te alius terris, alius habitamus in undis,

Atque alio patriam cernimus orbe dari.

Auspiciis patuere tuis portusque sinusque,

Et dominos arces deseruere suos.

Per te succubere duces, castella, domusque,

Et veterem famulans despicit ora Tagum.

Te ductore rudis populus, te præside recte

Barbaries cœpit displicuisse sibi.

Littora, rura procul, fluvios amnesque tenemus,

Qua spatium sibimet fecit iniqua fames.

Iam Tartesiaco per te deciditur auro.

Et tua regales cura flagellat opes.

Addita sunt nobis, perierunt lucra Philippo.

Non ultra Hispanis dulcibus esse licet.

Sacchara sunt juris Batavum. non hostibus illa

Verna parat. Belgis colligit illa meis.

Hinc.

Hinc tua in Occiduis scribuntur nomina lignis,
 Et peregrina tuum canna susurrat iter.
 Trans mare, trans fluctus extrema vivis arena.
 Si possent, cuperent te quoque saxa loqui.
 Se victos gaudent populi. metuendus amaris.
 Quaque prius timuit Barbarus arma, probat.
 Sic superasse pium est. sic regnavisse decorum.
 Cum pietas illum, qui regit, ipsa regit.
 Ast ego tantorum moderatrix summa laborum,
 Ante tuos pono fulgida dona pedes.
 Virtutis monumenta tua. circumdatis auro
 Condecoratque suum Curia nostra Ducem.
 Sis felix. Regique tuo dum redderis, arma
 Fac placeant illi, quæ placuere mihi.

In Historiam Geldricam, à Cla-
 rissimo viro

D. IOH. ISACIO PONTANO,
 descriptam.

EN, vetus intorto rursus se crine Sicamber
 Explicat, & Latia cæde cruentus ovat.
 Ausoniaeque aquilas & formidata Quiritum,
 Signa legens chartis erigit illa suis.
 Pugnant ad Vahalim populi, Rhenusque bicornis
 Asserit antiqui jura verenda soli.
 Si cadit, Augusti dextra cadit. inclyta gaudet
 Geldria Romano succubuisse Duci.
 Et mundi Domino fasces submittit & arma.
 Nec nisi devicto vincier orbe cupit.
 Qui Cimbros scripsit calamus, regesque Trionum,
 Iam terra scribit sceptrâ Ducesque sua.
 Et vultus regni varios mutataque narrat
 Nomina & autores Gelduba prisca tuos.
 Scilicet haud uno celebris sub Principe tellus
 Paruit. illa Ducis, Caesaris illa fuit.

Imperio

*Imperio differt populus. Tu, maxime scriptor,
Prælia, fortunas, tempora, gesta notas.
Vincitur, & toties victrix inclaruit armis
Geldria, sed Geldro defuit, illa legi.
Cum Mavorte decus famæ partiris. & urbes
Expugnasse Ducum est, scribere posse Tuum.*

Ad Illustrem nobilemque Virum

IOHANNEM SCOTVM

Tarvasium, Cancellariæ Scoticæ directo-
rem, cum Poëtas Scotos edi curaret.

S Cote, Caledonii sidus venerabile regni,
Celsior, hoc dici, quod minus esse putas,
Os Caroli, Borei locuples sacundia sceptri,
Quo tria vel possent regna loquente loqui:
Quam tua nunc nostris illuxit gloria terris,
Quam volupe est Batauo te quoque teste legi.
Ecce, renascentes coeunt, ceu federe, Musa,
Et vario pulchrum carmine surgit opus.
Quod loquitur, natale solum est. tua Scotia Cirrha est.
Exulat hoc omnis vox peregrina libro.
Per te Parrhasiis Helicon conscenditur oris,
Aoniique faces ordinis Vrsa quatit.
Tu Phœbi deluora moves. tu pectora vatum.
Concutis, & motu fervidior rapis.
Permessis se lympha tuis abscondit arenis.
Barbara nec veterem Græcia Delon habet.
Transfers, Scote, Deos. transfers loca, numina, montes.
Te propè jam Tenedon quarit Apollo suam.
Ac veluti Dictynna vagis prælusitat astris,
Ducis Apollineum Phosphorus ipse chorum.
Quam gaudent se regna regi. cum Regis & uni
Credita Pezæsidum causa laborque viro est.

Ad:

Ad Amplissimum Virum

ROCHVM HONERDVM

Senatorem.

Vivimus & medios inter juvenescimus hostes,
 Et veteri Danai stamus, Honerde, loco.
 Nil rabies me sacra movet. nihil officit illi,
 Qui geminum triplici munit are latus.
 Sum passus graviora. leves sprevisse libellos
 Quam leve. cum chartis tot periere mina.
 In foliis furor est. harent in cortice pugna,
 Tantaque deficiens bella papyrus habet.
 Fulminet & totis cumulet convitia plausuris
 Bruçterus, inque meum dirigat arma caput.
 Succedant Troës Rutulis, Bätavoque Sicamber,
 Hic gladios frëndens porrigat, ille faces.
 En, gaiëa tegor, & defendor casside recti.
 Quo mea mens ictus arceat, intus habet.
 Allobrogas minus esse puto. non ista moramur
 Nomina. sunt sordes, docte Lemanne, tuæ.
 Cum mea larvati proscindunt nomina Fabri,
 Denaque conglomerant scommata, non moveor.
 Quæ Trajectinis loquitur petulantia scamnis,
 Rideo. non ad me pertinet iste labor.
 Invidia cum tela petunt, virtutibus obsto.
 Quaque nocent linguas religionè domo.
 Tota cataphractum cingit patientià vatem.
 Illa sales nigros discutit, illa metus.
 Sum cautes, sum dura silex. non sentio sperni.
 Hoc quoque quod sperni ditor, Honerde, placet.
 Sic disco nihil esse. nihil tibi velle videri.
 Quodque meum est, merito, ceu triviale, legi.
 Tu modo tot nixus veri jam testibus, aude
 Dicere, Barlaum nil nisi trita loqui.

ELEGIAR. LIB. III. 193.

Tot titulos revocate viri. damnate poetam.
 Dicite me Marsum, dicite me Bavium.
 Sim levior vates. alium vos esse putastis.
 Iudicibus tantis Musa superba fuit.
 Curia deliquit. potuit peccasse Senator,
 Erravere Scholæ, pulpita, rostra, togæ.
 Nesciit Auriacus, cui se donaret. & omnis
 Prona suo vati purpura, cæca fuit.
 Sciani fortuna mea est. nunc tollor in altum,
 Nunc titulo rursus deteriore cado.
 Magnæ virum, jocus est; quodcumque hic degimus ævi.
 Ludimus. est scena pars sua quisque sua.
 Quod sumus, hæud sumus. aut saltem male credimur
 Longe alios species ambitiosa facit. (esse.
 Vexamus, vexamur. amat serviliter alter.
 Quemque amat hic, studiis omnibus ille fugit.
 Non una est persona foro. difforme theatrum est.
 Et partes obeunt. livor amorque suas.
 Hic calamo, ferit ille manu. sunt bella potentum,
 Ipsa piis etiam fratribus ira subit.
 At mihi mens istos inter securo labores,
 Blanda serenatæ tempora pacis agit.
 Nec pugnare parat. silet æternumque silebit.
 Hoc quoque quod sileat, se siluisse volet.
 Quod non ira valet, peraget tranquilla potestas.
 Heu malè discordem Manada Manas agit.
 Aut formidato Pentheus occurrit Orestis,
 Aut ruit in Bacchas Baccha cruenta suas.
 cum crepitant nimbi, tumidum cum murmurat æquor,
 Fluctibus & nimbis obstrepuisse furor.
 splicuisse malis, laudis est. qua recta putantur.
 Crede mihi, paucis perplacuisse bonis.
 licet hic justas aliquis mihi suggerat iras,
 Et rigidas repetant ille vel ille minas,
 quamvis ultores spirent responsa libelli
 Et vindicta navum mascula dicet opus.

Te sequar, ô venerande senex, quem dira cicuta
 Sustulit & patriâ vis scelerata sua.
 Vlisci me Stoa uehat, uult ferre, quod agrum est.
 Illa manu calamos excutit una meos.
 Iam fileo. at tibi si videar dicenda silere,
 Do veniam, pro me fas tibi plura loqui.

Nobilissimo Viro

I O A C H I M O
 V I C K E F O R T I O,
 Equiti, ab Illustrissimo VVimarîæ
 Duce reduci.

Q Vem procul armatas inter, Ioachime, cohortes
 Detinuit longa Martia terra morâ,
 Et rutilus fulgens bellator Rauracus armis
 Ingenio vidit dispare castra sequi,
 VVimario dilectæ Duci, cui Gallia pridem
 Nomina pro meritis splendidiora dedit;
 Cujus honorato pendent regalia collo
 Munera & athereo victus ab ense Draco:
 Expectate veni, ueteresque reuise penates,
 Hic ubi se refiuis Amstela miscet aquis.
 Nuper ubi Regum genitrix & fulgida tadis
 Mater adoratos duxit in urbe pedes.
 Cum fora, cum vicos Medicais curribus omnes
 Vidimus atque Italis incaluisse rotis.
 Hic tua Penelope, tua te fidissima conjux
 Exigit & propius te uolet una frui.
 Qualis ab hyberna mœrens caligine tellus,
 Longius absentem gaudet adesse diem.
 Illa tuis reddi thalamis & amoribus optat,
 Et sobolis tecum spem rediisse cupit.
 Aliobrogum si regna tibi, si castra, phalanges,
 Classica si dudum, si placuere tubæ.

Hic tua pacati properant ad limina fratres,
 Nec fera Barlaï conspicias ora tui.
 Si volupe est Celtas illic Gallosque tueri,
 Seu quos bracca tegit, seu toga, siue coma,
 Hic Batavos spectare datur populumque potentem,
 Quem tremuit amissis urbibus acer Iber:
 Si te Liligeri capit admiratio Regis,
 Et divinum aliquid Rex Lodovicus habet.
 Hic quoque magna vides. hic bello clarus & armis
 Auriacus fama militat usque sua.
 Hesperiasque premit castris bellacibus arces,
 Et victi spoliis sæpius hostis ovat.
 Hic inter veterum vultus & marmora vivis
 Et Latios vario cornu in are Duces.
 Hic tibi Romulidam patet admiranda supelles:
 Urnula, cos, culter, fibula, testa, stylus.
 Cumque libet, Macetas monstrat tibi Gracia Reges.
 Qua grandes Asia Gracia sorpsit opes,
 Pellaos, Pyrrhosque & nomina magna Philippos.
 Oraque Perdicæ. Lysimachosque truces.
 Si caperis pulchra nascentis origine Rheni,
 Exonerat fessas hic tibi Rhenus aquas.
 Ligerim procul & Rhodanum novus advena potas.
 Hic poterit pleno gurgite Mosa bibi.
 Si celer excelsis subsidit Sequana ripis.
 Hic Vahalis planos undique lambit agros.
 Si placuit Basilea tibi, domus hospita Musis,
 Et nostra poterunt hic placuisse Scholæ.
 Errea si vinci Brisaci mania speras,
 Hic quoque quod vinci Belgica speret, erit.
 Nulla dat segetem, & Ce eris tot munera lata.
 Hic eadem pandas occupat alma rates.
 Nulla non uno torquet sua præla Lyæo.
 Et tamen hic nulla, crede, bibuntur aquæ.
 Sic purpureæ frueris sermone bibis Aula,
 Et Racheli missis respicis ora senis.

Hic

Hic Richeli voces non uno Consule mutas,
 Et celebris dominos exhibet Ta suos.
 Amstelius perchare veni, plus charior illi,
 Quæ thalamis reddet gaudia prisca tuis.
 Illa tibi dulci modulamine leniet aures,
 Et canet arguta voce suãve melos.
 Illa tibi Druidum voces & verba reponet,
 Ante abitum non hæc docta marita tuum.
 Hac nova discessus capies nunc commoda. plenum
 Artibus insternet doctior Anna thorum.
 Euterpen cupis? Euterpe est. vis esse Thalamiam?
 Huic modulis par est ingeniosa suis.
 Vis Sapphum? pia Sapphus erit. vis esse severam
 Penelopen? talis vult tibi nupta mori.
 Vis matrem? vis esse pater? quid amice moraris?
 Presentem poscunt munia tanta virum.
 En tibi sat faciles promittunt sidera ventos,
 Et Zephyri velis annuit aura tuis.
 Condolet uxori Tethys. & carula sternit
 Equora, nec tumidis fluctibus atra fremit.
 Disjecta luget Morinus jam classe, nec audax
 In solitis hostis navita sævit aquis.
 Quin Batavos puppesque timet. quassæque carinas
 Dum rescit, nostri suspicit ausa Ducis.
 Assurgunt tibi Naiades, clavumque gubernans
 Trudit in Amstelios te Panopæa sinus.
 Et tandem cupit esse domi. rerumque viaque
 Tadia & invisas rumpit amica moras.
 Te fora & effusus capiunt tua limina votis,
 Totaque se nescit, te redeunte, domus.
 Conjugis adventu conjunx stupet. ipsaque possent
 Gaudia dilecta sic nocuisse tua.
 Non uno fervent nunc mercatore penates,
 Et soror & frater, quò tibi plaudat, habet.
 Hoofdius excelsæ sidus venerabile Myda,
 Quem tragico constans carmine fama vehit,

*Obvius occurrit reduci, desuetaque satur
 Verba, cataphractis suspicienda sonis.
 Hoofdia magnanimas inter memoranda maritas,
 Hoofdia amicitia digna corona tua,
 Obvia gratatur reduci, & se blandula coram
 Sistit, & agnatas vult tetigisse manus.
 Sic Ithaco in rupes Ithaca post lustra reverso,
 Undique gratantes exsilere sui.
 Tunc Ithacum montes, Ithacum sonuere caverna,
 Obviaque incolumi rura fuere Duci.
 Inter gavisos etiam Barleus amicos,
 Accelerat faciles in tua tecta pedes.
 Quaeque tuum lecto nuper quartana sodalem
 Fixerat, ad reditum cecit iniqua tuum.
 Noluit illa mihi gravis & funesta nocere,
 Dum tu spes nostrae certa salutis ades.
 Tu morbos, Ioachime, fugas, suspiria, luctus,
 Dumque redis, mihi me restituisse potes.
 Cum mihi te reddis, reddor Pinaeque tibi que,
 Officiumque vetus Musa benigna facit.
 e procul amoto, me respexere Camæna
 Parcius, & Clara conticuere dea.
 e presente loquor. laxataque fibula linguae
 Forte tibi nimium creditur esse loquax.
 il moror. hoc dico: post brumam, frigora, febres,
 Nunc toto dabitur te, Vicoforte, frui.*

Ad

D. LEONORAM HOOFT,
 cum à febre convaluisset.

*Improba fax, pulchro grassantes corpore flamma,
 Magna quibus carpi se Leonora dolet,
 Ocyus in stygias Myrda secedite valles.
 Tartareis febris convenit ista locis.*

Cur palles Leonora? tui qua conscia sexus
 Ora verecundo saepe rubore notas.
 Cur langues Leonora? tuo qua blanda marito
 Otia & illecebras officiosa facis.
 Cur ferves Leonora? pii quam flamma caloris
 Egregia sobolis spe caluisse velit.
 Cur praestans Leonora sitis? sitis illa decori est,
 Illa sitis caelos appetit, illa Deum.
 Dum queror, abscedunt male sana è corpore febres.
 Et redit matri qui fuit ante vigor.
 Tabifica periere faces. audita poeta
 Lenit iratos vox miseranda Deos.
 Hoc diu uxori jam solvat debita. verum
 Quod possit, debes hoc Leonora mihi.

In disputationes Anti-Socinianas. Cla-
 rissimi Theologi.

IOHANNIS POLYANDRI

Qui tutela tui Deus est, portusque, salusque,
 Hunc, Polyandre, Deum religiose colis.
 Afferis aeterni titulos & nomina Iesu.
 Nec cupis hunc causis vilibus esse Deum.
 Par magno natura Patri est, de lumine lumen.
 Nec tamen hæc luci cedit imago sua.
 Qua se parte suo testatur patre minorem,
 Hæc partes hominem pars redimentis obit.
 Quæ Deus est ipsa victor de morte triumphat.
 Cetera, mortalis succubuisse potest.
 Stat totus pro labe mea servator, & unus.
 Captivum nullo vindicat are reum.
 Ara laborantis crux est. cadit hostia mundo.
 Et verum meriti victima nomen habet.
 Non satis est, monstrasse viam normamque salutis.
 Ipse viam susce, Christe, cruore facis.

*Has voces, Socine, quatis. venerandaque cœli
 Gratia sub signis stat labefacta tuis.
 Tu celsis, vir clare, suum decus asseris astris,
 Vimque sacerdotis protegis ore Dei.
 Vera loqui forsân facile est. sed ab hoste tueri,
 Intrepidi laudem præsidis esse pato.*

Ad Illustrissimum

D. NICOLAVM de BAUGII,

Regis Galliarum ad Ordines
Legatum.

Gallia, qua magni veneraris nomina Reges,
 Sceptraque Borbonio sanguine clara colis,
 Qua dudum Batavis animos pugnantibus ad-
 Nec finis, ut nobis sit metuendus Iber, (dis,
 Accipe depositum, nostris quod reddimus oris,
 Quodque alibi fulsit, jam tibi fidus habe.
 Inclita facundas mirata est Austria voces,
 Cum stetit attentis barbarus Ister aquis.
 Obstupuit pro Rege suo Bruxella loquentem,
 Et cuperet Scaldis plus sibi posse loqui.
 Nos quoque Legati titulos & nomina Baugii
 Novimus, & tanti verba diserta viri.
 Gallia cur revocas? abeunt tot commoda nobis,
 Commoda quot patria præstitit ille meæ.
 Gallia cur revocas? ista dum voce caremus,
 Destitui jam se vindice Belga vider.
 Gallia cur revocas? vestri facundia regni,
 Assertrix nostræ lingua salutis abit.

ARNOLDO BVCHELIO

Advocato Ultrajectino, septuagenario.

INconcuſſe ſenex, cui poſt tot luſtra, tot annos,
 Decurrit vegetis litera ſcripta notis:
 Qui curas inter ſenii vitaque labores,
 Barlæi non vis immemor eſſe tui:
 Vive precor, Pyliæque dies tranſcende ſenectæ,
 Et placido Superùm munere perge frui.
 Mèns tranquilla tibi eſt, nec grandis conſcia culpa.
 Non gravis hac patria, non fuit illa bonis.
 Vixiſti tibi, vixiſti ſine crimine Muſis,
 Et placuit nullo fenore culta Themiſ.
 Rimari ſecreta, tuæ primordia gentis,
 Et veterum chartas volvere, cura fuit.
 Vita data eſt privata. minus placuiſſe videtur
 Publica, vel titulis ambitioſa ſuis.
 Non odio tua fama labat, ſervitque favori.
 Involvis precio teque tuosque tuo.
 Sic bene compoſitis atas qua ducitur annis,
 Si moritura tibi eſt, non moritura Deo eſt.

In mortem acerbam præſtantiffimæ
 Virginis

IOHANNÆ BICKER

Ampliſſimi viri ANDRÆ BICHER
 Conſulis Amſtelodamenuſium filiæ.

CHara patris magni ſoboles, chariſſima matri
 Filia, & Amſtelia virginitatis honos,
 Cur moreris faſces inter titulosque tuorum?
 Nec patria pergis laudis amore frui?
 Bickera ſpes prima domus proh occidis. & dum
 Occidis, illa tuæ gratia frontis obit,

Et nitidi mores placidique modestia vultus,
 Et quicquid pietas contulit ipsa tibi.
 Si passa est te terra mori, jam celsior illa es,
 Et propius summi Numinis ora vides.
 Consulibus nasci decus est. sed gloria major,
 Qua pudor & probitas ambulat, esse viam:
 Astra tenes, dum fama patrem sublimis Olympo
 Inserit, & narrat regibus apta loqui.
 At quæ virginitas nulli libata marito est,
 Pura creatori redditur illa suo.

In Curtium à cl. viro

IOAN. FREINSHEMIO
 editum.

Qui populos, qui regna ferox sibi subdidit orbis
 Primus & incubuit gentibus, Assur erat.
 Prævaluit mox Persa potens, & Martia tandem
 Persarum tumidas Græcia vertit opes.
 Sens genti ceu latro fuit. raptoque triumphans
 Quilibet, in socios miles & hostis iit.
 Ille furor Pella dominum succendit, & enses
 Strinxit, Alexander sanguinolente, tuos.
 Toluit Emathii claudi tua gloria terras.
 Efferat trans Hellen castra Ducesque rapis.
 Non satis Europa est juveni. Trõesque Phrygesque
 Et debellatos subruit ira Syros.
 Imperii sitis Euphraten trajecit, & ipsa
 Visa minus. Babylon ambitiosa tibi.
 Carram Petramque furis, Medosque Scythasque,
 Et spoliū dextra Bactra fuce tue.
 In Dariū Porūque premis. Regūque Ducūque
 Purpura vesano raptā furore fuit.
 Inque Clytū rabies, nunc suspiciosa Philotam
 Mens necat & vivo Parmenione vales.

Exstincto minus. in terras grassaris & urbes,
 Sceptraque piratæ plurima more rapis.
 Lysimachus Phythonque favent, Perdicca, Seleucus,
 Antipatrumque tui flamma furoris agit.
 Arrogat insanas augusta superbia voces,
 Et sobolem summi te cupit esse Iovis.
 At moreris, Iove nate tuo. discernitur Orbis,
 Inque nova partis nomina mundus abit.
 Hæc facunda refert laudati pagina Curti,
 Nec Macetum ingentes vult latuisse vices.
 Eripit hæc fato veteris solertia Rheni,
 Et gemino gaudet vindice Pella legi.
 Decedunt verbis tenebræ, & caliginis umbrâ
 Non cupiunt tanti Principis arma tegi.
 Rege triumphavit magno res Thessala. magni
 Scriptoris fastos belliger orbis habet.
 At tu, qui Curti purgas tot serinia, Regem,
 Fremshemi, fama est restituisse tuis.

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri

D. CORNEL. BAMBEECKII,

Et Præstantissimæ Virginis

LVCRETIÆ BALDVINÆ.

Quam tua se pulchro, Bambeecke, exporrigit
 anno
 Cypris, & ad Geminos pergit adultus amor.
 Serius in Veneris recipis stipendia castris,
 Et tamen illa Dea serius arma quatis.
 Omnis inoffensis arridet amoribus æther,
 Et natura tuo plaudit amena thoro.
 Adspice, turgidulas trudit tibi vinea gemmas,
 Et tilia virides explicuere comas.

Adspice, quàm vernalis rubicundis floribus horti,
 Et juxta roseis amula Sponsa genis.
 Latior affulget thalamus Aurora. diesque
 Iam magis erecto dat tibi Sole frui.
 Non Sponso strictum ostentas, Lucretia, ferrum;
 Nec cupis afflicto sava pudore mori.
 Sed dici pudibunda minus gaudesque cupisque.
 Basia, non gladios, vis tibi nupta dari.
 Virginitas ratione perit. vis effera Regum
 Battavia dudum snibus exul it.
 Nubis & insoni se libertate cubile
 Afferit; & pateris libera Sponsa virum.
 Non tibi nunc ultor Brutus, non ira mariti
 Expellet regnis impia sceptris suis.
 Hic potius raptis multus conviva pudori
 Annuet, & grates dicet amica Venus.
 Longè alia hic thalami facies. candorque fidesque,
 Et probitas Sponso relligiosa facit.
 Hac novit Bamastra, patris matrisque voluptas.
 Quæ vestris miscet gaudia basolis.
 Hic tibi plus letis taurus mugitibus auras
 Verberat & plus jam vaccula lactis habet.
 Plus Corydon & Nisa furit. tibi rustica ludit
 Fistula; & amplexus blandaque vincla canit.
 Vivite, & in primis dum vernat amoribus atas,
 Dum sobolis vobis spem facit acer Hymen;
 Si tantum est otii, vobiscum hæc volvite, Sponso,
 Gratam conjugibus sapius esse moram.

In

IOCASTÆ & TRYPHOSÆ
N V P T I A S,De quibus Rhadamanthus mollior
latius loquitur.

Virginitas geminis periit malè raptâ puellis ;
 Hæc Tryphosa dolens, illa Iocasta fuit.
 Prægreditur passis mærens Tryphosa capillis,
 Et rigidas spirat sanguinolenta minas.
 Vult Iuvenem præfractâ mori. stant licet & ensis.
 Hæc, aut, hæc rapti pœna pudoris erit.

T R Y P H O S A.

Hic legis violator adest, & criminis ultor.
 Vindictam facinus poscit & ira suam.
 Cur vivat ? per quem mihi facta miserrima vita est.
 Cur vivat thalami pars scelerata mei ?
 Cur vivat ? quem damnat amor facilisque Cupido.
 Et quicquid speciem suave procantis habet.
 Differeant oculi, mihi qui nocuere videndo.
 Differeant, miseram qua rapuere, manus.
 Basia, qua dedit invita, violenta fuerunt
 Vulnera, & exitio dona parata meo.
 Quos tulit amplexus, qua collo brachia circum
 Vis dedit, irrisi signa fuere thori.
 Occidimus, genitor, genitrix, fraterque sororque.
 Funera tot secum fors mea iuncta trahit.
 Plus, Iudex, latrone vides. plus funere, stuprum est.
 Bis cogor, raptâ virginitate, mori.
 Quid rides, vitioque cupis favisse Iocasta ?
 Et pulchrum sceleri condoluisse putas ?
 Qui ferale cadet, poscis vesana, cadaver.
 Corporaque horrendi turpis amantis arnas.
 Et cupis amplecti, quem lex cupit optima plecti.
 Ah nimium facile simplicitate mala es.

Poscis

Poscis amatorem petulans. vis parcere culpæ,
 Et Sponsum titulo deteriore vocas.
 Si corrupta places, poteris non casta videri,
 Et laudem nuptâ de meretrice seres.
 In thalamum descendet amor violentus, & exlex,
 Quæque tua est, fiet pellicis illa domus.
 Effuso madeat, Iudex, mihi sanguine, cujus
 Crimme virginei bis doluere sinus.
 Dixerat. & justus vindex Tryphosa doloris,
 Hinc sociam frendens, hinc videt aggra reum.
 Tum gradiens, pulchrisque caput redimita corollis,
 Orsa fuit tandem lata Iocasta loqui.

I O C A S T A.

Crimen idem nocuit geminis. sum passa, quod hac est.
 Atque uni doluit succubuisse viro.
 Attamen in factis misera distamus eodem,
 Et mihi culpa rei creditur esse minor.
 Qui modo me rapuit, cuperem nunc esse maritum;
 Osculaque hac possem conditione pati.
 Si nimis insano juvenis sum laesa furore,
 Corriget hunc placidi lex veneranda thori.
 Nec conjunx patiar nolens, quod fecit inique,
 Cum, nondum factis conjugis, virgo forem.
 Quæ mihi fama labat, tædæ reparare jugales,
 Damnaque compensa virginitatis Hymen.
 Quæ cupit humano mulier se sanguine pasci,
 Heu mihi, quam sexu disidet illa suo.
 Femina sum, flecti facilis, blanda arbitra legum.
 Longa viris, nobis aptior ira brevis.
 Non cupio, Tryphosa, mori, qui læsit, amantem.
 Ille tuus factus crimine & ille meus.
 Si vis in geminas discerpi corpora partes,
 Non erit ille meus, non erit ille tuus.
 Si totum stricto juvenem vis ense ferri,
 Pars mihi quæ fuerat debita, nulla mihi est.

Hoc satius, totum Iuvenem mihi cedere. Iudex
 Annue, & ingenium plus muliebre proba.
 Sum polluta. tamen veniam debetis amanti.
 Natura vehemens crimine peccat amor.
 Sum polluta, velim nunc impolluta vocari.
 Sponsa scelus vultu diluet omne suo.
 Hinc hilaris, redimita, nitens & comptula veni;
 Conveniunt thalamo gaudia, non tumulto.
 Audiit, &, votis Iudex contraria vota
 Dum videt & dubium partibus esse reum;

I V D E X.

Virginei, dixit, raptor sceleratus honoris
 Debit exemplo, crimine, lege mori.
 Flagitiumque duplex pœna graviore rependi,
 Bisque reus stupri, bis quoque posse mori.
 Non finit hoc res ipsa. vetat sententia dispar,
 Qua Tryphosa tua est, quaque Iocasta tua est.
 Vis Tryphosa mori, quem vis supereffe Iocasta.
 Viraque pro rapto justa pudore petit.
 Hac urget voces & legis verba severa;
 Altera sed sama plus studiosa sua est.
 Emollit dubiam facilis clementia mentem.
 Incolumique datur Sponsa Iocasta viro.
 Et qua mœsta dolet, rapto, Tryphosa, pudore,
 In medio cœtus invenit illa virum.
 Iamque ambæ thalamis, ambæ letantur amanda,
 Vnaque non fonti nupsit, & una reo.

I N N V P T I A S .

CORNELII BLÆV,

Mathematici & typographi.

Q Vi toties doctos excudis in arē libellos,
 Et veteres cogis per tua prala loqui;
 Qui vastas aperis tabula sub imagine terras,
 Et laxas arcto compede stringis aquas:

Tam tenera, Blaevvi, vis arrisſe puella,
 Et tibi pra tabulâ dulcis Eliza placet.
 Quin Tabula eſſe cupit, qua tot cudantur amores,
 Baſiaque & Paphia tot ſine lite faces.
 Non hic terra tibi, non ſculpitur aquor & unda,
 Sed Cytheraa ſuos ordinat ipſa jocos.
 Quin totam gaudet tibi depinxiſſe maritam,
 Labra, genas, ipſis lumina grata Deis,
 Brachiaque, amplexu cupidum complexa maritum,
 Et Veneres, blando quas fovet illa ſinus.
 Hic domus, hac patria eſt. hac tu regione moraris,
 Non alio mundi ſidere Sponſus agis.
 Hac tabula eſt, quam pingit Hymen, telisque Cupido
 Impetit, & ſpecie bella gerentis amat.
 Hac tabula eſt, de qua poteris ſperare nepotes,
 Et generi toties lucra parare tuo.
 Sic Tu, qui tabulis decoras illuſtribus Orbem,
 Hanc Tabulam ſoli vis famulare tibi.

Nobiliffimi Viri

CONSTANTINI HVGENII,

Eq. & Zulechemi Domini &c.

OPERA & DIES.

Nunc ſordent, Aſcræ, tua ſine lumine luces,
 Et tua, nox nobis creditur eſſe, dies.
 Excurrunt priſci denſa caligine Soles,
 Et tenebris horrent ſidera Graja ſuis.
 Hoc, quod ſcribis, opus, nihil eſt, niſi ruris & otii,
 Et ſterilis vana religione labor.
 Inſtruis agricolam, dictas faciendâ colono,
 Officiumque legunt bos & aratra ſuum.
 Sudant deſeſſa pigro ſub vomere dextra,
 Quodque manus verſet ſedula, vile lutum eſt.

Nostra sibi pandunt meliores tempora luces,
 Metiturque suum dignior hora diem.
 Aula sapit, formatque virum. se perficit ipsa,
 Et socia recti conjuge, recta facit.
 Illa Deo Christoque suos pia nuncupat annos.
 Illa sacro sancta verberat astra prece.
 Sic prior in calos rapitur. mox Principis audit,
 Et bellatoris dicta severa Ducis.
 Prandia formantur monitis, & currus & uxor,
 Et puer, & medio fabula nata foro.
 In leges liber, in leges coguntur amici,
 Stringitur ad normam prodiga turba novam.
 Auscultant tanto stomachus, splen, lingua magistro,
 Quasque premunt partes crimina, jussa regunt.
 Vapulat obscuri malefanus carminis autor,
 Vapulat abjecta simplicitatis epos.
 Fit schola totus homo, mundus, domus, aula, poëta.
 Quaque prais, decus est, te, Zulecheme, sequi.
 Exemplo mandata paras, fax, lumen honesti,
 Dirigitur studius quilibet ordo tuis.
 Tu Pharos es, vitæ lex optima, regula morum.
 Dum comes it Phœbo stella Susanna suo.
 Qua tu luce nites, nitet hac. qua vivis amussi,
 Vivit, & exactum quod facis, ipsa facit.
 Quodque bonum gemini facitis, jam discimus omnes.
 Flectimur ad tantos femina virque duces.
 Tam pia cum scribas Aula præcepta minister,
 Hoc loquar: Hanc subeat, qui volet esse pius.

Ad Victorinum Advocatum.

SI me Casarea cuperes accumbere mensa,
 Hoc tibi sustineam dicere: non veniam.
 Si mihi victores apponant fercula reges,
 Regibus hoc ausim dicere: non veniam.
 Pontificis si jussa vocent & pocula fundant,
 Pontifici possem dicere; non veniam.

At tibi, qui lepido me, Victorine, reposcis
 Carmine, religio est dicere: non veniam.
 Convivam tua Musa trahit. facundia Catz
 Pertrahit, & Iunì vultus & ora tui.

Quique gravis Batavas Vondelius intonat aures,
 Et patria loquitur verba severa sua.

Hos ego Pontificum mensis regumque Ducumque,
 Hos ego Caesaribus preposuisse queam.

Omnis festivis majestas cedit amicis.

Hos ubi Barlaeus possidet, illa jacet.

Funde merum. siccos calices odere poetæ.

Et Cereris Baccho munera junge tuo.

Funde Deos nobis. & dic: ô cæca vetustas;

Qua quos esse deos credidit, ipsa bibit.

In mensam Anatomicam.

Sternitur & toti præbet spectacula mundo,
 Qui jacet afflicta conditionis Homo.

Exponit nudos miseris mortalibus artus,

Et quia peccati labe, pudore vacat.

Mensa Thyestææ similis fiat cruda, rotatque

Corpora, flagitiis, irrequieta suis.

Frons, digitus, ren, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum;

Ossa, manus, vivo dant documenta tibi.

Adspicis hic coram sanum quodcumque vel agrum est,

Et mala natura deficientis habes.

Quo vitio pars quæque ruat, qua lege resurgat,

Discis & humani sata stupenda fori.

Huic gula, vel funesta fuit malefana libido.

Hunc furor, hunc potæ perdidit humor aqua.

Mille modis morimur, nec causa ladimur una.

Nunc mare, nunc tellus, nunc gravis aura nocet.

Qua nos cuncta fovent, obsunt elementa saluti.

Et vario vita rumpitur hoste tenor.

Hac cum defunctis lustras spectator in extis,

Disce Deo sospes vivere, disce Tibi.

Ad

Ad

IACOBVM BAECKIVM,
de turdorum captura.

Quid meruistis aves, gelido quas trudit ab axe
 Eolus & Borea favior aura plage?
 Cur meus & laqueos vobis & vincula necit
 Baeckius, & scæda vult periisse nece?
 Magnanimo moriens icu procumbit humi bos.
 Innocuam jugulat culter & ensis ovem.
 Cum lepus aut cum dama cadit, cadit ore rosolosi,
 Et timidus vincit vis generosa feras.
 Dejicit excelsam velox ballista columbam,
 Dumque ruit fato nobiliore ruit.
 Viminibus se claudit anas, cum fistula ludit,
 Iucundo saliens carmine sturnus obit.
 At vos scæda manent mediis suspendia sylvis,
 Et speciem turpis funera mortis habent.
 Hanc suus illaqueat salices pes inter & umbras,
 Pradaque subjectam pendula spectat humum.
 Hanc cervix, hanc ala tenet. pendentia latè
 Cernimus ex ramis corpora prona suis.
 Hæret adhuc medio fatalis gutture bacca,
 Et qua causa mali funeris esca fuit.
 Forsitan Arctoïdes fures fugistis ab oris,
 Atque alibi plenos depopulastis agros:
 Forte fames terris dum vos exegit iniquis,
 Horrida nec vestra sufficit Vrsa gula;
 In nostros ruitis domini sine iustibus, hortos,
 Nec concessa sibi pabula quisque rapit.
 Quare, cum Batavos maneant suspendia fures,
 Civilis fas est vos quoque jure mori.

Ad

IVSTVM VONDELIVM,

cum à CONSTANTINO & HELENA
ad amores ipsum revocarem.

Vondeli, mea quo toties interprete Musa
Teutonico populis gestit ore loqui :
Vondeli, Batava decuss & laus prima Camæna,
Fontis inexhaustum flumen Apollinei :
Sperne truces vultus, tibi quos Maxentius offert,
Gestaque per Latium bella cruenta solum.
Cur Licini cantare minas & castra laboras ?
Aut Helena sacras ante sepulchra faces ?
Cur Constantino gaudes comes ire per orbem ?
Et magnum mundi sistere sede Ducem ?
Da veniam bellis. satis est scripsisse renatum,
Exstincta veterum religione, Deum.
Paulisper jam vive tibi. tibi quære maritam,
Et post castra, velis mitia castra sequi.
Quin aliam thalamis Helenam genitalibus infero,
Verbaque quæ recites mollia dicet amor.
Ipse tuos cantâ plectro leviore furores,
Et vidua loculos ingeniumque tua.
Sic tibi Constantinus eris, sic conjuge latus
Finge Minervinam te sociasse tibi.
Invemes signum, quo possis vincere. verum
Ne tibi sit conjux crux, sapienter arua.

Ad

Ad Amplissimum Virum

D. THEODORVM van OS,

Aggerum Bamastræ Præfectum, cum prædii
suo me peramanter excepisset.

Viximus in mediis totique reviximus agris.
 Hic ubi pandit opes pulchra Bamastra suas.
 Vidimus Arctœ passim miracula terræ,
 Vidimus humanæ facta stupenda manus,
 Et campos, ubi pontus erat, fluctusque, lacusque,
 Et pedibus magna Tethyos arva teri.
 Stant villa, surguntque domus & prædia, qua se
 Abdidit in gelidis plurima Naias aquis.
 Prata virent, ubi vela suis Palinurus in undis,
 Intrepidumque ferox navita fecit iter.
 Pro rate jam curru vehimur, pro puppe caballis,
 Et sonitu quatimus quadrupedante solum.
 Terrarum Batavi fabri sumus. aquora freno
 Stringimus, & stagnis jura superba damus.
 Hic tutis habitas, Osi lepidissime, pratis,
 Iugeribusque tuis aggeribusque præes.
 Deliciasque facis blandis facundus amicis.
 Et socio nescis tristia vate loqui.
 Vive Bamastra tuo sub præside, vivite campi,
 Vive Domus, Domino sed minor ipsa tuo.
 Vive Domus, que tunc poteris secunda videri,
 Cum Domina cupies basia ferre nova.

IN OBITVM

IACOBI BAECKII

I. V. L.

Grande decus Iuvenum, Baecli, quo sospite cano
 Vixit & erecta simplicitatis amor, (do
 Lingua mea concors lingua, mens congrua menti.
 Et lateris toties affecla fide mei.

Cu

Cui cura fuit, apta loqui; sapuisse, decorum.
 Nec sine delectu res didicisse, labor.
 Seu per Apollineos raperet nos fabula colles,
 Et celerem traherent otia docta diem:
 Seu nos Auriaca recrearent praelia dextra,
 Fataque Nassovii prosperiora Ducis:
 Cur moreris, dilecte, prior? gaudesque beatus
 Thesea Piritoo dissociasse tuo?
 Cur moreris? cui se pietas devovit alumno.
 Cur moreris Iuris regula viva tui?
 Ah, marces, solidaque labat structura Iuventae,
 Et calor exuoco corpore totus abit.
 Cui Doctrina suos pandit non una penates,
 Occidis, & minus hoc, plurima nosse, putas.
 Dum membris flammaeque suus subducitur humor,
 Parte tui sospes nobiliore, viges.
 Sic tereris, viresque capis; surgisque cadisque.
 Et socio vadunt morsque salusque gradu.
 Permutas terra Superos, mortalibus astra,
 Et Christo volupe est, jam propiore frui.
 Stat genitor, stat maesta parens, fratresque sororque,
 Et stupet ad vultus turba propinqua tuus.
 O felix. sua cui facies mundique bonorum
 Displicuit, facies sufficit una Dei.

A D H V G E N I O S

Fratres Strena.

I Anus adest bifrons annumque inspectat utrumque,
 Quem lapsus egreditur Phœbus & ingreditur.
 Hoc precor, ut faciles vobis ex ordine menses,
 Astra, dies, quotquot permeat annus, eant.
 Qui madidam praeceps effundit Aquarius urnam,
 Imbuat officiis pectora vestra piis.
 Quique premunt muti Ganymedis proxima pisces
 Sidera, vos doceant verba diserta loqui.

Cornibus

- Cernibus insurgens Aries dum fronte minatur,
 Pugnaces prohibet fratribus esse manus.
 At qui pandit humum Taurus, Parnasia pandat
 Atria & ingenii liberioris opes.
 E Geminis si Castor equis, vel gaudeat armis,
 Nemo tamen Pollux aut velit esse pugil.
 Hi sunt Tyndarida, quorum concordia monstrat,
 Non alia fratres vos quoque lege dari.
 Cancer in excelso radians sublimis Olympo,
 Illustrem vobis monstrat ad astra viam.
 Magnanimos acuat Nemeæ leo. nolit ephēbos
 Virgo Themis semper virginitate frui.
 Libra pares omnes videat virtutibus. annis
 Posterior, studiis gestiat esse prior.
 Scorpius Autumnos faciles promittit, & una
 Vos animi fructus, corporis ille dabit.
 Thillyrides Chiron magni praeceptor Achillis,
 Imbuat armorum rēlligione viros.
 At cum se gelido lux contrahit in Capricorno,
 Tot diffusa boni semina quisquis amet.
 Quot caelum vobis facibus, quot signifer ardet,
 Tot patriis omnes dotibus este pares,
 Phœbe, quibus pueris tu sidera dirigis, illos
 Belga sibi natos credat & esse tuos.

I N O B I T V M

Amplissimi Clarissimique Viri

D. GVLIEL. STAACKMANS.

S Ic patria vixisse iuvat, cum funus & umbram
 Plorat & emeritum patria tota virum.
 Sic rexisse Scholas decori est, Phœbumque Deasque.
 Cum dolet extinctum Palladis aula ducem.
 Talis eras Frisii lumen, Staackmanne, Senatus,
 Qui tua, sic moriens, publica busta facis.

Qua

*Quæ tantæ fuerint Belgis exordia belli,
 Quis furor in tumidum strinxerit arma Tagum,
 Et quam iusta truces excusserit ira Philippo,
 Seminaque ingentis principiumque mali,
 Scripserat æternis labor & solertia chartis,
 Et per te poterant abdita multa legi:
 Cum te finis habet: supremæque linea rerum
 Implicat exorsis ultima fata tuis.
 Dum scriptor Mævortem aperis, in tempora pacis
 Incidis, & Superum regna beatus adis.
 Nullus ubi patrus terris instabit Iberus,
 Aut gravis innocuis civibus hostis erit.
 Nullus ubi Granvella Patrum suffragia spernet,
 Calcarique volet nobilitatis apex,
 Aut inscripta novas monstrabunt pilea partes,
 Aut Dominos sannis sibilat aula suos.
 Hos, Staackmanne, supervectus motusque vicesque
 Exoptas Frisii otia lata tuis.
 Iamque Deo propior, gaudes cognoscere, Belgam
 Placatum in medio figere rostra Tago.*

IN NUPTIAS

secundas Clarissimi Viri,

IOHANNIS POLYANDRI

Sacræ Theologiæ Professoris.

Qualis cum sociâ magnus Iunone jocatur
 Iupiter, & vultum suave procantis habet,
 Aut sua Vestales componunt ora sorores,
 Cum cœpit specti forma placere viri;
 Talis amas Polyandre senex: nec miles amoris
 Faris Apollinea verba severa schola.
 Nec tua jam sacras fundit Facundia voces,
 Aut solita mystam te gravitate probas.

Omnia

*Omnia concedunt Veneri, gelidaque senecta
 Exuvias conjunx officiosa rapit.
 Ut novus Aetes possis, alterque videri
 Alloquio, forma, virginitate Phaon.
 Sic dudum desueta placent. tedaque reposcis,
 Quaeque micant flamma languidiore faces.
 Si tamen aqua minus sobolem Lucina negabit.
 Nec poteris, quicquid mox potuisse voles,
 Sufficiat saltem castum tepuisse cubile.
 Sufficiat sobolis spe caluisse senem.*

Ad Illustris. & Generos.

CHRISTOPHOR. à DHONA

Præfectum Principatus Arausionensis.

D *Um tua bellaces armat Germania Finnos,
 Casareumque potens Suecia calcat ebur,
 Lappionumque novis adsuescens vultibus Albi
 Invitat profugos in sua regna duces:
 Auriacas, Donæ, tenes tranquillior arces,
 Et Rhodano gaudes proximior frui.
 Hinc procul, ut Gothicis victor Gustavus in armis
 Militet, & pavidis horreat Ister aquis,
 Et formidata trepidant sub rege tiara,
 Fluxaque mutato principe sceptrum vides.
 Ultioresque Deos, pavitantesque adspicis arces,
 Victaque regali Martia castra manu.
 Interea latos tibi subdit Arausio fascis,
 Praesidioque cupit tutior esse tuo.
 Nescit Dhona dolos. ista se gente maritat
 Cum bellatrici nobilitate fides.*

Ad Amplissimum exactissimique ingenii
virum

D. CORNELIVM GRAVIVM.

Dum mea, vah, lenta depascunt corpora febres,
Et bilis studiis incubat atra meis,
Tu mihi, tu fracto, toties solatia vati
Sufficis, & lucas officiose trahis.

Tempus erit, cum nostra tuis Respublica curis
Crescet, & optabit te superesse sibi.

Si titulum meruit probitas, prudentia fasces,
Et populo sapiens consuluisse potest;

Deberis, Gravi, patria. me iudice, jam nunc
Amstelius posses verba severa loqui.

In te docta senem mens praevenit. optima suades,
Et juvenes inter nil juvenile sapis.

A magno genitore fluis. virtutibus haeres
Nascaris, & digno semina patre trahis.

Qui cum defessa senior cervice quiescet,
Donabit patria pignora tanta sua.

De

C O N C H I S.

Oceani spoliū, quales Tritonia conjux
Sub vitreo sensim gurgite format opes,

Tot procul Eoo detritas aequore conchas,

Pulchraque tortilibus corpora turbinibus,

Adspice non laevis oculis Barlae, tuoque,

Qua repserere prius, pollice tange demos.

Exuvias animalis habes, vacuosque penates,

Et picturatis limba tincta notis.

Autius in his nuper vixit penetralibus hospes.

Et graciles illic delituere ferae.

His

Hic lituis, his ipse tubis sua pralia Triton
 Inchoat. hoc Nymphas convocat ore suas.
 Hac medios inter strepuerunt classica fluctus,
 Hac tumido ventos increpuere mari.
 Non hac Lucrinis veniunt conchylia ripis,
 Littoribus Catthus non habet illa suis.
 Misit in Arctoum Ganges locupletior orbem,
 Auriferisque vomit torridus Afer aquis.
 Quid tectis Dis Haga tuis trabibusque superbis,
 Aut precium celsas credis habere domos?
 Plus nitidos cochleis tribuit natura penates.
 Splendidior spretis piscibus aula patet.

In observationes Politicas

IACOBI ZEVECOTII

Ad L. Annæum Florum.

DUm formidatos extollis, Flōre, Quirites,
 Et genti loqueris grandia verba tua;
 Excussos solis audaci consule reges,
 Et qua pro populo jura Tribunus amat;
 Rapta procul calidos victricia signa per Afros,
 Rapta per Eoas Sarmaticasque plagas,
 Imperiumque sua tandem sub mole fatiscens,
 Et tot civili bella cruenta manu:
 Roma stupet, tantoque tumens scriptore triumphat;
 Et precium fama non morientis habet:
 At tu, qui propius monitis civilibus aulas
 Instruis, & reges dogmata magna doces,
 Egredieris Flori spatium; casusque potentum
 Et plenus exemplis grandibus edis opus.
 Esactis preceptis capis, fit regula recti
 Miles, & hac clypeos utilitate probat:
 Arma juvant sic lecta domi: Bellona magistra est,
 Et totas formant effera castra Scholas.

*Ite procul steriles doctorum ex ordine linguae,
Et qui jejuna faris in historia.
Hoc pulchrum est, monuisse duces. hic explicat arma,
Qui fugienda suis & facienda notat.*

Ad Amplissimum Virum
GVILIEL. BARTELOTTVM,
Mercatorem, Sponsum.

Non tibi Erythraeo petitur jam gemma profundo,
Aut procul Eoa sollicitantur opes.
Triptolemi jam cura jacet. jacet Indus & Au-
Quasque tibi merces advehit unctus Arabs. (ster,
Hetrusti mandata silent & jussa potentum,
Nec calamos lassant extera regna tuos.
Anchora mordet humum, & positis tot carbasia velis
Gratantur domino federa pulchra suo.
Quem ratibus premis Oceanus, quem Nerea sulcas,
Pro te, pro Sponsa Virgine vota ferunt.
Bartellotte, nova melior vectura marita est,
Vna peregrinas Harpia vincit opes.
Illa tibi ratus est, & amabilis aura Favoni,
Illa tuo Tethys apta reperta thoro.
Illa, (poetarum vox est) faustissima surget
Tyndaris, & thalamis inferet astra tuis.
Tyndaridas quin ipsa dabit, materque leporum
Basolis divos leniet aqua dies.
Tu Triton, tu Tiphis eris, tu rector amantis
Conjugii fluctus cum ratione reges.
Qui rate, quae tali vehitur per nubila mundi
Remige, securum per mare currit iter.

BEVERORVM ELOGIA.

I.

GVLIELMVS de BEVERE

Dan. F. Guliel. Conf. N. Senator.

Continuat veteres Beverum Gulielmus hono
 Et genus à prisca nobilitate capit.
 Quæ Bavaros Fortuna Duces, exercuit illos
 Et Comites potuit demeruisse sibi.
 Præluxit Rudolphus Eques, titulisque nepotum
 Prætulit & stirpi Martia scuta sua.
 Bellaces nostis Frisi; cùm sceptrâ Batavorum.
 Afferuit tanta provida cura domus.
 His noster se tollit avis. hac inclita gaudet
 Stemmata non dubio se tetigisse gradu.
 Quin Doctrina comes claris natalibus iuit.
 Hoc majus precium credidit esse sui.
 Ille tuus meruit dici, Durdrechta, Senator.
 Cui tua libertas debeat, ille fuit.
 Huic debes obsessa viro. Brabantia cùm te,
 Et signis premerent undique castra suis.
 Quod si Burgundo laus est placuisse Philippo.
 Et voluit civi Dux Bonus esse bono:
 Exemplum cape posteritas. bella inter & arma.
 Et mediâ Patriæ profuit ille togâ.
 Pro Belgis pugnent alii. qui tempore duro
 Pugnanti Batavo consulit, arma juvas.

II.

GVLIELMVS de BEVEREN,

Iacobi F.

Merferat Australes funestis fluctibus agros
 Totque ferox latè sorpserat unda lares.
 Deseruere domos Satyri; trux undique Nereus.
 Vndique crudeles incubuistis aqua.
 Quaeque solo nocuistis aqua, tot stemmata iuxta,
 Et veteres undis oculuistis avos.
 Emersit Beverum genus, Oceanique furores
 Sprevit & aquoreas stirps generosa minas.
 Sic vir, hic est, qui certa sua vestigia gentis
 Vindicat, & satis eximit illa suis.
 Arcta nimis patria est. Astam perlustrat & urbes.
 Pressa peregrino Barbarara regna pede,
 Pergamaque, & quondam Priami domus, Ilium, &
 Inter Achilleos diruta Troia rogos. (ingens
 ulcati Solyma colles, venerandaque Christi
 Limina, qua passum detinuerè Deum.
 excepit reducem Batavus, totque inter honores
 Secretis voluit consuluisse suis.
 Austriaci coluere Duces, & Saxonis Aula.
 Iamque domi potuit, jam placuisse foris.
 Durdrechtia poten: sidus venerare sepultum,
 Nec cineri cupias nolle favere pio.
 & precio mæret Probitas, tunc posthuma gliscit,
 Cum famâ gratæ posteritatis orat.

III.

CORNELIVS de BEVERE

PETRI F. Consul.

TE, Beveri, magno natum genitore Batavus
 Suspicit, & famâ non moriente vehit.
 Tu Ducis Albani rabiem, tu tela repellis
 A Dordracenis sanguinolenta focis.
 Efferus in sociam cum se Bossusius urbem
 Funderet & trepidis Rottera fleret aquis.
 Ipse tuis Batavum nixus cervicibus Atlas
 Fulsiit afflictæ religionis onus.
 Te praeunte aperit sacras Ecclesia portas.
 Consule te, purum reddidit illa Deum.
 Dumque serenatos, reduci sub Principe, vultus
 Belga capit, studiis militat ille tuis.
 Quid toties Marti jactas Vrbs Martia fasces?
 Quid toties Sulle vota precesque facis?
 Sapius hoc redeunt sub Dictatore secures.
 Et quater hoc uno Consule civis orat.
 Sic vixit. neque mox dispar morientis imago est.
 Excipit extremos Curia mæsta sonos.
 Hic moritur; languensque inter subsellia sensim
 Deficit, & gaudet Consulis ore mori.
 Si medias inter Decii cecidere phalanges;
 Hic inter Patria munia rector obit.

I V.

CORNELIVS de BEVEREN

E Q V E S.

GVLIELM. Conf. F. CORN. Conf. N.
IV. Consul & Australis Hollandiæ
Quæstor.

Qualis in Eoum volucris Titania Solem
Versa, remdentes dissipat igne focos;
Vt posita redeat soboles, post fata, senecta,
Extincto soboles non aliena patri:
Qualis ab eximio proles laudata parente
Nascitur, & magnum nomine reddit avum.
Iac Batavum patriis implet virtutibus orbem,
Et serum docta prævenit arte senem.
Iuic rigidas præfert licitorum turba secures,
Et Latii speciem sustinet imperii.
Publica congestos referant araria census,
Et Beveri crescunt uberiora fide.
Ducit ille Deos animo, Phœbumque, Themingue,
Et titulis addit numina tanta suis.
Litium, Durdrechta, tuum. qua pectore in isto
Iam modo defuncti cuncta parentis habes.
Iam gravis exactam format Prudentia mentem,
Et non fucata religionis amor;
In Patria donat mediis suffragia bellis.
Iam pia, sed tute, nomina pacis amat.
In procul externum desert mandata per Albim,
Iam Batavâ tangit Cimbrica sceptrâ manu,
Et gelida dicat Regi sua verba sub Arcto,
Extera dum prudens regna sequester adit.
Iam Lachesis annos lentè si neverit, in se
Virtutes generis colliget Ille sui.

E P I T A P H I V M,

Sacram memoriæ Nobilis summi-
que viri,

L A V R E N T I I R E A E I

Equitis, non uno munere domi
forisque functi.

Hic recubant magni cineres & busta Reali,
Marta quem coluit Memnonis aula
Et formidat a Dominum sensere Molucca, (c
Cum procul Eoo sub Iove jura daret.
Mercurium Phœbumque rudes transmisit ad Indos.
Illius auspiciis vendidit, hoc sapuit.
Ivit Musa comes bellis, interque sarissas
Nobile bellatrix dextera scripsit epos.
Quin superis cœlique plagis astrisque vacavit.
Sideraque ingenio vidit amica suo.
Hoc emptore Arabum vexit pater Amstela merces
Persarumque gravis mœsibus Ta stetit.
Legatus Reges adit. jussuque Potentum
Hesperio posuit castra Britanna solo.
Asseruit pontum ratibus, virtutibus urbem,
Rostra, reos justis vocibus, arte Scholas.
Quo rectore foris crevit Respublica, crevit
Hoc etiam patriæ res moderante domi.
Pro Batavis toties & libertate locutus,
Hac eadem vellet jam quoque posse loqui.

ALLOCVTIO FVNEBRIS,

ad Nobilissimum Dominum,

D. CORNELIVM MYLIVM,

Equit. Dominum vander Myle, &c.

Qui Patriæ slos nuper eras, tutela Minervæ,
 Et fulgens Batava Nobilitatis honos;
 Auriaco dilectæ Duci, dilectæ Poëtis,
 Omnibus erecta simplicitate placens;
 Infontis mensura boni, mens nescia frangi,
 Et conjuratis succubuisse malis:
 Has terras, ubi fastus habet sua regna, relinquis,
 Invidiaque senex pallida teçta fugis.
 Non Reges legatus adis, donaris Olympo.
 Post Veneros, Superis fas tibi posse loqui.
 Carbonii tactus radius, jam tangeris astris
 Altior, & vultu splendidiore nires.
 Inter sceptræ Deùm graderis, turresque potentum
 Despicias & nostros, verba remissa, Ioves.
 Non hic rura atavum numeras, sed præmia recti.
 Atque aliquid majus Principis ore vides.
 Effert Fama decus. partem capit Adria, partem
 Sequana. plus tanto Præsîde Rhenus ovat.
 Quis sic terra viri est. quia scriberis omni.
 Excitat hæc vates laudis arena tuos.
 Vivimur rerum cumulo. facundia Thæba
 Deficit, & grandes conticuere tubæ.
 Regitur Heroum privato caussa dolori.
 Et gravis est Celso tanta ruina Duci.
 Nobilium marcent apices. ferale Lycaum est.
 Palladis exstincta stant sine luce faces.
 Periret equus, læsique memor nunc Ordinis, exit
 Tristior, & guttis grandibus ora rigat.

Quin procul hinc lachrymis Alpina cacumina stillant
 Purpuraque Euganeis Patribus atra riget.
 Qua Mylii chartasque meas vectare solebant,
 Funeris ad famam disperiere, nives.
 Me luctus jubet esse brevem. suspiria fontes
 Et latices siccant publica damna meos.
 Adstringor, velut acre gelu. neque fusa vagantur
 Carmina, per laxas precipitata vias.
 In cumulum dolor unus agit Phœbumque Deasque.
 Et tuus in punctum traditur amplus honos.
 At vos, qui cineres, etiam me tollite vatem.
 Nunc animæ possim prodigus esse mea.
 Dum squallent Schola, civis, ager, cum Principe T.
 Omne solum tumulus creditur esse mihi. (tre

IN NVPTIAS

Præstantissimorum Fratrum, & lectissi-
 marum Virginum,

RODOLPHI BICKER

ET

AGATHÆ FLAMINGÆ:

NEC NON

IACOBI BICKERI,

ET

ALETHÆ BICKERÆ.

Qualis si socio germanus Castore Pollux
 Iffent ad Paphii pronuba templa Dei,
 Vndique Tyndaridis plausissent compita Sponsæ
 Et gavisa soror Tyndaris ipsa foret :
 Talis amas fratri socius, Bickere, manusque
 Idalia Fratres jungitis ade pares.
 Illuxere faces thalamis, matrumque virumque
 Agmina jam toto perstrepuere foro.

Conc

*Convenere domus magna, stirpesque, patresque,
Amstela queis fasces debet & Ya suos.*

*Si genitor Sponsis non est rex Iupiter, ecce,
Mox socer ambobus, pro Iove, Consul erit.*

*Nubunt egregia geminis sine labe puella,
Sorte, pudicitia, virginitate pares.*

*Nubunt, & sterilis proscribunt oscula lecti,
Hac etiam gemina condicione pares.*

*Altera facundi proles generosa Flamingi.
Altera Bickero patre modesta placet.*

*Viraque vestitur propriis insignibus uxor,
Viraque se pulchro lumine sponsa probat.*

*Nobile par Fratrum, pariles opibusque domoque,
Moribus, & digna gentis honore pares,*

*Cetera cuncta pares, discordes vivite in uno:
Basolis Fratres vivite disparibus.*

AD POELGEESTAM

Minorem, cum me valetudinarium
ibidem perhumaniter excepisset
Nobilissimus

D. SCHONCKIVS.

Parvula, qua magnam titulis, Poelgeesta, lacestis,

Parvula, sed fendis clarior una tuis:

Villa, sub irrigui ripis gratissima Rheni,

Proxima quam placido lumine Leida videt:

Alter ubi nasci cuperet cum Pallade Phœbus,

Natalesque volet Iupiter esse suos:

Salve villa, meis requies placidissima curis.

Salve villa meis certa medela malis.

tu rigidas toto depellis corpore febres,

Nec finis has ultra vatibus esse graves.

tu vires animumque mihi, tu robora reddis,

Et stimulum Musis subdis amica meis.

*Æternum Poelgeesta vire. nec iniqua beatos
 Inficiat pravis febribus auralares.
 Sospite sis sospes Domino. tectisque sub istis
 Alma Salus sedes deligat ipsa suas.
 Ager ubi vates vitam sibi reddidit, illic
 Febribus & morti non cupit esse locum.*

GENETHLIACON

in Natalem Filioli, Nobilissimi viri
 D. DANIELIS SCHONCKII
 Poelgeestæ minoris Domini.

NAscere parve puer, non inficiande parenti,
 Nascere patris amor, nascere matris amor.
 Felices ordire dies, & nomina Schonckii
 Fac alio per te saepe nepote coli.
 En tua Pegasides circum cunabula Musa
 Vota ferunt vitæ prosperiora tuæ.
 Agnoscit te Leida suum. te magnus Apollo
 Vult etiam doctos inter habere locum.
 Nasceris Aonides inter Phœbumque Deasque
 Castaliosque bibit cœca juventa lacus.
 Ipsa tuo jam nunc Pietas se pectore totam
 Abdit & in tenero Gratia corde latet.
 Quæ placidos formet generosa modestia mores,
 Lam volet indicium emicuisse suis.
 Cresce puer, curaque dies præverte viriles,
 Et cum vir fueris, fac videre senex.
 Quæ patria soboles, quæ cælo devovet annos,
 Nascitur illa sibi, nascitur illa Deo.

Ad Nobilissimam pulcherrimamque
Virginem,

D. VVENDELAM BERCHEMIAM,

Doesburgi ad fossam Drusi habitantem.

Wendela, qua cirris faciem circumdata pulchris,
VVendela, qua roseis stas speciosa genis,
VVendela, qua recto libras tua corpora gressu,
Qualis iit sociis Dëianira procis ;
VVendela, qua niveas abscondis veste mamillas,
Et timida gaudes virginitate frui ;
VVendela, quam gratis generosa modestia pingit
Moribus, at gratam plus facit ipse pudor :
Cur Drusi fossas habitas pugnacis & urbem,
Maniaque armatis sanguinolenta viris ?
Nil tibi cum Mavorte rei est, telisque tubisque.
Arma gerant alii, VVendela semper ama.
Vultus, amor, vestis, fluidi per colla capilli,
Omnia sunt Veneris lusibus apta magis.
In Batavis habita. disces tunc VVendela amari.
Hac Venus & Veneris possidet arva puer.
Ne Druso placuisse velis. amplectere Phœbum,
Et te Leucethoen mox volet esse suam.

In insignia

OH. SCOTI TARVISET,

Cancellariæ Scotiæ directoris salinis
in sculpta.

Qui procul Arctos bellator vergit in oras,
In tenebris modico lumine Scotus agit.
Parrhasiamque videt longis sub noctibus Vrsam,
Et procul à Phœbo solstitiisque jacet.

Hos inter populos, illustris Scote, resurges
 Totque faces inter Cynthia ipse micas.
 Discutis ingenio tenebras. noræque solumque
 Irradiat fama lux veneranda tua.
 Publica si loqueris, luces ceu Cynthia regno.
 Si privata, tuum Scotia fidus amat.
 Si vatum decus & Musarum sacra laborant,
 Pierios vates Pieridasque foves.
 Annulus es, gelidumque tuis virtutibus axem.
 Percutis, & duro sub Iove gemma nites.
 Quosque jacit radios adamas, sunt fulgura recti.
 Ingenique, senex, fulgida signa tui.
 Hæc iam cuncta tuis splendent insculpta salinis.
 Meque jubent Borei plus meminisse soli.
 Das Lunam mihi, das stellas. insignia gentis.
 Num dare quid majus Iuppiter ipse queat.

In librum Epistolarum Clarissimi viri
 R E I N E R I N E V H V S I I,
 Rectoris Scholæ Alcmariana.

M Agne vir & Frisii nuper celeberrime terris,
 Cujus Apollineum Musa laceffit ebir,
 Qui Cirrham colis & plena Permesside Belgas
 Proluis & toto das Helicone frui:
 Mutasti cum gente solum, cum sidere terras,
 Et propior Batavis vis habitare meis.
 Ingenio, quod dulce tibi est, non una voluptas
 Sufficit, & latè mentis arena patet.
 Iam tenera rector moderaris frena juvena,
 Barbariesque tuo discit ab ore loqui.
 Auspice te prætecta sapit, gestitque renasci
 Almerius vestra sedulitate puer.
 Iam sua, Neuhusi, pandunt tibi templa Camana.
 Et Clarius vates cingeris ordinibus.

*Iam, quàm blanda suo Pylades perscribat Orestis,
 Piritheusque suum Thesea scriptor amet,
 Voce simul calamoque doces. fiat littera testis
 Federis & fidei pandit aperta sua.
 Te duce felices animis sociantur amici,
 Quosque locus dirimit, jungit amantis amor.
 Te duce facundi permutant verba sodales,
 Dissimilisque licet dextera, sentit idem.
 Debet amor tibi & indomita cultura juventa,
 Debet inoffensam magnus Apollo chelyn.
 Audiatur hoc Batavus, Batavoque hoc dicat: Athenas
 Atque aliam Almeris surgere Phocin aquis.*

Ad

ARCEM HEEMSTEDIAM,

cum prandio excepisset Serenissimam
 Augustissimamque Reginam,

MARIAM de MEDICIS.

Splendida qua mediis Heemstedia surgis arenis,
 Iam titulo surgis splendidior, Domus.
 Divertit Medicea tuis in turribus, & se
 Hic patitur genitrix suspicienda coli.
 Hospite pralustri fruereis. dum regia conjux,
 Dum tua tot Regum limina mater adit.
 Qua graditur, vadunt Cosmi. qua cernis euntem,
 Austriacos illac conspicias ire Duces.
 Dic: mea rura placent Maria, sceptrisque suorum
 Fulgida Majestas, se cupit esse minor.
 Qua Batavas ivit nuper Regina per urbes,
 In Batavis mecum prandia sumit agris.
 Imperio qua iussa dedit legesque potenti,
 Agricola vultu respicit aqua meum.
 Hoc credam fecisse Iovem, cum Creta Tonanti,
 Et fesso villa tot placuere Deo.

*Ponite mortales fastum. Dis proxima Princeps,
Hic numen potuit dissimulare suum.*

IN PARNASSVM,

*Ex Autumnii fructibus ingeniose congestum,
in secundis mensis Nobilissimi viri*

IACOBI CATSII,

studio sagacissimæ matronæ

CORNELIÆ HAVIÆ.

A *Dspice nascentes mensis genialibus hortos,
Adspice in Arctoo totum Heliconæ solo.
Gracia Parnassum Grajis mentitur in oris.
Parnassum in Batavis Havia docta facit.
Gracia Parnassum monstravit vatibus olim.
Havia Parnassum conficit una mihi.
Eminet in media generosa paropside laurus,
Et surgunt gradibus poma nucesque suis.
Pruna rubent & corna aliis pendentia ramis.
Turgent appositis Persica mala locis.
Berberis & coctis felix undemia botris
Cernitur, & vultu discolor uva suo.
Que variis ornant florum redimicula fertis,
Carptaque prudenti permeat herba manus.
In Tenedo vivat Phœbus. nunc altera Pallas
Nascitur & mensis gaudia rara parat.
Hic ubi Dadelius lepido cum vate Senator
Prandet & innocuos fert sine bile jocos.
Hic ubi, cum Boio, pulchris Barlaus inerrat
Matribus & vidui conditione dolet.
Inter Dadelidem medius Boiamque locatus,
Ceu geminos inter magnus Apollo Deas.
Tum tacitus dixi mecum: hæc sunt altera Tempe.
Hic cuperem dentes sapè locare meos.*

Hic

Hic alia Aonides habitant, hic alter Apollo est.

Hic Musas explet Dadelis una novem.

Grajus amat versus. noster Parnassus apricis

Fructibus Autumni fercula plenus habet.

Carmina sunt risus lepidi, ludique salesque

Basiaque & tacta, sed sine labe, gena.

Catfius hic aulas differt, Themidisque sacerdos

Rostris, scholas doctor negligit ipse suas.

Omnes Parnassum pariter per frustra voramus.

Hic aliquid vallis, culminis alter edit.

Omnes Parnassi natos in collibus, equum est

Parnassi saturos fructibus ire domum.

In prædium

IACOBI van NES,

Pictis undique tabulis insigne, ad
Sparam.

PArva domus, speciosa domus, quæ cincta tabellis

Delicias oculis ingeniosa facis;

Quam mihi grata tua præbent spectacula partes,

Undique quam vario picta colore nites.

Cerno peregrinas nostro sub sidere terras,

Tot loca Baitavia dissociata mea.

Hic gelidos Borea montes & inhospita regna,

Saxaque Barlei non adenda pede.

Est ubi sublimi tollit se ponte viator,

Difficile suum tramite ducit equum.

Est ubi tranquillis pauper piscator in undis,

Retia, sed sola spe luculenta, trahit.

Est ubi suspensio spoliū fit casse scolopax,

Et tetrico Mœrin Tityrus ore videt.

Est ubi prata rudis pecori præcludit Alexis,

Et junctam lateri Phyllida Thyrsis amat.

Iamque

Iamque alibi ex altis descendunt montibus undæ,
 Præcipitatque suas Suecia celsa trabes.
 Tolle oculos, volitat volucrum genus omne per auras,
 Aeriasque secat discolor ala vias.
 Hic ferus accipiter pedibus prædatur aduncis,
 Hic modulus iterat dulcis alauda suos.
 Passer amat. fringilla timet. se nuntia veris
 Exhibet & mediis nubibus acta strepit.
 Spara rates, virides monstrat vicinia campos.
 Parte alia colles tollit arena suos.
 Tum dixi: Bajis locus hic præluceat amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Maxima sed pictus fecit ludibria bubo,
 Quem circum volitans plurima ridet avis.
 Sic sapiens, Nesi, populo ridetur ab omni.
 Sic vates vulgi fabula sæpè sumus.
 Sed cum Pallas amet vates ululasque, decorum est?
 Si nos bubones plebs male sana putet.

I N

ARCEM PURMERENDANAM,
 ad arcis ejusdem, urbis ac territorii
 Præfectum,

FREDERICVM RICCIVM.

HÆ sunt in Frisiis exstructa finibus arces.
 Hæ tuus illustris Kermera limes erant.
 Barbaricas sensere faces Cimbrumque furoros,
 Cum nostro Borea incumberet ira solo.
 Pulsavit geminum Tethys latus. inde Bamastra,
 Parte alia tumidis Purmera fluxit aquis.
 Mutasti, Neptune, domos, & Nerea circum
 Et madidos pepulit Vesta Dryasque Deos.
 Fecundis cinguntur agris tot cuncta procellis
 Mœnia; quaque fuit pontus, arena viret.

Quisquis

Quisquis saxa vides, veteris vestigia secli,
 Bellacesque Patrum suspice, Belga, manus.
 Tunc quoque pro patria stetimus, templisque focisque,
 Iustaque in adversos torsimus arma duces.
 Afferuisse suos, laus est non unus avi,
 Libertas proavum non sine cade stetit.
 Turribus his habitas, Ricci placidissime, nec te
 Bella vel atroces hic posuere tubæ,
 Sed vigil Astræ facies, ultorque malorum
 Ensis & audaci lanx metuenda reo.
 Scilicet humanis peccantem legibus urbem
 Instruis & populum vi tua iussa sequi.
 Et quam Nortmanna potuerunt perdere flamma,
 Restituis decori jam, Frederice, suo.
 Dirue Barbaries Batavos irata penates.
 Hoc rectore domus redditur ista sibi.

In natalem Ducis Andegavenfis,

LODOVICI GALLIARVM

Regis Filii secundo geniti.

Inclita progenies & magnus nascitur infans.
 Adspicit heredem Gallia leta novum.
 Sequana Borbonios numerat, reæturaque serò
 Lilia jam Dominis tuta duobus habet.
 Si Delphine cadis, stant salva in fratre corona,
 Si cadit hic, nondum Gallia regis eget.
 Sic fati lethique vices, Lodovice, coërces,
 Et Druidum gemino sidere fulget apex.
 Atrebates cessere tibi, devictaque nuper
 Mœnia bellaci succubuerunt manus.
 Nunc augusta domus crescit, laurisque triumphans
 Regia nascentes sufficit alma Duces.
 In laudes Bellona tuas conspirat Amorque,
 Vnaque Mavortis gloria & una thori est.

Te

Te rectore ruunt urbes & regna. tuoque
 Belliger intrepido vincitur ense Tagus.
 Te genitore alios fundunt palatia reges,
 Nec sibi, qua regnent, sceptrâ deesse volunt.
 Patris obus partes & digni Principis, & te
 Inter bellorum fulmina Cypris amat.
 Desine Gallorum terris instare, Philippe.
 Quem regina ducem parturit, hostis erit.
 Rex in te populos. at magna puerpera cunas
 Armât, & Atridas fulgida mater alit.
 Vive pater, patriisque tuos informet liliis
 Artibus & tota religione Deus.
 Vive parens regina, & dum tibi regna parantur,
 Imperiis gignas fulcra verenda tuis.
 Vivite Borbonii fratres, tot crescite votis,
 Et veteres post se quisque relinquat avos.
 Gallia que vobis cumulet præfagia, gestit
 Iam valido junctus federe Belga loqui.

In infelicem primò, mox felicem Lepotum,
 circa prædium Barlæi, capturam.

V Enimus & laxis Leporem quæsvimus agris.
 Vidimus attentis gressibus ire canes.
 Edidimus miris strepitus barritibus, & qui
 Nusquam erat in campis, terruimus leporem.
 Calceus & multo caliga mihi rore madebant.
 Ocrea nam pedibus deerat Achiva meis.
 Ivimus in partes, divisaque turba latentem
 Quæsvit, sed non repperit agra feram.
 Hic tribulos, illic filicem pulsamus eundo,
 Et tamen è latebris noluit ire lepus.
 Quàm sapit hic, quam desipimus nos pone sequendo.
 Qui nulla dominos nos regione præit.
 Fallimur. & dictis insunt mendacia verbis.
 Ecce fero leporem detinet ore canis.

Et

Et mox altera per campos fera capta molosso est,
 Et duplici spolio dens furiosus ouat.
 Dixite id vates, Batava gaudete Camæna,
 Barlaus leporem lentus amator habet.
 Qui Venerem lentè, citius te Cynthia sector,
 Tardigradusque domi, in gramine sum levipes.
 Non possum viduam, possum venando tenere
 Quadrupedem. causa est, hic timet, illa timet.
 Dum timet hic, fugit & capitur. timet illa sequentem,
 Iamque fatiscentem spernit iniqua virum.
 Ite procul vidua. lepus est captura poetæ.
 Hac jacet antè meos victima grata pedes.
 Hanc sortem, Barlae, tibi debemus, & istas
 Schonckæ delicias officiose facis.
 Ambobus Dryades benè dicite. numine vestro
 Ille mihi campos commodat, ille canes.

In reditum Amplissimi viri

D. GVILIELMI BORELII,

Domini in Duynbeecke, postquam legatione apud Suecorum reginam defunctus esset.

Iam satis Arctoa remoratus finibus ora,
 Iunxisti Batavis scepra Ducesque tuis.
 Audiit unanimes Belgæ Christina labores,
 Et tua Parrhasium verba notavit ebur.
 Dixisti patria causam & bellacis Iberi
 Robora, & à tacitis hostibus esse metum.
 Libera deberi cunctis commercia terris,
 Nec pelagi proprias regibus esse vias.
 Quam Sueoni se Belga probet, quam consonet Arctæ
 Auster & alternis mercibus annus eat.
 Tethyos & Vesta pro libertate stetisti,
 Et tua vox populi publica Suada fuit.

Obitu-

Obstupuit regina poli, Scritofimus amavit,
 Lappioque his nequit vocibus esse ferox.
 Ensiser Orion strictum tibi condidit enses,
 Et certam pugnam Vrfa spondit opem.
 Gustavi se terra tibi devovit & aquor,
 Tutaque non uno Belgica rege manet.
 Auriacis secunda domi gens vincimus armis,
 Invictosque foris purpura crebra facit.
 Maxime Boreli, tua quid facundia possit,
 Discimus, & sceptris, te praeunte, loqui.
 Nestore te, sacra solvit se lite Visurgis,
 Bremaque pacatum cepit habere Ducem.
 Nunc etiam Gothicae repetunt sua fœdera rupes,
 Et tibi quod longè debeat, Arctos habet.
 Quod facimus, suavisse tuum est. legatus ad axem
 Eloquio fulcis arma Ducesque tuo.
 Sic stamus Batavi. nam quod non perficit ensis,
 Aut fera Mavortis dextera, lingua facit.

IN OBITVM

Nobilissimi præstantissimique Iuvenis,
 HENRICI PLOOSII
 ab Aemstel, in Galliis peracerba suis mor-
 te extincti.

Gallia, quæ nostris univis fœdere terris,
 Et Batavo validam porrigis una manum,
 Quæ bellum commune geris, fortisque Philippi
 Arces à sociis arma minasque tuis;
 Cur immansuetæ Belgarum in pignora Parca,
 Inque tuo savit trux Libitina solo?
 Cur rapis heroum sobolem & surgentia nobis
 Sidera, Battavia fulcra futura mea?
 Amstelæ stirpis juvenem cur invida tollis,
 Et cupis his fati illachrymasse patrem?

*Fæderis hæc pars est, tantos servasse nepotes,
 Et patria dignas asseruisse domos.
 Peccasti. luctum genitor vix decoquit. ipsa
 Quod de te genitrix mæsta queratur, habet.
 Hæc tamen, hæc magnis præbe solatia damnis,
 Et facili crimen, Gallia, solve modo.
 Si Pietas augusta tibi delubra recludit,
 Hæc pia defuncti corpora sede loca.
 Si templum Probitatis habes, hoc fornice bustum
 Virtutis referat præmia justa sua.
 Si sacros referat fulgens Astræa recessus,
 Hæc quoque sint illo limina clara rogo.
 Si placidas aperit generosa Modestia portas,
 Hic generosa, precor, molliter ossa cubent.
 Si spes, si pandit superis Sors lata penates,
 Ade sub hæc cineres Spes bona, Sorsque colant.
 Aut si quas habitat, Pallas tibi condidit arces,
 Non aliis claudi nobilis urna potest.
 Omnibus his condi meruit penetrabilibus, in quo
 Certatim junctæ tot viguere Deæ.
 Sic, Ploosi, tibi fata favent, virtutibus ut jam
 Exstinctis etiam congrua reddat humus.*

Ad Amplissimum, humanissimumque
Virum

D. IOHANNEM LOTVM,

cum me prædio suo in Bamestræ agro
excepisset.

PRadia felicitis Boreali sidere Loti
 Pressimus & facili rura beata pede.
 Hic ubi cum madida mutavit Naiadæ sedes
 Faunus & excusis siccus inerrat aquis.
 Stant turres surguntque domus, ubi navita nuper
 Velifera potuit puppibus ire via.

Quadrus

Quadrupesque solum quatiunt currusque retaque.
 Grandis ubi quondam piscibus aula fuit.
 Naturam domuit labor, atque industria terras.
 Fecit & aggeribus jugera tuta suis.
 Panduntur pulchri spaciis immanibus horti,
 Celsaque fecundus culmina cingit ager.
 Arboribus suus ordo placet. silvæque recessus
 Et Musis præbent otia grata meis.
 Ipsa Pales circum pecori vacat. assidet agnis.
 Testhylis & patulo sub Iove mulget oves.
 Fraga rubent, pendet ramis Pomona recurvis,
 Et damnata Samo dant mihi ferula fabæ.
 Hinc equus, custos. Roma strepit anser in herbis,
 Et matutine tot modulantur aves.
 Est cambus statio. pendent cassesque dolique
 Retiaque & miseris tela parata feris.
 Iupiter hic socia vellet Iunone vagari.
 Hic juvenis Daphnen optet Apollo suam.
 Pyramus & Thisbe cuperent his vivere tectis,
 Contiguasque velint hic habitare domos.
 Omnia, Lote, tibi dedit indulgentia cæli,
 Et tua nunc inter rura beatus agis.
 Hæc discis debere Deo. sine numine tellus
 Horret & athereæ fertilitatis eget.
 Quid loquor? una deest & blanda penatibus uxor.
 Quam miserum in viduâ dicere jura domo.
 Turtur habet socium. ludit cum passere passer.
 Et sua magnanimus gaudia gallus habet.
 Ulmum vitis amat. pisces sine lite maritant.
 Flexibilisque hedera brachia jungit amor.
 Qua tua sunt, passim præcunt. spectantur ubique
 Oscula. nam Dominum fas erit illa sequi?

I T E R

Per Trajectinos, Batavorum Insulam &
Sicambros.

Vix roseos terras Titan patefecerat ortus,
Sidereasque dies truserat alma faces;
Et portis effusa frequens cum Phyllide Thyrsis,
Lanigeras post se mane trahebat oves:
Cum thalamis excita suis insignis Aleida
Surgeret & socio vate pararet iter.
Ivimus. at duce Nieudalio, cui pulchrior uxor
Sollicito tenerum ventre ferebat onus.
Sic geminum par precipites vexere quadrigæ,
Et quadrupes frenis mollibus ivit equus.
Linquimus à tergo portas murosque domosque,
Et patulis latè panditur orbis agris.
Adspicimus rutilo radiantem lumine Solem,
Quodque serenato fundit ab axe jubar.
Et totum immenso suspensum fornice mundum,
Et nigrum pulsa nube patere diem.
Undique frondifera volucres ex arbore, nostris
Vocibus argutis accinuere sonis.
Et viduos spectans viduatus compare turtur,
Visus erat tantis plus gemuisse malis;
Et vatis pro sorte loqui. Pomona Ceresque,
Et vario stabat picta colore Pales.
Mollia pendebant tenera lanugine mala,
Prunaque vicinis nos tetigere comis.
Quin celeri decerpta manu nux obvia risum.
Movit, Alethæ ludicra furta mea.
Sapè mihi visa est ramis suspendier altis,
Dum spoliū rapidis præripit ipsa rotis.
Sapè manus fallens errorem objecit Amyntæ.
Dum quæ captabat, noluit ille capi.

Turge.

Turgebant fœti donis Cerealibus agri,
 Et matura, Deùm munere, messis erat.
 Hic Corydon, hic Damatas, hic sessus Alexis
 In tumulos segetem disposuere suos.
 Non operi Galatea suo, non defuit Ægle,
 Qua regeret currus, visa Neara fuit.
 Vidimus hæc, latoque viam sermone levavi.
 Nunc hæc, nunc lepidos miscuit ille sales.
 Queis super effusis passim strepuere cachinnis
 Compita, & attentos fabula fecit equos.
 Interea se Lecca mihi placidissimus offert,
 Et facili sessas transvehit amne rotas.
 Mutamus cum gente solum, Batavumque rotamur
 Sedibus & terris, Bato vetuste, tuis.
 Quas Vahalis Rhenusque pater bellator oberrat,
 Et quondam Latii tot tenuere duces.
 Vidimus antiquas bellacia mœnia turres,
 Visaque semoto Principe, Bura fuit,
 Auriacique domus, dominisque habitata superbis
 Oppida, majorum fulgida imaginibus.
 Hic bona per fraudem sellis constringitur arctis,
 Et similis capta risit Aleida dolum.
 Hic tota vix pisciculus restabat in urbe,
 Prandia qui faceret deliciasque mihi.
 Iamque dies cello se subducebat Olympo,
 Cum subii portas, Martia Tiela, tuas.
 Hic tabulas dum fortè meas contemplor & urbana,
 Atque oculos per tot non mihi visa sero,
 Advolat extemplo miles, cingitque legentem,
 Suspectumque mala proditiõnis habet.
 Risimus, Auriacoque orsus pro principe fari,
 Laudavi patria prospera fata mea.
 Et Tiela proceres & amici nomina Viglii.
 Totaque in Hispani ferbuit ira caput.
 Evasi, liberque omni custode recessi,
 Et tantas Bacchi diluit unda vices.

Mox dum cœna levis nobis mensaque parantur,
 Adfuit è medica vir quoque gente bonus.
 Qui propius pulchra se jungere cœpit Aleida,
 Vtique viri mos est, mollia verba loqui.
 Sed matutino rapti per Geldrica curru
 Iugera, disperiit vix benè cœptus amor.
 Dum per rura vehor, (credas) terrorque patorque
 Nec vanus circum me metus hostis erat.
 Sed risere metum comites, timidoque pœtæ
 Illusit lepidis suavis Aleida jocis.
 Vrbis jacet ad Vahalim, prisca celebrata Salinis,
 Illa juventutis prima magistra mea.
 Qua patrios servans cineres & busta meorum,
 Immemorem nunquam me sinit esse sui.
 Vivimus hac, notamque mihi peragravimus urbem,
 Et loca Cantabricum nescia ferre jugum.
 Trajicimus Vahalim reduces Leccamque, per agros
 Currimus, & totum mente tenemus iter.
 Oscula quàm memini, (non sustulit oscula ventus)
 Singula stant animo nunc inarata meo.
 Quàm memini voces (nec enim nocuere quadrigæ)
 Quas mea mellifluis fudit ab ore Chlœ.
 Quàm memini tactam sine vi, sine crimine dextram,
 Quàm memini tactas, sed sine labe, genas.
 Illa Niendali tibi gaudia debeo. testis
 Sera licet nostra sit mea Musa via.
 Quicquid diximus unanimes, & fecimus omnes,
 Tandem etiam, vatem commemorasse, juvet.

Gratiarum actio ad nobilem Dominam
IOHANNAM à ZYPESTEYN

Nobilissimi Viri,
IOANNIS LEDENBERGII,
conjugem, pro missis pyris.

Sic vatem vatumque melos, Iohanna, mereris.
Et tua dum mittis munera, nostra refers.
Quæ tua sunt, Batavis aliquis decerpit in hortis
Quæ mea, sunt Clario carmina nata solo.
Tu pyra, Pomona faciles das, optima, fructus.
Nos tibi, quæ facilis lufit Apollo, damus.
Permutamus opes gemini, quas parturit æther,
Quasque suo fundit Calliopea sinus.
His donis oculos, his donis pascere gustum
Dulce fuit, vestris gratia tanta pyris.
Ut tetigi, risere gena. dentesque manusque
In pyra mox vires exacuere suas.
Cedite, dicebam, Paradis feralia dona.
Scilicet hæc litis causa fuere mala.
Hæc pyra amicitia sunt symbola. cedite, dixi,
Quæ remorata tuos sunt, Atalanta, pedes.
Non opus hic celeri (nec enim sunt aurea) cursu.
Quæ mihi, largiris munera, morsa placent.
Digna Ledenbergi conjunx, si vivere pulchrum est,
Post obitum missis vive, Ioanna, pyris.

In mare clausum cl. viri,
IOHANNIS SELDENI.

Non littus, Tamesine, tuum est, non pontus
æther.
Hoc superum gestit munere quisque frui.
Nulli divisas pariter calcamus arenas.
Publica nec Dominis subditur aura suis.

Non solis patet Oceani fortuna Britannis.
 Nec generos Tethys hos sibi sola velit.
 Per freta, per Scythicas, sine legibus, ivimus undas.
 Herculeaque patent & patuere via.
 Imus in *Ageas* nullo remorante procellas.
 Et *Siculum* radit nostra carina latus.
 Per mare nos alio positos sub sidere vidit
 Indus, & Occidua barbara terra plagæ.
 Tot populos domus una capit. distincta culina est.
 Commoda nec vitæ qualibet unus habet.
 Hac ratis urget iter. querit longinqua viarum.
 Navigat, in fluctus imperiosa, fames.
 Cur prohibes, *Seldene*? cupis, quæ pessima res est,
 Tot populos dura sorte perire domi?

Aliud.

Lecta fuit cunctis *Seldeni* pagina Divis,
 Et *Superi* chartis obstupere novis.
 Quis, *Neptunus* ait, nostro dare jura profundo
 Audeat, & regnis ponere claustra meis.
Oceanus mihi sorte datus. sunt cetera fratrum.
 Hic titulo solus liberiore color.
 Assensit *Citherea* seni. nam fluctibus orta,
 Non passa est *Tamesi* subdere colla Deum.
Mnemosyne veterum tabulas & scripta revolvens,
 Hac, ait, intactas isse, redisse rates.
 hæbus, ut audaces *Carolo* fuisse poetas
 Audiit, imminuit vatibus ipse fidem.
Themis. omne patet, me iudice, gentibus æquor,
 Inquit, & hæc nostri lex veneranda fori.
 timus intonuit strictis *Mars* horridus armis,
 Et superos inter talia dicta dedit:
 non terrent *Batavos* charta. non aquora voces,
 Non vitreas teneat pagina scripta Deas.
 veniet gens ista viam. qua flectere vela
 Charta vetat, clausas ira recludet aquas.

Ad Clarissimum Virum,
 D. THEOD. SCHREVELIVM
 Cum Gymnasii Lugdunensis modera-
 mine se abdicasset.

CVi toties Musa, toties recitatus Apollo est,
 Et trivii numerat plurima lustra labor,
 Lata senectuti facis otia. displicet audax
 Efferaque indomita turba furorque Scholæ.
 Solvis anhelantem, Schreveli doctæ, caballum,
 Ilia ne ducat fractaque membra senex.
 Palladis ad postem ferulas suspendis & iras,
 Sceptraque supplicii jam saturata suis.
 Cessant terribiles, juvenum suspiria, virgæ;
 Iurgiaque in trepidos precipitata reos.
 Gaudet Grammaticis dudum constricta catenis
 Barbaries, melius te duce doctæ loqui.
 Exulat è Batarvum foeda ignorantia portis,
 Doctrinaque tuo lumine fulget apex.
 Curia, templa, lares sapiunt, aulaque potentum,
 Castraque Romanis vocibus arma gerunt.
 Discipulos patria omnis habet. per rura, per urbes
 Doctorum per te spargitur ampla seges.
 Qua graderis, documenta tui fructumque laboris.
 Adspicis, & cura publica signa tua.
 Dux tuus est, Consul tuus est, grandisque Senator,
 A te, qua loquitur, verba professor habet.
 Cunctorum pater es, & pulchri doctor honesti.
 Totam se probitas devovet ipsa tibi.
 Desine, chare senex, fragilem lassare senectam.
 Canities placidos impetret agra dies.
 Hactenus assiduum voluisti pervigil orbem,
 Perque graves abiit vita rotata vices.
 Siste gradum. & quæ se mansuetis Sparsa fluentis
 Explicat, exacta stet tibi meta via.

Hic veteres inter solatia quare propinquos.
 Hic modulis Orpheus tempora falle novis.
 Aut per vicina spatia umbracula silva,
 Et quid agat Corydon, quid Galatea, neta.
 Talis ubi patrias Chiron impleverat urbes
 Artibus, ad lusus Thessala terra fuit.
 Ausoniusque sui formator Caesaris, otis
 Imposuit studiis gaudia sera suis.
 Emerito, pia Leida, fave. quod docta vocaris,
 Huic etiam debes, Vrbs veneranda, viro.
 Egregiis totam struxisse penatibus urbem,
 Res levis est. urbes qui docet, ille facit.

Ad Nobilissimum Virum,

D. TILEMAN. STELLAM,

B. de Mourimont.

STella, procul posito, precor, exoriaris amico.
 Stella, patrocinii fax inopina mei.
 Stella, Ducis magni quem Purpura diligit, o'sti.
 Stella, trahar post te, luminis umbra tui.
 Stella salutaris Phæbo Musisque mihi que,
 Sapè tuo nobis fidere, Stella, fave.
 Saturnique fuga radios, Veneremque Iovemque,
 Et Druidum faciles effice, Stella, Deos.
 Muneris hoc Stella est, sic arrisisse Camænis;
 Et placidos vati seposuisse dies.
 Stella, decus nostrum, (quid enim, nisi vota, supersunt?)
 Perge mihi vestros conciliare Duces.
 Et medias Regum vatem rape, Stella, per aulas,
 Absentemque tuis laudibus effer humo.
 Nil sumus. hoc forsàn, quod dicimur esse poëta.
 Si sumus, hac cupiam lege placere tibi.
 Sapè meos venit ad modulos, Rex, purpura, mitra,
 Sapè meam feriunt nomina tanta chelyn.

Hoc iuvat; augustis titulis attollere fastum
 Carminis, & Reges ire per & superos.
 Et patria jam bella loqui. jam subruta ferro
 Oppida, jam medio carbasa victa mari.
 Iam mea facundis transnitto carmina Gallis.
 Et malè nata domi, perlegit Aula foris.
 Non mihi vel Rheni latices, Vahalisque vel Ta,
 Aut satis ad Musas est mea terra meas.
 Exul abit vatis furor, & longinqua pererro.
 Imbibit hoc pronis Sequana carmen aquis.
 Et Stellas audax adit, & compellat amicè,
 Et Domino Stellas quarit & astra suo.
 Inuenisse mihi fingam. dum, Stella, resulges,
 Crede, tuo potero gratior esse Iovi.
 Annue Stella. iuuet vestra me gratia lingua.
 Et tibi quem sentis, fac benè velle mihi.
 Maxime vir, viden' ut se laxet libera vatis
 Pieris, officiis garrula facta tuis?
 Nil moror, affari fas est, quem vidimus olim.
 Prandia cum multis disperiere jocis.
 Cum meus ad lætas epulas Vicfortius ambos
 Posceret, & lato tingeret ora mero.
 Ex illo mediis vultus hædere medullis.
 Accensaque mora plus valere fices.
 Quàm memini, cum bella mihi Sueonaque referres,
 Casaque Teutonico castra ducesque solo.
 Gustavumque patrem & bellacia pralia Finni.
 Et fusas alibi Casaris esse manus.
 Quàm memini, cum doctorum rapereris in orbem,
 Iudicio signans scripta virosque tuo.
 Tunc etiam lusus nostros & amœna probabas
 Otia, & heroum, quod modulamur, epos.
 Excitat hæc faciles rursum fiducia Musas,
 Et totum Stelle me tibi tradit amor.
 Dic, manda, mihi, Stella, jube, fecisse, quod optes,
 Fortune fuerit fors satis ampla mea.

*Nunc tibi præludunt elegi. mox impete raptus
 Ingemo pandam totum Heliconæ tuo.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

IOHAN. WTENBOGARDI,

Quæstoris &

LVCRETIAE van HOORN.

Q Vi Batavo, Quæstor, numeras stipendia Marti
 Et bellatrices erigis ære manus;
 Publica qui oculis implet araria nostris,
 Et sortem usura pauperiore juvas;
 Nunc aliud tibi, quod numeres, cum matre Cupido
 Imperat & thalami debita poscit Amor.
 Basia jam numeras, & Sponsæ cum basia centum
 Fixeris, hac centum non satis esse puta.
 Basia sed centum ter centum millibus auge,
 Et tunc illorum plus superesse velis.
 Mox totidem amplexus numeris tot millibus adde,
 Et totidem Paphis lusibus adde jocos.
 Adde Cupidineas inter tot basia voces.
 Sic voti crescet Summa benigna tui.
 Quam das usuram populis, tibi redde. tuoque
 Usuram, Quæstor provide, quare thoro.
 Posteritas usura tua est. cum conjuge fors es.
 His qua nascentur pignora, scænus habe.
 Quàm melior quæstura thori est. res vilior, aurum.
 Nil moror argento scrinia foeta suo.
 Nil hortos, Luculle tuos, nil jugera Cræsi,
 Aut quas congescit rex sibi Cræsus opes.
 Basia, qua dignos gignunt secunda nepotes,
 Basia, nec noctu nec numeranda die,
 Basia & amplexus & dulcia murmura amantum.
 Attale, divitiis sunt potiora tuis.

Horum cum Quæstor jam sis Bogarde bonorum,
 Ne cupias summi Consulis esse loco.
 Nec tibi Pratura placeant. una omnia Sponso
 Cypris erit, blandis officiosa jocis.
 Sic Quæstura duplex tibi contigit. una laboris,
 Vna Cupidinei dulces furoris opus.

In Poëmata

LAVRENTII NIENDALII

Iurifconsulti & Poëtæ.

Quam leve rancidulis nitidas conspergere chartas
 Versibus, & vatis nomine vana loqui.
 Quam leve, Pieria genti debere cachinnum,
 Et nugæ seculo deteriore legi.
 En, vates turbam facimus, strepimusque frequentes.
 Ipse sui Phæbus præda futura chori est,
 Iamque pœtarum Parnassus mole laborat,
 Castaliosque bibit turba profana lacus.
 Docte Niendali, appropera. & meliore Camæna,
 Hinc procul ignarum carminis agmen age.
 Et vulgus raucum & streperas sine lege cicadas
 Pelle & Apollineis castra molesta scholis.
 Ordinis plus dulce melos. patriamque serenis
 Vocibus & Latio jam facis ore loqui.
 Post Themidem Musas repetis. post jura furoribus,
 Causidicusque tuis ingeniosa canis.
 Præstat Cirrha foro. præstant hæc litibus artes,
 Mitior est querulo carminis aura reo.
 Nos nobis iudexque sumus legesque forumque.
 Arbitrio vates vivit agitque suo.
 Nos nobis rubrica sumus, decreta, Senatus.
 Nil juris nostra in carmina Cæsar habet.
 Cogitur in nostras Princeps cum Cæsare leges.
 Et faciunt nobis nomina tanta pedem.

*Hæc quoque cum possis, facias, peragasque poeta,
Dic, Themidis titulis, hunc placuisse magis.*

In Domum

A N A T O M I C A M,
quæ Amstelodami visitur.

Viderat excelsas in se pater *Amstela* turres
Surgere & ingenti templa dicata Deo.
Viderat immensum dispargi vela per orbem,
Et portus ratibus tot patuisse suis.
Tot pandos natura opibus turgere penates,
Quas Oriens vel quas Vespera dives alit.
Viderat hic tragicis aptari tecta cothurnis,
Et nova diverso pulpita vate loqui.
Viderat omnigenas librari pondere merces,
Officiisque aptas talibus esse domos.
Armaque disponi spaciis *Mavortia* magnis,
Arma, quibus duri frangitur ira *Tagi*.
Cum sic sospes ait : minus est, quod fecimus urbi,
Nec decor ad laudem sufficit iste meam.
Erige funereos præstans *Respublica* circos,
Erige, quos habitet trux *Libitina*, lares.
Vivimus incolumes alibi. hæc penetrabilia morti
Condimus, hæc raptis pellibus aula riget.
Cernimus hic avidi, quicquid sumus intus, & illa
Qua latet, in media fabrica luce patet.
Hæc anima locus, hæc mentis veneranda taberna est,
Hæc minor occultum capsula numen habet.
Quod fuimus, non jam sumus. En, defloruit ævum.
Et lacer extincto lumine sordet homo.
Adspicite hæc cives & dicite *Fascibus*: hic vos
P posse modos mortis discere, nolle mori.

In Librum

DANIELIS MOSTARTII,

Amstelodamensium Reip. à secretis
de scribenda Epistola.

Scribite vulgares anima. tunc scribitur aptè,
 Cum genio loquitur litera quaque suo.
 Decurrit gravibus regalis epistola dictis,
 Et tetrica dictant verba severa togæ.
 Acer honoratum sermo compellat Achillem.
 Acrius ad Phrygium scribit Elisa ducem.
 Mitius Oenone Paridem formosa salutat.
 Mitius Egidem Cressa piella suum.
 Intererit multum Davusne loquatur an ipse
 In tabulis duro litiget ore senex.
 Purpura grandiloqua est, lenis pratexta, severus
 Miles, amans facilis, vir gravis, aqua parens.
 Ut difformis honos, sic dispar forma decori est.
 Atque aliis scribi vocibus illa cupit.
 Hac populos, Mostarde, doces. hac, optime scriptor,
 In mediis prestans Amstela discit aquis.
 Scripsimus ad normam pueri. te praside vocuro
 Discimus exacta scribere lege viri.

Ad Nobilissimum Virum

CHRISTIANVM MOLLIVM,

de FEVDIS aliquoties cum laude
disputantem.

Nuper in Advaticis, Molli doctissime, campis,
 Vittrices Batavum tot sonuere tubæ,
 Cum puer Auriacus grandævus sterneret hostes,
 Captivasque Duci signa dedere manus.

Tu (si bella licet Themidis conferre cruentis)
 Bella geris studiis non aliena tuis.
 Lis pro Iure tibi est. pugnae fit arena Lycaum.
 Et sua jam vernans arma Iuuenta quatit.
 Omnis ab ingenio labor est, ratione triumphus.
 Et partes peragit lingua diserta suas.
 Non alio, Astraea miles, tua Feuda paratus
 Asseris & Gothico nomine victor ovas.
 Munera prisca Ducum Legum virtute tueris.
 Nosque reos sprete conditione facis.
 Dat Princeps, terrasque suis largitur & agros.
 At memores tanti nos cupit esse boni.
 Libertas qua nostra fuit, donantis habetur.
 Et redit in Dominum gratia sola suum.
 Totaque posteritas satis innexa parentum,
 Non alia proavum pramia lege capit.
 Hac, Molli, dum cuncta doces, pro Principe faris,
 Et tua magnorum pagina causa Ducum est.
 Imperet obstrictis Majestas gentibus. illud
 Grandius, Imperiis scribere jura Scholas.

Ad Nobilissimam Dominam

ANNAM TRESLONG,

Viduam, cum à me jussu Zulechemii
& Hoofdii Muydam invitaretur.

A Nna veni, quò te vernans invitat Aprilis,
 Verque suum gestit fallere vere tuo.
 Vere tui vultus & centum vere leporum,
 Quis magis innocuum nil habet ipsa Venus.
 Anna veni, summisque viris adsuesce vocari,
 Quos Zulechemus ager vel mea Muda colit.
 Ecce suis Helmana tuis arridet ocellis,
 Basioloque tuum lata coronat iter.

Ecce tua Sarrapa miscetur dextera dextra,
 Teque salutiferi sideris instar habet.
 Occurrit Maria insolitis amplexibus Anna,
 Nec tamen hac utero, vel venit illa gravis.
 Occurrunt vidua & capta novitate loquendi,
 Negligit illa mihi, negligit ista loqui.
 Nil moror. assurgam geminis, venerabor utramque.
 Sufficiet digitis simbria tacta meis.
 Forsitan hac nostras accendet simbria Musas.
 Et poteris per me nobilis Anna cani.
 Non virtutis eges. fama matrona litandum est.
 Quanta spes modico carmine Belga sciat.
 A te simplicitas mores, reverentia gestus,
 Temperiem Cyprus, seria discit amor.
 Adpropera & tantis Mudam virtutibus imple.
 Tesselaque ad vestram fulgeat ipsa facem.
 Non petit hoc solus vates. sed fessa procellis,
 Mitior, ut venias, supplicat aura tibi.

In Laudem

I V B A L I S,
 primi Musicorum instrumentorum
 inventoris.

Lætitia primave dator, clarissime Iubal,
 Mellifluum cujus fluxit ab ore melos,
 Cum tua tot rerum laudes vocalis arundo,
 Et summum caneret tibia docta Deum,
 Cum citharam digitis, cum pollice tensa ferires:
 Barbata, cum numeris flaret avena suis,
 Cum calamis distincta fuit tibi fistula, cum te
 Cymbala inauditis detinuerent sonis:
 Quam potuit bis vita tibi placuisse canendo,
 Et nimis atrati displicuisse dies.
 Quam tua per longas duxisti gaudia luces,
 Quam tibi nulla fuit noxque diesque gravis.

Sollicit.

*Sollicita quoties premerent prae cordia cura,
 Discussit curas fistula prima tuas.
 Et tua cum valida torrerent viscera febres,
 Solamen tanti pleetra fuere mali.
 Terruit iratam Lachesin lituusque tubaque,
 Velocesque chelys traxit amica dies.
 Ad cantus lususque tuos, ceu nesci a fati,
 Mors stetit, & potuit dememinisse sui.
 Buccina vix nati cecinit cunabula mundi.
 Classica pacificis insonuere modis.
 Peccen, chorda, fides, nervi, modulique, lyraque
 Verticuli, ingenii sunt monumenta tui.
 Qua pia posteritas quoties miramur, amantes
 Dicimus, hoc magni Iubalis audit opus.
 Ille dedit voces cannis linguamque salicto,
 Et lepidum è buxi cortice finxit epos.
 Magne pater Iubale, tuae praeconia prolis
 Collige, & à sero praemia vate cape.
 Si tua nascenti placuerunt carmina mundo,
 Nostra fatiscenti sit placuisse satis.*

In Hinnulum missum à

IOHANNE POLYANDRO

à KERCKHOVEN,

Heenvlietæ Domino, & Saltuum Hol-
 landiæ Praefecto &c.

Hinnule, qui Batavum silvis nutrita, tot inter
 Diceris agrestes gloria prima seras;
 Hinnule, qui toties saltus emensus & undas,
 Liquesti celeres post tua terga Notos:
 Hinnule, qui rapidis subduxti crura molossis,
 Donec amatori victima facta meo es:
 Iam Batavo praebes illustra fercula vati,
 Et spoliis nostris dentibus esse cupis.

Scilicet est sua nobilitas & stemma pœtis,
 Et genus ex alto nomina tanta trahunt.
 Nos genio studiisque Deum contingimus Aulas,
 Et genitor Phœbus fingitur esse mihi.
 Hinc epulas, hinc fercla Ducum, Polyandre, meremur.
 Et tuus hac nobis vult tribuisse favor.
 Hinnule, convivis disfecte in frustra voraris,
 Qui viridi saliens gramine totus eras.
 Hinnule, nos multo peraratas sumine costas
 Vidimus in mensis ordine stare meis.
 Hinnule, nos lauros costis infiximus illis.
 Hac decora, hæc vatis signa fuere tui.
 Hinnule te Satrapæ, te discerpere pœtæ.
 Te meus insontem dilaceravit Eques.
 Hinnule, non hac res odii est, sed testis amoris.
 Hoc facit ad laudes, hinnule coctæ, tuas.
 Hinnule, qui propriis pedibus decurrere nescis,
 Iam discis pedibus currere posse meis.
 Hinnule, dic grates Domino. dic Hinnule, dentes
 Esse mihi cicures, nec minus esse feras.

Ad Amplissimum virum
 D. BARTHOL. MULLERIVM,
 Reip. Hamburgensis Senatorem.

Accipe laudatos cineres & funera magni
 Consulis, & scriptum post sua busta senem.
 Quos meruit nuper vivus, quos gessit honores.
 Post obitum poterunt jam quoque saxa loqui.
 Succedis, vir magne, sem. & cervicibus urbem
 Consiliisque levas publica vota tuis.
 Te cives patriæque vident tot lumina. certè
 Iudice me, tantis nasceris exequiis.
 Atque alium vestris donant te Nestora terris
 Numina, in applausus officiosa tuos:

*Seu Batavos legatus adis, nostrique Senatus.
 Et coram Auriaci Principis ora vides:
 Seu tua Stormarias flebit facundia gentes,
 Et volupe est cives demeruisse tibi.
 Fallor? an extincto, quem dixi, Consule, spes est,
 Vt novus in Patria commoda consul eas?
 Hac virtus tibi sternit iter. sic auguror absens.
 Hoc cupiant cives, hoc voluisse Dii.*

Ad Nobilissimum

D. IACOBVM CATSIVM,

cum suffitus mihi Lusitanicos misisset.

Non Arabum jam thura moror messesq; Sabaas,
 Ipsaque Panchaïcis balsama missa jugis.
 Nulla ab odoriferis veniant mihi dona Mo-
 luccis,

*Non recreor fumis dives Iava tuis.
 Catsius Hispanos plena mihi mittit odores
 Pyxide, & officii nomina scire cupit.
 Passillosque Tagi & suffitus donat Iberum,
 Illecebrasque meis naribus arte facit.
 Iam vestis nidore placet, nidore capilli,
 Et viduo melius lectulus intus olet.
 Fumea delectant nentes hypocausta puellas,
 Et sub veste latens sit medicamen odor.
 Discutiunt scedas fragrantia ladana nubes.
 Illa potest segnes aura juvare viros.
 Quanta mihi mittis, Catsi, secreta Dioues,
 Quam tibi nostra salus, quam tibi debet amor.
 Quam fumis me multa doces. nos vivere fumis,
 Et similes fumis ocyus ire dies.
 Fastum fumus alit, fumi ludibria luxum,
 Ventilat ancipites fumus & aura scholas.*

Fumant

*Fumant magnifica vanis suffitibus aula,
 Fumat disfidis curia tota suis.
 In bellis fumant mixtis incendia flammis,
 Cunctaque sumigiis gloria pasta Ducum est.
 Nos etiam vates fumos divendimus orbi.
 Et cum carminibus res peritura sumus.
 Sic mihi dum fumi donas tot nomina, fumos
 Accipe pro fumis, magne poëta, tuis.*

Ad Amplif. doctissimumque virum

D. SILVESTRVM
TANCKELMANNVM,
 Iudicem territorii Lingensis.

Q Vos mihi mensarum mittis, Sylvester, amores,
 Accepit cupidis nostra culina focis.
 Sylvestres donas pecudes & cruda Cherusci
 Fercula, grunnitu non metuenda suo.
 Das animal, sine mente placens, post funera solum
 Vitale, cui sumen pingue saburra facit.
 Das mihi, quâ cæsa junguntur federa, porcans.
 Scilicet hoc veteris religionis habet.
 Agnosco natale solum. pecus ilice pastum,
 Victima Vestphalico quæ cadit icta solo.
 Qualia Bæotum rudibus pascuntur in agris,
 Qualia in Arcadice clara fuere jugis.
 Qualia mandat superum fastidit Apella,
 Qualia liberior præputiatus amat.
 Hac mihi in hybernos servantur dona Decembres,
 Cum sua Saturnus festa Batavus aget.
 Tunc epulas lentis torrebimus ignibus istas,
 Gloria symposii sus erit una mei.
 Totus in hac acuet dentes animosior hospes.
 Exstimulat sævam cum mora longa famem.

Sic fervere focos facit & tua perna lebetes,
 Et medias inter stat speciosa dapes.
 In perna latices, in perna vina Lyæus
 Laudat & in perna parte viator ovat.
 Nunc etiam vates. & dum mihi pernula sumat,
 Non sat cocta tibi carmina perna facit.

In observationes Medicas Clarissimi
 Viri

NICOLAIVLPII.

Quam miseri morimur, Tulpi. quam plurima
 nostri
 In dominum pars est perniciofa suum.

Conspirant dens, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum.

Membraque jam tibi sunt, jam malefida mihi.

Prodimur & tacitis jurant in funera caufs

Viscera, in humanas officiosa neces.

Nunc capitis fatale malum est; nunc gutturis arctas

Claudit & obvallat longior uva vias.

Turget venter aquis & cœcis fluctuat undis,

Et vivus tumulum bajulat ipse suum.

Labimur exanimes, membrisque ferocia crescit,

Convulsaque rigat lurida spuma manus.

Vt lapides sumus ingenio, sic fervida renum

Temperies lapides saxaque dura foveat.

Hæc nos scena manet. tantis tortoribus agri

Vivimus & querulo corpore vitæ dolet.

Talia dum memoras doctis spectacula chartis,

Pagina quaque mihi carnificina fuit.

Ærumna facies crudique doloris arena.

Et lachrymis undans flebilis urna suis.

Hæc, scriptor præclare, docent. eademque malorum

Chartæ mali causas, crimina nostra, notat.

Peccamus luimusque simul. Venus improba morbos

Parturit & rabies exitiosa gula est.

*Ira nocet sanis. vitalem suffocat ignem
 Luctus & excussa religione dolor.
 Qua mala si cessent, possent cessare libelli,
 Morborumque ferax Ilias esse minor.
 Et tuus agrorum properans ad limina currus,
 Attonitus posset stare quietus equis.*

IN PRÆDIUM
 IACOBI CATSI

*Equitis, & Hollandiæ Ordd. Syndici,
 quod Hagam & Scevelingam inter,
 in arenis conspicitur.*

I*am Batavus securus agit; dum turribus insonat,
 Et sterilis vallis ludit arena suis.
 Mœnia conspicimus, nullis metuenda Philippis.
 Tot fossa, nullo bella movente, patent.
 Circum gleba riget spinisque exasperat arces,
 Quas viridi natas cespite fudit humus.
 Catsius hic totos muris accommodat agros,
 Et campos speciem Martis habere facit.
 Mutantur planis sublimia, summa profundis.
 Miraturque suas terra subacta vices.
 Arida se liquida distinguit Naiade Vesta,
 Torridaque æternis jugera tingit aquis.
 Insertis pulchrè frondent arbusta salictis,
 Ordimbusque suis conspicienda virent.
 Hic piger acclivi gleba decumbit Iacchus,
 Et medio tangi Solis ab igne cupit.
 Hic, ubi Pan timida lateat cum Phyllide fessus,
 Silva verecundis surgit opaca comis.
 Hic Italâm poterunt Baia Cumaque locari,
 Et meliora mihi fata Sibylla canet,
 Seu Schuurmanna volet fieri, seu Tessela vates.
 Seu cupiet Princeps carmen Eliza loqui.*

Scilicet

Scilicet hæc Phœbi domus est. hæc Palladis arces.
 Hæc nova non unum mœnia numen habent.
 Claudunt innocuas hæc propugnacula Musas,
 Ne tersas violet barbara turba Deas.
 Arcentur Momi tribulis, & scommata pungit
 Vndique marginibus spina cruenta suis.
 Arcentur portis curæ, livor que dolorque.
 Quisquis amans recti non eris, hostis eris.
 Vna Heliconæ refert, Parnassia culmina turris
 Altera, & has geminas adspicit Haga Pharos.
 Scandimus hos apices gradibus. qui celsior exit,
 Equoreos propius monstrat adesse Deos,
 Et latè tot rura aperit, Superùmque penates
 Pandit & Auriacas culmina pulchra domos.
 Hæc quicumque vides solertis prædia Catsi,
 Et nondum fessi grande ligonis opus,
 Dic: Labor hæc fecit. similis jam Belga creanti est.
 Cum desunt terræ, fabricat ipse solum.

In Theophrasti Herbarum Historiam à

IOANNE BODÆO

à STAPEL,

Medicinæ Doctore luculentis notis
illustratam.

Adspecte Græcorum tabulas & prisca renasci
 Secula, natura parturientis opes.
 Cecropidum patuere schola, patuere recessus
 Dogmataque ingenii tot, Theophraste, tui.
 Hic herbas fruticesque suos vetus explicat Hellas.
 Pagina pulvillum qualibet ista facit.
 Quicquid in hoc felix genuit natura theatro,
 Singula stant spatiis conspicienda suis.
 Ingera sunt chartæ; viridaria tota libelli,
 Area quæ mundi est laxior, arctæ patet.

Mira

Mira loquar. durant isti sine solibus horti,
 Non opus hic Zephyris, Æole blande, tuis,
 Non arbuta rigant pluvia, confundimus anni
 Tempora; quod carpat bruma vel ipsa dabit.
 Nullum gleba facit, nullum discrimen arena.
 Prostat in hoc nostro Gracia tota solo.
 Distincti cœeunt grandi discrimine fructus,
 Germinaque adversis dissociata plagis.
 Vna Arabum Cilicumque graves hic fascia messes
 Colligit, una gerit gramina mille manus.
 Vna domus, capit unus ager, quæ dividit orbis,
 Et mundi exiguo venditur ære labor.
 Hoc sapiens Theophraste, tuum est. Bodaus honores
 Addidit, & voces tersius ire facit;
 Et longa mersum seculi caligine verum
 Eruit, & vultu dat meliore legi.
 Marcebant veteres herba; decesserat illis
 Et vigor & formæ gratia prisca sua.
 Nunc melius fragrant, tanto sub vindice, plantæ
 Pulcrius, inculta quæ jacuere, vident.
 Balsama, thus, alios aloë diffundit odores,
 Tollit inoffensum palma superba caput.
 Quam prius ignavi zizania presserat ævi,
 Invenit hic laudes, laurus amica suas.
 Cauliculi, radix, calices, fibraque, striæque,
 Omnia conspectu splendidiore placent.
 In Dominum natura redit. cedrumque perennem
 Conficit his ipsis officiosa notis.
 Ut, quem non valere herba servare labantem,
 Post obitum possint semina salva loqui.

IN DIATRIBAM

Nobilissimi Viri D.

CONSTANTINI HUGENII,

Equitis, Zulechemi Domini &c. de Organorum in Templis usu & abusu.

S I pia Seraphica modulantur carmina mentes,
 Excelsumque canit maximus ordo Deum:
 Si sua cœlorum series concentibus aptat
 Corpora & exactis incitat astra sonis;
 Regia si summum cecinerunt pleetra Tonantem,
 Et Solyma modulis perstrepuere suis;
 Si medius olim sonuerunt organa templis,
 Cum pietas pressum tolleret alma caput,
 Nec fureret Martis rabies in sacra Deumque,
 Otiaque asserta religionis erant;
 Cur nostro tetrici damnabimus organa seculo?
 Aut grave crediderim carmina sancta cani?
 Materies laudum Deus est, tot gloria rerum,
 Omnis in hunc hominum plausus & horror abis.
 Hunc natura stupes & vis & norma canendi.
 Plena suo nunquam numine lingua silet.
 Cur sileant digiti? cur non facundia vocis,
 Atque attenta manus nobile pulset ebur?
 Dummodo mens digitis, digitus comes incubet arti,
 Et quæ sunt auris gaudia, sint animi.
 Constantine, Dei si nos Sapientia totos
 Condidit, hunc quavis impero parte cani.

IN OBITVM

Nobilissimæ & eximæ Dominæ,
ANNÆ IONCQVERS
 Conjugis Nobilissimi viri
DANIELIS SCHONCKII,
 Poelgestæ Minoris Domini.

Vix thalamos, Ionquera, tuos & federa lecti
 Scripsimus, & patriæ vota benigna tua;
 En, vocor ad tumultum lachrymans, mæstosque
 Ruptaque conjugii vincla fidemque queror. (penates
 Excipit officium tenera Libitina Diones.
 Attonitusque tuo funere plorat Amor.
 Exstinctasque faeces dolet eversumque pharetram,
 Et subito impatiens vulnere læsus obit.
 Venisti ad Batavos conjunx, ut mater abires.
 Et moreris, titulo sed meliore parens.
 Ereptamque sibi te servat in obside Natâ
 Schonckius. hoc pignus possidet ille tur.
 Virtutesque tuas hæc vellet prole renasci,
 Nec tibi dissimili posteritate frui.
 Cur Natura facis matres, ut perdere possis?
 Et cupis hanc, ista condit. one, mori?
 Cur socias par dilectum, & sejungis amantes?
 Copula cur nexu solvitur ipsa suo?
 Cur, Lucina, thoro facilis, jam facta noverca es?
 Cur tantis illam vis peperisse malis?
 Et fieri latam tristi mercede parentem?
 Gaudiaque ingenti prima dolore premi?
 Scilicet humanis defuncta puerpera curis,
 Spes alias vovit religioſa Deo.
 Et potuit spreuisse levis dispendia mundi,
 Quæque nimis volumus nos, voluisse minus.

Sic gignens, Christo genita est. partusque labores
 Finit, eterna facta quietis amans.
 Dumque sui nusquam vultus atque ora mariti
 Conspicit, his discit posse carere bonis.
 Optima tot gemitus genitrix ignorat in astris.
 Nec speciem misere parturientis habet.
 Latior in vultu species divina renidet.
 Gaudiaque à summo Numine plena capit.
 Quam suus implicuit castis complexibus Albis,
 Flebile nunc nobis, Rhene, cadaver habes.
 Et nuptis tanta veneranda exempla mariti
 Objicis & velles sic adamare tuas.
 Tu, Schoncki, tua damna doles. mihi divide luctum.
 Parte dolet, quisquis condoluisse potest.
 Desitui consorte, grave est. plus illud, amarè
 A Superis, quam non semper amare queas.
 in oculis, hæc ipsi geri, minus adspicis æquis;
 Non alia est, homini quæ tibi scena patet.
 insanum est, ipsi voces opponere cælo.
 Et tecum Pietas officiosa filet.
 Te pete in amplexus, quam nunc amplectitur ather.
 Non tua dos, cæli est; mutua facta tibi.
 Quæ pia, quæ cunctis vixit peramabilis, illi
 Debit in pacis sedibus esse locus.
 Maxime vir, solus non hic affligit Atridas
 Iste dolor. quæ nunc fors tua, nostra fuit.
 Ex æquo dolor ille nocet. sine compare possum
 Verba tibi à latis valde aliena loqui.
 Quos animos gerimus, libret Prudentia. fas est,
 Majores Fati casibus esse viros.

Ad Doctissimum Virum,
D. G V I L I E L M V M P I S O N E M

Ill. Comitis Mauritii Nassovii Archiatrum, cum ex orbe Americano in Europæum rediisset.

Sidera vidisti nostris non visa sub oris,
 Pantagonumque truces, optime Piso, lares,
 Barbaricasque domos crudique cubilia Martis,
 Ludus ubi est, hominem dentibus esse hominem.
 Suave fuit, gustasse graves dulcedine cannas,
 Pisiaque nominibus non aliena tuis.
 Suave, tuas impleſſe novis concentibus aures,
 Quos procul à Batavis discolor edit avis.
 Et tetigiſſe feras & caſtigata veneno
 Corpora & Occidua monſtra ſtupenda plaga.
 Olfeciſſe ſuo manantes cortice ſuccos,
 Balsamaque effluvis luxurioſa ſuis.
 Nunc cunctos Patria reficis dulcedine ſenſus,
 Et poſt longa abitus tempora, Belga redis.
 Et mores cum cœlo alios & mite reſumis
 Ingenium & veteris verba benigna ſoli.
 Induis hic Batavum, crudelemque exuis Indum,
 Et melior priſco ſub love civis agis.
 Non hic nigra polo nubes, ſed ſtella refulget.
 Non hic thuribulum, ſed cynoſura micat.
 Non Argo nunc viſa, nec implacabilis Hydrus,
 Sed propius pronis cernitur Verſa rotis.
 Adſpicias hic placidos cœleſti in Virgine vultus.
 Forſan ut in terris Virgo placere velit.
 Quique tibi tenſum Chiron ſurrexit in arcum,
 Ex oculis longè nunc abit ille tuis;
 Et blanda te vult Veneris perferre ſagittas,
 Et caſto domina delituiſſe ſinis.

Sic aliis astris regeris. tua flumina potas,
 Et patrium comedu latior hospes oliu.
 Quò trahimur Fatis homines. discernimur ipsis
 Orbibus, immensis dissociamur aquis.
 Hac, illac, quà terra patet, cum Sole vagamur,
 Nec spatium voti gleba pusilla capit.
 I, Piso, jam Piso redi. quem conscia rekti
 Mens habet, & cui splen ridet, ubique domi est.

IN PICTURAM

Eximii Pictoris

IOAC. SANDRARTI,

qua Apostolorum in terras omnes
 abitionem exhibet.

Adspecte Apostolicos vultus spectator & ora,
 Totque sacrosancto nomina sacra Deo.
 His potuit peccans simul respiscere mundus,
 His ducibus mores induit ille novos.
 Hi sunt, qui sæda mersas caligine terras,
 Nosque reos certa surripuere neci.
 Hi sunt, quos Stygii tremuere palatia Regis,
 Impietas quorum concidit iusta sonis.
 Hi sunt, lux ista hominum est, & buccina veri
 Plurima, & ætherea signa facesque via.
 Hi sunt, agricolæ, testesque vides, patresque piorum,
 Et celeres in tot nuntia læta pedes.
 Hi sunt, abeunt missi per rura, per oppida, quisque
 Intrepidus Christi voce vocatus abit.
 Hi sunt, dextram dicuntque vale. mentemque Tonanti
 Quilibet & cælo pectora tacta vouet.
 Hi sunt, quæ restat, nisi flagra, cruces, tormenta, secures.
 Hi sunt, sustinet hoc precio spes animosa loqui,
 Hi sunt, quantumque minus populique opprobria sperant.
 Et volupe est Christo sub duce cuncta pati.

*Si tabulam excellens Sandrarti dextera pinxit,
Si templis altè cernitur illa tuis,
Res levis est. illud majus : si Cæsar & Orbis,
Quæ sacri vates nos docuere, velint.*

In Poëmata Cl. Viri

CORNELII BOI

Zelandi, Iurifconfulti.

Qui Leo Mattiacis medium se tollit in undis,
Emergens Patria prisca figura fuit.
Nunc vatis nova forma sui est. qui primus i
Fluctibus è salsis dulcior exit aquis. (ill
Attollitque caput clarusque emergit & ipsum
Obruit Aoniis fontibus Oceanum.
Et tetricam absorbet Tethyn lenitque procellas,
Neptunoque facit mitia vota suo.
Barbaries sic mersa perit. lepor ille resurgit
Atticus & Latii carminis exstat apex.
Bojus verba facit Batavoque à sidere robur
Concipit & pergit nil nisi grande loqui.
Seu Fama ostentat Belgas & consecrat avo
Bella Ducum & socio Principe scriptor ovat;
Seu thalamis miscet tumulos, funesta serenis,
Iamque illum Veneres, iam Libitina vocant ;
Seu Phœbum per sacra rapit Christumque Deumque.
Nomina per terras relligiosa, sonat.
Carmen res non una facit. patet omne theatrum
Vatibus & passim, quod venerentur, habent.
Ipsa Themis tetricas Boyo mitescere leges
Imperat. absolvit Cæsaris irareos.
Indulget veniam miseris, faciliq̃ poëta
Vult faciles etiam dicere jura togas.
Femina cantatur, nec displicuere modesta.
Irruit in doctos noster Apollo sinus.

Quiq̃

Quique unam colit, has laudes unius amori
 Devovet. & vati gratia nata domi est.
 Tu quoque te portasque tuas Zelandia debes,
 Magnaque gens isto surgis honore foris.
 Adspice, Mattiaci incipiunt ridere Leones,
 Caudaque praconem mulcet amica suum.
 Et qua lingua trucem solita est irata cruorem
 Lambere, mansueto verberare lambit epos.

In Novam

P. VIRGILII MARONIS

Editionem, curante doctissimo viro

D. CORNELIO SCHREVELIO,

Gymnasii Lugdunensis Rectore
 Vigilantissimo.

Hoc est grandiloqui Carmen sublime Maronis.
 Ha voces Latii detinuere Deos.
 Sceptra probant vatem, damnataque pagina
 Vivit & Augusti Caesaris ore placet. *(Flammis*
ha poëtarum norma est. tunc surgimus omnes,
Fimbria cum nostra tangitur ista manu.
hic cunctos super exstat apex. hac lambit Olympum
Gloria, nec seclis tot finit esse parem;
steritas desperat. amat, quem suspicit unum,
Et radius tanti sideris agra jacet.
et, Schreveli, reddis Soli sua lumina & illas
Cernere das flamma fulgidioræ faces.
ena novum nuper per te Tarpeia soccum
Induit & nitidis vestibibus Aferit.
anc tua magnanimum Aneam solertia nobis
Vindicat & Phrygius Dux sine nube micat.
gitur Andimus non uno interprete vates,
Romaque jam melius Martia verba capit.

Debet Troia tibi, debet Sicheia Dido,
 Ipse repurgato carmine Turnus ovat.
 Sic Ducibus castrisque Ducum bellisque tubisque,
 Sic comites audent regibus ire Schola.

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri

HARALDI APPELBOOM,

Serenissimæ Suecorum Reginae res
 in Batavis curantis,

Et Præstantissimæ Virginis,

S V S A N N Æ R O G E A V,

Iam Ver molle tuum est. jam ridet amoribus annus
 Quique dies mundo, plus placuere tibi.
 Optima tempestas Veneris descendit ab astro,
 Et Geminos fratres pronuba signa facit.
 Scilicet in thalamis Pollux cum Castore fulgent:
 Inque tuas jurant sidera tanta faces.
 Et cui Maja dedit Romana vocabula, mensis;
 Principium vestri dulce furoris amat.
 Nec vanum reor hoc. genitrix fuit illa loquentis
 Pro love, pro Superum Numine Mercurii.
 Vt tibi Suecorum pro Majestate loquenti,
 Idem sufficeret verba diserta Deus.
 Adspice Natura, præstans Haraldæ, favorem.
 Omnis in hac tecum conjuge vernat ager.
 Adspice Christina tibi suffragantis honorem.
 Illa tuo Princeps qua cupit ore loqui.
 Sceptra favent, studiisque favet genalibus ether:
 Hæc sunt conjugii prospera signa tui.
 Et si quod vatis precium est, nos jungimus istis
 Vota poetarum dextera Numinibus.
 Ambiat Haraldum lætis amplexibus uxor,
 Basiliisque neget posse carere tuis.

Tu quoque, dilatis Sueonum, suavissime, jussis,
 Ne numerata sponsa basta, funde lubens.
 Si nimium gelida & rigida est tua Succia, caute
 In Batavis astro fervidiore cales.

Et dum Regales committunt praelia partes,
 Prælia jam terra, jam metuenda mari,
 Vos geminos thalamus, concordēs lectulus abdit,
 Et speciem belli nil metuentis habet.
 Hic hominum in terris furor est. Mars, oscula gliscunt.
 Incubat ille ferox Regibus, hac tua sunt.

IN NVPTIAS

Ornatissimi doctissimique Viri
 D. STEPHANI vander HAGEN,
 I. V. D.

Et lectissimæ eximique Virginis

M A R I Æ R E A E L.

Optima quæ toties Virgo, puerilibus annis,
 Tempora fecisti candidiora mihi,
 Cum gravitas hac nostra tuo penderet ab ore,
 Attonitusque suo carmine staret Amor,
 Irrataque in labris (memini) facunda nataret,
 Et summos traheres blanda puella Iovis:
 Hinc ignota tibi poteras, dulcissima, fari,
 Et Venus insonti fabula sapè fuit.
 Hinc Phyllis, Cassandra, tibi cantata revixit,
 Et placuere tuis nomina ficta jocis.
 Ut nunc se veri testem Barlaus amoris
 Præbet & à grato carmina vate refers.
 Prælia jam loquimur Sponsæ. mentita faceffient
 Oscula, & ad Veneris lumen adulta venis,
 Jam vera probas, quæ quondam ficta probabas,
 Lectæque amatorum pagina, tota tua est.

Iam quid tela, faces, jam Sponsa Cupidinis arcus
 Discis & officii Cypridis ipsa vacas.
 Dum Sponsus partes Daphnis, tu Phyllidis imple,
 Inque Cupidinea luditis arte pares.
 Interea circumvolitat gens omnis amorum,
 Inque tuo gaudet pulchra juventa thoro.
 Et tenerum quodcumque, recens, imbelle, venustum
 Invenit, & quicquid triste, senile, fugat.
 Verna nitet facies geminis, sacundia verna est,
 Vernantes oculi. nil in amore grave est.
 Talis juncta fuit Sappho formosa Phaoni,
 Non alio vultu nupta Creusa fuit.
 Emula se Paphii acuit fervoribus astas,
 Et Sol à vestro concipit igne facem.
 Sic Superos attingit amor. Geminisque sub ipsis
 Hagijs exuvii virginitatis orat.
 Conveniunt doctrina, Themis, probitasque pudorque,
 Formaque praeclara semina mentis amat.
 Scilicet his sobolem dabitur virtutibus ambo.
 Et pater in natis conspiciendus eris.
 Tunc aliquis dicet, Maria frons ista, parentis
 Ista, refert oculos ille vel illa tuos.
 Ha sunt conjugii voces, hac premia lecti,
 Illa suo genitrix personat ore Venus.
 Vivite felices & ab ipso discite vate,
 Illecebram flamma nubilus esse moram.
 Vivite concordem, & veram credite vocem,
 Quod facitis, quondam perplacuisse mihi.

C. BARLÆI
POEMATVM,
MISCELLANEORVM
LIBRI II.

Ad Illustrissimum Dominum,

D. DVDLÆVM CARLETON,

Magnæ Britannia Regis apud Federatos
Ordines Legatum, postquam regium mihi
munus exhibuisset.

Salvete puppes, quæ Britannicum
pignus,

Et Carletoni sanguinis decus clarum
Portatis undis; cujus Albion curis
Suffulta curas fulciet Batavorum,
Et bellicosos Belgici soli patres

Sororante lenis eriget scepro.

Salvete puppes: Tuque Nerei conjunx,

Et qui patenti rector incubas ponto

Neptune: seu iam Carolo favens regi

Classes adornas lætus, & rates quassas

Bellis adaptas: sive transstra Flandrorum,

Hosiesque Morinos, mobilesque pradonum

Invalis arces, victimasque Cattorum

Utor cruenta rursus expias cade:

Expone terris creditum mari magno

Illustre nomen, cui vices dedit sandi,

Facundiaque celsa jura transcripsit

Princeps Stuartus, ille triplicis regni,

Boreique splendor orbis, alma majestas

Populi potentis, imperique majorum.

Mitescat aquor omne, nec sacrum pondus

Violent procella, donec ora Toxandrium

Aut Mosa tanto gratuletur Heroi,

Coëatque dextra dextra Federatorum.

Stamus Batavi, vivimusque non vincti,

At Rege socio, cur satur triumphorum

Turges trophaeis Belga? cur tui Martis
 Stupescis ausus? poscit hic sibi partem
 Laudum Britannus. his Eliza vexillis
 Involvit enses, Cantabroque nobiscum
 Cruore tinxit. Hæc Ibericam classem
 Demersit undis, hujus ultima Gades
 Arsere flammis. sola nec tui facti
 Vis tanta rerum est. cur superba despexit
 Ostenda Batim, messibusque plus ternis
 Attrivit hostem? lenit famem Britto,
 Illaque arenâ miles occubans Scotus,
 Formidolosi spector inclytus lethi,
 Terram momordit; quoque constitit vallo,
 Patria trophaum fixit, & sibi bustum.
 Ille obseratis victor irruit portis,
 Mauros fugavit, acer institit Flandris,
 Stravit Varaxum, totque laureas junctis
 Divisit armis. ipsa pressa libertas
 Injuriosa servitute latronum
 Redintegrata debet huic decus sortis.
 Nec bella solum, & gentis Asturum diros
 Domuit furores, exulemque Gradivum
 Ferociente nuper exiit parma.
 Cum rex utrique jura dicitans Phœbo
 Victas sub ipsa cerneret rates Calpe,
 Tartessus atros fumigantibus transstris
 Spectaret ignes, Herculi que vicini
 Tremere labores, jamque fessus armorum
 Philippus acri posceret moram bello,
 Iterum phalanges scribit, & suas Rheno
 Sociat cohortes, Martiasque despumat
 Tamesis procellas. Unus hostis ambobus,
 Commune bellum est. Tu Deos Batavorum
 Procuresque nostros, Belgique custodes,
 Affaris, Heros magne, tu Rosas lato

Donas Leoni, regiosque facundus
 Iussus recludis, consilique momentis
 Latè patentis flectis imperi frena.
 Talis feroces voce flexit Atridas
 Nestor disertus, & duces Mycenarum
 Affatus olim est. talis arce Tarpeia
 Cyneas Quiritum Patribus dedit pacem,
 Doctè locutus. Et velut mari vasto,
 Postquam furentes stella latior Cauros
 Fugavit undis, emicantque percussis
 Ledaæ signa, terror exulat ponto,
 Dimissa rursus vela Tiphys expandit :
 Tu fidus alium, tu jubar salut are,
 Heliceque fulges, vindiceque Belgarum
 Dexter secundas : quo loquente bellorum
 Horror faceßit, Hesperique regnator
 Ferale rebus augurat suis signum.

Sublimis anima, magne regis interpres
 Dudlee, qui me purpura Britannorum
 Donis inauras, pessimoque tot vatium
 Offers stupendum munus optimi Regum,
 Musisque nostris censor æquus applaudis :
 Has sume grata mentis obsides chartas,
 Arram clientis, candidique libamen
 Castum poëta. Sorte si meâ dignum est,
 Placuisse sceptris, jam benignus indulge,
 Placuisse vobis. cur iniqua sit Phæbe,
 Favente Phæbo ? cur neget serenatos
 Aurora vultus : quem serenus adspexit
 Titan, tuaque gentis editum Numen ?
 Me si favoris compotem tui faxis,
 Excelsus ibo, quâ super Deum sedes.
 Mundique tractus, fornicesque flammantes.
 Superum theatris destinaris, & cælo
 Præmittis amplum splendida decus fama.
 Sic lata semper Carolo fluant secla,

*Vivat beatus, veritatis assertor,
Et Christiani nominis potens robur.
Sic gratus illi, particepsque curarum
Sospes super sis. Patriæque jam fare,
Qua verba laudet Belga, damnet Hispanus.*

Ad Nobilissimum virum,

LAVRENTIUM REAEL,

rerum Indicarum nuper in India Orientali Praefectum, nunc Mathefeseos studiis vacantem.

V Ir magne, cuius dexteram calens pavit
Eous orbis, fervidoque supposita
Imperia Phæbo, cuius Occidens ductus
Latè potentis fregit armâ Castella:
Quem fama belli, Martique conatus,
Tidora supplex, Cantaberque depulsus,
Totiesque Belgis impetita Ternate
Vexere cælo, quâ latus per Arctourum
Delapsus Indus exteras rates vectat,
Gangesque lato Bengala sinu latrat:
Iam pacis alma cultor, & procul fusi
Satur cruoris, exilique majoram
Laudatus ultor, victimis Iberorum,
Patria, tuisque plus satis parentasti.
Post bella Phæbum, barbarasque post cades
Cyrham cape sis, & furore Mavortis
Tandem expeditus, subdis ocio Martem,
Hastam Camæenis, pileoque commutas
Placidaque olivâ lauream triumphalem.
Non jam tremendus vindicem Moluccarum
Ensem coruscas, nec tuas Batavorum
Curas lace ssi miles, aut minax classis

Instat Malacca. rapta Cantabro regna,
 Vitum cubile Solis, æquor Eoum,
 Tuaque laudis spatia vasta metiris.
 Non jam superbas Amstelæ fori gazas
 Bellator auges, scriniisque mercantura
 Infers avara dulce pabulum mentis.
 Non ventricosas mercibus rates lassas;
 Non federatas regibus manus jungis;
 Valloque castra cingis, aut struis muros.
 Quid Banda veçtet, auribusque protentis
 Malbaricus hospes, Borneumque, securus,
 Stellata mundi templa, siderum lapsus,
 Ortusque rectos, & tueris obl. quos.
 Deum penates jam placere cæperunt,
 Cui domita tellus; quaque parte terrarum
 Emergat Arctos, occidatque, vel rectus
 Volvatur orbis, & moras tenebrarum
 Titan adequet lucibus, vel extendat,
 Scrutaris, alti municeps novus cœli.
 Qua causa priscais astra sedibus trudat,
 Cur Spica fugiat Virginem, & minans cornu
 Medio remotus orbe frigidum spectet
 Aries Booten, cur suos trahat currus
 Borealis Æthon, plusque pellat Australis.
 Vt axe in isto, quo serox Duce[m] sensit
 Iberus, umbra dextra, vel sinistrorsum
 Flagellet astum, bisque torreat fruges,
 Bis altus ipsum verticem premat Phœbus:
 Toties quadrigas sistat; & dies nocti
 Describat æquos; luminumque tot vultus
 Attollat omnes, & mari lavet cœlum.
 Quot vasta sese terra passibus pandat,
 Vestigat animus, aut quibus sagax China,
 Feraxque Timor santali, vel Ambona,
 Spatiis Batavo distet orbe, metitur,
 Discitque inermis, qua subegit armatus.

Hac ipsa certe docuit accolam Nil
 Chaldaus Abram. norat ista cœlorum
 Librator Atlas, Herculesque suffectus.
 Hac involutos arte temporum fastos
 Caesar recudit, & novum decus sceptris
 Alphonsus addit: barbarosque crudeles,
 Tenebricosos Cynthia notans vultus,
 Flexit Columbus, quosque contumax Indus
 Cibos negabat, eruditus extorsit.
 Hac arte mundi suspicis creatorem,
 Lustrator operum, machinaque solertis.
 Quantumque possit numinis vigor summi
 Nutu potente, mens quieta perdiscit.
 Vices beata, ter quaterque felices,
 Qua te serenis hospitem Camœnaram,
 Divaque templis reddidere doctrine.
 Quam vita dispar, disparesque jam cura
 Pectus fatigant, spiritumque Bellona
 Furias perosum, & sava jura Mavortis,
 Vel Archimedi mancipant, vel Euclidi.
 Qui castra nuper, militemque lunari
 Clausum figurâ, circuloque direxti,
 Impune circos, angulosque jam formas
 Levi papyro, & ficta castra depingis
 Dux incruentus. qui sœtus armatam
 Numerare gentem, filiosque Neptuni,
 Quot Vrsa stellis, Pegasusve cœlesti
 Micent teatro, supputare jam gaudes.
 Nec trux machera, fulminansque ballista
 Profligat hostem. circinos rotat dextra,
 Quæ strinxit enses, perticaque chartarum
 Se dissecantes arte dirigunt sulcos.
 Spheram volutas, hostiumque tot tractus,
 Goam potentem, vasta regna Sinarum,
 Ditesque lavas: quasque adire non sivit
 Hispanus oras, tutus undique adspectas.

*Sic fama duplex posthumum vehet nomen,
 Patriaque Mavors te sacrabit, & Pallas.
 Quantumque vires horruit tuas Batis:
 Defensa quantum vindici suo debet
 Eoa tellus, insulaque non victa:
 Bata va tantum, plusque terra debebit
 Bellona alumno, praestititque Musarum.*

In Poëmata

Amplissimi & Clarissimi Viri

HUGONIS GROTII.

P*raclare Groti, tota cui Caballino
 Inebriata fonte provocat priscas
 Thalia lauros, & prioribus seclis
 Ligata verba; seu gradu cothurnato
 Sublimis altum nubibus caput condis;
 Seu foccus humili lenis ambulat gressu,
 Elegosque fundis, & necis Lycambeæ
 Testes iambo: Ecce, sempaganum
 Tuas ad aras sacra ferre vix ausum,
 Iam ferre cogit horror ille divinus
 Tua Camæna, & invidenda majestas,
 Que me relicto rursus ad lares Phæbi,
 Cirrhamque revocat, pallidamque Pirenen.
 Ut post faventes Vostri tui voces,
 Pest vota Baudi, calculumque Iosephi
 Tanto poëta, vindicique Musarum,
 Ineruditum serus accinam carmen.
 Praclare vates, lux, decusque Belgarum,
 Libitina cujus nulla nomen exstinguet:
 Ut me loquentem perculit sacer Ionas,
 Iam tertium renatus, & solo cælum
 Placans redemptor! Quis furor Deo dignus,
 Quæ sancta Manas pectori tuo sedit?*

Cum per sacratas mysticæ dapes mensæ
 Rotas trochaos, altiusque subuectus
 Pia futurum mente concipis festum.
 An Pallas aliqua præsidens Dei templo
 Hac ipsa suasit? aut Apollo cælesti
 Afflatus aura sacra Christianorum
 Didicit sonare? vel recessit in Cyrrham
 Cyrrha creator, & scholas poetarum
 Nescire non vult, quæ beare nos possunt?
 Vilescit omne, quicquid est profanorum
 Vbique vatum. non Catullus, aut Naso,
 Vaserque Flaccus, Bilbilisque lascruæ
 Dicax alumnus pulpitem fatigabunt,
 Te vate. longo linquitur gradu Vida,
 Et Symmacho commissus ad pedes ponit
 Fasces poeta, terreos super quando
 Raptus penates vota nuncupas Christo.
 Cedit Iuveni, cedit illa Seduli
 Senis Camæna: dumque sancta destillas,
 Simul omne Clarium doctus artifex robur,
 Helicon totum, & quicquid est venustatis,
 Et erudita antiquitatis, expandis.
 Beata tellus nostra, quæ decus tantum
 Ostendit orbi. si quid accola Galli
 Debent Thuano, si Casauboni manes
 Veneratur Anglus, plus vetusta Cottorum
 Gens, terror orbis, artiumque fecunda,
 Plus tota passim turba laureatorum
 Tibi debet, heros. Tu relicta Civili
 Imperia Batavum, bella tot per astates
 Pugnata Belgis, dexterisque commissas
 Dextris Iberum, tu vices laborantis
 Terræ, gemensque Belgium sub Albano,
 Cades nefandas Principum, nurus raptas,
 Exusta templa, gentis improbæ motus,
 Fedusque toties Marte vel dolo ruptum

Transcribis avo. Tu ferax triumphorum
 Arceſis altè ſtemma Naſſova gentis,
 Dignumque ſceptra Romuli genus cantas.
 Tu, ne trophæa parta dextera forti
 Arauſiorum poſthumus neget livor,
 Aut ſileat atas, das nepotibus ſciri
 Ignara lethi. Quid per Iſthmum littus
 Florem virorum, ludicroſque victores,
 Vileſque palmas, fervidaſque quadrigas
 Thebane jactas? alter hic triumphalem
 Scandit quadrigam, victor efferæ gentis,
 Regiſque Iberum, patria datus cadis
 Mauritius ultor. quique Belgicæ teſtis
 Virtutis eſſet, urbiumque captarum,
 Hoc ſolus axe Grotius quatit plectrum.
 Nec bella ſolum, militiſque funeſti
 Depingit ora, ſed furore Marvortis,
 Patriæque damnis expeditus, infeſtos
 Hoſtes adunat, exulemque Gradivum
 Multum petita præco pacis exarmat.
 O cygne Delphum, non tuas Bataavorum
 Viriſ adæquant geſta, nec tuiſ una
 Sat regio cæptis. tranſmarinus aſſurgis
 Ad ſceptra Regum; quaque dupliciſ regni
 Iacobus hæreſ triplicem domat gentem,
 Albiona, Iernen, & Caledoniſ lucos.
 Feſto recentem purpuram beas verſu.
 Quis non ſtupeſcat gratulantium voces?
 Sic poſſe fari Galliam, loqui Scotos,
 Et cum Britanniſ ſediſ incolæ noſtræ?
 Tu lingua cunctiſ, Muſa, vox, & orator
 Tot ſubditorum vota ſolus exolvit.
 Hiſ vectuſ oriſ Tethyos vias longè
 Tranſ poëta, radiſ Herculiſ metæ,
 Mixtuſque dura navigantium turbæ
 Merſas Iberoſ. Viriſ acer Heemskerki,

Et iste quandiu Solis occidet currus,
 Carteia stabit, accolent fretum Gades,
 Fatale nomen pertimescet Hispanus.
 Sed mox severos, facta mitior, ponit
 Thalia vultus, principum canens tedas,
 Mixtamque sobolem. qualis ille Verona
 Cecinit marinam Telei ducis nuptam.
 Aut qualis uno nexuit thoro sponsam,
 Honoriumque Claudiana Pimpleis.
 Exinde Latios posse jam Syracusas
 Sonare cantus, Atticasque mirabar
 Veneres amictus induisse Romanos.
 Quia Græcia jam proprium? refert sermo
 Latius illam, & si quod est decus Grajæ,
 Et oru ampli Doriensium genti,
 Non amulandus amularis interpret.
 Tandem gementis præfica capis munus,
 Et iusta solvis. sequitur una defunctos
 Laus sempiterna vatis, & truces lethi
 Sepulcra laxat. Scilicet fuit tanti
 Nunc occidisse, præmiumque virtutis
 Tuisse memores carminis tui fastos.
 Hac inter, ibam, quæ per omne doctorum
 Agmen faventes prodigus rapis Musas,
 Nunc ora regum pingis, aut amicorum
 Censes labores, nunc libris poetarum
 Præcludis, amplum vel per aquoris littus,
 Miracla Batavum, mobilem Noto pinum
 Velis adornas. navigat tibi currus,
 Curritque navis. arguunt ratem venti,
 Currumque tellus. arguunt ratem vela,
 Rotaque currum. creditur licet currus,
 Nec triga tamen est, nec quadriga, nec biga.
 Risi subinde Lentulum, tui risi
 Fallax amoris somnium; sed hærebam
 Adstricta cernens jura Cesarum versu,

Osque

Osque hic disertum. donec illa me Cræsi
 Midaque gazis, annulisque Gorlai
 Potior supellex voce pavit arguta.
 Princeps poëta, mensque fæta doctrina,
 Quo thure quaso, qua tibi novenarum
 Chorus Dearum, aut quisquis est Caballina
 Sititor unda, victima dabit sacrum.
 Tu major omni victima. placet solum,
 Ut jura moto des Poetica Phæbo.
 Et nos, tuarum vilis umbra virtutum,
 Humiles myrica, verba vineta conantes,
 Qui farre tantum adoro & molâ salsâ
 Inopes litamus, te fatebimur proni
 Vatum (faceffe livor) Imperatorem.
 Tantoque cunctis vatibus magis vatem,
 Quanto es Batavis omnibus magis charus.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,

E QVITEM,

cum Panegyricum suum eidem mitteret.

Qui clara magni fata Principis luges,
 Mihi que latus accinis parentanti:
 Nunc vatis ausus alterosque conatus
 Dignare veniâ; dum per inclytos raptor
 Ducum labores, præpetique sublatus
 Pennâ furentem Marte verticem stringo.
 Hic sceptrâ Princeps, & novos paludatus
 Fasces capeffit, & decus Batavorum,
 Toga secures, vasta regna Belgarum,
 Et fœderati prisca jura Gradii
 Iussus tuetur. hic parentium lauros,
 Nomenque Adolphi, & tincta cadibus Thracum
 Gentis suorum bella spectat Henricus.

Loquitur Loysa, perfidosque Francorum
 Damnans amores, dexteraque venalis
 Scelus nefandum, tanta fata solatur
 Ultore nato. cui puertia fervor
 Porrexit ensem, Martiusque consperfit
 Pulvis juventam: sive duplicis Rheni
 Circum fluenta Cantabrùm globos sistit,
 Vahalimque turmis asserit laborantem;
 Seu pene victis Marte Cimbrico muris
 Avertit hostem: sive dux Palatinas
 Conscendit arces, & futurus assertor
 Gaudente Nicro sessa castra disponit.
 Cœleste magna stirpe defluit semen,
 Originique mentis aura responder.
 Se donat orbi, nec sibi petit vitam,
 Regnique poscit jura sanguis heroum.
 Privata spernit, publico vacant cura,
 Mundique causa lassat arbitros mundi.
 Quid non Batavùm terra speret, Hugeni,
 Rectore tanto, quem Parentis excelsi
 Invieta virtus, indomabilis Frater,
 Et gesta clara bella destinant fama.
 Quem cum creari vellet Imperatorem
 Patrum voluntas, pronus annuit Mavors,
 Plausere cives, federisque consortes,
 Gallus, Britannus, Adriæque potator,
 Et Scotus audax: solus horruit Batis,
 Et savus Astur, & solo triumphantis
 Quicumque nobis hostis invidet laudem.
 Tu vota confer, quique Belgici scribis
 Arcana regni, & tot petacibus chartis
 Responfa reddis, sacculosque rixarum,
 Et litigantis emptâ Curia verba,
 Nunc decidentis vile jurgium stilla,
 Nunc derelicti triste murmur haredis,
 Nunc qua molestus poscit ara consultor,

*Sereniore Principis fugas vultu :
 Applaudes mecum. Nassava favet genti,
 Defensus illa quisquis hic stetit dextrâ,
 Non victus hosti. si per Elidis campos,
 Olympicosque Pindarus ruit ludos,
 Et amulantum pulverem quadrigarum
 Non amulanda fert in arduum penna :
 Si consulares Mallii canit fasces,
 Romaque dominos altus invehit cœlo
 Nili poëta, fervidoque qui debet
 Cunas Canopo : nec pudebit audaci
 Cantare cantu Belgici soli Patres.
 Quod si superbus altius vehi credar,
 Ceraque niti ; mergar Icarus ponto,
 Pereatque Musa pejor optimi civis.*

IN OBITUM.

Clarissimi Viri,

ÆLII EVERARDI VORSTII,

Medicinæ apud Batavos Professoris
 celeberrimi.

Manes beati, tuque municeps cœli
 Mens casta Vorsti, quæ negata jam terris,
 Mundique fœdis expedita cancellis,
 Tumultuantem cernis orbis orchestrâ :
 Et nos tragœdos, fabulasque, quæ dantur,
 Sublimiore tutâ sedè despectas :
 Si celsus hisce condolet malis æther,
 Superosque tangunt mœstâ verba viventum,
 Hos sume questus, consciasque virtutum
 Voces tuarum, nostra quæ tibi Pallas
 Inerudito tristis ingemit lessu.
 Plorant dolores cæteri, stupet præsens ;

Cyrham-

*Cyrrhamque claudens, pallidamque Tyrenem,
Haurire sacri fontis impedit lympham.*

*Quin ipsa frontes irrigans Poëtarum
Libethra rarâ labitur dolens guttâ.*

*Ereptus orbi est magnus arbiter fæti,
Domitorque mortis, & labantium vindex,
Et restitutor, & peritus assertor.*

*Qui proruentis tela contudit lethi,
Iamque occidentes, jamque penè clamatas
Luces retraxit, staminumque director.*

Tardavit arte propera sila Parcarum.

*Cui jura vita, seculique languentis
Imperia, Phæbo deferente, parebant.*

Hac sensit ipsa, qua superstes excussit.

Hoc ore priscos Græcia imbibit patres,

Senemque Coum, Pergamique doctorem.

Studiosa pubes, & scholas Pelasgorum;

Et quicquid olim sapuit Hellas antiqua,

Traduxit ad se; tot que damna morborum,

Vita labores, abditas vias lethi,

Attenta didicit. Hic senis Stagiræi

Oracla genti prodidit Bata vorum,

Medicisque curis tanta verba præsuxit.

Quippe illa sacri fœderis ligat nexu

Doctrina prudens, nesciosque Natura,

Cacosque turpis inscientia mystas

Damnat Mæchaon. non medebitur rectè,

Sanare quisquis, quem volet, stupens nescit.

Nec fata solum, funerumque tot casus

Mens cauta flexit, ingenique nascentis

Caliginosos vocè dispulit vultus.

Hunc Federatæ Martis inclytum fulmen,

Arausiorum gentis & soli Princeps,

Humanitatis vindicem sua scripsit.

Et, qua potentem cura lassat Hispanum,

Arbemque nostrum sulcit, ille fulcinet.

*Talis Lyceo, patribusque Musarum,
 Sic vixit urbi, quodque laudis est summum,
 Sprevisse potuit, quos stupemus, applausus.
 Sed vixit, eheu, fidus ille morborum
 Curator animus, & salutis antistes,
 Recti satelles, & severus exactor,
 Cultor bonorum, victor invidi dentis,
 Industriaque pertinacis exemplum.
 In quo benigno lenitatis adspectu
 Gravitas verenda miscuit decus frontis.
 Abivit, eheu, speque plena natorum
 Terris dicavit vota, spiritum cœlo.
 Vbi beatis celsus accubans mensis,
 Humum perosus, seculumque, quod fluxit,
 Orditur aliud, nec salutis humane
 Iam sospitator, corporisque quassati,
 Felicitatis occupat sua portum.
 Vbi perennes vita protrahit luces : —
 Coram tuetur, qua remota speravit :
 Non luctus illi gaudio comes vadit :
 Nec membra quicquam carnifex dolor frangit :
 Morbi faceffunt, febriumque tot turma,
 Clarusque terris Vorstius, viget felix.*

I N

Diatribas Scholasticas

Cl. Doctissimique Viri

THEODORI SCREVELII

gymnasiarchæ.

Rector Inventæ, ductor effera gentis,
 Scientiarum multiformium doctor,
 Et arbiter perite disciplinarum;
 Potens docendi, quum docentis ex ore
 Ignara pendet palpitantium turba :

Pot e

Potens monendi, quum monere te possit
 Recalcitrantum dives aula Cyclopum,
 Et insolentis improbus furor secli :

Quis hic serena pulpitum quatit fama
 Novus Palamon ? porticusque doctorum,
 Et perstreptentes maximi lares Phœbi
 Redonat orbi ? quis puertia primos
 Castigat annos ? traducesque dilectos,
 Parentiumque tot propagines letas,
 Semen Batavum, patria renascentis
 Perenne germen, spemque gentis invicta
 Sub jura cogit, & rebellis orchestra
 Retundit ausus ? pandis ora, Schreveli,
 Diserta Rhetor, & scholasticum Belgis
 Regnum reformans, sceptrum padagogorum,
 Trepidusque fasces, & tribunal augustum,
 Totumque cœtus litterarii circum
 Legum catastris vinculisque constringis.
 Hic oscitantum nanias magistrorum,
 Hic imperitos commatum latratores,
 Ineptiarum serios rogatores,
 Scabrasque voces, & superba fastidis
 Elementa vocum, ludicrosque natales.
 Hic sparsa latè regna Grammatistarum
 Arctas ephēbis, dogmatumque congestos
 Purgas acervos. hic nepotibus diram
 Ferocientis Orbili dicam scribis :
 Corylisque lentis, frondibusque nodosis
 Prasfers minacis acre jurgium frontis.
 Hic Tulliasstros verba more mendici
 Erruminantes, sordiumque priscarum
 Quasi ostiatim luridos petitores,
 Deos lacestis : hic rudes solacismos,
 Cecesque Euandri, Rhetorumque tot morbos
 Arces Lycæis, puriorque prasaris.
 Hic cœdita pubis impigros gressus

Urges triumphis, laudibusque suffulcis
 Avara fama pectora, & facem subdis
 Virtutis œstro, torpidas pudor mentes
 Incessit atrox, seculique despectum,
 Vivumque rerum nescis parat bustura.
 Hic facta vitis induit repurgatos
 Natura vultus, & docentium curis
 Gaudet renasci, ne profana sribligo,
 Illiterata mens, proterva vecordem
 Analphabetis vita reddat atatem;
 Interque coetus semisfaminatorum,
 Inersque vulgus langueat veterosâ.
 Quid prisca jactas Orpheum tuum Thrace
 Flexisse tigres, amniumque veloces
 Stitisse fluxus? horridas Hebri vatem
 Stupuisse rupes? hic tigres Batavorum,
 Rabidumque pectus feruida juventutis,
 Osque illud audax, & jecur leoninum,
 Fariasque docta voce mulcet orator.
 Quid sponte grandes credis erigi Thebas,
 Cantuque fœcti lubricum pecus Nerei
 Excers vetustas? quid laboribus fœctis
 Alcmena natum laurea pœctarum
 Superba donas? sordibus repurgatum
 Stabulum tyranni, sæviensque Stymphalis,
 Et pullulantum fata Lerna monstrorum
 Schola fuere, agrestiumque pugnaces
 Juvenum palastra, flagitique sacunda
 Sedalitates. Tu Batavius Amphion
 Has condis arces, urbiumque præmunis
 Virtute portas. Tu renatus Alcides
 Hydras fatigas, & potente doctrina
 Nessum trucidas, frangis ora Centauris,
 Et verspelles arte subdis Anteos.
 Per te aleator, improbusque scortator,
 Perjurus, exlex, cœlitumque contemptor,

Et fastuosus, publicusque grassator,
 Et qui superbas inflat impotens buccas,
 Et qui bibaci vna gutture eructat,
 Aeris paterni nominisque decoctor,
 Et quicquid usquam criminum atque monstrorum
 Perdit venustum impuberis decus vita,
 Mundo fugantur. Sanctitas, fides, candor,
 Sororianque veritas fatiscenti
 Redduntur avo. Tu velut mari magno
 Flebens carinam Tiphys, ocum fesso
 Donas ephebo, jam vigil truces ponti
 Diffringis astus, & minis procellosum
 Componis aquor; mox severus obstantem
 Hellen flagellas, exuisque Neptunos.

Vir magne, cuius insidens labris regnat
 Vis tanta fandi, quo nec alter hoc caelo
 Aut iussa dicit rectiora cirratis,
 Aut verba balbis aptiora premandit,
 Sive explicatos Rhetorum sinus pandis,
 seu sensa vinculis contrahis Stagiraes,
 vel in recessus grandium poetarum
 Doctor recedis: Iam Palamonem Belga
 Audit loquentem. dumque gymnasi prisco
 involvit ortus, regibusque calcatos
 egit penates, atriumque Pelida,
 sublime majestatis ardua limen
 generatur ultro, & fascibus tuis charos
 abdit Quirites. Ipse vocibus doctis
 decoctus infans, jamque plus sibi notus,
 idem Tonanti, lumen ingeni famæ,
 consulta Patriæ, verba commodat rostris,
 que esse gaudet, qualis haut potest nasci.

Ad
 ISAACVM DORISLAVM,
 quum Iuris V. D. crearetur.

CVi pulvis oçi, & padagogicum murmur
 Ferulaque tristes, & recocta ter crambe,
 Et elocati temporis dies lenti
 Erectioris mentis indolem frangunt,
 Animumque sellis mancipant magistrorum;
 Isace, quin te seculo tenebroso,
 Umbraticoque nomen eximis ludo,
 Et inquietæ prælegentium turba?
 An illa Graji docta suada sermonis,
 Orisque Latii prædicanda majestas,
 Sophiaque sacrum pectus, & labor Phœbi,
 Servire semper poscet? & fremet voces
 Rudi Iurventa, barbarasque purgabit
 Illitteratis sordibus diu chartas?
 Captivus istis quando liber è vinculis
 Tibi vacantem spiritum trahes letus,
 Patria decorus? num Schola sacramentum
 Illiberale, pertinaxque dixisti?
 Nec sat superque laudis indigens fama
 Attrivit ævi primulum tui florem?
 Fallor. verendos en tibi lares pandit
 Astræa virgo, & prisca Caesarum jura,
 Ac purpuratas expedit Themis voces,
 Legesque regni, multiplexque sufflumen
 Prævaricantis dictat ausibus mundi.
 Hac arte nixus, altius Desum sedes,
 Fastigiumque laudis, & procul vulgo
 Ignaviaque disitas domos scandis,
 Oldisque sensim pulpitis virescentes
 Subducis annos. altioribus curis

Debetur atas ista, quæ sui juris
 Spectare Soles, plusque candidos possit.
 Non sat, Iuventa profuisse; jam rostris
 Virisque sacri sensa juris imperti;
 Et ipsa tecum patriæ salus crescat,
 Tuasque laudes commodis suis jungat.
 Ecquid Palamon, Orbilique clamores
 Tardant euntem, ignobilique concludunt
 Cœlestis auræ portiunculam circo?
 Vir doctæ, vir venuste, flos amicorum,
 Balbutientis hæctenus scholæ verna,
 Iam majus adflet impetus tuos Numen,
 Tandemque vincæ mentis expedi robur.
 Servire nescit, quem Senatus augusto
 Investit auro, pileoque libertas.

IN HONOREM
 LEONARDI SYPESTEYN,
 I. V. Doctoris.

Prestans Ephebe, corculum Camœnarum,
 Constans Batava humanitatis assertor,
 Et summe cultor elegantie morum,
 Index severi Iuris Imperatorum,
 Quos vel superbis Roma collibus quondam,
 erumque dominos Occidens salutavit;
 el quos Eoa parte vidit augustos
 elles sepulchrum, barbarisque Thrax pavit.
 u jam profundos disputator illustras
 egum recessus, Italosque doctores,
 ruceque Baldi Bartolique rubricas,
 lbutientis seculi sacras voces,
 tque involutam nubibus Themis pandis:

Seu jam decorum verticem tibi lambit
 Phœbæa laurus, Cæsarumque concedens
 Indulta Pallas magna verba transcribit :

Exurge curis expedita morosis
 Mens docta tandem, desidisque jamdudum
 Spretor Vacuna, ingloriique languoris,
 Vocem Poëta gratulantis hanc audi :
 Excelsa virtus indolesque non vilis,
 Discreta vulgo, semet erigit semper ;
 Novoque gestit ire celsior motu,
 Contenta nunquam. vivida focum mentis,
 Ignesque sufflat laudis aura sopitos.
 Nec precia spernit, anxieque nec poscit
 Honestus ardor. illa spernit & damnat,
 Majora meritis quæ sibi dari credit.
 Quæcunque lenis gratia favor confert,
 Aliena dicit, emta nec placet fama,
 Veniamque sperat inscientia nullam.
 Sic teste Leida, pectus ussit erectum
 Fax ista laudum, gloriaque vis prima
 Fastidiosas otii moras rupit.
 Nec docta Phœbi templa lentus intrasti,
 Aut te sequentum studia ponere spectasti,
 Sed quæ præibat turba litteratorum,
 Sitiensque honoris alter, acer ivisti.
 Et qualis ille fervidos rotat currus
 Superbus Hiero, totque despicit retro
 Ducum quadrigas, quas vel Isthmum littus,
 Vel vidit Elis, carceres tuos linguis
 Gradu citato, terminique jam compos
 Apollinari laureâ caput cingis,
 Plaudentiumque vota colligis latus.
 At tu, beate, sive patria solves,
 Quæ docuit ipsa, sive regna Gallorum,
 Veteresque Celtas, Ausonasque spectabis,
 Insti memento, nec leves puta voces

Themidos verendæ, & (ah) labantis Astrææ.
Tua scita præsta, sanctiorque commendet
Doctrina mores. alterum cave ladas,
Suumque Titius auferat, suum Cajus.
Non cura fallax pestilensve donorum
Decidat æquo, nec malus clientelam
Consultor unquam commoda improba causæ.
In lege jus sit. non diserta laudatur,
Effronsque jura mentientium lingua,
Jocisve multum differentis orator,
Sed recta suadens, nesciusque mercari.
Sic jura Minos gentibus dedit quondam,
Sic Sparta causas dixit è tribunali,
Sic gratia expers pallidique livoris
Et miserorum versat Æacus sortes.

Clarissimo Viro,

PETRO SCRIVERIO,

novam Tragœdiarum Senecæ & aliorum
Editionem paranti.

DVM luctuosi carminis tragœdiarum
 Molitur orbis, & cruentos induit
 Bellona vultus, dum Thyestes, & novus
 tumultuantem pulsat orchestram Creon;
 cum sævus altis Pyrrhus instat arcibus,
 exsecrandi nurbibus adventant dies,
 frigens fugantur, & maritis dissitæ
 regent Creusa, prisca Troas luditur,
 se feroces tota convertit manus
 prope demens, & furentem pellicens
 mutata natis ipsa succenset suis:
 Martialis doctæ Scriveri jocos,
 triterque grandes vatis Annæi sonos,
 insolentes sceneras luci novæ

Veterum cothurnos, Delphicaque præsidēs
 Quæsitorna litteratorum gregi.

Ex sanguis illa nempe conflictatio est,
 In quâ triumphum victor & victoriam,
 Victusque cladis percipit fructum sua.
 Stant bella calamo: nulla regnorum sitis,
 Aut invidenda regibus cubilia
 Materia litis. obsitos sædo situ
 Purgare sensus, involuta pandere,
 Et impeditos lectioꝝum compedes,
 Erroneamque vindicare dexteram,
 Hoc agitur omne. quisquis Oedipus fuit,
 Aut Sphinx acuta, vel peritus arbiter,
 Applaudit illi tota censorum schola,
 Mussisque amicis gloria palmam refert.
 Hac arte lacerâ pelle sædus Hercules
 Nitet serenus. gaudet excuti suos
 Atreus furores, & Thyestis ferculum.
 Hac arte rursus Oedipus felicior
 Lumen recipit; temporumque injuriâ
 Distractus iterum Virbii currus ruit,
 Sed restitutus. proximum Phæbo capus
 Tiresia diviâ clarius pandit fidem,
 Oracla reddens. raptâ filii manus
 Redit Iocasta vita, teque vindice
 Adest petitus omnibus votis Creon.
 Quin Hecuba multis involuta plexibus,
 Vt dixit olim, filios plangit suos.
 Fugiens Iason redditur, mater furens
 Discerpta multis membra colligit locis.
 Sed ille læso mollis Agisthus thoro,
 Et bellicosi conjugis conjunx latro,
 Dolent nefandum litteris prodi scelus.
 Alcmena gaudet obsitum caligine,
 Lentaque seclî tabe confectum decus
 Redire nato. ringitur Casar Nero.

Octaviaque vellet occasum sua

Oblivioso supprimi silentio.

Tu nil moratus monstra, pristinum decus

Scenæ redonas; dumque picta fecibus

Detergis ora, purius multo pater

Tragœdiarum nostra pulsât pulpita.

Inimice vates gentis Hispana, tibi

Cur illud adèo gentis Hispana placet

Hostile carmen? cur iniqui littoris

Tractas Poetas? an novenarum chorum

Non tangit ira, si qua Principes ciet?

Nec sava Musas odia sceptrorum premunt,

Neuterque Apollo est? Omnis assurgit tibi

Recentioris docta seculi cohors,

Grataque fasces mente submitunt suos.

Sic dum sepultis vindicas scriptoribus

Priscos honores, posthumam laudem feres.

Non ille lethi dentibus teri potest,

Qui litterarum principes vetat mori.

Ad Nobilissimum Virum,

G O D E F R I D V M

de H A E S T R E C H T,

varias Sciotericorum formas Astronomica
arte delineantem.

IV, qui citato promotes cursu diem,

Sororiaque crederis lucis parens,

Auguste Titan, magne mensor atheris,

elufiorum gentis admiratio,

et sanctus horror, qui per obliquos sinus,

belasque Cancri, & fronte submissa Caprun

radu retorto fervidos currus rotas:

et quem vetustas primus annorum vias

cesar reduxit, Cynthiaque motibus

ordinatos arte transtulit dies:

Subsiste paulum: siue jam recens mari
 Emersus umbras contrahi sensim cupis,
 Seu vectus altum rectior gentes feris,
 Seu fessus alnum fluctibus mergis diem,
 Fumanisque vultus terra dispandit tuos.

Metitur orbem pertmax industria,
 Cœlique spatia circulo claudit breui
 Proles Promethei, & temporum signat notas.

Tu per patentes aetheris vadis domos,
 Raptusque verum scribis in cœlo diem;
 Horasque paribus explicas vestigiis.
 Hic in tabellis orbitam pingit tuam,
 Et usitatas ponit horarum moras,
 Cursusque rarus artifex, mimus tui.

Te prodit umbra, quoque cœli cardine
 Currant jugales, monstrat humanus labor.
 Stat plana, & aquo deserit libramine
 Inflexa nulla parte terram lamina.

Quam recta tenuis linea secat via,
 Mediumque Superis figit & mundo diem.
 Hæc limes ille est, umbra quo brevissima
 Septentrionis dexterum ferit latus,
 Nullamque cernit bis quotannis machinæ
 Obliqua nusquam, quo Syene torrido
 Supposita Cancro nescia est umbra semel.
 Transversa rectis ducitur mox angulis,
 Tangitque primam norma, quo distans pars
 Statione tellus, hic cadentis lumina,
 Nascentis isthuc indicet Solis jubar.
 Hanc umbra lambens parte quartâ circuli
 Distat priori, & sexta mortales pigros
 Vel poscit hora manè, vel sera expedit.
 Quas inter alios scribit horarum situs
 Mens arte certâ, qualis emensus polum
 Colurus alter, doctus index temporis,
 Terra incubantem dissecat cœli viam.

Exinde gnomon fixus umbram projicit,
 Tenebrisque spatia certa designat suis.
 Indocta non hunc ponit in circo manus,
 Sed gnara rerum. cernis ut celso micans
 Cynosura cælo, nec Batavis occidens
 Hoc orbe justo surgat è terrâ gradu,
 Axisque curvo permeet centrum situ?
 Hac lege gnomon cuspidem tollit suam,
 Austrumque spectat hinc, & hinc septem videt
 Boreæ triones, horridumque Caucasum,
 Vbi Solis expers mensibus sex incola
 Tethyn perenni damnat adstrictam gelu.

Nec plana solum dicit horas machina:

Erectus altis asser assurgens locis,
 Terraque recto disidens libramine
 Partitur illas. flectit in muro calens
 Tyrois habenas, terminosque conspicit
 Motus diurni lucis aurea parens.
 Hic arctiore verus horarum situs
 Regione distat, anguloque prominens
 Angustiore pendet ad poli gradus
 Stylus relictos. versat athenis domum,
 Totamque sphaera obliquioris indolem,
 Mens erudita. fabricat Gallis suum,
 suumque Iberis, accolisque Vistula,
 Heterosciisque, fervidisque Amphisciiis,
 Perisciiisque frigidis tempus notat.
 Fluxere Græcis Solis indices aqua,
 Horasque mensa est discrepantes clepsydra.
 Imitatur illas, & vetustis invidens
 Hic Belga seclis vindicat palmam sibi.
 Godefride, quò non igneus mentis tuæ
 Perrumpit ardor, visque cælo debita?
 Quos Archimedes circulos duxit senex,
 Et quos Pelasgus docuit Euclides sinus,
 Triangulique multiformis indolem,

Numerosque doctis legibus coercitos,
 Transversa quoties aquet orbem linea,
 Quadrata quantum circulari discrepet
 Figura, nosti. vasta iugerum loca,
 Pressasque valles, montiumque vertices
 Metiris oculis. nec satis tellus tibi
 Vilisque arena est. scandit editos Deum
 Animus penates, quaque servat Parrhasin
 Ursam Bootes, & triangulum micans
 Meruit locari, Siriusque urit solum,
 Spectator hares. hic nefas visum tibi
 Nescire, quantis passibus cœli ruant,
 Ut summus orbis inferos trahat Deos,
 Sequensque lentè vadat adverso gradu,
 Stellasque raptu veltet hærentes suo.
 Quibus ille tardus exeat vestigiis
 Platonis annus, tertiusque qui queat
 Trepidare motus. cur propinquior premat
 Diana fratrem, nunc remota deserat.
 Cur illa plenas porrigat mundo faces,
 Conjuncta nullas, cur subinde cornibus
 Adspèctet Ortum, Cynthium sequi velit,
 Moxque anteverrat. cur Draconis hærreas
 Uterque nodos, cur petulantior Venus,
 Nunc ire, stare, nunc retrogradi audeat.
 Qua parte cœli noctibus minans dies
 Aries adæquet, latiusque non sinat
 Solem vagari Cancer. ut terram super
 Exorta serò Pleias Autumnum ferat.
 Qua zona radiis urat infestis caput,
 Qua temperatis gaudeat caloribus,
 Quas non soluta Iuppiter damnet nive.
 Quantum Deorum tecta nostris sedibus
 Semota distent: quotque dimensus pedes
 Titan coruscans, Marsque supputet minor.
 Hac arte fœda disides inertia,

Vulgumque spernis, sanguinique nobili
 Nunquam labantis scæneras fama decus.
 Sic astra Casar didicit, & Solis vias
 Ostendit olim gentibus. sic circulos
 Arausiorum pingit, inter prælia,
 Princeps stupendus. sic Olympi machinam
 Atlas superbis fulsit cervicibus.

Ad Clarissimum Virum

ARNOLDVM BVCHELIVM,

In Huberti Goltzii libros de Vitis Cæsara-
 rum ex numismatis Romanis
 restitutis,

HENDECASYLLABI.

Virtus Aneadum, duces Quiritum,
 Stantem curribus essedisque Romam,
 Et Roma dominos, & illa prisca
 Secli nomina, Romulique stirpem,
 Nobis Goltzius exhibet videndos.
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.
 Devotasque animas perennitati
 Transcribis mihi, lege non loquendâ.
 Specto Iuliaden, verenda qualis
 Dictator tulit ora, vel remissâ
 Obnubit caput insulâ sacerdos.
 Agnosco phialasque, laureaſque,
 Et stellas, aquilas, decempedasque,
 Vexillum, capedunculas, aratrum,
 Vultros cum lituis, faces, patellas,
 Urnas, pilea, Flaminium secures,
 Et quacunque sibi poposcit augur,
 Et qua promeruit sibi triumphans.
 Hic cernas patriæ decus parentis,
 Cernas indigetem, suosque quali

Deducat genitore *Cæsar* ortus,
Ænea Venerisque matris ora,
 Seu victrix fuit illa, sive felix,
 Seu malit Genitrix Deum vocari.
 Luget Gallia perditis trophæis,
 Lugent Teutones, & pater bicornis
 Romanas vehit invidus cohortes.
 Ægypto domitâ ruunt carina,
 Et frendet Crocodilus, ampla Nilus
 Rostris ostia permeat viator.
 Vltor Brutus adest, trucesque fidas
 Ostentat Latio, comesque Cimber
 Tollit pilea fascibus receptis.
 Indignor caput improbum ferocis
 Antonî, Lepidusque me triumvir
 Plus vultu reficit gravi, decoro,
 Dum victor domat Asturas superbos,
 Exarmatque Tagum, ferumque Batim,
 Aut grandi sedet altior caballo,
 Aut curru dominam pererrat urbem,
 Aut vastos regit imperator Afros,
 Aut sævi exuviis furit leonis.
 Risi tergeminas sodalitates
 Antonî, Lepidique, Cæsarisque,
 Non hostes satis, aut satis benignos,
 Non charos satis, aut satis malignos.
 Vibrant Armenii graves sagittas,
 Vincit Ventidius, duplexque serpens
 Hinc illinc capiti imminet, viroque.
 Iungit castra manus, fides maniplos,
 Ægyptum Latio; sereniore
 Expandit mulier superba vultus,
 Et sculpto Cleopatra fulget auro.
 At tu, qui titulis Deum triumphas,
 Vatum grande decus, decus iuventa,
 Iam Consul toties, tribunus, augur,

Divi nate patris, trophæa prisco
 Octavæ tua colligis metallo.
 Iam Trinacria, jam subacta Memphis,
 Victrices tibi consecrant figuras.
 Sacrat Bilbilis ipsa, Cantaberque,
 Et qui signa gerit reducta Parthus.
 Te Germanice posteri loquentur,
 Dum Chaucos, Frisiosque, Saxonasque,
 Catthos subdâs, & impigri Visurgis
 Accenses spaliis tuis pharetras.
 Sub te Rhenus arundifer recumbit,
 Lugent Vindelici, novisque victi
 Præbent præmia pineam triumphis.
 Aras intueor, bases, columnas,
 Cippos, quercæa ferta, tot quadrigas,
 Deductos peregrè tibi colonos,
 Taurorum juga, quosque Græcus, Afer,
 Europaque Asiaque latus orbis
 Sculpendo tibi nuncupant honores.
 Cedunt arma toga, ferocientem
 Claudunt templa Deum, tuosque felix
 Ostendit mihi Capricornus ortus,
 Ac lauri tibi militant perennes.
 Mox fastos mihi Consules recludunt,
 Et quæ Cesaribus priora seris
 Currunt secula, temporumque fasces,
 Gallos, Semproniosque, Claudiosque,
 Pictores, Rutilosque, Iuniosque,
 Flaccos, Posthumios, Atiliosque,
 Fortes Scipiadas, Paterculiosque,
 Cottas, Emilios, truces Metellos,
 Et claros domitis duces Faliscis,
 Et claros Siculis duces subactis,
 Captisque Insubribus duces ovantes,
 Et victum Fabio morante Pœnum,
 Pressis Sardibus inclytum Mathonem,

*Imbelles Ligures, Getas, Cethegos,
 Et Gracchos querulos, graves Catones,
 Mixtosque omnibus alites galeros.
 Quid Drufos referam? quid Africanos,
 Pisones, Curiosque, Cassiosque,
 Scauros, Cacilios, Papiriosque,
 Et capto Marium ferum Iugurtha?
 Quos ne dicere singulos laborem,
 Quotquot Romulidum duces fuere:
 Quotquot Goltzius exhibet videndos,
 Tu prabes mihi, Bucheli, legendos.*

IN HONOREM
 IOHANNIS BODÆI
 à STAPEL,
 Medicinæ Doctoris.

Veteres Pelasgi, palliata natio,
 Et vos togati gentis Italæ patres,
 Veneranda senio turba, prisca gloria,
 Et eruditi prima nominis parens;
 Quos ipse quondam mille morborum vices
 Gratasque vitæ Cynthius docuit moras;
 Tunc, cum renatum Virbium mundo daret
 Ars Æsculapî, territisque curribus
 Discerpta membra redderet Phœbi puer.
 Et tot cadentis Gracia Phrygum manu
 Sagax Machaon duceret lentè neces:
 Spectate Batavos, Belgicæque porticus
 Augusta templa, litteratorum domum,
 Sedes amœno destinatas otio,
 Circumque honoris, & bonæ famæ scholam.
 Majora certè, nec probata Cecropi
 Momenta laudum posteri persolvimus
 Doctæ Iuventa, quam laboris orbita

*Ad summa rerum vexit, & scientia
 Ardor profanis segregavit usibus.
 Tollit superbâ sede praclarum caput
 Phæbi sacerdos, & decus subsellii
 Sublimioris altius mentem vocat ;
 Nec humile quicquam, seculique ineptias
 Apinasque vulgi, futilesque nantias
 Spectare suadet. laxat effusos sinus,
 Virumque monstrat digna majestas toga.
 Et ille celsas pileus radens comas,
 Insigne pulsa servitutis, libera
 Placitis magistri sensa doctorum expedit.
 Semperque servum, semper obsequens pectus,
 Et usque sectans antecedentum gregem,
 Erectus odit ; nec faventibus Diis
 Didicisse credit, qui docere nesciat.
 Digito coruscans annuli solers labor
 Precium sciendi pensat, & tot artium
 Tractus patentes, disciplinarum modos,
 Totumque Phæbum circulo claudi docet.
 Sociata dextra dextra Musarum fidem
 Adiurat obses, symboloque publico
 Damnat Camœnas mentis indigas bonas,
 Sterilesque rixas litterarii fori.
 Hic savientes comminatum super situs
 Criticas cohortes & minaces paginas :
 Hic obsoletis sordibus Pacuvii,
 Vel discrepante lectionum indagine,
 Blattæque morsu, dentibusque aranea
 Enata bella, rupta fratrum scœdera,
 Odiisque scœta pectora, atque irâ gravi.
 Nunc clausa celsis charta pulpitis jacens,
 Hoc scire nos vult, quod reservat abditum.
 Nunc ipsa celsis charta pulpitis patens,
 Crebro labantis ingeni prodit vicem.
 Dum nostra facili miscet ignorantia*

Humanus error scita, nec totam cupit
 Aut se videri vel recondi veritas.
 Non ista Pallas sedibus sanxit suis
 Monumenta laudum, nec nepotibus Remi
 Corona doctum dignior cinxit caput.
 Non sic Lyceo, non Cleanthea domo,
 Non Socratea gente prodiit puer.
 Qualis sub axe Belgico fama vadum
 Tentat Bodæus, invidique nominis
 Decus reportat, & serenum verticem
 Latus paternis inferet penatibus.
 Habet omnis atas æstimatores boni,
 Sapientiaque rarioris arbitros;
 Non pretia recto desuere, non favor.
 Suique magnis debiti virtutibus
 Plausus fuere, nec recentis seculi
 Aut posterorum cura segnior fuit.
 Nunc vos favete, quot quot herbarum trahit
 Insons cupido. tu Camœnarum pater,
 Latè patentis magne lustrator soli;
 Et tu virentes Flora diducens sinus,
 Manesque, clarus quos beavit Atrebas,
 Fovete Iuvenem, quem triumphali vehit
 Doctrina curru. vestra non segnis sacra
 Veneratus hospes, graminum quidquid suis
 Extrusit agris vasta mundi machina,
 Ter mille servat paginis reconditum.
 Illi corollam dii, deaque, nectite,
 Ter mille textam frondibusque & floribus.
 Sic doctus ille mille lector graminum,
 Examiner mille fibrarum sagax,
 Censor colorum, mille promus nominum,
 Herbasque pernox interens & exedens,
 Herbis tegatur vivus, herbis mortuus.

Ad

IOSEPHVM VORSTIVM,

I. V. Doctorem.

INusitatum cur mihi barbitum,
 Situque fœdam tendere me chelyn,
 Iosephe, cogis? cur triumphos
 Dedecoras strepitu poetæ,
 Me vate famam, pilea versibus?
 Cur invidendis clarus honoribus,
 Nec testis expers, vile speras
 Pauperis officium Camœnæ?
 Dos ipsa virtus est sibi: quam sequax
 Licet procetur nominis ambitus,
 Se debet avo, sola vitrix
 Invidia, immemorisque fati.
 Crescis merendo, nec titulos tibi
 Ignava scribit gratia; nec favor
 Aut servit indigna Iuventa,
 Aut vitium precio coronat.
 Tu juris acri præsidio potens,
 Intorta legum dogmata diffecas.
 Tu Principum consulta gnarus
 Excutis, & sinuosa Baldi
 Præcepta pandis. Tu Decios sagax,
 Accursiosque, & nomina labili
 Erepta seculo, quaque terris
 Sol Oriens dedit, Occidensque,
 Edicta Regum digeris arbiter:
 Gravesque iussus Casarei fori,
 Et vindices recti secures,
 Et scelerum recitas catastas.
 Astræa tali præside latior
 Terras revisit: jura legit reis;

Nec

*Nec innocens causa vacillat,
 Nec veniam meruere culpa.
 Privata cedunt commoda publicis ;
 Emptum tribunal displicet ; & manus
 Avara lucri, quæ nefando
 Iudiciis famulatur auro.
 Cives tueris : fraudibus obicem
 Obdis profanis : te lachrymabilis
 Pupillus exorat, rogantque
 Te vidui gemitus patronum.
 Præstat trophæis tuta domi salus,
 Victisque Iberis iustitia rigor.
 Plus, jura condidisse Belgis,
 Quam peregrè domuisse Calpen,
 Formidolosus vel mare clausibus
 Stravisse totum. Scipiades pater
 Plus cive servato superbit,
 Quam domitis Numidum sarris.
 Quin litterato nobilis otio,
 Per Græjâ raptus compita, Græcia
 Fontes bibisti, nec Latina
 Inferior studiis Minerva.
 Nunc veltus alâ præpetis ingenti,
 Vatum beatos sollicitas choros ;
 Nunc voce facunda disertus
 Attonito loqueris Lyceo.
 Mox erudito das Venetum patri
 Chartas Philippi, & fluctibus Adria
 Infers Batavorum labores :
 Et veteris monumenta mundi.
 Augustus nescit mens spacio capi ;
 Quocunque laudum feruida vis vocat,
 Grassatur audax, impetuque
 Insequitur generosiore.
 At cuncta blanda fama modestiæ
 Momenta honorum transfilit, & novos*

Doctrina successus decenti

Disimulat pudibunda vultu.

Beate Vorsti, Palladii decus

Diffunde regni; & Celtica dum petis

Illustris arva, vorticoso

Insinua titulos Garumna.

Ne docta Rheni pignora Sequana

Cedant alumnis. Laxius explica

Laudum theatrum, nec tribuli

Sufficiat placuisse Belgæ.

Sic Leida jactet Vorstiadem suum,

Sic tanta Fratri gaudia divide,

Sic Aluum repone terris,

Et patrio cineri parenta.

In Vetulam libidinofam.

Sunt, quas dedecorant hiulca naris,

Obstipum caput, & retorta cervix,

Aut centum facies arata rugis;

Sunt, quas depreciant putres mamilla,

Et sædis recubans caper sub alis;

Illi dens veluti ferocis apri

Pando prominet ore, pendulumque

Labrum non sinit admovere labro:

Hanc gibbus populo eximit Quiritum:

Illa est cernua, & ista prona multum

Terram vel gradiens deosculatur:

Claudam spernimus, odimusque luscam.

Et balbam, tremulamque, garrulamque.

At tu Tartareo tremenda vultu,

Mater Tisiphones, soror Megara,

Orci filia, squallidum cadaver,

Impurissima sordium cloaca,

Dum pruris nimis, & libidinosa es,

Vno in corpore plus habes malorum.

Clarissi-

Clarissimo doctissimoque Viro,
 D. THEOD. SCHREVELIO,
 pro missis filiolo libellis scholasticis,
 Gratias agit pater Hendecasyllabis.

Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Qua possunt pueri placere patri:
 Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Qua possunt puero placere patris.
 Illic Grammaticos tonare casus:
 Illic Rhetoricum sonare schema:
 Illic dactylicum rotare carmen:
 Illic verba referre Tulliana,
 Et fraudes recitare disputantum
 Addiscent pueri rudes, tenelli.
 Quo Flaccus socios suos aceto;
 Peccantes sale perfricet Quirites:
 Quam tristes elegos remittat exul
 Vates, per Scythicas vagus pruinas:
 Quo cantu Corydon, feroxque cultus
 Tellus gaudëat: ut truces pœta
 Gradivi lituos canorus inflet,
 Et grandi tuba consonet Maroni.
 Hic voces repetunt suas Athena:
 Pelida stomachum legunt Batavi;
 Romanosque duces, & illa belli
 Quondam fulmina Romuli nepotes.
 Fastos Sulpicius sacros recludit,
 Iudæosque patres redonat orbi.
 Et postquam pueris misella terra
 Visa est gloria, & eruditionis
 Tanta portio vilior videtur:
 Spectat pufio siderum meatus,

Spectat

Spectat retrogrados superbus ignes :
 Atque inter Veneris, Iovisque cyclos,
 Inter Signiferos, polos, triones,
 Zonas, Andromedas, lyras, sagittas,
 Et pisces, aquilas, canes, leones,
 Fastidit ferulas, scholas, magistros,
 Iphis altior ipse jam magistris,
 Cunctis doctior ipse jam Iyceis.

Hæc dum munera mittis, ac libellos :
 Libros mittere dico, non libellos :
 Quin grates toties loquor datori,
 Quot donas puero meo libellos.
 Quorum qui benè pondus aestimavit,
 Nullos dixerit esse plus apertos,
 Nullos dixerit esse plus disertos.

Ad

CONSTANT. HUGENIUM,

EQUITEM,

Poëmatum suorum libros Latino, Gallico,
 Italico, & Belgico sermone
 edentem.

O Celle Batavam, sidus Itali soli,
 Britannia Phœbe, Suada gentis Gallicæ,
 Cultor Latini nominis, togæ decus,
 Et inquieti digna portio fori,
 Sodalitatis erudite corculum,
 Omnisque plena pyxis elegantia,
 Quem magnus ille triplicis regni pater,
 Hæresque Elisæ regia tangens manus
 Vulgi profanis segregavit cœtibus,
 Et invidendo consecravit ordine :
 Ut quum disertis implicaris vatibus,

Chartas-

Chartasque volvis, & levem Gm̄di Deam,
 Nixumque centum fraudibus Cupidinem
 Doctè flagellas, nominis tanti memor,
 Equitumque famæ, nobilisque sanguinis,
 Dextram labanti commodares patriæ:

Quò te Poëtam raptat insolens furor
 Tua Camœna? quæ Thalia, quis novo
 Grandes cothurnos Phœbus aptavit pedi,
 Nec usitatâ ducit in cœlum viâ?
 Non sic priorum lingua Belgarum ferax
 Sese locutam meminit, ipse quum suis
 Leges Cheruscis ductor Arminius daret.
 Non victor isto VVestphali gentem soli
 Affatus ore est, quum cruentis cadibus
 Aquilas Quirini terra stravisset ferox,
 Positumque longè Roma sentiret malum.
 Tu barbarorum verba Celtarum sagax
 Nobis recudis. tu propinquos Nereo
 Populos virenti laureâ vates beas,
 Latiumque reddis Belgio, Cirrham mari,
 Heliconæ Cattis. tu Caballinos doces
 Potare fontes salsa regna Tethyos,
 Clarisque lymphis ora Teutonum lavas.
 Seu quum stupendus vespereas amantium,
 Umbraticæque porticus deliria,
 Nemorisque grati basia, & murmur sacrum
 Cantu revelas: sive moribus juvat
 Ineptientis seculi nasum dare,
 Fluxasque semper vestium lacinias,
 Et implicatos perfricas braccæ sinus.

O flos virorum, debitum cœlo caput,
 Secretioris magne possessor Dei,
 Animaque grandis hospes, & Iovis labor,
 Quam nos, & omne, quicquid est vatum uspiam,
 Post te relinquis, totque scriptum gentibus
 Nec amulandum posteris cantas melos!

Est, cui perennis fœnerat fama decus
 Germana Pallas, & perunctus fecibus
 Tumultuantis vultus ultor Velsii.
 Fuit Secundus, quem venusta, quem jocans
 Neera blandis vellicavit osculis,
 Suisque Latias traxit in Musas furor.
 Sunt quæis siuaves Sequana placent Dea,
 Ligerisque Siren. cuncta concessit tibi
 Natura solers, dum quadruplici sono.
 Apollinaris pleetra barbiti quatis.
 Sic altiores usque spiritus gerens,
 Affaris omnes, Belgique terminis
 Exis poëta, nunc Latinorum Albulam,
 Nunc blandientis poëla Matrona bibens.
 Mox te Britannus verba conantem sua,
 Et cernit Auson, Italoque Vandalus
 Permixtus ori. nulla non civem suum
 Te terra credet, nulla non vatem colet.
 Quò plus laborum restat, & se latius
 Diffundit Helicon, impetus urges tuos,
 Novaque laudis pectus accendis face,
 Nec scire non vis, scire quod quisquam volet.
 Qualis per alta montium cacumina,
 Libyaque valles impotens sui ruit
 Ferox leana, cui perurens Sirius,
 Aut cura raptæ prolis indomabiles
 Accendit iras. illa fontis limpidi
 Vestigat ortus, omne scrutatur solum,
 Nec antè cessat, quam repertus dispulit
 Insanientem Nilus aut Nigris sitim.

Ad

IACOBVM PETITIVM,

Advocatum Ultrajectinum.

Qui virtute petis Deum penates,
 Doctis omnibus expetis probari,
 Nec quicquam petis, haud tibi petendum:
 Non eris malefidus appetitor,
 Non laudum male sanus expetitor:
 Quem suum Charites, suumque Pallas,
 Et suum Themis, & suum sodales,
 Et conjunx petiit, petit, petetque,
 Bonis omnibus expetite, qui me
 Convivam toties petis petite,
 Nomen conveniens habes 'Petiti'.

In helluonem.

Heri vocatus venit ad meam cenam,
 Quo nil virorum Sol gulosus vidit,
 Nec est asse plus queat Sagunthinus,
 Mutinaque civis, aut Cyclopicus venter,
 Orcique custos, & vorax Phari monstrum.
 Lactuca primum fessilis gula cecidit,
 Praludiumque vile perna cœnanti.
 Strinxit petaces pinguis ossa gingivas,
 Artocreaque transfere fumantes,
 Armusque ovillus dentium minas sensit,
 Etiam scolopax pasta, præda brumalis.
 Moxque ore eodem pectus anseris condit,
 Quin sex placentis una bucca dissenta est.
 Totque esculenta diluit tribus tandem
 Vini lagenis, & liquoribus coctis.
 Posthac Milonem ne suum Croton jactet,
 Taurum vorare possit & Milo nostras.

D. VVIL

D. WILHELMO HERBERTO

Comiti Penbrociæ, Supremo Aula Re-
giæ Præfecto.

S C A Z O N.

Heros, Britanna sidus inclytum terra,
 Illustre regno nomen, & decus sceptri,
 Qui penè spretis solus annuis Musis,
 Patavoque precium grande feneras vati,
 autorque laudes asseris poëtarum :
 es jam tiaras purpurasque suffulcis
 Nestor verendus : seu remissus à curis
 regum labores lubricamque perpendis
 ortem potentum : seu receptus in Cirrham
 atum serenis cantibus diem fallis :
 Hunc, qui per atros Nerei venit fluctus,
 asque longè permeat procellosas,
 mi libellum, prædicande Mæcenas,
 atinge dextrâ. laudibus tui Regis
 cat, tuumque nomen exhibet Belgis.
 plura poscis, consecrabo me totum
 eas ad aras. quoque majus haud possum
 mare, dono, mancipoque Barlaum,
 onto poëtis omnibus minus clarum,
 uanto es Britannis omnibus magis charus.

Honori Doctissimi Iuvenis,

HERIBERTI de BEAUMONT.

de Nummis creditis, mutuo, commoda-
to, deposito, &c. disputantis.

Alens Nummule, tinniensque numme,
 Dati nummule pignoris redemptor,
 Obses nummule, commodate numme,

o

Quena

Quem nec credere vult bonus libenter,
 Nec quem reddere vult malus libenter :
 Litis Nammule mater, & sequester,
 Eversor male numme nummularum,
 Lucrator bone numme nummularum,
 Qui nunc hunc potes obligare, & illum,
 Nunc fidem vadimonio revincis,
 Nunc egentibus alligas penates,
 Agros, prædia, & incubare mæstis
 Noctes porticibus soles, diesque :

Quam tu per populos potens & urbes,
 Regum maxime, verticem superbam
 Circumfers, dominator Vniuersi !
 Quam te vocibus invocat disertis,
 Argenti gravis esuritione
 Aula cultor, & haurit usque ad ossa
 Clientem penitissimis medullis !
 Quam te castra cohorsque pessimorum,
 Et furti venerantur institores !
 Quam te templa colunt, & are cunctos
 Vendens sat modico Deos sacerdos.
 Quam te per Scythicas vagus pruinas,
 Quam te per Libycas vagans arenas
 Mercator maleficus expetisit !
 Quam te numina summa litterarum
 Summi numinis instar osculantur,
 Et seras tibi lucubrationes,
 Et chartas tibi consecrant & artes !

En Toxander, & optimi parentis
 Proles altera, gratulante Leida,
 Causas exequitur pecuniarum,
 Et leges tibi prælegit severas.
 Format pignora, mutui patronus,
 Docet depositum, tuosque casus,
 Et tot nequitias maligniorum,
 Et tot nequitias potentiorum,

Conatur tribus explicare chartis.
 Illam post operas laboriosas,
 Curas multiplices, nec otiosas,
 Post laudum titulos, licentiamque,
 Iuris pramia, pileum, togamque,
 Inter caustidicos tuos loquentem,
 Inter virgineos choros amantem,
 Et mox conjugis optima maritum,
 Et pulchra sobole beatio rem,
 Multis Nummule nummulis inaura,
 Pallens Nummule, tinniensque numme.

Amplissimo doctissimoque viro,

D. IOHANNI SAECKEMA,

Curia Frisorum Senatori.

A Vla Senator, curiaque pralustris,
 Cui verba Minos dictat, Aacus iussa,
 Astra a sacras temperat fori leges:
 Delle Frisonum, qui serè unus in clara
 Mellure Musas assèris sua laudi;
 Nec litterarum regna, nec veterosis
 ordine Phœbi templa vis magistrallis:
 Index leporis Attici atque Romani,
 omnisque tutor gratia ac venustatis:
 n qua verendis iusta manibus scripsi,
 Atrasque voces, funebremque discursum,
 audantiumque grande syrma verborum,
 qua fortè marmor poscet, aut dolens saxum,
 Aut ambulator mane vel die sero
 ad verosis cernet in sepulcretis.
 terpres adsum rancidus tua charta,
 uisque verbis verba reddo, singultum
 qua lectitanti syncopenque mox faxint.
 hic mos & usus optima vetustatis,

Et seculi, quod currit, ut rogi laudes
 Aut scriptitet canatve posthumus testis.
 Si praeferat me deesse partibus credis,
 Et invidendas ingredi per ampullas,
 Encomiastem, ignosce mœsta scribenti:
 Si placeo docto iudici ac Senatori,
 Frisique ocellus illa non videt lavus,
 Lavabit hos expectorasse Scazontes.

In Tumulum Nobilissimi viri,
 ERNESTI ab AILYA,
 Dongriæ Orientalis præfecti.

Viator adsta, paululumque, si vacat,
 Subsiste, donec, quis sit hic cinis, scias.
 Quem fata cœlo, fama terris consecrat,
 Eternitati vita, patria fides
 Prudentiaque vis & impiger labor:
 Ernestus Alua clausus hac urna jacet.
 Hispanus odit, terra dilexit sua,
 Amavit omnis qui bonus, fugit malus.
 Præfectus agris jura, leges condidit,
 Fecitque, quicquid imperaverat prior.
 Legatus aula jussa pandit exteris.
 Martem catastis Belgicum coercuit
 Bis sex in annos, sceptrâ federe illigans
 Iunxit potentes, consilii que pondere
 Sororiantis juvit imperi Patres.
 At tu moneris, lenis ut sis civibus,
 Pernox honesti cultor, æquus arbiter
 Recti bonique, dantis osor dextera,
 Et juris empti, totus obses publico,
 Opum modestus astimator & tui.
 Talis moneris esse, talis hic fuit.

DIRÆ

FRANCISCI PETRARCHÆ

in tumuli sui violatorem improbum.

Quis heu quietam parricida nocturnus
 Lacescit urnam? quis manu Thyestæ
 Satelles Orci, barbarusque prædator,
 Dædum sepultis manibus ciet litem?
 An rursus orbi monstra parturit tellus?
 An alter Atreus, artuumque discerpitrix
 Colchis resurgit? aut Lycaonis mensas
 Dapibus nefandis hospes apparat quisquam?
 An fas, pudorque, & lex verenda secreta
 Mortalitatibus, pulverisque sepositi,
 Cessere mundo? perditusque suffossor
 Impune sacris ossibus dicam scribit?
 Impure scurra, dedecusque natura?
 Probrum Deorum, sorde concubinarum
 Contaminate prædo, quid ferox audes,
 Et latro pernox mortuum fatigare?
 Petraque tectum seculoque subductum?
 Laceras poetam? mortis archipirata,
 Tyranne fati, subrutor sepulcrorum,
 Terraque, nostrum matris, exterebrator,
 Princeps malorum, sceleris antesignane
 Et primipile, quo minus venenator
 Vicariusque peccat, aut malus mæchus,
 Pecunia recisor, & bovinator,
 Tortorque & expilator urbis ac fisci.
 In te omne crimen majus, ô pater furti,
 Inui spem cadauer improba facit præda,
 Spoliumque busto, lucra morte quaeruntur.
 Super paternum Tullia furor corpus
 Egit quadrigas. Fulvia fuit lusus

Ludibriumque immane doctus Arpinas.
 Furens Orestes matre pessima peior
 Crudelis audit. omne flagiti punctum
 Tu raptor exples, lancinator extincti,
 Sacrique fœde funeris profanator.
 An hac Quiritum dicta, facta taxantem
 Maestas Petrarcham sorte? vapulans quondam
 Pœnas sacerdos hocce poscit à saxo?
 Tam serus ultor. scilicet cui duplex
 Fortuna scripta est, experitur adversam.
 Et quem malignus livor horruit vivum,
 Iam mortuo jam bella dicit exanguis.
 Gemoniarum compedumque possessor
 Future, flagris enecande tercentum;
 Non te nocentis ipsa Tartari mater,
 Non trux Megara, Cerberusque latrator,
 Erebiq; sævus portitor, nec implexam
 Quatiens Medusa mille ab anguibus frontem,
 Aut contueri aut tangere ausit invisum.
 Fuge impudice. terra, pontus & cœlum,
 Quicquid deorum est, quicquid est deos infra
 Instant scelesto. quam mihi rapis partem,
 Quod corpori eheu brachium revulsisti,
 Ante ora crudum stabit, & minans furi
 Occultiore pectus ungue discerpit.
 Animumque pravi conscientia franget
 Tortor perennis. Interim mei vivet
 Pars ista melior, fama que inseret cœlo
 Mortale nunquam nomen Itali vatis.
 Tibi Patavè cultor, ac domus Phœbi,
 Tibi Arqua nostri longa corporis custos,
 Padique multus accola, atque Veronæ,
 Euganea tellus, Adriæque potator,
 Non expiandas imprecantur hîc diras,
 Proque hoc scelestus scelere prada Campanis
 Eris, lupisque provolutus Hirpinis.

*At vita postquam cesserit, jecur nequam
Famelicus alter exedet tibi vultur,
Vel orbe raptus, quo rotatur Ixion,
Elumbis, exos, fractus & lacer totus
Rapti Petrarchæ brachii lues pœnas.*

M A N E S

Illustrissimi viri,

DOMINICI MOLINI,

Serenissimæ Venetorum Reipublicæ

SENATORIS.

NEPTUNVS.

Abstulerant terris ingentem Fata Molinum,
Et populis visa est flebilis umbra suis:
Cum pater Adriacis regnans Neptunus in undis,
Dicitur athereos increpasse Deos.
Deserimur Superi. secedunt numina. vix jam
Adria, quo sese vindice seruet, habet.
Non satis est præclara geri. Tritone caremus.
Scribere tot doctis dextera sueta, jacet.
Reddite patritium. vel, Fama teste, profabor:
Iam Venetos, post tot secula, posse mori.

M O L I N V S.

Patrum pompa gravis severiorum,
Civium quoque turba grandiorum,
Et vos quotquot adestis eruditi,
Et vos quotquot abestis eruditi,
Manes dicite posthumos Molini.
Sub quo purpura clarius refulsit.
Sub quo purpura latius rubenti

Sparfit lumine muricis favillas.
 Qui rexit mare, classicum, triremes
 Belli consiliarius togaque,
 Sortis maximus utrusque victor,
 Spretor invidiaque sibilique,
 Iuris regula, viva lex honesti,
 Aeternum decus elegantis avi,
 Omnis arbiter eruditionis.
 Quem prudentia floribus coronat,
 Libertas lachrymis suis inundat,
 Fides murmure lugubri reposcit.
 Quem plorant Charites, Apollo, Pallas,
 Rhetor, & Sapia magister,
 Et quotquot coluit pater disertos,
 Aut illum coluere quot disertis.
 Idem namque Molinus & Camœna,
 Idem namque Molinus atque Apollo,
 Idem namque Molinus & poëta,
 Idem gloria, splendor Italorum,
 Civis optimus, optimus Senator.
 Quare quotquot adestis eruditi,
 Et vos quotquot abestis eruditi,
 Patrum pompa gravis severiorum,
 Civium quoque turba grandiorum,
 Manes dicite posthumos Molini.

V E N E T I Æ.

QVot me scepra vident oculis vicina sinistris,
 Non uno toties surgit ab hoste labor.
 Nunc Ister, nunc arma parat vetus Albul.
 Sollicitas jussis, magne Othomanne, tuis. (nunc
 Hæc inter secreta fleti, tot sprevimus iras,
 Nec volui tantis succubuisse malis.
 Si moritur pars magna mei, si terra Molinum
 Condidit, & cessat purpura docta loqui;

*Erigimur tamen, & qua fatis restat ab ipsis,
Intrepidam me nunc sola vel umbra facit.*

V R N A M O L I N I.

I*Talia pralustre decus, Patavique coruscum
Sidus, & in Veneto clarior orbe pater,
Tot cantate viris, tot delassate Camœnis,
Maxima doctorum gloria, cura, labor;
Cujus finitima strepuerunt laudibus Alpes,
Et volet à sero fama nepote cani:
Cui non una suas trivitt facundia voces,
Cum flueret siccis Castalis unda vadis:
Hoc rogo, clare senex, Batavo concede poetæ,
Ut tua sublimi pendeat urna loco,
Sidereosque inter Tumulus prafulgeat ignes,
Possit ut à cunctis vatibus illa coli.
Tunc dicet Venetus, Gallus, Germanus & Auson,
Dalmata, Cres, dicet Sarmata, Belga, Ligur:
Illa Senatoris Veneti spectabilis urna est,
Nota domi, multo carmine nota foris.
Quem terras, pelagusque ultra, montesque lacusque
Scripsimus, ecce novis vocibus astra canunt.*

Lachrymæ MYLII.

*Myli, Batavo nomen inclytum solo
Myli, Senatus pars vetusta Belgici,
Myli, Lycei rector, & quondam Scholæ
Magna imperator, lumen ac decus meus,
Et tot bonorum fautor & solatium:
Illustre bustum lachrymis riga tuis,
Et purpurato adsperge pulverem rogo.
Molinus, eben, vixit, & cultum Tibi
Cœlesti pectus, vividique spiritus
Non amulandum robur astris reddidit.*

Rupere Parca fœdus, & tuum truces
 Rapuere Orestem. destitutus Theseo
 Pirithous erras, Scipione Lælius.
 Quaque efficaci voce te nolunt sequi
 Iam fata, mœrens triste submittis Vale.
 Sic fesse Pollux creditur, cum Castori
 Gravis incubaret ultimus vita dies,
 Fratresque tantos Atropos divelleret.
 Tecum omnis ordo luget, & sororibus
 Luctu remisissis namâ Phœbus prait.
 Quin ipse celsis devolutus Alpibus
 Benacus, altis condolet singultibus,
 Ripasque streperis tundit eiulatibus.
 Euganea telius, Tethyosque filia
 Corcyra, Naxos, & crepundius Iovis
 Superba Creta, quique Veronam colunt,
 Et Addua potator, & præfertilis
 Civis Cremona, Antenorisque Troii
 Clari nepotes, iusta funeri parant.
 At ille celsi rarus hospes atheris
 Inter beatos eminentior choros,
 Mortalitatibus expeditus vinculis,
 Te flere non vult, questibusque prosequi
 Manes amici; quem per ora gentium
 Clangente semper Fama buccinâ vehet.
 Dum turbulento fluctuabit in mari
 Vrbs terror urbis. dum Deorum porticus
 Marcique Fanum stabit, & frendens leo
 Sacrum tenaci stringet ungue Codicem.

P V R . P V R A .

DUm faciem mutat Venetus, moriente Molino,
 Et secura diu scoptra ducesque timent;
 Palluit, & veteres excussit purpura vultus,
 Et riguerit, prius quam rubuere toga.

Exa

*Exangui cum fronte dolet Respublica, fas est
Et vestes patribus condoluisse suis.*

F V G A morientis Molini.

Cum ferus Ausoniis Totilas incumberet agris,
Flammaq; Tarpeias perderet una domos,
Et spoliū foret omnis humus; cineresq; rogosq;
Adspiceret mœrens Itala terra suos:
Fit fuga, & Adriacis surgens Respublica stagnis,
Iura recollectis gentibus aqua dedit.
Adfuit, & magnam Nereus se fudit in urbem,
Tectaque Naiades disposuere Dea.
Quam metuo, ne cuncta ruant, fugiente Molino,
Et Veneta gentis gloria prisca cadat.
Hic vindex fuit. hic animis suffulsiit urbes,
Et profugos potuit detinuisse lares.
Italia fuga prima fuit. postrema Molini.
Illa Deos Venetis tradidit, hæc rapiet.

A D R I A .

Qualis ubi immanes tollit ferus Adria fluctus,
Attonitasq; tumens verberat unda rates.
Ille filet, Zephyroque truces mandante procellas
Ponit, & attentis mitior exit aquis:
Non aliter motusque Ducum rabiemque potentum,
Fregisti monitis, clare Moline, tuis.
Fallor? an à Tyberi jam surrexere procellæ?
Cur? non flat Zephyri lenior aura tui.

B A R L Æ I Threnus. *Threnus*

O qui fuisti vivus Adria fulgor,
Assertor urbis, & natantium latè
Tot insularum; juris horridi ac prisca

Et vindicator imperi senescentis,
 Præstans Moline, exemplar elegans natæ
 Divinitatis, cymbalumque doctorum :

Tibi dolentes versibus parentamus,
 Et fata premimus fascibus querelarum.
 Cur non amicis, ut soles, peregrinis
 Scribis frequenter ? litterisque Barlæi
 Magni reponis litteras Senatoris ?
 Cessæque Phœbi misitare thesauros ?
 Seu Tiberis aliquid seculo movet dignum ;
 Padusve carmen Minciusque cantillat,
 Sive Athesis undas imbibit Caballinas,
 Seu Bergomas, sive Insubrùm schola dictant
 Etermitati verba, quique Tarvisi
 Docta penates voce personat Vates.
 His, te remoto, ferculisque donisque
 Heros, caremus, & miselluli succo
 Hoc desituti, rore vivimus nostro.

Quoties amœnis scriptis frontibus fronti
 Detersa ruga est ; quam serenus applausum,
 Et densa vatium vota transmarinorum.
 Calamosque legi dispares poetarum.
 Sensit verendi ponderis notas tellus,
 Quacunque vexit, nec latrocinans dextra
 Apollinare polluit sacramentum.
 Quoties Molinum, non tamen mihi visum,
 Potui videre, tot canentibus Musis.
 Quoties nivosas nomen exhibens nostrum
 Alpes papyrus transiit, nec invidit
 Felicitati, quisquis obvius, tanta.
 Tu non merenti, nec memor tua sortis,
 Responsa doctis sensibus remittebas
 Ad semidocti vatis aridas chartas,
 Quas in Batavis exaraverat stagnis.
 Audi beate, & de domo tenebrosâ
 Hos sume questus, & superstitiis lessum.

*Qui luctuoso emancipatus è ludo,
Se sperat inter sidera atque securæ
Perennitatis regna Te reperturum.*

Ad Nobilissimum

CONSTANT. HUGENIVM,

fatis Molinî condolentem.

Ingemit, & medius Nereus singultit in undis,
Dum videt atratos tardius ire patres.
*Mœsta Senatorum magno palatia luctu,
Dalmaticaque procul perstrepuere fores.
Trans Alpes iit iste dolor. quaque intonat armis
Auriacus Veneto cōdolet aula Duci.
Constantine doles. & quo sua federa mittit
Belgica, communis te quoque causa rapit.
Stas claros juxta cineres & busta Molini,
Et patrios spectas illachrymare Deos.
Vt se magnanimo franet Constantia vultu,
Vt laceret tabulas publica cura suas.
Vt trahat informem titubans Prudentia pallam,
Ambulet excussa Musa Thalia chely.
Vt totas laniata genas concordia rerum
Marceat, & dubitet se superesse Fides,
Quæ dum mœsta vides, extimētum à sidere sidus
Hos Genios inter credis habere locum.*

In Prædium

GVILIELMI BARDESII.

Arces turrigera, superba tecta,
Bardesi domus, invidenda tecta,
Crassi prædia, splendidi penates,
Tot villa simul & domus Valetæ.

Cælum non alibi magis salubre, -
 Nusquam latius explicantur agri,
 Aut fecundius excoluntur agri,
 Non Fauni, Dryadesque non petulcæ
 Usquam luxuriant magis Napææ,
 Non amœnior ullibi vel umbra est,
 Non valles rigue magis vel horti,
 Non piscosior unda, stagna, fossæ,
 Non colles tumulique plus ferarum,
 Aut plus Thestylis exhibet leporum.
 Amnes veliferi patent, profundi
 Nerei pagina, Tethyosse campi.
 Præbet delittas canora Procne,
 Præbet mare strepitque suave sturnus,
 Et tot grex avium facit poetam.
 At ne, quod magis est, premam silendo,
 Nil usquam domino magis benignum,
 Nil usquam domino magis venustum,
 Aut facetius aut magis decorum,
 Hæ vos delitiæ, domus, penates,
 Agri, prædia, villula valete.

IN SCAZONTES
CONSTANT. HUGENII

Zulechemi Domini de Incendio Aulae
Hagiensis.

Quis ille recto Scazon ambulat talo?
 Quis ille docto cogit ore Vulcanus
 Fari poetam? flamma parturit vatens
 Facesque diræ grande carmen erulant,
 Et insolenti pectus incitant motu,
 Supraque celsas evehunt Ducum turres,
 Cæloque miscent. incallescis Hugeni,
 Et qua per atras Mulciber favillarum

Globos rotatur, nubila inter & fumos
 Humi jacentes despicias pœta stros.
 Sic sepe tecta, sepe sic ruinosi
 Flagrent penates, porticusque lapsuras
 Ignes adurant, dum tibi calescentem
 Et claudicantem Vesta suscitet Phœbum,
 Furorque nostri scribat illa Constantis.
 Nunc Aula demum urvis. hi tibi vitans
 Cineres redonant, sic perisse, vixisse est,
 Arsisse lucrum. clariore jam lucet
 Palatiorum fama luce Scazontum,
 Vatesque grande fenerat decus Musis.
 Gaudete cives, quot quot efferos undis
 Presistis ignes. Vindicata jam laus est
 Vestri favoris. si quis advocatorum,
 Si quis reorum dexteram ministravit,
 Si quis rogator, si quis attulit scalas
 Apparitorum, scriba si quis aut juvit
 Tabellionum, copiarius si quis
 Properavit urnam, vel ducis pitissator,
 Cellariusque, buccinator aut pistor,
 Sartor coquusve, laneo aut trapezita,
 Vel qui lupatic impetus caballorum
 Equisio frenas, aulicisque pastillis
 Collyriisque vel malagmate exactas
 Nares socillas & pecunias mulges,
 Venator & mirmillo, janitor, cursor,
 Et iliceti sector atque sylvarum,
 Et quot quot aula mancipis fames fecit,
 Gaudete cuncti. gratia rependuntur,
 Chartasque salvas & fidem tabellarum,
 Delubra, turres, Principumque thesauros,
 Servata per vos Aula nuncupat vobis,
 Gratesque reddit. Scazon isse victurus
 Vos donat avo. quid loquar? fidem vestram,
 Silente lingua, muta saxa clamabunt.

In
A D R I A N I T O L L I I
 libros de Gemmis.

E Recte Tolli, cujus indoles gestit
 Debere seculo, & otio fatiscentes
 Castigat horas semifeminatorum,
 Per eruditas ambulare doctorum
 Sieta curas, extricare perplexa,
 Purgare verum sordibus vetustatis :
 Γαληνικωπείτων decus perillustre,
 Recentiorum lima tersa scriptorum :
 Ut nunc Eeos Indicosque splendor
 Inter refulges & tuos smaragdorū
 Radiis honores saphyroque diffundis!
 Ditemque Hydaspem gemmeumque derivas
 In nostra Gangen regna! Non tibi sordes
 Et semicocta fercla ventris affecti
 Molesta jam sunt, pituita vel putris,
 Aut ore stillans turpe foetido tabum,
 Aut prave olentis vultus ater urina.

Quin transmarinis elegantiss totus
 Nites decore & fulgetris lapillorum
 Gemmisque luces undique & coruscantem
 Beryllon ardes, succinumque lychnique
 Onychesque nigras. ipse quas jacet flammam
 Pyropus in te torquet, & virescentes
 Notas iaspis lator tibi pandit,
 Carbunculumque & Sardium jubar vincit.
 Preciosa scribis, ut cylindrus, ut baccam
 Vndis latenter obstrepant Erythraeis,
 Adamasque duras nil moretur incudes.
 Quam multiformis lividas averruncet.
 Pestes Achates, languidamque Torcois

Venerem laceſſat, vulſaque è mari magno
 Coralla largas ſanguinum vias ſiſtant.
 Et tu ſeracis munus inclytum Cypri
 Carulea Cyanos, ſeu Pharum magis laudas
 Scythicaſque rupes, Caucaſique prærupta,
 Per te fugari diſce torva nocturni
 Tortenta Morphei & Incubum gravem lecto.
 Cum ventre matris abditum latet pondus,
 Pullus medetur & ſonorus Etites,
 Aquasque magnes allicit putreſcentes.
 Electra mentem, margarita languentes
 Vires redonat. quique friget, afflictiſ
 Hyacinthus agris ſomnolentiam gignit.

Quis ſplendor artis, quam ſuperba majeſtas
 Medici theatri eſt Aſculapidum patres!
 Queis apparatus cœlites parant tantos,
 Famulantur aſtra, format unda quod ſanet,
 Aër medelam ſufficit, vomunt fontes,
 Montes miniſtrant, & ſalubre quodcunque eſt
 Arbuiſta ſtillant, ſaxa robur indulgent.
 Hic Porphyriten, hic dat Alabaſtriten,
 Illic Pyriten, hic bitumen aut gypſum,
 Aurum, ceruſſam, nitra, ſulphur, argentum,
 Opesque cunctas mater alma recludit.

Centum juvatur, leditur modis centum
 Humana vita, totus orbis objectat
 Et damna & uſus, commodiſque viventi
 Incommoduſque eſt. cauſa mortis atque idem
 Salutis author, qualis haſta Pelida.
 Ante ora morbi fomes, & comes juxta
 Medicina præſto eſt. quicquid obvium tangis,
 Sanum flagellat, allevat laborantem.
 Corpus vacillat ſæpius remordeſcens,
 Cadaverofiſ debitum ſepulchretis,
 Ruſſum reſurgit, & valemus athleta,
 Vicesque ſervant ſanitasque morbuſque.

Quæ cuncta dum nos impiger doces Tolli,
 Aternitatis premio supervive.
 Et si nepotes nomea oscitabundi
 Tuum silenti nubibus tenebrabunt,
 Lapidés loquentur. & Bôitū famam
 Tuasque laudes gemmula recognoscent.

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydenfem.

V Atum maxime, lima Belgicisimi,
 Orchestra decus & pater cothurni;
 Cujus grandia verba, grande carmen,
 Seris Melpomene sacravit annis;
 Cujus dulcia verba, dulce carmen
 Et tot blanditias facetiasque
 Et tot candidulas tenellulasque
 Pulchra Phyllidis amulationes
 Suis ipsa Venus dicavit aris.
 Cordatissime scriptor acris avi,
 Et quondum patriæ tumultuantis,
 Nec minus tamen, arbitris remotis,
 Suavisime basiator Helmans:
 Cur perdicibus obruis poetam,
 Et rursum stomacho severiori
 Offas objicis elegantiores?
 Quales rex edat aut Deum minister,
 Aut pincerna Ducum vel Imperator;
 Cur mensa violas mea decorum?
 Cur gula illecebras superbienti
 Vates objicis? imperasque denti
 Prædam dilaniare fastuosam.
 Dudum paupere viximus salino,
 Et victu tenui nec eruditio,
 Lactuca gracili, truci que porro,
 Aut faba rudiore lentibusque.

Fecit

Fecit prandiolum mihi minutal,
 Pulmentum petasoque jusculumque
 Ovi sorbilis optimum liquamen,
 Vel cervix bovis impigrè saliti,
 Aut buccella recolta brassicarum.

Nunc sordent vetera. & procax palatum
 Spernit fercula pristini saporis.

Tot perdicibus efferata mensa est,
 Et cara famet esuritione

Venter prodigus. ardeas, palumbes,
 Pavos somniat atque Phasianos.

Sic peccare facis tuum pœtam,
 Et leges malè subruis culinæ
 Hoofdi splendide. si tamen jocantem
 Barleum finis eloqui, quod optat,
 Fac, peccem semel hoc modo quotannis.

P A S S E R

SUSANNÆ BARTELOTTÆ,

artem nendi edoctus.

Alumne passer, virginis suavissima
 Parasite passer, candidate passerum,
 Tot artium magister & scientiæ

Pusille doctor, qui Susannula tua
 Strepitu procaci insultibusque lenibus,
 Et morsione ludicra blandissimos

Moves cachinnos, & protervis motibus
 Nunc altus ipso ludis audax vertice,
 Vittasque rostro vellicas tenellulo :

Nunc colla circum eburneosque subflis
 Domina lacertos, inde per mamillulas
 Sororiantes hinc & inde lufitas,

Sedesque amoris quaris & Cupidinis
 Fomenta monstras ; o beate passerum,
 Vitture passer versibus perennibus

Terennis

Perennis Hoofdi; qua Diana, quis Deum,
 Quis Arcas altis educatus in jugis,
 Quis Pan Palesue vel rapacior puer
 Te mollicella Bartelotta vendidit.
 Vt invidendo viveres passer sinu,
 Vt invidendum tangeres passer genu,
 Vt invidendam permeares dexteram,
 Stares sinistra, cum voles, & saltibus
 Totam pererres parvulis puellulam.
 Quod nec Menalca, non Adonidi licet,
 Nec hoc vel illud expetentiōis procis.
 Tu lene rostrum conscius modestiæ
 Propius pudicis admoves labellulis,
 Primusque labra virginis devirginas
 Amator audax. tu suavis sputuli
 Exsugis undam, & ore de purissimo
 Mel, nectar ipsum & dulcius quid imbibis.
 Tu vectus humeris bajularis, & tibi
 Videris Isis esse, major virgine,
 Major decora matre. Tu sub auribus
 Cies susurros, & salacior licet,
 Tamen verendis musitas hortatibus
 Castos amores. Tu genis vicinior,
 Quas osculari vellet aula pronubus,
 Aut Indicarum dives hares mercium,
 Basiola figis, & caves prudentior,
 Ne ladat unguis lacteas asper genas.
 Tu flammeos & amabiles ocellulos
 Coram tueris, & vagum tibi caput
 Obvertis illis, teque passer passerem
 Vides in illis, & stupes passerculum
 A te teipsum diligi ferventius.
 Miraris illic vitream tibi domum
 Cessisse Divos, & palatium dari
 Charitum tabernam, qua latere mavelit
 Vel Pyramus, vel ipse mersus improbis

*Leander undis, vel Phaon formosior,
Vel dux Achilles, aut amator Lesbia.*

*Tu dum per orbem gemmeos latus salis,
Quos dis Hydaspes alveo vomit suo,
Altoque solers Indus invenit mari,
Mordes, remordes; irritisque morsibus
Iras feroces excitat mendax Ceres,
Famesque duris ludit in lapillis,
Vexatque semet; nec, quod optat, accipit,
Petit, fugitque; dimovet, quod admovet,
Spretum reposcit. fallit alitem color,
Teresque gemma. deficit prudentia,
Ut jam Susanna credat esse passerem.*

*Tu lectulum audes, innubasque scandere
Lecti columnas. pervagaris omnia,
Vbi Bartelotta detrahit vestem sibi,
Vbi Bartelotta languidum ponit caput,
Vbi Bartelotta molle reclinat latus,
Vbi Bartelotta blanda claudit lumina,
Vbi Bartelotta somniat suaviter,
Vbi Bartelotta lenis expergiscitur,
Et te strepentem, te volantem cominus.
Invitat ad se. Tu legenti seria,
Tu tu legenti mobiles Hyla faces,
Heroidumque masculas epistolas,
Assistis unus. exulisque dum legit
Batonis ausus, ales alas concutis,
Favesque Cattho. Proh, volucrum numina,
Qua, quanta, qualis parvuli sors passeris.
Nam passer esse fulminum speret pater,
Calumque mutet passeris cubilibus;
Queis Bartelotta vivit, ambulat, sedet.
Nam passer esse Phœbus, hanc Daphnen velit.
Et passer esse Phtius, hanc Briseida. *Achill.*
Et passer esse pastor, illam Tyndarin. *Helena.*
Et passer esse Mars, & illam Cyprida.*

Et passer esse Flaccus, illam Lydiam.
 Et passer esse Naso, & hanc Corimulam.
 Et passer esse Gallus, hanc Lycorida.
 Passer Tibullus esse, & illam Deliam.
 Et passer esse Stella, & hanc Hyantida,
 Vt cominus sit quisque compos osculi,
 Vt cominus sit quisque compos lectuli,
 Vt cominus sit quisque compos virginis,
 Vt gaudiorum cominus nunc omnium
 Compos, beatus ter quaterque passer est.

Dolet pica & discolores psittaci,
 Dole coturnix, pavo, turtur, Daulias, *Pipra albica*
 Gallina Numidum & Adriana. plangite
 Vos Phasiani, & vos aquatiles aves,
 Quis cavea domus est, arctiusque ergastulum,
 Cibusque vilis hordeum vel granulum
 Milia pusillum. noster hic passerculus
 Arces domosque possidet, turres ducum
 Liber pererrat, & Susannula lares,
 Dominaque mensa, ferculis, bellariis, *Novi si*
 Et esculentis delicatulis fruens
 Aquilas Tonantis ridet & quas curribus
 Veneris columbas Cyprius junxit puer.

Laudate passer, te supernis inferi
 Superum theatris indoles, industria,
 Et passerina perspicacia volunt
 Nota celebres. Tu sagax acus hera
 Moderaris ore, ferrulumque acutius,
 Et fila rostro gnarus artium trahis.
 O docte passer. qui labores dividis
 Cum Bartellotta, sarcinantis virginis *in manu tenet*
 Consarcinator, tu sumente dextera
 Strophiola, vel subuculas juxta suis, *Carmina*
 Et flammeum vel supparum & pallam facis,
 Quam Cinxia Thalasio donet tener.
 Si quando capiti tegmen illa detrahit,

*tu sedulus, tu morsunculis tuis
Acicularum prensitas fastigia.* *Hel. Helmont, an f. a.*

quando capiti mane tegmen induit,

tu sedulus, tu morsunculis tuis

Acicularum promotes acumina,

trinesque sparsos fasciasque colligis.

Quid nunc Arachne es? quid superbis flamine *Helmont*

Lanifica Pallas? quid tapetibus studes

Curus Laerta? passer ad leges venit,

Et disciplinas & scientias capit.

Passer venuste, corculum tot passerum,

Passercolorum rex, professor, Satrapa,

Passercolorum prima laus & gloria,

Artor tenelle, animula major passere, *Ludov. Helmont*

Muyda voluptas, gaudium, solatium,

Qui verba vati mille dicitas tuo,

Nec plus volentem scriptitare, deseris;

Ut te canentem, te sumentem laudibus

Num profectus, fata prosequar tua,

Numuloque carmen exarabo posthumum:

Passer. Susannæ. Iulus. hic. situs. jacet.

Susanna. Iulus. passeris. Iulum putat.

Ad doctiss. Iuvenem

D. IOHANNEM HELMONT,

cum me prædio ampliss. Consulis

ANDREÆ BICHERI

avunculi sui excepisset.

HElmonde, pernox cura matris optima,

Helmonde, matris gaudium piissima,

Helmonde, dulce Diveræ solatium;

Qui moribus probissimis suavissimos

Miscec lepores, ingenique flammulam

Sub me decoris artibus resuscitas;

Præstans Ephebe, candidatæ Palladis,

Alumne

Alumne Themidis & gravis scientia:
 Iam Consulari pradio stamus duo,
 Auditor & praeceptor. hic vati tuo
 Favere benignè, & pulveres Scholasticos
 Multum venusta comitate discutis.
 Totus renascor. scribimus divortium
 Severitati. vos valet pulpitæ,
 Scholæ, labores & gravissima vices
 Tot lectionum. Nunc amœnis ambulo
 Securus agris, & serenus dormio,
 Vbi torva nuper innatavit fluctibus
 Feroxque Najas. piscium cubilibus
 Iacet poëta. quaque velis navita
 Arctous ivit, Æolique turbidis
 Vixit procellis, Musa sedes otii
 Et eruditus invenit locum jocis.

Helmonde, quò me, quo rapis vatem tuum
 Per rura, campos, trans arenarum juga
 Venator acer? meque nescium cupis
 Inusitatis passibus sequi feram,
 Canibusque & hinc & inde victimam gula
 Captare leporem? pone tardus insequor,
 Contentus illo mitior spectaculo.
 Tu glande sava deicis fastigiis
 Guttur voracis & loquacis alitis,
 Nec fata meritos tam cruenta passeres.
 Te stagna propter garrula timent aves,
 Anasque & anser planipes, & ardea
 Intenta ranis. terra, cœlum, flumina
 Pradæ ministrant. nec tibi negaverit
 Natura quicquam. quin caballis imperas,
 Et me superbis curribus jubes vehi,
 Longisque ferri latiore semitis.
 Monstras amœnum quicquid aut fecit Deus,
 Aut ars magistra: queis carere possumus,
 Et non carere: quæ necessitas inq̄net

Curare, vel qua suggerit mortalibus
 Dissipat voluptas. Consulis nostri lares,
 Avunculorum tecta, matris provida
 Vidi penates, villicos, novalia.
 Vbi consul urbis liber à negotiis
 Vix nata rura bobus exercet suis.
 Vbi consul hortos ordinat, ponit pyros,
 Salicesque lentas, fraxinos quincuncibus
 Disponit aquis, & virentes adspicit
 Spatiis decoris arborum tot ordines.
 Vbi consul amplius educat vivaris
 Genus natantum. & sicna mordenti domos
 Aptat caballo. qualis olim creditur
 Duros Latinus Imperator vomere
 Fregisse sulcos, & famem cordatior
 Sedasse mensa vilioris ferculo.
 Hac vita nostra est. excipit curas quies.
 Gaudet remitti, publico si quis vacat,
 Nusque gestit esse, quisquis omnium est.
 Hac Laliorum vita, talis Tullii
 Fuit recessus. sic Catones maximi
 Vixere quondam, cum fatigatis darent,
 Illa levamen, Formia vel Tusculum
 Vel ipsa Circes imminens mari domus.
 At tu recentis chare lustrator soli
 Delmonde, si vis commodis ruris frui,
 Nec vanus esse pradii cultor tui;
 Magni benignam numinis stupe manum,
 Quia vis creatrix rura tot mortalibus
 Conarit agris. quis labor tot fluctibus
 Abduxit agros, fabricaverit solum,
 Terrasque nutu portet immensas suo.
 Sic cerne, nobis ut ministret Cyntbius,
 Torque Phœbe & siderum fixa faces.
 Irare ventos, aëris purgamina,
 Irare pluvias, lapsa cœlo flumina,

Mirare ficcum jam latrare Sirium,
 Mirare sicco Pleiades interferi.
 Mirare sensim lata nasci gramina.
 Mirare sensim lata pelli gramina.
 Mirare primi candidum veris decus,
 Brumamque & aestus, & remissius decus.
 Labentis anni. sic tua totus Deus
 Menti patebit & potentia vigor.
 Sapientiaque grandius miraculum.

Hac cum serena mente cogitaveris,
 Te cerne propius & tibi renascere,
 Pectusque pulchris nuncupa virtutibus.
 Sic universi digna vives portio:
 Sic inter agros ambulabis dignior:
 Sic stirpe dignum splendida tolles caput.
 Sic tot propinquis, sic parenti Divere,
 Avunculisque, sic mihi, sic omnibus
 Placebis unus unice. sic osculis
 Te sponsa tandem pulchra, dives, optima,
 Crebris, pudicis, mollicellis obruet.

In

CONSTANT. HUGENII

Meteorologiam, sive de Meteoris Epi-
 grammata jocosâ.

Contra-ambulonem maximi Stagiritæ,
 Flagrum Lycæi, Græciæque censorem,
 Nunc serum, nunc perfaceta scribentem
 Legi pœtam, temperata jucundis
 Severiorum verba disciplinarum,
 Salesque mixtos sensibus gravis Stoæ.
 Quos perspicacis scripsit arbiter veri,
 Et eruditi classica inter & vallos
 Et castra & enses fudit ardor Hugeni.

Vacat omne Musis tempus. inter armorum
 strepitusque & iras, otius Camanarum
 Mens lata gaudet, & movet quiescens.
 Nec tunc quiescit, cum quiescit insani
 Palastra Martis. inquieta per cælos
 erraque tractus atherisque discurret,
 virginemque cogitat suam pernox.
 Dum miles umbra Martium latus donat,
 regnisque cantat cantiunculas turpes,
 dum ganeoni lurco commodat dentes,
 et vinolentis ructibus calent hasta,
 vel Thais hunc effeminat cataphractum,
 aut grande numen, ac Deos sacramentis
 ipsosque Divos ore miles infamat:
 dum sordida per vestis abditos calles
 urbat satelles divagantium turmas
 pediculorum, & quicquid invenit perdit:
 abiginosos alter illinit pingui
 radios amurca & vindicat situ parmam:
 sic peccit altos vertices caballorum
 basque stringit ordinatque cincinmos,
 nec una cura filios habet Martis:
 Tu literarum lux inusitatarum
 per avios Libethridum volas campos,
 Alecheme noster. & Iovis Panomphæi
 blimioire raptus altius penna
 des pererras, ac tonitruis imples
 cubra Phœbi, fulminasque per Cyrrham,
 isque terres fulgetrisque flammisque
 utientis pavida tecta Barlai.
 savientum cœca flabra ventorum,
 Eolorum regna, pallidam Lunam,
 nunc rubentem, nunc siave ridentem,
 res, Dracones, lanceas, resurgentem
 sole solem, grandinesque saxosas
 vesque doctè & horridum gelu cantas.

Tu signa prodis aëris serenati,
 Tu signa prodis aëris procellosi,
 Pater sereni ac nubili, pater rerum,
 Quæ vel videntur Sole vel vident Solem.
 Tu discoloris pingis Iridis vultus,
 Nunc Vesperæ cadentis aut renascentis
 Faciem diei. te docente jam scimus
 Cur vorticosis sese hiatibus magnus
 Diffindat ather, & Deum salutare
 Mingat procellas semipota majestas.
 Cur macula Phœben turpet, & coruscantem
 Titanis orbem polluat latens stigma.
 Cur dira mœrens horreat cometarum
 Ostenta mundus, purpuraque peccantes.
 Quis ventricosam vibret impetus terram,
 Eructet ignes, saxa, sulphur & fontes,
 Cur fatua flamma persequentibus cedat,
 Timidos sequatur, stella decidat cælo,
 Et Tyndarin gemellus oderit frater.
 Inter vapores halitusque fumosque
 In abditis recessibusque natura
 Examinatum opinionibus verum
 Rides, sagillas & jocando castigas.

Nubivage scriptor, vade, quo rapit vatem
 Vis tanta fandi. Perseo comes vade,
 Aliosque fontes mentis ungula pande,
 Et Pegaso per alta nubium vectus
 Me linque fessum, languidumque & exhaustum.
 Qui te secutus hætenus per & terras
 Turridosque suæctus, amulusque cantanti
 Nunc ire iuxta, pone & ante despero,
 Excors, remissus, plurimum oscitabundus,
 Expers caloribus, conjugis, thori, lusus,
 Quem concupivit Hercules pater valde,
 Nec concupivit mater Hercules raro.
 Hirquit allire rursus & catullire

Si siverint me fata, tunc tuum fulmen,
 Tonitru, pruinas, fulgura & faces nostro
 Aptabo amori. tunc tibi novos fontes,
 Pluviasque & imbres, flammulasque dementes,
 Terraque motus, & cubiliū fortē,
 Lambensque reddam basium, & tuas chartas,
 Acuta verba, mustulenta commenta,
 Mel Atticum & rorantis ingenī succum,
 Verbis facetis, vinnulis, venustillis,
 Amoris inter bella, castra, congressus
 Redimam pœta, amator & Stagirita.

In prædium Boreale Amplissimi
 Consulis

ANDREÆ BICHÆRI.

Magni prædia Consulis valete,
 Horti, jugera, silvula, caballi,
 Et vos quadrijugi valete currus,

Qui per rura, per aggeres pœtam
 Vexistis, sociisque tot leporum
 Helmondis, sociisque tot viarum
 Charis fratribus, incitastis axes,
 Et Plutonis equos, quibus dolenti
 Possēt Persephone rapi parenti.

Vos curas animi severiores,
 Vos urbis strepitus patientioris,
 Vos, ô prædia, sarcinas laborum,
 Tot rerum grave dispulistis agmen.
 Dum Bickarula molliter procatur,
 Dum Bickarula suaviter jocatur,
 Dum Bickarula basis mariti
 Adsuescit, bona, lenis & venusta,
 Dum non virgo, sed esse mater optat,
 Et jam nupta puellulas repellit,
 Et conjux nova conjuges salutat :

Nos terras patrias agrosque late
 Emetimur equis, lacusque vastos
 Calcamus pedibusque curribusque.
 Hic cubilia piscium tenemus,
 Domos Naiadum, domos natantum.
 Hic per limina Tethyos vagamur,
 Hic paludibus incubamus ipsis,
 Postquam cedere trux coacta Tethys,
 Et cunctos Satyri bibere fluctus.
 Hic vecti ratibus rotis vehuntur.
 Aurigis patet aula navitarum.
 Hic pandunt lepori viam procellæ.
 Hic velox leporem premit Molossus,
 Hic turdus laqueo misellus hæret.
 Hic se retibus implicat scolopax,
 Exertumque dolet nocere rostrum.
 Hic cum Phyllide Thyrsin ambulantem,
 Hic cum Thyrside Phyllidem jocantem,
 Hic cum Chloride Pana lusitantem,
 Hic cum Doride Pana saltitantem,
 Et tot gaudia sensimus beati,
 Quot tellus nova villulis abundat,
 Quot tellus nova fructibus redundat.
 Testes prædia tot facetiarum,
 Hostes prædia tot molestiarum,
 Horti, jugera, silvula, caballi,
 Magni prædia Consulibus valet.

In Prædium sive villam Nobilissimi
 IOHAN. HUYDENCOPEE
 Equitis, Domini in Marssenvœen.

A Mena villa, villa perplacens Diis,
 Hominum voluptas villa, prædium meis
 Vacans Camœnis, quale quondam Formia
 Habu

Habuere sedes, quale Tusculum fuit,
 Tiburque fessis obvium Quiritibus,
 Aut prædicandus usque Bajarum nitor,
 Salvete tecta. Vechta qua strepentibus
 Pulsat susurris, cujus irrigat sinus
 Permixtus undis, Rhemus, & terras beat
 Fecunditatis uberes testes sua.

O villa Superum, quam vel ipse Iupiter
 Procator olim prætulisset Thessalis,
 Vbi Thæbe Daphnen persequi velis tuam,
 Vbi blande Thisben Pyrame optares tuam,
 Formose Adonis Cypridem, Sapphum Phaon.
 Mihi villa ride, meque amœnitatibus
 Persunde centum, gaudiisque percoque
 Mentem severam, tetricamque grandibus
 Curis Sophorum, Stoicisque jurgiis
 Adspere pacis spiritum lenem tua,
 Et literatis otii da perfrui.

Beata Villa, quam propinquam conspicit
 Mitrata turris, urbsque tot Divum sacris,
 Tot clara templis, cœtuumque regulis;
 Ut jam virescis, & tuum late jubar,
 Umbris inumbras, porticusque dædalas
 Disponis aptè, & ambulantum vertices
 Foliis coronas: ut serax tot fructibus
 Lam nunc superbis, & rubentibus rosis
 Ornas Susannam & nubilis Constantia
 Pectus pudicum, & lacteis mamullulis.
 Decerpta vati dona ridens ingeris.

Tibi lata circum prata porrigit Pales,
 Pomona pomis hortulos pingit suis,
 Avidasque cerasis melle provocat manus.
 Pan ludit agris, Thestylis lac elicit,
 Magistra mulctra, fœna vectat curribus
 Lentè Menalcas, in Decembrem providus.
 Tilia venustas explicant frondes tibi,

Et inter illas albicantes populi
 Sese proceris erigunt fastigiis,
 Cælo minantes. sensuum illices locos
 Et ordinata spatia tot quincuncibus,
 Fontesque vidi, fraudis humidas vias,
 Et inmatantes rivulis altè pilas,
 Fluxasque semper mobilesque casibus
 Rêgum coronas, stellulasque turbine
 Natas aquarum, & nunc madentem Cynthium.
 Hic Taurus iste raptor Europam vehit,
 Latrant molossi, tendit arcum Cypridis
 Salax puellus, saxa vortices vomunt,
 Spuunt Dracones, infremit trux smius,
 Bibunt olores, permadescunt Orphei,
 Labentibusque pleetra tingunt lymphulis.
 Hic magna Tethys arte speluncam facit,
 Marisque spoliis fornices condit labor.
 Vbique fons est, undique è conchis scatent
 Vnda, ruuntque fistulatim flumina.
 Tubisque longè Martiis volant aqua.
 Dynasta Marfi, tuque conjux conjugis
 Coymanna tanti, quam beatos aspicit
 Vos aquus ather, vestra si nostis bona.
 Hic expedita mens tumultus Amstela
 Fastidit omnes. hic avaras spernitis
 Dextras ementum & sarcinas vendentium.
 Vnique grati, quicquid hîc est munerum,
 Debere cælo vultis. O par optimum,
 Salvete vati. germinent vobis agri,
 Non urat illos Sirius, non horridus
 Imber flagellet, aut ferocior Notus.
 Et qui Poetam feriantem longius
 Fovistis ambo, sic fovete crebrius.
 Et hic bibentem vina vestra suaviter,
 Et hic vorantem pruna vestra largiter,
 Et hic edentem fraga vestra fortiter,

*Sic incubantem perculis ferociter,
 Sic ambulantem, sic jocantem jugiter,
 Sociis puellis, blandulisque matribus,
 Sociis maritis, Hoofdiis, Vic. fortiis,
 Vectum caballis, splendidisque curribus,
 Leone quamvis aestuante cœlitus,
 Latrante quamvis undequaque Sirio,
 Vir atque conjux, advocate sapius.*

In Capturam Turdorum, ad
 IACOBVM BAECKIVM.

I Acobe Baeki, lene pectus, & fera
 Crudelitatis ac furoris nescie,
 Crudele quid me. poscis ad spectaculum,
 Et vis videre semipendulas aves,
 Laniata sedè membra, luxatos pedes,
 Et præscatas vinculis tuis gulas,
 Suspendiorum multiformium modos,
 Quibus immerentes alites mortalium
 Damnat libido. dum petita gutturi
 Alimenta strictis sava necit nexibus
 Rostroque mortis ingerit trux pabulum.
 Vidi alligatum Ixionem suæ rotæ,
 Vidi voracis Tantalii vanas dapes,
 Vidi revinctum Caucaaso Promethea,
 Saxoque semper incubantem Sisyphum,
 Vidi Megaræ territantis verbera,
 Suspensa ventis corpora & diras fæces,
 Laqueos Arachnes, queis pependit mortua,
 Flammisque tostas filias Orionis,
 Et quicquid ira Tartari in pœnam parat.
 At ficta vidi. fabulosum hoc credimus,
 Quodcumque vates finxit & vatium furor.
 Sed enecari & strangularier genus

Late volantum, vera verba credimus.

Tuus hoc theatrum multiformis supplicii
 Ostentat hortus, pradiumque Baeckii
 Orchestra cruda est & cruenta funerum
 Palastra. quam misellus implet lugubri
 Clamore turdus, subdolisque retibus
 Fringilla capta; cum tyrannidem ferox
 Exercet auceps, & superbo pollice
 Caput tenelli exile frangit alitis.

Quod si dolores eloqui possent suos
 Turdi voraces, dicerent mox Baeckio,
 Injuriosa morte se cunctos mori:
 Non legibus, non iustibus volatilem
 Turbam teneri. iussa natura sequi,
 Cæcosque motus. Velle liberum sibi
 Negasse divos. atheris laxas vias
 Patere cunctis. nunc sub Arcto vivere,
 Nunc ire in Austrum praescias mala famus.
 Volare passim, sic volentibus Diis;
 Et victitare bacculis rubentibus,
 Et morfitare, quicquid annus obvium
 Aptumque vita serus Autumnus facit.
 Non regna per se mutuis bellis premi:
 Aut litigare litis arbitros sacra:
 Non ara posci nummulosque surripi,
 Mercantiumque nomen expungi dolo:
 Non advocatos esse, qui lucrum bibunt,
 Non quadruplare parta fraudibus bona,
 Non militare & oppidis dici graves,
 Aut rusticantum indulari in horreis.
 Non ut pudica virginis ladant sinus
 Thalamosque scandant & cubile conjugum
 Huc advolasse. transitum solum peti
 Alias ad oras, & quod hospiti vago
 Vnquam negari iura natura vetant.
 Non hac mereri innoxios suspendia,

Laqueosque compedesque & altis vincula
 Suspensa ramis. iudici scelus Iovi,
 Et expiandum crimen atrox Aeaco.

Amice Baecchi, condolere si licet,
 Nunc condolere turdulis, perdicibus
 Concede vati. vivit aula psittacus,
 Et purpuratis Xcōes dicit regibus.

Impune celsis clamat ulmis ardea,
 Impune vultur sordidas vorat dapes,
 Impune pennas arrigit parvus suas,
 Impune latis innatat paludibus

Olor verendus. eximit ciconiam
 Pietas periclo. rustica quotquot volant
 In montibus sylvisque vel stagnis aves
 Suspendiosum nesciunt lethi genus.

Miselle turde, tu sub ilicis lates
 Suspensus umbra, te probrosa victimam
 Mors sacrat orbi. stringitur tibi gula
 Sicariorum more, vel furis mali,
 Aut perduellis aut nocentis publico.

At si pœtas esse quid putas tuos,
 Preciumque mœsti carminis magni facis,
 Nec vile censet, versibus clarescere,

Hac, crede vati, digna res suspendio est.

Incomparabili Iuveni
CONSTANT. HUGENIO

Filio, cum Adamum suum peccan-
 tem misisset:

Magni parentis magne & elegans Puer,
 Caput Camœnis omnibus sacerrimum,
 Alumne Phœbi, dulce ver Libethridum,
 Charitum Iuventa, prima doctrinæ seges,
 Præstans honesti surcule, herba latior
 Mæsis futura, spes loquentis Patria,

*Turgens leporum gemma, torrens carminum,
Tyro canentis eminentis facundia;*

Qui penè gressus es supergressus tuos,

Metamque vixdum carcere emissus tenes:

*Legi ruentis improbas Adæ manus
Crimenque primi patris, & tristes vices
Mortalitatis & labantis seculi.*

Sed illa mens est vatis & sensus tui:

Poëta, cujus lemma Adamus est Peccans,

Nunc lemma scribat hoc: Poëta non Peccans.

Ad Magnificum virum

D. PETRUM C. HOOFT

SATRAPAM MUYDENSEM,

cum Inviçtissimi Galliarum Regis HENR
CI Magni vitam & res gestas gravi
oratione enarrasset.

Scriptor stupende, Belgici soli vates
Non amulande, cujus incubat labris
Vocis Batava curiosa majestas:
Qui sceptrâ verbis, purpuramque transcendis,
Eburque tollis regium coturnatus:

Sic perge Fama, seculoque Belgarum
Debere nomen. non tuis leves cura
Chartis inerrant, dexteramque cantatus
Hylas fatigat, pulpitisque Theseis
Pulsata cunctis. sed velut Iovi magno
Tonitru decorum est, fulminumque sublimes
Per summa jactus, arduumque quodcumque est;
Incedis alte, verticique regali
Excelsus hærens, fata scribis Henrici.
Ut ille clara Borbonum genus ducens
De stirpe, regnis debitus Navarrorum,

Titulos Olympo fixerit, fidem terris.
 Ut per superbos hostium cataphractus
 Grassatus enses, inter horridas noctes,
 Inter minaces mortis obvia vultus,
 Vicesque Martis, mobilemque Bellona
 Rotatus axem, victor ipse Fortuna
 Magnusque sortis improba triumphator,
 Dignam potenti straverit viam regno.
 Ut turbulento Gallia mari Castor,
 Et mite sidus fulserit, cui frendens
 Tumultuantes fregit impetus livor,
 Longaeque pacis prestit osculum Mavors.
 Ut exterarum litium sequestrator,
 Bellisque circum savientis Europæ
 Pacator, ipsos increpaverit Reges,
 Tot partium, tot disidentium iudex,
 Aequus potenti & impotentis assertor,
 Cunctis tremendus, indomabilis cunctis.

Hic Federatus vindicem suum Belga,
 Columnenque discit. spectat Allobrox numen,
 Quod infidelis horruit. quod augusti
 Coluere Patres Adria laborantis;
 Nec Roma sprevit, Austriaque regnator,
 Non ipse ditis prævalens Tagi rector,
 Qui dicitur unus iussa duplici Phœbo.

Magne Imperator, cui suam comam Celta,
 Braccata Narbo subdidit suos fasces,
 Bullam togatus: vive posteris, Princeps,
 Scriptore tali. qui tua facem fama,
 Iam voce, jam sententis serenatis
 Præfert tiara. Tu Quiritium laudes
 Factis adæquas: hic Quiritium sensus,
 Gravemque Taciti donat ausibus tantis
 Mentem disertus. Te per orbis orchestram
 Vexere pugna, bella, tela, ballista;
 Hunc rebus aptus grandibus tonans sermo,

Divinitatis particeps. tibi legem
Mortalitatis fixit efferus latro,
Æternitati lingua vindicat nostras.

- „ Dignis corona laudibus parentatur,
„ Cum nil malignus detrahit, nihil donat
„ Favor benignus, gratiaque sectator.
„ Tunc regnat ostrum, cum nepotibus seris
„ Regnasse constat, seculisque venturis
„ Trophæa monstrat. tunc Ducum viget virtus,
„ Cum vivit ævo. fortitudinis merces,
„ Regisque sors est summa, non mori regem.

Sublimis Hoofdi, quem Garumna narrantem
Miratur, & decora Sequana sedes,
Et Matrona potator, & Liger clarus,
Venerare Gallum. si tuos per annales
Borbonius ingens ambulat, per annales
Regisque gesta Maximi perennabis.
Regale crescit Liliū. Leo noster
Te sic loquente, letior jubam quassat,
Socioque triplex ungue Liliū prensat.

I N. N U P T I A S

Amplissimi Viri,

D. I A C O B I P E R G E N

Et laudatissimæ Virginis

L E O N O R Æ B A R T E L O T T Æ

Leonora virgo, nec minus Cupidinum
Fecunda mater; pars puellaris chori,
Eademque princeps; casta formosissima
Neptis Diones, vera proles Cypridis,
Ocelle amoris; cuius è labellulis
Insons venustas, ore spirant Gratia,
Candor renidet & verecundus pudor;
Mensura pulchri, amussis elegantia,

Et multiformis officina Palladis:

*Leonora, Te nubente, priscus carminis
Resurgit ardor. Te calente, flammula
Vrunt poëtam. crede, crede, ab osculis,
Amplexibusque risibusque, quos loquor
Stillant iambi. bastis tuis meos
Æquabo versus; quotque noctibus feris
Lacerasque amantem, quot marita vinculis
Stringis maritum, quot suavitatibus,
Leporibusque ludicrisque plausibus,
Procacibusque pulchritudinis notis,
Sponsum laceسس, tot ligabimus pedes,
Venerique referam par pari vates tua.*

*Leonora, perge, quò priores iuimus,
Cum me pudici cura tangeret thori,
Nec tunc carerem, quàm velim præsens frui.
Leonora, perge, quò tibi pergit Paphum,
Gnidique culmen & Dionæam domum
Monstrare Pergens, optimus ductor tui,
Vitæque fidus conjugalis assecla.*

*Leonora, Sponsa es. solve zonam virginis.
Leonora, nupta es. flammeo vela caput.
Leonora Sponsa es. myrteas corollulas
Suspende læto. luscitent passercoli
Turturque compar & palumbes ad fores,
Et sterile quicquid audit & fugit parem,
Proscribe nupta. nil nisi concordia
Exempla fas est cogitare conjuges,
Odissè tetricos solitudinis patres,
Sexumque quotquot disparera ferunt minus.*

*Leonora, cælos cælitæque suspice.
Omnes procantur, Te procante. Cypridi
Mavors adharet, instat Hebe Phosphoro,
Apollo Phœben deperit, Iuno Iovem,
Bacchus Dianam. te procante, Cepheum
Astræa poscit, Herculi que poscitur*

Andro-

*Andromeda virgo. flagrat impotentius
Perseus amator, & licet stet frigida
Regione cœli, trux Bootes uritur.*

*Leonora, terras adspice. ad famam tui
Vivunt amoris populi. manus ligant
Lascivientes pampini. tenacibus
Hedera sequaces vincuntur brachiis,
Et canna canna, & alnus alno asibulat.*

*Leonora, fluctus respice. ad tuas faces
Accensa Tethys languidum urget Nerea,
Squama calescunt piscibus, phoca rubent,
Mulli jocantur, atteruntur ostrea,
Perca liquescunt, ambiunt se rombuli.*

*Leonora, quam tu tempora & dies tuo
Aptos amoris seligis. Gemellulis
Fratrum sub astris, tu Lacana, fulgidum
Inbar decoris explicas cubilibus.
Ver horridum renascitur, te conjugè,
Meliusque vernat. germinant tot herbula,
Florentque, te florente, mille flosculi,
Panduntque se, virente te, tot gemmula,
Truduntque latas hortuli propagines,
Polemque tecum cogitant tot bulbuli,
Quot matris horto Flora dis recondidit.
Sic totus ather incubat mundo procus,
Et terra Sponsa est; seque desponsant aqua,
Maritat aer, nuptis calens tuis.*

*Leonora, te ridente, pennas concutit
Ales Cupido, & dexterum thori latus
Plausu secundo verberat. gaudens puer
Quicquid leporum vel sagittarum sua
Clausum pharetra gessit, omne distrahit,
Venditque amorum filis. quin ignibus
Circum crepantes aestuant vicinia,
Volant ocelli amantibus, sororiant
Et hinc & inde nobiles mamillula,*

Et hinc & inde Phyllidum molles gena,
 Et hinc & inde Thyrsidum susurruli,
 Venerumque passim blanda conspiratio est.

Leonora, amores occupa. fuga diem,
 Arcesse noctem. tristis expectatio est
 Et dura lecti. bis dolet, presentium
 Carere fructu, & lactitari gaudiis,
 Quæ ratio laudat. res amor sanctissima est,
 Cælique species. conjugum sodalitas
 Lex prima mundi. non timet virgo mori,
 Quæ mater optat esse. cuncta despicit,
 Consors mariti. vendicat terram sibi,
 Quam prole donat. perge perge in dulcius,
 Causamque gaudii perge completi tui.

Præclare Pergens, si superstitem mihi
 Tanti furoris credis esse flammulam,
 Et appetentem conjugis suavissima
 Hære mentem, qua profabor mitius,
 Vultu sereno, verba vatis accipe:
 Quam tu beatus Bartelottam repperis.
 Quam bis beatus Bartelottam deperis.
 Quam ter beatus Bartelottam amplecteris.
 Et quam beata Bartelotta te videt.
 Quam bis beata Bartelotta te cupit.
 Quam ter beata Bartelotta te capit.
 Quam vultis ambo, quod nefas non velle vos.
 Quam vultis ambo, quod decet jam velle vos.
 Quam vultis ambo, quod filetis strenue.
 Quam vultis ambo, quod filebo non minus.
 Quam vultis ambo, quod silendo prodimus.
 Quod ipse Brutus, quod Cato severior
 Patrique similis concupivit Porcia,
 Antoniaque & Iulia & Calphurnia,
 Cossutiaque & cum Mamaa Octavia,
 Etiam Sabina & Arria & Cornelia,
 Gravisque quamvis molle cor Sempronia.

Tu vir venuste, doctè, comis, integer,
 Dilectè nobis, Bartelotta & Amstela,
 Quem regna, mores, gentiumque tot vias
 Lustrasse dudum gloriosum credidi:
 Si non adoras fata Consul tertium,
 At nunc adora fata Sponsus tertium.
 Compesce linguam Livor, obloqui cave
 Votis secundis tertiusque conjugum.
 Si res amica, si jucunda, si bonâ est
 Puella conjux, cur vetas bonâ frui,
 Bis hac carentes? nubimusque & ducimus,
 Ne fœda sterilem vastitas mundum voret.
 At hoc cavemus bis quaterve conjuges.
 Bis àde Cypri, bis stetisse sub Tapho,
 Bis vulnerari, ter medullitus peti,
 Ter igne carpi Romula possunt nurus,
 Et cœlibatus nescii Grajùm patres.
 Si suave rident liberi, si penduli
 In ore matris lusitant tenerrimi;
 In ore patris vagiunt tenerrimi;
 Quis esse tales denegat ter conjugum?
 Non flamma, pestis, non procella liberis
 Conjux modesta est. non penatibus faces
 Immittit atrox, cui noverca perplacet.
 Noverca nulla est, quæ marito condolet.
 Noverca nulla est, orphanis quæ subgemit.
 Noverca nulla est, quæ mariti basis
 Placide fovetur. sunt amabiles thori,
 Placabileisque, nesciaque litium,
 Et jurgiorum, cùm leves cuna rotant
 Litis sequestrum pondus, & pacis vadem.
 Primos amoris impetus ciet furor,
 Ratio secundos. prima fax dementia est,
 Sequens malorum conscia prudentia.
 Quin prima amantum studia sunt discentium,
 Et nescientum conjugum miras vices.

Nos illa scimus, Sponse ; quis rebus modus,
 Quæ vis amori, quæ fides, quæ gratia,
 Quid expetendum, quid cavendum mutuo.
 Si vidua turtur nuptias odit novas,
 At optat illas Lesbia passerculus.
 Soles redire cernimusque & oculi,
 Cur non amantes ? solitudo pessima est,
 Cur non Creusa, post maritales rogos ?
 Vagos amores odimus. sed & viri
 Facti secundo tertioque. plus amant,
 Experti amoris verba, rem, dulcedinem,
 Et quicquid hic est sesami & papaveris.
 Non ille Tiphys, qui tatem semel mari
 Committere ausus, sed frequentius, fuit.
 Non Hector audit, qui semel vaginula
 Distrinxit enses. sæpè miles militat,
 Et ense crebro hostile perforat latus.

Nunc vos filete exucca, mæsta corpora,
 Patres severi, humanitatis & joci
 Et conjugalis vinculi hostes improbi ;
 Aut seperte mecum. Te, virorum maxime,
 Iam teste, dictâ gloriâ sententiâ,
 Tuoque, Pergens, mixus exemplo loquor.

Leonora quàm te respicit, Britannicis,
 Quos Tamesis effert, plus diserta Nymphulis.
 Leonora quàm te suspicit, Batavicis,
 Quos Ta laudat, plus disertum amantibus.
 Leonora Sponso porrigit flores tibi,
 Quos docta jam nunc carpsit hortulo manus.
 Dat illa myrtum, dat suavem amaracum,
 Dat florem amoris, & venusti Adonidis,
 Violaſque molles, liliumque candidum.
 Dat belidem, betonicam, & ferratulam,
 Calthamque & igne fervidam Daphnoidem.
 Nondum caleſcis ? redde tu Sponſa, precor,
 Veneris lavacrum, carduum, & fabas Iovis,

*Lappas tenaces, lychnidique subjice
 Lapathi pusillum. redde nardi spiculas,
 Oculumque Solis Parthenique surculos,
 Crocum rubentem & smilacem volubilem.
 Serpilla, & aptam pronubis atractylum.
 Nondum calescit? Nos favemus nuptiis
 Fecunditatis nunci & propaginis.
 Ne Barreletta pergat esse, quod fuit.
 At ipse Pergens pergat esse, quod fuit.
 Forsin sequemur. sin minus, vati & seni
 Amassè liceat, si potiri non licet.*

IN NVPTIAS

Præstantissimi Viri,

D. GERARDI ab HELMONT

Et Præstantissimæ Virginis,

MARGARETÆ BICKERÆ

à SWIETEN.

P *Rastans, modesta, blanda, casta Margaris,
 Tot Gratiarum corculum,
 Quam comitatis rore perpluit Venus,
 Cupido mille basiis
 Iocisque Sponsam fecit, & jam nubilem
 Deduxit in Paphi domum;
 Vbi limen omne densa myrtus obsidet,
 Fragrant odores optimi,
 Madet Sabaus, Persa fundit balsamum,
 Seresque sericis thoros
 Sternunt tapetis, tinniunt testudines,
 Domusque tota lusus est.
 Quàm te venustis, magna Virgo, ocellulis
 Chorus tuetur Virginum,*

Et longa matrum turba. quàm candentibus
 Gliscunt amoris impetus,
 Latensque voti flamma sub mamillulis,
 Aususque cogitat viri,
 Secura damni. quam pudoris conscia
 Gena loquuntur Cypridem,
 Et dulce murmur errat in labellulis,
 Ac non loquenda musitat.
 Non Pelei olim pulchrior se nuptiis
 Ostendit excellens Thetis.
 Non risit uxor blandius Calphurnia,
 Tactura Caesaris latus.
 Nec Cypris olim latius pulcherrimo
 Admovit os Adonidi.
 Hebe fluentem pexuit tibi comam,
 Gemmisque distinxit novis
 Andromeda Virgo. vestis in talos fluens
 Levante fulget Cynthia.
 Adamasque medio pectori lumen facit,
 Splendoris amulus tui.
 Veteres amorum fabulas, Apollinem
 Daphnesque fatalem fugam,
 Casus amantis Sestia, cum Pyramo
 Thisben procantem, Acontii
 Fallacis artem, basantem Nerea
 Et Amphitritem carulam,
 Deos Deasque & festa magna conjugum,
 Tuncis Arachne intexuit.
 Inter puellas eminens Lunoias,
 Et ditis Te filias
 Et tot potentis Amstelæ illustres faces,
 Iuvenumque vultus illices
 Laudata Sponsa confides. supra caput
 Radiant corona pensiles,
 Casta character virginis. juxta tuos
 Fovent amores Nymphula

Sororiantes, fida custos utraque
 Iam jam labantis zonula.
 Accendit in te conjugis curam Fides,
 Dat Suada leniter loqui.
 Fomenta pellit litium concors amor,
 Et innocentia tuos
 Implet penates. exulat Superbia,
 Fastusque nomen improbum.
 Minus marito, conjugis partes putas,
 Sapuisse velle conjugem.
 Magis marito, conjugis partes putas,
 Amasse velle conjugem.
 Mansueta gressum dirigit modestia,
 Virtus ocellis emicat.
 Erecta mores ordinat prudentia.
 Famam vereris & Deum.
 Pandora nostra es, elegantia soror,
 Sûavitatum capsula,
 Et promaconda, gemmularum gemmula,
 Et margarita Margaritis.
 Helmonde præstans, quàm tibi lætas faces
 Accendit aërens Hesperus,
 Ætherque pronis insusurrat ignibus
 Arcana lecti gaudia.
 Legesque Sponso præcipit facillimas,
 Leges amandi jugiter,
 Leges jocandi & osculandi jugiter,
 Et ambiendi jugiter,
 Et colloquendi, & amuendi jugiter,
 Idem cavendi jugiter,
 Idem volendi. Tu bonorum conjugum
 Exempla prudens cogita,
 Flammas Sichæi, Cepheique vincula,
 Tedaque Porcia graves,
 Et sempiternis verba digna seculis.
 Pato loquentis Arca.

Cum Sponsa praesto est, dic, Creusa tu mea es,
 Dilecta tu Laumia es,
 Tu Sifigambis, tu Mamaa, & Olbia,
 Metella nostra & Nysula,
 Astina, Manto, Maja, Phyllis & suo
 Amica Doris Thyrsidi.
 Perpende voces, Stoa quales edidit,
 Graecismque rumina scholas,
 Et quae Stagira doctor & Graci senis
 Interpres olim tradidi.
 Parum est, remotas nescire caelorum vias,
 Caecasque causas fulminum,
 Solis labores, astra, motus, tempora.
 Non his amica nunc eget.
 Res ad cubile venit. omnis in thoro
 Nunc explicandus est labor.
 Numquam hic Lycaum est. altera his subselliis
 Praecepta poscit Margaritae:
 Nil suspicari, conjugii blande obsequi,
 Probare voces mutuas,
 Amare raro, saepe amoribus frui,
 Et non abuti basiis,
 Tam vereri, quam potenter diligis.
 Miscere gaudium metum,
 Amaraque amaros melleos absinthiiis,
 Vtramque fortunam pati,
 Perire prolem, & nuptiarum germina
 Magna vovere Palladi.
 Delmonde, mensas talis inter ambulas.
 Sic nuptiis datus tuis
 Accede propius, Margaritamque quam colis
 Ardens amator exue.
 Mentem poetam. Tu, quod Hymen imperat,
 Curabis intus sedulo.
 Num gratulantur Amstelae cives tibi,
 Faventque Curiae patres,

Iurisque sella, quas socer tuus premit,
 Regitque Consul maximus.
 En, Divera aquos mater adspicit Deos,
 Latosque natorum dies.
 Et hoc senectæ deputat solatium,
 Curaque premium sua.
 Quin illa pulchrè turribus surgens suis
 Domus vetusta Suvietis,
 Quæ tot celebrem gentibus Rhenum bibit,
 Tot tollit agris verticem,
 Tot populis involvit umbrosum caput,
 Applaudit absens Margari.
 Iterant columbæ Margarin, vocant aquas,
 Frondes loquuntur Margarin,
 Horti, Menalca, fossa, rura, porticus,
 Arbusta resonant Margarin.

DIRÆ IN

CULICES

BAMÆSTRÆ & Arcis MUYDENSIS

Vetusta Muydæ tecta & annosi lares,
 Et vos Bamæstra fertilis nova domus:
 Cur culice crebro vatibus molestiam
 Dirisque noctu cantibus facefitis?
 Istis susurris rumpitis somni moram,
 Istis susurris vatibus suavissimis
 Obmurmuratis, & poëtarum melos
 Cântusque molles Pegasei chori,
 Phœbique totos ordines exploditis.
 Audite Culicum disparem concordiam,
 Volucrisque magna parvula discrimina.
 Tuus, ô diserta Muyda, fortius canit,
 Minus Bamæstra. Muyda, plus tuus ferit,
 Tuus Bamæstra lenius. rostrum duplex

Acutius Muidensibus. Bamastrii
Obtusiore me terebrant cuspidē.
Quin grandius corpusculum Bamastrii,
Et literati sanguinis capacius.
Magis tenella membra sunt Muidensibus,
Magis canorum guttur, atque sibilum.
Vos mane solum lancinatis Beemstrij.
Quos Muida gignit, iclibus saviisimis
Et nocte pungunt & ruente vespera,
Et plus micante saviunt sub Phosphoro.
Scelestā turba, noctis horror optima,
noīsa turba, garrula, leves aves,
acra quietis jugis execratio,
eu dispares seu compares susurrulis
Et hic & illic obloqui vultis mihi,
Abite longē, Zoilosque pungite,
Et quis maligna bile torretur jecur,
Quos livor ater exedit. modestia,
Et Muida sedes & Bamastra, vos jubent
Procul exulare. quid moramini mala?
In frigus adflat aëra, & ferox Notus,
Luviaque vestros obruunt exercitus,
memque diro murmuri Autumnus facit.

In litem Satrapæ Muidensis cum
Domina

I C O F O R T I A,
uter alteri facem præferret.

Movit suavem nata Lis discordiam,
 Placidumque fecit Anna Vicofortii
 Satrapæ tumultum. num præiret Hoofdus
 necemque ferret ille, qui facem solet
 asferre Belgæ vatibus vatum caput:
 In hospes Anna, quæ facem modestia,

Et comitatis tot decoris matribus
 Speciosa præfert. litigare Cynthium
 Phæbenque credas, Phosphorum cum Cypride.
 Cum Marte Vestam, cum sorore Castorem.
 Vult ille, quod non illa. non volunt duo,
 Quod urget alter. singulis sententia est,
 Sed quaque dispar. compares virtutibus.
 Hac lite nutant. dispares. Apollinem
 Præferre terris lucis usuram sua,
 Sequi Dianam, differebat Hoosdus.
 At Anna satur, hospiti sese hospitem
 Debere tanto prævia munus facis.
 Dum litigant, dum fluctuant, dum lampadis
 De luce rixa est; Ecce raptor Hoosdus
 Attollit Annam, & brachiis circumdatam
 Ostentat altè, & feminam facit Phærum,
 Novumque sidus. portat ignes prævios
 Marita victrix, lampademque exporrigit.
 Et ille victor Annulam, quam vir gerit,
 Obire famula vile munus haud sinit.
 Sic nullus ordo est aut sequentis hospita,
 Aut post sequentis hospitis. confunditur
 Cum laude sexus, bajulusque conjugis
 Fit ille magni bajulator imperi.
 Subordinantur Hoosdus, conjux, faces,
 Præire nullum, pone neminem sequi,
 Redissequamque nec pedissequam dari
 Famulamque nusquam. sulva partibus manens.
 Honosque dignitasque. nec jam cedere,
 Dum distributa suaviter victoria est,
 Aut Anna dici, aut victus Hoosdus potest.

Illustri viro

D. CONRADO vander BVRCH,

Reipub. Amstelodamensis viro Confu-
lari, Scholarum Curatori, à Cim-
brica Legatione reduci.

V Ir magne, vir diserte, vir potens fandi,
 Doctrina cujus abdidit sinu veri
 Iustique formas, & scientia summam,
 Quâ civitatum jura fascibus dictas,
 Ivesque lege flectis & cupis salvos:
 Qui sub rigente nuper axe Russorum;
 Moscho fuisti verba nostra prafatus,
 Patriaque causam maximo Duci dixte.
 Et nunc ab Arcto Cimbricaque legatus
 Redux tiarâ sospes Amstela vivis:
 Dum Tu remotis jussâ Federatorum
 ceptis revelas, Regibusque praduris
 uadere tentas conscientiam recti,
 acis que terris afferis suas merces,
 oculiumque liberum tui Belgæ:
 Vos in ferocis Cantabri truce classem,
 puppesque magni Regis ivimus fortes,
 linasque Oquendi & impetus Philipporum,
 luidasque turrets & natantium ponto
 ilvos patentes grandium carinarum,
 rtute sola sprevimus. nec immanes
 Animosâ moles horrui manus Trompi,
 ludaxque pectus. igne, glandibus, ferro,
 rassata gens est nostra, per foros, transstra,
 lisque latera perforata luxavit,
 tasque fregit navium furens nauta.
 resâ mersa est. tot bibere Neptunum

Vsta Britannis fluctibus rates celsa.
 Salamandra capta est, & serox Alexander,
 Et qui superbos vexit Asturas Feyus,
 Lopeziumque sorbuit mari Tethys.
 Meruere rostra tot Themistocles nostri,
 Duillique & Reguli renascentes.

Cecidisse Xerxen crede, & alteras ligno
 Defendi Athenas, alteram peti frustra
 Salamina Medo. Tanta fecimus, Burchi,
 Te longius per regna Saxonum & Cimbrum
 Vibes loquente. Si iuvat triumphantem
 Spectare vatem, & magna bella narrantem,

Hac legere gesti. per tot hostium puppes
 Tumultuatur Musa, pugnat imbellis
 Apollo, cedit, mergit, urit, exurit,
 Milesque factus credor in truci ponto,
 Manusque Iberum cadibus cruentasse.
 Tu vive sospes Patria, mihi, Thæbo,
 Et gratulantis prona verba Barlæi
 Exosculare. sunt regentium cura
 Vibes, Lycaea, bella, curia, vates.

In diem Anniversarium Nuptiarum,
 Nobilissimi viri

D. PETRI HOOFD
 Equitis & Goylandiæ Pratoris.

HÆc Nuptiarum sera sunt solennia,
 Latique Satrapa dies,
 Quibus venusta rursus Hellemantia
 Virile passa basium est;
 Tragicique princeps pulpiti pedem thoro
 Novus procator intulit.
 Famam creantis Vniuersum dextera,
 Diemque Iudæus colat.

Terrasque seclis exigant merfas suis
 Noachidum propagines.
 Tu clara Maceta fata Regis Gracule,
 Olympicumque pulverem,
 longis celebra temporum quinquenniis,
 Et festa curribus para.
 Pellicis urbis Romuli natalibus
 Epulum, Quirites, condite.
 Tuque imperantis Caroli cunas mero
 Adsperge Flander largius.
 Dulce nobis latiusque prandium,
 Dapesque ponit annuas
 Conora mater, & cubantis ad latus
 Benignus Hoofdii favor.
 Lux serena, quæ severum vindicem
 Effeminas Goylandiæ.
 Lux amica, quæ vetustis ignibus
 Subdis recentem flammulam;
 Infususque primos, illices amplexuum,
 Vocesque primas conjugum,
 Alimenta quondam Cypridis, recogitas,
 Et jam faceret ruminas.
 Ante Vestes, dic mihi blandissima
 Amantium popysmata.
 Dic, quot sagittis læserit cor masculinum
 Chiron, Novembrium Deus,
 Dic, quot sagittis læsa Bartelottula
 Surrexerit vivacior.
 Dic illa non fas eloqui; dic Perseo,
 Dic Virgini, dic Cynthiae,
 Dic & Diones filia, quam jugiter,
 Quam non remisse mutuuum
 Osculentur & procentur & velint,
 Par amulandum posteris.
 Dic, quam modesta, matris ad normam suæ,
 Cristina proles ambulet;

Virumque verbis mentiatur Italis
 Puella, sexu dignior.
 Dic, ut parentis candidum germen sui,
 Arnaldus, illis vocitus
 Puer loquatur, queis locutus est Cato,
 Et rex Latinus & Numa.
 Ut ille, Threcis instar enses feruidi
 Mirmillo vibret parvulus.
 Saliatque, qualis inter agrestes suas
 Diana lege subsilit.
 Et illa postquam dixeris palatiis
 Cunctis Deorum; ne sile,
 Prandere mecum, fabulari, scribere,
 Et disputar: suaviter,
 Et gratulari cantibusque & versibus,
 Et Hoofdiis applaudere,
 Helmansiaque, & nuptiis tantis frui,
 Insigne Belgii decus,
 Frisiaque ocellum, amœnitatis corculum,
 Mensaque presentis facem,
 Nunquam canendam vatibus nimis, mihi
 Semper & lendam Tesselam.

IN OBITVM

Clarissimi viri

IOHAN. ISACII PONTANI

Pontane, quò me, quò tui colens dudum
 Pectus relinquis! aetherisque transcendens
 Vias beatus tot malis inerrantem
 Mortalitatìs sede desuper spectas?
 Me sume socium, vallibusque subductum
 Calumniantis seculi & suo more
 Ineptientis, inter integras mentes,

Immo

innoxiasque nesciasque livoris
 tecum repone. quæ virile Cunai,
 et os loquentis prisca verba Iacchæi,
 virtusque nullum vellicantis Erpeni,
 pernit maligna virus improbum lingua.

Illic per astra, per faces tibi scriptas,
 Per regna Superùm fornicesque flammantes,
 tonitruumque fulminumque per tractus,
 geminumque mundi culmen ibimus lati.
 Propiusque cæli signa, circulos, puncta,
 unaque vultus & vagantium motus,
 ortusque varios luminumque tot casus,
 Arcana mundi, permeabimus coram.

Hic nos moratur pigra corporis moles,
 animumque glebæ affigit & solo mentem;
 repundiisque ludicrisque curarum
 anisque miseri nanis fatigamur.

tu, quem docentem porticus Sicambrorum
 levique lambens stagna Geldrus audivit,
 quæ multa discis, quæ negata sunt nobis,
 et multa nescis, quæ profana nos scimus.
 scrutator usque veritatis æternæ,
 uturque votis & Dei Redemptoris
 timore plenus, conscientie laudem
 fers Olympo, laureamque doctrina
 elicitationis luce clarus exornas.

qui sceptrâ Regum purpurâsque Cimbrorum,
 septentrionis numina, indicavisti,
 eturque Gothicum lineasque regnantum,
 veni bicornis oppida & Duces priscos,
 gesta Patria gnarus expedivisti;
 qui præpotentis Amstelæ domos dites,
 aginesque, templâ, fatâ mercantum,
 affulta sylvis tecta, mobiles arces
 tibi latebras, merciumque scripsisti,
 hinc alia regna, & tot regentium Reges.

Et civitatis jura perspicis magna,
Opesque lustras, nescias vetustatis.

At nos dolemus, quotquot hic sacri Musis
Monumenta seculo consecrata miramur.

Quæ nec malignus Livor afflat aut Momi
Furor flagellat. Te caremus, Isace,

Nec jam benigna commeant amicorum
Voces, nec ales charta transvolat fluctus,

Testis salutis, & favoris illæsi.

Hæc summa vitæ est. hoc suæve solamen

Afflictionum, leniore conspectu

Sodalitatis perfrui verecunda.

Amplecti amicos, literisque testari

Flammas honesti, candidique convictus.

O literarum spendor, ô senex doctæ,

Tot noctibus, tot hic laboribus fractæ,

Tot fesse scriptis, tot scholis fatigate,

Criticique dudum magna pars tribunalis,

Tot præmiis, tot Imperantium donis

Illustris, audi, & mœsta verba Barlæi

Sibi dolentis & tibi parentantis,

Tibi gratulantis, at sibi gemiscentis;

Lachrymas amantis, præfixæ puta lessum.

Illustri viro

D. LODOVIC. CAMERARI

Suecorum in Batavis Legato, suam
à prandio absentiam excusat.

V Ir magne, vir serene, vir potens fandi,
Regina cujus ore fatur ad Belgas,
Batavumque patribus pandit imperi sacrum

Quem terra quondam latior Palatini

Ducis fidelem sensit & sibi charum:

Quid me poëtam poscis ad tuas mensas,

Epul:

Epulisque Divum vis frui professorem?
 Et labra ferulis admovere Legati?
 Nos inter umbras porticusque Musarum
 Humiles moramur, vivimusque secreti
 A luce tanta. me cathedra, non aula
 Assuevit uti. nec dapes potestatum
 Mereor sacerdos Palladis. Levi formo
 Cætus scholarum voce, & illa magnatum
 Aulae & arces rarius hospes accedo.
 Tu jussa Regum Principumque promulgas.
 Ego jussa acuti interpretor Stagirita.
 Tu regna flectis, suggerisque vel belli
 Zel pacis artes; me rudis luventutis
 Cultura totum possidet. Ducum vox es,
 Ego vox docentis Amstelæ. doces suasor
 Facienda grandi purpura & tuum pergis
 Sueonum probare munus Imperatrici.
 Mibi parca vati spiritum dedit lenis
 Ilio Camœna, carminisque concessit.
 Exile robur. sorte, laudibus, fama,
 Splendore dissidemus. hinc timet noster
 Calcare honoris atrium tui Phœbus,
 Pudorque magnis horret ingeri mensis.
 Perite rerum publica que fortuna
 Ludovice, gratæ mentis obsides sume
 Vestesque iambos, gratiamque conviva,
 Quam nunc rependo maximo Tibi verbis,
 Exosculare. mitto ferculum Cirrha
 Apollinaris dulce ferculum mensæ,
 Procul à deserto fonte Phocidis natum,
 Tibi Rhenus arces & Quiritium castra
 Subversa lambit, Schonclique laudata
 Humanitate latus hospes involvor.
 Vale ter ample vir, cui reflorescens
 Germana tellus debet & Nicri Princeps,
 Cultuque vestro prandioque semotum

Illustris, aquus & benignus excusa.
 Sic te potentis scepra diligant terra,
 Sueonumque rectrix Finniæque regina.
 Sic Federatis Patribusque regnisque
 Ligne colaris: fata prorogent annos;
 P: lchramque Superi sospitent senectutem.

Amplissimo Viro,

D. GVILIELMO BORELIO

Duynbekæ Domino, Reip. Amstelo-
 damensis Syndico.

P Restans Boreli, si qua vis Apollinis
 Morbo superstes, pristinos valet modos
 Dictare vati; nec benignum sanguinem
 Febris resorbens, fontis Aonum simul
 Exsuxit undas, torpidique spiritus
 Sublimis aura portuuncula vigent:
 Id omne & unum gratias agit tibi,
 Et me measque consecrat Musas tua
 Humanitati, publicoque interpreti
 Assurgit absens, & favoris maximi,
 Quo non merentem amplecteris, laxos si us
 Audet remissis implicare versibus.

Hac lege vivis; non suis se commodis
 Natum putare. publico se mancipat,
 A plebe quisquis distat, & scientia
 Extendit annos. esse non cupit suus,
 Vindex suorum. civium facundia est,
 Quâ faris Haga: quod sibi plures petunt,
 Per te loquuntur. quicquid es, sic Patriæ
 Batavoque donas, & potentis imperi
 Fulcis labores, consilique pondere
 Disertus audis. Talis in Quiritium
 Cyneas Senatu verba fecit, & sui.

Manu

Mandata Regis elocutus, os fuit
 et lingua Pyrrhi. talis Atridas Duces
 efflor trahebat, Herculesque Gallicus
 nocis catenâ Galliam flexit suam.
 Qui barbarorum corda Thracum, leniit
 Orpheus canendo, muneris tui fuit.
 Et qui superbas arte Thebas condidit,
 et saxa doctâ movit Amphion chely.
 et are verba fascibus Tulli patris
 artes fuere. talis Æschines forum
 et besque Grajas Atticosque principes
 formavit olim. Federata nomina
 alem salutant, Belgique illustrior
 et bs per patentes orbis excurrens plagas,
 unamque longa Solis exæquans via,
 et se loquendi copiam tibi facit,
 et risque crescit magna Civitas tuis.
 Nec hic subacta meta stat prudentiâ,
 et ut Consularis iussa solum Curia,
 et obis profaris. India per te sapit
 et ens Senatus, teque partem Concilii
 et esse tanti. consulis domi sagax
 et us gerenda. quaque Titan curribus
 et surgit undis, et Moluccas adspicit,
 et idamque lavam, tuque mœnibus valens
 et mbona ferves, et Tidora præliis
 et stem fatigat, gentiumque mœsibus
 et atra turget. optimis suffragiis
 et oderaris orbem. sentit, ignarus tui,
 et a damna Batis, et latens nocet Tago,
 et usque suasor subruis Philippicas.
 Hac VValachrus audit. et tuis se laudibus
 et esse testem. novit ingenii facem
 et or Metelli. destinari exteris,
 et etisque dudum, ut Belga profis Belgio,
 et que sedus Alpius persuadeas.

Et purpuratis fortis Adria togis.
 Duxnbeke gaude, quaque collibus jaces,
 Claresce Domino. dic propinqua Tethyi,
 Tibi imperare fidus Insule tua,
 Columnen bonorum, patria lumen sua,
 Exemplar aqua mentis, Amstela jubar,
 Et comitatus & gravis prudentia
 Specimen severum. dic Borelio colli
 Illustre Phœbi nomen & Phœbæos
 Mystas amari. dic alumnium Phocidis,
 Biverticisque montis atque Palladis
 Regnare ruri. dic vetusta secula,
 Gratiamque gesta & ausa gentis Italæ
 In hoc recondi. dic sacerdotem pia
 Themidis vocari, conscium Iuris sacri,
 Et quod profanum causa civilis facit.

At tu minore, Rhene, currens alveo,
 Vbi castra quondam fixit Albinus labor,
 Domos Boreli pradiumque lenibus
 Pulsa susurris. gratulare sospiti,
 Agrisque dona perfrui feracibus.
 Quos nec locusta roudat, & zizania
 Steriles pererrent, aut adurat Sirius,
 Aut savientis ira verberet Noti.
 Si Roma ripis attulit decus tuis,
 Urbisque Domina gloriaris arcibus,
 Plus jam superbi. dum tuos per margines
 Orator habitat, Syndicique gloriam
 Late decoris fama differt urbibus.

Quamvis carinis mille, mille mercium
 Formis redundet Ita, & omnibus ferat
 Vendenda terris, ara transmittat Gothus,
 Pelleque Moschus, Indus advehat piper,
 Electra mittant Sarmata, marmor Ligur,
 Frumenta Gallus, saxus enses Cantaber:
 In Te, Boreli, summa laudum colligit,

Vocesque præsert rebus utiles suis.

Quibus profundum tranat, exteris natat

Mercator undis, lucra conficit sibi,

Magis patescit civitas, condit domos,

Latisque cives ordinat pomeriis.

Sapuisse primum est. alterum, vita dies

Donasse cælo. tertium, per publicas

Ivisse curas, civitatibus loqui,

Et erudita mentis otium bona

Dedisse causa, totque doctrina modos

Formasque grandi commodasse Curia.

Per Te beamur, te favente crescimus,

Vir magne, & atras pellimus febres procul.

Per te valemus. Tu laboranti tuis

Verbis mederis, erigisque languidum

Spe, jam silenda. pene nuper mortuo

Disrupta fila fortibus solatiis

Redintegrasti. sic mea favor tuus

Certum salutis robur & fulcrum fuit,

Stygiiisque vatem vindicavit manibus.

Poscis medela vile præmium tua?

Gratumque amici pectus? obsides cape

Testesque Iambos. meque credas non fore,

Cum te, Boreli summe, desinam loqui.

Nobilissimo viro

D. ANTONIO OETGENS,

Equiti, Domino in VVaveren, &c.

Reip. Amstelodamensis viro

Consulari.

Magnanime Consul, ditis Amstela rector,
 Fortuna cujus Amstela è manu vestra
 Et optimatum, quos amamus hic, pendet:
 Germana proles undecunque virtutis,

Et non euntis per remissa doctrina ;
 Qui stemma digno patre maximum ducis,
 Sortemque avorum fascibus tuis vincis :

Salve ter ample vir, meisque paulisper
 Vaca Camœnis. ager, impotens, fractus,
 Totusque languens, dulce barbitum in vitus
 Pressi tenebris. nunc alacrior reddor
 Luci Tibique, & per vireta Musarum
 Raptus, verendo pauca Consuli fabor.
 Scripsere Flacci Principi juvenutis,
 Scepbris Marones, Claudiana Pimplais
 Honorioque fascibusque Romanis.
 Sequar priores, imperique nostratis
 Facem decusque audentior salutabo.

In diligentem me, meique fautorem
 Amo resletti, vindicemque Phœbaum
 Et literarum vindicare Parnasso.
 Nefas sileri, quem benigna sceptrorum
 Extollit atra, insignibusque Majestas
 Arctoa donat. Aula purpuratorum
 Quem sacrat orbi, consecrabimus Phœbo,
 Libetbridumque proluemus in lymphis.
 Mercantis urbis rector & Senatores
 Inter Senator, cujus ore jam pridem
 Excepta gratum magna sensit adventum
 Medicea mater : me favore, quo polles,
 Involve totum, & gratia professorem
 Innocte vestra. Tu sacella discendi &
 Novas juvenæ porticus reclusisti,
 Mexque jam tum gratulatus es forti.
 Qui VVavera das jura, qui Deus ruris,
 Numenque agrorum maximusque possessor
 Tibi faventis fata suspicis cœli :
 Scholæ labores Palladisque non segnes
 Fove ministros. Patriam gubernasti.
 Motusque grandes pacis atque bellorum,

*Regum Ducumque postulata flexisti,
Tot Federatos inter eminentes patres.*

*Rerum peritus castra Principis caesi
Comitatus, Illi te fidemque voristi,
Periculorum particeps. dies, noctes
Arma induentem profecutus, Heroum
Adfles fuisti, ararioque bellaces
Excire dextras, pars fuit tuae laudis.*

*Deesse non vult, quisquis osor Hispani est,
Patria parenti. Nassova favet stirpi,
Quicumque Belga liberas amat mentes,
Aras focosque. & sarcinas Philiporum,
Et iussa duri Regis odit, assertor,
Servire Ibero nescientis, Hollandi.*

*Ocelle nostrae gentis, ista qui cura,
Laudumque non labantium satur vivis,
Qui scava mundi lividosque conculcas,
Malosque recti conscientiam damnas:
Amoris in me ventila tui flammam,
Heliconidarum pallidaque Pyrenes
Cultor perennis. illa summa votorum est,
Placuisse vobis. & probasse me semper,
Amore vestri. litterariam causam,
Inter Camœnas natus educatusque,
Et fonte tinctus affatim Latinorum,
Patrone grandis, vindica. sciat Cyrrha,
Clarosque docta, & quidquid ullibi Phœbi est,
Vel erudite gentis, his tuos divis
Lares dicari. Sic tibi perennantes
Diducat annos Fama, fata transcendas,
Cineri superstes, nesciumque contempta
Mortalitatis nomen inferas caelo.*

*Quin filiorum quilibet, paternorum
Hares honorum, semita patris magni
Vadat decorus, & suprema conari,
Batavisque studeat amulanda moliri.*

Vir summe, vir colende vatibus, salve,
 Et vive felix patria, tuis, nobis,
 Meaque partem gratitudinis cense,
 Tibi mancipasse, quicquid est meum, Consul.

PRÆSEPE
 CHRISTI.

CVna Tonantis, lectule Imperatoris
 Præsepe, magni sella sospitatoris;
 Cum te tuumque illustre dedecus specto,
 Sordent triumphi, sceptrâ, regna, fortuna,
 Fasces, trophæa, vestium venustates,
 Auroque quicquid purpuraque splendescit.
 En ipsa cœli predicanda majestas
 Sordeſcit, ipſo deſpicatior vulgo,
 Egena rerum: vilibusque ſub pannis
 Crepundisſque grande numen occultat.
 Mundi Redemptor magnus incubat fœno.
 Hac vagit aula, anhelituque brutorum
 Blandè incaleſcit. O ſtupenda paupertas.
 Creator orbis angulo jacet parvo
 Pene exul orbis. veſtiumque donator
 Faſtidit illas. ipſe regibus major
 Rex univerſi, regioſ fugit cultus,
 Opeſque neſcit omnium miniſtrator.
 Non cinnama inter baſſamique ſudores
 Inſans remdet, Perſicoſque ſplendores.
 Non hîc iaſſis, margarita, beryllus,
 Fulgens ſmaragdus tecta ſancta colluſtrant.
 Puer ipſe ſplendor omnis & ſibi lux eſt.
 Sibi ipſe fulgor, ipſe lumen & ſidus,
 Omniſque pyxiſ elegantia rerum.
 Augusta proleſ, nate patris excelſi,
 Squallentiſ obſolete ſordibus tecti,

Vbi illa decoris sempiterna majestas?
 Paresque patri gloria tua faces?
 Vbi patentis imperi potens sceptrum?
 Vbi tribunal cœlitum choro septum?
 Ex quo per omnes jura dividis terras,
 Mandata ponto: jussa manibus dictas.
 Nempe illa tristis, mœsta sors egestatis
 Trescit volentem. pauperesque paupertas
 Focillat insons. sic modestiæ præbes
 Exemplar orbi turgidosque despectas.

Te clara cœlo, clara gentibus cunctis
 Benedicta magnum Virgo parturit Christum,
 Intacta Iesum. plena gratiæ mater
 Tot gratiarum læta gignit autorem.
 Pastor stupefcit & tuetur infantem.
 Reges adorant. erudita Persarum
 Ante ora vagit eruditor cunctis,
 Scientiarum & omnis arbiter veri,
 Ac dona pauper colligit Sabaorum.
 Latatur Anna. jamque proximus morti
 Cœleste Simeon sanctus inchoat carmen,
 Et nos beatus succinit iuventuti.
 Applaudit ather & Deum Cherubini
 Canunt cohortes. solus horret Herodes
 Timetque nostrum purpuratus infantem.
 Tu elle Iesu, particeps meæ carnis,
 Agnosce fratrem, quem tibi redemptori
 Fides adunat. condole tuæ genti,
 Ecclesiæque tot malis laboranti.
 Tibi gratulamur maximo sacerdotum,
 Tibi gratulamur maximo prophetarum,
 Regumque quot fuere maximo regi.
 Post tot piorum gratulantium voces,
 Audi pusilli Christe canticum serui,
 Et verba veterum, quæ reponimus, Patrum:
 Aternus horas supputas tuæ vitæ.

Immeca-

Immensus alvo clauderis tua matris.
 In matre totus, totus in sinu patris.
 Nec hic vel illic segregatus in partes.
 Nulli videndus, nunc videndus in terris.
 Tot seculis pramissus inchoans seclum.
 Deus perennis permanens, caro factus.
 Patri coavus, nec coavus in carne.
 Aequalis illi, nunc tamen minor Patre.
 Pater Abrahami, semen Abraha sanctum,
 Maria creator & creatus ex illa.
 Mundi creator, nunc creatus in mundo.
 Qui patre natus unversa fecisti,
 Et matre natus Spiritu refecisti.
 Terrena servans & superna conservans.
 Infans loquendi nescius, tamen Verbum.
 Infans malorum nescius, tamen passus.
 Cui mater una mater & simul Virgo est.
 Virtute cujus facta mater est mater.
 Quem nutrit illa, quaeque vivit ex illo,
 Quae portat ulnis, cuncta qui suis portat.
 Qui Sponsus idem est matris, & tamen proles,
 Matri colendus & tamen colens illam.
 Autor diei nocte proditus sera,
 Et lucis expers, lucis autor aterna.
 Stabulo recumbens imperator augustus,
 Fæno recumbens rector orbis immensi.
 Obses salutis, autor & simul pignus.
 Et victima idem Pontifexque mactandus.
 Infans stupende, nascere & Deus cresce.
 Infans stupende cresce, vive Servator.
 Infans stupende morte crimen expunge.
 Infans resurge, jamque celsor cælis
 Miserere nostri. redde gentibus pacem.
 Et pace natus inquiet a compone.
 Patria labores magne subleua princeps.
 Patria parentes vindica Deus fortis,

*Arausique nomen inclytum Patris,
 Arausique germen inclytum Patris.
 Fac, ut per amplos nota Tethyos fluctus
 Vrbs nostra, Cunis incubet tuus Iesus.
 Vivant potentis Amstelæ Senatores,
 Et civium quotcunque Christianorum,
 Præsepe sanctum culcitraeque non grandes
 Et te jacentem supplices adorabunt.*

Ad Illustrissimum

D. CORNELIVM HAGAM,

cum à porta Ottomannica redux lega-
 tus, me Turcicis ferculis
 excepisset.

Illustris Haga, qui decus Batavorum,
 Et Federati grande Belgii nomen
 Latè extulisti ad Ottomannicas portas,
 Fidemque patria patribus probavisti,
 Tibique fama præmium reportasti:
 En hospes adsum, splendidaque vulgaris
 Conviva mensa, quem disertus orator
 Dignaris admovere ferculo, quali
 Dominator Helles Bosphorique regnator,
 Durusque Thracum rector assolet vesca.
 Sic Roma quondam gentium triumphatrix,
 Asia magistra exoticas suis offas
 Fecit culinæ & dapes peregrinas
 Invexit urbi. sic reversus è Bactris
 Macedo apparatu Persico fuit pransus,
 Paropsidesque balsamo Sabæorum
 Arabumque mille latus imbuit succis.

Creamur omnes uniuersaque rectori
 Debemus illud, quod sumus creatura,
 Deique germen. sed per orbis immensi
 Tractus patellis dissidemus & poclis.

*Si lingua multis barbarique sunt mores,
 At erudita singulis gula mens est,
 Sapiens palatum, & plenus ingeni venter.
 Hac arte Finus, Sarmata & ferox Hunnus
 Scythaque sapiunt, Celta, Cappadox pauper,
 Et dives Indus, cui libet sua est mensa
 Dispar voluptas multiplexque decoctum.
 Masylus unum civis expetit mullum,
 Romanus apros, ostreumque Lucrinum,
 Sumen Pelasgus, Memphis abstinet cepis,
 Amat Batavus. Phasianus in luxu est
 Colchis, nivosus expetit piper multum
 Septentrionum filius, fugit Sole
 Perustus Afer. secta carniū frustra,
 Olusque sapidum Turcicamque miscellam
 Apponis Haga, ferculisque permisces
 Voces disertas, qualibus soles fari
 Ante ora, quondam prepotentis Osmani.
 Humanitati victimam hanc tua mactō,
 Humanitatis conscium tua peccus,
 Animumque vobis, crede, semper obstrictum.
 Hæc ipsa dicit Satrapa & loqui iussit
 Vatem benignus Vicosortii candor.
 Tu quem recenti federe hic adoptasti,
 Interque calices fabulasque amicorum
 Dixisti amicum, cui favente Brasserus
 Batavi Senatus splendor annuit fronte.
 Ut sospes hinc beatorumque discedam,
 Verbis suetis Ottomannica genti,
 Benedic poetæ & hospiti professori.*

Ad Amplissimum Virum
GERARDVM SCAPIVM,
Amstelodamensium Consulem & Cu-
ratorem Academiae Leydenfis.

V Ir erudite, vir diserte, vir Consul,
Curator almae Palladis, suis Rhenus,
Quam tingit undis, quamque mœnibus nostris
Te salutat Amstelaque potator :
Sepone curas, prœviaque lictorum
Vacent secures, dum tibi Camœnarum
Assurgit ordo, vindicique Musarum
Thalia claudos nostra consecrat Iambos.
Iam nuper epulis ferculisque tot Divum
Conviva tecum non severus assedi ;
Cum fabulanti prandia inter & mensas,
Mylus benignas Catfusque praberent
Aures poëtae, nec minus favor vester
Totum benigne involveret professorem.
Tunc frater alte è pulpitis perorantum
Laudes Pelasgum Cecropisque sermonem,
Et os rotundum dixerat iuventuti.
Trivioque missus pulvere & satur tristis.
Ferula celebri stabat in schola Rhetor.
Tunc ipse coram pristinam domum vidi,
In qua Sophorum verba, Gracia lites,
Prisci Platonis dicta, Socratis leges,
Senisque dogma multiplex Stagirei,
Fui locutus. tunc tot ora doctorum,
Notosque vultus, pristinosque collegas
Patresque tetigi literarii cœtus :
Seu qui supremum voce detonant Numen,
Seu qui verendi arcana juris evolvunt,
Seu qui medelam corpori laboranti

Facis

Facit Machaon, seu per atheris celsi
 Vias vagantem ducit altus ad spectum.
 Salvare iussi hos ordines togatorum;
 Sacrumque Phœbo literisque devorum
 Miratus agmen: illa sunt Batavorum
 Futura, dixi, fulcra, Curia voces,
 Ecclesiarum lumina & renascentis
 Spes certa Belgæ. Sic docemur imberbes,
 Et discit atas prima, mox aduulorum
 Datura fructum & profutura tot Belgis.

Hac magne Scapi, regna literatorum
 Rector gubernas. hic Apollo submittit
 Fasces loquenti, præsidisque tot Musis.
 Et imperator flectis ingenii motus,
 Et savientis saepe perperam turba.
 Sic sceptras gestas imperique diversi
 Crues coërces. nec tibi favens solum
 Assurgit ingens Leida, sed per immensos
 Audita fluctus civitas & augustis
 Superba tectis, atriumque mercantium,
 Forumque ditis Mercuri, tuo donat
 Titulos honori Consulemque promulgat,
 Per quem modestis tuta civibus vita est,
 Per quem decoris pax penatibus salva est.
 Delubra gaudent & Schola reflorescunt.
 Per quem Iuventa docta porticus surgit,
 Sedes docentis & sacrarium Phœbi.
 Vbi prisca narrat secula & vetustatum
 Longos recessus Principumque regumque
 Grandes labores eruditus orator.
 Vbi nos labantem mille fraudibus mentem,
 Ratione recta regulisque fulcimus.
 Vbi nos per altos nubium procul tractus
 Signamus axes, siderumque tot motus,
 Rerumque causas indolemque scrutamur.
 Vbi nos honestum quicquid & sibi pulchrum est,

Moresque iustis tradimus verecundis,
 Iuvenumque rectâ corda lege formamus.
 His his, Senator, sedibus diu vive,
 Hic Consul audi, Patriaque sedate
 Largire mentis & scientia fructum,
 Prudentiaque & candida venustatis.
 Tuere Cirrham fontibusque Pimplæis
 Adsperge lympham, Apollinisque cultores.
 Laresque sacros Palladi fove fautor.
 Sic consulare nomen evehet civis,
 Sic consulare nomen eveham vates,
 Sic urbis ampla plaufibusque Musarum
 Tutela nostri Scapius perennabit.

IN OBITUM

Clarissimi viri

D. ARNOLDI BUCHELII,

Advocati apud Trajectinos.

Senex verende & erudite, Bucheli,
 Dudum celebris lux decusque Trajecti,
 Antiquitatum promeconde nostrarum,
 Scrutator usque veritatis abstrusa,
 Propaginumque, & stemmatum vetustorum,
 Quæ pene edaci dente roderant anni,
 Lacis que caries admorderat saxis:
 Tibi parentat, manibusque fert iusta,
 Tua senecta cultar; & dolens vates
 Fundit querelas, triste funeri donum.
 Non jam per urbem, mitra cui dedit samam,
 Vetusque Rheni ripa, & Ordines sacri,
 Tot templa dirum, porticusque turresque
 Gradior sedalis, & severus auditor.
 Cum prisca rerum absconditosque natales,
 Diesque doctæ præfulum, & sacerdotum,

Fastos.

Fastos notares, Amstelaeque rectores,
 Et jus potentis, impetumque VVoerdani,
 Audaxque VVelsi facinus, & duces pulsos.
 Non jam tuorum bella, & horridas pugnas,
 Irasque narras, vel truces Sicambrorum
 Batavumque motus; nec perambulas mecum
 Vultus Quiritum, & Albulam triumphantem,
 Sculptas metallo Galliasque Memphimque,
 Trinacriamque, fibulasque peltesque,
 Cultros, secures, lampadasque Vestiarum,
 Semesa seculo marmora, & fatiscentes
 Evo figuras, lineasque labentes.
 Non imus ultra, ut quicquid abditum servat
 Mercantis urbis institorque civisque,
 Lusremus ambo, Caesares paludatos
 Vrnasque tristes, Isidisque portenta,
 Aut qua remotis Persa sedibus mittit,
 Vel dives Indus, aut Hydaspis extremus
 Gangisque potor, & superbiens Eos.
 Nec scripta monstras, pulpitisque disposita
 Monumenta centum, tot voluminum classes,
 Diplomatumque tot cadentium ceras.

Rupere fata federis fidem tanti,
 Commerciique literarii nexum,
 Humanitatis Palladisque contractus,
 Sodalitatis jura longius culta.

Tibi per celebres editosque doctrine
 Mens gnara colles ruit, & salebrosas
 Vectus per artes & vireta Musarum,
 Scientiaque multiformis ambages,
 Phœbi profundis vallibus resedisti,
 Tota repletus Phocide atque Permessō.
 Tunc juris almi predicanda majestas
 Astraa, alumnū masculo imbuīt succo,
 Legumque studiis Scævolasque in exemplum,
 Accursiosque Bartolosque Baldosque,

Iasonasque objecit & Triphoninos.
 Rei patronus, integerrimus tutor
 Tui clientis, sanctitate pro rostris
 Multa stetisti, iudicique dictasti
 Rescripta Regum Principumque responsa.
 Sic dicta causa est, ut reus triumpharet,
 Abiret actor, vindicemque pupilli
 Pietas amavit, & severius rectum.
 Os superbae mentis, & mali fastus,
 Fœdique luxus improbique livoris,
 Facilis minori, ferre doctus aequalem,
 Majoribus cœsisse, diligi cunctis,
 Comis, benignus, leuitatis assertor,
 Et aequitatis & modestiæ, summam
 Cœlo intulisti conscientia laudem.

Mox jura Gangi Bengalaque scripsisti,
 Arabumque terris portibusque Persarum,
 Fostaque rexti Tethyos forum grande,
 Interritamque Nerei senis turbam.
 Cum tot senator inter assidens patres,
 Classes Batavas Amstelamque mercantem,
 Tamque Eois mercibus beavisti,
 Pactisque Reges Principesque junxisti
 Vel Marte crudo, & classico subegisti
 Bellator absens. Sed serenior visa est
 Dors ista vita, quæ cruenta Gradivi
 Horrescit ora, seque mancipat paci,
 Et incruento devovet diem Phœbo.

Et jam tenebris involutus & longo
 Vitu relanguens Heda, redditur luci.
 Niligimisque conscius suæ scriptor
 Totus patescit, præfulumque per fasces,
 Episcoporum tempora & truces fastos,
 Antisitum ferocientium bella,
 Sacrasque mitras Beka tersius vadit.
 Miratur ipsam se reconditam clare

Legi vetustas, impedita dissolvi,
 Arcana pandi, lumen in vehi nocti,
 Umbramque veri veritate dispelli.
 Nunc iura lugent, ingemit tuus Codex,
 Sordent Novellæ, deficitque Pandectis
 Lector suetus. nummuli, sepulcreta,
 Archiva, chartæ syngraphaque donantum,
 Exscripta, tabula, symbola, & sigillares
 Cera, queruntur pristinam sui curam
 Iam post haberi. sanguinisque cognati
 Pars prima digniorque Vorstius mœret.
 Quem quando amabas, eruditior virtus
 Se passa amari est, & Machaonum germen,
 Latineque lingua cultor & Pelasgorum.
 Fax veteris ævi & temporum senescentum
 Redintegrator & lucerna, Bucheli,
 Nunc occidisti. seculoque subducti
 Intaminatam labe seculi mentem.
 Et quicquid orbis hic fovet tenebrarum,
 Et quicquid hic sordescit, aut situ fœdum est,
 Lux sempiterna, lux beata discussit.
 Cani residunt crinibus, vacillantera
 Cœleste sulcit robur, induit numen
 Ipsum senectæ, temporumque transgressus
 Iniquitates & vagas vices rerum,
 Superbia theatra, eriminum sedes,
 Calumniarum tectæ, vim malignantum,
 Regum furores, imperantium fraudes,
 Crues profanos, invidiosque doctores,
 Mundo remotus, sic remotus immundo es.

T H R E N V S,

in obitum Nobilis Dominæ,

C A T H A R I N Æ

O V E R B E E C K I Æ

D A N I E L I S S C H O N C K I I,

minoris POELGEESTÆ Domini,

C O N I V G I S.

Poelgeesta luge, Schonckii domus plange,
Foribusque taxum lugubremque cupressum
Præfige mæstis. Ecce, quàm repentino

Aulæ pallent, rura personant luctu,

Palatiique prædicanda majestas,

Fulgensque culmen fornicesque sordescunt.

Lachrymis liquescunt marmora & rigens saxum.

Plorat magistrum. Rhenus ipse singultit,

Tanti doloris conscius. tremunt undæ,

Cubilibusque vitreis gemunt Nymphae,

Dominæque tristes orbitate suspirant.

Circum penates turtur arbore excelsa,

Recensque natis turribus, gravi questu,

Sociam reposcit, exprobratque natura

Disrupta lecti vincla & horridos casus.

Matava Pallas, præstes alma Musarum,

Bellique mater, dum cadaver adspicit,

Proximamque funus & pios manes,

Prostrata fati, tetricam ægidem lava

Excussit excors, dexteraque bellacem

Abjecit hastam, condolensque mitescit.

Catharina terris cedit, & satur mundi

Mortalitatis lege succubat morti.

Catharina felix occidit, laboranti

Abducta seculo, & tot doloribus mater

Ataque semet expeditur arumnis,

*Animamque recti consciam Deo vouit,
Hæres Olympi. digna conjugis digni
Conjux beatas inter altior mentes
Beata vivit, premiumque virtutis
Felicitationis læta possidet summam.*

*Vidi cadaver, innocentia sedem,
Vidi cadaver, conscientia sedem.
Vidi cadaver, integritate mentis
Insons facellum, pyxidem venustatis,
Et lenitatis & pudoris & recti.
Flevi cadaver, comitatus exacta
Nuper tabernam, capsulam verecundi,
Lares honesti, temperantia lumen,
Et castitatis; maximaque non fictam
Pietatis aulam. Flete, flete vos matres,
Perisse in illa matris optima normam,
Perisse in illa conjugis proba formam,
Domesticaque exemplar eminens cura.
Ad hoc cadaver & modestia bustum
Iugulate fastum, quo decus maritorum
Virumque sæva jura sæpè calcatis.
Ad hoc cadaver hanc amabilem cunctis
Ad pacis aram, sæda bella rixarum
Mactate lenes. hoc facebite à busto
Matres avara, inhospita, insolescentes
Rebus secundis, prodiga improbo luxu,
Hirudines, scopaque divitis census.
Et quæ proterva dat loquacitas famam.
Quas emptæ pulchritudo segregat turba,
Vacuna damnat, vel procacior Circe.
Catharma vobis grande fecit exemplum,
Lex viva morum, symbolumque concordis
In amore lecti, proles unica custos,
Et educatrix fida. Tullæ quales
Cornelisque Iulique vixere.
Non opibus illa fidit, usa prudenter.*

Non spes iniquas fovit. illa possedit,
 Quæ tribuit ather; paupereſque ſolata
 Benigna dextras, alteri fuit dives.

Hoc timuit unum, displicere conſorti.

Hoc voluit unum, perplacere conſorti.

Hoc eſſe ſtudit, eſſe quod videbatur.

Cultus honeſti, non vagantis à ſorte.

Loci modèſta, non euntis à vero,

Dreſſus decori, non euntis à recto.

Hoc Francofurt a pignus, hanc facem mundo,

Hanc Mæne Batavis Schonckioque donasti.

In ſtemma virtus dignitasque majorum

Avita ſcripſit; elegansque doctrina,

Humanitatis lima, plebe ſecrevit.

Amice Schoncki, ſi dolere me perſers,

Et condolere ſerò tua ſorti;

Quam pars doloris. lachrymaque, quas fundo,

Quis inerrant; quique te premit dolor,

Angit ſodalem, priſtiniſque conviſtus

Memorem pœtam. mutua eſt amicorum

Fortuna. mœret, gaudet in vicem quiſquis

Memorandum amici & dulce nomen uſurpat.

Quam ſorte pectus, teque grandibus muni

ſus quietus. Numini geras morem,

Et cuncta parent. ſtat trabalibus clavis

ſcripta lethi. mortis hora cunctorum eſt,

Et demque vitæ. ſinguli damur mundo,

Et hoſpites reddamur. incubant Parca

Et lege natis. occidit tibi conjunx,

Et non Tonanti. deficit parens proli,

Et hac parenti forſan. (omen averte

Et æterne rector) perditam cave credas,

Et amiſſa tantum eſt. cur dolere vis? ſalva eſt.

Et ſereſcere æquum eſt. ſi repoſcis exſtinctam,

Et vertis aſtris, invidetque felici.

Et non moritur illa, qua Deo Redemptori

*Fidem probavit, conscientiam terris.
 Non moritur illa, quam profundius servas,
 Quæ vivit in te. ô quanta spes resurgentum est.
 Quam post videbis, tot malis manumissam,
 Plenamque Christo, & pulchrius triumphantem.
 Hæc sæpe tecum, sæpe cogita solus,
 Iuclumque magnis frange fortis exemplis.
 Sic te dolentem vincis, expedis mentem
 Mortalitatibus nube, sic domas Fatum.*

In obitum MARIÆ Filiolæ Eiusdem, triduo post matrem extinctæ, & eodem cum matre, fratre & sorore præmortui tumulo Ultrajecti clausæ.

Hic tumulus matrem pariter prolemq; recondit
*Nec potuit genitrix sola, nec illa mori.
 Rara urnæ facies. tribus hic circumdata natas
 Quas peperit, servat mortua mater opes.
 Causa uno sobolesque loco coiere. nec unus
 Quæ conjunxit Amor, terra dixerata cupit.*

Ad Illustrissimum virum
D. GASP. COCQVETIV
THVILLIRIVM,
 Regis Christianissimi apud Federatos Ordines Legatum.

Illustris Heros, sanguinis Thuilliri
*Sublime germen, qui sub axe Belgarum
 Latè potentis verba Gallia faris,
 Et Federatos Rege Maximo Patres,
 Populumque bellis totque adoreis clarum,
 Fulcis benignus: nuper Adriæ grandis
 Togis locutus; magne Regis interpres,*

Et liliorum : sume, quas tibi grates
 Dignas Camœna undici suo solvunt,
 Et sempiterno nuncupant sacramento.

Tu per patentes Tethyos procellosæ
 Campos, pœtam gratiæ tuæ flâbris
 Vexti libenter. tu Ducis celebrati
 Laudes & illud Purpura sacrum carmen,
 Apollinare munus, ab rudes Musas,
 Zephyro serena vocis & tuis verbis
 Aula intulisti, maximoque custodi
 Tot Galliarum Præsidiq; Francorum,
 Absens dedisti. splenduerè tunc Musa,
 Audaciusq; te favente, conscendi
 Illustre limen Cardinalis Armandi.

Tunc Rector ille vatis exteri lusus
 His legit oculis ; imperi quibus molem,
 Et hostium tot stragibus triumphantem
 Nullum tuetur. nec moratus has laudes,
 Recensisse gaudet, qua recensui scriptor.
 Tac summa voti, Principumque Regumque
 Conasse fama gesta, & impetus Phœbi
 Permiscuisse Martis horridis telis :
 Vincisse pugnas, bella, publicam pacem,
 Tutata regnis fata, busta regnantum,
 Insus potentum & quicquid acre & excellens
 Mortalitatæ lege solvit Heroas.

Hos inter ille est, cuius exhibes nobis
 Præmissis coruscantem pyxidem Thuilliri,
 Aurique pulchris amulis coruscantem,
 Unus Deorum, præmium Camœnarum,
 Præpotentis grande pignus Armandi.
 Quam Cirrha gaudet & superba se tollit
 Autore tanto Pieris. renascentes
 Præcipuas pœtas altius solo tolli,
 Magna fari. Iam canit deauratus
 Phœbi sacerdos, ambulatque torquatus,

Seque ipse nescit, scire qui facit plures.
 Quid secla vates fingitis beatorum?
 Auroque tempus affluens & argento?
 Feliciore vivitur mihi seculo.
 Dum colla circum nostra fulget Eoi
 Adamantis orbis, gemmulaque flagrant
 Solis laceffunt lumen. aurei dudum
 Fuere reges Principesque gemmisque
 Regum superba conjuges. decus tantum
 Refert professor. qua caput triumphantum
 Circumdedisti laure, jam mihi possis
 Vilis videri; dum meis fluunt fulva
 Humeris catena, Galliasque curantis
 Fulgens imago limen adspicit nostrum.
 Præstans Coqueti, quam mea est Philipporum
 Sors sorte melior. non mihi cavernosis
 Abstrusa saxis rupibusque quaruntur
 Telopis talenta. nulla pallidus fossor
 Metalla in ipso scrutor Indus Occasu.
 Paratiores purpura mihi gazas
 Aurumque mittunt & monile laudatis
 Insigne baccis. qui nefarii peccant,
 Horrent catenas. has volens pati possum.
 Et ista Richeli vincla non reformido.
 Apollo jam se gloriatur auratum,
 Pimpleides sic aurea magis fulgent
 Et mons bivertex culmen aureum tollit,
 Et aureis fons Castalis fluit lymphis.
 Iam post Marones laureaſque Flaccorum,
 Mereor potentum gratia coronari,
 Aulisque latus inferor gubernantum,
 Ducumque chartis litterisque compellor.
 Qua voce gaudes publicas loqui causas,
 Pro me locutus Cardinalium summo
 Nuper fuisti; Nestoremquem Gallorum,
 Regni columnam, antistitemque Musarum,

*Fecisti amicum vatis & lares nostros
 Palatiorum luce plus beavisti.
 His vive meritis. claudicant vacillantes
 Pudore iambi; sed memor Thuilliri
 Mens recta, & ille nominis tui cultor
 Vates, tenebris invidet tuum nomen,
 Regisque magni interpretem celebrabit.*

Ad

ALBERTVM BANNIVM,

Iurisc. & Musicum summum.

D*ivine cantor, qui serenis vocibus,
 Et ordinatis gutturum concentibus
 Phœbum laceisis & beatam Cacilin
 Modulis sepultam suscitās cœlestibus,
 Linosque terris reddis atque Amphionas,
 Antuque Thraces barbarumque Strymona
 Lenire possis more suavis Orphei,
 Pssisque silvis Nerei que fluctibus
 Afris que monstris imperes silentium:
 Quos mittis artis indices tuæ libros,
 Superis dicavi dulcibusque Gratiis,
 Tenerique sacra, Palladi, Cupidini,
 Dis universis & deabus omnibus.
 Debentur astris, cœlitus nobis dati;
 Interque Soles Cynthios & Cyprides
 Syllenosque & Martis arduas domos,
 Jovisque sedes & trucidis falcem senis
 Alte canuntur, orbium juxta sonos,
 Divumque voces, & loquentis Bannii
 Cœleste carmen perficit divinitas,
 Numerosque verbis ordinant tot numina.
 Faceffe luctus, cura & inquires dolor
 Cultuque quisquis agritudinem trahis.*

Hic triste quicquid, inficetum & horridum
 Enorme, durum dissonumque legibus
 Proscribit insons Musa. reddunt pagina
 Agris salutem, languidis robur novum,
 Vitæ morantur fila & ipsis inferum
 Portas recludunt vindicantque mortuos.
 Qui labe mille criminum sordet dolens,
 Qui Thyrsis Eglen fors an ereptam voles,
 Qui naufragus tot puppibus miser gemis,
 Qui iudicis decreta deploras reus,
 Qui fata luges patris aut matris piæ,
 Cui Mars iniquos militum immisit globos,
 Qui purpuratis excidisti honoribus,
 Et rapta quereris sceptræ & iratum Iovem,
 Solamen illic multiformis nania
 Levamen illic inveni tuis malis,
 Hymnisque tristes pelle suavibus dies.
 Curasque calca & mortis agrimoniam
 Et ponderosi sanguinis motus preme.
 Amice Banni, sic canendo jugiter,
 Inter disertos Musici chori patres,
 Inter sacrorum anhelitus Vestalium,
 Et cultioris inter Astrææ probas
 Sodalitates, inter ista murmura,
 Modulosque vocum, & hoc Seraphicum melos,
 Cherubina quale turba pracinit Deo,
 Immensa quale format ætheris domus,
 Philomela quale gestit amularier,
 Me teste, me fatente, non potes mori.

Nobili & insigni viro

D. IOHANNI BRASETTO,

Regis Galliarum res apud Federatos
Ordines agenti.

Brasette *cujus ore fatur Gallia,
 Et Federatos saepe compellat Patres,
 Brasette, *cujus ore gaudet lectuli
 Consors, remotis Federatis Patribus ;
 Brasette, nuper qui benignis auribus
 Vatem jocantem pertulisti longius ;
 Vis nos amicis inferi tandem tuis ?
 Vis Celta Belgam sanctius jungi tibi ?
 Et peclus hocce nescium fraudis mala
 Tuis, Brasette, abscondier precordiis ?
 Fac Gallicis saepe perfruar tuis,
 Fac dulcibus me saepe pascier savis,
 Et quo disertas melle condis litteras.
 Hic una nobis Socratem & Democritum
 Pagella monstrat, una Tullium & Numam
 Refert tabella, ridet & frontem implicat,
 Quumque prudens dulce miscet utili.
 Hic fata regum Principumque edisseris,
 Momenta belli, grandis imperi vices,
 Quid Allobrox, quid moliat Cantaber,
 Quid Lotharingus, quanta promittat vaser
 Et lentus Ister. nec minus mei memor
 Mittis salutem meque sospitem cupis
 Vacare Musis purpure, palatiis.
 Brasette, quanto munere obstringis tibi
 Nilis Camæna & pauperis Phœbi hospitem.
 Qui purpuratis, prodigus decentiæ,
 Qui te inficetus nescit uti parcius.
 Nosce & illud crede ; morbus est mihi,
 Tacere de te. rumpimur silentio.**

In Clarissimi viri
ARNOLDI VINNI
 Iurisp. Professoris Commentarium
 ad Instituta.

Iam crimen Orbi luridos sui vultus,
 Scelerumque formas gentibus renascentes,
 Propaginemque ostenderat tot errorum:
 Scenam Thyestes fecerat, Pelops torva
 Et trux Orestes fronte parricidarum
 Agmen trahebat, barbarusque in orchestra
 Spectatus Atreus, impius fatebatur
 Mensas parari; adulter ibat Ægysthus,
 Iugulum petebat conjugis Clytemnestra,
 Furto Prometheus cœlites profanabat;
 Plutonis atri regiam Thyaneus
 Ducebat Orco, Tulliaque carpentis
 Patrium cadaver, Sole teste, calcabant.
 Laxata Ditis atria & fores quicquid
 Abominandum, barbarum, execrandumque,
 Ferale, dirum, suaferant mala menti:
 Cum nata lex est, improbosque regnantum
 Voces severæ & horridi tribunalis
 Edicta pœnis terruere peccantes.
 Tunc Rex timeri cœpit, & bonus Princeps,
 Vt regna vallis, sic proterviam iustis
 Scelusque quodvis sanctitate constrinxit.
 Chaldaus alti interpretem Dei primus
 Ægyptiusque audivit, hinc Magos Persæ,
 Scythæ Zamolxin. Indus à Sophistarum
 Tabulis pependit. horruit suum Pœnus
 Exlex Charondam, mox Decemviros Roma,
 Locri Zaleucum. porticus Athenarum
 Rabiem Solonis & cruore liventes

Timuere chartas. Tunc catasta, furcaque,
 Numella, compes insitire raptori,
 Et parricida culeus, cruces servis
 Virgaque viles. huic labor metallorum,
 Huic bestiarum bella & impares pugnae,
 Aut frons iniusta rectiora persuasit.

Æqui magister & modestia doctor
 Carcer suere carnifexque. tunc enses
 Astraa virgo vindices ministravit
 Deditque sceptris. jamque jura creverunt,
 Paribusque lex & culpa passibus visa est
 Gradi per urbes. quoque proruit noxa,
 Nemesis secuta est, nec malos reformidans
 Licitorprehendit. cura Casari duplex
 Evenit, una juris, una Mavortis,
 Vna hostis hosti & una perditio crvi.
 Et jam volumen adspicit Themis grande,
 Illustre regnis, imperantium normam,
 Vita magistram, praviam facem rostris,
 Gravem Cethegis, arbitram mali moris,
 Causaque jam nunc iudicem vacillantis,
 Causaque jam nox iudicem triumphantis,
 Scholarum arenam, & dives horreum recti.
 Hic docte Vinni, quidquid est tenebrarum,
 Informe quidquid, discutis novus Titan.
 Hic sensa scriptor pandis Imperatorum,
 Subsellisque Iudicum diem reddis,
 Et qua profaris, Bartholisque Baldisque,
 Accursisque Azonibusque sic munis,
 Ut hunc vetustas tota muniat librum,
 Tutumque vero livor unus horrescat.
 Immixta passim barbara potestatis
 Eclicque verba, pulcrius Latnorum
 Multu renident & scholis Batavorum
 Per te Quiritum purius sonant voces.
 Hic multa liber discit & simul verna,

Libertus, & qui tutor additur cunis,
 Curator annis; qui peculii rector
 Sui vocatur, improbusque possessor.
 Commune quid sit propriumque, decidis;
 Quousque ripa commodis meis crescat;
 Quando negentur. qua profana, quid sacrum;
 Quod jus ab ipso fas receperit cælo,
 Quod Gentium, vel quod sit arbitri nostri.
 Quo teste tester mortuus, que decedans
 Hærede rerum, quis futurus ex asse.
 Quæ vincla stringant quaque conjuges solvant.
 Quod jus ementis, quale mutui pactum,
 Et commodati; quanta fœnoris labe,
 Quis non ferenda limes obstet usura.

Vita theatrum per vagaris humana,
 Mortalitatæ studia, facta, conatus,
 Et discrepantis mille formulas justæ,
 Consulta Patrum, scita plebis & quicquid
 Prætura sanxit vel rigor Tribunorum,
 Salusque populi summa. intervenit cunctis
 Censura dictis eruditior Vinni,
 Et omne rerum ponderat sagax punctum,
 Ac literata prælegit juventuti.

O Iuris almi Phosphore, ô gravis sancta
 Themidos sacerdos, vindica reis causam,
 Decus Lycao, gloriam tribunali.
 Iam vindicasti. cerne, calitus chartis
 Sæbscribit istis dextra grandis Astrææ.

Ad

Nobilis. Clarissimumque virum

D. IOHANNEM FORESTVM

Curiaë supremæ Senatorem, cum Epi-
grammata mea in Incendium Tem-
pli Amstelodamensis Hagæ ipsi
conviva offerrem.

HÆ sunt Amstelia flagrantæ ade favilla,
Sic sacer Aonio serbuit igne focus.
Accendit fax ista facem, Vulcania Phœbum,
Et dum templa, piis vatibus arsit apex.
Magne vir & gentis decus immortale Foresta,
Nuper amicitiaë fax rediuviva mea,
Cui summos regina Themis concessit honores,
Seque cupit tanto vindice diva coli:
Hos lege funestos populis mercantibus ignes,
Signaque ab irato Numine maesta cape.
Non tamen irati sunt hæc documenta poeta,
Sed potius luctus publica signa mei.
Quem si non ratio, jam mox, te præside mensæ,
Discutiet primo vespere cena brevis.

IN

B A M Æ S T R A M,

quondam Lacum.

BAmæstra, queis te laudibus veham cœlo?
Beata tellus, jugerisque secunda,
Et ordinatis in tuum decus pratis.
um fluctus effes Najadumque piscosis
abitata rectis navitam fatigares,
recii minoris unda navigabaris,

Iam

Iam puppium expers & lacus procelloſi
 Exuta nomen, terra dives excellis,
 Terreſtriumque facta Numinum ſedes
 Precioſa, Belgi principes prais terras.

Quodcunq; mundi eſt, quicquid eſt ſoli paſſim,
 Creantis illud dextera labor fecit.

Te condidit vis grandis artis humana,
 Et prapotentis foſſor amulus cœli.

Mutatus in te vultus, & domus Fauni

Pulchrè pateſcis horreisque ditescis

Tumultuoſum nuper atrium Nerei.

Pro puppe plauſtrum eſt, piſciumque per regna

Bos mugit & lac dant inutiles unda.

Ceresque Tethyn pellit & Pales Nymphas.

Tibi jura ſcribit Riccius, tuos Oſi

Pernox ruentes munit aggeres cura.

Mercator illic portiunculam ſortis
 Demens profundit aut quadruplicat prudens.

Hic feriantes ſuavius canunt Muſæ,

Vrbs ruſticatur, convaleſcit afflictuſ,

Abeſt Machaon pharmaci pater triſtis,

Adeſt amator Phyllidis ſua Thyriſis,

Silet advocatuſ lutiumque nutritor,

Fefuſ cruentam miles abluit ſcam,

Sacer ſeveram doct̄or explicat frontem.

Omnique, quotquot atterunt dies noſtros,

Iniquiores exulant procul cura.

C. BARLÆI
P O E M A T V M
MISCELLANEORVM
LIB. SECVNDVS.
EPIGRAMMATA.

Vrbium præcipuarum

HOLLANDIÆ
ENCOMIA.
DORDRECHTVM.

Me Battavicus suffragia prima Senatus,
Consiliisque petit provida verba suis.

Quondam mersa mari mediis emergere nitor

Fluctibus, & siccos Vesta reducit agros.
Neptunus cedit Cereri, fluitantia Fauno
Numina, & aquoreus fit minor usque Deus.
Merva meis miscetur aquis: hoc Linga profundo
Labitur, & Vahalis flumina Mosa bibit.
Huc Tungri merces, & ferri munera mittunt,
Et Nemetes plenis mæstæa vina cadis.
Pomifer Autumnus mediam transmigrat in urbem,
Vastæque Eburonum marmora casa jugis.
Quisque suas largitur opes, & dona ministrans
Distrabit imperio munera tanta meo.
Virgo voccr, quondam furiis illæsa Brabantum.
Solaque libertas mœnibus hisce stetit.
Tunc Batavas inter vigui non victa sorores,
Vnaque dum mansi libera, prima loquor.

H A R L E M V M.

Victa Pharos, fractique obices, & vincula Nilii,
Et Pelusiaco littoë fixa ratis,
Serratique mihi recitant encomia dentes,
Et procul externo sidere surgit honos.

Invidet

*Invidet excusas populosa Moguntia Musas,
 Quodque meum est, laudis jactat esse sua.
 In me alium solers Batavus miratur Apellem,
 Pictaque Parrhasia subdola vela manu.
 Inventis arguta meis accedit Arachne,
 Dadaleoque suum pollice texit opus.
 Arma Toletani sensi crudelia Martis,
 Incubuitque meis civibus atra fames.
 Nec satis est pugnasse viros. his mascula portis
 Pro patria mulier stat cataphracta sua.
 At frustra me Delpha juvas. sum prada Philippe.
 Barbaricus victa miles in urbe fuit.
 Hec didici, voluique pati. nunc adspicis hospes
 Tempora fortuna prosperiora mea.
 Hic mihi vicina Nereus admurmurat unda,
 Et propius colles tollit arena suos.
 Illic umbrosis se condit Delia lucis,
 Explicat & latas arbor opaca comas.
 Divisam me Spara secat, qui laxior undis
 Fit lacus, & vastis luxuriatur aquis.
 Arridet Natura foris. sed doctior in me
 Emula Natura crebra reperta manus.*

D E L P H I

in Batavis.

Non ego satidicis oracula suggero Delphis:
 Aut mea falsiloquus mœnia Phœbus habet.
 Ætherei responsa patris do civibus, & me
 Relligio, Grajum non beat iste furor.
 Infelix rapidis flagravi tota favillis,
 Cum rogos, & simplex nil nisi flamma forem.
 Condiderat tantos securo oblivio casus,
 Cum patria media concidit urbe pater.
 Quid rides Hispane? tui quoque nominis umbram
 Cernimus, atque ista cade Philippe cadis.

Venales

*Venales animas in mortem infantis acerbas,
 Venditur at precio regia fama suo.
 Nunc tu Belga duos uno sub marmore Martes
 Adspice, Nassovia nomina magna domus,
 Mauritium Patremque Duces : hæc numina sensit,
 Et tutelares terra Batava Deos.
 Sed magis Henricum fuerit genuisse. quid horres
 Cantaber ? en patrii funeris ultor adest.*

L V G D V N V M.

C*Revit ab Ausoniis olim mihi fama triumphis,
 Et victrix de me præmia Roma tulit.
 Reddidit ereptos fugiens Hispanus honores,
 Dum pro me totus militat Oceanus.
 In me terra famem, querulos discordia cives,
 Et falces acuit mors furibunda suas.
 Vix nocuit securus Iber. quas struxerat arces,
 Deserit, & pavidos excipit unda pedes.
 Dum patria pars magna perit, conservor ab illa ;
 Totaque ne pereat, sic periisse cupit.
 Nunc mihi Apollineos meruit fors ista recessus,
 Martiaque imbellis mœnia Phœbus habet.
 Præ lituis pax alma placet : præ milite Pallas,
 Linguaque Romanos apta referre modos.
 Sit bellum sensisse satis. jam prælia dicto,
 Et mea facundis vocibus arma lego.
 At mihi plus debet Pietas : dum pellitur exul
 Flandria, & hoc gaudet vivere tuta sinu.
 Hospitium cum dem profugis, atque otia Musis,
 Vis dici doctam me magis, ane piam ?*

A M S T E L O D A M V M.

V Rbs spacioſa, potens opibus, teſtisque ſuperba,
 Viribus invidiam, crimina lege domat.
 Civibus aucta novis, nunquam ſtat finibus iis-
 Latius expansis manibus hoſtes abit. (dem.)
 Invertas, ſit tota nemus. quo condita fundo eſt,
 Nuper Hyperboreo pinus in orbe ſunt.
 Quicquid mortalis fingit ſolertia cura,
 Vel natura ſuo parturit alma ſinu,
 Illa dabit, totoque parans commercia mundo
 Nunc emere, & totam vendere ſemet amat.
 Haſ adfert, haſ trudit opes. ſic lucra parantur.
 Quid valeat fraus, ſors, ars, mare, terra, docet.
 Moſchus, Arabs, Perſa, Maurus, Iudaus, uterque
 Quod ferat huc, ruruſque auferat, Indus habet.
 Hanc dum mundus adit, mundumq; haec ipſa pererrat,
 Non urbs fixa loco, ſed vagus orbis erit.

G O U D A.

I Sala ſi cedat Vahali, Rhenuſque bicornis
 Hac quoque nata ſuis flumina jaſtet aquis:
 Attamen hunc teſtis exornat Gouda ſuperbis,
 Lata ſitu, ſtudioſa amula, clara viris.
 Hinc natura ferax, illinc concordia cives
 Nec ſinit aut inopes, aut nocuiſſe malos.
 Templa parat ſpatioſa Deo: nec quilibet illi
 Horrendi culpam criminis error habet.
 Bella premant alias, haec eſt ſecurior, urbes,
 Nec placidos turbant tympana rauca lares.
 Exulat Odryſius, litui, Bellona, triumpho:
 Haec manſueta pia gaudia pacis amat.

R O T-

ROTTERODAMVM.

Incluta veliferus pulsat mea mœnia Mosa,
 Parte aliâ placidis Rottera lambit aquis.
 Occiduum late commercia porto per orbem,
 Gallia quas poscit, quasque Britannus opes.
 Hic meus Ausonii vindex sermonis Erasmus.
 Vagiit, & cunis abdidit ora sui.
 Maoniden jactet Colophon, Verona Catullum,
 Sufficit ad laudes hunc genuisse meas.
 Nunc tantum fragili veneror sub marmore numen.
 Dum filet in medio lingua diserta foro.
 Quem genui, Basilea tegit, Sapiaientia satis
 Eximit, & cineri vult superesse suo.
 Me timet Hispitanus, timuit grex barbarus ipsum:
 Ille meis victus clausibus, hic calamo.

GORICHEMVM.

Adspicit invictis hanc cinctam mœnibus urbem
 Quem Vahalis, vel quem flumine Linga v
 Adspicit Hesperius qua propugnacula bellis: (h
 Quam fremat excussis machina crebra pilis.
 Adspicit adverso quantum se opponat Ibero,
 Invigilet que suis Martia dextra focis.
 Sic didicit bellare sibi. nec milite solum
 Tuta, sed ipsa suis civibus esse cupit.
 Erkelis quondam submisit sceptrâ Dynastis:
 Hæc quoque jam damnans nomina, tota sua est.
 Cur toties Batavum depingis Belga leonem?
 Qui patriam custos asserit, iste leo est.

BRIELA.

Adspice vicinam nostro de littore Tethyn,
 Hic ubi Mosâ suis laxior exit aquis.
 Briela vocor, fessis statio secura carinis,
 Nunc quoque Vorniaci gloria prima solâ.
 Najades hinc, illinc agrestia numina Fauni,
 Et secunda meos spectat Eleusis agros.
 Albano surrepta Duci crudelia sprevi
 Imperia, & fasces Batica terra tuos.
 Aprilis letas fastis inscribe Calendas
 Belga, nec hoc optes non superasse die.
 Scilicet illa dies, qua me vicere Batavi,
 Ulterius vinci noluit Auriacum.

ALCMARIA.

Tota paludosis Alcmaria surgit in undis,
 Pulchraque, Veronâ depereunte, nitet.
 Ne Latium præfer Bajas, aut Thessala Tempe
 Gracia, vel campos Brixia terra tuos.
 Proxima Nereidum spumantes adspicit undas,
 Proximaque umbrosas spectat Hamadryadas.
 Perica Sidoniis decurrant stammina portis,
 Hic lassant Batavas linea fila manus.
 Quaque tegant nudos velamina sufficit artus,
 Et memores primi nos cupit esse mali.
 Iesperios sprevit bellis infracta furores,
 Baticaque affusis castra fugavit aquis.
 Pugnare viri. sed & hic (spectastis Iberi)
 Femina pugnanti porrigit arma viro.

HORNÂ.

Fortis, cantatus quondam, mea mœnia Flevis
 Alluit, & portus verberat unda meos.
 Emula me vultu spectas Enchusa sinistro,
 Et causam litis me cupis esse tua.
 Accipe placatas aeterno federe dextras,
 Dum pereat junctis viribus hostis Iber.
 En tecum commune salum, commune profundum
 Navigo, & in mediis pabula sector aquis.
 Iam mea Cimbrorum redimunt commercia terra,
 Fœtaque Gotthorum carbasa portus habet.
 Nunc onerat nostras pelagi captura carinas,
 Terrenosque fovet præda marina Deos.
 Me ferit, & ladit: me servat ab hostibus æquor.
 Sic servastis aqua, sic nocuistis aqua.

ENCHUSA.

Aretæ frequensque domus nomen mihi fecit
 urbem,
 Primaque contemptæ tectæ dedere casa.
 Navita me jactat pelago, mea rura colonus
 Laudat, & hinc terra claudimur, inde mare.
 Abscidit adversas à nostro littore gentes,
 Et Frisios mediis dividit æstus aquis.
 Albani sprevi furias, nec victa tyranno
 Oceani proles intemerata steti.
 Pandit vasta meis Neptunus regna carinis,
 Et procul à patriæ sedibus exul eo.
 Quæro foris, quæ parca domi natura negavit,
 Quæque domi tribuit plurima, porto foras.
 Belga tuos mirare Deos. dum munera mundo
 Dividis, ex alio sidere plura refers.

G E R T R V D I S M O N S .

Nescio, num claris Brabantim debeat oris,
 An me Battavici vindicet ora soli.
 Quicquid erit, nostris sociavimus ora Batavis,
 Nec procul à Merva belligeramus aquis.
 Vendita sum sceleris precium : sed victa triumphi.
 Quam distant meritis victor, & emtor Iber?
 Magna suum quondam me dixit femina montem,
 Nunc Martis potius Mons & arena vocer.

H A G A .

Sedes prisca Ducum, non urbs, tamen urbibus ipsa
 Ma'or, & à Batavo principe nomen habens :
 Sto Tethyn Faunumque inter. latus inde procellis,
 Parte alia umbrosum robore cineta latus.
 Sic Themis, & sacras loquitur Prudentia leges,
 Et trepidos insons excipit aula reos.
 Sic edicta Patrum, & magni decreta Senatus
 Colligit, & patria prospicit una sua.
 Auriacusque meis accedens laudibus heros,
 Altius augustum tollit ad astra caput.
 Quas aquilas, quæ signa vides, vexilla, triumphos,
 Hac sunt Nassovia parta trophæa manu.
 Cum sociæ pignant urbes, pignantibus adsum :
 Et partem pugnae, consuluisse, puto.

In militum ducem peculatus reum, &
 nobilium insignibus elatum.

Qui patrios fœto defendit milite vallos,
 Publicaque infami diruit æra manu :
 F. Et suis moriens promittit stemmata bustis
 Postque obitum vana i nobilitate tumes.

s

Scilicet,

Scilicet, ut scurra furtum jam clarius esset,
Efferriclaro funere scurra cupit.

In eundem lue Venerea extinctum.

Qui Batavum potuit bellator fallere Martem,
Et titulis simulat nobile stemma suis,
Insuper una Venus mutilatum corpore toto
Stravit, & ulterius noluit esse virum.
Ficta Deo, non ficta Dea sacraerat arma,
Dumque nocet geminis, disperit geminis.
Vlta fuit belli scelus officiosa cupido.
Debuit hoc Marti Cypris amica suo.

In amatorem superciliosum.

Accedis Batavas, mi Bartholomæ, puellas,
Et tamen hoc audes dicere : Nulla placet
Accedis Frisias, mi Bartholomæ, puellas,
Pergis & hoc iterum dicere : Nulla placet.
Accedis Valachras, mi Bartholomæ, puellas,
Pergis & hic eadem dicere : Nulla placet.
Nec tibi Brabantia possunt placuisse puella,
Flandrica nulla tibi, Geldrica nulla tibi.
Virgine sic nullâ, mi Bartholomæ, potiris.
Vis causam ? nulli tu placuisse potes.

In infelicem cuniculorum Venationem.

Quantus in æquoreis gradiar venator arenis,
Quâ sterilem longè semita sulcat agros,
Dicite Hamadryades : vester nam terror
Terribilis famulis, terribilis canibus.
Dicite crudeli toleratos sole calores,
Funereamque mihi dicite penè sitim,

Pocula cum sicca peterent Achelona fauces,
 Et tamen hæc eadem pocla negaret ager.
 Dicite mille feras, vestigia mille ferarum,
 Et quæ mille suis vidimus antra locis.
 Dicite quasitam magno molimine prædam,
 Dicite decursa jugera multa via.
 Omnia Hamadryades cum dicitis, ista silet:
 Nulla quod in toto sit fera capta die.

In Taurum hospitem.

T Aure pater, tecum tecto cur claudor in uno?
 An quia vis mores me didicisse tuos?
 Ah didici: multaque pater jam prole salutor:
 Tempus erit mores dedidicisse tuos.

Ad

GERARDVM THIBAVTIVM,

artis gladiatoria Principem.

Pythius à citharâ, laudatur ab ægide Pallas,
 Claruit ob pharetras Delia, Castor equos.
 Cestibus emittit Pollux, Mars belliger hasta.
 Clarus Olympiacis est Lycus in stadiis.
 Et celebris temone Pelops, peltisque Camilla,
 Arcu Philyrides, cursibus Hippomenes.
 Armat dente minax Neptunum fuscina, clava
 Amphitryoniadem, fulmina sæva Iovem.
 Laus sua cuique hominum, sit laus sua cuique Deorum;
 Laus tua, Thibauti, doctior ensis erit.

In eundem.

Sepius immerito solvi sestertia nauta,
 Dum mihi crebra tua littera scripta manu est.
 Ne numerem posthac nauta, sic, Aule, paciscar
 Vt taceas, cupio plus numerare tibi.

D. M. OLDISWORTHO,

Illustris. Penbrociæ Comiti
 à Secretis.

LAurea grandiloquum cinxeruntserta Marone
 Inque tuis lusit laurea, Naso, comis.
 Vilis honoratum redimivit laurea Flaccum.
 Non aliud precium (crede) Catullus habet.
 Laure a mellito gracilis decreta Melisso est,
 Lauriger Ausonio sub duce Strozza fuit.
 Talia cantanti cesserunt dona Secundo,
 Talia Lotichii premia Musa refert.
 Laurigerum modulans Auratum Sequana vidit,
 Cum folia & frondes munera vatis erant.
 Oldisvorthæ, mea melior fortuna Camæna est:
 Circundant humeros aurea sarta meos.
 Errarunt veteres, nunc erravere Britanni:
 Nobilius precium vilior autor habet.

In Laurentium ædium multarum
 architectum.

Druit, adificat toto Laurentius anno,
 Et tamen in tota possidet urbe nihil.
 Centum tecta locat, fama; opulentus habet
 Quasque suas jactat, debet egenus opes.

*At postquam factus celebris cornicula Flacci est,
Risit ob has ipsas ingeniosus opes.
Quæ fortuna rapis, non hæc mihi surripis, inquit.
Restituis dominis serius illa suis.*

In Ponticum.

D*Ens tibi distorto tam grandis prominet ore,
Ut dentem Arcadici vincere possit apri.
Hoc tu dente voras, hoc ictus dente repellis,
Hoc te terribilem dente puella timet.
Et tamen in dentem quoties convitia torquet
Scoticus, imbellis Pontice, dente cares.*

In cœcum, inter equos Valckenburgi
ambulantem.

D*Er fora magnanimis latè celebrata caballis
Ambulat, & streperis cœcus inerrat agris.
Inter equos graditur, laudatque ferocia collas
Terribilesque comas, compositumque gradum.
Non oculis opus est ultrà tactuque probari:
Num sint degeneres, olfacit unus equos.*

In hominem januæ suæ perpetuò
incumbentem.

E*mi vir adspiceris populo, nec cerneris ultrà;
Dividit & dominum janua sava suum.
Nescio num Siren, vel sis Nereia pistrinx,
Absumatque tuos integra cauda pedes.
Nescio, num femur, & suras, & pralia talos
Abstulerint; num sis loripes, aut quadrupes.
Nescio num vir sis, num femina; si modo sexum
Corporis è media noscere parte datum.*

Forſitan anguineos imitatur tibia flexus,
 Cruraque ſerpentum languida more trahis.
 Eſſe potes Minotaurus, Chironque caballo
 Mixtus, & è Lapithùm gente creatus eques.
 Eſſe potes Pan Arcadicus, Faunusque vocari
 Semicaper, quin & Cyllarus eſſe potes.
 Pande fores; potero jam tunc cognoſcere quid ſis.
 Aut te, ſi renuas, ſuſpicor eſſe Caprum.

In pratorium
 P R I N C I P I S
 F R E D E R I C I H E N R I C I
 quod in agro Delphenſi viſitur.

Splendida Romano ſurgant Capitolia luxu,
 Luceat atherco vertice celfa Pharos.
 Ammonii delubra Iovis, Triviaque penates
 Afer & Argolicus tollat in aſtra labor.
 Erigat ipſa ſuas generoſa Semiramis arces,
 Feminaque exſtincto buſta ſuperba viro.
 Adſpectent Siculos Cumana palatia fluctus,
 Teſtaque Bajano conſpicienda ſinu.
 Ceteraque immenſo tumeant pratoria cenſu;
 Ampla ſatis domino eſt quolibet aula ſuo.
 Illa capit Circen, magnum capit illa Neronem,
 Teſtaque Lucullum, vel ſpatioſa, tenent;
 Illa tamen, Frederice, tibi qua ſidera lambit,
 Virtuti domus eſt non ſatis ampla tua.

Ad Nobiliss. & Matheseos peritissimum Virum,

GODEFR. de HAESTRECHT

volantes aves balista dejicientem.

DUm medium tranant veloces aëra mergi,
 Discolor & summis nubibus hæret avis:
 Dejicit arata volitantia corpora glande,
 Doctæ aque suspensum machina sternit onus.
 carus hoc faciat, vel fultus Dadalus alis;
 Nil mirum, pennam penna secuta premit.
 Prendat avem Stygiâ Damon virtute vel astu;
 Res facilis: nullo corpore sulcat iter.
 Tu volucres ima positus tellure reposcis,
 Et via, quæ nobis invia, certa tibi est.
 Nil tutum Natura tue jam subtrahit arti,
 Aut proprias usquam provida servat opes.
 Omnia rara facis. metris sidera, terram,
 Et victi spoliis atheris unus ovas.

In effigiem Cl. Viri

PETRI SCRIVERII.

Hæc est Battaviam vatis scribentis imago,
 Sic alibi poterit sic placuisse domi.
 Ostia cui Rhenus, cui debet Corbulo fossam,
 Et dominos dicit Belgica terra suos.
 Bilblicos legimus tali censore lepores,
 Et lumen Seneca grande cothurnus habet.
 Tempora qui reddit, nulli sua tempora pendit,
 Ingenioque capit liberiore frui.
 scilicet Aonias gratis qui vindicat artes,
 Tramia doctrina despicit emptæ suæ.

aliquot

POETARVM LATINORVM

Ennius.

Dic me, Naso, rudem; quamvis tu cultior arte,
Te Scythæ, me claudunt marmora Scipiadum

Plautus.

Cur te Plaute legunt omnes? quia credimur & nunc
Materies cuncti carminis esse tui.

Nævius.

Qui potuit foccum verbis vincere Latinis,
Hunc audes vinculis stringere Roma tuis?

Pacuvius.

Prima cui debent ingentem secula famam,
Ultima ne spernant secula Pacuvium.

Lucilius.

Perstrinxit primus Satyra Lucilius orbem:
Qui scribat Satyras ultimus, ecquis erit?

Lucretius.

Hic Phœbi furis, furisq; exarsit Orestis.
Quàm præstat solis versiculis furere!

Virgilius.

Non magis augustus potuit sub Casare vates,
Nec magis Augusto Casare digna loqui.

Ovidius.

Iudice sim quamvis damnatus Casare: pœna
Absolvar, causam si modo dicat Amor.

Horatius.

*Omne vafer vitium ridenti dicis amico.
Sed dicet vitium Lydia sola tuum.*

Catullus.

*Si cantare Iovem proprios fas esset amores,
Hoc, & non alio posceret ore loqui.*

Tibullus.

*Cur tibi Sulpicia, tibi cur placuere Neera
Basia, quem Musa deperiere novem?*

Propertius.

*Cynthia te vatem fecit, lascive Properti,
Ingeniumque tibi sola puella dedit.*

Lucanus.

*Cui minus historicus credor, minus esse poëta,
Me minor est vates, & minor historicus.*

Persius.

*Martia sub crudo tremere cum Roma Nerone,
Incepit crudo Persius ore loqui.*

Martialis.

*Ne Fescenninum, lector, contemne poëtam:
Nam, quæ non facimus, sit cecinisse parum.*

Claudianus.

*Te sequimur Phario vates celebrate Canopo:
Solaque laus nostri carminis, umbra tui est.*

In Flardingam, Hollandiæ, ut fertur,
oppidum antiquissimum.

Ostia qua veteris spectas celeberrima Mosæ,
Et gemino fissas flumine jungis aquas,
Si Domino, Flardinga, novo, dominaque super-
Amsteliosque tibi præficias una Deos: (bis,
Hospitio Batavum nunc excepisse poetam,
Pars fuerit fama quantulacunque tua.
Det leges, det jura novus placidissima rector,
Tantaque non una commoda prole beet:
Advectet pelago quasitas navita merces,
Et quadruplex narret fabula prisca decus:
Sis sapiens, sis dives opum, sine mœnibus audax,
Primaque Battavico constituare solo:
Addimus his precium titulis, totque inter honores
Laus erit à sero te quoque vate cani.

In obitum Clarissimi viri
GILBERTI IACCHÆI
Philosophiæ Professoris celeberrimi.

Conditur hoc tumulo magni facundia Scotti,
Linguaque, sed posthac non habitura paren-
Immoriturque isto rerum Sapia busto,
Quosque viri, cineres hos ait esse suos.
Claudit Socraticos tellus Argiva magistros,
Clara Stagiraum Cæcropis ora senem.
Ausonio recubat Samius sub littore doctor,
Eosque tegunt Persica regna patres.
Sunt Druidum Gallis, sunt docta cadavera Nilo,
Et sua Aquinatem terra Bedamque capit,
Atque alibi adverso Cardani Casare manes,
Semideosque tenet nobilis urna duos.

Quos omnes, Gilberte, tuo dum pectore clausos
 Subtrahis Auriaca, te moriente, Schola :
 Illorum pariter tumulos ac busta videmus,
 Quaeque tuo flagrant prisca Lycea rogo.
 Sic dum iusta facit Batavus, se flere fatetur
 Funera funeribus tot sociata tuis.
 Quin scetus claris rerum doctoribus unus
 Dum moreris, cogis secula multa mori.

In ejusdem morbum cum mentis ac lin-
 guæ stupore conjunctum.

Quisquis in hoc fragili praclaram corpore mentē,
 Et velut à magno Numine numen habes :
 Ingenio ne fide nimis : facundaque quamvis
 Sit tibi, caelestes vox veneretur opes.
 Aetherea mentis non delassata potestas,
 Oraque in argutos praecipitata sonos,
 Ingenii vigor, & virtus contermina caelo,
 Cuncta simul dominum destituere suum.
 Ne fari tam grande putes. ne, noscere verum,
 Materies laudis sit speciosa tua.
 Quod loquimur, sapimusque, Dei est. si jusserit idem,
 Illicet elinguis stultaque turba sumus.

Amplissimo & eruditionis fama illustri
 Viro

HUGONI GROTIO,

Cum Hymnum suum in Christum illi
 transmitteret autor.

Ut prius aquareis vates demersus in undis
 Materies sacri carminis ampla fuit :
 Si vacat, ingentis praconia perlege Christi,
 Quodque salutiferum jam modulamur opus.

Non hic discordes, vario sub iudice, voces,
 Aut malè dissuta nomina pacis habes.
 Hoc canimus, quodcunque piis commune putamus,
 Rixantesque queant asseruisse schola.
 Non abit in partes mea pagina. dicat Iesum,
 Qui potuit mundo conciliasse Deum.
 Sustulit has partes, Groti facunde, Redemptor,
 Ne faceret partes turba redempta novas.

In cubile Doctoris

S T A P E L I I,

suspensis monstris formidabile.

INter monstra, feras, cœli, terræque, marisque
 Tutus inoffensa simplicitate cubo.
 Nil nocet innocuo virus, non toxica terrent,
 Cui sua præsentem fert medicina manum.
 Torqueat in spiras sinusque corpora serpens,
 Fulminet ignivomo pendulus ore draco.
 Et Pelusiæ missus crocodilus ab oris
 Immineat capiti bellua sæva tuo;
 Illa minax acuat dentes, hæc acrior ungues.
 Terribilis nulla est, nulla timenda mihi.
 Quæ ratio vicisse potest, prudentia spernit.
 Nec sua qui domuit crimina, monstra pavet.
 Læstule, ne timeas. domino mens conscia recti est.
 Illa metus omnes despicit, illa minas.

In Albo eruditissimi adolescentis,

S V F F R I D I S A E C K E M A,

Gallias adeuntis.

GAllia, qui juvenis Frisii tibi mittitur oris,
 Ut placeat, titulo nobilitate venit.
 Crede aliquid genitoris habes. pars illa Senatus
 Dignior hoc vultus explicat ore suos.

Dilig

*Dilige depositum. nec, si tibi nostra probantur
 Federa, quem canimus, sit tibi Belga gravis.
 At Druidum postquam voces & verba loquetur,
 Restituas patria pignora tanta sua.
 Hac laudis pars magna tua est, formasse juventam.
 Gallia, post voces, vivere posse docet.*

In Albo Nobiliss. Iuvenis,
LVDOVICI ab **AISSEMA,**
 convictoris mei.

Q*ua patrius, praestans Iuvenis, virtutibus absens
 Debeo, te coram non pudet illa loqui.
 Hospes abis. sed enim tanti generosa parentis
 Ante oculos pernox ludit imago meos.
 Hospitio sic neuter abest. non distat amicis,
 Non alio vivit fidere, quisquis amat.*

In effigiem Caroli Quinti Caesaris à
CONSTANT. HUGENIO
 metallo donatam.

Q*ualis laurigeras, vittricia tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fufum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in aere Duces :
 Talis apud Batanos veteres Hugenus artes
 Reddit, & hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam docta disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Lignaue tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam caeptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus era domat.*

*Dextera Praxitelis, Polycleti industria, solers
Mentor in hoc uno nunc coëre viro.*

*Adspice cœlato nostratem Casara plumbo,
Adspice, materiam nobile vincit opus.*

*Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,
Quos timuit vultus Roma superba, vides.*

*Constantine, tibi Carolum debemus. at illum
Fingere tu solus cum ratione potes.*

*Scilicet ingentem qui Casara nomine reddis,
Hoc titulo proprios reddis in ære Deos.*

In effigiem

LAVRENTII REAEL,

Rerum Indicarum ad Orientem Præfecti,
Equitis, è Dania post naufragium reducis.

C*Vi procul extremos nuper diffusa per Indos
Gloria cum socio Sole peregit iter :
Sic oculos, sic ora refert. hic ille Realis
Vultus, & Aonii Martia forma viri.*

*Quos meruit virtus titulos, tribuere Britanni,
Et clarum tetigit Cimbrica dextra caput.*

*Si reduci nocuisset aqua, plus additur ergo
Laudibus. Anean hac quoque sorte refert.*

Ad

MAGNUM MOSCOVIÆ

DUCEM.

M*Axime Dux, qui Sarmatica moderamina
terra*

*Flectis, & Arctosæ sceptrum tremenda plaga,
Et Scythicos inter fluctus, Tanainque remotum*

Grande Lycaonio sub Iove nomen habes :

*Accipe quem Batavis Iuvenem tibi mittimus oris,
Imperio dudum pignora sacra tuo.*

Ille

*Ille Machaoniâ languentes voce tiaras
 Eriget, & pallens mox recreabit ebur.
 Vt quantum generosa tua Moscovia vita
 Debet, & incolûmî Russia tota Duci,
 Debeat huic eadem tantum: pariterque salutis,
 Et pariter regni sulciat unus opus.
 Dat nobis Natura Duces, sed servat Apollo.
 Vitaque sceptrorum, cura laborque Deûm est.*

Ad

IOHANNEM VOSSIVM,

Post habitam de Tutela & Cura, cum
 laude, disputationem, in Britan-
 niam abeuntem.

Anglia, quæ magni veneraris nomina Vossi,
 Scriptaque, posteritas quæ studiosa leget:
 Hunc juvenem, quem cernis, ama; doctiq; pa-
 rentis

*Progeniem cupias demeruisse tibi.
 Emicat hic noster patriis virtutibus orbis,
 Inque tuas ardet clarior ire plagas.
 Credere te fas est; Tamest dum mittitur obses
 Filius, & causa dat documenta sua.
 Quo prius ingenii fuerant transmissa paterni
 Pignora, nunc illo sanguine natus abit.
 Non poterat totum genitor se tradere. corpus
 Dividit, atque istâ jam quoque parte datur.*

In

In effigiem

ADRIANI PONTIFICIS,

Ultrajectini,

Ad Nobilissimum Virum

ADRIANVM PLOOSIVM,

Ultrajectinum, Eq. Dominum in Thienhoven, Oudegeyn, &c.

Cvlmen adorandum, triplicisque insignia mitra,
 Sceptraque Apostolicis turgida nominibus,
 Et sacrosanctos (sed Roma iudice) fasces,
 Gestisti timida, Papa Adriane, manu.
 Scilicet hos Carolo titulos, hac munera debes,
 Pramisque à grato Principe tanta refers.
 At tua tam grandi turgescens patria cive,
 Iactat Pontificem se genuisse suum:
 Quemque dedit Rhenus, Tiberini ad fluminis urbem
 Christigenim late dicere jura gregi.
 Ecce tuos vultus donat meliore metallo
 Ploosius, & tūti præsulis ora notat.
 Quin gaudet donasse aliis, & munere in uno
 Nos geminos voluit demeruisse sibi.
 At dum Pontificem totus te suspicit orbis,
 Non hic Pontificem te volet esse suum.

In eandem.

Presulis adspexi triplex diadema Batavi,
 Et Trajectensis nomina sculpta tui.
 Patria communis vobis, communia deinde
 Nomina, communis creditur ordo sacer.
 Attamen imperio gemini differtis, & illo
 Dum cœli librat pondera, tu patria.

Ad eundem ex Dominis ab Aemstel
oriundum.

Dum gentis & proavos claro de sanguine, Ploſſi,
Ducis, & Amſtelio ſtemmate ſtemma tra-
Totq; ſidem faciunt teſtes, inſignia, charta, (his,
Secula quæ nondum paſſa fuere mori :
Nomina priſca tuis titulis, proceresque potentes
Inſeris, & cauſas nobilitatis habes.
Inuide, quid dubitas ? ſeriem numerare parentum
Non ſat agit, virtus cui ſua ſtemma facit.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
trium natorum ex ordine patrem.

I.

Natorum dum jura trium ſibi poſtulat *ἀπαίς*
Bilbicus, ſterili condolet aula thoro.
Quod natura negat, donat diadema poëta.
Et qui non fuerat, fingitur eſſe pater.
Constantine, tibi favit natura parenti,
Dum natos una conjuge tres generas.
Sic facilis Lucina tibi eſt, fortuna poëta ;
Tu pater es, verum jus patris alter habet.

II.

Cum tibi prima daret genialis præmia lætus,
Et ſoboles riſit maſcula, jam Vir eras.
Cum ſecunda marem conjunx ſuperadderet, ecce,
Te non difficili patre, Duumvir eras.
Tertia jam nato voluit cunabula nutrix,
Et me, ſi libeat, teſte Triumvir abis.

Sio

*Sic tituli crescunt, veterum pro more Quiritum,
Et tuus à sœta conjuge surgit honos.
At cum Septemvir fueris, vel fortè Decemvir,
Optabis mecum parcius esse pater.*

III.

*Vnum Parmenidi placuit, tria Pythagoreis,
Attamen ingenti bis duo Aristoteli:
Infinita docent Leucippus, Anaxagora, que,
Pro numero sc̄ctam dum sibi quisque facit.
Constantine, tribus si stent tua basta natis,
Crederis Samia gratior esse schola.
Si quartum addideris, poterit Stagira placere.
Quintus, & hinc sextus, sed sine lege ruant.
Quod si Leucippi placeat sententia, tantum
Ut possis numerum gignere, gigne atomos.*

Ad

IACOBVM BAECKIVM,

I. V. L. cum ad novos me amores
hortaretur.

I Acobe Baecki, mentis exemplar proba,
Et perspicacis ingeni,
Quem fovit ulnis sanctior Themis suis,
Iunctaque Themidi Gratia.
Cujus labellis Suada semet dedicat,
Et tot leporum formulas,
Et eruditi pectoris doctas notas,
Et quicquid ipsum Cypridis
Docuit puellum Cypris & Paphi domus;
Amare cur vatem cupis
Rursumque flammis cor aduri cereum?
Et intricari amoribus?

Am-

Amplexus, eheu, noster implexus fuit
Chara lacertis Barbara.
Hic basiaui & osculis vixi meis,
Et prolis optima pater
Pressi cubile non molestæ conjugis,
Nec militavi inglorius.
Nunc marcet avi flosculus, vetus thori
Resedit ardor, & faces
Moderatur atas, & decens prudentia
Vult osculis me subtrahi.
Te, chare Baecki, poscit hic totum labor,
Te te Dione provocat
Citatque amantem. Tu labellis virginum
Plus grata figes basia,
Tu blanda fari & illices voces potes,
Ego severius loqui.
Tuis ocellis lustrant Cupidines,
Meis procaces exulant.
Tibi ver amorum vivitur. me mitior
Amoris afflat aurula.
Tibi pandit ignes latiores Hesperus,
Mibi remissos destinat,
Viduasque noctes. Te tenellula patrem
Lucina prolis exigit.
Ego credor esse proletarius pater,
Septemviratu nobilis.
Mutare clypeos praestat. occupa thorum
Amator, & complexibus
Ambi puellam. mille fige basia,
Et mille super hacingere.
Et dic: amores Baeckiam crescite,
Et mox nepotes fundite.
Ego mæstus, excors & procandi nescius
Et Barbara mea memor,
Defuncta bello tela consecro Diis.
Insaniisse sit satis.

T E S S A L I C A.

Ad honestissimam & erecti ingenii
matronam

MARIAM TESSELSCHADE,
VIDVAM.

Tessela, Thessalicas non enutrita sub oris,
Tessela, Battavia gloria prima tuae ;
Tessela, qua sexum studiis & moribus ornas,
Atticus è placido cui fluit ore lepor ;
Tessela, cujus acus solertem vincit Arachnen,
Tessela, Apellaa pingere docta manu ;
Tessela, qua magni clarescis laudibus Hoofdi,
Et Constantino Tessela dicta meo ;
Tessela, qua cœlo posses deducere Lunam,
Et tetricos cantu demeruisse Deos ;
Tessela, qua viduo recubas castissima lecto,
Et procul à viduo vate remissa jaces :
Accipe Barlæi scriptos in imagine vultus,
Istaque non fidei signa favoris habe.
Tu generosa, tuos sinolis mittere vultus,
Qua toties mittis carmina, vultus erunt.

In domum hortumque

MARIÆ TESSELÆ

Lares disertis, Palladis sacrarium,
Phœbi penates, omnis elegantia,
Scientiaque & artium capax domus,
Augusta sedes, Principum palatiis
Regumque longè regis illustrior :
Tuque erudita & sensibus dives tuis
Salve supellex pervenusta Tessela,
Quam fecit ipsa. sola qualem possidet,

Opum suarum mater, hospes, artifex.
Vidi tabellas Tessela pictas manu,
Psychen volentem, celsa Myrta moenia
Portusque & arces, eminentis Hoofdit
Celebres recessus. Tessela textos manu
Vidi tapetas. scripta Tessela manu
Monumenta vidi, versa Tasti carmina,
It aliumque amores, quosque Vatibus suis
Modulos dicavit. Tessela vidi chelyn,
Quam fidibus illa pulsat exactissimis,
Musiisque sacrat. pendulum vidi mare,
Marisque spolia, totque concharum ordines,
Quos illa doctè sedibus fixit suis,
Placidaque junxit dispares concordia,
Te, Flora, vidi. facta Tessela manu
Hac ade fulges, sericâque discolor
In veste splendes. ipsa miratur nothos
Natura fetus, amulamque dexteram
Irata damnat, & potentis feminae
Stupescit ausu. tuque pulcher Hortule,
Amœnitatum prome conde plurimum,
Vbi flos superbum barbarus tollit caput,
Precioque plorat excidisse se suo,
Index magistra es. per gradus iui tuos
Castumque juxta Tessela sedi latus.
Hic Cirrha, dixi, est. hic Apollinis Claros,
Tenedosque surgit altera. hic limen suum
Calcant Camœna. non tuos Semiramis
Veneramur hortos, quosque Phœaces colunt,
Agrisque Grajus ordinat feracibus.
Hic villa Superum est. hic vel ipse Iupiter
Optet morari, uxoris immemor sua.
Hic praecimentis Tessela blandum melos
Attentus audit, & Duarta vocibus
Captus, tremendi fulminis ponit faces.
Hic esse cygnus, imber, aut taurus volet,

*Nisi impudicos Tessela horreret Deos.
 Leander illic Sestiae velit loqui,
 Thisba proclator Pyramus, Mars Cypridi,
 Sappho Phaoni, Theseoque Gnosia.
 His cura, livor exulant penatibus,
 Mœrorque & ira, & quicquid infestum bonis,
 Quicquid serenis permolestum matribus,
 Quicquid puellis noxium tenellulis,
 Quicquid decoris inficetum Gratiis,
 Quicquid modesto displicet vatum chorus
 Cupidinique. calitum salve domus,
 Hominum voluptas, atrium modestiæ,
 Et lenitatis, & pudoris & bonæ
 Mentis sacellum. Tuque custos sedula,
 Domusque lumen & decus clarum tua,
 Quæ tanta nobis exhibes spectacula,
 Quæ tanta nobis parturis miracula,
 Quæ docta nobis scribis hic oracula,
 Favente cælo, vive, vive Tessela.*

In Corollas & lemniscos, opus

T E S S E L Æ,

suspenso in atrio Satrapæ Muydenfis.

Adspecte pendentes, quos Tessela nexuit, hortos,
 Translatosque sua suspice sede Deos,
 Autumnum, Bacchumque patrem, sacratamque
 pomis

Numina, & arboribus pignora raptâ suis.
 Miscentur Superi. pendent Pomona Ceresque
 Et socias Daphne necit opaca comas.
 Mille vides pulchra disponi lege colores,
 Mille vides aptè frondibus esse locum.
 Dispersis sua forma deest. sic juncta stupemus.
 Quod commendet opus quodlibet, ordo facit.

Miram.

Miramur cuncti doctæ molimina dextra,
 Miramur viduas hac potuisse manus.
 Tessela, (dicebam) qua jungis numina, digna es
 Non homini, verum nubere numinibus.

Ad TESSELAM, turbato mari.

Tessela dic ventis, dic Tessela fluctibus, ut jam
 Componant motus fluctus & aura suos.
 Ni facias, non te Sapphûm, bona Tessela, verum
 Tesagam dicam, Tessela, Thessalicam.

Ad TESSELAM, placido mari.

Tessela, per medios placato flumine fluctus
 Venimus in Myda tecta vetusta mea.
 Cum tibi sint placidi mores, facundia, vultus,
 Imbibit ingenium ventus & unda tuum.

In lappam præfixam vesti

T E S S E L Æ.

Tessela, terribilem cur figis pectore lappam:
 Cur tribulos castis objicis uberibus?
 Defendi cupis illa, quibus peccatur amando?
 Et custos viduæ lappa pudicitæ est?
 An, ceu lappa mimax pungit, tu pungis amantes.
 Spinofumque aliquid saepe minatur amor?
 An, quia se in formam contorquet lappa rotundam,
 Expers fraudis amas verba rotunda loqui?
 An, quia se spinis distinguit pluribus illa,
 Tu quoque distinctis artibus una sapias?
 Dixi, terribilem jam decutè Tessela lappam,
 Non es, crede mihi, Tessela terribilis.

*Quin potius mansueta, tuis virtutibus aptam,
Pro lappa, Violam fige vel Euphrasiam.*

In TESSALAM cymbala in templo
pulsantem & canentem.

Iam privata ferit, jam publica cymbala prestans
Tessela & ingentem personat ore Deum.
Lingua Creatorem laudat, digitusque manusque
Et quem parte canit Tessela, tota colit.

Ad TESSELAM & Duartam
cantu nobiles.

Matronæ matresque mea miracula terra,
Quæ canitis, quales non cecinere Deæ.
Si finitis vatem vobis dare præmia, dicam:
Altera sit Seraphin, altera sit Cherubin.

In TESSELAM à venæ sectione
exanimem.

Labitur exanimis, nec jam sibi Tessela constat.
Totque favor vaturn deficit una sibi.
Maxima quæ novit, non jam se Tessela novit.
Ingeni grandes debilis abdit opes.
Dextra jacet, pulchras toties dimissâ per artes.
Linguaque cantandis versibus apta, filet.
In teneris hæret species fatalis ocellis,
Innocuoque gravis pallor in ore sedet.
Membra rigent, casto melius servanda cubili.
Sueta manus doctè scribere, tota gelu est.
Cujus inest numeris robur, sanguisque colorque,
Corruit & mœstam languida sternit humum.
Ah moreris, moreris, dicebam, Tessela. certè
Palladis effigiem deficientis habes.

*Sic jacuit Sappho, Niobe sic pulchra rigebat.
Sestia sic visa in littore virgo fuit.
Tessela, si moreris, saltem his moriaris in ulnis.
Sic moriens poteris non sine vate mori.*

In TESSELAM equitantem.

Tessela per terras equitat, per rura, per agros,
Et mulier freno liberiore ruit.
Qualis Volscorum egregia de gente Camilla,
Aut fera bellacem Clalia flectit equum.
Ecce tuis quadrupes incedit Tessela iussis,
Et bene composito verberè pulsat humum.
Crederis esse ferox, cum sis placidissima morum
Regula. dumque secas aëra, blanda canis.
Tessela equum dormitrix. grande est, domuisse caballos.
Grandius hoc : vidua condicione mori.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
de versibus Tesselæ in Vmbra.

Quam mihi ab Almeriis tua Tessela misit
arenis,
Mittitur ad vestros pagina docta lares.
Umbra facit carmen. sed qua Titania vincat
Lumina. qua rutilum provocet umbra diem.
Illa tua mulier venerabilis institit umbra,
Deque tua solers lumina nocte capit.
Hugenii, cuperem fieri jam femina, postquam
Incipiunt matres versibus esse mares.

In laesum, grandi infortunio, in fabrili
officina sinistrum

T E S S E L Æ

ocellum.

O Celle, viduis imperans ocellulis,
Ocelle, sacris annuens facellulis,
Devotionis facula & hospes candidè
Animique nullum vellicantis scrinium ;
Ocelle vatam, cuius ad nutum ciet
Helicon totum Mnyda, Barlaus canit,
Zulechemus aulas Principesque posthabet ;
Ocelle pellax, blande, mitis, innocens,
Et fastuosi nesciens supercili :

Quis te miselle ladere & calignem
Inferre Soli & nocte gestiit diem,
Lumenque tantum cœcitate condere ?
Megara qualis, qualis Alecto tuis
Ferule ocellis subdidit trux scandalum ?
Num nuda Pallas visa Tessela fuit ?
Aut hanc Lycurgum credidit Thrax barbarus ?
An lumina omnes Tessela invident mea,
Ob invidendum carminis Diis melos ?
An cœca cogitare quiddam grandius
Sublimiusque possit ingens Tessela ?
Num Veneris alma Tessela esse vis puer ?
Vt desocula nos amicos respuas ?

Ocelle, tabo & pure stillans lurido,
Ocelle, circum discolor, pupillulis
Horrescis intus improbè rubentibus,
Cruorque lenes crudus inficit genas.
Tument iniquis palpebra fastigiis,
Doletque pars, sueta gaudiis dari.

Hoc Tessela esse sponsa vultu non potes.
Hac fronte Divam mœsta mensas despicias.

Sic ambulare, sic joculariter caves.
Sic cellularia & domesticis tuis
Testudo lenta diceris, numen latens,
Auremque patiens fabulis donas meis.
Ne, Phœbe, spectata Tessalam, dispar sibi est.
Ne Tessalam, Hoofda, crede, non est Tessela.
Ne, candor, intueri Tessalam, rubet.
Ne crede, probitas, Tessalam, nam livida est.
Nil dic poëta Tessela, loqui timet.
Crudele ferrum, quod tenebrosum specus
Te genuit orbi? quis nocentior faber
Telluris alta te refodit è sinu?
Et innocenti vulnus inferres Dea,
Et hos ocellos, queis superbit Almeris,
Superbit Ya, & potor Amstela frequens,
Queis lecta Tassi pagina est, scriptæ sales,
Acta tabella, floribus datus nitor,
Quoniam in his figura, sculptus in vitris amor,
Quid daret ictus? Nulla te posthac manus
Angat nefandum. nullus his incudibus
Quid daret Pyracmon. Semper erret ictibus
Quid daretque nudum membra Bronten malleus.
Quid daret hic in Tessela, & non noxiam
Quid daret nocentem. collabascit Tessela,
Quid daret unumque mordet Dis propinqua femina.
Tristes tenebræ Vespera que stebiles,
Quid meruit insons Tessela? excors Cynthia
Quid distulisti tunc præire Tessela,
Quid daret straque lumen commodare Palladi?
Quid daret occidisti, præsciis discriminis,
Quid daret line Titan? nulla cur in atrium
Quid daret Tessela præcepit sudit? ecquid Hespere,
Quid daret tu Dione tuque tardior Venus,
Quid daret furoris negligis poëtriam?
Expunge fastis, scriptor annorum diem.
Quid daret ac adde canis Alliaque casibus.

Fabrile ferietur hoc die genus,
 Non ara Steropes fundat aut flectat manus,
 Non flamma ferro serviat, nec lancibus
 Statera constet, qua sefellit Tesselam.
 Florent ocelli, queis amatis Virgines,
 Florent ocelli, queis amatis conjuges,
 Florent ocelli, queis procamini viri.
 Florent ocelli, queis jocamini vates,
 Ploremus omnes. quippe mitis Tessela
 Dolente ocello, ocelluli cunctis dolent.

Ad

CONSTANT. HUGENIUM

Venit & Amstelios pralustris Tessela portus
 Appulit, illa Deam Tessela facta manu.
 Vatibus arridet mulier, subridet amicis.
 Et geminos placida seditione movet.
 Invidet Aula schola, schola nubilis invidet Aula,
 Rivalesque facit frigida Vesta duos.
 Fallimur Hugeni. nescit Vestalis amare.
 Exstinguit Paphias Almeris unda faces.
 Vesta canit, pingit, sculpit, net, Vesta precatur,
 Et sua tot modulis barbita Vesta quatit.
 Oscula & amplexus & murmura nescit amantum.
 Et quidquid viduus dulce procat or amat.
 Tota Deo vacat, & grandis cœlestia mater
 Cogitat, & Mariam spirat ab ore suam.
 Constantine, tua est. legit tua sacra diesque
 Tessela, carminibus relligiosa tuis.
 Nos procul à sacris lituos & bella ducesque
 Scribimus, & diro charta cruore madet.
 Vincis Eques peditern. nostris tua culmina præstant.
 Et tua plus oculis perstrepat arca meis.
 Nobilitas sponsam titulo meliore meretur.
 Noster amor nullis turget imaginibus.

Cedim

*Cedimus Hugeni. nam cum Rex Iupiter ardet,
Tempus erit minimos condere tela Deos.*

Ad TESSELAM, cum fraga illi
mitterem.

Edhuren

Tessela, fraga tibi mitto dulcissima, sed tu
Dulcior his fragis crederis esse mihi.

Tessela, fraga tibi mitto fragrantia, sed tu

Tessela tot fragis gratior esse soles.

Tessela, fraga tibi mitto sepidissima. sed tu

Tessela pro fragis millibus, una sapis.

Tessela, qua mitto, sunt fraga salubria. nam tis

Tessela sollicito sapè medela mihi es.

Tessela, si fragum fieres, tunc Tessela posses

Proximior labris tangere nostra tuis.

Tessela, si fragum fieres, tunc optima posses

Li succum verti Tessela tota meum.

si tecum hoc fierem, tunc, qua miracula! posses

Tessela Barlaam sapè vorare tuum.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM

suppositis Tesselæ cubilibus cubantem.

Tessela sublimis recubat, vicinior astris.

Longius à fœdi condicione soli.

Constantinus humi jacet & demissior illâ

Suspicit ex humili numina tanta loco.

Iupiter inferior vidua Iunone recumbit,

Et mulier sedes altitonantis habet.

versa est regni facies Venerisque theatrum.

Incubat insani femina docta viro.

Tessela verte latus, tonitru Zulechemus Olympum

Credet & athereis motibus astra quati.

*Tessela sternuta leviter. jam fulmina credet
 Te jacere & summo fulgura rapta Iovi.
 Tessela collectis per noctem despue sputis.
 Hac pluvias dicet succubus esse tuas.
 Tessela cum stertes & murmura rauca ciebis,
 Has Superùm credet Principis esse minas.
 Sed cum compositis membris tranquilla jacebis,
 Iuno suo dicet conciliata Iovi est.
 Maxime vir, tanti est vidua disponere lectum,
 Pingat ut inversos hac tua scena Deos.*

Pro pace & bello.

Iam Themidem laudat Cyneas, jam damnat eandem
 Adversum stupuit cum sibi Roma virum.
 Belgica, quam mihi met jam sim contrarius, audi
 Sic tuba, sic pelta, sic placuere toga.

Pro bello.

Successus urgere suos, instare timenti,
 Militis officium primaque cura fuit.
 Vicinus, atque alios spondent jam fata triumphi
 Dum pacem poscit Cantaber, arma timet.
 Sylva tua est, nostrisque patet Brabantia castris,
 Austriacas alibi lassat Olinda manus.
 Magnanimus trepidum Gustavus provocat Istrum.
 Nec minus Hesperias Gallia sorbet opes.
 Quid bellare times? laxant araria cives.
 Pauperies belli conditione placet.
 En domus, en noster germinat stipendia fundus,
 Officioque favent rura benigna suo.
 Quod caput est, damnat tali sub Principe Mavors
 Otia, nec segnes vult periisse dies.
 Arma, duces, litui, rorant es sanguine campi,
 Telaque fortuna sunt magis apta mea.

*Ære ciere viros jam tempus postulat & res.
 ei ἄνῃ Batavus non volo, bella volo.*

Pro Induciis.

C *Ur bellatrices acuis, mi Belga, sarissas?
 Atque iterum irato castis & hasta placet?
 Nec formidati terrent te scepra Philippi?
 Regnaque per cunctas imperiosa plagas.
 Viceris Occiduum, restat dominator Eous.
 Quo steteris cæli cardine, pugnat Iber.
 Quas tibi crvis opes, illi peregrina ministrant.
 Quasque domi censes, invenit ille foris.
 Immensi fundunt illi sestertia montes.
 Longaque bellorum pabula saxa vomunt.
 Perpetuisque scatet locuples radicibus aurum,
 Quod tibi nostra dolens præbet & ægra manus.
 Si, vicisse, juvat; tecum Fortuna jocatur.
 Cum favet hæc, vultum decipientis habet.
 Bis vicit, qui victor amat concedere victo.
 Sapè animus læso major in hoste fuit.
 Pugnandum est, ne sit semper pugnare necesse.
 Pacem nec supplex postulo, nec renuo.*

Ad

BALTHASAREM WILLIVM

cum SS. Theologiæ doctor
 crearetur.

D *Vm fera Casareis ardet Germania bellis,
 Et furit in patrios Martia flamma focos,
 Barbaricos inter prælustris Brema furores
 Ingemit, & speciem bella timentis habet.
 umque cupit placuisse Deo, nec Casaris iram,
 Austriacosque timet religiosa Duces.*

Quin simul officium cœlo partitur & Iſtro.
 Et geminis magna se ratione probat.
 Sic, VVilli, tua Brema sapit. Tu vindice lingua
 Doct̃or adorandum pande salutis opus.
 Si dolet, Austriacis frangi conatibus urbem,
 Laus erit, invicta religione, mori.

In Comœdiam sacram

I. MEYERI HOLSATI

de Virginibus prudentibus & fatuis.

H Vmana vita speciem, vitæque labores,
 Et multum varia religionis iter,
 Quantis impietas spatius, pietasque recedant,
 Quantum sollicita virgine distet mers,
 Meyeri nos scena docet. Tu, quisquis Olympo
 Grator, & Christo proximus esse cupis,
 Disce laborantes studiis æquare puellas,
 Perpetuoque tuus luceat igne focus.
 Crimina sunt tenebra, probitas pro lampade, Christus
 Effigiem sponsi nos redamantis habet.
 Ludicra si veterum meruit Comœdia plausum,
 Debebit vatis plus placuisse pii.

Ad LEIDAM abiturus AMSTEL-
 LODAMVM.

L Eida vale, nostris statio gratissima Musis,
 Iam studiis facilis, jam minus æqua meis.
 Leida vale, & multos qui se tibi credidit anno
 Iam, precor, augurio prosperiore iuva.
 Imus in Amsteliam, (sic fati volumur) urbem,
 Quoque vocant Procerum vota Deusque sequor.
 Vivere sic nostrum, non una sede morari, est.
 Patria virtuti creditur omne solum.

In aedes meas inter meretricularum &
rabidorum domum positas.

T Haidas & rabidos inter jam versor Orestas,
Et geminum cingunt nomina tanta latus.
Hic sua dediscunt effrenes ausa puella,
Parte alia furis astat aula suis.
Ut magis hæc sapiat, vivant moderatius illa,
Non poteram poni commodiore loco.
Quas obeat partes sapiens, hic invenit. illic
Proximus insanis, proximus inde malis.

In Emblemata Politica
IVSTI REISENBERGII,
I V R I S C O N S V L T I.

A Dspice, quam paucis præstet prudentia chartis,
Ut niteant pictis fasque nefasque notis.
Adspice Socratico manantes pectore voces,
Verbaque ab erecto digna Platone legi.
Quo valeant monitore Duces, respublica, fasces,
Quove eadem spreto mox monitore ruant,
Pingendo docet hic scriptor, pingit que docendo,
Atque animum pulchra fascinat arte tuum.
Ut si non possit virtus, nisi visa, placere,
Plus oculis possit picta placere tuis.

Genethliacon ad
IACOBVM PETITIVM,
I V R I S C O N S V L T V M.

H Actenus imbellem secunda puerpera sexum
Edidit, & visa est plus potuisse viro.
Mascula nunc quantum valeant tua bassa, lati
Discimus, & quanti sit genuisse marem.

*Otia cum lentam traherent tibi languida vitam,
 Tigraque plus pigrum duceret hora diem,
 Ipsa Venus caruit stimulis & lentus amasti,
 Et conjunx potior pars in amore fuit.
 Iam tua cum volitent extremos jussa per Indos,
 Et verbis egeant extera regna tuis,
 Altera progenies non inficianda parenti
 Nascitur, & melius te probat esse virum.
 Maeste animi. sic perge pater, sic perge Senator
 Consuluisse viris, progenuisse viros.*

In nummum Triumphalem victæ
 Sylvæ Ducis, ab

ARNOLDO BUCHELIC
 missum.

D Vm tibi devictum, Bucheli doctissime, Scaldin
 Mittimus, & valida carbasa capta manu
 Tu mihi devicta pulcherrima mœnia Sylva,
 Et sculptum pulchro mittis in ære Ducem.
 Permutamus opes gemini. dat Palladis alter,
 Exuvias Indi divitis alter habet.
 Quod Sylva est jam nostra, uni debemus Olympo.
 At mea quod Sylvam possidet arca, tibi.

Ad eundem.

Q Valis in augusto Princeps stat fulgidus ære,
 Victaque sub pedibus Martia Sylva jacet
 Castraque, belligerique Duces, vexilla, cohort.
 Et conculcati flebile Martis opus :
 Talis in hoc ipso, Bucheli, mihi fingeris ære,
 Sub pedibus Ditis castra videre tuis,
 Et Phlegethontæas miles calcare phalangas,
 Et Christum intrepida religione sequi.

*Concedant urbes Ducibus. quin tempora circum
Sapius Auriaci bellica laurus eat.
Cum titulis marcent lauri. plus vicerit ille,
Præmia cui cælum non peritura parat.*

In filiolum

A. DOMINICI LEEVWARTI
exciso calculo extinctum.

D*Vm misero occultus laceraret corpora tortor,
Parsque mei in pœnam suppliciumque foret:
Luctabar vitæque inter mortisque dolores,
Et mihi quæ vitæ, spes quoque mortis erat.
Hærebant solita clausis siphombus unda,
Visceribusque latens calculus hostis erat.
Quem simul ac solers Sabauti dextra magistræ
Sustulit, & visa est certior esse salus;
Extinguor, liberque malis adscribor Olympo,
Atque opifex operi condolet ipse suo:
Sic puero inversis fluxerunt tempora satis,
Vitaque mors, contra mors mihi vita fuit.*

In Prætorium

BARDESIA NV M,
quod HEYLOÆ visitur.

C*ircum terra patet, circum patet aquor & unda.
Hinc inde Almerius Cannesaque jacent.
Alluit & placido me pulsat Scermera fluctu,
Et lateri juncta est Heyloa parva meo.
Otia quæ Domino, Batavo jam præbeo vati.
Bardesi pariter Pieridumque domus.
Ampla licet celsas attollant atria tures,
Ingenio domini sum minor una mei.*

EPIGRAMMA
in Laudem Nobilissimi viri
T. H V Y G E N S,
centurionis fortissimi.

C Redite victores Belga, quid mascula virtus,
Proque suis possit Martia dextra focis.
Militat & patriam magnis Hugenus ausis
Afferit, & forti dat documenta manu.
Seu cum nocte tuos scandit Vesalia muros,
Et medio pugnans concutit arma foro.
Sive per aquoreos hostilia carbasa fluctus
Disicit, & mediis belliger audit aquis.
Iam Ducis officium, jam partes militis implet,
Et quodcunque suis imperat, ipse facit.
Posteritas agnosce Ducem. qui iudice terra,
Et pariter pelago iudice victor ovat.

I N O B I T V M
Nobilissimi viri
GVILIELMI BARDESII,
Domini in Vvarmenhuyfen.

B Ardesi generose, jaces. jacet illa virilis
Gloria & ingenii nobilioris honos.
Nec sperata Venus, nec Diæ juvere penates,
Nec patrius fulgens Heyloa porticibus.
Deseruere simul dominum fundique laresque,
Et medias inter busta parantur opes.
Efferris, qua terra tua est. quaque illa, recumbis.
Atque eadem vivi, quæ morientis erat.
Iugera tot tumuli spatio metiris & urna,
Et brevior campos claudit arena tuos.

Turrigerasque arces & tecta minantia caelo
 Despicias, & iustis subdita rura tuis.

Nos tamen ereptum peracerbo funere nobis
 Flemus, & ad cineres talia verba damus :

Quem speciosa suis Alcmaria fovit in ulnis,
 Cui Batavum circa pectora pectus erat,

Cujus in ore lepos, inerat facundia verbis,

Quem Charis & Pallas dixerat esse suum.

Quem frater, quem chara soror dilexerat unum,
 Occidit, & thalami spem locat in tumulo.

Mortales sapite & vita subducite summam.

Cum morimur, superest dicere cuique, fuit.

In libros Medicos

Z A C V T I

Hispani.

C Redimus, haud solos Hispania sufficit hostes.

Nec Batavum terris semper iniqua nocet.

Qua toties gladios, nunc ecce Machaona mittit,

Atque aliqua nobis non nocuisse cupit.

Scilicet Hesperii veniens Zacutus ab oris,

Ad leges Lachesi cogit adesse suas.

Et formidati protendens tempora fati

In populos aliquid cum Iove juris habet.

Quin jam nascentes abeunt in secula libri,

Scriptaque posteritas qua studiosa leget.

Seu generosa novos stringit censura magistris,

Seu Coum recoquit pagina docta senem.

Belga, tibi faciles aude promittere soles,

Manat ab adverso jam tibi vita Tago.

In
 IOHANNIS BODECHERI
 Benningii Ethicam.

Socraticas voces & prisca verba Lycai,
 Et veterum placitis dogmata mixta tuis,
 Quo virtus radiet precio, qua luce coruscans
 Fulgeat in mediis intemerata malis,
 Benningi praeclare, doctes & scriptor honesti
 Inter virtutes scriberis ipse tuas.
 Non solum nos charta docet, tu perficis autor,
 Quicquid inoffensa religione iubes.
 Plus valet exemplo probitas. bisque optima suadet,
 Qui docet, & rectum, quod docet, ipse facit.

In natalem
 IOHANNIS BODÆI
 à STAPEL,
 Medicinæ Doctoris.

Dum tua fatidica circum cunabula Parca,
 Omina, Stapeli, prosperiora darent:
 Cresce puer, dixit Lachesis, populoque labanti
 Hippocratis discas grandior ore loqui.
 Vre, seca, vacuent crudos tua pharmaca ventres.
 Et cupias morti proxima nolle mori.
 Pulchra te pescentem recreet virguncula lectum.
 Qua Medico donet sapius esse patri.
 Mæsta thori facies in cœlibe. crede, mederi
 Sapius innumeris oscula posse malis.
 Mollibus interea cunas adspargimus herbis,
 Cingimus & teneris tempora blanda rosis.
 Mille cui latis arriident vultibus herbae,
 Protrahat huic unum qualibet herba diem.

In tumulum

LAURENTII PIGNORII,
ab Ill. DOMINICO MOLINO
inscriptum.

Pignorî tumulos & magni verba Molini
Vidimus, & titulus inclita busta suis.
Quod meruit doctrina decus, generosa rependit
Turpura, & officium religione probat.
Laudat honoratos Venetum prudentia manes,
Et docto pietas annuit aqua viro.
Vivite Laurenti cineres. tu vive Senator,
Præmia qui claro sufficis ampla rogo.
Hac ego, vel, quotquot facilis respexit Apollo,
Non alia cuperent condicione mori.

In extractionem foetus per Vncum.

Casti concubitus, vos lati Cypridis ignes,
Quam tristi Veneris fabula sine meat.
Parturit infelix genitrix & dulcia mater
Bafia quam dura lege misella luit.
Extrahitur moriens uncis crudelibus infans,
Et nondum natus dilaceratur homo.
Quam cuperet nullos infans sic tractus amare,
Aut alio nasci se potuisse modo.

In

In Poëmation

MARTINI PILII,

de Ambitione.

INter tot scelerum formas vultusque malorum,
 Cur tibi sola, Pili, vapulat Ambitio?
 An, quia cœlestes vesana superbia mentes
 Perdidit, & sensit plus potuisse Deum?
 An quia prima suo damnavit crimine mundum?
 Et sceleri stimulum fixit, Adame, tuo?
 An quia vix alio peccamus fonte nepotes,
 Turbaque, proh, omnes ambitiosa sumus?
 An quia calcatas turpi ambitione secures
 Vidimus, & fastu subrut a regna levi?
 An quia per sacras repit malesana cathedras?
 Et tumido calcat regia colla pede?
 Quæquid erit, cœlum pariter quæ perdidit & nos,
 Supplicium terris debeat atque Deo.
 Exequitur pœnas vates. mundoque Iovique
 Prostituit dirum carminis ira caput.

In Villam

HENRICI TWEENHUYSI

I. V. D. in cujus portis depicta erat balænarum capturâ.

Terribiles nobis pandunt tua prædia portæ,
 Et natat ante tuas bellua sæva fores.
 Illic immanes expandunt corpora ceti,
 Et grandes ferunt tela trifulca feras.
 Optime Tveenhuyssi, quam formidabile nomen,
 Quam villa nimis est frons truculenta tua.
 At mediis habitans doctrina & gratia tectis,
 Nil domino dicunt mitius esse suo.

L I S

De gradibus comparationis, inter Ampl.

R. H O N E R D V M,

E T

C. B A R L Æ V M.

Scripterat B A R L Æ V S in margine quorundam Epigrammatum C. H V G E N I I, Bonum, melius, optimum, prout epigrammata suo sapiebant palato.

Ad hanc censuram hac rescripsit Senator
R. H O N E R D V S, ad H V G E N I V M.

C *U*r ad Grammaticos gradus poëtam
Nunquam non similem sui vocemus?
Semper scilicet optimum poëtam.

Cur illud melius, bonum sit istud,

Istud præcipue optimum monet a?

Non rectè Zulecheme, censor iste

Hac ad Grammaticum vocat tribunal.

Nam qua nos bona simplices vocamus,

Nulla sunt bona comparatione.

Aliud ejusdem.

P *Itissare tuos malè versus ille videtur,*

Omnes qui prima non putat esse nota.

Dixerit hoc lene est, hoc acre, suavius illud:

Discrimen faciunt, non tamen ista gradum.

Disparitas non est, nisi quam paritate probamus.

Optima sunt & tunc singula, cum bona sunt.

B A R-

BARLÆVS HVGENIO.

Optima jam tua sunt Hugeni carmina. nescit
 Excellens alio stare Thalia gradus.
 Non bona, non meliora facis. sunt singula vates.
 Optima. quæque suum linea pondus habet.
 Non primo medium, medio non discrepat imum.
 Quodlibet est genio par Epigramma tuo.
 Par Phæbo Venerique facis paria omnia. versus
 Filiolis generas nonne pares paribus?
 Talia cum sapiens edat decreta Senator,
 Hoc merui, potuit quod meruisse Midas.

Ad eundem.

Scripsimus ingenue, quæ me scripsisse volebas,
 Scripsimus, & scripti plurima causa mei est.
 Coges interdum non optima scribere: cujus
 Arbitrio nunquam labitur hora suo.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Crebrius occurfat versibus aula loquax.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Circum saepe latus quattuor ora sonant.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Basiolum interdum mollius uxor amat.
 Coges interdum mediocria scribere, cujus
 Dadaleum solers dextera tornat opus.
 Aut iterat testudo melos, cum pollice tactus
 Artifici mutus carmina bos loquitur.
 Qui studii vates his sufficis omnibus unus,
 Optima nunc, bona tunc, mox meliora facis.

Ad Senatorem

H O N E R D V M,
de gradibus comparationis.

- S**ic est. Grammatica suspendi lance poetam,
Et numeris dixi carmina stare suis.
Dicam aliquem, dicam, prestans Honerde, colorem.
Barlaus quo se jam tueatur habet.
Num gradus in vitio est? sic Dictatura paratur.
Perque gradus laudum culmina miles adit.
Num gradus in vitio est? sic Petro regna parantur.
Papaque sit, populo qui modo lector erat.
Num gradus in vitio est? gradus & mensura Deorum
Iupiter est. magno sub Iove semides. (est.)
Num gradus in vitio est? gradibus prudentia crescit.
Vitaque per plures currit anghela gradus.
Num gradus in vitio est? bona sunt, mediocria qua-
Vatibus. haud aliter surgit, Avite, liber. (dam)
Num gradus in vitio est? gradibus conscenditur ather,
Perque gradus nobis ambulat ipsa salus.
Num gradus in vitio est? qui causas sueverat olim
Dicere, num cunctis prasidet ille togis?

Ad Clarissimum

H O N E R D V M
& H V G E N I V M, Zuleche-
mi Dominum.

- N**Il mihi cum gradibus vel cepta lite negoti est.
Optima nil, bona nil, nil meliora moror.
Grammatici pulpam Latiague crepundia lin-
Sibilo. si gradibus vincor & arte, quid hoc? (qua)
Scandat fatales scelerata venefica scalas.
Et gradus hic vita sit mala meta mala.

Ad

*Ad generum Cereris gradibus descendat Orestes
 Improbis. ad me non pertinet iste gradus.
 Attollat gradibus peccantes furca. quid ad me,
 De trabe si pendent ille vel ille sua.
 Scribat mille gradus metuendaque multa Senator.
 Rideo. res alias jam mihi fata parant.
 Irradiat vestrum melior fortuna poetam.
 Ungor, & insolito sacculus are tumet.
 Gustavi tumulum, bellacem flevimus umbram.
 Nunc lachrymas terzunt regia scepra meas.
 Me novus insolito Legatus proluit auro.
 Optima tempestas ex Aquilone venit.
 Hic gradus, hic gradus est, gradibus quem praefero ve-
 Credite. plus gradus hic utilitatis habet. (stris.
 Hic gradus est, quo, Plute, tuas conscendimus arces.
 Expediet reges sic mihi saepe mori.*

Ad Senatorem

H O N E R D V M.

DO victas, Honerde, manus. contendere nolo.
 Ne gradibus lapsu mox graviores ruam.
 Ausa fuit summis Niobe contendere Divis.
 Sed gravis audacem poena secuta fuit.
 Crudeles legi dantem Salmonea poenas,
 Dum studet infelix amulus esse Iovi.
 Et tu mentis inops Phœbumque insane laceffens
 Marsya, detracta viscera pelle doles.
 Qui tua componis domino, Lucane, potenti
 Carmina, certando vinceres & moreris.
 Ora Dares postquam totis cum viribus offert,
 Castibus Entellus contudit ora senex.
 Me terres, Narcisse puer. me improvida terres
 Cassiope, Andromeda mater iniqua tua.
 Cur laqueo fauces animosa ligavit Arachne?
 Ausa fuit superos equiparare sibi.

*Cedere qui norit rostris, aulisque Diisque,
Salvus & incolumi tergore sospes abit.*

In Poemata Nortvicensia

VINCENTII FABRITII,
Hamburgensis.

F *Allimur? an steriles inter Parnassus arenas
Surgit, & aquoreis proximus exit aquis?
Non Helicon, non Phocis abest. tellure Batava
Castalii fundunt pocula plena lacus.
Nobile Nortvicum, florent in pulvere Musæ,
Inque tuis scribunt carmina docta jugis.
Nec tamen exsuccos ferit levis ungula colles,
Aut latices ictu Bellerophontis habes.
Fabricius fontes aperit. novus accola vatis
Officio totis luxuriatur agris.
Hoc donat jam Saxo tibi, quod debuit Albi.
Invenit in sylvis, quod canat, ille tuis.
Quum magnos repetis, Batavum miracula, Dousas,
Post Dousas cupias hoc quoque teste loqui.
Si pius est, quisquis patria praconia solvit,
Bis pius est vates, qui peregrina cant.*

In Ducem de

F E R I A,

*in cuius cadavere desideratum dicitur cor,
reperitis solum in Pericardio aquis.
fides penes autorem esto.*

Q *Vid Siculas cogis magno sub rege phalanges,
Bellaque moliris Feria? corde cares.
Non tibi Campana laudem peperere cohortes,
Insubriaque acies plurima. corde cares.*

Non

Non Alpes timuere Ducem, non accola Rheni,
 Horruit, aut victrix Suecia. corde cares.
 Sprevit vesanos dudum Germania motus.
 Vis causam? toto Feria corde caret.
 Diffluxere globi, tot diffluxere caterva,
 Cur? gelidis solum Feria vixit aquis.
 Obrigit pavidum fatali frigore pectus,
 Et nulla in toto corpore flamma fuit.
 Feria dux venit. Sueonas dux Feria vidit.
 Non vicit. nullum Feria cor habuit.

In eundem.

A Vspiciis, Romane, tuis qui credis & extis,
 Ominaque in terris prodigiosa notas,
 Hunc specta, sine corde Ducē. miracula narro.
 Explerunt gelida munia cordis aqua.
 Ne jam Mæonides μεγαλήτορα jactet Achillem.
 Bellator nullo Feria corde fuit.

In necem Ducis

F R I D L A N D I Æ.

M Axime Fridlandi, quis te casusve Deusve
 Abstulit, & voluit sic periisse Ducem?
 Cujus Hyperboreis dudum solertia castris
 Restitit, & belli vim remorata fuit.
 Si malesana tibi obrepfit scelerataque sceptri
 Ambitio, & scædæ proditionis amor,
 Ponè premit te pœna reum. si Cæsar & aula
 Scæva fides nimium suspiciosa fuit,
 Hoc cavisse tuum fuerat. peccasse putaris,
 Cum, minus audito Cæsare, bella geris.
 De te seva novum statuit Fortuna triumphum,
 Et testem ingenii te cupit esse sui.

Quas acies, qua castra tibi, vexilla, cohortes
 Scripserat, heu dominum deseruere suum.
 Irruit in jugulum audacis manus empta Photini,
 Atque alia fraudes praevenit arte tuas.
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet splendidiore coli.
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet deteriore mori.

In vaticinium infelix de partu LOOSIÆ,
 filix Domini de LOOSE
 Centurionis.

Filiola est, Barlaus ait, quam Loosia gestat,
 Contra, filiulus, Loosius inquit, erit.
 Quid mirum est, solitos mentiri errare poetas,
 Nec bene de ventris pondere posse loqui.
 Quid mirum est, si vera pater prasagia dicat.
 Ipse suum melius iudicat autor opus.

In societatem belli initam cum Gallo-
 rum Rege.

Qvod bene Di vertant patriæ, regique Ducique,
 Cum Batavis coeunt Gallica scepra meis.
 Nos magnus Lodovicus amat. bellique labores
 Fessaque regalis ventilat arma favor.
 alle, tuas promittis opes. licet India desit,
 Tu nobis Indi divitis instar eris.
 c socio Belgæ pugnamus rege. quid hares
 Cantaber, & pacis federa lenta trahis?
 oscripsit dubiam Druydum facundia pacem.
 En, sua Nassovius concutit ara pater.
 e propera citius, dux Arschottane, reverti,
 Non jam nostra tua Belgica vocis eget.

Cum

*Cum victrix Bellona tuos pessumdabit agros,
Cum lenta pacis condicione redi.*

In numismata Belgica Senatoris
H O N E R D I
Epigrammatibus illustrata.

V Idimus in muto radiantia bella metallo,
Et quæ pro patriis strinximus arma focus.
Vidimus Albani furias, decussa potentum
Colla ducum, sævi flebile regis opus.
Vidimus ultorem Auriacum, celebrisque Batavi
Conversas in te, magne Philippe, manus.
Plorat in elingui libertas Belgica nummo,
Sculptaque Relligio, sed sine voce, fuit.
Crimen erat sub rege queri. Mavortus imago
Sola oculos potuit pascere picta meos.
De nummis nunc verba facis, vir magne. loquuntur
Funera, castra, rates, federa, bella, duces.
Si Dodoneæ fuderunt carmina quercus,
Si lapides fari, si potuere fera:
Parturit hac eadem Batavus miracula. per quæ
Incipiunt doctis vocibus ara loqui.

In eadem.

N Umme laborantis testis celeberrime Belgæ,
Numme triumphantis testis & arrha soli.
Nummule crudeli toties inscripte Philippo,
Nummule Nassoviis officiose meis,
Quod negat as precium, cupias debere poetæ,
Majus ab Honerdi carmine pondus habes.
Quid centum sudas Livi clarissime chartis?
Troge, quid immensa diffuis historia?
Dum meus ad nummos vates alludit, & ari
Accinit, en, nummus quilibet historia est.

In Albo

ERICI TORMII

Dani.

Dania, cui miseris quondam nocuisse Batavis,
 Et flammis urbes perdere cura fuit,
 Mitius ingenium & mores jam culta serenos
 Induis & Batavis redderis aqua meis.
 Tormius exemplo est. quem docta gratia lingua,
 Quem placidi mores & sine felle probant.
 Tales Arctoïis juvenes cum mittis ab oris,
 Barbara qua fuerat Dama, Phocis erit.

In vinum Syracusium & aviculas Cyprias

IOACHIMI
 WICHEFORTII.

Nostra Syracusio spumant carchesia Baccho,
 Inque dapes Cypria suppeditantur aves.
 Qua bibimus, Siculis quondam placuere tyran-
 Quasque voramus aves, fertur amasse Venus. (nis,
 totis distant rarissima fercula regnis,
 Sit satis hac uni perplacuisse gula.

In captum Ducem Arschotanium & per-
 actum fedus Gallo-belgicum
 eopse die.

Um procul infido Dux Arschotanus Ibero
 Pro Belgis recitat mitia verba suis,
 Et bellum lituosque & Martia nomina dam-
 Oria vult patria restituisse sua, (nans
 lia pro Batavis bellorum pondera fulcit,
 impertitque suas rex Lodovicus opes.

Quam distant ambo studiis bellique togaque,
 Gallus & in pacis federa lentus Iber.
 Quàm multum distant studiis rectique malique,
 Quàm multum fidei perfidiaque notis.
 Qua lux Arschotane fidem tibi lava fefellit,
 Hac nos Borbonii testis amantis erit.
 Lilia qua nos luce beant, Iovis armiger ales
 Irato missum detinet ungue Ducem.
 Sic nos Gallus amat, sic te fastidit Iberus,
 Sic juvat ille bonus, sic nocet ille malus.

Ad Nobilissimum.

D. FOPPIVM ab AISSEM

Equitem, cum Venerem meam Cimbricam
 ipsi misissem.

AIssema, qui propius Reges & regia tangis
 Limina, & augustos pellicis ore Ioves,
 Cujus Hyperboreis pridem facundia terris
 Mascula pro Belgis verba locuta fuit :
 Accipe, quod celebri carmen devovimus ostro,
 Et geniale tui perlege vatis epos.
 Si generosa, tibi nunc flebilis, occidit uxor,
 Et pretas charos ingemit ad cineres ;
 Hic amat uxorem Cimber. pro Principe Tethys
 Cimbrica, pro regis conjuge verba facit.
 Sic alterna ruunt permixtaque tristia latis,
 Et vicibus flagrant busta thorique suis.
 Hac obit, hæc nubit. si vis audire poetam :
 Nunc homines condunt numina, nunc rapiunt.

In
 H I S P A N V M,
 cum ob subitas pluvias irrito stratagemate
 B E R K A M
 impetiisset.

Quid miser invitis moliris praelia fatis
 Cantaber, & nullo numine bella geris?
 Cum virtute paras vel aperto vincere Marte,
 Et tua per Valachras transira feruntur aquas;
 Disspereunt omnes subita caligine puppes,
 Et Iovis audaces subruit ira rates.
 Cum placuere doli, cum Berka reposcitur astus,
 Pro nobis pluvia belligerantur aqua.
 Tela madent. nescitque suum ballista furorem.
 Et creber, iratis glandibus, ictus hebet.
 Strata jacent celsis animosa cadavera muris.
 Quamque nequit miles vincere, mordet humum.
 Area qua pugna fuerat, brevis urna cadentum est.
 Quoque duces steterant, mox cecidere loco.
 Sicut Auriacis torres qua cesserat armis,
 Noluit indecori subdere colla dolo.
 Quid mirum? Batavis famulantur sidera castris,
 Ipsaque vel pluviis oppida tuta manent.
 At tibi cum nebula, nunc irascantur & imbres,
 Credimus adversos bella movere deos.
 Me vera loqui. rursus de pace loquendum est.
 Fortè tibi melius cesserit iste dolus.

FREDERICO GVNTHERO

Serenissimo Daniæ regi à secretis.

M Axime vir, cui Pegasei patuere recessus,
 Cui Claria valles totaque Cirrha patet,
 Graca Charis, Romane lepos, facundia cujus
 Pro Cimbrùm toties principe verba facit:
 Si placet, augustis hac carmina Regibus offer,
 Carmina regales qua cecinere thoros.
 Qua loquimur, poterunt sceptris, te teste, probari,
 Et tanto invenient iudice fortè fidem.
 Si Te, si potero Iovis exorare ministrum,
 Non potero Arctoo non placuisse Iovi.

In irritam obsidionem

TRAIECTI ad MOSAM

tentatam ab Hispano, & Bredæ tenta-
tam, ut videbatur, ab Auriaco.

Quod genus hoc belli est? quanam nova nomi-
 Mavors
 Parturit, & titulo deteriore favet?
 Cinxerat attonito bellacia mœnia Tungro
 Cantaber, & portas effere Mosæ tuas.
 Sederat ad claræ Fredericus mœnia Bredæ,
 Et patrias armis sollicitabat opes.
 Ne malè pugnet Iber, Tungros obfessaque linguens
 Oppida, vult Bredæ consuluisse sua.
 Ne Batavus malè pugnet, amat secedere Bredæ,
 Et satis hoc, Mosæ consuluisse, putat.
 Hic speciem fugientis habet, magis ille timentis.
 Hic votis abiens excidit, ille tenet.
 Exercet Bellona duces. abit, horret uterque
 Ille urbi, castris dux times ille suis.

Ergo abeunt ambo. Tu dic. victoria, cuius
 Sit tanto rerum turbine causa prior?
 Auriaci respondet: Iber, quam deserit urbem,
 Non habet. Auriacus, quam sibi servat, habet.

In incendium, quo Aulae

H A G I E N S I S

pars una conflagravit, salva parte superiore
 & sacello.

Dum fera terribiles rapiunt palatia flamma,
 Et proprios mœrens aspicit Aula rogos,
 Parcite, ait, flamma Ducibus, nec ladite divos,
 Ne geminos violet Vesta profana Deos.
 Aulciber obsequitur. flammisque furentibus inde
 Abstinet Superum sedibus, inde Ducum.
 Prudenter nocuere faces, & proxima lambens
 Effera vis jam tunc officiosa fuit.
 Ne funesta nimis miseri portendite cives
 Omnia. nil casus fors habet ista mali.
 Num periit pars magna domus, pars restat utrinque,
 Vna Dei celebris vocibus, una Ducis.
 Batavo salva est pietas & salvus Achilles.
 Hic hominum tutus turribus, illa Deum.

Aliud in Principem.

Qui belli flammis inter patriæque favillas
 Accepit vitæ flamina prima sua,
 Qui validas flammis bellator subruit urbes,
 Cui totum Odrÿsio pectus ab igne calet;
 Nam benè natales flammis illustrat, & aulam
 In solito Princeps igne perire videt.
 Nepe Ducem, per quem patria nova reddita lux est,
 Altiùs ad Superum limina flamma vehit.

In eadē flammā Culinæ & Templo
aulico parcentes.

STant mediis illaſa Deū penetralia flammis.
Stat medias inter ſalva culina faces.
Et ſuperest, ubi venter edat, ſua pabula querat
Illa ſuo ſolum mens ſaturanda Deo.
Evafit totus Batarus. flammam inter & ignes
Vnica pars aras repperit, una focos.

In idem incendium natalibus Au-
riaci celebre.

NAtales rediere Ducis. concurrite cives.
Et bona ſolemni dicite verba die.
Dixiffent una Superi. ſed nubilus ather
Dum fuit & cœli ſidera nulla forent:
Accendere faces alias caſuſve deuſve,
Et Domino ſagrans annuit Aula ſuo.
Quas Proceres, quas Haga patens, quas aſtra
gabant,
Indignata ſibi ſubdidit ipſa faces.

In alterum incendium ejuſdem Aulæ.

COeperat in celebres graſſari Veſta penates,
Teſtaque Naſſovio proximora Duci.
Sed vetuere malum Superi. deluſaque flammis
Vis fuit, & rabida mobilis ira Dea.
Flammarum rediere vices, turresque potentum,
Et bellatores corripuere lares.
Non tulit hoc Natura neſas. glaciesque nivesque
Totaque cum flammis prælia geſit hyems.
Damna levant cives. cadunt que ſecuribus undas,
Et novus adverſo ſurgit in igne labor.

*Ipse inter medios Princeps Marvortius ignes
Fatur, & hoc savas increpat ore faces:
Nil agitis flamma. vestras obtundimus iras
Imbribus. en, pluvias urna lacusque vomunt.
Si mihi Pleiades, si cœlum denegat illas,
Publicus in flammâs flumina fundit amor.*

In Archiva salva.

Lentius ut vidit lapides flagrare trabesque
Mulciber, & flammis pabula pigra dari,
Irruit in patria tabulas, & ledere saxa
Dum nequit, in siccis hæsit atrox solius.
Hæsit, & ut teneras cœpit malè lambere chartas,
Imbibit affusas tacta papyrus aquas.
Najadesque locis coeunt & Lemnius ii'dem,
Edomuitque ferum frigida Nympha Deum.
Vos quondam Batavos unda servastis & urbes,
Nunc Bataviam per vos pagina salva manet.

Aliud in idem incendium.

Nondum prodigiis terret fortuna sinistris.
Hac quoque, qua nocuit flamma secunda,
favet.
fericra vorant flamma. dum summa supersunt,
Integra Battavica summa salutis erit.

In tripudium regium Parisiis à Rege &
regni proceribus saltatum.

Ur malè regales subsannas, Mome, choreas?
Et dicis reges ista decere minus?
Exercet Dictynna choros. totque inter & ignes
Et Superos saltus conficit illa suos.
per astriferi spaciota palatia cœli
Sol speciem regis subsilientis habet.

*Si fas est saltare Deos & legibus ire;
Fas erit ad leges currere semideos.*

In Principem

G V I L I E L M V M

Iuniolem, Principis Auriaci filium, cum flammis creptus in nives nudus incidisset.

P *Arvule cur diris Princeps erepte favillis
In gelidas prono laberis ore nives?
Cur, quem flamma nequit, ladunt contraria flammis
Corpora, & alterna fors mala sorte premit? (mi
Optima vaticinor. flammis vexatus & undis,
Spartani nobis militis instar eris.*

Ad

G V I L. S T A C K M A N S

cum Virginis Ultrajectinæ & incendii
Hagiensis meminisset.

S *Iccine diversis flagrant tibi pectora flammis?
Disimilique tuus lampade gliscit amor?
Sive cupis lepidos vates pravertere vates,
Et fieri nostris fabula blanda jocis.
Sed ruis in savos, aulis trepidantibus, ignes,
Carmimbusque levas publica damna tuis.
Quas crues urnis vix exstinxere favillas,
Exstinguis lachrymis, docte poeta, piis.
Dum flammam acuunt Cauri & nimbosus Orion,
Despuit in rigidas tristia verba faces.
Quare cum duplici per te succurritur igni,
Virgo tibi Veneres debeat, aula Ducem.*

In tumultum Filioli mei Iacobi, allusio
ad nomen Israelis.

Hic situs est, fratris non supplantator, Iacob;
Planta cui nullam languida preffit humum.
Quod puer haud potuit, jam vult me dicere:
Hoc etiam Superis succubuisse latus. (tactum)

Ad

CONSTANT. HUGENIVM

cum Amstelodamum venisset.

Ite procul Pelopes Phryxæaque vellera Crassi,
Et turba in fraudes ingeniosa novas.
Mercantes procul ite viri, queis lucra voluptas,
Mundus avaritia semita, numen opes:
Nil mihi vobiscum est. cuncto dum charior auro
Hugenius vestra ponit in urbe pedem.
Ille forum solus faciet. pro pluribus unus
Ambulat, & varia nomina gentis amat.
Hic Italis Gallisque loqui mercantibus audet,
Hac Latium, hac una Belgica mente latet.
Vendere si vestrum est merces, hic vendere nescit,
Nec precio vates sordidiore meret.
Non opus hic sponsore. suis se donat, & illud
Quod vadis est, ultro prestat amantis amor.
Vos cassam & pelles, vos coccina pendite magni,
Hic Arabum succos distrahat, ille piper.
Pluris ego risus facio vocesque jocantis.
Plus vobis, tunc cum desipit, ille sapit.
Vobis vile forum est. qua noster inambulatur, illic
Pieridum cultu splendidiore forum est.

In libros Manassis Iudæi de Creatione.

Qua cœlos terrasque manus spaciosaque Nerei
 Equora & haud unum, quod capit orbis,
 opus

Condiderit, mensumque alta caligine mundum

Iusserit imperiis ilicet esse suis:

Differit Isacides, & facta ingentia pandit,

Et nondum exhaustum scribit Apella Deum.

Hic atavos patresque suos & verba recenset,

Sensaque Thalmudica relligiosa schola.

Vera placent, placet egregiis conatibus autor,

Et pietas fidei disparis ista placet.

Cunctorum est coluisse Deum. non unius avi,

Non populi unius credimus, esse piûm.

Si sapimus diversa, Deo vivamus amici,

Doctaque mens precio constet ubique suo.

Hac fidei vox summa mea est. hac crede Manasse.

Sic ego Christiades, sic eris Abramides.

Ad Senatorem

H O N E R D V M,

cum HUGENIVM & BARLÆVM, post
 scriptos ab ipsis in incendium aulicum,
 Scizontes, increparet.

EGregias artes, veteratoresque Poëtas,
 Cur titulo, vates, deteriore notas?
 Cur veteres, venerande senex, perstringis amicos?

Quos suus in flammis claudus iambus agit.

Cum cives pedibus calcant incendia rectis:

Cum tua stant pedibus carmina fulta bonis:

Cum fervent opera, cum tot succurritur urnis:

Cum properant fasli femina virque pede:

*Cum pedibus scala figunt vestigia rectis :
 Hic glacem glomerat plurimus, ille nives :
 Cum fugit insanos ignes Dux passibus aquis :
 Non pateris claudos accinuisse duos ?*

CONSTANT. HUGENIO,
 Zuylechemi Domino.

S*At flammis Vestaque datum. flagravimus omnes.
 Et facibus vates tres caluere suis.
 Tu prior. inde mea caluit vis improba Musa.
 Tertius hoc ipso serbuit igne senex.
 Constantine, petis versus ? nil possumus ultra.
 Aruit asiduis tosta Camæna focis.
 Absumfere meos latices, ignesque trabesque.
 Et misera in sicco gurgite Musa sitit.
 Post flammam friget Princeps Guilielmus & alget.
 Et mihi, post flammam, carminis alget amor.*

Ad Senatorem

R. HONERDVM.

T*V quoque carminibus tandem sax ultima nostris
 Adderis & flamma fervidior cales
 Excellens Honerde, & tantos ignibus ignes
 Obruis & facibus busta facesque domas.
 Treris & toto lassas incendia Phæbo,
 Flammaque Apollineis cedit anhela focis.
 Sic ubi non magna lambunt alimenta favilla.
 Solis ab illufri vincitur igne minor.
 Et postquam flamma incalui levior poeta,
 Exstinguis nostras grandis Apollo faces.*

In laudem
I V B A L I S
 primi Musicorum instrumentorum
 inventoris.

P Rincipio cœlum & terras fluctusque patentes,
 Et valido mundum fecerat ore Deus.
 Gaudia gliscebant totum diffusa per orbem,
 Primaque concordēs astra dedere sonos.
 Seraphin & Cherubin cecinit. perque aëra vastum
 Non uno modulos carmine fecit avis.
 Tum Iubal, ne terra suo cantore careret,
 Aptavit fidibus consona verba suis.
 Hinc seri canimus post secula multa nepotes,
 Tanti progenies ingeniosa viri.
 Vive voluptatum genitor, tot vivite Musæ,
 Queis sine mensa, thorus, vespera luxque gravis.
 Cum canitis cœlum mihi terra est, numen Apollo,
 Os Superum, cantus vita, medela chelys.

In obitum charissimæ uxoris.

S cribere chara tuos cupiebam Barbara manes,
 Cum mediis cæpi versibus ipse mori.
 Ne pergas, clamat soboles, superesse parentem
 Sit satius, quam te, me moriente, can.

BALTHAS. BONIFACIO,
 Canonico Tarvisano.

Q ui mihi dilecta deploras fata marita
 Balthasar, & viduo condoluisse potes,
 Plus doleas, si sacra thori, si gaudia misses,
 Basiaque à thalamis non aliena suis.

Heu miser, in gelido languent tibi corpora lecto.
Heu miser, ignavo nox tibi tota perit.
Nec dulces natos, Veneris nec præmia nosti,
Et quicquid taciti numinis uxor habet.
Novimus hæc, tantoque magis, vir doctè, dolemus.
Ipse mei nunc est causa doloris amor.
Sed fato disruptus amor. Tu cælibe vita,
Tu thalamo gaudes frigidiorè frui,
Et curas sacrare Deo. mihi Barbara lecti
Pars fuit, & juxta cura laborque Deus.
Dissentire juvat. pietas tibi conjugis expers,
At mihi plus conjux cum pietate placet.

Ad Ampl. virum

WINANDVM SCHVYLIVM.

Quod mihi misisti Muidensis munus amici,
 Hirsutus, levipès creditur esse lepus.
 Adpropera, VVimande. tibi tua fercula reddam.
 Hæc etiam vestri victima dentis erunt.
 Sint timidi lepores, sint longis auribus hirti,
 Sit proprio multum fœda cruore cutis;
 Nos tamen in cunctos nitidi grassabimur armos,
 Nec metus in patina vel timor ullus erit.
 Qui gelidos vivus fluvios potavit & amnes,
 Mortua selecto proluet exta mero.
 Cras ubi se medio Phæbus subduxerit axi,
 Ad mea veloces dirige tectâ pedes.
 Nec velox, sed tardus abi. qui sugerit, ille
 Dicetur sociis omnibus esse lepus.

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem.

Mittis aves? nihil est. viduo non ista parantur
 Fercula. lascivas respuit ille dapes.
 Das leporem? nihil est. tu pulpamenta require,
 Quem fovet amplexu pulchra marita suo.
 Mittere vis aliquid, quod non nimis uret amantem?
 Mittere vis viduo munera grata thoro?
 Mittere vis aliquid, veterem quod placet amicum,
 Quodque mihi mitti postulo? mitte nihil.
 Si tamen hoc mitti nequeat, quod postulo mitti;
 Ad nos tot donis gratior ipse veni.

In

FRANCISCÆ DVARTÆ

Modulos.

Qua nitidis surgit formosa Alcmaria tectis,
 Et sibi surreptas Schermera luget aquas:
 Omne genus volucrum dulci modulamine silvas
 Persrepat, & vario murmure mulcet avis.
 Hic gemit amissa viduatus compare turtur,
 Hic petulans alio carmine passer amat.
 Plaudit anas, celsa cantillat in ilice cornix,
 Et moriens alibi concinit albus olor.
 Iam fringilla canit. nunc interludit alauda.
 Excitat aërias ipse susurrus apes.
 Garrula quin etiam tribulos percurrat acanthis,
 Et volitans humiles stringit hirundo lacus.
 Sola deest Philomela. domos, pomæria, cives
 Odit & hac circum mœnia nulla volat.

In

*In causa es Francisca. tua concedere voci
Nescit avis modulis ambitiosa tuis.
Tu potior Philomela. tuo qua gutture caeles
Afficis, & Superos detinuisse queas.
Non mihi pro vitio jam gloria ducitur. ipsas
In Frisiis postquam gloria vexat aves.*

Aliud.

I*am priscis celebrata, mihi non creditur esse
Fabula. tot vatam carmina vera puto.
Orphea jam credo rabidos flexisse Leones,
Et rigidas sola voce stitisse seras,
Eurydicen credo Stygiis rediisse tenebris,
Et cantu illectum tunc siluisse Canem.
Iam credo struxisse suas Amphiona Thebas,
Saxaque mellito disposuisse sono.
Fingitur, argutum qui vexit Ariona, Delphin.
Fabula temporibus convenit ista meis.
Commentis, Francisca, fidem facis. omnia per te
Credimus. hoc majus tempore nomen habes.
Cum caneres, stupui totus, dubiusque resedi,
An fierem Delphin ilicet, anne lapis.*

Ad

P. H O O F D I V M

Satrapam Muydensem, cum libris Poëma-
tum suorum me donasset.

D*um mihi Pegaseos vatam celeberrime cantus,
Ingeniique offers tot monumenta tui;
Hinc tragicum me raptat epos, grandisque co-
thurni
Auribus infrendet vox miseranda meis.
Inde fatiscentes iterum mihi ventilat ignes,
Et tua Barlaam Cypris amare facit.*

Sto rædius lachrymas inter Veneresque jocosque
 Et tua quam donas pagina, luget, amat.
 Altera Democriti est, flentis pars una magistri,
 Fungitur officio luctus amorque suo.
 Hac vita jam scena meæ est. sic vivimus Hoofdi.
 Afflictos reficit latior hora dies.
 Me reficit speratus amor. cum prisca recordor,
 Cogor adhuc thalamis illachrymare meis.
 Fortuna sum verna. miser felixque gemisco
 Et jocos. ô Vates, sum tuus ipse liber.

In Cornu vetus, quo apud

P. H O O F D I V M
 in arce M V Y D E N S I bibitur.

C Vr bibimus rigido Bacchi libamina cornu?
 Tot potare viros cornibus, omen habet.
 Nil moror. haud fallet viduum mala nupta
 pœtam.
 Vos, quibus est conjunx, plus manet iste metus.

In convivium

M V Y D E N S E,
 cui interfuere viri Doctissimi, H O O F D I V S,
 H V G E N I V S, V O S S I V S, V V I C K E
 F O R T I V S, S C H V Y L I V S, aliique.

Q Va magnum scelerata, ferox & perfida quon-
 dam
 Clausisti sædo carcere, Muyda, Ducem:
 Pieridum jam blanda duces & lumina claudis,
 Lumina Bættavia suspicienda tua.
 Mortales coiere Dii. velut athere in alto
 Errantes videas se sociasse faces.

*Aula, Schola, rigidaque simul sedere secures,
 Quique bona mentis laudibus addit opes.
 Quæ dum clara tuas illustrant sidera turres,
 Omnis ab his, Hoofdi, sedibus error abest.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM,

cum manentibus Muydæ amicis aliquot
 ob tempestatem, ὑδροφοβίῳ hoc
 est aquarum metum mihi
 exprobrasset.

I.

C*um tua te veheret velis audacibus Argo,
 Cum veherent matres transra superba duas,
 Divisit fors læva viros. pars horruit undas,
 Pars medias secuit nescia mortis aquas.
 Detinuit timidos Hoofdi tunc Suada poëtas.
 Detinuit vates Heleonora suos.
 Detinuit Susanna chelyn, qua passeris artes,
 Quæ cecinit doctas, Aulice scriptor, aves.
 Si timui, tanto prudentia juncta timori est.
 Si timui, jussus (crede) timere fui.
 Si timui, si vela fui non vestra secutus;
 Sic placui Domino, sic placui Domina.*

II.

N*on me Muyda tui nuper tenuere liquores,
 Non ea vis Bacchi, non fuit illa gula.
 Ut decuit, timui Superos, Tethynque Iovemque;
 Nec potui tantis obvius ire Diis.
 Hos, vir dure, pius timui. nam piscibus aquor,
 Non homini fallax destinat unda viam.*

Si

*Si tua nacta fuit speratum audacia portum,
Fortunâ minus est, plus pietate regi.*

I I I.

C*um dubias anceps traheret sententia mentes,
Et vellem, nollem te, Zulecheme, sequi;
Me sequitur magni facilis clementia Vesp̄,
Inque meas partes mox Ioachimus abit.
Tres sumus excordes numero. tres torva timemus
Flumina. tres solito tingimus ora mero.
Tres fugiunt, nec sucta Ducis vexilla sequuntur.
Et sociam gaudent tres violare fidem.
Res omnes facit ista reos. peccavimus in te.
At Satrapas, quo vos arguat, actor habet.*

I V.

V*ade per iratas, mi Constantine, procellas.
Vade per adverses, navita magne, Notos.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? damna timentus,
Qua mediis sensu dux Palinurus aquis.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? equore mersa
Non didicit modulis dextra natare suis.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? nolo pœtis,
Nolo meis toties esse vocatus Hylas.
Icarus Icareo si fecit nomina ponto:
Fluctus Abydeno si fuit urna proco:
Si Tiberim sese jecit Tiberinus in ipsum:
Femina si Thracum nomina fecit aquis;
Si Sappho mulier saltus aggressa viriles,
Non formidata Leucade mersa fuit;
Nil moror. hac pereant fama, quos pœnitet avi.
Non vacat exemplo deteriere mori.*

Ad

SVSANNAM BARLÆAM,

conjugem C. HVGENII, cum per
latus mariti, ob aquarum metum,
me acrius impetiisset.

I.

Vicisti, Barlæa, viros. plus ausa fuisti.
Plus animi, quàm nos, mascula mater ha-
Erravit natura parens, cum condere te, me (bes.
Vellet, & in tanta culpa parente fuit.
Illa tibi grandes animos studiumque virile
Indidit, & voluit viribus esse marem.
At mihi femineos animos pectusque remissum
Dum dedit, hac fecit conditione virum.
Ista mares tibi causa dedit, natosque virosque.
Dum mea femineo murmure tecta strepunt.
Hinc fluctus, hinc spernis aquarum animosa Notosque.
Virque Deos contra, femina sola pro es.
Me mea dum negat esse virum formido, vocari
Iam barbata tibi femina promereor.

II.

Succubus generosa tuo Barlæa marito,
Et dedimus victas, magna virago, manus.
Nunc chartis ovat ille meis. victoque postea
Exprobrat & me vult succubuisse tibi.
Cedam iterum. intrepidaque volo succumbere matri.
Et Constantina laudibus esse minor.
At si forte tuâ est potior mea causa, pudoris
Hoc etiam fuerit dissimulasse mei.

Roma

III.

Roma stupe. de me vittrix iam nupta triumphat,
 Fortuna nunquam fors fuit illa tua.
 Captivus victusque trabor. mihi scommata ma-
 Objicit, & falso conspuit ore Scholas. (ter
 Tanti undam timuisse fuit. me mergite fluctus.
 Mergite vesanos pontus & Ya metus.
 Ulterius nolo proprio superesse pudori.
 Infamis tanto crimine fama mihi est.
 Scilicet, adscendet doctorum pulpita mater,
 Et timidam cupiet vitta docere togam.
 Peccavi, Superi. sexum mutate timentis.
 Vestiat ignavos pallida palla pedes.
 Aut si Barlaam cupitis me recta docere,
 Signa gerat sexus tanta magistra mei.

IV.

Orta mari Venus est. Veneris Barlaa propago est.
 Quid mirum? nullas si timet uxor aquas.
 Formavit allure senex mea membra Prome-
 Quid mirum? terra si sua terra placet. (theus.
 Nec culpa est, timuisse, nec has sprevisse procellas.
 Nempe suo duplex causa probata Deo est.

V.

Si fatear peccasse viros, si prodita sacri
 Causa, satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si verè Phrygias, at non Phrygas esse poetas
 Eloquar, haud factum sit tibi Iuno satis.
 Si potui placare Iovem tot versibus, isto
 Thure satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si scribam pelago matres peruisse maresque
 Sape, satisfactum non sibi Iuno putet.

*Mollia Barlae tu suggere verba marito,
Mollibus hanc ipsam sapius abde jocis :
Suavius arride ; nutu testare, quid optes ;
Tange verecundos, navita magne, sinus :
Bassia bassolis superingere mille vel ultra :
Crede, satisfactum jam sibi Iuno putet.*

I N O B I T V M

Illustrissimi Principis

M A V R I T I I,

Hassiae Lantgravii.

H *Assia, qua celebri donas cunabula Cattho,
Hassia, Nassovius incluta terra meis :
Suspice Mauritiu cineres, & funere in isto*

Exanimis credas occubuisse Deos.

Non solum tenet urna Ducem. tot numina juxta

Hic proprios specta deposuisse rogos.

Clauditur hoc Pallas tumulo, Phœbusque Themisque,

Et busto pietas ingemit ipsa suo.

Hic Princeps cum Vate coit, cum Principe Vates,

Dexteraque in sacros ingeniosa modos.

Et qui flammiferum radio descripserat orbem,

Nunc sua, qua vidit longius, astra putat.

Deplorent homines alii ; nos funera Divum ;

Sceptraque nunc populo, nunc operata Deo.

In picturam Coronæ matronalis, H V G E-
N I I abituriantis constantiam
expugnantis.

P *Inge virum, pictor, victum depinge poetam,*

Feminei lepidum pinget furoris opus.

Pinge vices rerum, Constantem Protea pinget,

Prostratum facili turbine pinget patrem.

Tinge

*Tinge laborantem septem cum matribus Aulam,
 Pinge fatifcentis dulcia fata viri.
 Maxima res nobis, sed ludicra scena paratur.
 Discimus exemplo, quod nocuisse queat.
 Nos suadere viros, sed persuadere maritas,
 Ingens dedecori gloria juncta virum est.*

VIRTUTI AC FAMÆ

Fortissimi Ducis

CORNELII IOHANNIS

cognomento GALLI,

Monumentum hoc posuerunt Directores
 & vindices Oceani Septentrio-
 nalis.

Adspecte spectator nostra miracula gentis,
 Gestaque vitrici bella stupenda manu.
 Hic jacet, Eoum qui duxit vela per orbem,
 Atque Arabum Hesperio sanguine tinxit aquas.
 Quem modo pradatrix potuit Dwykerka timere,
 Cum Morinim capta succubere rates.
 Vna triumphatum toties se torsit in hostera
 Tuppis, & adversos exiit una duces.
 Vt vincatur Iber, Batavo non classibus ultra
 Est opus. una ratis, dux satis unus erit.
 Qui dum se Patria mediis bellator in undis
 Devovet, illustri funere victor obit.
 Iam Decios jactare mihi cessate Quirites.
 Hac etiam Decii marmora corpus habent.

In tumulum parentis mei
CASPARIS BARLÆI,
 qui Bommeliæ Salinarum in Sicam-
 bris visitur.

Maxima quem pro se scribentem Antverpiæ
 vidit,
 Et quondam chartis consuluisse suis,
 Hic jacet ad Vahalin. validis ubi mœnibus hostem
 Arcet & objectis Bommela spernit aquis.
 Trufit in has patrem belli ferruna Salinas,
 Dum patria exoptat tempora blanda sua.
 Palladis hic artes coluit, vatesque triumphos
 Et memori cecinit bella ducesque tuba,
 Et laudes, Battave, tuas. successimus illi,
 Et sobolem juxta carminis urget amor.
 Mauritium fratremque duo dum scribimus orbi,
 Mixta viget fama gloriæ nostra Ducum.

In obitum doctissimi viri
IACOBI BARLÆI,
 Brilani Gymnasia moderatoris,
 patru mei.

Hic est Vorniacæ qui dudum sceptræ Iuventæ
 Flexit & ingenio noluit esse rudem.
 Briela procellosis ubi Tethyn conspicit undis,
 Et turrita seum tollit ad astra caput.
 Doctrina melioris amans & censor honesti
 Maximus, hac placuit conditione suis.
 Formavit ratione viros. Respublica nosti
 Nomina crescentis fulgidiora Scholæ.
 Qua didicere, forum, fasces & templa loquuntur.
 Et pueros, Patriam lingua docentis erat.

Hos

Hoc duce prætexit sapi, totusque Camœnis
 Tum sacer, Aonio pocula fonte bibi.
 Quem genuit celebres Antverpia Scaldis ad undas,
 Huic refluis fessus Mosa parentat aquis,
 Et solvit jam iusta seni. quin ipse loquentem
 Me facit & patruī carmina jure refert.
 Hunc tu, Briela, tuis primum splendoribus adde,
 Quo plus fulsit honos erudiente tuus.

In Poëmata & obitum
 MELCHIORIS BARLÆI,
 clarissimi apud Brabantos
 Poëtæ, patruī.

Cvm Patriam charosq; furens Bellona Brabantos
 Perderet, & Martis, Belgica, præda fores,
 Et misera ultorem gemeres Antverpa Philippū,
 Et pax Aduaticis exul abisset agris:
 Tu placidis, Barlae, dabas lata otia Musis,
 Solamenque malis tunc tibi Pallas erat.
 Tunc populos gens, & que tua primava canebas
 Tempora & Austriacos, magne Poëta, duces.
 Tunc Superum genus ex alto duxisse voluptas,
 Et scripsisse Deos cura laborque fuit.
 Ludicra tunc pigris agitabas bella cicadis,
 Cum Venetus lepidum rector amaret epos.
 Implebas Latium famâ. te Parma poëtam
 Vexit & officiis inclita Roma suis.
 Tunc Schettis dilectus eras. urbs maxima Belgæ
 Vnanimi vatem dixerat ore suum.
 Montibus Hannonia moreris. non carminis istud
 Fulgur & ingenii vis generosa tui.
 Nos aliam Patria faciem miramur. at idem
 Tu, calamo nunquam deficiente, manes.

In libros

GVSTAVIDOS VENCESLAI
CLEMENTIS.

Cum canis audaci Gustavi bella cothurno,
 Et tot belligera parta trophæa manu,
 Applaudunt doctis Parnassia numina curis,
 Et numeris gaudent Mars & Apollo tuis.
 Sarmaticas legimus regi cecidisse phalangas,
 Et per te nobis gratulor illa legi.
 Cum cadit Arctoo non tutus frigore Moschus,
 Et premitur fessis Dacus anhelus equis,
 Hic etiam tecum Gothicis subscribimus armis,
 Et passim grati nomina vatis habes.
 Cum ferus ultrices frustra despumat in iras
 Ister, & exuti Casaris arma canis,
 Et sua magnanimus submittat sceptrâ Borussus,
 Et pavidas Viadrus colligat ager aquas,
 Et totis aquilas pellat victoria campis,
 Et casum toties Tillius agmen agat.
 Materiem vatemque probo. cum rege triumphas,
 Parrhasioque ingens cum Iove scriptor ovas.
 Omnia cum placeant, unum Germania vellet,
 Vnum est, quod cuperet Suecia posse cani.
 Vnum est, quod cuperem cunctos cecinisse pœtas:
 Gustavum in terris non potuisse mori.

In prægrandem
 SPHÆRAM PTOLEMAICAM,
 à GVILIELMO BLAË
 constructam.

Qui medio vastam suspendit in aëre terram,
 Clausaque cancellis aquora, Numen erat.
 Qui terra pelagoque suos circumdedit orbes,
 Tantaque disposuit corpora, Numen erat.
 Hoc potuit mens gnara Dei. nunc, adspice, cælos
 Fabricat & terra pondera librat Homo.
 Omnis in armillis labor est. hic fulget Olympus,
 Et duodena suis sedibus astra meant.
 Vadit in obliquos lampas Titania ductus,
 Et plus veloces Luna fatigat equos.
 Grande rudimentum, magni vestigia mundi
 Cernimus, & dextra nobilioris opus.
 Quæ cum terrarum miraberis incola, clama:
 In terris etiam nunc habitare Deos.

In ejusdem
 SPHÆRAM COPERNICANAM

Inversas Superis sedes & mania mundi
 Suspice, qui mundi sceptrâ capeffis, homo.
 Suspice currentem circum tria sidera terram,
 Atque alio Venerem Mercuriumque loco.
 Suspice distantem spatii immambus æthram,
 Et procul à Phæbo tot radiare faces.
 Stat Phaëthon, nullasque immotus flectit habenas.
 Fabula tot vatum futilis ille fuit.
 Terra ruit. ruimus securis motibus ipsi.
 Atque oculos nostros devius error habet.

Non hoc Persa sagax, non hoc scrivistis Athena.

Nil thalamis debent hac, Ptolomae, tuis.

Hæu serò sapiamus. dum terra senescit & æther,

Vix miseri tanta discimus artis opus.

Vive, tuoque comes fulge, Copernice, Träbo,

Nec laudes terra verberet umbra tuas.

In centro cum Sole mica. sic cerneris orbi,

Teque repertorem suspicit ille suum,

Qui mediis Solem disponit sedibus, illi

In medio Solis debuit esse locus.

Nobilissimo viro

D. IACOBO WESTERBANIO

Domino in Brandvviçk.

Q*ui lepus augustis insons cadit hostia mensis,*
Insolitas nobis præbuit ille dapes.

Forte quid augustum fingunt scribuntq; poeta,

Atque aliquid Musa nobilitatis habent.

Prælucent humili Gracchorum stemmata turba,

Æneadumque suo sanguine surgit honos.

Hoc illustre, sua Paulos prætere genti.

Aut clavis Latii patribus esse satum.

Nec tu degeneres, vel solo carmine, vates

Crede. suum sub te iudice, lumen habent.

mea regales cecinerunt carmina tedas,

Auriacos toties si cecidere Duces,

toties procerum vultus, si scripta fuere

Funera & exequiis fulgida busta suis,

quam bene me censes iudex bellaria regum,

Eximiasque Ducum promeruisse dapes.

quo nobilium trivitt præconia vates,

Illo nobilium conterat ore cibos.

Ad doctissimum Iuvenem
CONRAD. BEVNINGIVM.

Optima Bevningi soboles, tua carmina legi
 Latior, ingenii pignora verna tui.
 Si valeo, melius te sic scribente valebo.
 Et tua spes nostra Musa salutis erit.
 Illa meo lentam proscribet corpore febrem,
 Languidulosque mihi fulciet illa pedes.
 Ver favet, & primi facies clementior anni,
 Cunctaque in auxilium sidera prona meum.
 His tua praesidiis accedant carmina, sic te,
 Sic totus, Phœbo vindice, sospes ero.

In Coronam anni disertâ Oratione de-
 scriptam à cl. viro

THEODORO SCREVELICO

Quid ver purpureū, quid turgida mesibus aestas
 Autumnusq; ferax gignat & acris Hyemem
 Fecundi tot dona soli, tot munera cœli
 Implicuit strophis ista corona suis.
 Quaque renascentem decurrit Signifer annum,
 Munificum celebrat lingua diserta Deum.
 Cum Superis Aries aequalis dividit orbem,
 Et calet à radiis languida terra novis,
 Exerit ipsa suas gliscens facundia voces,
 Neve decus fandi dividat, una capit.
 Cum premit ardentem lampas Phœbeia Cancrum,
 Ultimaque Arctos meta fatigat equos,
 Altius in Divum graditur praconia Rhetor:
 Nec tamen hic Suada meta futura sua est.
 Quod si Libra pares terrarum fecerit horas,
 Ethereas vocum pondere librat opes.

Mox ubi claudit hyems effacta viscera terra,
 Et sua jam moriens pignora Vesta tegit :
 Invenit in medio manifestum frigore Numen,
 Et varia Superos fronde latere docet.
 Cedite Romana victricia ferta corona.
 Hac, quo non uno nomine praestet, habet.
 Hanc Pietas, illam tumidi coluere Quirites.
 Illa omnes, solos ambiit illa duces.
 Si Latium Batavis praefers, conferte Coronas ;
 Hac hominum mambus textitur, illa Dei.

Ad

ZVLECHEMI DOMINVM

C V M

NNAM MARIAM

Virginem Ultrajectinam è tenebris
 in Solem protrahi cuperet.

I cupis, ut claro spectetur sole virago
 Mascula, & in medio luceat Anna die,
 Omnis doctorum pandatur scena sororum,
 Et Clarie veniant in tua verba nurus.
 ;, nunquam Aonias tenebris latuisse Camanas,
 Carminibus sexum dic viguisse suum.
 lada dic, dic facundas scripsisse Columnas.
 Dic lyricis Sappho claruit illa modis.
 ce, qua magno Aspasia est sociata Pericli,
 Obiice Cassandras, obiice Zenobias.
 ce Deiphoben, vivacisque ora Sibylla,
 Et dic : Lucani Polla diserta fuit.
 dia quàm fuerit Statio celebrata poëta,
 Quaque Crati vixit docta marita comes.
 ubi praclara obiicies exempla puella,
 xemplis cupiet clarior esse tuus.

*Sic totum elicies è docta virgine solem,
Et Solis fies tu pater, illa parens.*

In Mercatores in cloacam lapfos.

D*Um sibi magnificas mercator splendidus ades
Quærit, & ex emptis lucra petuntur agris;
Corruit emptores qua ceperat area tantos,
Et nitidos merfit fœda cloaca viros.
Stillabant lento lachrymantia serica tabo,
Et facies scena vociferantis erat.
Tunc risit natura parens. & sordida dixit,
Qua petitis cives commoda, stercus olent.*

*In Dæmonem vitro Hermetice in-
clusum locus.*

A*dspecte in angusto conclusum Damona vitro,
Et Sygium pulchra sede latere Deum.
Hic domus hic nigri pellucet regia Ditis,
Tartareoque patet janua nulla Iovi.
Hoc dubium: natura sagax an dextera solers
Fecerit arguta pulchrius artis opus.
Plaudite mortales, captum Phlegethonta tenemus,
Et capitur nostris subdolanus ille dolis.
Quàm cuperem totum his claudi penetralibus Orcum.
Sic liceat nobis tutius esse malis.*

E C H O

Iocosa ad Nobilissimum virum

D. THEODORVM DOVSAM

N*obilium sanguis, magni reditiva parentis
Gloria, tot suetus fratribus ire comes,
Cujus Apollineis resonans in rupibus Echo
A viâno resonum vate reposcit epos:*

Quid misero mihi, quid toties clamatur? amatur.
 Qua nimium lento crux in amore? moræ.
 Posco individuum? viduam. cum conjuge qua spes?
 Es. quibus hanc terris inueniam? veniam.
 An placidi mores? ô res. ut forma marita est?
 Ritè est. num vates depreciat? preciat.
 Vesiculos lectura venit? venit. anne recondet?
 Condet. an excellens ingenio? genio.
 Num Phœbo furit? urit. amans testudinis illa est?
 Illa est. an modulis præfuerat? fuerat.
 Ambo pares studiis sumus & virtutibus ambo.
 At quid si loculis me superabit? abit.

In Nobilissimi viri

ODEFRIDI de HAESTRECHT

Musæum Basilicæ Ultrajectinæ annexum.

Inter templorum vivis laquearia & istud
 Augusto pietas fornice pectus habet.
 Altius hic, Vir magne, habitas, mentemque do-
 Celsius ignava plebis honore levas. (numque
 Ira vides & visa capis, Solisque labores
 Et Luna varias scis, Godefride, vices.
 Inter ingenio darer, inter sidera, cælos
 Inter, Phœbe, tuos tella domosque darem.

Ad Præstantissimam matronam

NNAM WICQVEFORT

uxorem Nobil. viri

OACHIMI VVICKEFORTII.

Va mea selectis recreas mæstissima mensis
 Tempora, nec solitas me cupis esse dapes,
 Optima VVickforti conjux, venerabile nectar
 Ambrosiamque tibi destinat aula Deum.

Tu mihi, tu vitam reddis placidissima, curas
 Tu facili toties discutis ore meas.
 Si superum pater, in cœlo si Iupiter essem,
 Magna Iovis conjux cederet ipsa locum.
 Illa cibos tibi porrigeret. mortalia donas.
 Tu mihi, plus cœlo traderet illa Tibi.

In natalem filioli Amplissimi Viri
 ANDRÆ BICKERI,
 Consulis Amstelodamensium.

DUm tuus arboribus vernat juvenilibus hortus,
 Consul, & in patulis luxuriatur agris,
 Dum nova ab aridulis prolestat gramina cam-
 Iupiter & siccos corrigit imbri lacus, (pis
 Dum crescunt læta salices, dum parturit amus,
 Et pulchris surgit fraxinus ordinibus,
 Naturam sequitur mater Bickera, domumque
 Consulis egregia prolis honore beat.
 Crescite nunc horti melius. nunc arva virete
 Lætius, uberius gramina funde Pales.
 Parturiit genitrix. pudor est, dum consulis uxor
 Mascula progenerat pignora, rura mori.

Aliud.

Abstulerat, vir magne, ferox Libitina Iohannam
 Et spoliū subitæ filia mortis erat.
 Non tulit hoc Lucina malum. cur perdimu
 inquit,
 Recturam digna posteritate domus?
 Si tantum Libitina fuit tibi juris in illam,
 Ut tua virgineum tolleret ira caput:
 Ius vitæ sobolisque meum est. dispendia sati
 Restituet Superum, me præeunte, favor.

Progenit Bickera marem. tunc omine lato
 Dicitur hac Lachesis verba locuta patri:
 Hic Bickerus erit, clari gaudete penates,
 Hac soboles priscos mascula reddet avos.
 Hic hares virtutis erit. si vivere terris
 Fata sinent, de te consule consul erit.

Ad

MARTINVM LOONIVM
 itineris socium.

Qui comes & cymba pariter curruque fuisti,
 Quem socium tellus, quem dedit unda mihi;
 Qui lepidus totas potuisti fallere lucas,
 Cum flueret vicibus fabula crebra suis:
 Quem pluvia vetuere sequi leporesque ferasque,
 Quem pluvia mecum detinere domi:
 Nam Loom dilecte vale. nos Amstela rursus,
 Nos vocat ad veteres, latior Ya lares.
 Si leporum sperata duos captura sefellit,
 His tua nunc lucrum majus amicitia est.

Ad generosissimum virum,

CHRISTIANVM FRISIVM,
 cum Angliam peteret.

Anglia, si Frisii nomen, si numina nosti
 Sueta sub Arctoo regibus axe loqui:
 Excipe laudati germen pralustre parentis,
 Et Tamesi tantum vindice pignus ama.
 Et Tamesi tantum vindice pignus ama.
 Errhasum genitor curis prudentibus orbem,
 Et studiis fulcit Balthica scepra suis.
 Nam soboles per regna procul terrasque vagatur,
 Et fugienda sibi vel facienda norat.

Tu fluctus compone tuos, compone procellas,
 Tu Frisio facilem per mare sterne viam.
 Sidera si mœstas recreant orientia terras,
 Hunc juvenem fausti sideris instar habe.

In nummum Triumphalem

B R E D A

recepta excusum.

Incubat & mediis Batavum Leo frendet in armis.
 Et ferus immixtis unguibus ista tenet.
 Hic gladios hastasque vides, vexilla, globosque,
 Et varium dextra bellipotentis opus.
 Breda jacet cumulatque tuos, Frederice; triumphos.
 Et domino gaudet succubuisse suo.
 Cingunt graminea validissima mœnia gleba,
 Claudatur & clausus vincitur hostis Iber.
 Sculpte res tantas Batavi. non sculpsit illud:
 Oppida nunc vinci; nunc mihi sculpta dari.

In prædium

D. ADRIANI PLOOSII

Equitis, absente domino à me
 lustratum.

Vidimus Amstelii surgentia culmina Ploosi,
 Vidimus illustrem nobilitate domum.
 Tunc risere oculi, cum vidimus omnia; sed cum
 Non vidi dominum, plus deluere oculi.

In libros Ephemeridum clarissimi viri
A N D R E Æ A R G O L I
 Mathematici Patavini.

IN cælis habitare Ioves non miror, & astris
 Non procul amotos dicere jura Deos.
 Qui terris dant jussa, suis contermina terris
 Imperiisque duces proxima regna tenent.
 Argole, tu terras habitas & sidera versas,
 Atque alio superos fixus in orbe vides.
 Tu Phæbo Lunaque vias & tempora signas,
 Tantaque spectator corpora pone premis.
 Disponit grandes humana industria mundos,
 Terribilesque nova contrahit arte faces.
 Hic habitas, atque omne latus percurris Olympi,
 Et secreta Deum vastaque regna notas.
 Sic cælos meruisse potes. Si Iupiter essem,
 Non tibi terra domus, sed Iovis aula foret.
 Qui convexa, Deos, qui luces ordinat, inter
 Debat medios hic habitare Deos.

In titulum

C E L S I T V D I N I S
 à Christianissimo Galliarum rege
 donatum Principi

A V R I A C O.

GAllia, quæ nostris junxisti federa terris,
 Gallia, quæ socias jungis in arma manus;
 Gallia, quæ Batavo ostendis sat prona Leoni
 Lilia, & Vnanimis erigis una Patres:
 Auriaco nunc prona faves. Comitisque Ducisque
 Nominaque & titulos splendidiora facis.

Ille suis celsus Princeps virtutibus audit.
 Et jam Borbonio iudice Celsus abit.
 Non celsum, Lodovice, facis, das nomina solum.
 Sic vocitasse tuum est: sed meruisse, Ducis.

IN OLOREM

mihi ab Ampl. viro

I A C O B O S A S,

Senatore Ultrajectino, missum.

Fingitur ipse suo cantare in funere cygnus,
 Indubiaque notam carmina mortis habent.
 Fallimur. hic tuus instanti modulamina fato
 Nulla dedit. siluit jam moriturus olor.
 Sed postquam conviva meus discerpit olorem,
 Et Sponsa factus victima grata fuit:
 Me fatalis olor fecit post fata poetam.
 Et qua cantillo carmina; iussit olor.
 Fabula si ficta est, vatum mendacia vates
 Corrigit, & cygno nunc moriente canit.
 Dum mea cygneas imitantur tempora plumas,
 Ingemit extremum forte senecta melos.

In liberationem Captivorum in
 arce Lupesteinia.

Qvos tristes tenebrae, formidatique penates
 Ferrataque diu detinere sera,
 Excessere omnes latebris. sic, victa dolore,
 Ipsa sibi pietas repperit arte viam.
 Et quod non potuit precibus, jam perficit astu,
 Fortuna vindex ingeniosa sua.
 Claudite, Idumai, vasta sacra funera petra,
 Et tumulum armiferis cingite militibus,

Claudit e

*Claudite vos Christo famulantia nomina, Belga,
Et captos totis cingite fluminibus.
Nil agitis. cessere Deo custosque foresque.
Iam famulis, illo vindice, claustra patent.*

*In quercum, ex arido & mortuo stipite
mediis in aquis nascentem, in
prædio Nobil. viri*

D. SCHONCKII.

A *Dspice. ab exucco tollit se stipite quercus,
Et medio veluti funere vita reedit.
Ista resurgentis certissima symbola carnis
Suspice, qui dubitas talia posse Deum:*

*Ad Arturum Ionstonum Medicum
Regium.*

G *Allia Ionstono celebris fuit. itur in Arcton,
Grandiaque Arturi nomina Scotas amat.
Crescit virtuti precium. sibi vendicat illum,
Et Tamesis tantum possidet tula virum.
Clarior invictis vates sub regibus audit.
Et Claras ornat purpura crebra Deas.
Nunc Carolo mens ista vacat. regisque salutem
Dum studet, incolumi Principe quisque valet.
Officium Medicina facit Phœbusque. nec ostrum
Fumus ab ingrata posteritate timet.
Sceptra camt sanatque simul. cum fata minantur,
Ille diem regi protrahit, ille decus.
Vita duplex regi conceditur. una medentis,
Altera, vel Carolo iudice, vatis erit.*

In effigiem Ser. Pr.

BERNARDI

Saxonix Jul. Cl. &c. Ducis.

Adspecte Germanis referentem signa Camillum,
 Et nullo fractum turbine cerne Ducem.
 Dum pacis bellicue vaga est fortuna, triumphos
 Colligit, & fuso victor ab hoste redit.
 Captivosque duces & magni Casaris urbes
 Apponet spoliis, Mars violente, tuis.
 Saxonica spes fera domus & stirpis avita
 Gloria, Vimarios pone relinquit avos.
 Saxone sic Casar, sic gaudet Saxone Gallus,
 Et distincta Ducum pralia causa facit.
 Alter in Arctos acies, ruit alter in Iserum,
 Tantaque dissimili bella nepote vigent.
 Federibus pugnat noster, Celtamque Gothumque
 Armât, & hac summis regibus arma probat.
 Oppida, regna capit. frenoque angusta cœrcet
 Flumina, & Alpibus belliger audit aquis.
 En, suspensa nitent mediis anathemata templis.
 Fornicibusque Deum parta trophæa volant.
 Hoc, Bellona, stupe: VVitikingo rege creatum
 Tandem pro Gallo Saxona stare suo.

In filiolum natam

CONSTANT. HUGENIO,

post quartam prolem masculam.

I.

Hætenus auspiciis thalamos auxere secundis
 Sidera, sed solos qua genuere mares.
 Iupiter, Hugeni, partes exorsus amandi est.
 Et puero ingenium mite decensque dedit.

Alta

Alter ab Odryfio est. & ni mea carmina fallunt,
 Belligeras quatiet Martia dextra faces.
 Tertius imbelli debet cunabula Phœbo,
 Et Claria discet plectrâ movere lyra.
 Quartus Atlantiada secundo nascitur astro,
 Verbaque jam patria format & ora sua.
 Resabat Deus ille senex & falciger ignes
 Cœperat in thalamos explicuisse tuos.
 Cum Venus & Dictynna comes, Saturnia contra
 Oppressere suis sidera sideribus,
 Et tristem pepulere Deum. Lucina puellam,
 Edidit & gratas fecit amica vices.
 Exultas hac prole pater. dumque adspicis illam,
 Cernis in hac Phœben, cernis in hac Venerem.
 Non decuit tristi sobolem tibi fidere nasci,
 Qui tetricos hilari pellis ab ade deos.

I I.

Portia si genita est, genita est nova nata Catoni.
 Tullia si, soboles hac Ciceronis erit.
 Clælia si fuerit, fluvios tranare virago,
 Et reges poterit fallere virgo novos.
 Dic fore Penelopen : alius nascetur Ulysses.
 Pallada dic : poterit Iupiter esse pater.
 Dic Sapphum : poterit pulchro nupsisse Phaoni.
 Dic Pyrrham : cupiet Deucalione frui.
 Dic, Tanaquil fiet : fatorum præscia mater
 Forte geret Latii sceptrâ superba soli.
 Singula si fiet : tantum duo deprecor illi,
 Ne soror aut fiat Castoris aut Hecuba.

III.

Disspar sors homini est. disspar fortuna cubilis.
 Nubitur haud una condicione thori.
 Huic sterilis conjux & inanis gloria lecti est.
 Huic solos volupe est progenuisse mares.
 Alter in imbellem profundit basia sexum,
 Feminæumque suo limine syrma trahit.
 In te mista fluit duplex fortuna. tuosque
 Perficit, Hugenî, femina virque lares.
 Maçte heros, niveaque pater post pilea vittæ,
 Te mirare modis omnibus esse patrem.

IV.

Et vates patresque sumus. nunc mascula vis est,
 Nunc velut amissa cuspide carmen hebet.
 Haud aliter pharetratus amor, nunc optima gi-
 Nunc cum cuspis hebet, deteriora facit. (gnit,

In Barbaram Thibautiam.

Sirrigidos lenit pietas & gratia mores,
 Lector, in hoc turulo Barbara nulla jacet.

II.

Virtutum secunda, sui laus maxima sexus
 Hic jacet, & pergit virginitate frui.
 Nulli tacta viro, talem se reddidit astris,
 Et qualem genuit mater, Olympus habet.
 Virgo decens, facilis, comis, mansueta sagaxque,
 Dic mihi, quo casu Barbara dicta fuit?

Ad Nobiliss. virum

LODOVIC. van ALTEREN,
Domini in Iaersfeld filium.

Vidimus ad placidum prætoria splendida Leccã,
Vidimus arboribus prædia cincta suis.
Vidimus expansos pulchris quincuncibus hortos,
Vidimus exculti jugera multa soli.
Turturis innocuos gemitus audivimus, & nos
Cydonio fragrans flore refecit odor.
Præbuit asparagus gustanti sercla palato.
Præbuit exactas agna tenella dapes.
Delicias inter tantas, quam tangere posses,
VVavera, Iaersfeldi, desuit una tibi.
Ut sensus capiant omnes sua gaudia: jam dic:
VVavera blanda veni, VVavera sponsa veni.
Vates noster adest. nam quæ tibi basia mille
VVavera desigam commus, ille canet.

In

CONSTANT. HUGENII

fili, pileolum.

Pileus in summo nutat tibi vertice. qualis
Instabili regum vertice nutat apex.

In ejusdem humeros.

His humeris forsân patrium portabis Olympum,
Qui juvenis jamnunc fers Heliconâ tuis.

In ejusdem manus.

Non hirsuta tibi manus est. scis, optime, causam?
Hirsuto fratri non volo te similem.

In

In palliolum ejusdem.

*Serica quantumvis velent Te pallia, non es
Græculus, at nudo pectore Belga pates.*

In thoracem ejusdem.

*Thoracis pars clausa tibi est, pars una patescit.
Cur? quia cum loqueris plurima, plura files.*

In femur & femorale.

*Si femur & femorale tuum mihi gignere Bacchum
Possit, adorandum sternerer antè genu.*

In caligas & ocreas.

*Ne fias Cæsar, caliga qui nomina gessit,
Abscondit caligas ocrea densa tuas.*

In pedes.

*Est, bene quem novè, bipedum nequissimus. at Te
Quadrupedem glacies vidit & alipedem.*

In chirothecas ejusdem.

*Claudit theca manus. si nobis porrigis, audes
Impurum nobis porgere fortè canem.*

In umbilicum ejusdem.

*Nugarum satis est, ephebe Constans,
Iam pervenimus usque ad umbilicum.*

EPITAPHIUM

Domini van

DYDEN

Victoris & Gubernatoris VESALII.

Quo victor stetit, hoc recubat sub pulvere victus,
 Atque eadē sama & mortis arena Duci est.
 Qua titulos, illa tumultum quoque sede meretur,
 Et tantis una sentit in urbe vices.

Hic lauros parat & pronas in fata cupressos
 Belgica, & officium prestat utrumque tibi
 Maxime Dydeni. quæ victrix mœnibus hisce
 Visa fuit, dominum bauulat illa suum.

Quasque ferox portas ferro Bellona reclusit,
 His testis facti sit Libitina tui.
 Quique triumphanti cives plausere, jacentem
 (Si modo fas fieri militis ossa) dolent.

Hac tamen exequias specie solamur: eundem,
 Qui tuus, Hispani nominis esse regum.

In Veterum dicta ab amplissimo viro

D. N. N.

collecta.

Hæc sunt Socraticæ, Frisii, præcepta senectæ,
 Hæc Latium, hæc voluit Græcia docta loqui.
 Errant immixta salibus, ceu sesama, gnoma.

Et gravis hic satur cum Cicerone Cato.

Mirantur sua verba Thales Solonque Biasque,

Sensaque subtilis lector acuta stupet.

Invenit hic vocum globulos juvenisque senexque,

Invenit hic mores femina virque suos.

Discit amor, discit livor, malefana voluptas

Spernitur, insanus vapulat, ira sapit.

Ferte

Ferte gradum, quotquot melioris gratia dicti
 Dogmataque argutos ingeniosa movent.
 Pagina quaque Schola est, & nostræ regula vitæ.
 Et praeceptores mille libellus habet.
 Discitur hic montis probitas, interque tot avi
 Crimina, nos faciunt secula prisca bonos.

In

G V I L I E L M V M

Principem Auriacum, cum novæ Domus,
 quam Sagittariorum vocant, funda-
 menta Hagæ jaceret.

I.

HÆc est Auriaci patriam servantis imago.
 Hæc teneri species suspicienda Ducis.
 Edificat, primusque puer fundamina tecti
 Pone, & imperii dat documenta sui.
 Una manus gladium, lapidem gerit altera. cives
 Scilicet illa suos afferet, ista domos.

I I.

SUspice surgentis specimen spectator Ii'i,
 Et lapidem, dextra quem gerit ille, nota.
 Hic lapis est, quo rota domus se machina fulcit.
 Hic lapis est, ista primus in æde labor.
 Hic lapis est, quo stante domus subducta ruina est.
 Si ruet, hac primùm parte ruente ruet.
 Tu Batavùm lapis es, Princeps Guilielme, salusque,
 Sospite quo constant, quo moriente cadent.
 Vt patriæ fortuna tuis se vindicet ausis,
 Prospera das genii signa fidemque tui.
 Fit tandem lapis iste domus; tu parvule, princeps.
 Crescunt principii tectæ Duceſque suis.

Edificæ

*Ædifica puer, ædifica dum tecta struuntur,
Auguror à puero nunc quoque regna strui.*

III.

H*Æc domus est, quam tot serient impune sagitta,*

Hæc domus est arcus testis, Apollo, tui.

Fundamenta locat teneris Guilielmus in annis.

Et fœctis jam nunc ludit imaginibus.

Conditur armorum sedes, jocularis arena.

Incipiat imbellis bella futura puer.

At postquam firmata virum perfecit ætas,

Tela Ducis propius sentiet hostis Iber.

Sic puer, Ausonias dum territat Hannibal arces,

Ante suos jurat Punica bella Deos.

IV.

V*Os ô, vos sancti Manes gaudete Georgi,
Fulmineo cujus concidit ense Draco.*

Auriacus tibi sera locat jam tecta domosque,

Ordinis Auriacus pars speciosa tui.

Hunc tu forma equitem, studiusque virilibus apta,

Et tua Nassovias impleat hasta manus.

Si tibi victori quondam cecidere dracones;

Illius Hesperius concidat ense Draco.

In

ARNOLDVM & CHRISTINAM

Satrapæ Muydenfis liberos optimis
artibus initiatum par.

I*mbibit Arnoldus Latia præcepta Minervæ,*

Et Christina potest verba latina loqui.

Ad numeros frater canit & soror amula fratris.

Hæc facies parvi Castoris, hæc Helenæ est.

Crescite.

*Crescite præstantes pueri & præludite magnis.
Vestra patri messëm nunciat herba bonam.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM

*Fil. cum carmine suafisset deditioem
Sagunthi, Frater Christianus
dissuasisset.*

N*Vper ad obsessam Pœno oppugnante Sagunthū,
Scripsisti heroo carmina fulta pede.
Vis dedi miseram attritis jam civibus urbem,
Dum malè consultans Roma moratur opem.
Hugeni, placuere mihi versusque laborque,
Sed potuit solus displicuisse timor.
Plus animi, plus frater habet constantis Ephebi.
Cui potior visa est deditioe fames.
Tu Christo, quia bella vetas & funera Rhetor,
Has poteris partes foriè probare magis.
Χεριστὸνδὲ meruit sic Constantinus haberi,
Et Constantinus nomine, Χεριστὸνδὲ.*

In prædium

CONSTANTINI HUGENI

*Vitaulium, quod ad fossam Voorbur-
gianam conspicitur.*

P*Arva domus, magni domus hospitis ista, Viator
Ad placidas, Haga proxima, surgit aquas.
Tuscula si quaris, Zulechemi Tuscula sunt hæc
Invenit hic Tybur publica cura suum.
Hæc fessæ Cajeta patet peramabilis aula.
Hic Caprea, studio sed meliore, jacent.
Hoc doctis toties Prytaneum arridet amicis.
Hic socio Pollux Castore latus agit.*

*Lucullo si villa fuit, cui Pallas, Apollo,
 Nomina cui quondam clara dedere Dii,
 Hoc etiam nobis Batavis in Apolline cœna
 Sumitur, hac etiam Pallade fumat olus.
 Gaudet & alternis fruitur mens provida curis,
 Et placet officiis exonerata quies.
 Est animis studiisque suum nimis. expetit ot̃
 Commoda, qui patriæ vult studuisse sua.
 Aula Ducem curat, dominum hæc Vitaulia. quantum
 Illa sapit, cupiunt hæc sapuisse minus.
 Iam similis Zulecheme, Iovi es. qui fessus Olympum
 Deserit & pransum vadit ad Ethiopas.*

Nobilissimo viro

D. IOANNI FORESTO,

Consiliario, cum una mecum rate vehere-
 tur, post intermissâ aliquot lustris
 amicitia officia.

F*elix, qua veterem mihi conciliavit amicum,
 Et vatem vati junxit amicitatis.
 Crescit amicitia titulus, dum dulcis Iacchi
 Nimbulus adspersit, doctæ Forestæ, duos.
 Ipse ego, ne tanto credar non dignus amico,
 Hoc tibi Regina trado, Senator, epos.
 Sic dixi & cecini Mariam, triplicisque corona
 Mater in his chartis seque suosque legit,
 Auriacique Ducis thalamos, venerandaque Belgis
 Federa, & hinc Regum, Casaris inde domos.
 Debemus quam multa rati. post prandia, Musas,
 Te penè amissum reddidit illa mihi.*

In diem Veneris, Cruce & Passione
Servatoris nostri funestum.

Quisquis adorandi iuras in nomen Iesu,
Non Veneris, Christi sed venerare diem.
Pendet in infami peccantium gloria ligno,
Et cæli soboles creditur esse nocens.
Affligit Patris ira, Patris qui mitigat iras.
Seque mali alterius vult Deus esse vadem.
Quam spectas trabe, concurrunt altare, sacerdos,
Victima, & in tanto funere culpa deest.
Spectator reus est, moritur sine labe redemptor,
Scena laborantis Numinis ista fuit.
Non hunc Phæbe diem, fecisti gratia. lux hac
In media scelerum nocte serena micat.
Quid natura pudes? cur Sol sine crimine luges?
Conueniens causa plus pudor ille mea est.
Vultus ipse meos, Christo moriente, recondam.
Detegat ut vultus lux redi viva meos.

In Poëmatum

REINERI NIEVHVYSI

Alcmariani rectoris libros.

Cvr hederam doctis poscis, Reinere, libellis?
Non opus est hedera deficiente tibi.
Ipse tuo radias vates fulgore. facessant
Lumina, luminibus non satis æqua tuis.
Scandere Parnassum nuper mihi visus, in ipso
Culmine stas, & jam celsior ire paras.
Deficiunt apices, noſter miratur Apollo,
Talia nascentes scribere posse Scholas.
Nam postquam sapuit sub te rectore Iuventus,
Ipsa, domus Phæbi, Cirrha relicta fuit.

In Expeditionem

FLANDRICAM

hinc Galliarum Regis, illinc Ordd. Fede-
ratorum.

Flandria, qua gemino nunc oppugnaris ab hoste,
 Et bellatrices adspicis agra manus,
 Hinc Gallo exultante, hinc insidiante Batavo,
 Prospice fortuna darana futura tua.
 Imminet adversis Francorum purpura turmis,
 Iamque tuum vitrix Gallia litus habet.
 Parte alia terris magnus Dux incubat. & nunc.
 Auriacum grandis Ganda timere potest.
 Cingeris excubiis latè Regumque Ducumque,
 Inque tuum jurant federa tanta caput.
 Prima potens Grevelinga ruit Brugaeque tremiscunt,
 Et portis metuit VVassia tota suis.
 Expeteris spoliū populis. vis salva tueri
 Omnia? vis priscis esse beata bonis?
 Alia Belgarumque libens venerare Leonem,
 Finitimisque soror gentibus esse velis.
 Despiceat tibi solus Iber, vicina placebis.
 Quique tuus noster Flandria civis erit:
 Omnis in inviso lis hac versatur Ibero.
 Vnum hoc bellorum nomina nomen habet.
 Ille homines nomenque. tuis concordia terris
 Hac & non aliā condicione datur.

In

GREVELINGA M

Flandriæ frontispicium sub Rege
puero captam.

EN, puero cedunt urbes, & regius infans
 Belliger in Morinûm sinibus arma quatit.
 Ipsa Ducem fundunt cunabula. natus in osiro
 Nascitur in portis victor, Ibere, tuis.
 Laureâ prætextam decorat. Bellona triumphans
 Vagit & è tenero fulminat ore minas,
 Accenditque faces belli. & metuenda revellit
 Oppida. & impubis præmia Martis habet.
 Quondam victa viris spoliûm Grevelinga juventa est
 Forma que regnantis parvula, grandis ovat.
 Flandria quàm metues, quàm formidabis adultum,
 Qui puer in frontem verberat Austriacum.

In

GREVELINGA M

captam tempore Conventus Mo-
nasteriensis.

QVa vallis, qua se fossis Grevelinga tuetur,
 Cui totum faciles commodat æquor aqua
 Gallia quam vultu adspexit vicina sinistro,
 Quam prima validam Flandria fronte locat,
 Illa dolis tories & inexpugnabilis armis,
 Cerruit, & victas dat generosa manus.
 Degeneri nec sorte cadit. sub Rege fatiscit.
 Non nisi regali cedere sœta manu.
 Aurelio Duce pugnatum est, ringente Philippe.
 Et velox belli visa procella fuit.
 It soror in fratrem. solum discordia regni est.
 Ambo pro populi bella salute gerunt.

Tu Duynkerka tunc. victori proxima Gallo es,
Et pavidum claudunt Celtica signa latus.
Scribite Vos medius pacis commenta Chersiscis.
Scribite quid magni Caesaris aula velit,
Quid Cimber, Sueonumque patres. qui subruit urbes
Et pacem victis imperat, ille facit.

In menses XII. à

IOACHIMO SANDRARTIO

pictos, & Bavarum Ducis Filio
inscriptos.

CVi patris vernans crescit virtutibus aetas,
Et pietas certam spem facit ipsa sui:
Accipe Zodiaci menses & sidera, Princeps,
Et toto Solis tramite sese age.
Qui puer imperii tot signis emicat, illi
Fas est Signiferi tot samulare faces.

I A N V A R I V S .

Anus adest, geminoque bifrons sua lumina Phæbo
Objicit. hinc veteri proximus, inde novo.
Frigidus humentem profundit Aquarius Urnam.
Et liquidas stringit vis glacialis aquas.
Alcamus ferro fluviis, portamur ab unâis.
Dum gelidus solem quarit in igne senex.
nite, mortales, veteris tot nomina culpa.
Hic veniens aliis moribus, annus eat.

F E B R V A R I V S .

Nferuent calida, cœli sub Piscibus, ollæ.
Et dapibus gaudet fœta culina suis.
Cruda jacent passim laxis obsonia mensis.
Materies laudis quanta, Magire, tua est.

Qui Curios simulant, jam Bacchanalia vivunt:
 Et Stygio vultu dissimulatur homo.
 Vera loquar: quisquis ficto sub damone prodiz
 Stultitiam, multum demonis intus habes.

MARTIVS.

MArtius hic à Marte animos & nomina sumi
 Inchoat hoc veteres Itala terra dies.
 Ver oritur pellitque trucidat tot tadia vita.
 Et captura maris piscibus ampla datur.
 Pellitur in scopulos puppis, totum astat aquor.
 Et socio tonitrus fulmine summa ferit.
 Dum medium lampas Titania scindit Olympum,
 Virtutis medium nos teneamus iter.

APRILIS.

Terribilis cœlo vernantem trudit Aprilem
 Taurus & adstrictam frigore solvit humum
 Gramina jam campis redeunt, tot floribus horum
 Pingitur & superum munere ridet ager.
 Prima suam Daphnis vocat ad mulctralia Nisam,
 Dum violas calathis colligit ille suis.
 Sed tu Nisa cave, occultam ne forte per herbam
 Tentet inexpertam Daphnis inire viam.

MAIVS.

Nunc Melibœe tuæ gliscant in Doride flammæ
 Dumque virent passim prata, virete dum
 Sol est in geminis, gaudent hoc sidere nupta
 Et faciles spondent astra benigna thoros.
 Cœlum, terra, dies omnes noctesque procantur,
 Dum tulipam digitis demetit Ida suis.

*Lesbia cur tacitum nutrit sub pectore vulnus?
Dissimilis matri non cupit esse sua.*

I V N I V S.

D*Vm Cancris chelis Phœbeos implicat ignes
Signifer & summum lux vehit alma diem,
Lanigeras tondet pecudes intonsa senectus.
Et nunquam querula vellera carpit ovis.
Quas geritis domini vestes, hæc lana fuere,
Materiam fastus sordida præbet ovis.
Iunius est. assurge puer, dumque atheris alta
Sol habet, in recti vertice fige pedem.*

I V L I V S.

P*One premit Titan Nemeæi terga Leonis,
Et ferus exsuccos Sirius urit agros.
Pascua diffusis refecantur gramina campis,
Pabulaque hinnitu belliger optat equus.
Iunc pisces fluviis, gaudet falconibus ather,
Et spoliis aër totus & unda patet.
At tu Nympha tuis pisces qua retibus abdis,
Effuge amatoris retia vasfra tui.*

A V G V S T V S.

T*Riptolemi jam dona vides Cererisque beata,
Quasque serax messes colligit omnis ager.
Fasciculos Corydon densis adstringit aristis,
Et tot fasciculis horrea plena tument.
Spicit hæc virgo, & cuperet non virgo vocari,
Et fetus etiam gignere posse suos.
ria, Palladiæque vacant hoc mense cathedra,
Cumque facit tellus maxima, nil facimus.*

S E P T E M B E R.

Libra dies noctesque pares suspendit in astris,
 Et medio Phœbus cernitur ire gradu.
 Poma dat autumnus, morbisque alimenta mi-
 nistrat,

Prunaque, quam spectas, rustica Chloris amat.
 Venantur Bavarumque duces, Bavarumque juvenus,
 Et fugiens medius prada tenetur aquis.
 Aëris aura tepet. qui sidera respicis, ignes
 Concipe, non tepida religione, pias.

O C T O B E R.

Scorpium adversi dum spectat sidera Tauri,
 Pone sequi Caprum Phyllidenque videt.
 Ecce, novum potat noster Silenus Iacchum
 Et sociis risum spongia plena facit.
 Crus, anser, merula & turdus, fringilla, scolopax
 Advolat in cupidam victima crebra gulam.
 Tempestas anni varia est. ea pessima non est,
 Fercula qua denti fert peregrina meo.

N O V E M B E R.

Iam nova nobilium mensis obsonia sumant,
 Patulaque in luxum frigida prata ferunt.
 Iam dama, lepores, cervi, sunt prada molossis,
 Et profuga laqueis tot capiuntur aves.
 Lapsa cadunt folia arboribus. Chironque superne
 Flaminaque & pluvias ejaculatur aquas.
 Venator toto canibus venare Novembri,
 Securus, num sit mœcha marita domi.

D E C E M B E R.

D Elitet in tenebris, dum lux Phœbea fatiscit,
 Cereaque exanguis lumina portat anus.
 Nec tamen illa latens Iudæi porca Decembrew
 Arguit, hos jugulos horret Apella sacer.
 Sus immunda placet nobis, his vivimus extis,
 Dummodo cœnosum proluat unda pecus.
 Optima suis, quoties tua testamenta resignas,
 Me dic heredem suminis esse tui.

D I E S.

P Vlra dies pulchram forma fulgente juventam
 Exhibet. ô vita dulcis amica mea.
 Irradiat semet radiis, mundumque videndum
 Obicit, inque oculos qua latuere, rapit.
 Solis fida comes surgit cum sole, caditque
 Pracipitatque suas sole ruente faces.
 Si natura diem nobis concessit, in ipso
 Fas est justitia nos habitare die.

N O X.

L Anguida, dormitans hæc scœmina noctis imago
 Sideribus vestes undique picta suas. (cjs)
 Cingunt demissam Lethæa papavera frontem
 Et pueris juxta membra sopore jacent.
 Interea pernox ferali carmine bubo
 Ingemit, & toto mussat in orbe quies.
 Vigila è tenebris anima, & dum cœlica versa,
 Dissoliceat vita nox scelerata tua.

In Incendium Templi
AMSTELODAMENSIS.

I.

AMstela, dum subitis flagrant tua templa sa-
villis,
Et pereunt uno sacra lareſque foco;
Dum nudata ſuo ſumant ſaſtigia tecto,
Horreſcitque aliis ipſa ruina minis;
Credatur hæc vultu nobis dixiſſe ſereno
Religio & dictis vix gemiſſe ſuis:
Tunc vigui, cum nulla humilis mihi conderet orbis
Culmina, nec pulchro fornice culta fui.
Cum templum ſpelunca fuit, latebraque ſerarum,
Araque de viridi ceſpite ſtaret inops.
Cum ſilvis latuere pii, cryptiſque fideles,
Et mediis Chriſti vox reſonaret agris.
At poſtquam nitidis faſtu ſum tradita templis,
Et Regum impenſis tam precioſa fui;
Et meus auguſtiſ voluit me claudere cultor
Sedibus, & cætuſ hic habitare meoſ:
Defeci, miſeraque mihi cultuſque decorque
Languit & forma viſ veneranda mea.
Cordibus intepui, & dum comta, ſuperba frequentor
Deceſſit ſtudiis gloria vera piis.
Audiuit mea verba Deuſ. flagrare penateſ
Iuſſit & in cinereſ nobile vertit opuſ.
Discite mortaleſ, tectiſ ſecernere Numen.
Nec lapideſ ſummum claudere poſſe Deum.
Illa maloſ juſtoſque capit Domuſ. intuſ honeſtum
Quæ colit & Chriſtum poſſidet. una Deuſ eſt.

I I.

T Ecce ruunt, cecidere trabes, tabulata, Corona,
 Sacrataque Domus Area nuda patet.
 En, Veri domus illa fuit. nunc cernitur illud.
 Sublato flammis tegmine, nulla latent.
 Adspicit ex altis hac rudera sedibus atber.
 Et sacrum irradiat Luna diesque locum.
 Haecenus humano sonuit sub iudice verum,
 Et potuit dictis terra favere piis.
 Nunc, quicumque soles mystes caelestia fari,
 Hic poteris, Caelo iudice, vera loqui.

I I I.

N E lugete Novi, Cives, dispendia Templi.
 Hoc locuples vobis dextera reddet opus.
 Flagravere trabes. alias speramus ab Arcto.
 Et cupiunt silva nunc magis esse pia.
 Exiliunt ultro terris Borealibus orni.
 Et facili pinus casa labore ruit.
 Ardua, vix ullis percussa securibus, illic
 Labitur, in sacros officiosa lares.
 Hac lugete magis, Cives, dispendia: flammis
 Exuri priscum non potuisse nefas.
 Haret adhuc animis veteris contagio vita.
 Nostraque ab ignavo frigore corda stupent.
 Si magis in caeli cultum pietate calemus,
 Ut iliter nobis arserit ista Domus.

I V.

C Vm gravis in Solyma muros incumberet Assur,
 Arsit adorando Fabrica structa Deo.
 Nec perit tunc salva Fides. stetit illa superstes
 Ignibus, atque isto luxit in igne magis.

Ardeat & sæda jam sit vicina ruina
 Hac Domus, & lapidum certuat alta strues;
 Stant, queis nixa fuit, meliori sorte columna.
 Quaque domum librant, fulcra stupenda manent.
 Hinc omen dextrum capimus. stant salva piorum
 Dogmata, stat nullo mobilis igne Fides.
 Inconcussa jacent salvis fundamina muris.
 Et Pietas in quo nostra recumbat, habet.
 Nitimur unanimes Christo. si machina mundi
 Ardeat, hoc possum tutus abire Deo.

V.

Quid gemitis pavida matres? quid pectora mœsta
 Tunditis? & lachrymis tingitis ora pits?
 Non gravis est jactura boni. decussa caluptra est,
 Et Superum facies spectat aperta domos.
 Iam colitis sine nube Deum, sine tegmine cœlos.
 Sic flamma, sic vos erudiere faces.

V I.

Arsit sola suis Ecclesia nostra favillis.
 Nec facta est damno proximiore nocens.
 Tot circum innexi flamma caluere penates.
 Et tamen in nullam saviit illa domum.
 Undique salva atque incolumis vicinia mansit.
 Noxaque communis non fuit, horror erat.
 Nam que vera cupit censerī Ecclesia mater,
 Noxia filiolis non cupit esse suis.

V I I.

Dum vera in terris calidis Ecclesia rixis
 Quaritur, & veri templa locusque Dei;
 Iamque alius Latia suspendit ab urbe salutem
 Alter amat mentis libera sensus sua;

*Dum bellis, dum Regum, armis hac ipsa probantur,
Et potior victrix creditur esse fides:
Ridet cuncta Deus querula molimina turba,
Et veram, medus litibus, igne probat.*

VII I.

Non Aurora domum sacram, non Vesper adusit,
Sed medio flamma sevit ira die.
Sol tragicus spectator erat. spectabilis urbi
Res erat, intentis civibus, arsit apex.
Tot testata fuit Majestas testibus irans.
Nec voluit populos ista latere suos.
Supplicium committit si nostra fateri
Crimina non pudeat, publica culpa fuit.

I X.

In ORGANA exusta.

Qua toties cecinere Deum, qua carmine sancto
Tot placuere piis organa, lapsa jacent.
Summa nocent imis. pars hac male sevit in illa.
Inque mali partem cuncta ruina rapit.
Inque tubi, pulchri flamma perire canales,
Ordinibusque suis qui sonuere, silent.
Estuat in dulces rabies Vulcania cannas.
Aptaque centenis vocibus ora liquat.
Insunditque sonos omnes & barbara miscet.
Materiaque artem tollit iniqua suam.
Redde melos solitum Iubal, tot redde loquelas.
Fac iterum nobis docta metalla loqui.
Et plus in templis Deus & divina placebunt.
Ipsa voluptates Sacra decenter amant.

X.

In exultum SUGGESTVM.

Hic arsit Christi studiis & vocibus umbo.
 Nunc ardent flammis pulpita sacra malis.
 Hinc nostri tonuere patres, & fulmina quisque
 Torfit in humanum relligiosa genus.
 Mulciber in sedes & sellas fulminat istas.
 Et ferus hic partes cuncta vorantis agit.
 Tu flammam lymphis, & toto flumine, Civis,
 Obrue, & iratas in tua sacra faces.
 Et quos non audis fundi suggestibus altis,
 Auditor, monitus, à ratione cape.

X I.

In CORONAS & LAMPADES
liquefactas.

Qua populis luxere faces, grandesque corona,
 Rudera sunt, sædo despicienda situ.
 Æra fluunt: squallent, qua mox fulsere, me-
 talla.
 Atque aliis facibus disperiere faces.
 Quid fiet? tenebris miseri vivemus in ipsis?
 Et nulla civis lampade flectet iter?
 Amstela, qua longè facibus præluceat istis,
 Fax micat, & certam monstrat ad astra viam.
 Illa Dei Lex est, palantis regula vite,
 Illa præit pedibus lux veneranda tuis.
 Decepere faces alios. hac nescia fraudum est,
 Errantesque suo discutit igne faces.

XII.

IN SEPULCHRA ruinis adaperata.

Quis furor in sacris? turbant incendia Manes.
 Et placidos aperit crebra ruina rogos.
 Marmora disiliunt. inque ipsa cadavera lapsæ
 Desuper, horribili sorte, steterè trabes.
 Credibile est aliquem è tumulo (si cura quietos
 Sollicitat) tales ingeminasse sonos:
 Parcite, mortales, cineres violare sepultos.
 Non hic impietas, quod sibi quarat, habet.
 Quid patriam, quisquis facis hac, inquiris in urnam?
 Aut pacata tua conjugis essa cies?
 An, Iudex metuende, venis? & corpora poscis?
 Meque resurgentem vis tibi, Christe, dari?
 Omnia collucent flammis. hac ultima mundi
 Perditio est. summum sistimur antè Deum.
 Saxa crepant, sua frustra vomunt monumenta. piæque
 Exuvias altè flamma profana vorat.
 Dixerit hac. sed nos qui vivi vidimus ista,
 Dicimus extremum hac antevenire diem.
 Atque has ventura flammæ præludere flammæ.
 O homo, quam grandi nunc monitrice sapis.

XIII.

Curritis & totam, Cives, confunditis Urbem.
 Et cunctos Templi publicus ardor agit.
 Hi scalas validis librant cervicibus. illis
 Dissecat adstrictas crebra securis aquas.
 Scanditis & celsis altè laquearibus undas.
 Fertis & immenso luditur igne labor.
 Cunctorum pereunt opera. subvectus in auras
 Auxiliatricem respuit ignis opem.

Sistite præcipites operas. exstinguiet ignis
 Nescit & excelso vertice flamma furit.
 Quid calos urnis petitis? demissior hic vos
 Plusque nocens animis flamma, perurit huius.
 Ardet amor lucri cupidus in mentibus. ira
 Estuat & facibus cæca libido suis.
 Huc agiles properate, istas exstinguite flammæ,
 Huc omnes sana fundite mentis aquas.
 Expedit hos frigere focos. nil flumina profunt.
 Pabula peccatis tollite, frigus erit.

XIV.

In TURREM & CAMPANAS
 lapsas.

Labitur ex alto turris, tot salva per annos.
 Et lapsu Manes contremuere pii.
 Campana cecidere, pia pro gente loquaces.
 Nec, quod jam populis ara loquantur, habent.
 Nempe, luunt pœnas Superis. à cœtibus absunt,
 Et procul, in templi vertice, quaque sonat.
 Immemoresque Dei, crebra nos voce laceffunt,
 Et memores summi Numinis esse volunt.
 Hinc mediis lapsa templis damnantur inesse.
 Vox ubi damnatis publica jure silet.

XV.

In effigiem CÆSARIS in vitris
 exustam.

Exusti periere duces. & Cæsaris illud
 Augustum in vitris defuit esse caput.
 Quam leve, si vitreus Cæsar subducitur urbi.
 Aureus in nummis restat adhuc Carolus.

XVI.

Accendit Latium Didonis flamma poetam,
 Et Phrygii incaluit Principis igne Maro.
 Flamma fuit, quæ vesanos accendit Orestas.
 Vrit amatores Cypria flamma suos.
 Nos quoque, dum sacris ludunt incendia templis,
 Vrimur, & vates improba flamma facit.
 Attamen in flammis sapimus. quia frigora profunt,
 Carmina frigoribus frigidiora damus.
 Dum desunt latices, constrictaque flumina, forsitan
 Exstinguenti istas frigora nostra faces.

In

TEMPLI GALLICI

Et Aulici Incendium, quod accidit Ha-
 gæ Comitis, me spectante.

Vidimus infandis Superum flagrare favillis
 Limina. terribiles vidimus igne focos.
 Rudera sunt delubra Dei, laquearia sordes,
 Quaque precum fuerant atria, sunt cinerum.
 Quæ populum Christi que gregem campana vocabat,
 Liquitur, inque suo sonere muta silet.
 Organa, quæ modulis recreant caelestibus aures;
 Fœda sitis vultus occulere suos.
 Quæ circum monumenta ducum suspensa nitebant,
 Virtutum memores desperare nota.
 Ex alto cecidere enses, calcaria, crista,
 Depictosque furens flamma peredit avos.
 Auriaci periere patris subsellia. quaque
 Relligiosa sedet Patria, sumat humus.
 Optima vaticiner. Pietas incendia fecit,
 Vt flammis caleant pectora nostra piis.

Vt cedat ferale gelu, quod strinxerat omnes.
 Et fervens animi dissipet aura nives.
 Forsitan & sacris gliscent in vatibus ignes,
 Et novus athereis mentibus ardor erit.
 Forsan ab his facibus frendens exuritur error,
 Et verum facie splendidiore micat.
 Forsitan his ipsis vicinior Aula calebit
 Ignibus, inque Deum promior ibit amor.
 Aut Batavum præmissa acuent hac fulmina Martem,
 Flammaque Cantabricos acrior uret agros.
 Si malè vaticinor, tu Civis, disce: priorum
 Possè quati flammis limina, stare pios.

I N N V P T I A S

Ornatissimi, doctisq; viri

D. IOHANNIS BLAEV

I.V.D. Et Mathematicorum studiorum
cultoris ferii;

Et laudatissima Virginis

GEERTVVDIS VERMEVL.

Quam tibi nunc alia gliscent sub pectore cura;
 Quam speciem, Blavi, vultus amanti
 habet.

Quam tibi vita prior jam fistiditur; & illi,
 Conjugis ignari qui periere, dies.
 Nil tibi cum libris, vel sicca cortice charta est.
 Nec vigiles lassat pagina crebra manus.
 Præla jacent. cessant operæ. nec dextera solers
 Ordinât ingenii docta reperta tuis
 Non jam flammiferos, claro cum patre, penates,
 Et spatii scribis sidera quæque suis.
 Pleias ubi, radiet que sua cum conjuge Cephæus,
 Amula vel Sponsa Cassiopæa tua.

*Ipsè suis te subductum cervicibus Atlas
 Sentit, & ingenti pressus ab axe gemit.
 In terris alii surgunt tibi, Sponse, labores.
 Altera adest studiis Sphæra parata tuis.
 In qua flammeolos Sponse mireris ocellos,
 Atque aliam videas luxuriare Comam;
 Collaque, & in pulchra fulgentia Cingula pallâ.
 Quasque sibi Virtus nexuit ipsa Deas.
 Si tibi prægrandem versat Ptolomaus Olympum,
 Et longo perstat terra quieta situ:
 Si tibi prægrandem sistit Copernicus æthram,
 Et novus hic gyro nos brevior rotat:
 Tertia Sphæra tua est. quæ jam tibi nubilis adstat.
 Sphæra novi motus, Sphæra quietis amans.
 Hunc orbem, Vir doctè, tuis virtutibus orna.
 Hic Veneres omnis pone Cupido tuas.
 Quodque rei caput est; Tu, Blavi, volve puellam.
 Et dic: Sphæra meis volvitur ista jocis.
 Quære polos, axemque vigil. dumque omnia laudas;
 Tota tibi fiat femina Zodiacus.*

In effigiem

G V S T A V I

Suecorum Regis.

HÆc Martis facies, hæc magni Regis imago est.
 Talia Gustavus belliger ora tulit.
 Se major Natura fuit, cum gigneret illum,
 Et statuit posthac gignere nolle parem.
 Vnus Pellao juveni si succubat orbis,
 Huic orbis poterant succubuisse duo.

In

In effigiem

F R E D E R I C I

AVRANSIORVM PRINCIPIS
equo infidentis.

Quem procerum votis, populi quem voce petebas,
 Fortuna columnen suspice, Belga, tua.
 Talis erat Cyri facies, cum vinceret urbes.
 Hac species Pyrihi belligerantis erat.
 Talis Pellao sonipes surrexit alumno,
 Et magno domiti frenduit orbis hero.
 Auriacos hic portat equus. natumque patremque.
 Hic decus invicti fratris & ora vides.
 Tres coiere Duces, & qua divisa beatos
 Efficiunt, uno in Principe mixta fluunt.
 Collige Roma tuos vario ductore triumphos,
 Imperii finis Tigris & Ister erunt.
 Promovit Fredericus iter. jam pugnat ad Indos.
 Ignotoque procul sidere bella gerit.
 Surgunt cum Phœbo tituli: cum mergitur ille,
 Occiduis victrix gloria surgit aquis.
 Horret Iber, miratur Arabs, fermdat Hydaspes,
 Istaque longinquus nomina Persa colit.
 Nec satis est pugnasse Ducem. respública felix
 Pacatæ laudem religionis habet.
 Libertas: secura domi, qua vicimus, inquit,
 Non tua sunt, Princeps, commoda. civis erunt.

In effigiem Nobiliss. viri

P E T R I H O O F T

Pratoris Goilandix & Satrapæ
Muydenfis.

Suspice, Belga, virum, tragico quo vate paratus
Cœpit & Arctoo scena sub axe loqui.
Gallia quem titulis, Batavus tot fascibus ornat,
Et dominum gaudet Muda præesse sibi.
Qui patrias scripsit Veneres. Cyprumque Gnidumque
Transtulit in terras, Amstela clare, tuas;
Sceptraque Borbonii vitamque & sata recenset,
Et tantum dictis grandibus implet opus.
At cum gesta leges nostris quoque bella sub oris,
Vittæque Nassovia regna ducesque manu:
Dic, illum qua nos facimus, sic scribere; tantû
Vt fuerit, reges succubuisse tibi.

In effigiem celeberrimi viri

GERARDI VOSSII.

Cerne Palatina, lector, miracula terra.
Quem suus haud una perficit arte labor.
Sufficit acta dies aliis, non sufficit illi.
A solida studiis tempora nocte petit.
Quid non exequitur scriptor? nos sponte fatemur,
Non alia scribi secula posse manu.
Et puer & juvenis chartis impalluit & vir,
Et nunc non alium se cupit esse se rex.

In effigiem Cl. viri & Medici
SAMVELIS COSTERI.

CVi toties molli recitata est fabula socco,
 Qui tragicum Batavo carmine scripsit epos;
 Serius adspicitur. vultumque Machaonis orbi
 Exhibet, & Cois legibus agra iuvat.
 Ista sales fundit gravitas, vindexque bonorum
 Arguto solos verberat ore malos.

In effigiem Nobiliss. viri
CONSTANT. HUGENII
 Equitis quinque liberis stipatam.

PIngeris, Hugeni, propriis permixtus Achivis,
 Parsque tui totum cingit amica patrem.
 Autor honorata sobolis circumspicis omnes.
 Dissimilesque tibi persimilesque vides.
 Splendida concordēs exornant atria fratres
 Quattuor, & vultu Tyndaris una suo.
 Hac thalami fortuna tui, & spes tota nepotum est.
 Hac doronum cingunt sidera quinque Iovem.
 Asideat matrona Iovi, perfecta tabella est.
 Mater ubi, soboles prostat & ipse pater.
 Non aliam, Hugeni, matrem, nec quare novercam,
 Ne lava adspiciat, quos negat esse suos.

In effigiem Clariss. viri
CLAVDII SALMASII.

GAllia quo nuper, jam sidere Leida superbit.
 Pralucet magnis artibus ista Tharos.
 Hac sunt perspecti, Lector, compendia mundi.
 Fronte sub hac Pallas prodigiosa latet.

Partim

*Partimur doctrinam alii. hic se tota recondit.
Immensosque habitat mens spaciofa lares.
Scribite scriptores. cui pagina scripta Solini est,
Iudice me, scripti circulus orbis erit.*

In effigiem

P E T R I V Æ N I I

Syndici Hagenfis, à filio sculptam.

T *Alem decrepita Batauum vixisse senecta
Vidimus & trepidis consuluisse reis.
Ha ruga sapuere Deo, patriaque, suisque.
Hac facie, Vani maxime, Zeuxis eras.
Non simplex est forma viro. Themidemque Fidemque,
Et non corrupti Nestoris ora vides.
Pingitur à nato genitor. res mira. parentis,
Qui genuit, facta est dextera lima sui.*

In effigiem

N I C O L A I C O P E R N I C I.

N *Atura novus iste faber fuit. athera, terras
Restituit magna cum ratione senex.
Quam calcamus humum, mediis suspendit in
Et Luna comites altius ire cupit. (astris)
Mercurius priscis migrat de sedibus. ipse
Immensi medium Cynthius orbis habet.
Hunc circum raptamur & omnis machina mundi.
Immotoque hominum quilibet igne calet.
Inversa est rerum facies. humana quid ultra
Mens queat? hic nostri terminus ingeni est.
Cuncta sibi constant, luces noctesque, minorque
Est labor, hoc caelos constituisse modo.
Confudit mundum Ptolomaeus gentibus. unus
Hic verum potuit reddere. quis potior?*

In effigiem

TYCHONIS BRAHE

Dani.

INcola terrarum summis habitavit in astris,
 Semideumque inter sidera vixit humi.
 Emensus Phœbi cursus Lunaque Iovisque
 Transtulit in terras astra Deosque suas.
 Utque oculis totum humanis exponat Olyrapum,
 Emula natura Sphæra reperta fuit.
 Qua terras, qua tecta Deum, fluctusque coercet.
 Et spacio mundum dat brevicore capi.
 Dic mihi, spectator, Tycho, qui supputat astra,
 Quisque locis pernox ordinat illa suis,
 Qui lapsus astrorum omnes signavit & ortus,
 Num meruit cœli Iupiter esse sui?

In effigiem

GVILIELMI IOH. BLÆV

Astrologi & typographi celeberrimi.

HIpparchos antiqua suos si predicat atas,
 Sofigenem Memphis religiosa colit:
 Cantaber Alphonso, Cimber Tychone superbit,
 Atque aliquid tanta Sarmata laudis habet:
 Cæsus hoc omne est Batavis, quem fulgida dudum
 Vrania lumen credidit esse suum,
 Et toties istis nixus cervicibus Atlas,
 Vestaque, quam tabula jam manus una gerit..
 Ere emitur parvo mundus, quis venditor? hic est.
 Hic minima docuit sidera puppe vehi;
 Portari Oceanum ratibus, portusque viasque,
 Littora, & immensis disita regna plagis.
 Navita, quid noctu gelidas inquiris in Arctos?
 In puppi ante oculos Arctos iterque patent.

In effigiem

SIMONIS EPISCOPII

exulis.

Quem tu Leida prius, Synodus mox ipsa loquentē
 Audiit, hoc vultu vivit Episcopus.
 Vivit & externis pendens sua lumina Gallis,
 Exoptat Patria tempora blanda sua.
 Tempora dant precium, rapiunt quoque tempora doctis,
 Ludit & in magnis fors malefana viris.
 Res levis exilium est, grande hoc: mens nescia pravi.
 Hac duce securus vixit ubique domi.

In effigiem

T R O M P I I

Archithalasi.

Adspece victoris vultus & praelia Trompi.
 Et cunctum rostris Belga tuere caput.
 Nos quoque Pompeios stantesque in puppe Ci-
 mones,
 Intrepidumque mari Timoleonta damus.
 Hic alia Salamine, alia stant Aulide classes,
 Atque alias alius poscit Iäson opes.
 Flamma furit, tabulata ruunt & transtra forique,
 Et mediis Cithyburum fluctibus ara tonant.
 Hostibus immixtus trucibus trux hostis inerrat.
 Nec nebula Hispanum dedecus atra tegit.
 Pro Batavo pugnant Zephyri, cælumque Deusque,
 Parvaque vis valido perniciofa Tago est.
 Classica Trompiadem celebrant, liturque tubaque,
 Nec moritura Ducum premia victor habet.
 Attilios hic, Roma, tuos, nos diximus illum,
 Briela cui patriam, Duna trophæa dedit.

In

In effigiem

ADRIANI SPIGELII

Medici & Anatomici apud Patavinos
celeberrimi.

Quem terris Bruxella dedit, Patavique Lycaum
 Obstupuit grandi Palladis ore loqui,
 Talis erat Veneto radians Spigelius auro,
 Talis erat, vivum quem volet ipsa salus:
 Exuviis latè nostris clarescit & extis.
 Materies fama fulgida sectus homo est.
 Hunc Italis Belgæ dedimus. novus iste Machaon.
 Luxit in Ausonio fax peregrina solo.
 Non querimus, Patres Veneti. nunc redditis illum.
 Inter scripta sibi frustra superstes agit.
 Emeruere Duces servato cive triumphum.
 Hic in dissecto cive disertus ovat.

In effigiem

ALBERTI BANNII

I. V. R. I. S. C. O. N. S. V. L. T. I.

& Musici summi.

Qui Themidem ad leges, cantum revocavit a
 artem
 Bannius, hoc vultu conspiciendus erat:
 Muta sonos numerat facies. cantare videntur
 Omnia, frons, oculi, dextera, labra, genæ.
 Sic reor: audiri Cherubinos inter & ipsos.
 Angelicos aliquid discere posse choros.
 Scilicet in verbis vis est inventa canenti.
 Hoc plus antiquis Musica nostra sapit.
 Lætitie dator in terris, cantillat in astris.
 Quoque homines olim, jam cænit ore Deum.

In Effigiem Serenissimæ Palatinorum
Principis

I V L I A N Æ L O Y S Æ,
matris Frederici, Electoris & Bohe-
miæ Regis.

A Vriaci soboles, titulis illustris avisque,
Magnorum genitrix suspicienda Ducum;
Exhibet hos vultus populis. Veneranda Loysa est.
Inque oculis princeps femina nomen habet.
In nato Regum thalamos suspexit & ostrum,
Sceptraque quæ dederat fors, violenta rapi.
Inconcussa malis, non fecit, sentiit hostes.
Imperii reëtrix relligiosa sui;
Immiscet Superis Fratres Bellona, suumque
A gemino robur vindice Belga capit.
Sed dum scepra thorosque rotat Fortuna ducesque;
Immotæ Princeps vim pietatis amat.

In effigiem

M A R I Æ,

Regis Britannorum Filix, uxoris Celsissimæ
Principis G V L I E L M I Auransio-
rum Principis.

P Rincipis hac Mariæ facies. sic filia Regis
Cernitur, & reges inclita spirat avos.
Auriaco jam nupta Duci, lux maxima Belgis
Emicat, & terris gaudet adesse suis.
rescit & in magnos adolescit Sponsa nepotes,
Nassoviosque dabit mater adulta Duces.
publica res amor est. sed regum ducere natas,
Non thalami res est sola, sed imperii.

In effigiem

MAXIMILIANI

Serenissimi Ducis Bavarix &c.

Quisquis in imperio leges, in legibus æquum
 Afferis, & cives moribus ipse facis,
 Suspice, quem spectas Bavarum. tot nomina re-
 Tot virtutum apices Maxmilianus habet. (Et)
 Irradiat priscos majorum gloria fæsces.
 Qui se jure ducem, plus ratione probat.
 Præluet titulis pietas, Regumque coronas,
 Sceptraque conjugis miscet avita suis.
 Bella gerit, gladiumque Aquilis impendit & Istro,
 Dum grave momentum Casaris esse putat.
 Et tamen hac pacis studiis se bella tubasque
 Tradere, si posset, vellet imago loqui.

In effigiem Celsi Principis

GVILIELMI,

FREDERICI ARAVSIORVM
 Principis Filii.

Quiprius imbellem thalamis induxit amorem,
 Cum data Nassovio regia Sponsa fuit,
 Cernitur his ipsis Princeps cataphractus
 armis.

Et patriis crescens moribus, illa quatit.
 Spirat avos patruosque Duces generosa Iuventus.
 Et patrem ante annos, noster Iulle, refers.
 Fortè etiam nova per Batavos tibi conditur Alba,
 Romanosque ex te Iuliadasque datis.

In effigiem

ELIZABETHÆ

Electoris Palatini & Regis Bohemix Filix.

Adspecte sceptrifera germen venerabile gentis,
 Cujus in innumeros purpura currit avos,
 Regnantis neptim Caroli. quam, Rege Bohemo
 Patre, Palatini nominis aula vehit.
 Irradiat pulchros majestas Cimbrica vultus,
 Totaque cognatum supputat Arctos ebur.
 Pinge tibi Tamesis Venerem, tu Rhene Minervam.
 Hac eadem pingi numina fronte volent.
 Pingite Castalidum veneranda exempla sororum,
 Fulgeat has inter Castalis illa deas.
 Si natale solum & possessum deficit ostrum,
 Hoc regale, suis posse carere focis.
 Sceptrorum satis una gerit, quæ sceptrâ meretur.
 Hoc quoque dissimulans, regnat Eliza magis.

In effigiem

ADOLPHI NASSOVII

Cæsaris.

Cæsaris augustum gessi diadema. mihi que
 Imperii septem vota dedere decus.
 Non tulit Austriacus, solioque excussit Adol-
 Et rapuit fasces ira furorque meos. (phum,
 steritas fuit ultra nefas: lux altera Iulii
 Alberto vidit cedere Nassovium.
 Altera lux Iulii, seris venientibus annis,
 Albertum vidit cedere Nassovio.

*Cum mediis Morinam ruerent hostilia campis.
Agmina & Austriaci succubuerunt duces.
Discite vos etiam scelere abstinuisse potentes.
En, notat admissi posthuma poena diem.*

In effigiem.

RENATI de CHALON,
Principis Auriaci.

Pro Carolo miles pugnasti Casare. mox te
Gallia pro Carolo succubuisse dolet.
Nassovium facis Auriacum, sobolique tuorum.
Auriaci donas sceptrum vetusta soli.
Magne, Renate, tuas iterat Chalonia laudes.
Dum vultus iterat terra Batava tuos.

In effigiem fortissimi Herois.

GISBERTI HOGENDORPI
Militum Tribuni & Moguntiae nuper
Gubernatoris.

Prusia quem Gothicis pugnans vidit in armis,
Et timuit rapido Sarmata vectus equo;
Cum multo madidum Gustavus sanguine corpus.
Crudaque bellacis cerneret ora viri;
Quem tua, magne Ducum, clades & funera, Tilli.
Per populos fama splendidiore vehunt;
Ipsa cui claros devicta Moguntia fasces
Tradidit & regni sceptrum verenda sui;
Talis Hogendorpi facies. sic cernitur orbi.
Talis Hyperboreas duxit in arma manus.
Obiice sic pictum castris hostilibus. ipsa
Caesareos. jam mox pellet imago. Duces.

In effigiem

ABRAHAMI DOMINICI

Leovvartii concionatoris. in Frisiiis
paludibus.

SI pingi possent pietas, facundia, cander,
Et non fucata religionis amor,
Hac species, hac forma foret. Leovvartius isto
In Frisiiis jamnunc cernitur ore suis.
Plura loquar. magni pandit mysteria Christi,
Oblitumque Dei fulminat in populum.
Quaque sibi privata putat, sunt carmina, Musa.
Quam vates gleba deteriore latet.
Nec satis est, Hebræa loqui. magis illud, amari.
Utque hominem fas sit vivere, posse loqui.
Hac, Abrahamæ, doces. mihi pro doctore tabella est.
Nam, quem non loquitur, spirat imago Deum.

In effigiem

CORNELII BOII

Advocati & poëtæ eximii.

Qui Themidi loquitur Phœbum, vatesq; tribunal
Concutit & trepidos asserit ore reos,
Talis Boyus agit. VValachrûm cui fluctus &
æquor,
Et patriam dulces dant Heliconis aqua.
xuvias hic vatis habes. nihil adspicis ultrâ.
Mentitur verum tota tabella virum.
ad Rhodopen, raptasque nurus Silonque pererra.
Non alibi Boyum cernere, Belga, potes.

In effigiem præstantissimæ Virginis
A P O L O N I Æ à V E E N,
 sculptam à fratre.

Sculpis Apollineam, frater germane, sororem.
 Et tamen hic nullam sculpis Apoloniæ.
 Sculpe oculos, exsculpe manus, exsculpe capillos,
 Hoc, quod dextra nequit sculpere, Apolonia est.

In effigiem & obitum
EVERHARDI vander SCHEVREN,
 Jurisc. & Advocati Ultrajectini.

Suspice, quem pacis studiis secrevit alumnum
 Illa reis nimum litigiosa Themis.
 Maluit arbitrio dirimi, quam jure, querelas.
 Et facilis stricto prætulit æqua foro.
 Dum trahit invisas Minois Curia causas,
 Abrumpit lentis jurgia grata togis:
 Nunc Themidis nunc juris habes placidissima, Schevren
 Præmia & athereo judice salvus abis.
 Quique boni civis partes patronus obisti,
 Post obitum Superis desinus esse reus.

In effigiem
M. ZVERII BOXHORNII

Auspice Palladii vultum spectator ephēbi,
 Claraque facundis vocibus ora stupe.
 Ipsa senum velox sapientia prævenit annos.
 Et spatiis ætas fallitur acta suis.
 Vir loquitur, scribitque senex vernante juvena,
 Et Satyra mores liberiore notat.

*In Batavis prætecta sapit. sub sidere nostro
Pene puer fatur mascula verba Cato.
Pinguitur imberbis, qualem se pingit Apollo.
Quantum est, ipsa etiam fronte referre Deos.*

In effigiem Nobiliss. viri

TH. GRASWINCHELII

Eq. Fisci Holl. Advocati.

A *Dispice, non quem Cirrha dedit, sed Belgica va-
Cui sacrum ætherea Phocide fluxit epos. (tem.
Principis Hebrai numeros & verba disertus
Fatur, & ad Latii pleetra Sionis opus.
Palladis augustas implet Sapiencia chartas,
Gorgoneasque timet livor & ira minas:
Regia seu pulchris majestas scribitur ausis,
Seu Veneti sedes imperiosa soli.
Publica cum dubias aperit facundia causas,
Isto Mercurium credimus ore loqui.
Ipsa dedit Nemesis gladios, Astræa bilancem,
Et Batavum tali vindice jura valent.
Cingitur his patria famulans insignibus atas,
Et Superos gaudet conciliasse sibi.
Desine pro rostris mirari, Belga, loquentem.
Cum tot numinibus rem Theodorus habet.*

In effigiem Clariss. Rotterod. Ecclesiastæ
& Medici

FRANCISCI LANSBERGII.

C *Ernitur elinguis, cujus facundia crues
Attonitos tenuit, Rottera, sape tuos.
Cernitur exanimis, vitam qui reddidit agris.
Et celeres jussit tardius ire dies.*

Virtutum tuba, cœlestis præceptor honesti.

*Maxima quo timuit Roma loquente loqui.
Cernitur imbellis, qui fratrum bella vetabat.*

Et pacis rupto federe suavit opus.

*Lansbergi, sanare animas & corpora noras,
Et gemina nobis causa salutis eras.*

Sic totus tibi debet homo. Te vindice nostræ,

Vna homini sospes pars fuit, una Deo.

In effigiem Reverendi viri

P. S Y L V I I,

Amstelodamensium Ecclesiastæ.

C*Vjus adorandum docuit facundia Christam,
Et populis veram pandit ad astra viam,
Talis erat Sylvi facies. audivimus illum
Amsteliis isto civibus ore loqui.*

*Hoc Frisii præcepta dedit. pietasque sub illo,
Religioque diu vindice tuta stetit.*

Praluxit veneranda suis virtutibus ætas.

Erudiitque ipsos fessa senecta senes.

Simplicitatis amans fucum contempsit honesti.

Nec sola voluit fronte placere bonis.

Sic statuit: Iesum vita meliore doceri

Rectius & vocum fulmina posse minus.

Amstela, sis memor extincti. qui condidit urbem

Moribus, hanc etiam post sua fata docet.

In effigiem Reverendi viri

GERARDI ANSLO

Theologi.

Q*ui patria mores & perdit a secula damnat,
Innocua fretus religione senex,
Qui mundum meliore volet splendescere vultus
Et Christum studio servidior sequi;*

Cedi

*Cedit in exemplum Batavis. sic pingitur Anflo,
Sic pietas vultus exhibet ipsa suos.
Vt si fortè loqui cesset grandæva senectus,
Ad populum præsens possit imago loqui.*

In effigiem Clarissimi viri

IOHAN. WTENBOGARDI
tum exulis.

Q*Vem pietas cælo, rerum prudentia terris,
Tutaque commendat simplicitate fides :
Cujus Arausiacis tonuit facundia templis,
Et potuit lituos inter & arma loqui;
Hic silet, atque aliqua præbet se parte videndum,
Vt totum cupias posse videre virum.*

In locum Anatomicum recens

A M S T E L O D A M I
exstructum.

Q*Vi vivi nocuere, mali, post funera prosunt,
Et petit ex ipsa commoda morte Salus.
Exuvia sine voce docent. & mortua quamvis
Frustra, vetant ista nos ratione mori.
Hic loquitur nobis docti facundia Tulpi,
Dum secat artificii lurida membra manu.
Auditor te disce. & dum per singula vadis,
Crede vel in minima parte latere Deum.*

I N N V P T I A S

Spectatissimi viri,

NICOLAI PANCRASII,

Et lectissimæ Virginis

PETRONELLÆ de VVAERT.

Perdiderat sacros feralis flamma penates,
 Istaque Vulcani damna furentis erant.
 Spectabant mœsti miseranda incendia cives,
 Quique steterè diu, disperere Lares:
 Tunc Cithæraa, sui furii offensa mariti,
 Accendit Paphias officiosa faces.
 Si flammis, ait, ille suis veneranda perusit
 Culmina & in summos saviit igne Deos,
 Conjugis officium est, tantos lenire dolores,
 Conjugis est, alius ignibus esse bonam.
 Non mea crudeles sanctis penetralibus ignes
 Inferet aut Superùm subruet ira domos.
 Mitius ingenium est Veneri. tu tela, Cupido,
 Suffice, tu tædæ porrige, Nate, meas.
 Flagrent his facibus soboles magnique penates
 Consulis & totam, flamma, perure domum.
 Vrat Amor jam Pancrasium. dum consulit Urbis
 Et civi Genitor se ratione probat,
 Exemploque regit; victrix Erycina triumpho,
 Et, non invito Consule, lata loquor.
 Ardet Sponsa meis, populo gaudente, favillis,
 Et facili Sponsum blanda calore fovet,
 Non hæc attonitos reddent incendia cives,
 Plaudit ad has ipsas urbs spaciosa faces.
 Scilicet his poterit facibus flammisque renasci
 Consul & à sera posteritate coli.
 Vitalis Fax ista patri matrique nepotes,
 Et generi vestro nomina digna dabit.

Sic non, Sponsa, tibi Sponsum, sed civibus optas,
 Amstelisque parens vis peperisse tuis,
 Sic dum, Sponse, tuis amplexibus abditur uxor,
 Ardet inoffensis publica causa focus.
 Has, Cives, has, Sponse, cave restinguere flammæ,
 Non opus hic gelidis, Amstela roster, aquis.
 Ignibus his flagrate diu. sperataque vobis
 Et patriæ & patri commoda flamma ferat.

In Maximi Viri

PHILOMUSI

MVSAS IUVENILES.

ITala gens, Batavos quæ quondam Martia fratres
 Imperiique tui socios erecta vocasti ;
 Iam Batavos vatum socios fratresque tuorum,
 Post tot secla, voca. Cirrha concludimur una,
 Pegaseisque simul populi conspergimur undis,
 Et Phæbi communis amor nunc incitat acrem
 Ausoniam, nunc vult Musis adsuescere Belgam,
 Dum Latios Arctoa vehunt præconia patres,
 Nostraque Senensi applaudit fiducia vati.
 Illustris Philomuse, tuæ generosa loquela
 Verba placent ; seu per grandes augusta cothurnos
 Sensa rapis, lenique elegos diffundit ab ore
 Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
 Vectus honoratam compellat purpura Romam,
 Et magnis fatur patribus, patrumque cathedræ
 Annuit, & summis Vrbanum destinat astris.
 Trisca superstitio, venerandi nescia Christi,
 Infames tonat ore Ioves, Venerisque profanus
 Perstreptit illecebris Helicon, mentitaque multum
 Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
 Et lethi calcare domos. Hoc sanctior ævo
 Nascitur Aonia felix opulentia venæ,

Et gaudet meliora loqui. non fabula vate
 Priamides canitur, fletque insanus Elise
 Aeneaque furor, vel versa in corpora forma.
 Longe alios vultus Italiam sapientia terris
 Exhibet, & totum pietas facit ipsa poetam;
 Canaque religio, Clariis dum splendida fulget
 Artibus, atque alte Phœbeos imbibit ignes,
 Sacrosancta canit, solumque in carmine mutat
 Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.

Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatum Lucina parens, sua flumina large
 Castali fudere lacus, risere Camœna,
 Et tenera cœpere hederam pratexere fronti,
 Et melius posthac nobis promittere carmen;
 Mirata puerile decus, lususque iuventa,
 Et consummati roburque & numen ephebi.
 Legi grandis epos Bembæ: placuere furores
 Nangerii, Strossaque patris, magnique Maronis
 Emula Sinceri rabies. post illa, labantes
 Restituis, Philomuse, Deas, patriaque poeta
 Infers immortalæ jubar. Tibi sufficit una
 Ad famam validis animosa Tragedia nervis,
 Et fatum, Pompeje, tuum. quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillam,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, & si non armis, ratione triumphat.
 Hæc te scena dabit seculo. quantum illa meretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpita scandis
 Itala & orchestram conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decussumque caput Roma. quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, seædoque Quirites
 Servitio sensere suæ dispendia culpa,
 Et siccas acuit Bruti vindicta feroces.

*Magne vir, his olim cœptis agnoscimus omnes
 Ingenii momenta tui, juvenisque virile
 Condix opus, tragicoque exurgis clare theatro.
 Dic juvenes Musas, quas mecum dicis adultas,
 Phœbe pater, senique graves prævertere curas.
 Hæc ævi fors lata mei est, spectare potentum
 Carmina Pieriasque faces. nunc esse beatam
 Auguror Italiam, cum te Respublica vatens
 Repperit, & grandi rerum prudentia causæ
 Applicat, & tali vult sub rectore pacisci,
 Bellorumque truces furias componis Apollo.*

Æ N I G M A T A.

Liber.

Magna mihi rerum vis est, vis maxima vocum,
 Et tamen hic vili venditur ære labor.
 Ignarus doceo, credor sine voce magister.
 Cum profum, taceo : non sapiens, sapio.
 Sapius exuror, dominis peccantibus, insons
 Victima, nec culpæ conscius ipse mea.
 Vestior exuviis, vinclis constringor ahenis,
 Et tandem tineis vermibus esca teror.

Eadem vox.

Integra si fuerim, potero placuisse Latinis,
 a Principium tollas, displiceam Batavis.
 a Iber.

Farcimen.

Tota mihi teretem mentitur forma cylindrum,
 Et fata in medio sus mihi ventre latet.
 Quam me Belga colit, tam me fastidit Apella;
 Heu quam dissimili spernor amorque fide!
 Non mihi supplicium, non mors decernitur una.
 Mergor aquis, flammis torreo, ore voror.

Osculum.

Prima mihi lepidis blanditur portio dictis,
 Posterior fœdo vilis odore mihi est.
 Prima trahit vitæ causas, exhibilat illas
 Ultima. (crede) fuit, qui caret alterutro.

Colus.

Cingit lana caput, contortaque viscera corpus,
 Parte mei moveor, parte quiesco mei.
 Quos sine me nudos paupertas detegit artus,
 Hos opibus per me dextera sulta tegit.
 Lingua, manus, digiti, factò glomerantur in uno:
 Decedens capiti gloria finit opus.

Ocrea.

Hoc decus, hos habitus prisca petiisti Achivi,
 Maonidaque meo nomine charta tumet.
 Bos, vitulusque sui, qua carpsisti gramina, calco:
 Et premo, qua timui, colla minacis equi.
 Me fastus documenta sui cupit esse Batavus,
 Et Martis propriam nunc studiosus amat.

Pluteus.

Qua fueram duris infesta bipennibus ilex,
 Nunc domini custos abdita seruo mei.
 In me demorso vates sacer ore recumbit,
 Ingenique sagax expedit ausa sui.
 Aonidum me lassat opus. laus unica nobis,
 Doctorum celebres sustinuisse manus.

Navis.

In natat Oceano; cœlo spectatur in ipso:
 Ventre premit laxo carula, dente vadum.
 Rostratas meruit bellis infracta coronas;
 Et spoliū è diti Colchide grande tulit.

*a Tolle caput, volitat ; b sublato ventre tyrannis
Annuit ; audaces c tota pererrat aquas.*

a avis. b vis. c navis.

Bubo.

Inguina sollicitat ; miserosque exasperat artus,
Cecropiâque frequens visus in urbe fuit.

*Ægida depingit : doctis insignia præbet :
Stulticiâ pariter symbolon, & Sophia.*

Impatiens Phœbi, mundo ludibria debet:

b Nominibusque simul terret, & c omnibus.

a Bubo tumoris est species apud Medicos.

b p̄. c Statius : Feralia bubo Damna canens.

Curro.

Dividor, & membro Sapiencia crescit ab a uno:

b Irato reliquum frendeat ore canis.

a cur quærendi est adverbium.

b ç, canina littera est.

Portus.

Adspectio Solem a mutulus, b navalia totus,

Sola potest lasum flectere c cauda Iovem.

a ortus, b portus, c thus.

Ovis.

ME Graii petiere duces : mactavit Apella :

Et toties Superis victima grata sui.

Muta Redemptorem refero : sine crimine, eun-

Prata meis resonant templaque nominibus. (dem.

Mille meas Siculo Corydon in monte sorores ;

Ducit, & ingenium simplicitate probat.

Exuviis nitet aula meis : quid stercora damnas ?

Stercora delictis sunt mea mixta tuis.

Annu-

Annulus.

Optima forma mea est, Megara laudata magistro.
 Principium passim, finis ubique mihi.
 Fulgeo, claudo, premo, medeor, promitto, coronas,
 Gestor, cador, amor, do capioque fidem.

Currus.

Traximus Hippolytum, distraximus Hectora
 magnum:
 Et belli quondam pars scelerata fui.
 Falcatum me Persa cupit: sine falce Batavus,
 Sustinui stantes altius a Æmilios.
 Persephonen rapui: scindant vada cærule puppes,
 In Batavis etiam pontus b arena mihi est.
 a stantes in curribus Æmilianos.
 b notatur currus velifer Principis Mauritiï.

Penna.

Aeris quondam volitans in nubibus hæsit,
 Et refluxis eadem viva nata vit aquis.
 Magnificas procerum decorat, sed mortua, mensas,
 Et tremulam summo vertice Teuto quatit.
 Præteritos reddit, præsentis prorogat annos,
 Invidiam seri temporis una demat.
 Absenti loquitur, ledit rostrata, juvat que:
 Dumque aliis vitam scenerat, ipsa caret.

Sus.

Mætatur Cereri, a Romanaque federa firmat,
 Arcadibus multum culta, b perosa Phæ-
 rum.

a Virg. Cæsa iungebant federa porca.
 b Sus Ægyptiis abominationi erat.

*Sordet c gemma, rosa: d capiti si littera desit,
Grajugenis fiet, quod fuit Ausonius.*

- c Proverbium est sacrum: Margaritas non esse
projiciendas porcis.
- d ὅς Græcis idem, quod Latinis sus.

Pileus.

M Egaudet pugnax capiti circumdare a Sparta.
Gracia me testem nobilitatis habet.

b Libertas per me Latia portenditur urbi:

c Istaque Romanus premia servus amat.

Me Brutus, me Galba suo spectavit in are:

Ipse meum vindex pugio fulcit onus.

a Lacones pileati pugnabant.

b patet ex Bruti numismatis.

c servi manumissi Imperatoris triumphantis
currum pileati sequebantur.

Venter.

O Pprobrium Crete: tenitrus domus: abditæ
vite

Regia: b Menmenî fabula; meta gula.

a Κρήτες ἀεὶ ψούσαι, κατὰ Ἰνεία, γαστέρας
ἀργαί.

b Mennenius orator Romanus fabula de Ventre
populum Romanum in urbem revocabat.

Manus.

N Oxia sum, si bella geram: a si proluor, insons:

b Viribus, c auxilio, d religione probor.

a Gestus abluendarum manuum innocentiae
signum erat. Deuter. cap. 21.

b Manus pro robore & potentia sumitur.

c Hinc proverbium, manus manum fricat. & apud
Græcos, τὴν χεῖρα ἐπιβάλλει, manum ad-
movere.

d Multa Iovem manibus supplex orasse supinis.
Virgil.

Osculo

*Oscula do supplex: mihi me permiscet Achates,
e Rhetoribus laxor, claudor Aristoteli.*

*e Zeno Rhetoricam palmæ, Logicam pugno
comparabat.*

Barba.

Q *Vid Thetis ipsa Iovi? b Cynico nonaria vellit?
Quaque virum pariter res facit, atque
c caprum?*

*a Apud Homerum Iliad. α. Thetis Iovi barbam
vellicat.*

*b Persius: Si Cynico barbam petulans nonaria
vellat. c Lucretius barbigeras capellas vocat.*

Aqua.

M *E sitiens vates; me torrida prata biberunt.*

a Pindarica serio barbita primaæ lyra.

Credor Aristoteli pars corporis; b omne Tha-

c Sto, moveor: Tiphyn stans fero, mota ratem. (leti.

a Ἀΐσον ὑδὴ ὕδωρ.

*b Thales Milesius omnia ex aqua constare di-
cebat. c Glacie confricta.*

Toga.

P *Er me Grajugenū populis discernitur a Auson,
b Bilbicus raram me volet esse sibi.*

*c Arma odi, terrensq; sagum: d peto candida fa-
Pulla rogam, latum pura e tyrociniū. (scet.*

a Romani togati, Græci palliati incedebant.

b Martialis: Lis nunquam, toga rara.

c Cedant arma togæ.

*d Toga candida induebantur, qui magistratum
ambiebant. unde Candidati dicti.*

*e Puram togam induebant tyrones forenses, ipso
tyrocini die. Lucan. lib. 7. Pura venerabilis
æque, Quam currus ornante toga.*

Zona.

Zona.

- V**irginitas dilecta mihi est; vinculumque jugale.
 b Templum mihi mediâ Cecropis urbe patent.
 Ætheris immensos etiam destermino tractus.
 At, me qui sociam perdidit, c Irus erit.
- a Homerus: Ἀῦξ' ἢ παρθενίῳ ζώνῳ.
 Catullus: Qui zonam solvit diu ligatam.
 b Athenis fanum fuit Solvizoniæ Dianæ sacrū.
 vid. Apollonium Argon.
 c Ibit eò quo vis qui zonam perdidit. Horat.

Adamas.

- D**ivites mea grata mihi est: damnatur amica.
 Si libeat, a verbum, mox quoque b nomen
 a amas. b adamas. (ere.)

Leo.

- A**rsionias traxi, populo spectante, quadrigas,
 b Pelidaque meus vultus & ira fuit.
 c Partem hominum apposuit stomacho pater
 ipse Prometheus,
 d Indomitusque licet, parco tamen domitis.
- a Antonius leonibus triumphavit.
 b Hom. de Achille: Λέων δ' ὠς ἀγέει & οἶδεν.
 c Horat. Infani leonis Vim stomacho apposuisse
 nostro.
 d Ovid. Corpora magnanimo satis est prostrasse
 leoni.

Marmor.

- I**am a Superos adspicit ovans: jam b tartara lu-
 gens
 Respicit, objectis triste cadaveribus.

a colossos marmoreos intellige.

b marmora sepulchralia.

Sæpius

*Sapius c illachrymat, d lachrymis sed flexile nullis.
Dant Ligures, nescit Belgica, Roma colit.*

*c Etiam nunc marmora plorant. Ovid.
d Ad surdum lachrymas nequicquam emittere
marmor.*

Tabacum.

Non bibor, & bibor, & populo sum potus, &
haud sum.

Mandor ab Occiduis, nec tamen esca sui.

Cum bibor, ipsa sitis crescit. sum victima vulgi.

Torqueor, incidor, torreo, uror idem.

Consedere viri, & conspecto munere Divum,

Qualibet exitio est dextra reperta meo.

Pars in frustra secant, pars igni humentia siccant

Corpora, pars flammam admovet, atque faces.

Otia qui fugiunt, in nobis otia perdunt,

Et magnâ peragunt sedulitate nihil.

Quo capior, perdor. quo claudor, pellor ab ore,

Nosraque mox diffat fercula, quisquis amat.

Qua mihi, qua nitidos aperis, matrona, penates,

Pramia tam clari sputa laboris habe.

Canis.

Prapositus Laribus, Roma Capitolia Gallis

Prodidit, & facti crimina morte luit.

Hunc Cynici coluere patres. miraris? a acutis

Cum verum toties colligat ille modis?

Littera vesanum testabitur una b furorem:

Signaque qui c fidei, nulla pudoris, habet.

a Vide Liptium in epistola de Canibus.

b R.

c Canis, fidei & impudentiæ symbolum.

Afinus.

PArte mei quidam Phrygios supereminet omnes,
Solaque litigium corporis umbra parit.

Vapulo, contemnor, nec, cui contemnimur, à me.

Disidet, ingenio proximus ille meo est.

Auriculas nostras quis non habet? accipe sacrum

a Phœbe tibi, vel me sume b Priape tibi.

Si stolidum plebs esse putat; cur turgida quaso

Doctorum nostris scrinia sunt c titulis?

Si vocat ignavum: cur lassant tergora merces?

d Nec statuam spernit Martia Roma meam?

a Τέρπες (εὐλιπυργεὶ Φοῖβον ὄνοσφραγίαι,
Exhilarant Phœbum pingues epulæ ex afino.

b Etiam Priapo sacer afinus.

c De Afino scripsit Apuleius, aliique.

d Vide Pier. in Hieroglyphicis.

Nasus.

CEsar gibbosum, a Cynicus me ostentat aduncū,
Et vates de me nomina grandis habet.

Hac qui parte valent, credam' magis esse b sa-

Emunctum quisquis me volet, ille sapit. (gaces.

a Proverbium, naso aliquem suspendere, pro
irridere Persius;

Callidus excusso populum suspendere naso.

b Hominem acri iudicio præditum dicimus
emunctæ esse natis, & apud Oneirocritas,
qui se magno naso per somnium viderit,
magna in rebus agendis prudentia & sagaci-
tate fore promittitur.

Lingua.

Quam a noceo, quam profum eadem! sum pessima rerum,

a Anacharsis rogatus, quid esset in homine pessimum, quidque optimum, Lingua, respondit.

Opti-

Optimaque : b *Aufonio pulsa, recepta solo.*
Mercurio sum sacra deo, Samiusque magister
Alligat imperio tempora nostra suo.

c *Fulvia, quid fodis exanimem? manet illa superstes;*
Suspendis rostris dedecus ipsa tuum.

b *Rhetores Romæ aliquando prohibiti sunt*
aperire ludum.

c *Fulvia Antonii uxor exsectam Ciceronis lin-*
guam acu perfodisse perhibetur, & rostris
affixisse.

Oculus.

N *Omina lascivo placuerunt nostra Catullo,*
Nomine laudatur virgo puerque meo.
Si vivam, pateo; moriar, si claudar. a A' ἤννη
Me glaucum, b nigrum Graja puella velit.

a *Γλαυκῶπις Ἀθλῶνη.*

b *Apud Græcos in precio erant nigris oculis*
præditæ.

Quercus.

a **A** *Vgusti stetit ante fores interfit a lauris,*
b Signaque servati splendida civis habet.
Triptolemus latis illam mutavit aristas;
Quique hominum fuerat, jam cibus ille suum est.

a *Ovid. Postibus Augustis eadem fidissima custos*
Antè fores stabis, mediamque tuebere quercum.

b *Coronacivica ob cives servatos è quercu erat.*

c *Virgil. Triptolemus pingui glandem mutavit arista*

Lepus.

Q *Vot timidum vexant a Hecuba, lassantque su-*
gacem,
Exspacior propriis dum ποδὲς ὠκὺς ἀγρί-
a canes. Hecubam enim in canem mutatam fin-
gunt poëtæ.

Me comedat Marcus, formosum Gellia dicet :

Quin pulpamento discet amare meo.

b Martialis: Si quando leporem mittis mihi,
Gellia, mandas,

Formosus septem, Marce, diebus eris. &c.

c Pulpamento vis effœmiandi inesse creditur.

Terentius: Tute lepus es, & pulpamentum
quæris ?

Vulpes.

M *E fecit natura vaftram, sed fabula Davum :*

Cauda Philistæos depopulatur agros.

Nostra leonina si jungas tergora pelli,

Qua nequirit virtus, perficit illa dolus.

Corvus.

I *Mpatiens sobolis, b venturos nunciat imbres,*

c Scenæque sub tali tristia voce vocet.

d Hæc quoq; Romanus non spernat nomina ductor.

Barbara vox quamvis, ingeniosa e gula est.

a Corvi pullos suos, si quando volandi potestatem
affecuti fuerunt, nido expellere dicuntur.

b Corvus imbrium augurium habet.

c Proverbium apud Græcos Comicos usitatissimum,
Εὐς ἠόρατος.

d Messala Corvinus.

e Refert Plutarchus, corvos, si quando in urnas
immissis capitibus aquam sorbillare nequeunt,
lapillos conquirere, iisque in urnam in-
jectis, assurgente aquâ, sitim explere.

Capra.

C *Vm mihi sint similes Satyri, Panesq;, quid unus*

a Apolus absimilem se dolet esse mihi ?

a locus est Theocriti.

Apolus inscendi videat si quando capellam,

Liquitur obrutu, quod non caper ipse creatus.

*Cur sculpor priscis b Augusto Casare nummis?
Cum mactor c Baccho, diligor una d Iovi?*

- b Augustus sub Capricorno natus nummos argenteos excudi iussit cum capricorni imagine.
c Capra Baccho immolabatur, quia vitibus noxia.
d Iovem à capra nutritum Poëtæ fabulantur.*

Mola.

B *Rachia spirantes lassant immania Cauri,
Primaque sum mensa, prima ministra gula.
Ala alam festina premit, paribusque rotata
Viribus, antevenit nulla, priorque gradu est.
Quid procul intentos arces industria fures?
Hæc domus, hæc domino regia fure patet.*

Olor.

A *Dspice a fatidicum, quin me mirare b poëtam:
Ad vada Maandri cum cano dulce melos.
Induit ipse meos Orpheus & Flaccus honores,
c Gaudet & augurio navita sæpè meo.
Quin ego purpureis frenatus colla capistris,
d Lascivam Venerem per loca jussa traho.
e Candida decrepita similis mihi forma senectæ est.
Sed dubito, num sit Lesbia candidior.*

- a ob præfagia mortis.
b Notum, poëtas cygni symbolo & appellatione significari.
c Auguria lege apud Virgil. lib. I. Æneid. & Cæciliium Galcag. lib. de naut.
d Fingunt poëtæ Veneris curram à cygnis trahi.
e Ovid. Iam mea cygneas imitantur tempora plumas,
Inficit & nigras alba senectæ comas.*

Pavo.

D Eformis pedibus, plumis formosior, Irin
 Emulor, & a Samia sum sacer usque Dea.
 Cum gradior, quid me dicis matrona superbam?

Non gressus formæ convenit iste tue.

Cum gradior, quid iniqua pedes virguncula damnas?

Si mihi pes, sordent vultus & ora tibi.

a Pavo Iunoni sacer.

Gallus.

A Vroram clarâ consuetus voce vocare,
 Post sua gavisus praelia victor ovat.

Non capiti crista, pedibus calcaria desunt.

Sola gula rabies a non finit esse virum.

Non valeant ipsi contra me stare b leones,

Illicet infamis sed meminere fuga.

a solent enim castrari, ut pinguescant, in gulæ gratiam.

b Ad cantum galli fugit leo.

Loca Bataviæ, unde cæspes eruitur.

D Ic, quibus in terris pereunt sua rura colonis,

Ipsaque concepto fomite flagrat humus?

Et mox effossi veſtantur navibus agri,

Naiadesque natant nunc, ubi Vesta stetit?

Cuculus.

D Mnia cum a timeam, b sociis cum ridear, ecce,

Credor c adulterio spurcior esse meo.

Tempora verna fero, repetitaq; carmina canto.

Quid rides? similis tu quoque fortè mihi es.

a Cuculus avium timidissimus.

b ludibrium debet avibus & hominibus.

c Adulteræ uxoris maritum cuculum vocamus.

a a

Cicada.

Cicada.

SI cythis pascuntur apes, ego victito rore.
 Et mea, si dubitas, carmina Thyrsis amat.
 Thyrsi Musa placet, soli nocitura magistra;
 Vatibus hæc merces debita, certa fames.

Anas.

TOta nato; b sine fronte, natas; c inversa mē-
 deri
 Te volo: d pluralis, sed sine fronte, strepit.
 e Lamda facit Lanas, f latrantum murmura ranas.
 Adde g suem Argolicam, pars mea nasus erit.
 a anas b nas c sana d nates e addel, erit lanas.
 f præfige litteram caninam. g ad syllabam nas,
 adde es, erit nasus.

Culter.

PArs bove, sed stricto constat pars altera ferro.
 Totus taurinis abditur exuviis.
 Non uno nocet ille modo, pungitque, secatque,
 Istaque ruricolam postulat arma furor.

Formica.

ADspice secundis inimicum mesibus hostem,
 Et piger exemplum sedulitatis habe.
 a Agricolis pluviā, b savo mala fata Nerone
 Nunciat, at c diti prosperiora Mida.
 d Si pennata volet, Veneri jam prompta medetur.
 Credimus hoc nasci semine Myrmidonas?
 a Vide Suetonium in Nerone.
 b Midæ dormienti formicæ in os tritici gran-
 congersere, ex quo ditissimū fore prædictū est
 c Satyriasin excitare creduntur formicæ alate
 Galenus in libro secretor.
 d Nota est fabula de formicis in homines muta-
 tis. hinc ἀπὸ τῆς μυρμηκῶν Μυρμιδόνων
 ἐκλήθησαν.

Culex.

QValia terribili resonant fera classica cantu,
 Terrificos edit a buccina nostra sonos.
 Sum pecudum custos, somni gravis hostis, & otî,
 Et propero, noctu quo properabit amans.
 Labra, manus, oculos, & eburnea colla pererro,
 Quin magis abstrusa parte latere velim.
 Meque aliquis poterit longè sentire volantem.
 Hei mihi, dum lumen depereo, pereo.

a Martialis lib. 8. Epigram. de phialâ : Illa potest culicem longè sentire volantem, &c.

Pediculus.

a **G**Raculus interitu : pedibus sed gloriâ Auson.
 Quaq; animi domus est, est domus illa mihi.
 Ut vigilent homines, vigilo : sum filius otî.
 Corporaque infesto regia dentè neco.
 Dum capior, perdo; dum non capior, tibi servor :
 Ferculaque antiquis præbeo phtheirophagis.
 b Pignora cur nasci vobis invisa doletis ?
 Nascitur è quorum corpore tale pecus.

a Græcis φθείρ, à φθείρω, corrumpo.

b Aristippus, causante quodam, quod filium, quasi non ex se natum projiceret : An vero, inquit, ignoramus, & pituitam & pediculos gigni, quæ tamen, ut inutilia, quam longissimè projicimus. Laertius in vita Aristippi.

Papilio.

Non hanc bruma rigens, sed torrida conspicit
 astra,
 Candidulamque, licet stercore surgat, avem.
 Mellificis infesta apibus fit præda juvena
 Ludicra, dum toto clauditur à petaso.

a Columella papilionem apibus exitio esse scribit lib. 9. cap. 14.

b *Cur celerem Cancris chelis, Auguste, moraris?*
Præcipiti gaudent sceptrâ ducesque mora.

b Augustus Cæsar pro symbolo habuit papilionem, cancri marini chelis prehensum, ut ostenderet, Principibus convenire lentam festinationem.

Concha.

Non animal, non planta vocor, vicinior illi.
 Tardigradam mediis testa moratur aquis.
 Me legis Oceani spoliûm a dux magne Quiritum,
 Nereidesque ista personuere tuba.

Officiûm mirare duplex: do fercula mensis,
 Exuvia'sque petit spurca latrina meas.

a Caligula.

Grus.

a **M**E Palamedis avem: me natam Strymonespecta.
 Cui gula mandenti gaudia longa facit.

Occurrit parvis nobis bellator in armis.

Doctaque litterulas ordine penna facit.

Me veniente solâ sulcos inducit arator,

Me fugiente ferox frigora portat hyems.

Ibycus ut perit, veni justissimus ultor.

Discitur exemplo cura fidesque meo.

a Vide Lucanum lib. 5.

Bombyx.

PEnè nihil fueram: jam longum tendor in orbem:
 Nunc eo: mox pennâ liberiore volo.

Iam lateo tectis: mox rursus liberor iisdem:

Nunc dapibus potior: nunc dapibus careo.

Iam piger incedo lentè: jam flâ laboro:

Iam Veneris posco gaudia: jam fugio.

Vixi, & quem dederat cursum natura, peregi.

Fataque dum subeo plurima, sponte necor.

Quodque

*Quodque prius fueram, rursus dissolvor in ovum
Principio fini conveniente suo.*

In librum clarissimi viri

IOHANNIS BEVEROVICII

de Calculo vesicæ & renum.

T*Raximus è saxis rigida primordia vita,
Istaque nascendi semina Pyrrha dedit.
Hinc documenta damus, qua simus origine nati,
Et praefractum aliquid quilibet intus habet.
Quid mirum! occultis rigeant si viscera saxis,
Et medio lateat plurima ventre silex.
Principiis duris nati, succrescimus iisdem,
Suppliciumque ferox mens truculenta parat.
Non satis est vitius irasci sidera. de se
Ipse capit pœnam, qui sibi peccat, homo.
Dic lapides, Beverovici, describe lapillos.
Dic quibus hos gignat flamma calorque locis.
Forte malis poteris tantis, vir docte, mederi
Et minus à medica saviet arte malum.
At lapides causasque simul tunc crede repelli,
Cum sibi peccator desinet esse lapis.*

In picturam

SANDRARTII,

qua Iesum Servatorem, Annam, Mariam,
Ioannem & Iosephum exhibebat
Electrici Bavarix.

S*ublimis Bavarum Princeps, qua lumina coram
Cernis, adorando chara fuere Deo.
Hos vultus exemplar habes sanctique bonique.
Grandis ubi socia Filia matre sedet.*

*Hic Annam Mariamque vides, tua nomina, qua nunc
 Proxima nominibus stant speciosa piis.
 Confidet has inter matres venerandus Ioseph,
 Et tacita versat mente salutis opus.
 Adspice, ut impositum gremio tibi monstret Iesum,
 Prævius ille gravi religione puer.
 His ducibus, magna Electrix, dum vivis, honestum
 Credimus hæc oculis exposuisse tuis.*

Ad Nobilissimum virum

**D. GODEFRIDVM
 HAESTRECHTIVM,**
 à nephreticis doloribus convalescentem.

H Vmani generis genitor, tot prima virorum
 Materies, vati creditur esse Lapis.
 Deucalion post terga mares, sed Pyrrha puellas
 Iecit, & è saxis gens mala nata sumus.
 Non hæc, Haestrecht, nos fallit fabula, verum
 Fabula quos lapides finxerat, esse reor.
 Moribus, ingenio praduri nascimur, & nos
 Virtutum indociles arguit iste Lapis.
 Corpora si spectes, latitant hic saxa, dolensque
 Exemplo poterit quilibet esse tuo.
 Tot lapides intus nutris, Godefride. sed istis,
 Natura validus munere, liber abis.
 Quid mirum? quem fecit amor, quem Gratia mollem,
 Vexari saxis non cupit aqua Salus.

In obitum Illustriss. Herois

HENRICI CASIMIRI,

COM. NASSOVIÆ,

Frisiæ Gubernatoris.

Quò, Casimire, ruis? densum quò ferris in hostem?
Et medios inter truderis acer equos?
Laberis & fatale latet sub pectore telum,
Victurumque necat glans inimica Ducem.
Sic Decios inter fulges, clarissima quorum,
Fuso pro patria sanguine, fama viget.
Exuvias servat Frisius. devotaque Marti
Dextra, sub hoc ipso pulvere bella ciet,
Et pugnas, Heros, alias & pralia spiras,
Auriacumque voles & tua castra sequi.
Tu frater, Guilielme, pios ulciscere manes,
Et cum Belgarum fascibus, arma cape.
At geminos, tu Belga, stupe Mavortis alumnos,
Quorum hic bellator nascitur, ille cadit.

In obitum honestissimæ matronæ

ALETHÆ,

amplissimi Consulis

GERBRANDI N. PANCRAS

conjugis.

Felix Aleida, qua faventis Amstelæ
Decora vixti sedibus,
Recti, pudoris & modestia & pia
Exemplar innocentia;
et Gratiarum mater inter Gratas,
Matrumque mater optima:

Quam nunc beatis mixta cœtibus Deum
 Tueris, & totam capis
 Eternitatis orbitam & Christo comes
 Deforme fastidis solum,
 Inter furores totque vultus criminum
 Tumultuantis machinæ.
 Marita nuper fascibusque Consulis
 Illustrior Pancrasti,
 Iam Consulatus vecta terrenos super
 Trabeasque & ora civium,
 Plus dignitate, plus honoribus nites,
 Majoris imperi capax.
 Nec prolis expertis, sedibus cœlestium
 Pia parentis nomina
 Et signa transfers, teque subductam tuis
 Thalamoque donas ætheri.
 Hic sanctitatis totque virtutum chorus
 Decensque sexum comitas,
 Et illa morum predicanda lenitas,
 Et rara seculo castitas,
 Facesque calcans litium concordia,
 Pandunt beatorum domos,
 Et sempiterna fronde cingunt verticem,
 Laudesque colligunt tuas.
 Aleida, quam nos impediti vinculis
 Mortalitatibus, longius
 Distamus à te. mille mercantum globis
 Permista nuper, adspicis
 Feliciores Angelorum exercitus,
 Et gloriosos ordines.
 Nec jam tumescens fluctibus tuas ferit
 Neptunus insolens domos
 Et limine arcet hospitem malus tuo,
 Ratesque tectis admovet.
 Non timida matrum corda terret Eolus,
 Et vis furentis Africi.

Secura nescis quot sit agritudinum
 Hic noster orbis atrium.
 Vbi nos profusis busta lachrymis pii,
 Cnereſque tingimus tuos,
 Mæſtumque vates confecro tibi melos,
 Fatigue teſtem naniam.
 Et nulla quamvis deditum pectus Deo
 Perverterit fama ſitis,
 Vivis ſuperſtes, invidiſque dentibus
 Oblivioniſ eximis
 Sublime nomen conſularis femina,
 Et matris optima decus.
 Quieſce conjunx digna conjugis tui,
 Et quæ ſepulta conderis,
 Reſurge melior. ecce porrigunt manus
 Tibi Redemptor & Salus.

In Poëmata Maximi viri,

D. SIMONIS BEAUMONTII,

Nuper Reip. Middelburgenſiſ in VValachris, nunc Rotterodamenſis in Batavis, Syndici digniſſimi.

HÆc docta magni Muſa Bellimontii eſt.
 His illa chartis ludit, oſque Teutonum
 Miſcet Latino, turbidiſque è fluctibus,
 Vbi VValachus udo civis emergit ſalo,
 Madidaſque quaſſat belliger Leo jubas,
 Apollinarem lata percutit chelyn.
 His ſape Triton torvus alluſit jocis,
 Acremque dictis glaucus adſperſit ſalem.
 Teptunus alga tectus horridum caput
 Hæc è tridenti verba ſuſpendit ſuo,
 Marisque tum legenda porrexit diis.
 Arravit illa Doris alma Tethyi,

Melicerta claro Phorbadi, Nereus senex
 Matri Amphitritæ, Protæus Palamoni.
 Cum sacra ponto Najadum fecit chorus
 Panopæa virgo conchulis strepentibus,
 Galatæa virgo rombulo rotatili,
 Lasciva Spiro mugiente buccino,
 Petulans Calypso tinniente cymbalo,
 Varusque Iole clara turbinum sonis,
 Simonis hymnos intulit mensis deum,
 Nymphisque iussit præcine sororibus.
 Posuere fluctus æquora, & ne carminum
 Auram suavem fortè differrent Noti,
 Siluere venti. Sensit ipse navita
 Feliciores classibus portus dari,
 Turgere vela laxius, sublimibus
 Aplustre malis explicari latius,
 Sub vate tanto. Quæ procellarum fuit
 Invisa sedes, sævientis Æoli
 Carcer domusque, naufraga gentis parens,
 Zelanda tellus, hoc eanente Phocis est,
 Clarosque facta, & Cyrrha & aula Castalis,
 Aganippidumque terra & arx Pimpleidum,
 VValachraque Athena, & Aonum dives solum.
 Dum castra campis explicat Neptuniis
 Nerei propago, & Martia natant trabes,
 Geminumque Solem jungimus commerciis,
 Ridet poëta tot conatibus peti
 Mundi pusillum. dum minamur Vespere
 Belgæ potentes, aureamque Colchidem
 Prædamur avidi, gaudet otio suo
 Frui serenus, Colchis ipse tum sibi,
 Opesque & aurum. Dum petax lucro manus
 Inhæret uni, nescias recti manus
 Musæ flagellant. Dum per ambitus leves
 Strumæ vagantur, dignitatum hirudines,
 Viles honorum spongiæ, pleni spei,

Folles inanis gloria. Beaumontius
 Virtutis unum nomen inlyctum putat,
 Famamque honesti. dum ferocis Belgii
 Orchestra crudis immadescit cadibus,
 Sine cade maectat, bella, pacem cogitat
 Apollo noster. dum cada verum strues
 Mavors cruentus colligit, sternit duces,
 Lauros reposcit, ara tympanis ciet,
 Magnus Senator Rotteræ Cyrrham movet
 Blando tumultu, cantibusque personat
 Heliconis arces. Seu cubilibus melos
 Geniale dictat, seu triumphat Principum
 Ducumque dignus praco, seu se praeficam
 Bustis suorum commodat, seu dulcibus
 Epos jocosum dividit sodalibus,
 Aut sacra fatur, & severa civibus
 Consultus aequi. Sic verenda possidet
 Astræa vatem, Pieris juris patrem,
 Ut mutuis sororient amplexibus
 Clara sorores. Inter æstus publicos
 Et civitatum commoda atque incommoda
 scribit disertus, Curiamque civibus.
 Musisque donat. Talis olim Tullius
 aatribus vacabat Consul, & suo domi
 rates Arato; jamque fasces Pollio
 egnique formas, jam parabat carmina
 egendera sceptris. Ecce, vatis ad modos
 Auscultat undans Mosa, Merva proximus
 aret sub urbis mœnibus, Nymphæ canunt,
 ipa loquuntur, plectra vates sentiunt,
 t os Erasmi mite pulchrius nitet.

IN LIBROS XII
MAVRITIA DOS,

Clarissimi viri
FRANCISCI PLANTE,
nuper apud Brasilienses Ecclesiastæ.

Dum tuus adversos acer bellator in hostes
Dux ruit, atque alio sidere bella gerit,
Nassoviaque volant per barbara regna phalanges,

Et circum attonitis gentibus, horret Iber;
Tu Phœbi, Franciscæ, tubam non Martius inflas,
Quaque Deum, lituos voce ducesque canis.
Buccina caelestis fidei, jam buccina belli es.
Et placida pacis præco cruenta sonas.
Ut jaculis pectore tuus trux accola vultus
Militet, & nudus corpora victor ovet.
Ut victos laniet crudis sub dentibus artus,
Tantaque victorum præmia ventre gerat,
Et credat potuisse mori, quos vincere nollet,
Et vita fieri pabula membra ducum.
Scilicet ignorant Samii præcepta magistræ
Et sapidis vesci carnibus esse nefas.
Ista per Occiduos narras pugnata recessus,
Quaque cadit Titan curribus exoreris,
Et vates vexilla leva. calique minister
Vestrices memoras Numinis esse manus.
Mauritium tua Musa vehit, quem vexerat Orbis.
Famaque carminibus spargitur ampla tuis.
Quas lauros meruere, domi meruere, Camilli.
Quas noster, voluit promeruisse foris.
Æmulus Æneadum, Drusique, per aquora Martem
Vexit & ignoto fixit in orbe pedem.

Hesperiasque accidit opes, Batinque Tagumque
 Exiit, & puppes, magne Philippe, tuas.
 Iam nostra fundunt dulcissima sacchara canna,
 Et Bataviam versat barbara dextra molas.
 Iam procul hinc viclis cives habitamus in oris,
 Nostraque Pantagonum facta farina fuit.
 Clauditur hoc uno Pellei gloria mundo,
 Herculei Gades meta laboris erant.
 Implet Nassavius geminos & militis hujus
 Ethiopum longè gloria transit aquas.
 Taphi novos orbis aperi. si tertius esset
 Hoc etiam possèt littore stare Comes.

E L E G I A

Ad Illustrem virum

D. W I L H E L M V M

ADOLPHVM CROSECQ

erenissimæ Hassiæ Comiti à consiliis, &
 ejusdem in celebri Conventu Monaste-
 riensi Plenipotentiarario, cum post affi-
 ctam valetudinem Sospes ad Batavos re-
 diisset.

O I time Nobilium, prisca virtutis imago,
 Hassia quo gaudet gentibus ore loquis,
 Seu tua, Crosecqui, veterem fecundia Cattum
 Asserit & patrii regna decusque soli:
 In mediis loqueris pacis consulta Chersiscis,
 Consiliisque juxta grandia cæpta tuis;
 Subducte meis oculis tam grata moraris
 Tempora, & à Batavis longius hospes abes?
 In te Chaucorum invisa tenuere querela,
 Et Frisiis hærens belliger Hæssus agris;

Iam fera languenti, lavo sub sidere, febris
 Morborumque graves incubuere mora.
 Sapius ad nostras pervenit lethifer aures
 Nuntius & fati prodiga fama tui.
 Tunc miser indolui toties, gemuique feroces
 Stamina Parcarum præsecuisse manus.
 Increpuique Iovem & vitæ tot Numina nostra.
 Et tibi Diva Salus parcere iussa fuit.
 Nunc periere mala voces & nescia veri
 Nuntia. plus faciles sensimus esse Deos.
 Incolumis salvusque mihi jam cerneris, & qua
 Agra fuit nuper dextera, sana datur.
 En iterum lati mensis accumbimus isdem,
 Et bibimus reduci vna falerna tibi.
 Et veteres longè, Batavo gaudente, dolores
 Pellimus & quicquid triste ferumque fuit.
 Nunc juvat Emilia grandes memorare labores,
 Sumptaque in Austriacos Principis arma tua.
 Cum Gallo quid Cattus agat, cum Casare Gallus,
 Belgica quas socias jungat amica manus.
 Nunc Bavari crebras, media inter pocula, pugnas
 Pingimus, & pugna pars, procul hoste, sumus.
 Aut spectata Patrum jactamus nomina, qua nunc
 Destinât Europa pax veneranda sua.
 Aut in Palladias animam diffundimus artes,
 Et loquimur pedibus carmina fulta suis.
 Sublimemque Heliconâ tuis conscendimus ausis,
 Quo ruit ingeni vis animosa tui.
 Hic tibi inexhaustis manat Sapientia rivis,
 Castaliaque bibis non saturatus aquas.
 Teutonicumque potes pleno mihi fundere carmen
 Flumine, & hac nullo nata labore loqui.
 Publica sic misces privatis commoda curis,
 Et pulchras obeunt Mars & Apollo vices.
 Et Batavo nunc orator, nunc esse poeta
 Crederis, & studio dispare sapè places.

Maxime vir, faciles currant tibi lenius anni,
 Nec malus afflictum te velit esse dolor.
 Quin potius vacuum rugis exporrige frontem.
 Crede mihi, his poteris vultibus esse meus,
 Et pulchra meruisse fidem amplexusque serena
 Virginis, aut vidua basia casta tua.
 Blanditias Cithæraa cupit. non illa Catones
 Eligat. austeros nescit amare Deos.
 Aut quibus ille niger turbat præcordia sanguis,
 Et Veneres mœrens odit habere suas.
 Hac iterum te lege velim. dic ire caballos,
 Dic celeres nitidis curribus ire rotas.
 Tunc lateri me junge tuo. consorsque honorum
 Claudat honoratum virgo decora latus.
 Imus & augustam pariter raptamur in urbem,
 Et properant currus, quò nequiere pedes.
 Et, mox optatis silvarum abscondimur umbris,
 Et foliis circumfundimur & tiliis,
 Ne noceat Titan capiti. tunc Principis illic
 Obvia sit bigis forte quadriga tuis;
 Aut reginarum vultus spectamus & ora,
 Aut socios secum quos trahit aula duces.
 Faunorum passim latebras scrutamur, & illic
 Quid Corydon faciat Nisæque, scire parum est.
 Inde domum reduces, siccas damnamus arenas,
 Et sitis affuso pellitur agra mero.
 Et sit cœna brevis, finitque hæc gaudia Vesper,
 Quaque venit placido nox per amica pede.
 Sic age, Crescequi: melior num vita Deorum est?
 Aut meliore putas ludere sorte Iovem?
 Ac mihi stat regum titulis prælata voluptas,
 Ista sodalitiû gratior aura tui est.
 Et titia dator, in Batavis agnosce pœtam,
 Qui tibi morosus vel gravis esse nequit.
 Num rident cœli facies, annusque, diesque,
 Temporibus nolo degener esse meis.

Ad Illustres & generosos Dominos
Barones

O X E N S T E R N I O S,

Patruelles, Propempticon.

Q Vos facit illustres bellatrix Suecia, & ipsa
Erigit in laudes Parrhasis Vr̄sa suas,
Iamque hinc nobilitas, illinc doctrina perennes
Nuncupat & patria vult superesse duos,
Spes Sueonum, decus Arctoum, surgentia regnis
Astra, juventutis fulgidioris honos:
Tyndarida gemini, veluti cum Castore Pollux,
Et consanguinei biga sodalitu:
Ite meis reduces Musis & Apolline nostro,
Et comes ambobus gratia vatis eat.
Gratia, quam vestri peperit clementia vultus,
Et favor & studiis pronior aura meis.
Credite, me reddit præsens fortuna superbum,
Et per vos possum plus placuisse mihi.
Glorior heroum mensis accumbere & inter
Tot Batavos vestrum me tetigisse latus,
Et rectis cyathisque humilem maduisse sub ædem,
Et Rhenense pari lege bibisse merum.
Seu Regina sua sensit secunda saluti
Poela dari, & vatem non renuisse suum:
Seu nostros pleno Procerebus immersumus auro,
Et potuit nobis Belgica tota bibi.
Seu pater Auriacus, seu mœnibus Amstela turgens
Convivas voluit nos bene velle sibi.
Tunc narrata fuit stantis sententia cœli,
Quæque queat totum vis agitare solum.
Num medio rutilet lampas Phœbeia centro,
Inque procul positam lumina vibret humum.
Sic lepidas docto sermone sefellimus horas,
Et sapiens nimium rænisa gravisque fuit.

Nec satis hoc : patuit grandis fecundia Vossi,
 Et late celebris sensimus ora senis.
 Atque hominem, qui cuncta capit, verique recessus
 Et contenta libris omnibus, intus habet.
 Gallia si visa est vobis, plus mentis in illo est.
 Illa potens armis praevalet, hic calamo.
 Si teneri visa est facies innoxia Regis,
 Hic aliquid, Phœbo iudice, Regis habet.
 Palladius dudum scriptus Dictator in artes,
 Fulget Apollinei fax speciosa chori.
 Qui dum sercula mihi, dum vobis sercula latius
 Sufficit, officium Palladis esse reor,
 Et nos excepisse Deam. Vos dicite Suedis,
 Cum dapibus libros doctaque scripta dari.
 Et veteres inter voces desuetaque nobis
 Verba, trahi vinis prandia nostra novis.
 Ite duo, & cum Parrhasium desertis in orbem
 Carmina & hac Musa dona pusilla mea,
 Plus Patrius, plus Axelio promittite, cum me
 Pertrahet in thalamos regia nupta suos.
 Et qui Gustavum cecini, te, Filia, dicam,
 Maxima Semideum filia digna thoro.
 Fortè, procellosum dum vos conscenditis aquor,
 Hæc tetricos fallat pagina lecta dies.
 Aut si displiceat, cum fastidita movebunt
 Equora vos falsis fluctibus, evomite.

In Nobilissimi viri,

CONSTANTINI HUGENII

Eq. Zulechemi Domini, & Celsissimo
Arausionensium Principi à consiliis
& secretis.

DIES FESTOS.

Silete noctes Attica & vos Vespera
Siculis feroces, vosque noctes & Dies
Scribentis Aescra. insanientis Gracia
Silete festa, queis Eleusis tollitur,
Vel Roma sædis dissoluta gaudiis,
Colit Lupercal; seque Baccho devovet
Lascivientis sex profana Romuli.
En, Christianis Vespera, Noctes, Dies
Alii refulgent, & fugatis noctibus
Cacutientis seculi, crepusculum
Illustre mundi devitis mortalibus
Cœleste lumen fundit & sacrat Deo.
Zulechemus Aula cultor & Celsi ducis
Divina fatur, & salutis principes
Sacrosque nobis tot dies loqui facit.
Qui nupèr orbi tot diserta prodidit
Commenta vates, ingenique fulgetra,
Qui curtum & acre in multiformes naniæ
Epigramma torsit, & per impetus breves
Saliens, acutam provocavit Bilbilim:
Satur latini masculique spiritus,
Latique doctis expeditus vocibus;
Iam verba donat Belga Belgis matribus,
Decusque grandis Hoosdia in lucem rapit,
Sacerque linguam mutat & facundiam.

Nunc Solis illam mystici illustrat die,
 Causasque prodit ter verendi nominis,
 Solemque Soli ab ipso Sole fœnerat.
 Egressus annum, ceu renascens Virbius,
 Novum salutat, hospitemque corporis
 Animum reformat, induitque vestibus
 Recti, pudoris, juris, innocentia,
 Humanitatis, gratia & modestia.
 Dum vagientis quarimus cum Regibus
 Cunas Iësi, & stella pralucet Magis,
 Sequitur satelles nosfer, & per invias
 Vias eunti stella fit puer Deus.
 Sol ora condit, occidente Cynthia
 Aternitatis, sed medentem crimini
 Crucem tuetur, qui suum dolet nefas,
 Diemque pœnis horridum placat sibi.
 Ruentis iram & savientis Angeli
 Evadit ictus, cui cruenta limina
 Nihil merentis vîtima tabo madent.
 Hoc Pascha vatis. Illa gentibus fuit
 Aurora felix, qua sepultum reddidit
 Vita parentem & morte mortem contudit.
 Mox raptus altè nubiumque curribus
 Vectus poëta, se potentis vindicis
 Infert triumphis, seque adunari cupit,
 Ceu Sponsa Sponso, filius suo patri,
 Capitique membra, miles optimo duci,
 Fraterque fratri, palmes ipsi vineæ.
 Hinc lapsum ab alto Flamen omnes occupat,
 Variisque linguis dum loqui facit Patres
 Biffex, in ipso Vate fit miraculum,
 Vnoque Batavis ore diversum sonat,
 Grajusque Grajo, Belga Belgis, Ausoni
 Respondet Auson, Celta geni Celtica.
 Presepe sanctum, pauperes Christi lares,
 Deforme tectum sospitatoris Dei,

Supplex adorat; sordidisque calcivis
 Vnâ quiescens, invenit sibi locum,
 Quicumque fastum damnat hoc sceno suum,
 Opesque quarit indigum juxta Deum.
 Tandem patescit mensa, quæ det pabula
 Anima labanti, & sanguine occultam sitim,
 Famemque carne pellat indomabilem.
 Donat seipsum corpus & simul datur.
 Idemque sanctis pluribus corpus datur.
 Quin plus farina vescimur. mens digerit,
 Quod dens nequivit. intrat os pium Ceres
 Stupenda, mentes esca fracti corporis.
 Res tota vera est, discrepamus in modis.
 Hos discrepantes dulcis uni Charitas.

Hæc sacra scribis Autor Hellemantia,
 Dumque Orbis orbi donat orbis frustula,
 Strenisque amoris vincla stringit vilibus;
 Tu summa donas, quemque cuncti poscimus,
 Quo cuncti egemus, involutus fasciis,
 Cadens, resurgens, tot repertus Regibus,
 Tot dona mittens, Strena mittitur Deus.

Ad Amplissimum virum

SILVEST. DANCKELMAN

Territorii Lingensis Iudicem.

L Inga potens, Batavum bellis illustris & armis,
 Per varias Martis capta, recepta vices,
 Nassovia dos prisca domus, qua juncta Cherusc
 Innocuis Amasis lata rigaris aquis:
 Non jam belligeras in proxima rura phalanges
 Evomis, & Frisio vis gravis esse solo.
 Neutra places, motusque truces & pralia nescis.
 Nec veteri nobis more cruenta nocet.

Nem

Nempe alio felix jam possessore triumphas.
 Et tua Pieridum mania cultor habet.
 Bella legit, sed nulla cupit, turmasque Quiritum
 Volvit, at has terris gaudet abesse suis.
 Totus in historia veterum est, Romamque recenset,
 Et transacta Ducum tempora mente notat.
 Dum paci, vacat Astræ & Mavortia quondam
 Limina, vult Themidi jam patuisse sua.
 Sunt Phœbi, quas fulmineus Mars condidit, arces.
 Claraque Bellonæ regia, facta Claros.
 Mutasti Lingæ faciem, Vir magne, Ducumque
 Area iudicis annuit aqua tuis.
 Quæ fuit Auriaci statio, quæ regis Iberi,
 Iudice tam facili, jam quoque Linga mea est.

Ad Ampl. doctissimumque virum
 IOHANNEM INGELIVM,
 Advocatum & poëtam insignem.

INgeli, mea quo toties sub iudice Musa,
 Affata est Batavos officiosa suos;
 Sume tui versus irritamenta furoris,
 Et tibi non sprete carmina vatis ama.
 Tu placidum Vechtæ vacuus modularis ad amnem,
 Grata tuis quoties otia quaris agris.
 Nos medias inter, Phœbo indignante, paludes
 Scribimus, & nostrum sordet & horret epos.
 Illic Cirrha tibi est, illic cantillat Apollo
 Suavius, & tersum fundit ab ore melos.
 Cum voci citharam, cum barbita cantibus aptas,
 Quæque canis, sequitur ludere docta manus.
 Cum tuæ Terpsichore, cum docti Filia patris
 Orphea vult plectro detinuisse suo.
 Sperne fori rixas, mercantum sperne tabernas,
 Sperne nimis trepidis limina tarda reis.

*Optime, quas nescit decidere Curia lites,
Abrumpunt modulis Tuscula vestra tuis.*

Ad

GERARDVM NIENDALIVM

de Nuptiis Ultrajecti disputaturum.

D *Uices conjugii tabula primæ vaque mundi
Fœdera, non ullo dissocianda die,
Iam litis sunt caussa foro. queis jungimur om-
Disungunt totas oscula casta scholas. (nes,
Et de basiolis nunc disceptare Cupido
Audet & in partes optima Cypris abit.
Cur? quia Niedalio Paphi placuere furores,
Et validus quinta prole superbit amans,
Hoc Cithærea cupit dici sub Praside caussam,
Et pro se expertum basia stare virum.
Vos Themidis juvenes thalamos defendite verbis.
Rem Veneris melius, qui pater audit, aget.*

I N O B I T V M

Illustris ac Eruditionis fama celeberrimi VIRI,

HUGONIS GROTTII,

Serenissimæ Suecorum Reginæ, apud
Christianissimum Regem,
cum viveret,

L E G A T I.

S *Istite cantandi rabiem, celeberrima, Musa,
Numina & afflictam dilacerate chelyn.
Pegaseos subverte apices & culmina & omnes,
Queis passim coleris, subruæ, Phœbe, domos,
Et Claron & Pataram Tenedonque, & quicquid amœ-
Et toto sacrum Vatis orbe fuit. (num
Vile*

Vile poetarum est, prostrato Principe, nomen,
 Et tuus Illustri funere marcet honos.
 Diva Themis, sileant leges & rostra, feroxque
 Damnet & attonitos negligat hora reos.
 Iam Minœ carent. justique interpres & aquī
 Vult tibi, vult profugis legibus ire comes.
 Gallia, qua Gothicis misces tua tela sarisis,
 Iam caussas, Gothico cum Iove, litis habet.
 Cur, Tethys malesana, furis? tibi nexa refringens
 Vincula, liberius per Mare stravit iter.
 Nunc jus omne tuum, Mavors, rescinde. furori
 Do veniam. tanti destina juris obit.
 Optima Pax, terris nimium crudelibus exi.
 Ille tuus, laeso Numine, doctor abit.
 Belgica, Hyperboreis irascere fluctibus. & tu
 Aeole, flagranti crimine, conde caput.
 Barbarus es. docto claram Pharon eripis orbi.
 Sceptraque praeclarae mentis egere facis.
 Infelix Europa, tuo pars ista dolori
 Additur & decori deficiis ipsa tuo.
 Nec laudum jam vecta tuba per regna, per urbes,
 Gentibus hunc monstras, Delfa superba, virum.
 Doctrinaque facem cunctis ostendis Athenis,
 Et nostro exortum grande sub axe jubar.
 Exequias comitatur Arabs, Chaldaus & Assur,
 Hebrausque suum suspicit autor opus.
 Cunctorum vox hujus erat. tot scripserat annis,
 Et puer haec dixit, qua stupuere senes.
 Quo quondam latuit tenebroso carcere, fulgens
 Et celebris capta Palladis Aula fuit.
 Hic secura suas mens exspatiata per artes,
 Tot veterum secum sola recoxit opes.
 Reddita libertas. angustis finibus, ingens
 Quem Fama spatium non capit, arca capit.
 Tunc Batavium spissis Solem latuisse tenebris
 Vidit & obstupuit Sol pater ista geri.

Tunc Vahalis tunc Mosa ipsi jurasse salutem
 Creditur & ventos increpuisse truces,
 „Et dixisse: vehis contractum capsula Magnum,
 „Qui mox, in Sueonum commeda, major erit.
 Et fuit, & tanta motus ac pondera caussa,
 A sera voluit posteritate legi,
 Posthuma nascentes ibunt in secula libri.
 Et tua pralustris pralia, Belga, leges,
 Excussumque Tagi Dominum, partosque triumphos,
 Assertamque inter busta necesque Fidem.
 Lux Trisci, lux ille Novi, se subtrahit Avo.
 Scriptoremque necant tempora scripta suum.
 En, Moses sine nube patet, sine tegmine Christi
 Pagina, & hoc totus discitur ore Deus.
 Non, Groti, me teste, viges. te purpura dudum
 Extulit & Regum crevit honore tuus.
 In te Borbonius nostra miracula terra,
 Et Patria potuit fata notare tua.
 Docta Caledonia tetigisti sceptrum corona,
 Parrasumque tibi, Maxime, favit ebur.
 Quem venerata fuit totis Sapientia castris,
 Undique tot mundi Regibus horror eras,
 Et sacrum caput Augustus. quo sospite forsam
 Bella suum poterant dedidicisse nefas.
 Indoluit fors lava tuisque asperrima rebus,
 Invidiam in partes traxit iniqua suas.
 Subductumque suis, non jam subduxit Olympo.
 Vnius spoliolum sed finit esse Dei.

F I N I S.

Jean Bonnefons - Auvergnac 1587 à Paris

(Pancharis Joannes Bonefoniab)

Stendecasyllabi:

1) Dic Heus mihi, quid meae puellae
Illa candidula, illa delicata
Albis candidior manus ligustris;
Quid laeves digiti tenellique
Tantum commensisse vel patrasse
Possunt, ut toties et hos et illam
Configas stimulo ferociente?

Ah! ne molliculas manus inepta
Ne laeves digitos et imponentes,
At pectus stimulo acriore punge,
Pectus durius omnibus lapillis,
Durius scopulisque rupibusque
Hic stylum altius altiusque fige,
Hic acuminis experire vires.

Quod si mollioris meam puellam,
Dic, quantum hinc referes superba
Hac te cuspide vulnerasse ^{laudem.} pectus,
Quod nullis potuit Cupido telis.

Errabam in sylvis, erranti retia mille
Nulle puella plagas insidiosa parat.
accusat incautum; corque in sua retia
Trudit, et aeterna compede ^{tandem}
dura premis.
lei mihi! sic casses, sic vincula nec-
tis amanti,

Hei mihi! Sic misero cor violenta rapis!
Non queror esse tuum: sed eram quod
sponte daturus,
Cor mihi te furto surripuisse queror

Bombyx: *Palinurus*.

1) *Culex Lycoridis pinguis*.

Nepes sub viridi Lycoris umbra,

Sensiva, dum legit, occupante somno,

Molle cespite Lusa dormiebat.

Presso tunc Ephyon silebat ore,

Una totis et hortulus silebat,

Tantum prostrata garribat una

Grata murrina, sed minus loquaci;

Cum circumo olivae et hinc et illinc

Dum quaerit violas Culex, rosasque

Os Lycoridis innotare coepit.

Et tum, te ratus insidere flori

Fallabat siquidem venustioram

Certa purpurea purpureae rosarum

Dulcem sedulus ebibebat aurum.

Infixa tamen alius brachium

Dum proboscide colligit saporum,

Expergiscitur illicet puella

Testata applicita manu colorem.

Et suavi interea mens rapinae

Volucris fugit improba et iocoso

Applandit sibi per virata bombæ.

Tu - ne id ego scelus feres Cupido?

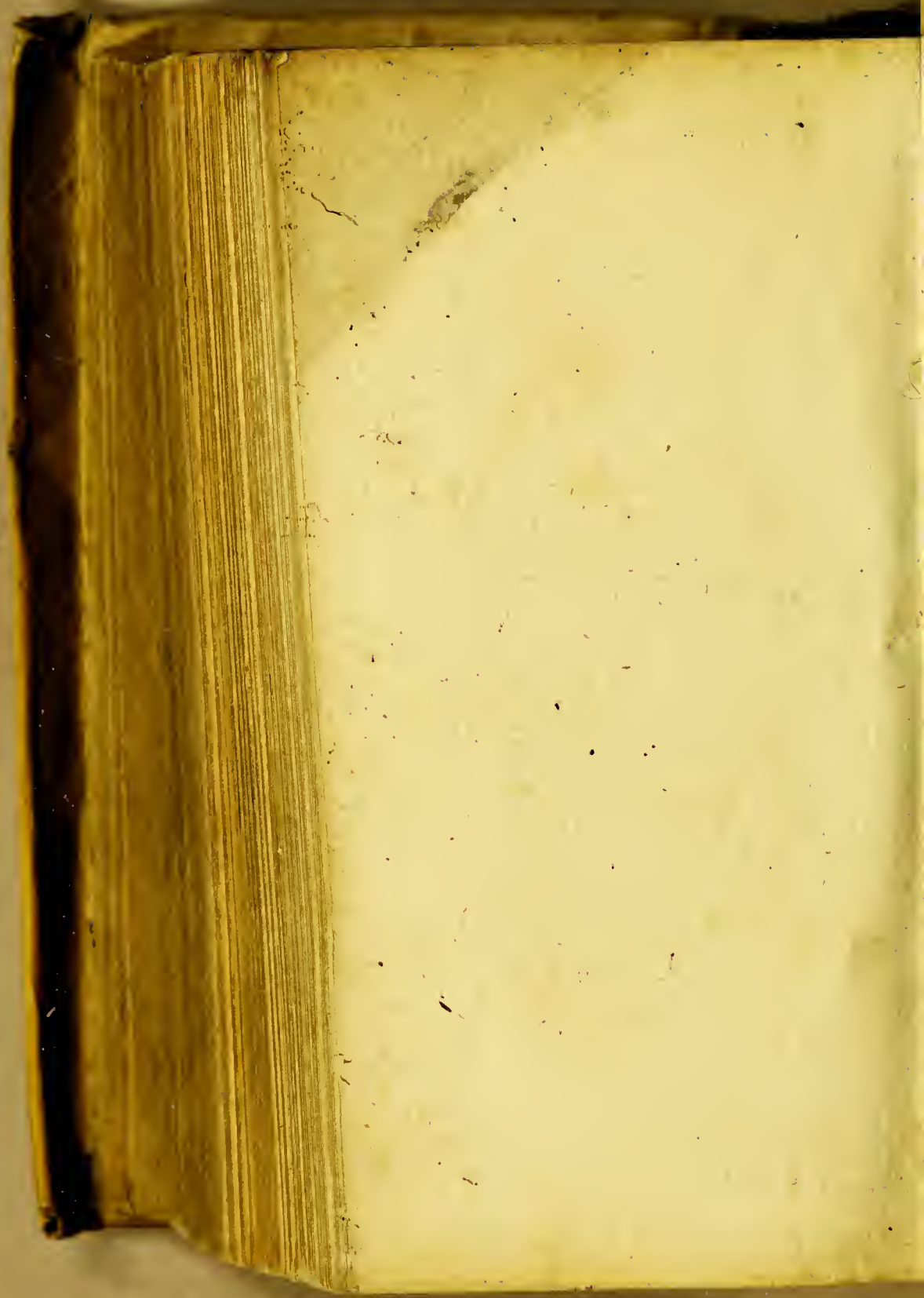
Tamquam ut culicis minuta Cuespes

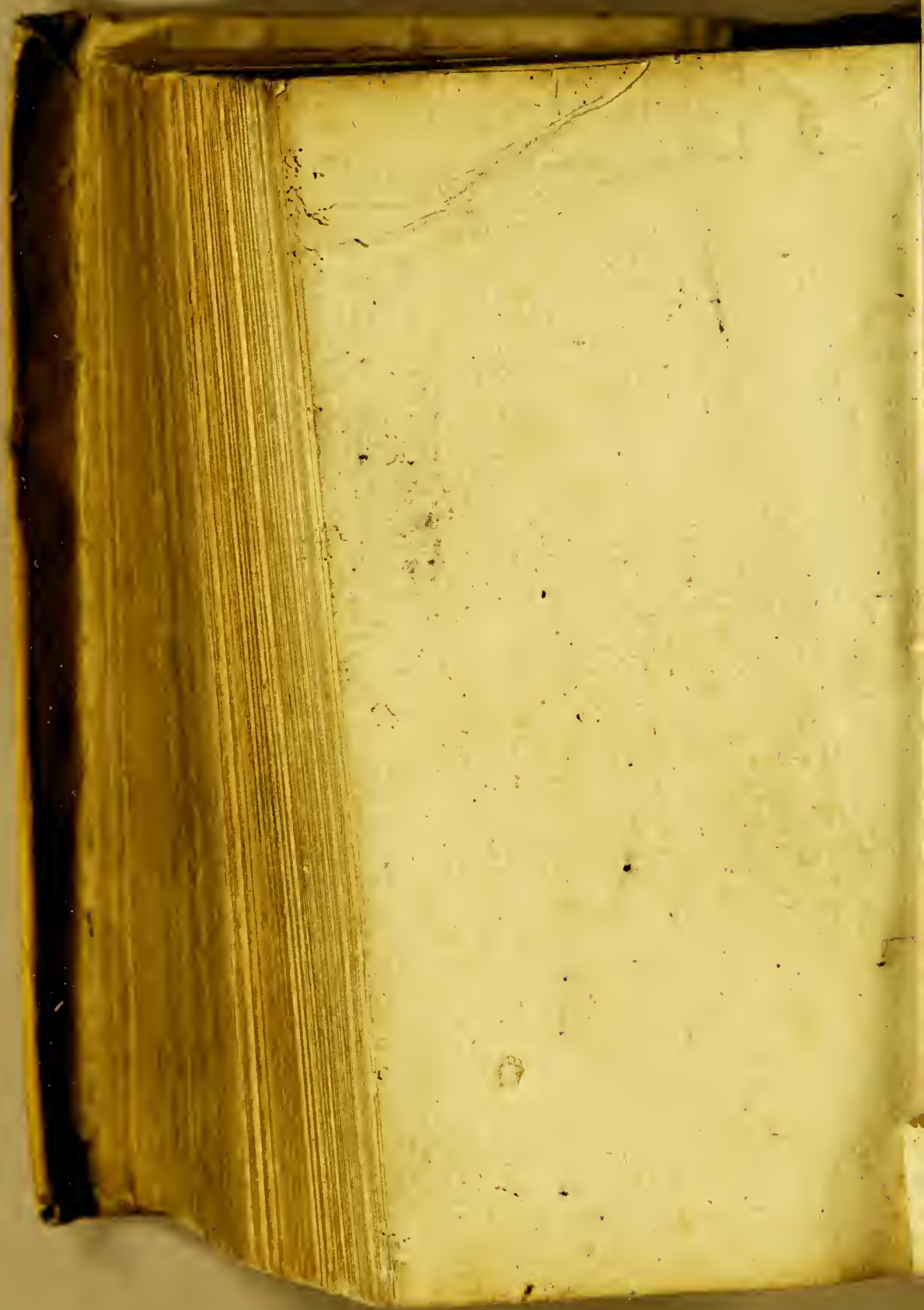
Turbarit oves meae quicquam,

Ornata

Quam subare tuae faci, tuisque
- legatum fuit haecenus sagittis.

— H. —

7 FG45
B141p

